

ALLEGORIES

ELORA

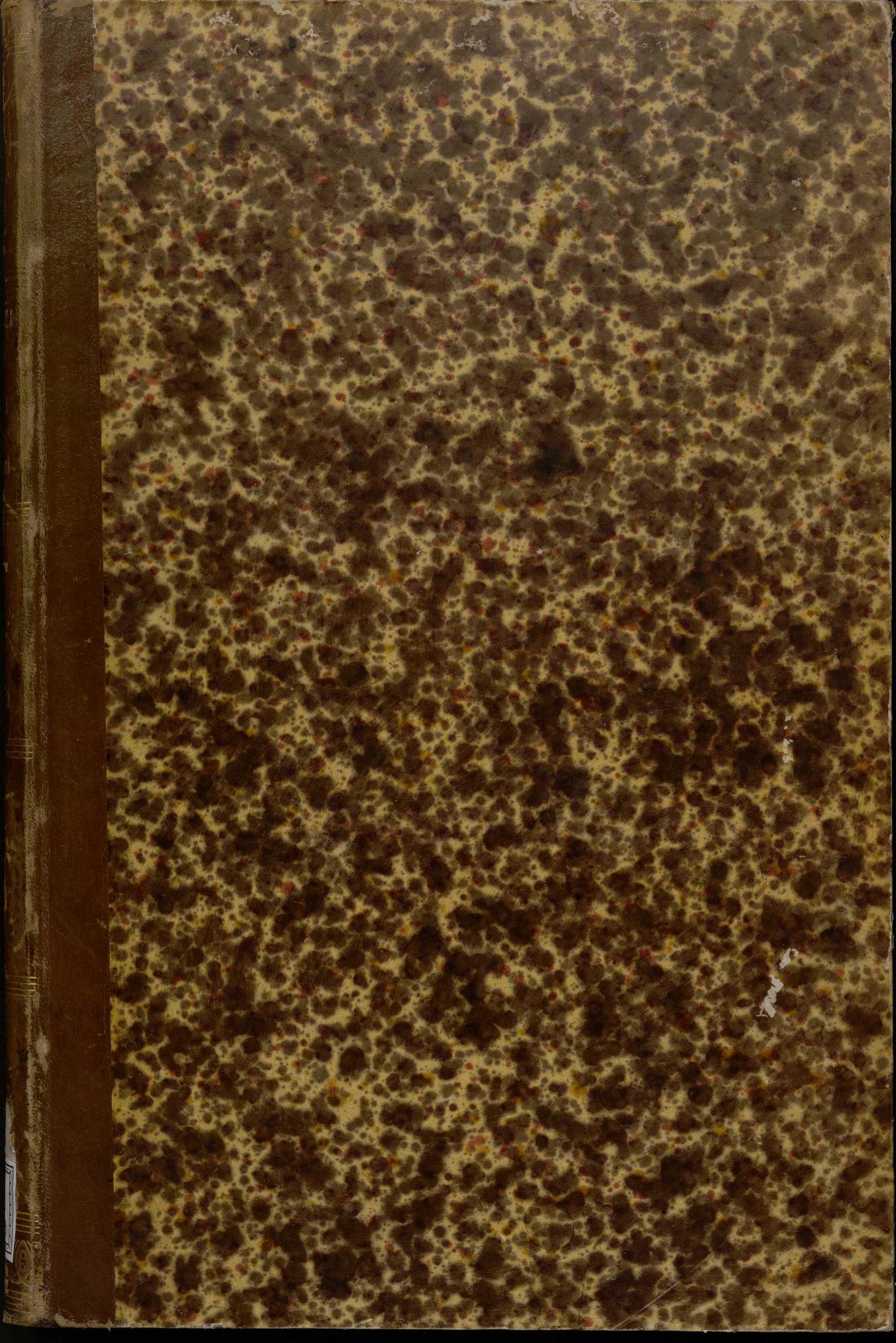
PEDEMONTANA

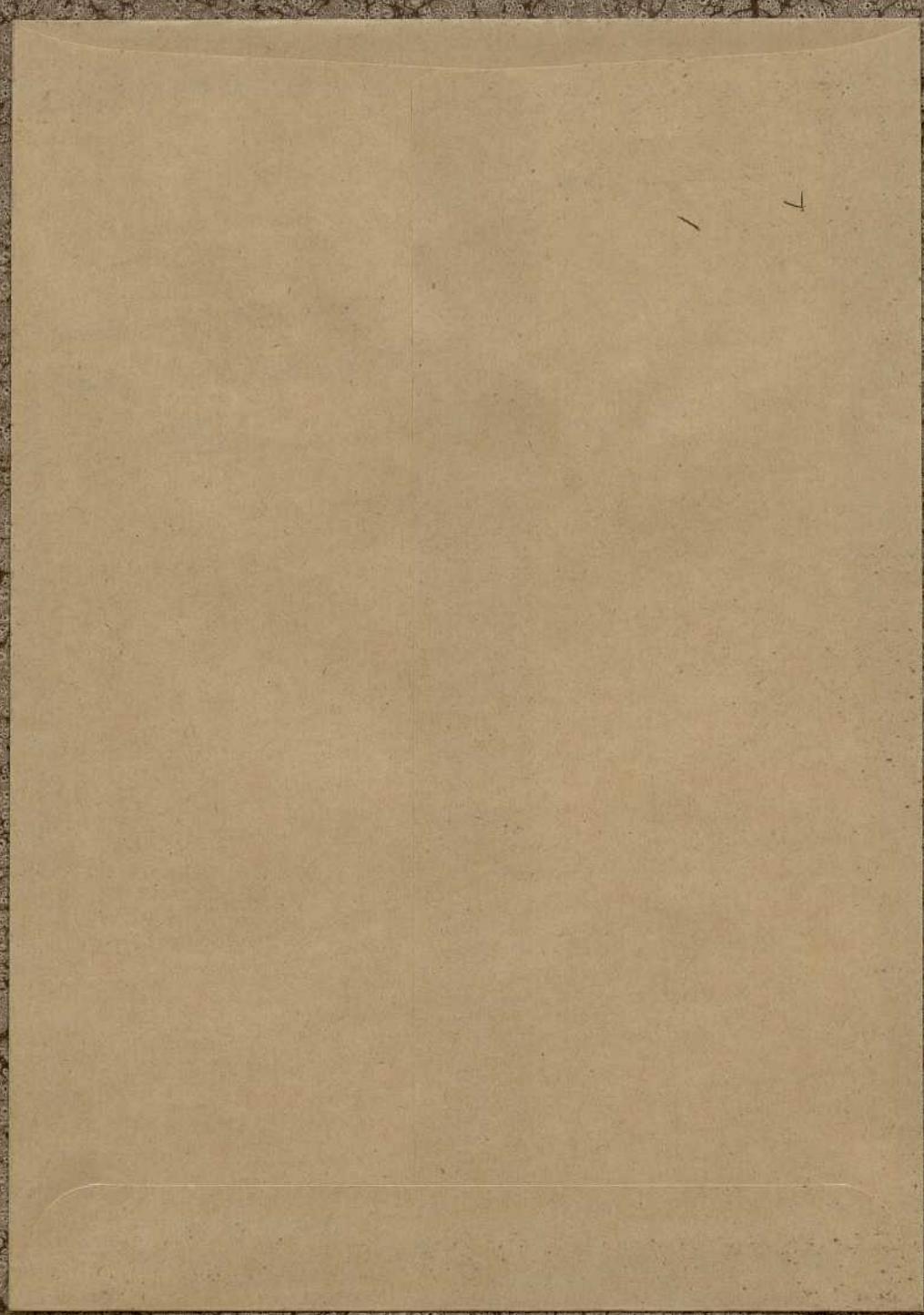

—

2

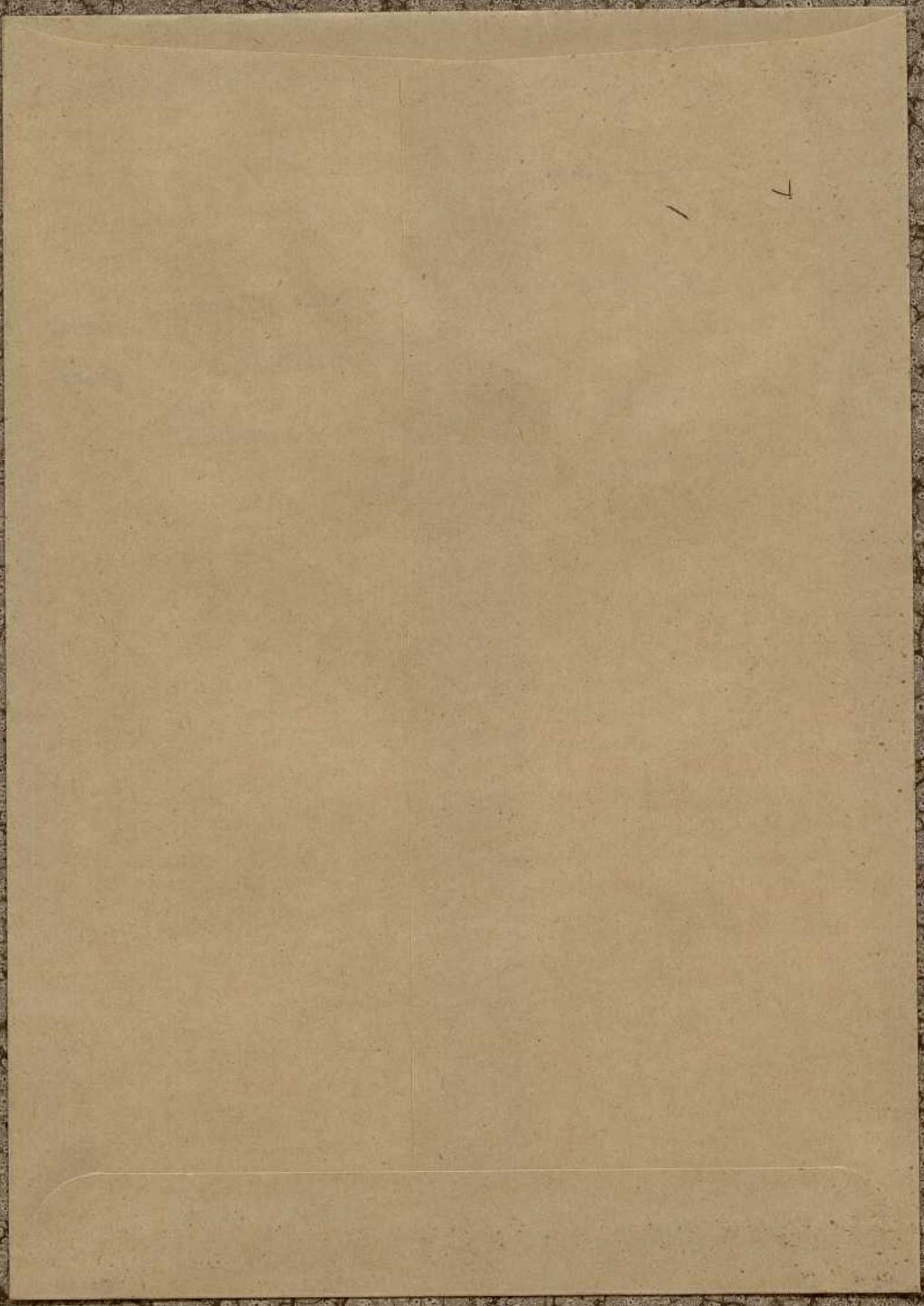
A
47
179

0 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31 32 33 34 35 36 37 38 39 40

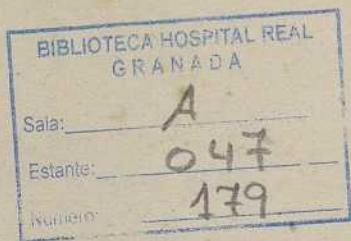
Q CONNECT

A-VI-5.

29-22

a9
1-8

29-2-2

CAROLI ALLIONII
FLORA
PEDEMONTANA

COMVS SECUNDVS

De legado de D. Mariano del Amo

СВОЕСТИ
АЯОГИ
АИАТИСМЕД

ЧЕРНОГОВЪ СПБ

R.2494
N.582

AR: 8 T. 6

FLORA PEDEMONTANA

SIVE
ENUMERATIO METHODICA
STIRPIUM INDIGENARUM PEDEMONTII
AUCTORE
CAROLO ALLIONIO

IN ARCH. TAUR. PROF. BOT. EM., HORT. PUBL., ET MUS. RER. NAT. DIR. PRIM.,
R. SCIENT. TAUR. ACAD. SOCIO, ET THESAUR. PERP., NECNON ACADEM. BONON.,
LUGD., ET MADRIT.; SOCIET. BASIL., BEROL. NAT. CUR., PHYSICO-BOT. FLOR., GOTT.,
LOND., LUND., PATRIOT. MEDIOL., MONSP., R. MEDIC. PARIS., PATAV., &c. SOCIO

TOMUS SECUNDUS.

AUGUSTAE TAVINORVM
EXCUDEBAT IOANNES MICHAEL BRIOLUS
R. SCIENTIARUM ACADEMIÆ IMPRESSOR ET BIBLIOPOLA
MDCCCLXXXV.

CLASSIS VI.

UMBELLIFERÆ

I. UMBELLIS SIMPLICIBUS

ASTRANTIA. LINN. gen. n. 290. syst. n. 324. TOURN. tab. 166.

Involucrum universale polyphyllum magnum. Calyx quinquedentatus persistens.
Flores masculi, & hermaphroditi. Semina non alata quinque costata,
sed membrana transversim plicata tecta. Semina, si hac membrana,
quae facile separabilis est, exuantur, ad Ligustici semina accedunt.

1280 ASTRANTIA major.

ICON. TAUR. Vol. VII. tab. 91.
Astrantia foliis quinquelobis, lobis trifidis. LINN. spec. p. 339. HALL. hist. tom. I. n. 790.
Astrantia floribus pedunculatis, seminum angulis denticulatis. SCOP. Fl. Carn. p. 337. n. 3.
Astrantia nigra. SCOP. Fl. Carn. ed. 2. n. 306.
Astrantia major corona floris purpurascente, aut alba. TOURN. inst. 314.
Helleborus niger Saniculae folio. BAUH. pin. 186.
Sanicula foemina quibusdam, aliis Helleborus niger. BAUH. hist. III. p. 638.
Loc. In pratis alpinis, & subalpinis abunde. PERENNIS.

1281. ASTRANTIA minor.

ICON. TAUR. Vol. VII. tab. 90.
Astrantia foliis digitatis serratis. LINN. spec. p. 340. HALL. hist. tom. I. n. 791.
Astrantia floribus pedunculatis, seminum angulis alato plicatis. SCOP. Fl. Carn. p. 337.
n. 4. ed. 2. n. 305.
Helleborus minimus alpinus Astrantiae folio. BOCC. rar. p. 10. tab. 5. f. 3.
Helleborus niger Saniculae folio minor. BAUH. prodr. p. 57.
Loc. In pascuis alpium editiorum. PERENNIS.

SANICULA. LINN. gen. n. 289. syst. n. 323. TOURN. tab. 173.

Involucrum universale fere pentaphyllum trilobatum, aut certe dentatum,
partiale fit quinquefoliis lanceolatis. Semina oblonga hirta,
& aspera calyce proprio coronata.

1282 SANICULA europaea.

ICON. TAUR. Vol. VII. tab. 89.
Sanicula foliis radicalibus simplicibus, flosculis omnibus sessilibus. LINN. spec. p. 339.
Sanicula foliis radicalibus trilobatis, lateralibus lobis bipartitis, umbellis globosis. HALL.
hist. tom. I. n. 737.
Caucalis (sanicula offic.) flosculis omnibus sessilibus, umbellis subcapitatis, subternis.
CRANTZ. fasc. 3. ed. 2. p. 228. class. umbell. p. 109.
Astrantia floribus sessilibus, seminibus aculeatis. SCOP. Fl. Carn. p. 336. n. 1.
Astrantia diapensia. SCOP. Fl. Carn. ed. 2. n. 304.
ALLIONII Fl. Pedem. Tom. II.

A

CLAS SIS VI. PLANTÆ

Sanicula officinarum. LAM. Fl. Fran. tom. 3. p. 402.

Loc. In sylvis montium, & collium. PERENNIS.

VIR. Magnam a vetustis etiam temporibus nominis celebritatem habuit in officinis SANICULA, atque habita fuit pro eximio vulnerario, commendata etiam ad sanguinis fluxum cohibendum, vulnera consolidanda, atque ulcera sananda. Quamvis tantum non emineant vulnerariae qualitates, quantum de eadem dictae sunt, non contemnenda tamen SANICULA est, cujus virtutes plurimum accedunt ad illas, quas Bugulae assignavimus; validius fortasse abstergit SANICULA: ejus decocto cum addito praesertim melle utiliter colluuntur aphtae, ulcerave oris. Ea vero, quae tradita sunt de viribus, & usu Bugulae, commode hoc referri possunt.

ERYNGIUM. LINN. gen. n. 287. syst. n. 321. TOURN. tab. 173.

Calyx communis pentaphyllus, foliolis acutis rigidis longissimis: flosculi in thalamo paleaceo aggregati. Germen sub flore positum pentaphyllo coronatum. Petala introrsum flexa. Semina duo latere plano contigua.

1283 ERYNGIUM maritimum.

Eryngium foliis radicalibus subrotundis plicatis spinosis, capitulis pedunculatis, paleis tricuspidatis. LINN. syst. 12. p. 202.

Eryngium involucris foliaceis ovariis longitudine capituli. GOU. hort. 130. n. 1.

Eryngium foliis radicalibus subrotundis cartilagineis, serris spinosis, involucris latis angulosis spinosis. CRANTZ. class. umbell. p. 118.

Eryngium maritimum. BAUH. pin. 386.

Eringio maritimo. MATTH.

OFF. Eryngium maritimum.

Loc. In sabulo ad maris litus. PERENNE.

VIR. Similem cum ERYNGIO campestri proprietatem diureticam habet.

1284. ERYNGIUM alpinum.

Eryngium foliis radicalibus cordatis oblongis, caulinis pinnatifidis, capitulis subcylindricis. LINN. spec. p. 337.

Eryngium foliis radicalibus petiolatis cordatis, involucro pinnato, ciliato. HALL. hist. tom. 1. n. 736.

Eryngium foliis radicalibus subrotundis cartilagineis, serris spinosis, involucris latis angulosis spinosis. CRANTZ. class. umbell. 118.

Eryngium alpinum caeruleum, capitulis dipsaci. BAUH. pin. p. 386. TOURN. inst. p. 327.

Eryngium alpinum latis foliis, magno capite oblongo caeruleo. BAUH. hist. III. 88.

Loc. Copiose in pratis Pralugnan, & alla Gipiera dell' Argentera ad originem fluminis Durance. PERENNE.

1285. ERYNGIUM campestre.

ICON. TAUR. Vol. VII. tab. 87.

Eryngium foliis radicalibus amplexicaulibus pinnato-lanceolatis. LINN. syst. 12. p. 202.

Eryngium foliis semipinnatis, pinnis pinnatis, pinnulis lobatis spinosis. HALL. hist. tom. 1. n. 735.

Eryngium foliis amplexicaulibus pinnato-laciniatis, involucris fere subulatis, capitulo longioribus. CRANTZ. fasc. 3. ed. 2. p. 229. class. umb. p. 119.

JACQ. Fl. Austr. tab. 155.

Eryngium involucris subulatis, capitulo longioribus. GOU. hort. 130. n. 2.

Eryngium vulgare. BAUH. pin. 386.

Eringio montano. MATTH.

OFF. Eryngium vulgare.

Loc. Nihil in pascuis sterilibus aridis frequentius. PERENNE.

VIR. Radix ERYNGII campestris inter aperientes radices enumeratur, soletque ingredi apozemata aperientia, quae praescribuntur ad vias renum aperiendas, atque lotium pellendum. Praeter principium subacre, & leviter aromaticum praebet etiam instar affinium diureticarum stirpium per combustionem salem

U M B E L L I F E R Æ

3

alkalinum fixum. Blande extimulat, & resolvit, lotiique secretionem promovet. Licet non spernendas utilitates afferre possit, minime tamen existimamus in hydrope, & graviori urinae suppressione sufficere, neque eam habere efficaciam, ut sola viscerum obstructiones possit reserare.

HYDROCOTYLE. LINN. gen. n. 388. syst. n. 322. TOURN. tab. 173.

Umbella parva simplex irregularis. Involucrum tetraphyllum; petala integra vix irregularia. Semina plana semiorbiculata.

1286 HYDROCOTYLE vulgaris.

ICON. TAUR. Vol. VII. tab. 88.

Hydrocotyle foliis peltatis, umbellis quinquefloris. LINN. spec. p. 338.

Hydrocotyle foliis rotundis emarginatis, petiolis centralibus, umbellis fastigiatis. HALL. hist. tom. I. p. 361. n. 812.

Ranunculus aquaticus. BAUH. hist. III. p. 781. LOB. ic. 387.

Hydrocotyle vulgaris. TOURN. inst. p. 328.

Loc. Circa lacum d' Avigliana, & secus flumen Sangon in agro Javenensi, aliisque locis, quae a pura aqua irrigantur, & ad fontium scaturigines praesertim occurrit. PERENNIS.

ECHINOPHORA. LINN. gen. n. 292. syst. n. 326. TOURN. tab. 423.

Involucrum universale paucorum foliorum. Partiale monophyllum multifidum germina includens. Calyx proprius quinquedentatus. Flores radiati, petalis inaequalibus. Semina sessilia coronata in involucro indurato.

1287 ECHINOPHORA spinosa.

Echinophora foliolis subulato-spinosis integerrimis. LINN. spec. p. 344. CRANTZ. class. umbell. p. 155.

Caucalis caule lignoso, foliolis subulato-spinosis integerrimis. ROY. lugdb. 96. SAUV. monsp. 258.

Pithmum maritimum spinosum. BAUH. pin. 288.

Echinophora foliis decompositis. WACH. ult. 200.

Crithmum spinosum. DOD. pent. 705.

Loc. Frequens ad litus maris Nicaeensis. PERENNIS.

II. UMBELLIS COMPOSITIS

A. M A R G I N A T Æ.

I. ALA NON MEMBRANACEA.

TORDYLIUM. LINN. gen. n. 293. syst. n. 327. TOURN. tab. 170.

Semen planum compressum, margine crenulato.

1288 TORDYLIUM maximum.

ICON. TAUR. Vol. VII. tab. 105. & Vol. XVIII. tab. 63.

Tordylium umbellis confertis radiatis, foliolis lanceolatis inciso-serratis. LINN. spec. p. 345.

Tordylium foliis pinnatis, pinnis semipinnatis, seminis limbo levi. HALL. hist. tom. I. n. 811.

Caucalis major semine minus pulchro hirsuto. BAUH. hist. III. p. 85.

Tordylium. RIV. pent. 1.

Loc. Ad sepes, & in dumetis frequens. ANNUUM.

4
CLASSIS VI. PLANTÆ

PASTINACA. LINN. gen. n. 324. syst. n. 359. Tourn. tab. 170.

Flores non radiati, sed aequales fertiles, petalis integris. Semen subrotundum compressum striatum planum, vix emarginatum.

1289 PASTINACA oponanax.

ICON. TAUR. Vol. XXVII. tab. 55.

Pastinaca foliis bipinnatis, foliolis obliquecordatis, petalis paleaceo-strigosis. GOV.
illustr. p. 19. tab. 13. & 14.

Pastinaca foliis bipinnatis. LINN. spec. p. 376.

Selinum (oponanax). CRANTZ class. umbell. p. 63.

Pastinaca foliis bipinnatis. GER. p. 254. n. 2.

Pastinaca altissima. LAM. Fl. Franc. tom. 3. p. 465.

Laserpitium (chironium) foliis oblique cordatis, petalis hirsutis. LINN. spec. p. 359.

Loc. Uneliae, & in agro Nicaeensi locis umbrosis, & montanis rupestribus.

PERENNIS.

1290. PASTINACA sativa.

Pastinaca foliis simpliciter pinnatis. LINN. spec. p. 376.

Selinum (pastinaca) foliis pinnatis lanceolatis, basi semitrilobis. CRANTZ. fasc. 3, ed.
2. p. 161. class. umbell. p. 62.

Pastinaca foliis pinnatis. HALL. hist. tom. 1. n. 808. GER. p. 254. n. 1.

Pastinaca sylvestris latifolia. BAUH. pin. 155.

Pastinaca germanica sylvestris quibusdam ellaphoboscum. BAUH. hist. III. p. 145.

Pastinaca domestica. MATTH.

OFF. *Pastinaca sativa s. Ellaphoboscum.*

VERN. *Pastonaje.*

Loc. Abunde ubique in pratis. BIENNIS.

VIR. *Sylvestris, & spontanea PASTINACA originem dedit PASTINACÆ sativæ, quæ*
in hortis ad usum culinarum colitur. Spontanea radix dura est fortiter odorata, sub-
acris, & sub-aromatica: sativæ autem radix succosa est longe obaesior, eviden-
ter subdulcis cum aliqua aromatica gratia, & gratum alimentum suppeditat.

Verum saccharum ex radice PASTINACÆ eductum est. Principia autem non modo
habet nutrientia, sed saponacea, incidentia, & stimulantia, diuresim potissimum mo-
ventia. Haec vis extimulans potentior est in PASTINACA sylvestri. Ubi aperien-
dum sit, & praesertim lotii sectetio promovenda, non modo suadent Medici ha-
rum radicum diaeteticum usum, sed juscula parant cum incoctis radicibus. De-
coquunt etiam cum radice Glycirizae, & commendant in morbis renum, &
vesicae, qui blanda abstergentia, & demulcentia expostulant: si vero agatur de
renibus a calculosa saburra expediendis, aliis etiam radicibus aperientibus radi-
ces PASTINACÆ adjungunt. In faucium asperitate, & tussi similiter eadem
decoctio prodest, quam lenire diximus incommoda renum, & vesicae. Quamvis
annosae radices PASTINACÆ sylvestris calefaciant, ac insignem acrimoniam expli-
cent, iis tamen non esse tribuendi videntur mali effectus, qui de iisdem narrantur.
Semina acria, & aromaticæ sunt, mucum incident, & diuresim pellunt specia-
tim adhibita in calculo renum; sed acria, aromaticæ, calefacientia non sine
magna circumspectione praescribenda sunt ad calculum propellendum, dum autem
dolores maxime urgent, minus opportuna esse videntur.

HERACLEUM. LINN. gen. n. 307. syst. n. 342. Tourn. tab. 170.

Flores radiati. Semen planum ovale striatum, vix emarginatum.

1291 HERACLEUM branca ursina.

ICON. TAUR. Vol. XV. tab. 37.

Heracleum foliis hirsutis pinnatis, pinnis quinquefidis. HALL. hist. tom. 1. n. 809.

Heracleum branca ursina offic. CRANTZ. class. umbell. p. 57.

U M B E L L I F E R Æ

3

Heracleum (sphondylium) foliolis pinnatifidis laevibus, floribus radiatis. LINN. syst.

12. p. 210.

Sphondylium vulgare hirsutum. BAUH. pin. 157.

Sphondylium quibusdam, sive branca ursina germanica. BAUH. hist. III. p. 160.

Sphondylium branca. SCOP. Fl. Carn. ed. 2. n. 335.

Sphondylium foliis angustioribus. RIV. tab. 5.

Sfondilio. MATTH. DOD. pempt. 304.

B. *Heracleum (Panaces).* DOD. pempt. 305.

Loc. Ubique in sylvis, & in pratis vulgaris est praecipue montanis. BIENNE.

VIR. *Brancae ursinae* folia scopo emolliendi commendata sunt, sed licet mucilaginosum quid habeant, non tamen acrimonia carent, quae in cortice caulis, ramorum, & peduncularum tanta est, ut causticam naturam exerant. Sub cortice in petiolis praesertim, & pedunculis continetur substantia farinosa saccharum continens. In Lithuania ex farina hujusmodi alimentum, & spiritum ardente extrahunt, Cerevisiam etiam parant: sed hi usus ab aliis nationibus negliguntur. Radix certe acris exstimplans est pene caustica, cortice praesertim non denudata, suasque veras utilitates praebere potest, etsi nullo apud nos adhuc in usu sit.

1292. HERACLEUM elegans.

Heracleum angustifolium. JACQ. Fl. Austr. tab. 175. hort. vind. p. 117. tab. 2. f. 1.

Heracleum elegans. CRANTZ. fasc. p. 155. tab. 2. f. 1.

Sphondylium multifidofolio alpinum. BOCC. mus. p. 141. tab. 99.

Loc. Ubique in pratis alpium, & ad rivulos aquarum. PERENNE.

FERULA. LINN. gen. n. 305. syst. n. 340. TOURN. tab. 170.

Semen magnum oblongo-ovatum quinque-striatum, cinctum ala magna, solida non membranacea.

1293. FERULA communis.

ICON. TAUR. Vol. XV. tab. 89.

Ferula foliis linearibus longissimis simplicibus. LINN. spec. p. 355.

Ferula foemina Plinii. BAUH. pin. 148.

Loc. In agro Nicaeensi nascitur. PERENNIS.

1294. FERULA nodiflora.

ICON. TAUR. Vol. XVII. tab. 110.

Ferula foliolis appendiculatis, umbellis sessilibus. LINN. syst. 12. p. 209. CRANTZ. class. umbell. p. 72.

JACQ. Fl. Austr. append. tab. 5.

Libanotis ferulae folio, & semine. BAUH. pin. 158.

Panax asclepium ferulae facie. LOB. ic. 783.

Loc. Ad vineas in collibus Uneliae, sed longe frequentior in agro Dertonensi, praesertim in valle Siasfora. In monte Toet comitatus Nicaeensis observavit Cl. BELLARDI. PERENNIS.

PEUCEDANUM. LINN. gen. n. 302. syst. n. 336. TOURN. tab. 169.

Semen vix gibbum tristriatum ovatum ad stylum emarginatum, explanatum in marginem membranaceum non pellucidum.

1295. PEUCEDANUM officinale.

Peucedanum foliis quinques tripartiti filiformibus linearibus. LINN. syst. 12. p. 208.

Selinum peucedanum officinale. CRANTZ. class. umbell. p. 60.

Peucedanum majus italicum. BAUH. pin. 149. BAUH. hist. III. p. 2. 36. TOURN. inst. 318. LOB. ic. 782.

Loc. In valle Segusii prope Vajes, atque in comitatu Nicaeensi supra Tenda.

TERRANEUS in montibus Liguria. PERENNE.

ALLIONII Fl. Pedem. Tom. II.

B

VIR. Extat in officinis nostratis Syrupus de PEUCEDANO dictus, qui plerumque ex radice Silaris montani elicitus est. PEUCEDANI radici virtutes eximiae balsamicæ, & pectorales tribuuntur, ac magna in hoc remedio fiducia ponitur. Non alias autem proprietates habere videtur, quam aperientes, & fortiter mucum incidentes. In cachexia igitur, asthmate humido, & ad menses pellendos in foeminis pituitosis deduci in usum medicinalem potest. Dosis radicis ex aqua decoctae est a drachmis duabus ad unciam semissem.

1296. PEUCEDANUM alsaticum.

Peucedanum foliolis pinnatifidis: lacinulis trifidis obtusiusculis. LINN. spec. p. 354.

Selinum foliis quadruplicato pinnatis, nervis canaliculatis. HALL. hist. tom. 1. n. 798.

JACQ. Fl. Austr. tab. 70.

Selinum alsaticum caule folioso ramis ramosis virgatis. CRANTZ. fasc. 3. ed. 2. p. 159.

Daucus alsaticus. BAUH. prodr. 77. HALL. opusc. 318.

Umbellifera alsatica magna, umbella parva sublutea. BAUH. hist. III. 106. RAJ. hist. 414.

Oreoselinum pratense cicutae folio. TOURN. inst. 318.

Loc. Ad vias, & sepes in collinis, & montanis apricis frequens. PERENNE.

1297. PEUCEDANUM minus.

Peucedanum foliis pinnatis, foliolis pinnatifidis: laciiniis linearibus oppositis, caule ramosissimo patulo. LINN. mant. alt. p. 219.

Loc. Nascitur in valle Stafora, & supra Tenda; Cl. BELLARDI inter la Ghiandola, & la Scarena. PERENNE.

2. ALA MEMBRANACEA, ET PELLUCIDA.

ANETHUM. TOURN. inst. 317. tab. 169.

Flores aequales, petalis integris, involucrum nullum. Semina ovalia vix gibba, dorso tristriato, margine cincto brevi ala membranacea.

1298 ANETHUM graveolens.

Anethum fructibus compressis. LINN. spec. p. 377.

Anethum hortense. BAUH. pin. 147.

Anethum. BAUH. hist. III. part. 2. & 6.

Aneto. MATTH.

OFF. Anethum.

VERN. Anet.

Loc. TERRANEUS observavit ad maris litus prope Uneliam. ANNUUM.

VIR. Tota planta peculiari odore foetet, sed tamen aromatico, ita ut etiam in condiendis cibis recipiatur. Herba tota contrita, & applicita aliquam vim habet subanodynam, & resolventem. Semina acria sunt, aromatica, oleumque aetherium continent; juvant propterea ad flatus discutiendos, doloresque spasmodicos leniendos. Extat in officinis oleum per infusionem paratum, quo saepe infantium abdomen ad tormenta imi ventris in ejusdem doloribus flatulentis illinitur. Olei autem destillati, sive essentiae ANETHI guttae aliquot aquae appropriatae instillantur in colica, & singultu. Sed cavendum maxime est, ne hujusmodi medicamentum exhibeatur iis in morbis, quos sustinet caussa rheumatica phlogistica, aliave naturae, ut dicitur, calidae. Infusum seminum ad eosdem usus adhibetur.

SELINUM. LINN. gen. n. 300. syst. n. 334. TOURN. tab. 169.

Florum petala cordata. Involucrum duplex universale, & partiale.
Semina dorso tristriata, striis eminentibus, & subalatis,
margin'e alato ala magna membranacea.

1299 SELINUM imperatoria.

ICON. TAVR. Vol. XIV. tab. 2.

Selinum foliis latis tripartito divisus. CRANTZ. fasc. 3. ed. 2. p. 174. class. umbell. p. 61.

Imperatoria (ostrutium). LINN. spec. p. 371. HALL. hist. tom. 1. n. 805.

Imperatoria major. BAUH. pin. 156. GARID. aix. tab. 54.

Imperatoria. BAUH. hist. III. p. 137.

Imperatoria. MATTH.

OFF. Imperatoria.

Loc. Ubique in pratis nostris alpinis subhumidis, & ad rivulos praecipue. BIENNE.

VIR. Summe acris, & aromatica radix est, majoremque principiorum actuosorum copiam tenet, si autumno post absolutam fructificationem, aut primovere decerpta sit; agit principiis gummosis, & resinosis, acribus, aromaticis, olei etiam aetherei copiam aliquam continentibus. Humores incidit, & solvit, valde solide exstimalat, calefacit, atque virtutes etiam habet antisepticas, utiles iis in casibus, in quibus opportunum est vires excitare, atque instaurare. Mastigata radix sialagogum praebet utile in infarctu seroso, in morbis serosis capitis, nec non in linguae debilitate; stomachi actionem excitat, si praesertim iners mucus sit incidentus, actioque fibrarum excitanda. Nec immerito laudatur ad menses pellendos in cachecticis, & pituitosis foeminis, immo clysteribus ex radicis *Imperatoriae* infuso paratis vis tribuitur partum promovendi, inerti utero ad actionem excitato. In febribus quotidianis, tertianis anomalis autumnalibus, atque ipsa quartana febre contemnendus non est usus radicis *Imperatoriae*, qua humores incidentur, vasa aperiuntur, atque principium aliquod putridum viscidæ lymphæ inhaerens, quod solet hujusmodi febres sustinere, non modo a vinculis liberatur, sed aliqua ratione emendatum naturae viribus deinde expellitur. Ad vermes necandos etiam dicitur conferre; utilem certo expertus sum in febribus indolis peticularis sub larva catharralis, aut quotidianæ febris procedentibus, in quibus acria, aromatica alexipharmacæ, incidentia, & sudorifera remedia saepe requiruntur. Hujusmodi radix, ut planum est, principia habet exstimalia, & carminativa: in flatibus idcirco, atque morbis flatulentis suas etiam praestat utilitates, sed habenda semper est ratio causæ proximæ morbi-ficæ, & eadem cum calefaciente natura hujusce radicis comparanda. Aliquam habet quoque vim ad urinam ciendam, ideoque hydropi dicitur succurrere. Hac super re puto non vere inter diuretica esse recensem, neque lotii suppressionem radice *Imperatoriae* posse superari; commendo autem in hydrope incipiente ex cachexia, quæ acribus aromaticis exstimalibus curanda sit. Radix *Imperatoriae* datur in substantia a drachma una ad drachmas duas, aut per infusionem ex aqua decoquitur a drachmis duabus ad drachmas sex.

1300. SELINUM sylvestre.

Selinum foliis ovato-lanceolatis, semine oblongo. CRANTZ. fasc. 3. ed. 2. p. 177. class. umbell. p. 62.

Angelica foliis aequalibus ovato-lanceolatis serratis. LINN. spec. p. 361.

Angelica foliis duplicato-pinnatis ovatis serratis. HALL. hist. tom. 1. n. 806.

JACQ. Fl. Austr. tab. 152.

Angelica sylvestris major. BAUH. pin. 155. DOD. pempt. 318.

Angelica sylvestris magna vulgatior. BAUH. hist. III. p. 144.

Angelica salvatica. MATTH.

OFF. Angelica sylvestris.

Loc. Ad rivulos, & fossas in agro Pedemontano abunde. BIENNE.

VIR. Ad Angelicam arcangelicam accedit SELINUM silvestre, non eam tamen habet olei aetherei quantitatem, minusque aromatica est. Principiis agit magis fi-

xis, tamen acribas, & aromaticis. Succedaneum haberi potest *Angelicae*; minus valet vi carminativa, neque adeo penetrantes particulas tenet: urinam evidentius promovet, potenter humores incidit. Utiliter radice hujus *Angelicae* cum emolumento usus sum in cachexia, serosis tumoribus, hydrope incipiente, & chlorosi pituitosarum foeminarum. Proficit etiam in quotidianis, & intermittentibus anomalis febribus. Datur in substantia a drachma una ad duas, in infuso ab uncia semisse ad unam. Licet tota planta activa sit, ex radice tamen medicina elicienda, eaque primo vere, aut autumno est effodienda.

1301. SELINUM cervaria.

ICON. TAUR. Vol. XIV. tab. 32.

Selinum foliis duplicato-pinnatis pinnulis semibilobis circumseratis. HALL. hist. tom. 1. n. 804.

Selinum foliis cartilagineis inferne appendiculatis, circumseratis, serris denticulatis.

CRANTZ. fasc. 3. ed. 2. p. 167. tab. 3. f. 1. class. umbell. p. 59.

Athamanta foliis pinnatis decussatis, inciso angulatis seminibus nudis. LINN. syst. 12. p. 207.

Selinum cervaria. SCOP. Fl. Carn. ed. 2. n. 331.

Selinum cervaria. VILL. prosp. p. 26.

Oreoselinum apiifolio majus. TOURN. inst. 318. GARID. Aix. tab. 72.

Daucus montanus apiifolio major. BAUH. pin. 150.

Cervaria. RIV. tab. 12.

Libanotis altera quorundam, aliis Cervaria nigra. BAUH. hist. III. p. 165.

Loc. Ad oras sylvarum locis saxosis sterilibus, collinis, & montanis. PERENNE.

VIR. Non solet haec a Medicis adhiberi, sed efficaciam suam promittit; acris enim, odorata, aromatica radix est, a qua possint virtutes aperientes, incidentes, carminativas expectari.

1302. SELINUM oreoselinum.

ICON. TAUR. Vol. XXII. tab. 90.

Selinum foliolis costa-refracta divaricatis, caule aequali subnudo. CRANTZ. fasc. 3. ed. 2. p. 169. class. umbell. p. 59.

Selinum foliis triplicato-pinnatis, angulis divisionum obtusis. HALL. hist. tom. 1. n. 803.

Athamanta foliolis divaricatis. LINN. spec. p. 352.

Selinum oreoselinum. SCOP. Fl. Carn. ed. 2. n. 330.

Apium montanum folio ampliore. BAUH. pin. 153.

Oreoselinum. CLUS. hist. 195.

Apium montanum nigrum. BAUH. hist. III. p. 104.

Loc. In pascuis siccis collium, & montium, atque etiam ad planitem descendit. PERENNE.

*VIR. Quamvis haec planta in usum recepta non sit, suas tamen utilitates promittit, totaque planta non modo gustu acris, & aromatica est, sed & habet magnam volatilis odoris aromatici fragrantiam; aequum idcirco est, ut *Oreoselini*, & *Cervariae* stirpes Medici experiantur.*

1303. SELINUM palustre.

ICON. TAUR. Vol. XIX. tab. 19.

Selinum sublactescens leve, foliis quadruplicato-pinnatis linearibus. HALL hist. tom. 1. p. 355.

Selinum sublactescens radice unica. LINN. spec. p. 350.

Selinum (Tysselinum) umbellae retusae radiis asperis. CRANTZ. fasc. 3. ed. 2. p. 170. class. umbell. 59.

Seseli palustre lactescens acris, foliis faeniculaceis sapore fervido. BAUH. hist. III. p. 188.

Selinum palustre. CRANTZ. fasc. p. 172. tab. 4. f. 1.

Loc. In paludosis la Marsaja, & ad lacum di Virron. BIENNE.

1304. SELINUM argenteum.

*ICON. TAUR. Vol. XXVIII. tab. 3.**Selinum petiolis argenteis, & viridibus, striis linearis, semine alis latis albidis. CRANTZ.
fasc. 3. p. 43. tab. 14. f. 2.**Loc. Pedemontii indigena. PERENNE.*

1305. SELINUM Carvifolia Chabraisei.

*ICON. TAUR. Vol. XXI. tab. 65.**Selinum foliis multiplicibus radicalibus circa costam decussatis. CRANTZ. fasc. 3. tab.
3. fig. 2. Class. umbel. p. 62.**Selinum foliorum vaginis, & foliorum segmentis longissimis. Id. ibid.**Peucedanum carvifolia foliis circa costam decussatis, caulinis longissimis, & multifor-
mibus. VILL. prosp. p. 25.**Carvifolia Chabraisei. Stip. icon. p. 389.**Carvifolia. VAILL. tab. 5. f. 2.**Loc. In pratis alpium non infrequens, atque etiam in pratis Nicaeensis occurrit,
imo in sylvis collum, & pascuis subhumidis agri Taurinensis circa la
Veneria frequentem vidit Cl. BELLARDI. BIENNE.*

1306. SELINUM pseudo-carvifolia. CRANTZ.

*Selinum foliis triplicato-pinnatis, pinnis latiusculis simplicibus, & trifidis. HALL. hist.
tom. 1. p. 356. n. 802. tab. 20.**Selinum (carvifolia) caule sulcato acutangulo-involucro universali caduco, pistillis
fructus-reflexis. LINN. spec. p. 350.**Selinum carvifolia. LINN. JACQ. hort. vindob. tab. 16.**Selinum caule alato, foliolis bifidis, & trifidis. ZINN Gott. 221.**Laserpitium selinoides. SCOP. Fl. Carn. 1. p. 198.**Angelica tenuifolia. RIV. pent. tab. 18.**Selinum foliolis pinnatim laciniatis. GMEL. Sib. 1. p. 204. tab. 43.**Angelica tenuifolia. RUPP. fl. Jen. p. 277. DILL. Giss. 127.**Loc. Secus fossas in pratis humidis praesertim ad alpium radices. PERENNE.*

THAPSIA. LINN. gen. n. 323. syst. n. 358. TOURN. tab. 171.

Flores aequales, petalis integris lanceolatis, involucrum nullum. Semen oblongum
tristriatum magna ala cinctum, quae supra, & infra ampliter truncata est,
& emarginata.

1307 THAPSIA villosa.

*ICON. TAUR. Vol. XIX. tab. 28.**Thapsia foliolis dentatis villosis basi coadunatis. LINN. spec. p. 375**Thapsia latifolia villosa. BAUH. pin. 148. TOURN. inst. 323.**Thapsia quorumdam hirsuta, & aspera Cicutae folio, flore luteo, semine lato, aliis
Seseli peloponesiacum. BAUH. hist. III. part. 2. n. 35.**Loc. In agro Nicaeensi. PERENNIS.*

3. ALA MARGINALI, ET DORSALI

ANGELICA. LINN. gen. n. 309. syst. n. 344. TOURN. tab. 167.

Semen alatum duabus alis marginalibus dorso tristriato, striis alatis abscissis.

1308 ANGELICA arcangelica.

*ICON. TAUR. Vol. XIV. tab. 53.**Angelica foliorum impari lobato. LINN. spec. p. 360. CRANTZ. class. umbell. p. 65.**Angelica foliis duplicato-pinnatis, ovato-lanceolatis serratis. HALL. hist. tom 1. n. 807.**Angelica sativa. BAUH. pin. 155. GARID. aix. tab. 32.**Angelica major. DOD. pempt. 318.**ALLIONII Fl. Pedem. Tom. II.*

Angelica domestica. MATTH.

VERN. *Angelica.*

Loc. Sponte in umbrosis subhumidis sylvis collum Taurinensium. *BIENNIS.*

VIR. Tota planta activa principia continet, quae copiosiora sunt in radice, & praesertim ejus in cortice. Convenit principiorum qualitate cum radice *Imperatoriae*; non adeo fortasse acris est, majoremque habet principii aromatici volatilis quantitatem. Viribus hae plantae convenient, sed in febribus catharralibus mali moris, ac ubi sudor movendus sit, anteponitur radix *ANGELICÆ*, ad incidendum vero praefertur radix *Imperatoriae*. Magnam certe vim habet ad minima vasa aperienda, atque in iis paralyseos speciebus, quae non producuntur ex nervorum resolutione, sed ex vitioso humore in cellulari membrana haerente, & medullarem nervorum substantiam comprimente plurimum profuisse observavi. Caules etiam teneriores edules sunt, ex aqua leviter decocti nec insuaves, utilesque in pituitosis, & sthomaco imbecillitate. Quae de *Imperatoriae* radice dicta sunt, eadem intelligenda de *ANGELICA*, cujus semina carminativa sunt. Modus, & dosis adhibendi non differunt.

1309. *ANGELICA* levisticum.

ICON. *TAUR.* XXIII. tab. 66.

Ligisticum foliis multiplicibus, foliolis superne incisis, floribus luteolis. *CRANTZ.* fasc. 3. ed. 2. p. 196. class. umbell. p. 80.

Ligisticum foliis multiplicibus, foliolis superne incisis. *LINN.* spec. p. 359.

Angelica montana perennis *Paludapii* folio. *TOURN.* inst. 313.

Angelica Paludapii folio. *LAM.* *Fl. Franc.* t. 111. p. 451.

Ligisticum vulgare an *Libanotis* fertilis *Theophrasti*. *BAUH.* pin. 157.

Ligisticum vulgare foliis apii. *BAUH.* hist. III. 2. 122.

Ligisticum. *LOB.* adv. p. 313.

OFF. *Ligisticum*, s. *Levisticum*.

Loc. Hanc plantam *Alpicola* nostri colunt: spontaneam habent *Ligures* inter *Savonam*, & *Genuam* observante *LOBELIO*. *PERENNE*.

OBS. Semen alatum est ala laterali membranacea, atque tres costas in dorso habet subalatas, quarum duae laterales majores sunt.

VIR. Caules teneri, & folia edulia sunt, Liguresque instar *Apii graveolentis* edunt. Tota planta odore quodam aromatico fragrat, ac haberi potest inter stirpes aromaticas, carminativas, calefacientes, resolventes, & speciatim emmenagogas; laudaturque potissimum ad foetus, & secundinae expulsionem promovendam: hunc in finem clysterum materiam præbet ex aqua decocta. Semina instar aliarum umbelliferarum carminativa sunt.

1310. *ANGELICA* Razulii.

Angelica foliis bipinnatis, foliolis lanceolatis, serratis decurrentibus. *GOU.* illustr. p. 13. tab. 6.

Panax alpina ebuli laciniatis foliis. *BOCC.* tab. 99.

Angelica aquatica angustifolia pyrenaica foliis cannabinae creticae. *SCHOL.* Bot. 167.

Loc. Cl. *BELLARDI* reperit in pratis *Grassonej* superioris, & in pratis di *Viù* ultra *Sturam*. *PERENNIS*.

1311. *ANGELICA* verticularis.

Angelica foliis divaricatissimis, foliolis ovatis serratis, caule pedunculis verticillato.

LINN. mant. alt. 217. *JACQ.* *Hort. Vindob.* tab. 130.

Imperatoria nodiflora. *LAM.* *Fl. Franc.* tom. 3. p. 417.

Loc. Secus torrentes provinciae *Aquensis*, & *Dertonensis*. *BIENNIS*.

LASERPITIUM. LINN. gen. n. 306. syst. n. 341. TOURN. tab. 172.

Involucrum duplex, semina instructa duabus alis dorsalibus,
& duabus marginalibus.

1312 LASERPITIUM latifolium.

Laserpitium foliolis cordatis inciso-serratis. LINN. spec. p. 356. HALL. hist. tom. 1.
n. 792.

JACQ. Fl. Austr. tab. 146.

Laserpitium foliis latioribus lobatis. MORIS. umb. p. 28.

Libanotis latifolia altera, seu vulgatior. BAUH. pin. 157.

Libanotis Theophrasti quorumdam Seseli Æthiopicum Matthioli cervaria alba. BAUH.
hist. p. 164.

Loc. In sylvis montanis ubique abunde. PERENNE.

Vir. Non sine amaritie acris aromatica planta in usum haud venit, licet sensibilia
principia virtutes promittant; quantum quidem ex analogia conjicere licet, vi-
detur inter aromatica extimulantia emmenagoga, atque aperientia sudorifica se-
dem suam mereri posse.

1313. LASERPITIUM gallicum.

Laserpitium foliolis cuneiformibus furcatis. LINN. spec. p. 537. CRANTZ fasc. III. ed.
2. p. 188.

Laserpitium trifurcatum. LAM. Fl. Franc. tom. 3. p. 415.

Laserpitium gallicum. BAUH. pin. 156. GARID. aix. tab. 58.

Laserpitium e regione Massiliae allatum. BAUH. hist. III. p. 157.

Loc. Locis siccis secus mare Nicaeense, & in ejus provincia ad torrentem
Paillon, nec non secus viam inter Tenda, & l' Escarena, ac in valle fluminis
Stura prope Demont. PERENNE.

Vir. Inusitata fere planta est. Dicitur calefacere, abstergere, & diuresim movere.
Quantum quidem sensuum iudicio conjicere licet, existimo LASERPITII gallici ra-
dicem Sileris montani radici posse aequiparari.

1314. LASERPITIUM selinoides.

Laserpitium foliolis pinnatifidis connatis: laciniis suboppositis, nervis petiolisque hispidis.
CRANTZ. fasc. III. p. 182.

Laserpitium herbaceo-asperum, seminum alis dorsalibus nonnunquam semialatis. CRANTZ
p. 182.

Laserpitium foliolis lanceolatis integerrimis extimis coalitis. LINN. spec. p. 357.

Laserpitium prutenicum. HALL. hort. Gott.

Laserpitium gallicum. JACQ. enum. Vind. 118. SCOP. Fl. Carn. 1. p. 196.

Laserpitium daucoides prutenicum, viscoso semine. BREYN. cent. 167. tab. 84.

Laserpitium minus. RIV. tab. 23.

Loc. In dumetis, & sylvis ad alpium radices non infrequens, abunde circa la
Torre di Lucerna. BIENNE.

1315. LASERPITIUM Halleri.

Laserpitium foliis triplicato-pinnatis, lobulis lanceolatis. HALL. hist. tom. 1. p. 353.
n. 795. tab. 19. CRANTZ. class. umbell. p. 67.

Panax asclepium semine folioso. BAUH. pin. 158.

Laserpitium hirsutum. LAM. Fl. Franc. p. 1228.

Panaces asclepium alterum Dalechampi. LUGD. p. 740.

Loc. Copiosissime in pratis montis Cenisii, neque infrequenter in alpibus cotiis, &
Sabaudia. PERENNE.

DESCR. LASERPITIUM Halleri differt a Ligustico ferulaceo foliis quadripinnatis, non
tripinnatis, pinnularum segmentis brevioribus, & confertioribus sursum erectis
conniventibus, asperiusculis, & subtiliter in costa, & adversa foliorum parte
pilosis. Caules plerumque simplices esse solent. Umbella densissima. Involuci-

utriusque folia simplicia sunt, & latiora. Petioli foliorum in Ligustico *ferulaceo* semiteretes, supra explanati; in LASERPITIO *Halleri* teretes, & striati, striis albis, & viridibus. Fructus in LASERPITIO *Halleri* certe quatuor alas habet, duas marginales, & duas dorsales, ideoque ad LASERPITHI genus omnino pertinet.

SILER. CRANTZ. class. umbell. p. 68. TOURN. tab. 171.

Diffr. a Laserpitio dorso non duas tantum, sed plures alas ferente.

¹³¹⁶ **SILER** montanum.

ICON. TAUR. Vol. XIV. tab. 74.

Siler foliis integris glabris longe ellipticis, fine aculeatis. CRANTZ. fasc. 3. ed. 2. p. 185. class. umbell. p. 68.

JACQ. Fl. Austr. tab. 145.

Laserpitium foliis duplicato-pinnatis, pinnulis integerrimis lanceolatis simplicibus, & ternatis. HALL. hist. tom. 1. p. 353. n. 794.

Laserpitium foliolis ovatis lanceolatis integerrimis petiolatis. LINN. spec. p. 357.

Laserpitium montanum. LAM. Fl. Franc. tom. 3. p. 415.

Laserpitium quod seseli officinarum. BAUH. pin. 162.

Seseli, sive Siler montanum vulgare. BAUH. hist. III. p. 168.

Ligustico. MATTH.

OFF. Siler montannm.

Loc. Ad radices alpium, praecipue e rupium fissuris locis praecipitibus frequens prodit. PERENNE.

VIR. Succum resinosum aromaticum copiosum fundit vulnerata radix. Simile acti-
vum principium, sed parcus tota planta continet, quae fortiter odorata,
& aromatica est. Radix masticata scialagogum constituit. Solet apud nos
ad Syrupi de Peucedano compositionem recipi, atque licet aliarum
emollientium, nec non pectoralium etiam succi in hujusmodi remedii com-
positionem veniant, major tamen pars pertinet ad SILERIS montani radicem.
Hic Syrupus apud nos usitatus est in morbis pectoris: certo magna praestitit in
suppuratis ex pituita, quae in pulmonibus congestiones fecerit, atque ex hac
caussa Phtysicis utilissimus extitit. Non convenit in tussi ex acri, aut
salso humore irritante, aut phlogosim faciente, neque opportunus est, si
febris adsit, si sputa tenuia, aut spumosa sint. Urinam etiam blande promovet.
Solet ex cochleari hujusmodi Syrupus exhiberi partitis viciarum duarum,
aut trium ad summum pondere intra nicthererum. Profuit quoque podagriscis,
quando materia podagrifica ad pulmones delata sputa crassa, & flava suppara-
tum mentientia protulit.

B. NON MARGINATÆ.

I. COSTIS SUBALATIS.

LIGUSTICUM. LINN. gen. n. 308. syst. n. 343. TOURN. tab. 165.

Involucrum duplex: semina ex ovato-acuminata intus plana quinque costata
costis subalatis minime rostrata.

¹³¹⁷ **LIGUSTICUM** meum.

ICON. TAUR. Vol. VII. tab. 99.

Ligisticum foliolis capillaribus. CRANTZ. fasc. 3. ed. 2. p. 189. class. umbell. p. 82.

JACQ. Fl. Austr. tab. 303.

Meum athamanticum. HALL. hist. tom. 1. n. 761.

Athamanta (Meum) foliolis capillaribus semiqibus glabris striatis. LINN. spec. p. 353.

Aethusa meum. LINN. syst. ed. 13. p. 237.

Seseli meum. SCOP. *Fl. Carn.* ed. 2. n. 352.

Daucus meum. CLUS. *hist.* 198.

Meum foliis anethi. BAUH. *pin.* 148.

Meum vulgare, s. branca ursina. BAUH. *hist. III. part. 2. p. 11.*

Loc. In pascuis alpinis di *Viù*, *Vinadiensibus*, & parvi montis *Cenisii*, aliisque non rarum. PERENNE.

1318. LIGUSTICUM mutellina. *Tab. 60. fig. 2.*

ICON. TAUR. Vol. XV. tab. 86. f. 2. 3. 4. & Vol. XXIV. tab. 4.

Ligisticum foliis acute multifidis, caule subnudo. CRANTZ. *fasc. 3. ed. 2. p. 198.*
class. umbell. p. 82.

Phellandrium (mutellina) caule subnudo, foliis pinnatis. LINN. *syst. 12. p. 213.*

Seseli foliis duplicato-pinnatis, pinnulis semipinnatis, lobulis lanceolatis. HALL. *hist. tom. 1. n. 763.*

Seseli caule vix ramoso, umbella purpurea pinnulis acute multifidis. HALL. *Helv. 431.*

JACQ. *vindob. 223.*

Phellandrium alpinum umbella purpurascente. TOURN. *inst. 307.*

Meum alpinum umbella purpurascente. BAUH. *pin 148.*

Mutellina. BAUH. *hist. III. p. 66.*

Loc. in alpinis pratis di *Viù* frequens, atque iis alpibus, quae inde versus *Sabaudiam*, & *Helvetiam* protenduntur. PERENNE.

DESCR. Folia radicalia, petiolata, petiolo tereti longitudine foliorum intus sulcato. Folia bipinnata, pinnulis sessilibus. Pinnulae omnes iterum pinnatae sunt, pinnulis confluentibus. Pinnulis primis ad petiolum prodeuntibus modo bifidis, trifidis, modo quadrifidis. Pinnulae postremae, sive foliorum segmenta linearia acuto fine cum spinula. Sulco omnia percurrentur, splendide virent in inferiori potissimum parte. Pinnulae omnes similes plane lineares. Caulis nudus, striatus, firmus erectus, rotundus, ut tota planta glaber, supra medium semel, aut iterum bifidus, ad caulis divisionem folium unicum petiolo usque ad pinnularum in cavam vaginam ramum amplexante amplificato, quae viridis est striata, margine membranaceo albicante. Folium hoc simile radicalibus, sed pinnulis plerisque simplicibus perfecte linearibus, & longioribus. Rami singuli umbellam gerunt, cuius involucrum universale nullum est. Pedunculi umbellas sustinentes vix unciales interioribus brevioribus angulati, striati, firmi, erecti. Involucra partialia, minima, dimidiata, foliolis linearibus longitudine pedunculorum exterius positis. Numero plerumque variant a n. 7. ad 13. Umbellularum flores variant similiter a n. 8. ad 12. circiter. Foliorum sapor acris aromaticus. Flores omnes fertiles. Petala dilute albido-purpurascens, praesertim in exteriori parte. Petala non quidem emarginata, sed apice ad interiorem partem inflexo. Antherae didymae ex luteo-virentes, staminibus duobus brevioribus, stamna filiformia. Styli duo filiformes albi, qui continuo elongantur, & persistunt. Fructus LIGUSTICI, sed immaturus alas foliaceas exhibet, quae in maturo fructu fere disparent.

1319. LIGUSTICUM ferulaceum N. *Tab. 60. fig. 1.*

ICON. TAUR. Vol. XV. tab. 73. Vol. XVII. tab. 102.

Laserpitium dauricum. JACQ. *hort. vindob. cent. 3. tab. 38.*

Loc. Nascitur in alpibus *Vinadiensibus* loco dicto *le Barricade*. PERENNE.

DESCR. Caules cubitales, striati, statim ramosi; tres vero, aut bini solent ex caule rami ad magnos angulos divergentes produci. Rami primi, deinde unum, aut duos ramos ferunt minus divergentes. Hi rami florigeri nunc nudi, nunc unum folium habentes; atque ita se habere solent laterales. Caules striati Angelicae odore, firmi, glabri, medulla farcti. Folia ad ramorum ortum nascuntur. Folia caulina petiolum habent semiamplexicaule membranaceum, ora albente, ubi pinnulas accipere incipiunt, striatum exteri triangulare, intus sulcatum, qui sulcus per medianam pinnulam porrigitur. Folia tripinnata primis, & secundis pinnulis petiolatis, petiolo, ut diximus, subtriangulo sulcato. Primariae pinnulae solent esse numero septem, aut octo, secundae quinque, ita tamen, ut pinnarum par unum continuata serie deficiat in ALLIONII *Fl. Pedem. Tom. II.*

pinnis minoribus secundis, tertiarum prima, & secunda sex pinnulis componitur, eademque ratione in sequentibus pari uno pinnularum deficiunt. Ultimae pinnulae alternatim, aut pinnatim dentibus ad medium nervum, cum quo confluunt, se- cantur, dentibus linearibus acutis; extremum quartae pinnulae modo acute bifidum, modo trifidum, modo simplex est. Quartarum pinnularum dentes, modo simplices, modo bifidi, quandoque etiam trifidi. Tota planta glaberrima, nitide virens. Substantia foliorum succulenta, dentes erecti, foliorum facies expansa. Florum petala cordata, alba, profunde incisa, antherae didymae, albescentes. Petalum unum paullo majus est. Involucrum universale ex foliolis, quorum petiolum membranaceum est, ora albicante, viride, profunde trifidum, & viride ad instar extremarum pinnularum, alias bifidum, quandoque accedit unicum par pinnularum, deinde producto nervo trifidum fit. Folia involuci universalis ab octo ad duodecim. Umbellae quindecim plerumque erectis, angulatis, striatis pedunculis innixaæ. Involucrum partiale ex similibus foliis, simili numero, sed saepius simplicibus, aut tantum bidentatis. Flosculi viginti circiter. Styli persistentes, divergentes, reflexi primum albi, dein rubentes. Semina magna ovalia, gibba, tribus costis subalatis in dorso percursa.

1320. LIGUSTICUM pyraeneum.

ICON. TAUR. Vol. XXII. tab. 90.

Ligisticum foliis quadruplicato-pinnatis, foliolis aristatis integris multifidisve. GOU. illustr. p. 14. tab. 10. f. 2.

Ligisticum pyrenaicum amplissimo, tenuique folio. TOURN. inst. 323.

Ligisticum ferulaceum. LAM. Fl. Franc. tom. 3. p. 453.

Ligisticum seguierii foliorum segmentis glabris strictissimis, caule ramis breviore. VILL. prosp. p. 25.

Loc. In alpibus Valdensium legit Thomas PRIM. PERENNE.

1321. LIGUSTICUM silaus.

Peucedanum (silaus) foliolis pinnatifidis: laciniis oppositis, involucro universali diphyllo.

LINN. spec. p. 354.

Peucedanum foliis triplicato-pinnatis, nervo distinctis lanceolatis imparibus trilobatis. HALL. hist. tom. 1. n. 797.

Selinum (silaus) caule folioso, ramis ramosis virgatis. CRANTZ. class. umbell. p. 61. fasc. 3. ed. 1. p. 18.

Seseli (pratense) pinnis pinnatifidis planis ovato-lanceolatis. CRANTZ. fasc. 3. ed. 2. p. 209. tab. 6. fig. 1.

JACQ. Fl. Austr. tab. 15.

Laserpitium selinoides. SCOP. Fl. Carn. ed. 2. n. 325.

Seseli selinoides. JACQ. Enum. Vindob. p. 227.

Siler alterum pratense. DOD. pempt. 2. l. 5. c. 14.

Seseli pratense. RIV. tab. 57.

Seseli pratense monspeliacum. LOB. ic. 738.

Seseli primum pratense. MORIS. umb. p. 17.

Peucedanum pratense. LAM. Fl. Franc. tom. 3. p. 469.

Ligisticum silaus. VILL. prosp. p. 25.

Angelica pratensis apii folio. TOURN. inst. 313.

Seseli pratense, silaus forte Plinii. BAUH. pin. p. 162.

Loc. In pratis montanis non infrequens est. PERENNE.

1322. LIGUSTICUM Peloponesiacum.

Ligisticum foliis multiplicato-pinnatis, foliolis pinnatum incisis. LINN. spec. p. 360.

CRANTZ. class. umbell. p. 81.

Cicutaria latifolia foetida. BAUH. pin. 161.

Seseli peloponnesense Matth. seu cicutaria quibusdam. BAUH. hist. III. p. 184. CAM. epit. 514.

Loc. In Comitatu Nicaensi circa Sospello, & la Giandola. Cl. BELLARDI affirmat nasci in sylvis soli expositis di Viù. PERENNE.

DESCR. Involucrum universale ex quinque, aut sex foliolis, quorum alia lanceolata integerrima, alia simillima foliolis caulinis. Involucrum partiale ex duobus, aut tribus foliolis lanceolatis, integerrimis, petala sordide pallida, unco intus inflexo. Stamina alba. Antherae didymae. Umbellae terminales flores habent stylis instructos, atque semina praebent; laterales, & inferiores stylis carentes abortiunt. Semen glabrum, oblongum non rostratum, profunde sulcatum, sive striatum, ut in Ligusticis.

1323. **LIGUSTICUM austriacum** tab. 43.

ICON. TAUR. Vol. XV. tab. 2.

Ligustum foliis bipinnatis, foliolis confluentibus incisis integerrimis. LINN. spec. p. 360.
Laserpitium foliis bipinnatis confluentibus anteriori nervo fistuloso. CRANTZ. fasc. 3.

ed. 2. p. 197. Class. umbell. p. 81. sub *Ligustico*.

Ligustum peloponesiacum. SCOP. Fl. Carn. ed. 2. n. 338.

JACQ. Fl. Austr. tab. 151.

Seseli alpinum, seu montanum primum Clusii, folio splendente, flosculis albis. BAUH. hist. III. part. 2. p. 168.

Seseli montanum, cicutae folio glabrum. BAUH. pin. 161.

Seseli primum montanum pannonicum I. CLUS. 2. 193.

Loc. In Sabaudiae alpibus non rarum, frequens in monte *Cenisio*, atque in alpibus di *Viù*, & *Lance*, & in pratis supra *Fenestrelles*. BIENNE.

1324. **LIGUSTICUM simplex** tab. 71. fig. 2.

Ligustum (mutellinoides) foliis pinnatis, pinnis decussatis linearibus, umbellae radiis alterne trifidis, caule simplici. VILL. prosp. p. 25. tab. 8. f. 3.

Laserpitium (simplex) scapo nudo aphylo simplici foliis pinnatis multifidis acutis linearibus umbella semiglobosa. LINN. syst. 12. p. 210. mant. 56.

Laserpitium foliis triplicato-pinnatis, pinnulis lanceolatis, involucris semitrifidis. HALL. hist. n. 796.

Loc. In editioribus pratis alpium frigidiorum saepius occurrit. PERENNE.

CONIUM. LINN. gen. n. 299, syst. n. 333.

Flores flosculosi fertiles, involucrum duplex. Petala apice inflexo emarginata,

Fructus subglobosus. Semina intus plana quinquecostata, costis subalatis repando-crenatis.

1325. **CONIUM maculatum.**

ICON. TAUR. Vol. XXIV. tab. 72.

Conium seminibus striatis. LINN. spec. p. 349.

Cicuta. HALL. hist. tom. 1. n. 766.

Coriandrum (cicuta offic.) caule maculato foetidum. CRANTZ. fasc. 3. ed. 2. p. 211.

Cicuta (officinalis) foetens, caule maculato. CRANTZ. class. umbell. p. 98.

JACQ. Fl. Austr. tab. 156.

Conium (cicuta) seminibus striatis. NEKER tom. 1. p. 142.

Cicuta major. TOURN. inst. p. 306. BAUH. pin. 160.

Loc. Nihil ad vias, & fossas, & sepes vulgatius in agro Pedemontano. ANNUA.

VIR. Cicutae universa planta scatet principio quodam virulento narcoticō, quod lentos humores potenter resolvit, fibrarum irritabilitatem minuit, & nervos peculiariter afficit. Eam non habet virulentiam stimulantem, quae inest Stramonio, & Belladonnae, neque etiam comparari potest cum Hyosciamo, & Oppio propter vim narcoticā, neque, ut nonnullae narcoticae stirpes, gangrenose druit sanguinis constitutionem. Interim & a vetustissimis temporibus inter venena recensita est, cuius usum sequuntur anxietas, stupor, vertigo, mentis alienatio, secretionum suppressio, atque etiam paralysis &c. Quae omnia virulentam vim demonstrant. Nonnisi igitur ad externos usus adhibita olim cicuta est ad duros, difficilesque tumores resolvendos, atque familiare semper Medicis extitit praesidium in obstructionibus praesertim hepatis, & lienis emplastrum de cicuta cum

gummi ammoniaco. Nuperis autem temporibus post experimenta, quae suscepit Cl. STORCK commendatum est extractum cicutae intus datum non modo ad scirrhi, & cancri curationem, verum etiam ad plures morbos difficiles superrandos, uti amaurosim, catharactam incipientem, hydropem, asthma, mensium suppressionem, scorbuti, & luis venereae quaedam producta superanda, & obstructiones, tumoresve fere omnis generis vincendos; tantas porro virtutes refellunt Cl. Virorum experimenta, ego libere dicam quid viderim, & quid sentiam. Nullam cancri curationem apud nos fecit extractum cicutae sive Taurinensis, sive Vindobonensis, veras scrophulas, & verum scyrrhum non superavit; vidi certe profuisse in obstructionibus imi ventris, quae aliis remediis non cesserant, in contumaci rheumatismo, in dolore capitis periodico nervorum spasticas convulsiones inferente, in glandulis induratis, in asthmate ex lento umore in pulmonibus haerente, in mensium suppressione ex simili caussa. Puto in amaurosi, & catharacta minime juvare posse si nervorum adsit debilitas; atque summam utilitatis cicutae consistere in ea vi, qua potest partium sensibilitatem immuovere, atque efficaciter vasa expedire humores potenter, & sensim sine sensu resolvendo. In scorbuticis hominibus humorum resolutionem scorbuticam promovet; cancerosum autem, & venereum vitium non emendat. Suspectum mihi remedium est, si vis fibrae torpeat, aut humores ad gangraenosam resolutionem inclinent. Hydrops, si ab obstructionibus sustineatur, levamen ab usu cicutae habere poterit propter sublatam caussam. Ratio dandi cicutam nostris probata temporibus est in extracto, quod leni igne parandum est, ne activae volatiles particulae avolent. Initium fieri solet a granis aliquot, quae dosis continuo sensim sine sensu adaugetur; usque dum commode ferat aeger; augenda autem dosis non est, si quaedam ex propriis phaenomenis afferat, atque usque dum natura iterum bene assueverit, major ejus dosis est drachma una, quam sustinere aegri solent: sunt qui etiam unciam unam intra nichaemerum dederint, sed horum animosum exemplum insequendum non consulerem.

2. COSTIS SIVE STRIIS NUDIS.

a. *Fructu subrotundo.*

CORIANDRUM. LINN. gen. n. 318. syst. n. 353. TOURN. tab. 168.

Flores radiantes, disco saepe abortiente. Petala cordata; involucrum duplex.
Fructus bilocularis loculis monospermis, ovatus, aut didymus.

1326 CORIANDRUM sativum.

Coriandrum fructibus globosis. LINN. spec. p. 367. HALL. hist. 1. n. 764.

Coriandrum (sativum) fructibus globosis calyce instructis. CRANTZ. fasc. 3. ed. 2. p. 210.

Coriandrum majus. BAUH. pin. 158.

Coriandrum. CAM. epit. p. 523.

Loc. Cl. BELLARDI legit ad sepes in agro di Sciolze. ANNUUM.

1327. CORIANDRUM testiculatum.

Coriandrum fructibus didymis. LINN. spec. p. 367.

Coriandrum minus testiculatum. BAUH. pin. p. 158. TOURN. inst. p. 316.

Coriandrum minus, odorum. BAUH. hist. III. part. 2. & 91.

Coriandrum alterum minus odorum. LOB. ic. 706.

Loc. Passim in agris Comitatus Nicaeensis, Uneliae, & in valle Stafora. ANNUUM.

PHELLANDRIUM. LINN. gen. n. 315. syst. n. 350. TOURN. tab. 161.

Flores flosculosi fertiles. Involucrum universale nullum. Petala cordiformia inaequalia.
Fructus subrotundus calyce persistente, & stylo coronatus. Semen ex ovato-acutum,
intus planum obiter quinque-striatum.

1328 PHELLANDRIUM aquaticum.

ICON. TAUR. Vol. XVIII. tab. 1.

Phellandrium foliorum ramificationibus divaricatis. LINN. spec. p. 366. CRANTZ. fasc. 3.
ed. 2. p. 200.

Phellandrium foliis refractis. HALL. hist. tom. 1. n. 757.

Ligusticum phellandrium. CRANTZ. class. umbell. p. 83.

Phellandrium. DOD. pempt. 591. TOURN. inst. p. 306.

Cicutaria palustris tenuifolia. BAUH. pin. p. 161.

Phellandrium, vel Cicutaria aquatica quorumdam. BAUH. hist. III. part. 2. 183.

Oenanthe Phellandrium. LAM. Fl. Franc. tom. 3. p. 432.

Loc. Circa lacus, & aquas stagnantes frequens est. ANNUUM.

VIR. PHELLANDRII semina in pulverem trita, & drachmae unius, aut alterius pondere exhibita dicuntur ulcera cancosa sanare, atque etiam febres intermittentes tollere, quod non crediderim. Ego quidem nullas observationes habeo, neque hanc assertionem aliorum observationibus fulcire possum.

PIMPINELLA. LINN. gen. n. 328. syst. n. 363. TOURN. tab. 163.

Flores subradicati fertiles. Involucrum nullum. Petala cordata. Fructus subrotundus, aut subovatus. Semina intus plana, paullisper acuminata, dorso gibbo tricostato.

1329 PIMPINELLA saxifraga.

Pimpinella foliis pinnatis: foliolis radicalibus subrotundis, summis linearibus. LINN.
spec. p. 378.

JACQ. Fl. Austr. tab. 395.

Pimpinella rotundifolia. SCOP. Fl. Carn. 1. p. 209.

Tragoselinum minus Pimpinella minor. TABERN. ic. 88.

Tragoselinum foliis ovatis, pinnis ovatis. HALL. hist. tom. 1. n. 786.

Tragoselinum minus. LAM. Fl. Franc. tom. 3. p. 447. TOURN. 309.

Pimpinella pinnis subrotundis circumseratis. BOHEM. lips. p. 202.

Pimpinella saxifraga minor. BAUH. pin. p. 160. MORIS. umbell. p. 13. tab. 5.

Loc. In pratis, & pascuis siccis ubique abunde. PERENNIS.

1330. PIMPINELLA magna.

ICON. TAUR. Vol XIII. tab. 35.

Pimpinella foliolis omnibus lobatis: impari trilobo. LINN. mant. alt. p. 219.

Pimpinella foliis pinnatis, foliolis lanceolatis serratis acutis. GER. prov. 255.

Pimpinella major. JACQ. Fl. Austr. tom. 4. p. 50. tab. 396.

Pimpinella major foliis pinnatis, foliolis cordatis, impari trilobo. HUDS. fl. angl.
p. 110. n. 1.

Pimpinella saxifraga major umbella candida. BAUH. pin. 159.

Pimpinella (major) foliis pinnatis, foliolis petiolatis ovato-acuminatis, duplicato-dentatis: intimis duobus, imparique trilobis, caeteris deorsum auriculatis. GOU. illustr.
p. 20.

Loc. In pinguibus alpium pratis passim. PERENNIS.

VIR. PIMPINELLA saxifraga, & magna viribus convenient. Hisce stirpibus inest
principium quoddam acre aromaticum inhaerens substantiae resinosae. Sive folia,
sive radix masticata sialagogum constituunt, atque linguam fortiter vellicant.
Oleum caeruleum haec planta praebet, a quo praesertim est virtus deducenda.
Licet soleat in usum recipi radix, non minori tamen pretio habenda folia sunt.
PIMPINELLA humores solvit, vasa extimulat, & aperit; adhibetur utiliter in
ALLIONII Fl. Pedem. Tom. II.

asthmate humido, in mensium suppressione, in hydrope incipiente. In febribus etiam catharrhalibus multis laudibus effertur. Apud Germanos frequenti in usu est essentia PIMPINELLÆ. Radix utilius in menstruo vino, quam in aquoso decoquitur ab uncia una ad duas, aut etiam tres.

1331. PIMPINELLA pumila.

- Pimpinella umbellis numerosissimis simplicissimis, compositisque.* JACQ. vind. 227. & Fl. Austr. tab. 49.
Seseli umbellis numerosissimis compositis, simplicibusque. LINN. syst. 12. p. 215.
Apium (pumilum) umbellulis paniculatum, foliolis ternatis linearibus. CRANTZ. class. umbell. p. 102.
Apium (pumilum) umbellulis paniculatum, foliis linearibus peucedani. CRANTZ. fasc. 3. ed. 2. p. 213.
Seseli (pumilum). CRANTZ. class. umbell. p. 94.
Tragoselinum pumilum. LAM. Fl. Franc. tom. 3. p. 448.
Seseli petiolis ramiferis, membranaceis oblongis integris foliolis linearibus sulcatis petioli longitudine. GER. prov. p. 253.
Selinum montanum pumilum Clusii, foliis foeniculi, aut Peucedani, flore albo semine Selini. BAUH. hist. III. part. 2. p. 17.
Tragoselinum caule crasso sulcato divaricato, foliis multifidis capillaribus. HALL. hist. helv. n. 788.
Oreoselinum tertium. TABERN. herb. part. 1. p. 343.
Saxifraga montana minor foliis Peucedani. MORIS. hist. 2. p. 274.
Selinum montanum pumilum. CLUS. hist. p. 200.
Daucus montanus, multifido folio, Selini semine. BAUH. pin. 150.
Foenicum minimum patulum. TOURN. inst. 311. SEGU. veron. tom. 2. p. 18.
Loc. Frequens in valle Bardonache, & valle Macra, atque minime rara in saxosis apricis secus flumina, & torrentes. BIENNIS.

1332. PIMPINELLA peregrina.

- Pimpinella foliis radicalibus pinnatis crenatis summis cuneiformibus incisis.* LINN. spec. p. 378.
Apium peregrinum. CRANTZ. class. umbell. p. 101.
Apium peregrinum, foliis subrotundis. BAUH. pin. 153.
Daucus tertius dioscoridis. COLUMN. ecphr. 1. p. 108. tab. 109.
Loc. Cl. BELLARDI in sterilibus Nicaeensibus ad portum di Limpia. PERENNIS.

AETHUSA. LINN. gen. n. 317. syst. n. 352. TOURN. tab. 160.

Flores flosculosci fertiles. Involucrum universale nullum: Petala cordata, inaequalia. Fructus subrotundus. Semen ovatum intus planum maxime gibbum quinque-costatum.

1333 AETHUSA cynapium.

- Aethusa cynapium.* LINN. spec. p. 367. HALL. hist. tom. 1. n. 765.
Coriandrum (cynapium) caule distorto, involucellis dimidiatis pendulis. CRANTZ. fasc. 3. ed. 2. p. 211.
Cicuta minor, petroselino similis. BAUH. pin. 160.
Cicutaria fatua. LOB. ic. 280. NECKER. tom. 1. p. 146.
Loc. Vulgaris ad sepes praesertim hortorum. ANNUA.
VIR. Petroselino similis AETHUSA facile per errorem obsonia, atque acetaria ingreditur, acris autem & virulenta planta est, quae stomachum male afficit, atque non modo anxietatem, cardialgiam, singultum, strangulatum, vertiginem, & delirium excitat ex male affecto ventriculo, sed & reliquo systemati nervoso inimica est stuporem, atque terrorem inferens: non modo autem cavendum est, ne pro petroselino commendatur, verum etiam pro Cicuta majori adhibetur, quum ejusdem resolventes proprietates non habeat; est hucusque usus internus AETHUSÆ, sive Cicutæ minoris, quodsi incaute deglutita fuerit cita medela posita est in usu evacuantum primum emeticorum, deinde purgantium, atque deinceps in usu demulcentium, atque lenientium.

APIUM. LINN. gen. n. 329. syst. n. 364. TOURN. tab. 160.

Flores flosculosi fertiles. Involucrum vel nullum, vel paucorum foliorum.

Petala integra inflexa aequalia. Fructus subrotundus minimus.

Semen ovatum intus planum dorso tenuissime striato.

1334 APIUM graveolens.

ICON. TAUR. Vol. XXIII. tab. 90.

Apium foliolis caulinis cuneiformibus. LINN. syst. 12. p. 217.

Apium foliis pinnatis, pinnis trilobatis. HALL. hist. tom. 1. p. 248. n. 784.

Apium foliis infimis quinnato-pinnatis, caulinis summis ternatis subsessilibus. NEKER. tom. 1. p. 152.

Seseli graveolens. SCOP. Fl. Carn. ed. 2. n. 360.

Apium graveolens. CRANTZ. fasc. 3. ed. 2. p. 215.

Apium palustre, s. Apium officinarum. BAUH. pin. p. 154.

Apium vulgare ingratius. BAUH. hist. III. part. 2. 100.

Apio palustre. MATTH.

OFF. Apium.

VERN. Seleri.

LOC In fossis aquarum agri Nicaeensis. BIENNE, & ANNUUM.

VIR. Spontanea planta cuidam acrimoniae aromaticae adjungit insignem amaritatem, per culturam plurimum dulcescit, atque summa radix cum tenellis foliis edulis est; hic cibus convenit pituitosis hominibus: blanda enim acrimonia aromatica stomachi actionem excitat, atque lotii secretionem promovet. Radix recensetur inter aperientes, quae stimulando dyuresim cident.

AMMI. LINN. gen. n. 297. syst. n. 331. TOURN. tab. 159.

Flores subflosculosi fertiles. Involucrum duplex pinnatifidum. Petala cordata inflexa inaequalia. Fructus exiguus subrotundus. Semen intus planum dorso tenuius striato.

1335 AMMI majus.

Ammi foliis inferioribus pinnatis lanceolatis serratis superioribus multifidis linearibus.

LINN. spec. p. 349.

Apium Ammi involucris pinnatifidis laciniis foliorum, caulis solis lanceolatis. CRANTZ. fasc. 3. ed. 2. p. 217. class. umbell. p. 103.

Ammi majus. BAUH. pin. p. 159. TOURN. inst. p. 304.

Ammi vulgare, majus, latioribus foliis, semine minus odore. BAUH. hist. III. part. 2. 27.

OFF. Ammi.

LOC. Secus vias. atque in arvis non infrequens est. ANNUUM.

VIR. Semina habentur ut carminativa, sed alia longe praestantiora existunt.

SESELI. LINN. gen. n. 322. syst. n. 357.

Flores flosculosi fertiles. Involucrum partiale polyphyllum, universale vix ullum, aut nullum. Petala cordata reflexa. Fructus subrotundus, aut ovatus.

Semen ovatum acuminatum, intus planum gibbum quinque-costatum.

1336 SESELI segetum.

Seseli segetum. CRANTZ. class. umbell. p. 91.

Sison (segetum) foliis pinnatis, umbellis cernuis. LINN. spec. p. 362.

Sium terreste umbellis rarioribus. MORIS. ox. 3. sect. 9. tab. 5. f. 6.

Sium foliis pinnatis, umbellis cernuis. HALL. hist. tab. 1. n. 779.

Loc. Rarius inter segetes agri Pineroliensis reperta. ANNUUM.

1337. SESELI annum.

Seseli petiolis rameis membranaceis ventricosis emarginatis. LINN. spec. p. 373. JACQ. vind. 225. & Fl. Austr. tab. 55.

Seseli (bienne) caule erecto admodum folioso. CRANTZ. fasc. 3. ed. 2. p. 24. class. umbell. p. 93.

Seseli foliis linearibus triplicato-pinnatis &c. HALL. hist. tom. 1. n. 762.

Pimpinella tenuifolia. RIV. pentap. irr. tab. 82.

Foeniculum sylvestre annum tragoselini odore umbella alba. VAILL. paris. 54. tab. 9. f. 4.

Libanotis tenuifolia germanica. BAUH. pin. 158.

Loc. Nascitur in monte S. Michaelis, & in collibus Montisferrati, atque comitatus Nicaeensis frequens est. ANNUUM.

1338. SESELI glaucum.

Seseli petiolis ramiferis membranaceis oblongis integris: foliolis singularibus, binatisque canaliculatis laevibus, petiolo longioribus. LINN. spec. p. 372.

JACQ. Fl. Austr. tab. 144.

Seseli (osseum) caule alto ramoso patente, geniculis osseis, ramis, & semine striis argenteis. CRANTZ. fasc. 3. ed. 2. p. 207.

Seseli petiolis ramiferis membranaceis oblongis integris, foliolis filiformibus, petiolo longioribus. GER. p. 253. n. 3.

Foeniculum sylvestre glauco folio. TOURN. inst. 311.

Loc. In collibus aridis agri Nicaeensis frequens est. PERENNE.

1339. SESELI hippomarathrum.

Seseli involucellis connato-monophyllis. LINN. syst. 12. p. 215. JACQ. vind. p. 224. & Fl. Austr. tab. 143. SCOP. Fl. Carn. 1. p. 221.

Seseli articulatum. CRANTZ. fasc. pag. 205. tab. 5. f. 1. & 2.

Hippomarathrum. RIV. pent. irr. tab. Kram. el. p. 82.

Saxifraga pannonica. CLUS. hist. 196.

Loc. Frequens in provincia Canapicensi. PERENNE.

1340. SESELI tortuosum.

Seseli caule alto rigido, foliolis linearibus fasciculatis. LINN. spec. p. 373.

Foeniculum tortuosum. BAUH. hist. III. part. 2. 16. TOURN. inst. p. 311.

Seseli massiliense, foeniculi folio. BAUH. pin. 161.

Seseli massiliense, folio foeniculi crassiore. LOB. ic. 785.

Loc. Inter Lucerame, & la Scarena ad rupes. PERENNE.

1341. SESELI elatum.

Seseli caule filiformi rigido, foliis bitemnatis, foliis teretibus, fructibus scabris. GOU. illustr. p. 16. tab. 8.

Seseli caule elongato, genniculis callosis, foliis bipinnatis: primis linearibus distantibus. LINN. syst. 12. p. 215.

Apium montanum folio tenuiore. BAUH. pin. 153.

Loc. In pascuis sterilibus, & saxosis montium, atque etiam alpium passim adinvenerit. BIENNE.

OENANTHE. LINN. gen. n. 314. syst. n. 349. TOURN. tab. 166.

Flores radiati, disco sterili. Petala inaequalia. Fructus ovatus, calyce insigni quinquedentato persistente coronatus. Semen ovatum non acuminatum striatum, intus planum.

1342 OENANTHE fistulosa.

Oenanthe stolonifera, foliis caulinis pinnatis filiformibus fistulosis. LINN. spec. p. 365.

CRANTZ. fasc. 3. ed. 2. p. 201.

Oenanthe aquatica. BAUH. pin. 162. TOURN. inst. p. 313.

Oenanthe, sive filipendula aquatica. BAUH. hist. III. part. 2. n. 191.

Loc. Circa lacum S. Michaëlis Eporediae, necnon circa oppidum Arve in Sabaudia, atque ad fossas prope lacum de la Magdelaine legit Ignatius MOLINERI. PERENNIS.

1343. OENANTHE globulosa.

ICON. TAUR. Vol. XI. tab. 96.

Oenanthe fructibus globosis. LINN. spec. p. 365. GOU. illustr. p. 18.

Oenanthe lusitanica semine crassiore globoso. TOURN. inst. p. 313.

Loc. In herbidis, & subhumidis agri Nicaeensis. PERENNIS.

1344. OENANTHE crocata.

ICON. TAUR. Vol. XXV. tab. 2.

Oenanthe foliis omnibus multifidis obiusis subaequalibus. LINN. spec. p. 365. JACQ. hort. Vindob. cent. 3. tab. 55.

Oenanthe chaerophylli foliis. BAUH. pin. 163.

Oenanthe cicutae facie, succo viroso crocante. LOB. adv. 326. Act. Angl. 1747. n. 480. p. 235. tab. 3.

Loc. Circa lacum S. Michaelis prope Eporediam. PERENNIS.

VIR. Haec OENANTHE, sicuti etiam fistulosa veneni suspicione non carent.

1345. OENANTHE pimpinelloides.

Oenanthe foliolis radicalibus cuneatis fissis: caulinis integris linearibus longissimis canaliculatis. LINN. spec. p. 366.

JACQ. Fl. Austr. tab. 394.

Oenanthe foliis radicalibus ovatis incisis, caulinis integris linearibus longissimis simplicioribus. CRANTZ. fasc. 3. ed. 2. p. 201.

Oenanthe apii folio. BAUH. pin. 162. TOURN. inst. p. 312.

Oenanthe, sive filipendula monspessulana folio apii. BAUH. hist. III. p. 2. n. 190.

Oenanthe aquatica pimpinellae saxifragae divisura. PLUK. alm. 268. tab. 49. f. 4. non bona.

Enanthe. II. MATTH.

OFF. Oenanthe, s. Filipendula tenuifolia.

Loc. Passim locis subhumidis, & graminosis in comitatu Nicaeensi. Inter Aqui, & Tortona non infrequentem esse adnotavit Ignatius MOLINERI. In Liguria etiam pratis occurrit. PERENNIS.

SMYRNIUM. LINN. gen. n. 325. syst. n. 360. TOURN. tab. 168.

Flores flosculosci, disci saepe abortivi. Involucrum nullum. Petala acuminata.

Fructus subrotundus magnus ex duobus seminibus carinatis, dorso subrotundis,

& tribus costis obtusis, & veluti funiculis percurso, interiori facie veluti triangulari, neque idcirco tota plana, & contigua.

1346. SMYRNIUM olusatrum.

ICON. TAUR. Vol. XIII. tab. 45.

Smyrnium foliis caulinis ternatis petiolatis serratis. LINN. spec. p. 376.

Smyrnium Matthioli. TOURN. inst. p. 316.

Hippocelinum Theophrasti, vel Smyrnium Dioscoridis. BAUH. pin. 154.

Macerone quibusdam, Smyrnium semine magno nigro. BAUH. hist. III. part. 2. 126.

Smirnio. MATTH.

Loc. Abunde circa thermas Vinadii. BIENNE.

1347. SMYRNIUM nodiflorum. tab. 72.

ICON. TAUR. Vol. XV. tab. 23.

Ligisticum nodiflorum foliis cordatis profunde serratis acutis, caule ramis verticillato, umbellis inordinatis numerosissimis. VILL. prosp. p. 25. tab. 23. f. 2.

Angelica alpina ad nodos florida. TOURN. inst. 313. MISC. TAUR. tom. 5. p. 802. 90.

CLASSIS VI. PLANTÆ

Loc. Abunde in sylvis, proximisque pratis *Vinadii*, & *Valderii*. Abunde etiam circa *Tenda*, *Limone*, & *Bobbio*, in valle *Segusina*, nec non etiam di *Viù*. *PERENNÉ*.

DESCR. Caules digitati, & ultra crassitie, tripedales, laeves, striati, brachiatii, subnudi. Juxta ramorum longitudinem, atque in ipso caule duo, tres, aut quatuor etiam unciales pedunculi radiatim nascuntur umbellas sustinentes. Ad pedunculorum ortum adest foliolum integrum lanceolatum: ramos etiam umbellae terminant, similiter nascentes. Involucrum universale monophyllum, lineare, aristatum simile foliolo, quod subjectum est pedunculis umbellas gerentibus. Umbellae partiales tres, aut quatuor, cum flore uno solitario in medio umbellae, atque triflorae, aut quadriflorae sunt. Petala herbacei coloris unguibus gracilibus instructa, unco inflexo cordata. Filamenta longitudine petalorum antheras albescentes didymas sustinent. Styli albicantes brevissimi. Solent terminales umbellulae semina maturescere. Semina incurva dorso potius costato, quam striato, nigra, magna, non acuminata. Petioli foliorum rotundi, striati per firmam, brevemque vaginam nascuntur. Petiolus in tres dividitur, quorum medius longior est, quilibet petiolus sustinet folia tria petiolata exovatis lanceolata, profundis dentibus incisa, modo aristatis, modo minime. Venosa glabra subtus pallentia folia sunt. Ex forma semenis media planta est inter *SMYRNIUM*, & *LIGUSTICUM*, sed ad *SMYRNIUM* potius videtur accedere.

b. *Fructu oblongo***BUPLEURUM.** LINN. gen. n. 291. syst. n. 325. Tourn. tab. 163.

Flores flosculosi fertiles flavi aequales, atque folia in nostris omnibus integra hoc plantae umbelliferae genus satis distinguunt. Semina autem in variis speciebus varia, oblonga, ovata, aut ex ovatis acuminata, costata, aut simpliciter striata sunt.

1348 BUPLEURUM rotundifolium.

ICON. TAUR. Vol. VII. tab. 92.

Bupleurum involucellis universalibus nullis, foliis perfoliatis. LINN. spec. p. 340.

Bupleurum caule brachiatu ramosissimo, foliis ovato-lanceolatis amplexicaulibus. HALL. hist. tom. I. n. 767.

Bupleurum foliis ovatis perfoliatis. CRANTZ. fasc. 3. ed. 2. p. 202.

Bupleurum perfoliatum rotundifolium annum. Tourn. inst. p. 310.

Perfoliata vulgarissima, s. arvensis. BAUH. pin. 277.

Perfoliata simpliciter dicia annua vulgaris. BAUH. hist. III. part. 2. 198.

Perfoliatum vulgatius flore luteo, folio umbilicato. LOB. p. 171.

Perfoliata. MATTH.

Loc. LOBELIUS in *Sabaudiae* segetibus. BOCCONE in *Sabaudiae* montibus adnotavit. TERRANEUS in *Uneliae* agris. In agris collium calidiorum, uti *Montisferrati*, comitatus *Nicaeensis*, & *Liguria* passim nascitur. *ANNUUM*.

VIR. BUPLEURO rotundifolio, & falcato tributae sunt vires eximiae vulnerariae, ita ut valeant etiam in herniis juvare, sed recentiores non immerito tantam efficaciam expunxerunt. In usum hisce temporibus non veniunt, neque videntur hae stirpes ultra vim aliquam adstrictioram valere, quae certe in pluribus stirpibus longe efficacior est.

1349. BUPLEURUM falcatum.

Bupleurum involucellis pentaphyllis acutis, universali subpentaphyllo, foliis lanceolatis, caule flexuoso. LINN. spec. p. 341.

Bupleurum foliis radicalibus petiolatis elliptico-lanceolatis, caulinis falcatis, caule flexuoso. HALL. hist. tom. I. n. 776.

JACQ. *Fl. Austr.* tab. 158.

Bupleurum (falcatum) foliis petiolatis falcato-ellipticis acutis. CRANTZ. fasc. 3. p. 203.

Bupleurum folio subrotundo, sive vulgatissimum. BAUH. pin. 278. Tourn. inst. p. 309.

Auricula leporis umbella lutea. BAUH. hist. III. part. 2. 200.

Bupleurum angustifolium. TABERN. ic. 872.

Loc. Circa Arcem Exilliarum. PERENNE.

1350. BUPLEURUM longifolium.

Bupleurum involucellis pentaphyllis ovatis, universali subpentaphyllo, foliis amplexicaulis. LINN. spec. p. 341.

Bupleurum foliis imis petiolatis ovatis, superioribus amplexicaulibus ovato-lanceolatis. HALL. hist. tom. 1. n. 768.

Bupleurum montanum latifolium. TOURN. inst. p. 310.

Perfoliata montana latifolia. BAUH. pin. p. 277.

Perfoliata montana. CAM. hort. 120. tab. 38.

Loc. TERRANEUS, & BOYERON in *Sabaudia* legerunt. PERENNE.

1351. BUPLEURUM stellatum.

ICON. TAUR. Vol. VI. tab. 95.

Bupleurum involucellis coadunatis, universali triphyllio. LINN. spec. p. 340.

Bupleurum foliis gramineis involucro peculiariter octies marginato. HALL. hist. tom. 1. n. 771. tab. 18.

Loc. Ad rupes, & in pratis alpium ubique frequens. PERENNE.

1352. BUPLEURUM ranunculoides.

ICON. TAUR. Vol. VII. tab. 96. 97.

Bupleurum involucellis pentaphyllis lanceolatis longioribus, universali triphyllio, foliis caulinis lanceolatis. LINN. spec. p. 342. GOU. illustr. p. 8.

Bupleurum montanum gramineo folio. TOURN. inst. p. 310.

Perfoliata alpina angustifolia minima, vel Bupleurum angustifolium pyrenaicum. BAUH. pin. p. 277. prodr. 130.

Perfoliata minor foliis gramineis. BAUH. hist. III. p. 199.

Loc. Nihil in pascuis alpium frequentius: etiam ad summa ascendit. PERENNE.

1353. BUPLEURUM angulosum.

Bupleurum involucellis pentaphyllis orbiculatis, universali triphyllio-ovato, foliis amplexicaulibus cordato-lanceolatis. LINN. spec. p. 341.

Bupleurum foliis radicalibus gramineis, caulinis ovato-lanceolatis amplexicaulibus, calycibus umbellarum quinquefoliis. HALL. hist. tom. 1. n. 770.

Bupleurum (angulosum) foliis lanceolato gramineis, caulinis cordatis acutis, caule basi ramoso. VILL. prosp. p. 23. tab. 6. f. 3.

Bupleurum alpinum angustifolium majus. TOURN. inst. p. 310.

Perfoliata alpina angustifolia major, sive folio anguloso. BAUH. pin. 277. prodr. 129.

Loc. In subalpinis, & alpinis ad vias, & dumeta passim occurrit. PERENNE.

1354. BUPLEURUM odontites.

ICON. TAUR. Vol. VII. tab. 94.

Bupleurum involucellis pentaphyllis acutis, universali triphyllio, flosculo centrali altiore, ramis divaricatis. LINN. spec. p. 342.

Bupleurum caule brachiatum, involucris utrisque pentaphyllis aristatis. HALL. hist. tom. 1. p. 344. n. 772.

Bupleurum foliis linearibus, involucellis pentaphyllis, aristis rigidis. SCOP. Fl. Carn. p. 329. n. 1.

Perfoliata minor angustifolia, Bupleuri folio. BAUH. pin. 277.

Perfoliatum angustifolium montanum. COL. part. 1. p. 247.

Bupleurum divaricatum. LAM. Fl. Franc. tom. 3. p. 410.

Auriculae leporis affinis, odontitis lutea Valerandi, & Dalechampii. BAUH. hist. III. part. 2. 201.

Loc. In pascuis sterilibus collium minime rarum est. ANNUUM.

1355. BUPLEURUM semicompositum.

Bupleurum umbellis compositis, simulque simplicibus. LINN. spec. p. 342.

Bupleurum caule herbaceo, foliis lanceolatis, umbellis axillaribus, terminalibusque, seminibus scabris. GOU. illustr. p. 9. tab. 7. f. 1.

Loc. Circa Villafranca in sterilibus versus Saint Ospice. ANNUUM.

DESCR. BUPLEURUM semicompositum licet proximum BUPLEURO odontiti, ab eo tamen plurimis notis differt. Magnitudine minus est; rami in Odontite magis divaricati, & fere ad angulum rectum. Caules in Odontite evidenter striati, in altero laeves vix striati. Folia in Odontite linearia sessilia, acuminata, in semicomposito ex linearis principio in ovatam aut ellipticam formam abeuntia cum spinula. Involucrum universale in Odontite ex quinque inaequalibus foliis: Involucrum partiale ex quinque similibus, sed aequalibus foliis: involucri partialis folia post florescentiam connivent. Tum involucri partialis, tum universalis foliola transparentia sunt tribus nervis insignibus viridibus, & inter nervos transversis lineis viridibus percursa. Involucrum partiale patentissimum florescentiae tempore. Flores umbellarum saepius undecim. Umbellae quatuor, aut quinque, aut sex, innixa radiis inaequalibus, interioribus brevioribus. Centralis umbella sessilis esse solet. Petala lutea unco inflexo. In semicomposito folia involucri partialis viridia, striata, non transparentia, oris laevissime subhirsutis. Petala florum longe minora, albantia fere, floribus fere sessilibus, centrali aliquantulum pedunculato patentius autem maturis fructibus. Fructus subhirsuti. Involucrum universale fit ex quinque foliolis inaequalibus similibus foliis involucri partialis, sed longioribus. Radii umbellarum vix longiores sunt involucro universalis, cum in Odontite multo longiores sint. Flores in BUPLEURI semicompositi singulis umbellis quinque, aut sex.

1356. BUPLEURUM Gerardi.

ICON. TAUR. Vol. XXVII. tab. 61.

Bupleurum involucris, & involucellis pentaphyllis, foliolis linearis subulatis. GER. flor. galloprov. p. 233. cum iconē.

JACQ. Fl. Austr. tab. 236.

Loc. In sterilibus, & arvis macilentis agri Taurinensis, & Canapiciensis frequens est, ut etiam in valle Maurianensi circa S. Jean, & S. Michel. ANNUUM.

1357. BUPLEURUM junceum.

Bupleurum caule erecto paniculato, foliis linearibus, involucris triphyllis, involucellis pentaphyllis. LINN. spec. p. 343.

Bupleurum caule ramosissimo, umbellis petiolatis, involucris pentaphyllis petiolo brevioribus. HALL. hist. tom. 1. n. 775.

Bupleurum floribus solitariis, & umbellatis. GER. p. 234. n. 9.

Bupleurum annum angustifolium. BOTT. monsp. TOURN. inst. 309. ENUM. NIC. p. 192.

Bupleurum minus angustifolium monspeliense. RAJ. hist. 474.

Loc. Habitat in agro, & comitatu Nicaeensi: rarius quidem, sed tamen identidem secus et agros adinvenerit in Liguria, Monteferrato, atque Astensi provincia. Laurentius TERRANEUS in Sabaudia collegit. ANNUUM.

1358. BUPLEURUM tenuissimum.

Bupleurum umbellis simplicibus alternis pentaphyllis subtrifloris. LINN. spec. p. 343.

Bupleurum caule ramosissimo, umbellis alaris paucifloris, involucris pentaphyllis lanceolatis, petiolis longioribus. HALL. hist. tom. 1. n. 774.

Bupleurum tertium minimum. COL. ecphr. 1. p. 85. tab. 247. MORIS. hist. 3. p. 300. s. 9. tab. 14. f. 4.

Bupleurum angustissimo folio. BAUH. pin. p. 278. TOURN. inst. p. 310.

Auricula leporis minima. BAUH. hist. III. part. 2. 201.

Loc. In agro Nicaeensi. ANNUUM.

FOENICULUM. Tourn. inst. p. 311. tab. 164.

Flores flosculosi fertiles. Involucrum nullum. Petala aequalia integra. Fructus ovato-oblongus.
Semen oblongum, parum gibbum, nihil arcuatum, intus planum, dorso quinque costatum.

1359 FOENICULUM officinale.

ICON. TAUR. Vol. XXVII. tab. 110.

Anethum fructibus ovatis. LINN. spec. p. 377.

Ligisticum foenic. offic. foliis linearibus longis. CRANTZ. class. umbell. p. 82.

Foeniculum dulce majore albo semine. BAUH. hist. II. part. 2. & 4.

Foeniculum dulce. BAUH. pin. 147.

Foeniculum, s. Maratrum vulgatius dulce. LOB. ic. 775.

Finocchio. MATTH.

VERN. *Fnoui.*

Loc. Circa Pinerolium. In comitatu Nicaeensi, & in provincia Uneliae. PERENNE.

VIR. Semina acria, aromaticæ, oleum aethereum habentia propter vim carminativam
multi fiunt, praesertim in colica flatulenta, atque morbis ex stomachi imbecillitate,
quae flatibus originem præbeat.

CARUM. LINN. gen. n. 327. syst. n. 362. Tourn. tab. 160.

Involucrum utrumque deest. Petala cordata aequalia incisa. Semina ovalia,
profunde striata, intus plana.

1360 CARUM Bunius.

ICON. TAUR. Vol. XIX. tab. 59.

Carum umbellis septemfidis, foliis radicalibus bipinnatis linearibus, caulinis subsetaceis.

LINN. syst. 12. addend. p. 733.

JACQ. hort. vindob. tab. 198.

Daucus petroselini, vel Coriandri folio. BAUH. pin. 150.

Saxifraga montana minor petroselini, seu Coriandri folio. MORIS. hist. 3. p. 274. s. 2.
tab. 2. f. 16.

Seseli bunius, foliis pinnatis incisis, caulinis setaceis decompositis. VILL. prosp. p. 24.

Loc. In vineis Savorgii Cl. DANA; circa Lucerame, & secus flumen le Chison in valle
Fenestellarum etiam provenit, atque, observante Cl. BELLARDI, non infrequens est
locis sterilibus prope Mouriers, aliisque locis calidioribus Tarantasiae. ANNUUM.

1361. CARUM carvi. LINN. spec. p. 378.

ICON. TAUR. Vol. XV. tab. 85.

Apium (carvi offic.) pinnis conjugatis circa costam se se decussantibus. CRANTZ. fasc.
3. ed. 2. p. 218. class. umbell. p. 101.

Seseli Carum. SCOP. Fl. Carn. ed. 2. n. 361.

JACQ. Fl. Austr. tab. 393.

Carvi. Tourn. inst. p. 306.

Cuminum pratense, Carvi officinarum. BAUH. pin. 158.

Seseli Carum. LAM. Fl. Franc. tom. 3. p. 435.

Seseli Carum. VILL. prosp. p. 24. GER. 255. DOD. 299.

VERN. *Carovin.*

Loc. Ubique in pratis montanis, & alpium. BIENNE.

VIR. Semina CARVI convenienti vi carminativa aromaticæ cum seminibus foeniculi:
majorem adhuc continent oleosi principii quantitatem, atque Alpicolis familiarem
medicinam constituunt in morbis flatulentis. Menses etiam carent, atque utiliter
adhibentur praesertim iis in foeminis, in quibus ob facilem nervorum spasmum
menses subsistunt, ac parcus fluunt.

BUNIUM. LINN. gen. n. 868. syst. n. 332. Tourn. tab. 161.

Flores aequales fertiles. Petala aequalia cordata, apice reflexo. Fructus ovali-longior, fere cylindricus. Semina subtiliter striata, nuda. Radix carnoso-tuberosa.

1362 BUNIUM bulbocastanum. LINN. spec. p. 349.

Ligusticum bulbocastanum involucris setaceis, radice bulbosa. CRANTZ. class. umbell. p. 83.
Bunium bulbo globoso. SAUV. monsp. 256.

Bulbocastanum majus, folio Apii. BAUH. pin. 162. Tourn. inst. 307.

Nucula terrestris. LOB. hist. 429. MORIS. hist. sec. 9. tab. 2. p. 474. fig. 5.

Enanthe I. MATTH.

Loc. In pascuis, & agris montanis. PERENNE.

VIR. Radices apud Alpicolas ex aqua decoctae comeduntur.

1363. BUNIUM minus.

Bunium foliis uniformibus, involucro polyphyllo, fructibus subcylindricis, apice crassioribus, stylis reflexis deciduis. GOU. illustr. p. 10.

Bulbocastanum minus saxatile peucedani folio. Tourn. inst. p. 307.

Cyminum bulbosum. COL. ecphr. p. 2. 20.

Loc. In editioribus montibus Liguria. PERENNE.

SISON. LINN. gen. n. 311. syst. n. 346. Tourn. tab. 162.

Involucrum utrumque adest, sed paucifolium. Petala cordata aequalia. Fructus ovato-oblongus, sed minor in praecedentibus. Semina subtiliter striata.

CARUM, BUNIUM, & SISON affinia adeo genera sunt,
ut aegre distingui possint.

1364 SISON Amomum.

ICON. TAUR. Vol. XXI. tab. 34.

Sison foliis pinnatis, umbellis erectis. LINN. spec. p. 362.

Seseli Amomum. SCOP. Fl. Carn. ed. 2. n. 355.

Cicuta Amomum. CRANTZ. class. umbell. p. 96.

Sium aromaticum, Sison officinarum. Tourn. inst. p. 308.

Sison, sive officinarum Amomum. BAUH. hist. III. part. 2. 107.

Sison, quod Amomum officinis nostris. BAUH. pin. 154.

Sison aromaticum. LAM. Fl. Franc. tom. 3. p. 458.

Loc. Ad sepes in provincia Casalensi, & Dertionensi, nec non in comitatu Nicaeensi.
BIENNE, & ANNUUM.

ÆGOPODIUM. LINN. gen. n. 330. syst. n. 365.

Flores exteriores inaequales, interiores aequales, petalis profunde cordatis.

Involucrum utrumque deest. Semina magna oblonga convexa,
profunde striata, nuda.

1365 ÆGOPODIUM Podagraria.

ICON. TAUR. Vol. XIV. tab. 55.

Ægopodium foliis caulinis summis ternatis. LINN. spec. p. 379.

Ligusticum foliis caulinis summis ternatis, radice repente. CRANTZ. fasc. 3. ed. 2. p. 200. class. umbell. p. 83.

Podagraria. RIV. tom. 4. HALL. hist. 1. n. 759.

Ægopodium foliis inferioribus biternatis sessilibus, caulinis superioribus ternatis. NEKER.
tom. 1. p. 153.

Seseli aegopodium. SCOP. Fl. Carn. ed. 2. n. 359.

Angelica sylvestris minor, sive erratica. BAUH. pin. 155.

Angelica sylvestris repens. BAUH. hist. III. p. 145.

Loc. Ad sepes admodum frequens, & in pratis umbrosis vulgaris planta est.
PERENNE.

CRITHMUM. LINN. gen. n. 303. syst. n. 337.

Flores aequales, fertiles. Semen ovale, intus planum, tota superficie cohaerens,
dorso tribus obscuris costis percurso.

1366 CRITHMUM maritimum.

Crithmum foliis lanceolatis carnosis. LINN. spec. p. 354.

JACQ. hort. vindob. tab. 187.

Crithmum maritimum foeniculum minus. BAUH. pin. 288.

Critmo I. MATTH.

OFF. Crithmum, s. foeniculum maritimum.

Loc. In muris vetustis Comitatus Nicaeensis, Uneliae, & locis calidioribus vallis
Staforae, & ad rupes mari proximas; etiam in muris Castellorum, in collibus
calidioribus Taurinensium, Astensium, & Montisferrati occurrit. PERENNE.

C. FRUCTU LONGO SUBCYLINDRICO.

SIUM. LINN. gen. n. 310. syst. n. 345. TOURN. tab. 162.

Flores aequales fertiles. Petala aequalia cordata. Fructus oblongo-ovatus.
Semina ovata, leviter striata, intus plana, calyce minimo coronata.

1367 SIUM latifolium.

Sium foliis pinnatis umbella terminali. LINN. syst. 12. p. 211.

Sium foliis pinnatis argute dentatis, umbellis erectis. HALL. hist. 1. n. 777.

Coriandrum (latifolium) caule arguto angulato, foliis latis pinnatis serratis. CRANTZ.
fasc. 3. ed. 2. p. 212.

JACQ. fl. austr. p. 42. tab. 66.

Sium latifolium. BAUH. pin. 154.

Sium. RIV. pent. 78.

Loc. In agro Vercellensi ad aquas lente fluentes minime rarum vidit Cl. BELLARDI.
PERENNE.

1368. SIUM angustifolium.

Sium foliis pinnatis umbellatis axillaribus pedunculatis, involucro universali pinnatifido.

LINN. spec. p. 1672.

JACQ. Fl. Austr. tab. 67.

Sium berula. GOU. fl. monsp. p. 218.

Sium erectum. HUDS. angl. p. 103.

Sium minus. RIV. pent. irr. tab. 78.

Sium foliis radicalibus ovatis pinnatis dentatis, caulinis appendiculatis, umbellis alaribus.

HALL. hist. Helv. n. 778.

Sium erectum umbella brevi, seu pastinaca aquatica. RAJ. hist. p. 444.

Apium sium. CRANTZ. fasc. 215.

OED. Flor. Dan. tab. 247.

Loc. Ad lente fluentes aquas, & fontium scaturigines in agro Pedemontano.
passim occurrit. PERENNE.

1369. SIUM nodiflorum.

Sium foliis pinnatis, umbellis axillaribus sessilibus. LINN. spec. p. 361.

Sium foliis radicalibus ovatis pinnatis dentatis, caulinis appendiculatis, umbellis alaribus.

HALL. hist. 1. n. 778.

Seseli nodiflorum. SCOP. Fl. Carn. ed. 2. n. 353.

Sium aquaticum procumbens ad alas floridum. MORIS. hist. 3. p. 283. s. 9. tab. 5. f. 3.

Cicuta nodiflora. CRANTZ. class. umbell. p. 97.

Sium repens. JACQ. Fl. Austr. tab. 260.

Loc. Cl: BELLARDI prope Sospello ad muros subhumidos. PERENNE.

1370. SIUM falcaria.

Sium foliolis linearibus decurrentibus connatis. LINN. spec. p. 362.

Sium foliis firmis serratis pinnatis, nervo folioso latescente. HALL. hist. 1. n. 782.

JACQ. Fl. Austr. tab. 257.

Seseli foliis serratis decurrentibus connatis. CRANTZ. fasc. 3. ed. 2. p. 208.

Seseli falcaria. SCOP. Fl. Carn. ed. 2. n. 354.

Eryngium arvense foliis serratis. BAUH. pin. 386.

Crithmum umbelliferum. BAUH. hist. III. p. 195.

Falcaria. RIV. tab. 47.

Loc. Circa Candiolo, & in agro Nicaeensi. PERENNE.

MYRRHIS. HALL. hist. tom. 1. p. 329. TOURN. tab. 266.

Semina longa striata, stylo superstite longo rostrata.

1371. MYRRHIS odorata.

ICON. TAUR. Vol. VII. tab. 106.

Myrrhis foliis triplicato-pinnatis mollibus, seminibus sulcatis maximis. HALL. hist. 1. 753.

Scandix (odorata) seminibus sulcatis angulatis. LINN. spec. p. 368.

Myrrhis odorata. SCOP. Fl. Carn. ed. 2. n. 341.

Chaerophyllum odoratum. CRANTZ. class. umbell. p. 75.

Myrrhis major, vel Cicutaria odorata. TOURN. inst. 315.

Chaerophyllum odoratum. LAM. fl. franc., tom. 3. p. 439.

Myrrhis magno semine longo sulcato. BAUH. hist. III. part. 2. p. 77.

Loc. In pinguis pratis alpium Vinadii, & Valderii abunde, uti etiam Fenestrelarum, & circa Limone. PERENNIS.

VIR. Grata, & suaviter odorata planta est anisum spirans, quae apud Alpicolas in obsoniis recipitur. Idem utuntur hac MYRRHIDE ad flatus discutiebant, menses pellendos, & lac augendum in nutribus. Neglecta in officinis planta est, quae caeterum vires carminativas, & resolventes promittit utiles extituras in colica flatulenta, & tympanite. Extus applicita dicitur (ex Alpicolarum observatione) lac in mammis coactum resolvere.

1372. MYRRHIS hirsuta.

ICON. TAUR. Vol. VII. tab. 102. & Vol. XXII. tab. 96.

Chaerophyllum caule aequali, foliolis incisis acutis, fructibus bizaristatis. LINN. syst. 12. p. 214.

Myrrhis radice praelonga, foliis triplicato-pinnatis acutis, seminibus cylindricis. HALL. hist. tom. 1. n. 751.

JACQ. fl. austr. tab. 148.

Chaerophyllum caule aequali, seminum striatorum corniculis maxime distantibus. CRANTZ. fasc. 3. ed. 2. p. 144.

Scandix hirsuta. SCOP. Fl. Carn. ed. 2. n. 350.

Chaerophyllum cicutaria. VILL. prosp. p. 26.

Cicutaria alba, & rubra. LUGD. 789.

Myrrhis palustris latifolia alba. TOURN. inst. p. 315.

Cerefolium latifolium hirsutum album, & rubrum. MORIS. hist. 3. p. 3041. 9. tab. 19. f. 6.

Myrrhis palustris. RIV. pent. tab. 50.

Myrrhis broccenbergensis foliis Myrrhidis italicae, flore albo, radice crassa nigra. BAUH. hist. III. par. 2. p. 78. BAUH. pin. p. 160.

Seseli montanum cicutae folio subhirsutum. BAUH. pin. 161. Mapp. alt. 208.

Cicutaria latifolia hirsuta. BAUH. hist. III. part. 2. p. 182.

Loc. Vulgare est in alpibus. PERENNIS.

1373. MYRRHIS aurea.

Chaerophyllum caule aequali, foliolis incisis, seminibus coloratis sulcatis muticis. LINN.
syst. 12. p. 214.

Cerefolium foliis hirsutis patulis cordatis, seminibus obscure striatis. HALL. hist. tom. 1.
n. 749.

JACQ. Fl. Austr. tab. 64.

Myrrhis perennis alba minor, foliis hirsutis, semine aureo. MORIS. class. umbell. 282.
RUPP. jen. 3. p. 282. tab. 5. TOURN. inst. p. 315.

Loc. In sylvis umbrosis, & pratis Fenestrellarum, atque vallis S. Martini. PERENNIS.

1374. MYRRHIS bulbosa.

Chaerophyllum caule geniculis tumido, basi hirto. LINN. syst. 12. p. 214.

JACQ. Fl. Austr. tab. 63.

*Myrrhis radice bulbosa, caule inferius hirto, superne levi, foliis triplicato-pinnatis
acute incisis.* HALL. hist. 1. n. 752.

Myrrhis caule inferius hirsutissimo, superne glabro. WILL. disp. p. 7.

Myrrhis foetens. RIV. tab. 49.

Cicutaria pannonica. CLUS. hist. 200.

Cicutaria odorata bulbosa. BAUH. hist. III. part. 2. p. 183.

Cicutaria bulbosa. BAUH. pin. 161.

Loc. In sylvis inter flumen Sangon, & Moncalieri. ANNUA.

1375. MYRRHIS temula.

Chaerophyllum caule scabro, geniculis tumidis. LINN. spec. p. 370.

Myrrhis foliis hirsutis, laciinis obtusis, caule geniculato. HALL. hist. tom. 1. n. 750.

Chaerophyllum caule maculato scabro, geniculis tumidis, umbellis floridis delineatis.

CRANTZ. fasc. 3. ed. 2. n. 190.

JACQ. Fl. Austr. tab. 65.

Chaerophyllum flosculis marginalibus monochinis, centralibus abortivis. NEKER. tom. 1.

p. 147.

Chaerophyllum sylvestre. BAUH. pin. 152.

Loc. Ad sepes, oras sylvarum, & in dumetis vulgare, locis tamen calidioribus
agri Pedemontani. ANNUA.

1376. MYRRHIS pecten veneris.

ICON. TAUR. Vol. VII. tab. 101.

Scandix seminibus rostro longissimo. LINN. syst. 12. p. 212.

Myrrhis semine cornu longissimo. HALL. hist. tom. 1. n. 754.

Chaerophyllum (pecten veneris) minimum fructu evidentius rostrato. CRANTZ. fasc. 3.
ed. 2. p. 189. class. umbell. p. 75.

JACQ. Fl. Aust. tab. 263.

Scandix seminibus subulatis. GER. p. 251. n. 2.

Scandix semine rostrato vulgaris. TOURN. inst. p. 326. BAUH. pin. 152.

Pecten veneris. BAUH. hist. III. part. 2. p. 71.

Loc. Ubique inter segetes. ANNUA.

1377. MYRRHIS australis.

Scandix seminibus subulatis hispidis, floribus radicatis, caulibus laevibus. LINN. spec.
p. 369.

Chaerophyllum australe. CRANTZ. class. umbell. p. 76.

Scandix semine rostrato italica. BAUH. pin. p. 78.

Loc. In agris collium Nicaeensium. ANNUA.

3. COSTIS TECTIS VILLO, AUT SETIS.

LIBANOTIS. HALL. hist. tom. 1. p. 325.

Involucrum ex foliolis integris; semina striata, villo tecta, non setis rigidis,
aut uncinatis.

1378 LIBANOTIS montana. tab. 62.

ICON. TAUR. Vol. XVIII. tab. 47. & 48.

Libanotis foliis triplicato pinnatis, pinnulis primis decussatis, umbellis globosis. HALL.
hist. tom. 1. n. 744.

Athamanta (*libanotis*) foliis bipinnatis planis, umbella hemisphaerica, seminibus hirsutis.
LINN. syst. 12. p. 207. GOU. illustr. p. 12.

Libanotis montana foliis bipinnatis planis inferne subalbicanibus, umbellis involucellis
interruptis. CRANTZ. class. umbell. p. 106.

JACQ. Fl. Austr. tab. 392.

Libanotis Riviniana. SCOP. Fl. Carn. ed. 2. n. 316.*Libanotis minor*, apii folio minor. BAUH. pin. 157. prodr. 77.

Daucus montanus pimpinellae saxifragae hircinae folio. PLUK. alm. 129. tab. 173.
fig. 1. RIV. tab. 37.

Loc. Ad oras sylvarum in pascuis, & in pratis macilentis locis collinis, mon-
tanis, ac subalpinis frequenter obvia est. BIENNIS.

1379. LIBANOTIS cretensis.

ICON. TAUR. Vol. XV. tab. 86, f. 1.

Libanotis foliis hirsutis triplicato-pinnatis, lobulis profundissime bipartitis. HALL. hist.
tom. 1. n. 745.

Athamanta (*cretensis*) foliis linearibus planis hirsutis, petalis bipartitis, seminibus
oblongis hirsutis. LINN. spec. p. 352.

Libanotis (*daucus creticus offic.*) CRANTZ. fasc. III. ed. 2. p. 219.*Libanotis cretensis*. SCOP. Fl. Carn. ed. 2. n. 314.*Libanotis rupestris* ejusdem n. 315. tab. 9.

JACQ. Fl. Austr. tab. 62.

Daucus cretensis verus dioscoridis. LOB. p. 323.

Ligusticum alpinum multifido, longoque folio, sive *montanus*, umbella candida. BAUH.
pin. p. 150.

Daucus creticus semine hirsuto. BAUH. hist. III. p. 56.*Libanotis hirsuta*. LAM. Fl. Franc. tom. 3. p. 498.*Dauco primo*. MATTH.OFF. *Daucus creticus*.

Loc. E rupium fissuris locis apricis montanis, & alpinis. PERENNIS.

VIR. DAUCI cretensis semina acria sunt, aromatica, & aperientia: vix tamen in
usum veniunt.

DAUCUS. LINN. gen. n. 296. syst. n. 330. TOURN. tab. 261.

Involuci universalis folia profundissime pinnatifida. Umbella per aetatem
connivens contracta. Semina ovalia, costata, aut striata, tecta
setis rigidis uncinatis.

1380 DAUCUS carota.

ICON. TAUR. Vol. XIII. tab. 94.

Daucus seminibus hispidis, petiolis subtus nervosis. LINN. spec. p. 348.

Daucus involucris cavis communibus pinnatis, peculiaribus linear-lanceolatis. HALL.
hist. 1. n. 746.

Caucalis (*daucus offic.*) *involucris pinnatifidis*. CRANTZ fasc. 3. ed. 2. p. 227.

Caucalis (carota) CRANTZ. class. umb. p. 113.

Pastinaca tenuifolia sylvestris Dioscoridis. BAUH. pin. 151.

Daucus vulgaris. TOURN. 307. LAM. Fl. Franc. tom. 3. p. 430.

Loc. In pratis ubique. BIENNIS.

VIR. DAUCUS sativus, sylvestris varietas esse videtur: utriusque radices omnino convenient odore, & sapore. Sativi autem radices longe crassiores sunt, carnosae, succulentæ, saporis suavis leviter aromatici, bonumque alimentum suppeditant. Blande humores incident, abstergunt, atque urinam pellunt, & in cibo iis commendantur, qui cachectici scorbutici sunt, aut calculo obnoxii. Verum etiam saccharum ex DAUCI radice obtinetur. Multis laudibus elatus est succus ex rasa radice expressus, ulceribusque cancerosis impositus. Dolores cancri mitigatos vidi, atque p̄ae aliis medicamentis terribile hoc malum haud fuisse hocce remedio exasperatum. Nondum autem licuit observare hujusmodi ulcera fuisse coarctata, aut ad sanationem perducta. Curationes, quae jactantur, cancrorum hujusmodi succo sanatorum, ad alia ulcera non vere cancerosa pertinent. Conducit in oris ulceribus succus tantillo mellis conjunctus, utilisque extiturus esse videtur in similibus internarum partium excoriationibus. Radices DAUCI sylvestris inter exstimplantia, aperientia, & diuretica recenseri merito possunt. Semina commendantur ad calculum pellendum, atque eorumdem infusum vinosum datur ad febres intermittentes tollendas; hujusmodi remedii genus non sua carebit utilitate in iis febribus intermittentibus minoris vehementiae, & inordinatis, quas non raro tollunt calefacientia aromatica ante paroxysmum exhibita. Semina DAUCI in substantia dantur a drachma semisse ad drachmam unam, in infuso a drachma una ad drachmas tres. Ex flosculo centrali carnoso pulchrum obscurefuscum colorem *Carmin* eliciebat Franciscus PEYROLERI cum additamento succi limonum.

1381. DAUCUS mauritanicus tab. 61. fig. 1.

ICON. TAUR. Vol. XVII. tab. 48.

Daucus seminibus hispidis, flosculo centrali sterili carnoso, receptaculo communi haemisphaerico. LINN. spec. p. 348.

Caucalis hispanica. CRANTZ. class. umbell. p. 113.

Daucus hispanicus umbella maxima. TOURN. inst. p. 308.

Pastinaca tenuifolia sylvestris umbella majore. BAUH. pin. 151.

Pastinaca tenuifolia sicula hirsuta crispa. MORIS. hist. 3. p. 305. tab. 13. f. 3.

Loc. In pratis agri Nicaeensis. BIENNIS.

1382. DAUCUS hispanicus.

ICON. TAUR. Vol. XX. tab. 65.

Daucus seminibus aculeatis, centrali sterili nullo caule nitido. GOU. Illusir. p. 9.

Daucus gummifer N. MISC. TAUR. tom. 5. p. 30. n. 104.

Daucus lucidus gummifer. TOURN. 308. BOCC. mus. tab. 20.

Loc. In agro Nicaeensi. BIENNIS.

DESCR. Caulis totus pilis hirtus. Folia ex vagina non emarginata viridi ramum excipiente. Rami etiam asperi. Caulis tripedalis ramosus, ramis alternis, umbella terminali. Folia lucida supra plana, subtus asperiuscula. Foliola pinnatifida, segmentis duorum, aut trium parium aristatis. Umbellulae aequales sine flore centrali carnoso. Umbella de more gentis contracta post florescentiam. Folia involucri universalis petiolo plano membranaceo bis trifida: partialis vero profunde trifida. Semen ut in DAUCO *Carota*, sed majus.

CAUCALIS. HALL. hist. tom. 1. p. 323. TOURN. tab. 171.

Involucrum ex foliolis non pinnatifidis, sed integris paucifolium, quod interdum deest. Semina striata, aut costata tecta aculeis, aut setis rigidis uncinatis.

1383 CAUCALIS grandiflora.

ICON. TAUR. Vol. XIV. tab. 58.

Caucalis involucris singulis pentaphyllis, foliolo uno duplo majore. LINN. syst. 12. p. 205.

Caucalis umbellis planis, petalis extremis, & involucris maximis. HALL. hist. tom. 1. n. 740.

Caucalis petalis extimis maximis. CRANTZ. class. umbell. p. 110. fasc. 3. ed. 2. p. 224.

Caucalis umbella conferta, petalis duobus exterioribus, involucellis longioribus maximis.

GER. p. 237. n. 6.

Caucalis involucro regulari pentaphyllo, petalo exteriore maximo. SCOP. Fl. Carn. p. 327. n. 1.

Daucus grandiflorus. SCOP. Fl. Carn. ed. 2. n. 308.

JACQ. Fl. Austr. tab. 54.

Caucalis arvensis echinata magno flore. TOURN. inst. p. 323. BAUH. pin. 152.

Lappula canaria, flore pulchro magno albo. BAUH. hist. III. part. 2. p. 79.

Loc. Passim in arvis collinis. ANNUA.

1384. CAUCALIS latifolia.

Caucalis umbella universalis trifida, partialibus pentaspermis, foliis pinnatis serratis. LINN. syst. 12. p. 205.

JACQ. hort vindob. tab. 128.

Caucalis involucris, & involucellis pentaphyllis, foliis pinnatis. GER. prov. 237.

Caucalis arvensis echinata latifolia. TOURN. inst. 323. BAUH. pin. 152. GARID. tab. 23.

Lappula canaria latifolia, s. Caucalis. BAUH. hist. III. part. 2. p. 80.

Echinophora 4. major platiphyllos purpurea. COL. part. 1. 97.

Loc. In arvis collii calidiorum Montisferrati, & comitatus Nicaeensis: circa Segusium, & Augustam Praetoriam etiam nascitur. ANNUA.

1385. CAUCALIS leptophylla.

Caucalis involucro universalis subnullo, umbella bifida, involucellis pentaphyllis. LINN.

syst. 12. p. 205.

Caucalis laciniis foliorum perangustis, seminum uncis rigidis. CRANTZ. fasc. 3. ed. 2. p. 225.

Caucalis involucro universalis nullo, involucellis pentaphyllis, umbella bifida, seminibus hispidis. GOU. Fl. 285.

Caucalis arvensis echinata parvo flore, & fructu. TOURN. inst. 323. BAUH. pin. 152.

Caucalis procumbens. RIV. pent.

Lapula canaria, flore minore tenuifolia. BAUH. hist. III. p. 20.

Loc. Inter segetes collium frequens. ANNUA.

1386. CAUCALIS maritima.

Caucalis umbella bifida, umbellulis dispermis, involucris semine brevioribus linearibus.

GOU. h. p. 135. n. 1.

Caucalis pumila maritima. BAUH. pin. 153.

Caucalis involucro universalis diphylo, partialibus pentaphyllis. GER. galloprov. p. 237. tab. 10.

Loc. In agro Nicaeensi. ANNUA.

1387. CAUCALIS nodiflora.

ICON. TAUR. Vol. XIV. tab. 59.

Tordylium (nodosum) umbellis simplicibus sessilibus, seminibus exterioribus hispidis.

LINN. spec. p. 346.

JACQ. Fl. Austr. app. tab. 24.

Caucalis nodosa. SCOP. Fl. Carn. ed. 2. n. 313.

Caucalis nodiflora. LAM. Fl. Franc. tom. 3. p. 424.

Caucalis nodosa echinato semine. BAUH. pin. 153. prodr. 80.

Loc. Ad limites agrorum, & in pascuis saxosis collium calidiorum Montisferrati,
& comitatus Nicaeensis frequens planta est. ANNUA.

1388. CAUCALIS anthriscus.

Tordylium (anthriscus) umbellis confertis, foliolis ovato-lanceolatis pinnatifidis. LINN.
spec. p. 346.

Caucalis foliis duplicato-pinnatis, nervo multoties latioribus. HALL. hist. tom. 1. n. 741.

Caucalis laciniis foliorum latis, seminibus ovatis, aculeis rectis. CRANTZ. class. umbell.
p. 3. fasc. 3. ed. 2. p. 226.

Caucalis anthriscus. SCOP. Fl. Carn. ed. 2. n. 3111.

Caucalis semine aspero, flosculis rubentibus. BAUH. pin. 153. prodr. 80.

Loc. Vulgaris ad sepes, & dumeta locis praesertim collinis, & montanis. ANNUA.

1389. CAUCALIS nodosa.

ICON. TAUR. Vol. VII. tab. 104.

Scandix seminibus subcylindricis hispidis, taule hispido, geniculis tumidis. LINN. spec.
p. 369.

Chaerophyllum nodosum. CRANTZ. class. umbell. p. 76.

Myrrhis nodosa annua, semine aspero. MORIS. H. R. Bles. 288.

Chaerophyllum sylvestre alterum, geniculis tumentibus. TOURN. inst. p. 314.

Myrrhis nodosa. LAM. Fl. Franc. tom. 3. p. 441.

Loc. In vineis, & sterilibus comitatus Nicaeensis, & Liguria minime rara est.
ANNUA.

1390. CAUCALIS aequicolorum.

Scandix (anthriscus) seminibus ovatis hispidis, corollis uniformibus, caule laevi. LINN.
spec. p. 368.

Caucalis vaginis lanuginosis, foliis triplicato pinnatis, seminibus rostratis. HALL. hist.
tom. 1. n. 743.

Caucalis scandix. SCOP. Fl. Carn. ed. 2. n. 312.

Chaerophyllum anthriscus. CRANTZ. umbell. p. 76.

JACQ. Fl. Austr. p. 214. tab. 154.

Myrrhis sylvestris seminibus asperis. BAUH. pin. 160.

Myrrhis sylvestris aequicolorum. COL. ecphr. 1. p. 110. tab. 112.

Loc. Cl. BELLARDI in muris prope Moncrivello, & Borgomasino. ANNUA.

4. SEMINIBUS LÆVIBUS, SIVE NON STRIATIS.

CHÆROPHYLLUM. HALL. hist. tom. 1. p. 323. TOURN. tab. 166.

Semina longa laevia rostrata.

1391 CHÆROPHYLLUM sylvestre.

ICON. TAUR. Vol. XX. tab. 57.

Chaerophyllum caule striato, geniculis tumidiusculis. LINN. spec. p. 369. NEKER. p. 144.

Cerefolium foliis acute dentatis triplicato-pinnatis glabris, nervis hirsutis. HALL. hist.
tom. 1. n. 748.

JACQ. Fl. Austr. tab. 149.

Chaerophyllum caule sulcato, seminibus laevibus non striatis nigris. CRANTZ. fasc. 3.
ed. 2. p. 192. class. umbell. p. 77.

Chaerophyllum sylvestre. SCOP. Fl. Carn. ed. 2. 218.

Chaerophyllum sylvestre perenne Cicutae folio. TOURN. inst. p. 314.

ALLIONII Fl. Pedem. Tom. II.

Myrrhis sylvestris seminibus laevibus. BAUH. pin. p. 160.
Loc. In pratis montanis. PERENNE.

DANAA.

Character consistit in fructu didymo ex seminibus binis subrotundis
 non striatis, atque nucleum liberum non continentibus.

¹³⁹² **DANAA** aquilegifolia. Tab. 63.

ICON. TAUR. Vol. XXI. tab. 66.

Ligusticum (Lobelii) foliis biternatis, foliolis incisis, lacinulis alternis lanceolatis,
 caule paucifloro. VILL. prosp. p. 24.

Ligusticum alterum Belgarum. LOB. obs. 447. Icon. 786. Lugd. 744.

Loc. Nascitur frequens in saxosis apricis collum Taurinensium, atque subalpinorum
 montium. PERENNIS.

DESCR. Radix ex tribus, aut quatuor majoribus teretibus radicibus composita, sat
 longis, & parum fibrosis. Folia ad radicem plura: caulis autem subnudus erectus
 parum ramosus, ramis nudis: umbellae terminales. Caulis striatus viridis teres
 glaber. Ad ramorum ortum aut foliolum unicum, quandoque foliolum profunde
 trifidum. Folia petiolo insident tereti, & striato palmaris circiter longitudinis,
 quod deinde in tres petiolas uncialis longitudinis dividitur, medio petiolo longiori.
 Hi petioli in tres alios breves petiolas explanatos dividuntur, & subfoliaceos,
 quorum quilibet suum foliolum gerit; horum quodlibet profunde ad petiolum
 trifidum est, sive tria alia foliola sustinet: laterales bilobi, aut etiam trifidi,
 medio profunde trifido; lobi omnes incidentur dentibus modo tribus, modo quatuor,
 qui ovati sunt cum spinula. Dentium numerus in lateralibus minor esse solet,
 profundiores in medio segmento. Folia glabra sunt, atque subtus nervis veluti
 reticulata. Involucrum universale octophyllum ex foliolis linearibus, aristatis, inae-
 qualibus, partiale saepius triphyllum ex foliolis similibus. Umbellularum pedun-
 culi firmi sunt, rotundi, unciales, & ultra. Umbellulae quindecim. Radii umbel-
 lularum viginti circiter. Flos albus. Petala unguibus brevissimis instructa ex
 ovata forma in caudam abeunt lineatam, emarginatam, quae tota intra florem
 ad unguium ortum inflectitur. Stamina extensi petali longitudinem metiuntur.
 Antherae didymae albicantes. Styli duo distincti divergentes. Fructus globosi,
 veluti didymi ex duobus seminibus in apice paullisper acuminati. Hujusce plantae
 semina immatura lineis viridibus loco striarum notantur, quae in maturo semine
 evanescunt. Semina nigra sunt, & laevia nitida, cum autem summam maturita-
 tem acquisiverint, rugas aliquot contrahunt. Propter defectum omnem striarum,
 seminumque laevitatem peculiare genus haec planta mereri nobis visa est, quam
 libentissime inscribo nomini *Cl. DANAA* olim mei discipuli, nunc in meum locum
 suffecti, ut benevolentiae, & existimationis, qua egregium hunc virum prosequor,
 publicum testimonium reddam.

CLASSIS VII.

PLANTÆ FLORE PENTAPETALO,
NEC GYMNO DISPERMÆ.

I. STAMINIBUS CONNEXIS.

GERANIUM. LINN. gen. n. 746. syst. n. 832. TOURN. tab. 142.

Calyx in nostris pentaphyllus. Stamina decem. Stigmata quinque. Capsulae quinque circa communem axem positæ, caudatae, monospermae.

PEDUNCULIS MULTIFLORIS.

- G**ERANIUM ciconium.
1393 *ICON. TAUR. Vol. V. tab. 59.*
Geranium pedunculis multifloris pentandris, foliis pinnatis pinnatifidis obtusis. LINN. spec. p. 952.
Geranium petiolis multifloris, foliis pinnatis, pinnis latescentibus, dentatis, alterne maximis. HALL. hist. tom. I. n. 946.
JACQ. hort. vindob. tab. 18.
Geranium pedunculis submultifloris, calycibus pentaphyllis, floribus pentandris, foliis pinnatis, pinnatifidis obtusis. BURM. ger. p. 29. n. 28.
Geranium apulum alterum odorum coriandrifolio. COL. part. I. p. 135. ENUM. NIC. p. 185.
Geranium coriandrifolio odorum. BAUH. pin. 319.
Loc. Nicaeae ad semitas, & quandoque etiam in collibus calidioribus agri Pedemontani. ANNUUM.

1394. GERANIUM cicutarium.
ICON. TAUR. Vol. V. tab. 62.
Geranium petiolis multifloris, caule procumbente, foliis duplicato-pinnatis, pinnis acute incisis. HALL. hist. tom. I. n. 944.
Geranium pedunculis multifloris, floribus pentandris, foliis pinnatis incisis obtusis, caule ramoso. LINN. syst. 12. p. 454.
Geranium pedunculis multifloris, foliis pinnatis duplicato-incisis: filamentis fertilibus tuberculatis, seminibus nudis. NEKER. tom. 2. p. 290.
Geranium pedunculis multifloris, calycibus pentaphyllis, floribus pentandris, foliis pinnatis incisis obtusis. BURM. ger. p. 31. n. 33.
Geranium cicutae-folio minus, & supinum. BAUH. pin. 319.
Loc. Nascitur ubique in pascuis, & ad vias locis macilentis vulgatissimum. ANNUUM.

1395. GERANIUM moschatum.
ICON. TAUR. Vol. V. tab. 63.
Geranium pedunculis multifloris, floribus pentandris, foliis pinnatis incisis, cotyledonibus pinnatifidis. LINN. spec. p. 951.
Geranium petiolis multifloris, caule diffuso, foliis ovatis pinnatifidis. HALL. hist. tom. I. n. 945.

JACQ. hort. vindob. tab. 55.

Geranium cicutae folio moschatum. BAUH. pin. 319.

Geranium moschatum folio ad Myrrhidem accedente majus, & rarius. BAUH. hist. III.

p. 479.

Loc. Nicaeae reperitur. ANNUUM.

1396. GERANIUM malacoides.

ICON. TAUR. Vol. XIV. tab. 100.

Geranium pedunculis multifloris, floribus pentandris, foliis cordatis sublobatis. LINN.
spec. p. 952.

*Geranium pedunculis multifloris, calycibus pentaphyllis, floribus pentandris, foliis lobatis,
petiolis inaequalibus.* GER. p. 432. n. 3.

*Geranium pedunculis multifloris, calycibus pentaphyllis, floribus pentandris, foliis cor-
datis sublobatis.* BURM. ger. p. 31. n. 34.

Geranium folio altheae. BAUH. pin. 318.

Geranium malvaceum. BAUH. hist. III. p. 472.

Loc. Circa Nicaeam oritur. ANNUUM.

1397. GERANIUM maritimum.

*Geranium pedunculis subtrifloris, floribus pentandris, foliis cordatis incisis crenatis sca-
bris, caulis procumbentibus.* LINN. syst. 12. p. 454.

Geranium pusillum maritimum, altheae, seu Betonicae folio. PLUCK. phyt. 31. f. 4.

Geranium minimum procumbens, foliis betonicae. MORIS. hist. 2. p. 512. s. 5. tab. 35.
fig. 10.

Geranium pusillum, supinum, maritimum altheae, aut betonicae folio, nostras. RAJ. hist.
p. 1056. TOURN. inst. p. 268.

Loc. Secus vias Nicaeae ad loca mari proxima. ANNUUM.

PEDUNCULIS BIFLORIS.

1398. GERANIUM macrorrhizone.

ICON. TAUR. Vol. V. tab. 61.

*Geranium pedunculis bifloris, calycibus inflatis, petalis integris, pistillo longissimo,
scapo dichotomo.* LINN. syst. 12. p. 455.

Geranium batrachoides odoratum. BAUH. pin. 318.

Geranium batrachoides alterum. DOD. pempt. 63.

Loc. In monte Cenisio nasci dicitur: supra Tendam observavit Ignatius MOLINERI.
PERENNE.

1399. GERANIUM phaeum.

ICON. TAUR. Vol. X. tab. 56. 69.

*Geranium pedunculis solitariis oppositifoliis, calycibus subaristatis, caule erecto, petalis
undulatis.* LINN. syst. 12. p. 455.

Geranium foliis rugosis hirsutis semiseptilobis, lobis dentatis, petalis serratis acuminatis.
HALL. hist. tom. 1. n. 934.

Geranium pedunculis bifloris, foliisque alternis, calycibus subaristatis, caule erecto.
BURM. ger. p. 19. n. 11.

Geranium montanum fuscum. BAUH. pin. 318.

Geranium phaeum flore reflexo. BAUH. hist. III. p. 471.

Loc. Crescit in lapidosis umbrosis alpinis, & subalpinis. In Sabaudia frequentius.
Felix VALLE secus viam observavit, quae ab Exilles dicit ad Chaumont.

PERENNE.

1400. GERANIUM palustre.

ICON. TAUR. Vol. V. tab. 57.

*Geranium pedunculis bifloris longissimis declinatis, foliis quinque lobis incisis, petalis
integratis.* LINN. spec. p. 954.

Geranium caule diffuso, foliis rugosis semiquinquelobis, lobulis trifidis, floribus sparsis, petalis integerrimis. HALL. hist. tom. 1. n. 933.

Geranium batrachoides palustre, flore sanguineo. DILL. hort. elth. p. 160. tab. 174.

Loc. Ad lacum montis Cenisii legi hanc Geranii speciem. PERENNE.

1401. GERANIUM nodosum.

ICON. TAUR. Vol. V. tab. 58.

Geranium pedunculis bifloris, petalis emarginatis, foliis caulinis trilobis integris serratis, summis subsessilibus. LINN. syst. 12. p. 455.

Geranium nodosum. BAUH. pin. 318.

Geranium magnum folio trifido. BAUH. hist. III. 478.

Loc. In umbrosis sylvis Taurinensibus: in montanis, & subalpinis frequens admodum est. PERENNE.

1402. GERANIUM sylvaticum.

Geranium pedunculis bifloris, foliis subpeltatis quinquelobis inciso-serratis, caule erecto, petalis emarginatis. LINN. spec. p. 954.

Geranium caule erecto, foliis rugosis septilobis, lobis acute serratis, petalis emarginatis. HALL. hist. tom. 1. n. 932.

Geranium pedunculis bifloris, foliis peltatis inciso-serratis, caule erecto. BURM. ger. p. 20. n. 12.

Geranium batrachoides folio aconiti. BAUH. pin. 317.

Geranium batrachoides aliud folio aconiti nitente Clusii. BAUH. hist. III. p. 476.

Loc. In saxosis umbrosis alpium, praecipue ad earum radices; in sylvis umbrosis alpinis, & in pascuis etiam laetioribus editiorum alpium, uti circa thermas Viennadienses in valle di Lemie: in pratis supra arcem Fenestrellarum frequenter occurrit. PERENNE.

1403. GERANIUM pratense.

Geranium pedunculis bifloris, foliis subpeltatis multipartitis rugosis acutis, petalis integris. LINN. syst. 12. p. 455.

Geranium caule erecto, foliis rugosis hirsutis multifidis, lobis trifidis lobatis semipinnatis, floribus umbellatis. HALL. hist. tom. 1. n. 931.

Geranium pedunculis bifloris, foliis peltatis multipartitis rugosis pinnato-laciniatis acutis. BURM. ger. p. 21. n. 16.

Geranium batrachoides. BAUH. hist. III. p. 475.

Geranio IV. MATTH.

Geranium 3. batrachoides majus. CLUS. hist. 2. p. 100.

Loc. Abunde in montanis, & subalpinis. PERENNE.

Vir. Propter vim vulnerarium commendatur GERANIUM pratense. Acidum principium, atque oleosam substantiam videtur continere. Apud nos in usum minime venit, sed tamen & ipse odor vires medicinales promittit, quum aliquid terebenthinacei principii videatur ostendere.

1404. GERANIUM robertianum.

ICON. TAUR. Vol. V. tab. 60.

Geranium pedunculis bifloris, calycibus pilosis decem-angulatis. LINN. spec. p. 955.

BURM. de Geran. m. 18.

Geranium foliis duplicito pinnatis, pinnis ultimis confluentibus, calycibus striatis hirsutis. HALL. hist. tom. 1. n. 943.

Geranium foliis tri-quinquepartito-pinnatifidis, caulis decumbentibus: calyce piloso decangulari. NEKER. tom. 2. p. 291.

Geranium robertianum primum. BAUH. pin. 319.

Geranium robertianum murale. BAUH. hist. III. p. 480.

Geranio V. MATTH.

Loc. Ad sepes, & semitas in umbrosis collinis, & montanis ubique. BIENNE.

VIR. Evidenti, & valido principio acido instructum est *GERANIUM robertianum*, sed praeterea salinas oleosas particulas habet, quibus aliquantum abstergit, & resolvit. Extus adhibitum vulnerarium vim habet, utilem ad vulnerum sanationem, & oris ulceram consolidanda. Dicitur etiam profuisse in ipso cancro, si ejus decoctione cancerosum ulcus abluatur, atque herba contrita eidem imponatur: at quod ad cancrum pertinet, certiora experimenta desiderantur. In mictu cruento, & mensium immodico fluxu, si causa morbum sustinens sit fibrarum laxitas, & debilitas, opportunum, & efficax remedium est.

1405. *GERANIUM lucidum*.

Geranium pedunculis bifloris, calycibus pyramidatis angulatis elevato-rugosis, foliis quinquelobis rotundatis. LINN. spec. p. 955.

Geranium foliis subrotundis, semiquinquelobis, lobis obtusis, calycibus transversim rugosis. HALL. hist. tom. I. n. 942.

Geranium lucidum saxatile. BAUH. pin. 318.

Geranium lucidum. BAUH. hist. III. p. 481.

Loc. Ex agro Nicaeensi possideo. ANNUUM.

1406. *GERANIUM molle*.

ICON. TAUR. Vol. V. tab. 65. 66.

Geranium pedunculis bifloris, foliisque floralibus alternis, petalis bifidis, caule erectiusculo, calycibus muticis. LINN. syst. 12. p. 455.

Geranium foliis mollissimis hirsutis reniformibus semiquinquefidis, lobis semitripartitis obtusis. HALL. hist. tom. I. n. 939.

Geranium foliis infimis semi-multipartitis, laciniis linearibus tri-quadrifidis, calycibus exaristatis. NEKER. tom. II. p. 291.

Geranium columbinum villosum petalis bifidis purpureis. VAILL. bot. tab. 15. f. 3.

Loc. Ad vias hoc etiam adinvenitur, sed praecipue locis ruderatis. ANNUUM.

VIR. Inter adstringentia, & vulneraria enumeratur, atque in alvi fluxu etiam disenterico laudatur. Similes proprietates habent *GERANIUM columbinum*, & *pusillum*, sed in usum vix venire solent, quum aliae suppetant plantae certiores vires habentes.

1407. *GERANIUM columbinum*.

ICON. TAUR. Vol. V. tab. 64.

Geranium pedunculis bifloris folio longioribus, foliis quinque-pariito-multifidis, arillis glabris, calycibus aristatis. LINN. syst. 12. p. 455.

Geranium caule procumbente, foliis quinquepariitis, lobis trilobis, lobulis trifidis. HALL. hist. tom. I. n. 938.

Geranium foliis quinquepartito-trifidis, petalis emarginatis calyce longioribus, seminibus arillatis. NEKER. tom. 2. p. 292.

Geranium pedunculis bifloris, foliis quinque-pariito-multifidis, laciniis acutis, capsulis glabris, calyce aristatis. BURM. ger. p. 26. n. 22.

Loc. In agris, & ad semitas in agro Pedemontano uberrime. ANNUUM.

1408. *GERANIUM pyrenaicum*.

ICON. TAUR. Vol. XXIII. tab. 32.

Geranium pyrenaicum. LINN. mant. p. 97.

Geranium pedunculis bifloris, foliis multifidis, laciniis obtusis inaequalibus, petalis bifidis. GER. p. 434. n. 12. tab. 16.

Geranium montanum rotundifolium perenne flore purpureo majore. BOCC. mus p. 81. tab. 72.

Geranium columbinum perenne pyrenaicum maximum. TOURN. inst. p. 268.

Loc. In alpibus di Tenda, & circa Segusium lectum est. BOCCONE in alpibus Sabaudiae crescere scripsit. PERENNE.

1409. GERANIUM dissectum.

Geranium pedunculis bifloris, foliis quinquepartito-trifidis, petalis emarginatis longitudine calycis, arillis villosis. LINN. spec. p. 956.

Geranium caule erecto, foliis quinquelobis, lobis trifidis acuis. HALL. hist. tom. 1. n. 937.

Geranium pedunculis bifloris, foliis quinquepartito multifidis, caule glabro erectiusculo.

BURM. Ger. p. 21. n. 15.

Geranium columbinum majus foliis imis usque ad pediculum divisis. VAILL. bot. paris. tab. 15. fig. 2.

Geranium gruinale folio tenuiter diviso. BAUH. hist. III. p. 474.

Loc. In umbrosis, atque praesertim ad sepes, & vias in agro Pedemontano occurrit. ANNUUM.

1410. GERANIUM pusillum.

Geranium pedunculis bifloris, petalis emarginatis, caule depresso, foliis reniformibus palmatis linearibus acutis. LINN. syst. 12. p. 456.

Geranium foliis hirsutis semiseptilobis, lobis semitrilobis obtusis. HALL. hist. tom. 1. n. 940.

Geranium pedunculis bifloris, petalis bifidis, caule prostrato, foliis reniformibus palmatis, laciniis linearibus acutis. BURM. Ger. p. 27. n. 23.

Geranium columbinum majus flore minore caeruleo VAILL. bot. tab. 15. f. 1.

Geranium Malvaefolium. SCOP. Fl. Carn. 2. p. 37. LAM. Fl. Franc. tom. 3. p. 18.

Loc. Nascitur in macilentis ad vias. ANNUUM.

PEDUNCULIS UNIFLORIS.

1411. GERANIUM sanguineum.

ICON. TAUR. Vol. V. tab. 67.

Geranium pedunculis unifloris, foliis quinquepartitis trifidis orbiculatis. LINN. spec. p. 958.

Geranium pedunculis unifloris, foliis septilobis, petalis bifidis. HALL. hist. tom. 1. n. 930.

Geranium sanguineum maximo flore. BAUH. pin. 318.

Geranium sanguineum, s. Haematodes crassa radice. BAUH. hist. III. p. 478.

OFF. Geranium sanguineum, s. Haematodes sanguinaria.

Loc. In sylvis collium Taurinensium, & ad rupes diffractas in subalpinis, & montanis frequens est. PERENNE.

VIR. In hoc GERANIO praesertim eminent vis vulneraria, & adstringens, quod non solum adhibetur pro externo usu, sed intus datur confidenter in sanguinis, & seri fluxibus coercendis. Tota planta utilis est, sed radices praesertim anteponuntur. In hujusce plantae usu eae cautelae servandae sunt, quas alias monuimus servandas esse in usu adstringentium medicamentorum.

SIDA. LINN. gen. n. 747. syst. n. 837. TOURN. tab. 25.

Polyanthera. Calyx quinquefidus; stylus multifidus. Fructus ex loculis in capitulum, aut capsulam coadunatis.

1412 SIDA abutilon.

Sida foliis subrotundo-cordatis indivisis, pedunculis folio brevioribus, capsulis multiilocularibus, corniculis bifidis. LINN. spec. p. 963.

Abutilon foliis tomentosis cordatis petiolatis, siliquis bicornibus. HALL. hist. tom. 2. n. 1075.

Abutilon. DOD. pempt. 656. TOURN. inst. p. 99.

Althaea Theophrasti flore luteo. BAUH. pin. p. 326.

Althaea Theophrasti, flore luteo, quibusdam Abutilon. BAUH. hist. II. p. 958.

Loc. Circa pagos, & urbes frequens. Cl. BELLARDI reperit in vineis di Borgomasino.

ANNUA.

HIBISCUS. LINN. gen. n. 756. syst. n. 846.

Polyanthera. Calyx exterior octophyllus, vel ultra, interior monophyllus campanulatus quinquefidus. Stylus quinquefidus. Fructus utplurimum acuminatus quinquelocularis quinquevalvis.

1413 HIBISCUS trionum.

ICON. TAUR. Vol. XXV. tab. 40.

Hibiscus foliis tripartitis incisis, calycibus inflatis. LINN. spec. p. 981.

Alcea vesicaria. BAUH. pin. p. 317.

Alcea peregrina solisequa. LOB. ic. 656.

Keimia trionum. SCOP. Fl. Carn. ed. 2. n. 862.

Loc. Ignatius MOLINERI in arvis Novariae, & flumini Ticino interjectis. ANNUUM.

MALVA. LINN. gen. n. 751. syst. n. 841. TOURN. tab. 23. 24.

Polyanthera. Calyx exterior triphyllus, interior semiquinquefidus; stylus multifidus. Capsulae monospermiae axi communis circumpositae.

1414 MALVA rotundifolia.

ICON. TAUR. Vol. V. tab. 102. 107.

Malva caule prostrato, foliis cordato-orbiculatis obsolete quinquelobatis, pedunculis fructiferis declinatis. LINN. syst. 12. p. 460. HALL. hist. tom. 2. n. 1070. CRANTZ. fasc. 2. ed. 2. p. 143.

Malva vulgaris flore minore, folio rotundo. BAUH. hist. 2. p. 549.

Malva sylvestris folio rotundo. BAUH. pin. 314.

Malva. MATTH.

OFF. *Malva vulgaris flore minore.*

VERN. *Riondella.*

Loc. Nihil ad semitas frequentius. ANNUA.

1415. MALVA parviflora.

Malva caule patulo, foliis angulatis, floribus axillaribus sessilibus glomeratis, calycibus glabris patentibus. LINN. spec. p. 969.

Malva annua rotundifolia, floribus omnium minimis albis pentapetalis verticillatim genicula ambientibus. MORIS. hist. 2. p. 521.

Malva tingitana, flore caeruleo parva. PLUK. plyt. 44. f. 2.

Loc. In comitatu Nicaeensi. ANNUA.

1416. MALVA nicaeensis. †

Malva caule piloso decumbente herbaceo, foliis subcordatis quinquelobis, lobis acutis, pedunculis erectis.

Loc. Novam hanc MALVÆ speciem primus reperit Cl. BELLARDI in agro Nicaeensi prope portum di Limpia. ANNUA.

DESCR. Caules decumbentes vix ramosi, virides, aliquantum striati. Folia longe petiolata, quinqueloba: lobi rotundati in inferioribus foliis, in sequentibus lanceolati, crenato-dentati, stipula lanceolata ad originem petiolorum. Flores axillares saepius quatuor, pedunculis erectis semuncialibus nudis subaequalibus. Calyx connivens. Flores dilute rubri, calyce paullo maiores, petalis emarginatis. Caules, petioli, pedunculi, & calyx longiusculo villo barbati. Folia subtilissime, & laevissime hirsuta. Differt a rotundifolia foliis acute lobatis non cordatis, floris colore, magnitudine, & pedunculis in rotundifolia inaequalibus, interdum etiam foliosis. In parviflora praeter eadem foliorum discrimina calyx patens est, & glaber; flores ad axillas conglomerati, non sparsi.

1417. MALVA sylvestris.

Malva caule erecto herbaceo, foliis septem lobatis acutis, pedunculis, petiolisque pilosis. LINN. spec. p. 969.

Malva caule erecto, foliis lobatis, lobis serratis quinis, & septenis. HALL. hist. tom. 2. n. 1069.

Malva foliis quinquelobis serratis obtusis, calycum foliolis exterioribus subtrifidis. NEKER. Tom. 2. p. 294.

Malva sylvestris folio sinuato. BAUH. pin. 314.

Malva vulgaris flore majore, folio sinuato. BAUH. hist. II. p. 949.

OFF. *Malva vulgaris flore majore.*

VERN. *Riondella.*

Loc. Ad hortorum sepes, & loca ruderata ubique. ANNUA.

VIR. *MALVÆ omnes relaxant, & emolliunt, & mitissimam mucilaginem continent non sine principio aliquo acido attemperante.* Usitatissima apud nos est *MALVA sylvestris*, & solet materiam emollientium clysterum praebere, quorum usus

frequens est sive ad alvum excitandam, sive ad dolores, & cruciatus intestinalium sedandos; non minori frequentia in fotibus, cataplasmate, & balneis *MALVA* Medicis utuntur ad tumores emolliendos, tensas partes relaxandas, & dolores mitigandos. Intus ex aqua, aut jure decocta folia *MALVÆ* prosunt in raucedine, faucium asperitate, tussi sicca, atque ea, quae ex lymphae acris irritatione proficiscitur. Faciliorem etiam alvum reddunt emolliendo, & lubricando. Cardialgia, quae comitem habet fibrarum tensionem, aut ex acris humoris irritatione nascitur, sive illa intra cavum ventriculi sit, sive vasis ejusdem contineatur, usu stimulantium stomachorum, & corroborantium ingravescit, ope autem *MALVÆ* mitescit. Urinae ardorem in gonnorrhœa, & mingendi cruciatus sublevat *MALVA* multi facienda in renum doloribus, & vesicae tenesmo ex calculi, aut acrum particularum irritatione producto. Folia sunt leviter ex aqua decoquenda: nam diutina ebullitio viscidiorum mucilaginem excitat, quae gravis stomacho esse solet. Flores tenuiorem substantiam suppeditant, qui pro usu interno foliis præferuntur.

1418. *MALVA* alcea.

ICON. TAUR. Vol. V. tab. 68.

Malva caule erecto, foliis scabris trilobatis, lobis lateralibus bipartitis, medio tripartito, & quinque-partito. LALL. hist. tom. 2. n. 1071.

Malva caule erecto, foliis multipartitis scabriusculis. LINN. spec. p. 971.

Alcea vulgaris major. BAUH. pin. 316.

Alcea vulgaris. CLUS. hist. 2. p. 25.

Alcea. MATTH.

OFF. *Alcea vulgaris.*

Loc. Ad fossas, & semitas viarum, & dumeta, sive in agro Pedemontano, sive in collibus frequens est. ANNUA.

VIR. *MALVA* deficiente haec etiam adhibetur, sed minori pretio habetur.

1419. *MALVA* moschata.

ICON. TAUR. Vol. XVI. tab. 106.

Malva caule erecto, foliis radicalibus reniformibus incisis, caulinis quinquepartitis pinnato-multifidis. LINN. syst. 12. p. 461.

Malva foliis radicalibus reniformibus incisis, caulinis quinquepartitis, pinnis dentatis. HALL. hist. tom. 1. n. 1072.

Malva folio rotundo laciniato. BAUH. pin. 316.

Malva montana, sive alcea rotundifolia laciniata. COL. ecphr. 1. p. 148. tab. 147.

Loc. Cl. DANA reperit copiose provenientem in apricis sylvis *Garexii*, & præcipue loco dicto il præ d'i fior. In montibus etiam *Nicaeensibus* provenit. Ego vidi circa thermas *Vinadii*. Cl. BELLARDI inter *Tenda*, & *Limon*. & Ignatius MOLINERI abunde legit in *Sabaudia* circa *S. Ugo*. PERENNIS.

ALCEA. LINN. gen. n. 750. syst. n. 840. TOURN. tab. 25.

Differt a Malva calyce exteriori semisexido.

1420 ALCEA rosea.

ICON. TAUR. Vol. XIV. tab. 8. & Vol. V. tab. 102. 103. 105.

Alcea foliis sinuato-angulosis. LINN. spec. p. 966.

Malva rosea folio subrotundo. BAUH. pin. 315.

Malva hortensis. DOD. pempt. 652.

Loc. In comitatu Nicaeensi. BIENNIS.

VIR. Haec etiam planta Malvae proprietates habet, sed minorem praebet mucilaginosae substantiae quantitatem. In gingivis ex scorbutica affectione dolentibus, & relaxatis cum alumine adhibitam laudat GARIDEL.

LAVATERA. LINN. gen. n. 752. syst. n. 842.

Differt a Malva calyce exteriori trifido, non triphylo.

1421 LAVATERA arborea.

Lavatera caule arboreo foliis septem-angularibus tomentosis plicatis, pedunculis confertis unifloris axillaribus. LINN. spec. p. 972.

Malva caule arboreo, foliis obtusis palmatis plicatis. HALL. gott. 120.

Althaea maritima arborea veneta. TOURN. inst. 97.

Malva arborea veneta dicta parvo flore. BAUH. pin. 315.

Malva arborea. BAUH. hist. II. p. 952.

Malva III. MATTH.

Loc. Reperitur ad rupes litoris Nicaeensis. BIENNIS.

VIR. MALVÆ sylvestris, & rotundifoliae vices supplere potest.

1422. LAVATERA olbia.

Lavatera caule fruticoso, foliis quinquelobo-hastatis, pedunculis solitariis. LINN. syst. 12. p. 461.

JACQ. hort. vindob. tab. 73.

Lavatera acutifolia. LAM. fl. franc., tom. 3. p. 137.

Althaea frutescens, folio acuto, parvo flore. BAUH. pin. 316.

Althaea arborea Olbiae in Gallo Provincia. LOB. ic. p. 553.

Loc. Nicaeensem agrum inhabitat. FRUTEX.

1423. LAVATERA thuringiaca.

ICON. TAUR. Vol. XXI. tab. 87.

Lavatera caule herbaceo, fructibus denudatis, calycibus incisis. LINN. syst. p. 461.

JACQ. fl. austr. tab. 311.

Althaea thuringiaca. CAM. hort. p. 12. tab. 6.

Althaea thuringiaca grandiflora. DILL. p. 9. tab. 8. f. 8.

Althaea pannonica secunda. CLUS. hist. p. 23.

Althaea flore majore. BAUH. pin. 316.

Loc. In Comitatu Nicaeensi. BIENNIS.

1424 LAVATERA trimestris.

ICON. TAUR. Vol. XIV. tab. 67. & Vol. XVII. tab. 87.

Lavatera foliis glabris, caule scabro herbaceo, pedunculis unifloris, fructibus orbiculo tectis. LINN. spec. p. 974.

JACQ. hort. vindob. tab. 72.

Lavatera grandiflora. LAM. fl. franc., tom. 3. p. 137.

Malva folio vario. BAUH. pin. 315. prodr. 137.

Loc. In Olivetis Villafrancae Nicaeensis reperitur. ANNUA.

1425. LAVATERA maritima.

*Icon. TAUR. Vol. XVI. tab. 19.**Lavatera caule fruticoso lanato, foliis cordato-orbiculatis quinquelobis obtusis crenatis, pedunculis unifloris, stipulis setaceis deciduis. GOU. Ill. p. 46. tab. 21. f. 2.**JACQ. hort. vindob. tab. 74.**Althaea frutescens, folio rotundiore incano. BAUH. pin. 316.**Althaea arborescens. BAUH. hist. 955.**Loc. Ad rupes litoris, & agri Nicaeensis abunde. PERENNIS.*

ALTHÆA. LINN. gen. n. 749. syst. n. 839.

Differt a Malva calyce exteriori plusquam quinquefido.

1426 ALTHÆA officinalis.

*Icon. TAUR. Vol. V. tab. 70.**Althaea tomentosa herbacea caule erecto, foliis cordato-lanceolatis obsolete trifidis. HALL. hist. tom. 2. n. 1074.**Althaea foliis cordato-ovatis angulatis crenatis, pedunculis subtrifloris. GOU. hort. 345. n. 1.**Althaea foliis simplicibus tomentosis. LINN. spec. p. 966.**Althaea Dioscoridis, & Plinii. BAUH. pin. 315. TOURN. inst. 97.**Althaea, sive bismalva. BAUH. hist. II. p. 954.**Altea. MATT.**OFF. Althaea, Hibiscus, Bismalva, & Malvaviscus.**VERN. Altea, s. Avisch.**Loc. In pratis subhumidis, & ad fossas in agro Pedemontano rara minime est. In Comitatu Astensi, & Monteferrato frequentior. PERENNIS.**VIR. Proprietates similes habet cum Malva, sed mucilaginem viscidorem habet, uberioremque, ac Malva etiam utilior est ad acrimoniam obvolvendam, & abrasum mucum restituendum in morbis potissimum intestinorum, renum, ac vesicae urinariae. Extant in officinis tabellae, atque pasta de ALTHÆA, quarum usus frequentissimus est in faucium asperitate, & tussis stimulo leniendo.*

1427. ALTHÆA cannabina.

*Icon. TAUR. Vol. V. tab. 69.**Althaea foliis inferioribus palmatis, superioribus digitatis. LINN. spec. p. 966.**JACQ. fl. austr. tab. 101.**Alcea cannabina. BAUH. pin. 316.**Alcea Pentaphylli folio, vel Cannabina. BAUH. hist. II. p. 958.**Loc. In agro Pedemontano passim oritur ad fossas, ad sepes, & dumeta. PERENNIS.*

1428. ALTHÆA hirsuta.

*Icon. TAUR. Vol. XXIV. tab. 16.**Althaea foliis inferioribus subcordatis inciso-crenatis, caeteris trifidis. GOU. hort. p. 346.**n. 3.**Althaea foliis trifidis piloso-hispidis supra glabris, pedunculis solitariis glabris. LINN. syst. 12. p. 459.**JACQ. hort. vindob. 125. fl. austr. tab. 170.**Althaea foliis radicalibus reniformibus, caulinis palmatis trilobis, & quinquelobis, calycibus hispidis. HALL. hist. tom. 2. n. 1073.**Althaea foliis trifidis piloso-hispidis. CRANTZ. fasc. 2. ed. 2. p. 144.**Alcea hirsuta. BAUH. pin. 317. TOURN. inst. 98.**Alcea villosa. BAUH. hist. II. p. 1067.**Loc. Inhabitat rupes, & colles Comitatus Nicaeensis: rarius observata est in nonnullis collibus apricis Taurinensibus, & Astensibus. In aridis Montisferrati, atque Provinciae Dertonensis frequentem esse adnotavit Ignatius MOLINERI.**ANNUA.*

II. STAMINIBUS PARTIM CONN. SIVE POLYADELPHIA

HYPERICUM. SCOP. introd. n. 1250. TOURN. tab. 131.

Calyx expansus profundissime quinquefidus. Petala quinque patula elliptica.

Stamina quamplurima, in nostris parum connata. Tubae tres in nostris.

Fructus autem conicus trilocularis polyspermus.

¹⁴²⁹ HYPERICUM perforatum.

Hypericum floribus trigynis, caule ancipiti, foliis obtusis, pellucido-punctatis. LINN.
spec. p. 1105.

*Hypericum (officinarum) calyce integro, caule ancipiti ramosissimo, foliis confertis
pellucido-punctatis.* CRANTZ. fasc. 2. ed. 2. p. 99.

Hypericum caule terete alato ramosissimo, foliis ovatis perforatis. HALL. hist. tom. 2.
n. 1037.

Hypericum floribus trigynis, petalis uno latere crenatis, caule ancipiati. SCOP. fl. carn.
p. 310. n. 3. ed. 2. n. 944.

Hypericum vulgare. TOURN. 254. LAM. fl. franc., tom. 3. p. 151.

Hypericum vulgare. BAUH. pin. 279.

Hypericum vulgare, seu perforata caule rotundo, foliis glabris. BAUH. hist. III. p. 381.
DOD. pempt. 76

Hyperico. MATTH.

OFF. Hypericum, seu perforata.

Loc. Ubique frequens in agro Pedemontano. PERENNE.

VIR. Hoc Hypericum solet apud nos in usum medicinalem venire, sed & aliae

HYPERICI species similia principia possident, similesque praebent utilitates.

Hujusce generis stirpibus, praeter acidum aliquod principium, abunde inest substantia resinosa terebinthinacea. Inter vulneraria eminet HYPERICUM: ad vulnera consolidanda conductit, atque etiam in ambustis utile est: in internis ulceribus revera auxilium praebere videtur vi abstergente balsamica, passim in renum, & pulmonis ulceribus etiam commendatur. Quod ad ulcus renum pertinet, haec infirmitas non solet utilitatem recipere a balsamicis calefcentibus, quae salibus urinae juncta nimium solent laesas partes irritare, & lacescere. In phthisi pulmonali caute etiam admodum adhibendum est, si morbus ex salsa destillatione veniat, eaque non conquieverit, aut sanguinis sputum consequatur propter vasorum erosionem: neque etiam opportunum est, si phthisis jam proiecta sit, atque febricula cum acri calore procedat orta ex materia pulverulenta resorpta, eo enim in casu nocent omnia balsamica calefcentia; multo etiam minus apta medicina esse poterit, si jam humores colliquari incipient. Non puto esse remedium, cui credas, in febribus intermittentibus. Tota planta utilis est, sed extremitates florentes praesertim eligi solent.

¹⁴³⁰ HYPERICUM montanum.

ICON. TAUR. Vol. XV. tab. 105. f. 1.

Hypericum floribus trigynis, calycibus serrato-glandulosis, caule tereti eretto, foliis ovatis glabris. LINN. syst. 12. p. 510.

Hypericum (elegantissimum) CRANTZ.

JACQ. hort. vindob. p. 267.

Hypericum foliis ovatis per oram punctatis, calycibus lanceolatis serratis globuliferis.
HALL. hist. tom. 2. n. 1042.

Androsaemum bifolium glabrum perfoliatum, non perforatum. MORIS. p. 1. s. 5. tab. 6.
f. 9.

Androsaemum campoclarense. COL. ecphr. p. 73. icon. 74.

Androsaemum montanum minus. BOCC. *mus.* p. 50.

Androsaemum excellentius dictum, seu magnum. LOB. *adv.* p. 173.

Loc. Ad oras sylvarum locis montanis, & collinis, nec non sylvis minime opacis vulgare. PERENNE.

1431. HYPERICUM quadrangulum.

ICON. TAUR. Vol. XXIII. tab. 37.

Hypericum floribus trigynis, caule quadrato herbaceo. LINN. spec. p. 1104.

Hypericum caule quadrangulari, foliis ovatis perforatis punctatis. HALL. *hist. tom. 2. n. 1038.*

Hypericum calyce integro, foliis margine punctatis, caule quadrato herbaceo. CRANTZ. fasc. 2. ed. 2. p. 98.

Hypericum ascyon dictum caule quadrangulo. BAUH. *hist. III.* p. 382.

Ascro. MATTH.

Loc. In dumetis, & umbrosis sylvis montium, & collium, tum etiam secus fossas, & puras fluentes aquas in agro Pedemontano. PERENNE.

1432. HYPERICUM hirsutum.

ICON. TAUR. Vol. XXIII. tab. 36.

Hypericum floribus trigynis, calycibus serrato-glandulosis, caule tereti erecto, foliis ovatis subpubescentibus. LINN. spec. p. 1105.

Hypericum calyce serrato glanduloso, foliis pedicellatis perforatis, caule tereti villoso. CRANTZ. fasc. 2. p. 62.

Hypericum villosum, calyce serrato, foliis perforatis. HALL. *Helv.* 361.

Hypericum androsaemum dictum. BAUH. *hist. III.* p. 382.

Hypericum villosum erectum, caule rotundo. TOURN. *inst. 255.* SEGUIER. *veron. 1. p. 451.*

Loc. Ad sepes, & dumeta, & ad oras sylvarum, tum in Taurinensibus, tum in subalpinis montibus abunde. PERENNE.

1433. HYPERICUM maculatum. tab. 83. fig. 1.

ICON. TAUR. Vol. XVIII. tab. 91.

Hypericum (maculatum) calyce floribus, foliis caule maculatis. CRANTZ. *stirp. austr.* fasc. 2. p. 98.

Hypericum alpinum magno flore, nigris punctis insignito. SCHOL. *botan.* p. 41. & BASS. *comm. Bon.* 4. p. 296. tab. 3.

Hypericum (androsaemifolium) caulibus teretibus diffusis, ciliis calycinis eglandulosis, foliis ovatis patentibus. VILL. *prosp.* p. 44.

Loc. In pratis alpium non infrequens, abunde in monte Cenisio. PERENNE.

DESCR. Ex una radice, quae plutes minores, iterumque fibrosas radices demittit, & quarum defectu evidenter differt ad HYPERICO Ferdinandi BASSI, oriuntur caulinis plures palmates, ad imum rubentes erecti firmi, primum subrotundi, deinde parum compressi, lateribus utrinque in aciem extenuatis, sive nervulo aciformi percorsi, & transparentes. Folia opposita sessilia praeter medium nervum duobus utrinque aliis, aut tribus subtus percursa. Folia non hirsuta, subtus pallentia, transparentia, non perforata, omnino ovata, non acuminata, obtusa, imo leniter emarginata: subtus ad marginem foliorum series una punctulorum nigrorum; haec puncta ad marginem utique sunt, sed in ipso margine non existunt. Ex alis foliorum utrinque ramuli simplices; Folia autem inferiora maculis rubentibus notantur supra, & infra. Ramuli superiores floriferi, & triflori, aut biflori; summus caulis solet esse quinqueflorus. Calyx pentaphyllus, glaber, foliolis ovato-acutis, bracteola una prope calycem. Flos patens, calyce multoties major: petala elliptica, lineata, non denticulata, staminibus duplo longiora circiter; filamenta lutea, antherae luteae didymae. Calyx, & petala inferius confertis maculis nigris notata. Foliola calycis striata; nulla existunt ornamenta foliacea. Fructus tricapsularis, laevis, viridis, in apice rubens.

1434. HYPERICUM tomentosum.

Hypericum floribus trigynis, calycibus serrato-glandulosis, foliis semiamplexicaulibus, flexuosis tomentosis, caulibus prostratis. LINN. spec. p. 1106. GOU. monsp. 402. ALLIONII *Fl. Pedem. Tom. II.*

Hypericum supinum tomentosum minus, & monspeliacum. BAUH. pin. 279.
Hypericum supinum tomentosum alterum. CLUS. hist. 2. p. 181.

Loc. Ad fontes, rivulos, & aqueductus in agro Nicaeensi. PERENNE.

1435. HYPERICUM barbatum.

Hypericum (Richerii) caulis erectis, teretibus; floribus terminalibus; calicem foliolis ciliatis eglandulosis; foliis ovatis cauli appressis. VILL. prosp. p. 44.

Hypericum barbatum. JACQ. fl. austr. tab. 259.

Loc. In pratis alpinis humidis: in monte Cenisio passim adinvenitur. PERENNE.

1436. HYPERICUM humifusum.

ICON. TAUR. Vol. XXV. tab. 27.

Hypericum floribus trigynis, axillaribus solitariis, caulis ancipitibus prostratis filiformibus, foliis glabris. LINN. spec. p. 1105.

Hypericum caule prostrato, foliis ovatis, calycibus serratis punctatis. HALL. hist. tom. 2. n. 1039.

Hypericum minus supinum, vel supinum glabrum. BAUH. pin. 279.

Hypericum minimum supinum. BAUH. hist. III. p. 384.

Hypericum (Liottardi) minimum erectum bienne, foliolis calycinis obtusis, inaequalibus saepe quaternis. VILL. prosp. p. 45. tab. 29. fig. 3.

Hypericum minimum septentrionale. LOB. icon. 400.

Loc. In collibus Taurinensis ad vias abunde, & in agro Nicaeensi ad rupes; sylvas etiam incolit; copiose circa Giaveno. Cl. BELLARDI locis uliginosis agri Canapiciensis non infrequens esse observavit. ANNUUM.

1437. HYPERICUM crispum.

Hypericum foliis trigynis, foliis sessilibus lanceolatis, basi undulato-dentatis, caule tereti. LINN. mant. p. 106.

Hypericum folio breviore. BAUH. pin. 279.

Hypericum crispum triquetro, & cuspidato folio. BOCC. mus. 2. p. 31. tab. 12.

Loc. In monte Cenisio. PERENNE.

1438. HYPERICUM nummularium.

ICON. TAUR. Vol. XIX. tab. 95. fig. 2.

Hypericum floribus trigynis: calycibus serrato-glandulosis, foliis cordato-orbiculatis glabris. LINN. spec. p. 1106.

Hypericum nummulariae folio. BAUH. pin. 279. prodr. 130.

Androsaemum nummulariae folio. BOCC. mus. 2. p. 134. tab. 91.

Loc. Paulus BOCCONE nasci adnotavit in montibus Carthusiae majoris inter Gratianopolim, & Chamberium. Cl. amicus noster DE LA TOURETTE misit in Chamberiensi Provincia lectum prope les Echelles in monte de la Grotte. BOYERON in herbario suo habet ibidem fortasse lectum. In Hortum Regium Taurinensem intulit Petrus MOLINERI ex Sabaudia. PERENNE.

1439. HYPERICUM Coris.

ICON. TAUR. Vol. X. tab. 1.

Hypericum foliis linearibus quaternis, calyce serrato, dentibus glanduliferis. HALL. hist. tom. 2. n. 1040.

Hypericum floribus trigynis: calycibus serrato-glandulosis, foliis subverticillatis. LINN. spec. p. 1107.

Hypericoides, Coris quorumdam. BAUH. hist. III. p. 384.

Coris lutea. BAUH. pin. 280.

Loc. In aridis, & siccis collibus Nicaeensis vulgaris: neque desideratur in agro Pedemontano locis subalpinis, aut alpinis maxime apricis, & saxosis meridiano sole percussis. Circa Segusium frequentissimum. PERENNE.

ANDROSÆMUM. Tourn. inst. 251. tab. 128.

Differt ab Hyperico fructu baccato polyspermo, seminibus triplici placentae affixis.

1440 ANDROSÆMUM officinale.

ICON. TAUR. Vol. XV. tab. 105. fig. 2.

Hypericum floribus trigynis, fructibus baccatis, caule fruticoso ancipiti. LINN. syst. 12 p. 509.

Androsaemum maximum frutescens. BAUH. pin. 280.

Hypericum bacciferum. LAM. Fl. Franc. tom. 3. p. 157.

Androsaemum. DOD. pempt. 78.

VERN. Erba d' la Tajura, o sia d' l' feu.

Loc. Vulgare est secus fossas, & rivulos in agro Nicaeensi, in Comitatu Astensi, Monteferrato, imo etiam in collibus calidioribus Taurinensis. Cl. DANA vidit etiam supra Oppidum Barge, eundo versus Mombrac. Cl. BELLARDI circa Pinerolo, Piossasco, & Cumiana. PERENNE.

VIR. ANDROSÆMI qualitates cum Hyperico conveniunt. Efficacius adhuc vulnerarium est, atque ad ambusta utilissimum.

CROTON. LINN. gen. n. 960. syst. n. 1083. Tourn. tab. 423.

Flores in eadem planta sexu distincti. Mari calyx quinquedentatus: corolla pentapetala: stamina decem ad quindecim. Foeminae calyx pentaphyllus: corolla nulla: styli tres bifidi. Capsula trilocularis trisperma.

1441 CROTON tinctorium.

ICON. TAUR. Vol. XV. tab. 8.

Croton foliis rhombeis repandis, capsulis pendulis, caule herbaceo. LINN. spec. p. 1425.

Heliotropium tricoccum. BAUH. pin. 253.

Heliotropio minore. MATTH.

OFF. *Heliotropium tricoccum.*

Loc. In agro Nicaeensi frequens. ANNUUM.

VIR. Ex hac stirpe paratur ad usum tinctorium Tournesol Gallorum.

III. STAMINIBUS OMNIBUS LIBERIS

A. GYMNOSPERMÆ.

RANUNCULUS. LINN. gen. n. 619. syst. n. 699. Tourn. tab. 149.

Calyx deciduus pentaphyllus. Stamina plurima. Petala saepius quinque, sed omnia squama nectarifera ad unguem instructa. Semina plurima nuda in capitulum congesta.

1442 RANUNCULUS lingua.

ICON. TAUR. Vol. X. tab. 25.

Ranunculus caule erecto ramoso, foliis ensiformibus subserratis. HALL. hist. tom. 2. n. 1181.

Ranunculus foliis lanceolatis, caule erecto. LINN. spec. p. 773.

Ranunculus longifolius palustris major. BAUH. pin. 34.

Ranunculus longofolio maximus lingua. BAUH. hist. III. p. 865.

Ranunculus foliis lanceolatis, capitulo squamato. CRANTZ. fasc. 2. ed. 2. p. 120.

Ranunculus longifolius. LAM. Fl. Franc., tom. 3. p. 189.

Loc. Ad fossas aquarum in agro Vercellensi frequens, neque desideratur circa Taurinum secus Padum, & in paludibus di Barge, & Envie. Abunde etiam circa lacus di Candia, Vivrone, & Avigliana. *PERENNIS.*

1443. RANUNCULUS flammula,

Ranunculus caule declinato, foliis elliptico-lanceolatis subserratis. HALL. hist. tom. 2. n. 1182.

Ranunculus foliis ovato-lanceolatis petiolatis, caule declinato. LINN. spec. p. 772.

Ranunculus foliis subintegerrimis, calycibus pentaphyllis coloratis, floribus hexapetalis. NEKER. tom. 1. p. 238.

Ranunculus longifolius, palustris minor. BAUH. pin. 180.

Ranunculus longifolius, aliis flammula. BAUH. hist. III. p. 864.

Loc. Ad oras lacuum Canapiciensium. Bartholomaeus CACCIA in valle Ulciensi. *PERENNIS.*

Obs. Varietatem reperit Cl. BELLARDI circa Majon caule erecto, foliis omnibus denticulatis, & floribus minoribus instructam.

1444. RANUNCULUS reptans.

ICON. TAUR. Vol. XVII. tab. 92. f. 1.

Ranunculus foliis linearibus, caule repente. LINN. spec. p. 773.

Ranunculus caule reptante, foliis linearibus fasciculatis. HALL. hist. tom. 2. n. 1183.

Loc. Locis inundatis ad oras lacuum. *PERENNIS.*

1445. RANUNCULUS plantagineus N. tab. 76. fig. 1.

ICON. TAUR. Vol. IV. tab. 78. & Vol. XIV. tab. 16. f. 1.

Ranunculus radicibus fasciculatis, imo caule reticulato, foliis gramineis. HALL. hist. tom. 2. n. 1180.

Ranunculus (pyrenaeus) foliis linearibus indivisis, caule erecto striato subbifloro. LINN. mant. alt. p. 248. JACQ. miscel. 1. p. 150. tab. 18. f. 1.

Ranunculus foliis linearibus, caule subnudo, radice fasciculata comosa. GER. prov. 384.

Ranunculus amplexicaulis. GOU. Illustr. p. 34.

Ranunculus pyrenaeus albo flore. CLUS. append. alter. auct.

Ranunculus pyrenaeus, foliis sublongis non laciniatis, albo flore. BAUH. hist. III. app. 864.

Loc. In summis pascuis alpinis non infrequens est. Abunde provenit in utroque monte Cenisio. *PERENNIS.*

1446. RANUNCULUS ficaria.

Ranunculus foliis cordatis angulatis petiolatis, caule unifloro. LINN. syst. 12. p. 378.

Ficaria. HALL. hist. n. 1160.

Ranunculus foliis radicalibus glabris cordato-subrotundis angulosis, s. integerrimis, pendunculis unifloris. NEKER. tom. 1. p. 237.

Ranunculus calycibus triphyllis cuculatis. CRANTZ. fasc. 2. ed. 2. p. 120.

Ficaria. DILL. nov. pl. gen. tab. 5.

Ranunculus vernus rotundifolius. TOURN. inst. 286.

Chelidonia rotundifolia minor. BAUH. pin. 167.

Scrophularia minor, s. Chelidonium minus vulgo dictum. BAUH. hist. III. p. 468.

Chelidonia minore. MATTH.

OFF. Chelidonia minor, Scrophularia minor, aut Ficaria.

Loc. In pratis irriguis, & ad sepes, atque etiam agris collum, montiumque frequentissimus. *PERENNIS.*

VIR. Mite antiscorbuticum esse expertus affirmo: si planta nondum flores explicaverit, depraedicatur adversus haemorrhoides.

1447. RANUNCULUS Thora.

ICON. TAUR. Vol. XIX. tab. 15.

Ranunculus foliis inferioribus subrotundo-reniformibus crenatis, floralibus lanceolatis, integrerrimis, caule inferne nudo. JACQ. obs. bot. 1. p. 25. tab. 3.

Ranunculus foliis reniformibus subtrilobis, caulinis sessili, floralibus lanceolatis, caule subbifloro. LINN. spec. p. 775. CRANTZ. fasc. 2. ed. 2. p. 119. JACQ. vind. p. 249. & fl. austr. tab. 442.

Ranunculus foliis duris venosis reniformibus rotunde crenatis: convexitate retusa, acute serrata. HALL. hist. tom. 2. n. 1178.

Thora valdensis. DOD. purg. p. 322. hist. p. 443. LOB. adversar. p. 263.

Aconitum pardalianches 1. s. *Thora* major. BAUH. pin. 184.

Aconito pardalianche falso. MATTH.

OFF. Pthora, s. Thora.

Loc. J. BAUH. in alpibus *Allobrogum*. LOBELIUS in celsioribus *Sabaudiae* alpibus, & Val. d' *Angroigne*. Ex alpibus *Vinadiensibus* habeo. Abunde oritur in monte *La Tournette*, nec non in pascuis alpinis *Valdensibus* circa *Pralles*. Incolis dicuntur *Tora fina*, & hujus veneni maximam vim apprime norunt. Provenit etiam in summis pratis alpium di *Cogne*, & *Challand*. PERENNE.

FOLIIS DISSECTIS, ET DIVISIONIS

1448. RANUNCULUS auricomus.

Ranunculus foliis radicalibus reniformibus crenatis-incisis, caulinis digitatis linearibus, caule multifloro. LINN. spec. p. 775.

Ranunculus foliis radicalibus integris, & semitrilobatis rotunde crenatis, caulinis multipartitis linearibus integerrimis. HALL. hist. tom. 2. n. 1177.

Ranunculus foliis radicalibus reniformibus longe petiolatis, caulinis digitatis sessilibus. CRANTZ. fasc. 2. ed. 2. p. 112.

Ranunculus nemorosus, seu sylvaticus folio rotundo, BAUH. pin. 178.

Ranunculus rotundifolius vernus sylvaticus. BAUH. hist. III. p. 887.

Loc. In *Pedemontio* lectum teneo. Bartholomaeus CACCIA commemorat inter stirpes vallis *Ulciensis*. PERENNIS.

1449. RANUNCULUS polymorphus N. tab. 82. fig. 2.

Loc. Circa urbem *Casalensem* lectum attulit Cl. GIAVELLI. PERENNIS.

Obs. Unicum, & siccum exemplar habeo hujusce RANUNCULI, atque illud etiam imperfectum a reliquis huc usque notis distinguendum, foliis radicalibus subrotundis *Thorae* similibus, magnis in ambitu dentibus incisis, longissime petiolatis, caulinis sessilibus digitatis, foliolis integerrimis. Fructus RANUNCULI.

1450. RANUNCULUS aconitifolius.

ICON. TAUR. Vol. IV. tab. 71. & Vol. XXVI. tab. 28.

Ranunculus foliis omnibus quinatis lanceolatis, inciso-serratis. LINN. spec. p. 776. CRANTZ. fasc. 2. p. 86.

Ranunculus caule ramoso multifloro, foliis venosis quinquelobis, lobis rhomboideis acutis acute serratis. HALL. hist. tom. 2. n. 1164.

Ranunculus montanus aconitifolio albus, flore majore. BAUH. pin. 182.

Ranunculus flore albo alpinus major. BAUH. hist. III. p. 860.

Aconitum batrachoides. LOB. adv. p. 300.

B. *Ranunculus* montanus aconitifolio albus, flore minore. BAUH. pin. 182.

Ranunculus albus simplici flore. BAUH. hist. III. p. 859.

Ranunculus IV. CAM. epit. p. 383. CLUS. hist. 236.

Loc. In sylvis alpinis, & subalpinis ubique copiose. In pratis etiam alpinis irriguis obviam venit. PERENNIS.

1451. RANUNCULUS rutaefolius. tab. 67. fig. 1.

ICON. TAUR. Vol. IV. tab. 77.

Ranunculus caule unifloro, foliis imbricatis pinnatis, pinnis lobatis, lobis obtuse palmatis. HALL. hist. tom. 2. n. 1165.

Ranunculus foliis supradecompositis, caule simplicissimo unifolio unifloro, radice tuberosa. LINN. spec. p. 777.

Ranunculus (rutaefolius) foliis pinnatim decompositis, caule unifloro. VILL. prosp. p. 50.

Ranunculus praecox 1. rutaefolio. CLUS. hist. p. 232.

Ranunculus rutaceo folio, flore suave rubente. BAUH. pin. 181.

Loc. In summis jugis alpium prope nivem deliquescentem pertinentibus ad vallem di Fenestrelle, & utrumque montem Cenisium reperitur, idemtidemque obviam venit. PERENNIS.

DESCR. Radix ex variis longis teretibus radicibus albis, modo simplicibus, modo ramosis, ex qua radice tria, aut quatuor plerumque folia petiolis imbricatis, & cavis, qui postquam ab invicem discesserunt, integerrima rotunda evadunt. E latere foliorum radicalium nascuntur scapi teretes virides uniflori, folium unum, alterumve habentes. Folia composita glauca primum pinnata pinnis petiolatis: pinnae habent unum par pinnarum cum impari. Quodlibet foliolum profunde trifidum, segmentis inaequaliter tridentatis, aut quadridentatis, medio segmento profundius, & fere aequaliter trifido: pinna impar amplior est, postrema pinna solitaria, neque accessoria pinnulas habet. Flos planus: petala alba emarginata: unguis phoenicei. Foveola unguibus petalorum insculpta cum squammula nectarifera. Antherae didymae, virides. Stygma cava vix uncinata. Calycis pentaphylli foliola ovata, cava, flore minora, dilute viridia. Capitulum sphaericum seminibus ovatis, ita tamen ut utrinque modice extent sub duro tegmine, seme occludentes. Stygma breve uncinatum persistens.

1452. RANUNCULUS glacialis.

ICON. TAUR. Vol. IV. tab. 76. & Vol. XV. tab. 59. fig. 1. 2.

Ranunculus foliis pulposis repetito trilobatis, calycibus villosis. HALL. hist. tom. 2. n. 1166.

Ranunculus calycibus hirsutis, caule bifloro, foliis multifidis. LINN. spec. p. 777.

Ranunculus caule bifloro, calyce hirsuto. LINN. fl. lapp. 233. tab. 3. f. 1.

Ranunculus montanus purpureus calyce villoso Felicis Plateri. BAUH. hist. III. p. 862.

VERN. Carlina.

Loc. Ubique in alpium frigidiorum cacuminibus ad nivem deliquescentem. PERENNIS.

VIR. Alpicolae nostri hujusce plantae decocto utuntur ad sudorem movendum.

1453. RANUNCULUS Columnae N. tab. 67. fig. 3. & 4.

ICON. TAUR. Vol. XVII. tab. 92. fig. 3. 4.

Ranunculus alter saxatilis asphodeli radice. COL. cap. 140.

Ranunculus alpinus Apii folio, flore albo magno. PONT. comp. 117. SEGU. Veron. tom. 1. p. 490. tab. 12. f. 2. 3.

Ranunculus (Seguerii) foliis orbiculatim multifidis; caule prostrato ad genicula nodoso.

VILL. prosp. p. 50. tab. 32.

Loc. In montibus di Limone loco dicto Vermelina locis lapidosis apricis ex diffracto lapide calcareo; supra Carlin Cl. DANA. PERENNIS.

DESCR. Radix ex longis succulentis teretibus fibris, in unum caput collectis. Folia radicalia aliquot ad imum caulem vaginantia, oris vaginae convolutis, petiolum biunciale, semiteres, sulcatum praebent. Folia circumscriptione rotunda, atrovirentia, glabra, splendentia, saporis acris, & caustici succulenta, ad petiolum usque quinquefida, sive potius pediculus in quinque divisiones abit, quarum duae inferiores breviores sunt: partiale petiolum in folium explanatur bis trifidum; foliola ovata, aut elliptica cum acumine; foliola lateralia aut foliolæ, aut lobo aucta esse solent. Caulis, qui brevis est, & ad sui originem fusce livet, ramos breves porrigit, sive pedunculos unifloros. Hi supra totam plantam elati sunt, teretes, virides, pilosi. Calycis foliola concava, margine albo, acuta, viridia, ovata. Flos lacteus, amplus: petala ex triangulo cordata, margine laeviter crenulato cum squamula nectarifera, alba, magna; antherae luteæ. Duplicem iconem damus eo quod folia modo parcus, modo profundius secta diversam formam exhibeant.

1454. RANUNCULUS nivalis.

ICON. TAUR. Vol. X. tab. 68. f. 2. Vol. XV. tab. 59. f. 3. & Vol. XVIII. tab. 85.
Ranunculus calyce hirsuto, caule unifloro, foliis radicalibus palmatis: caulinis multipar-

titis sessilibus. LINN. spec. p. 778. fl. lapp. tab. 3. f. 2.

Ranunculus caule unifloro; foliis glabris reniformibus, semiquinquelobis. HALL. hist. tom. 2. n. 1168.

JACQ. Fl. Austr. tab. 325.

Ranunculus subhirsutus, caule subunifloro, foliis radicalibus palmatis, caulinis multipar-

titis sessilibus. CRANTZ. fasc. 2. p. 92. tab. 4. f. 4. ed. 2. p. 116.

Ranunculus minimus alpinus luteus. HALL. hist. 3. p. 861. f. 2.

Ranunculus saxatilis magno flore. BAUH. prodr. 96. SCHEUCHZ. it. alp. 1. 46. SEGU.

suppl. p. 213.

Loc. In pratis, & pascuis alpium frequens. PERENNIS.

1455. RANUNCULUS alpestris.

Ranunculus uniflorus foliis laevibus semitrilobis rotunde serratis, caulinis lingulatis.
 HALL. hist. 2. n. 1167.

Ranunculus foliis radicalibus subcordatis obtusis tripartitis, lobis trilobatis, caulino lan-

ceolato integerrimo, caule subunifloro. LINN. spec. p. 778.

Ranunculus foliis trilobis, lobis acutis, caule unifloro. SCOP. Fl. Carn. p. 563. n. 4.
 ed. 2. n. 679.

JACQ. fl. austr. tab. 110.

Ranunculus foliis subrotundis splendentibus semitrifidis, petalis cordatis albis. CRANTZ.

fasc. 2. p. 88. ed. 2. p. 113.

Ranunculus alpinus humilis folio subrotundo. SEGU. p. 489. tab. 12. fig. 1.

Loc. Prope collem la fenestra, & in monte Cenisio obviam venit. VALLE in monte
 Clot de Brun prope le Vallon. Cl. DANA in monte Relegà versus Tendam. In
 summis alpibus di Ceresole etiam nascitur. Ignatius MOLINERI in jugo Col dell'
 Ors supra Giaveno. PERENNIS.

1456. RANUNCULUS Breyninus.

Ranunculus alpinus receptaculo lanuginoso. CRANTZ. stirps. austr. fasc. 2. p. 115. tab.

4. f. 2.

Loc. Cl. DANA in alpibus Augustae Praetoriae. PERENNIS.

1457. RANUNCULUS bulbosus.

ICON. TAUR. Vol. IV. tab. 74.

Ranunculus radice subrotunda, foliis hirsutis semitrilobis, lobis petiolatis, acute serratis.
 HALL. hist. tom. 2. n. 1174.

Ranunculus calycibus retroflexis, pedunculis sulcatis, caule erecto multifloro, foliis com-

positis. LINN. syst. 12. p. 379.

Ranunculus calycibus retroflexis, radice simplici globosa. CRANTZ. fasc. 2. ed. 2. p. 114.

Ranunculus pratensis, radice verticilli modo rotunda. BAUH. pin. 179.

Ranunculus tuberosus major. BAUH. hist. III. p. 417.

Ranuncolo quinto. MATTH.

OFF. Ranunculus tuberosus, s. bulbosus.

Loc. Ad semitas, & secus prata ubique copiose. PERENNIS.

1458. RANUNCULUS repens.

ICON. TAUR. Vol. IV. tab. 67. & 73.

Ranunculus caule reptante radicato, foliis semitrilobatis circumseratis, lobis petiolatis.
 HALL. hist. tom. 2. n. 1173.

Ranunculus calycibus patulis, pedunculis sulcatis, stolonibus repentibus, foliis compositis.
 LINN. syst. 12. p. 379.

Ranunculus pratensis repens hirsutus. BAUH. pin. 179.

Ranunculus repens, flore luteo simplici. BAUH. hist. III. p. 419.

Loc. Frequentissime in pratis subhumidis. PERENNIS.

1459. RANUNCULUS acris.

*ICON. TAUR. Vol. IV. tab. 69.**Ranunculus calycibus patulis, pedunculis teretibus, foliis tripartito-multifidis, summis linearibus.* LINN. *spec. p. 779.**Ranunculus foliis hirsutis semitrilobatis, lobis lateralibus bipartitis, foliis caulinis semi-trilobis.* HALL. *hist. tom. 2. n. 1169.**Ranunculus foliis inferioribus tri-quinque & partito-multifidis, superioribus linearis-lanceolatis sessilibus subintegerrimis.* NEKER. *tom. 1. p. 239.**Ranunculus Napellifolius.* CRANTZ. *fasc. 2. p. 90.**Ranunculus pratensis erectus acris.* BAUH. *pin. 178.**Ranunculus rectus non repens flore simplici.* BAUH. *hist. III. p. 416.**VERN. Giaccaria.**Loc. In pratis ubique. PERENNIS.**VIR. RANUNCULI pene omnes caustici acres, & escarotici sunt. Cutim primum rubefacient, deinde etiam vesicam excitant. Potentius id facit RANUNCULUS sceleratus. Thora tantam habet urentem acrimoniam, ut inter venena potentissima recenseri debeat.*

1460. RANUNCULUS polyanthemos.

Ranunculus calycibus patulis, pedunculis sulcatis, caule erecto, foliis multipartitis. LINN. *spec. p. 779.**Ranunculus caule ramoso, multifloro, foliis semiseptilobis, lobis tridentatis acutis.* HALL. *hist. tom. 2. n. 1171.**Ranunculus polyanthemos simplex.* LOB. *ic. 666.**Ranunculus sylvestris.* TABERN. *ic. 42. hist. 117.**Loc. In sylvis caeduis Taurini non infrequens. PERENNIS.*

1461. RANUNCULUS sceleratus.

Ranunculus foliis inferioribus palmatis, summis digitatis, fructibus oblongis. LINN. *spec. p. 776.**Ranunculus foliis laevibus semitrilobatis rotunde serratis, fructu ovato.* HALL. *hist. tom. 1. n. 1175.**Ranunculus fructu oblongo impatiens.* CRANTZ. *fasc. 2. ed. 2. p. 111.**Ranunculus palustris apii folio laevis.* BAUH. *pin. 180.**Ranunculus palustris flore minimo.* BAUH. *hist. III. p. 858.**Ranunculus palustris.* MATTH.*OFF. Apium risus, s. Ranunculus palustris.**Loc. Nihil ad fossas frequentius. ANNUUS.*

1462. RANUNCULUS lanuginosus.

*ICON. TAUR. Vol. XVII. tab. 92. f. 2. & Vol. XXVI. tab. 82.**Ranunculus tomentosus, calycibus retroflexis, foliis radicalibus tripartitis, lobis incisis, caulinis multi-partitis sessilibus.* GER. *Fl. Gallopr. 387. n. 14.**Ranunculus calycibus patulis, pedunculis teretibus, caule, petiolisque hirsutis, foliis trifidis lobatis crenatis holosericeis.* LINN. *syst. 12. p. 379.**Ranunculus caule folioso ramoso erecto, foliis semitrilobatis serratis hirsutissimis, vaginis sericeis.* HALL. *hist. tom. 2. n. 1172.**Ranunculus foliis tripartitis acute sinuatis lanuginosis.* CRANTZ. *fasc. 2. p. 96. n. 15. ed. 2. p. 118.**Ranunculus foliis radicalibus quinquefidis, caulinis trifidis hirsutis.* BOHEM. *Lips. p. 183. n. 440.**Ranunculus foliis trilobis hispidis, calycibus patulis, caule multifloro tereti.* SCOP. *Fl. Carn. p. 564. n. 5. ed. 2. n. 691.**Ranunculus montanus lanuginosus, foliis ranunculi pratensis repens.* BAUH. *pin. 182.**Ranunculus magnus valde hirsutus, flore luteo.* BAUH. *hist. III. p. 417.**B Ranunculus montanus subhirsutus latifolius.* BAUH. *prodr. 96.**Loc. Locis lapidosis, & montanis ad oras sylvarum non infrequenter occurrit.**PERENNIS.*

1463. RANUNCULUS arvensis.

*ICON. TAUR. Vol. IV. tab. 75.**Ranunculus seminibus aculeatis, foliis tripartitis, lobis longe petiolatis bipartitis, & tri-**partitis, acute incisis. HALL. hist. tom. 2. n. 1176.**Ranunculus seminibus aculeatis, foliis superioribus decompositis linearibus. LINN. spec.**p. 780.**Ranunculus echinatus. CRANTZ. fasc. 2. p. 95. n. 13.**Ranunculus arvensis echinatus. BAUH. pin. 179.**Ranunculus sylvestris 3. DOD. pempt. 427.**Loc. In agro Pedemontano frequens. ANNUUS.*

1464. RANUNCULUS muricatus.

*Ranunculus seminibus aculeatis, foliis simplicibus lobatis obtusis glabris, caule diffuso.**LINN. spec. p. 780.**Ranunculus palustris echinatus. BAUH. pin. 180. prodr. 95.**Ranunculus creticus echinatus latifolius. ALP. exot. 263. tab. 262.**Loc. In agro Nicaeensi. ANNUUS.*

1465. RANUNCULUS parviflorus.

*ICON. TAUR. Vol. XXIV. tab. 65.**Ranunculus seminibus muricatis, foliis simplicibus laciniatis acutis hirsutis, caule diffu-**so. LINN. spec. p. 780.**Ranunculus hirsutus annuus flore minimo. PLUK. alm. 311. tab. 55. f. 1.**Loc. Uneliae, & in Comitatu Nicaeensi in arvis subhumiidis. ANNUUS.*

1466. RANUNCULUS parvulus.

*Ranunculus hirtius, foliis trilobis incisis, caule erecto subunifloro. LINN. mant. p. 79.**Ranunculus foliis radicalibus, & caulinis, inferioribus trilobis crenatis, summis trifidis,**dentatis, caule bifloro erecto. GOU. monsp. 270.**Ranunculus arvensis parvus, folio trifido. BAUH. pin. 179.**Ranunculus minimus apulus. COL. ecphr. 314. tab. 316.**Loc. In arvis circa Pianezza, Druent, & in agro Taurinensi loco dicto la Molinetta. ANNUUS.*

1467. RANUNCULUS hederaceus.

*Ranunculus foliis subrotundis trilobis integerrimis, caule repente. LINN. spec. p. 781.**Ranunculus aquaticus hederaceus luteus. BAUH. pin. 180.**Loc. In montibus Bugellensibus. PERENNIS.*

1468. RANUNCULUS aquatilis.

*ICON. TAUR. Vol. XXIII. tab. 67.**Ranunculus foliis submersis capillaceis, emersis peltatis. LINN. syst. 12. p. 380.**Ranunculus foliis nutantibus peltato-multipartitis, immersis capillaceis: nectariis tubulatis.**NEKER. tom. 1. p. 242.**Ranunculus fluitans, petiolis unifloris, foliis imis capillaribus, supremis reniformibus or-**biculatis palmatis. HALL. hist. tom. 2. n. 1163.**Ranunculus aquaticus, folio rotundo, & capillaceo. BAUH. pin. 180.**Ranunculus aquatilis. DOD. pempt. 387.**Loc. Ubique in aquis lente fluentibus, aut etiam stagnantibus. PERENNIS.*

1469. RANUNCULUS peucedanifolius N.

*Ranunculus caule fluitante, petiolis unifloris, foliis capillaceis longissimis, laciniis pa-**ralellis. HALL. hist. tom. 2. n. 1161.**Ranunculo, seu Polyanthemo aquatico, albo affine, Millefolium maratriphyllum fluitans.**BAUH. hist. III. p. 782.**Loc. Ad lacus, & fossas, & lente fluentes aquas. PERENNIS.*

54 CLASSIS VII. PLANTÆ

CORRIGIOLA. LINN. gen. n. 340. syst. n. 375.

Calyx pentaphyllus. Stamina quinque. Semen triquetrum, nudum, unicum calyce contentum.

¹⁴⁷⁰ CORRIGIOLA littoralis.

ICON. TAUR. Vol. XVIII. tab. 13.

Corrigiola foliis lanceolatis. GOU. hort. monsp. 155. n. 1.

Corrigiola. LINN. spec. p. 388. HALL. hist. tom. 1. n. 842.

Polygonifolia per terram sparsa folio scorpioidis. RAI. & TOURN. pl. paris. p. 127.
BAUH. hist. III. p. 379.

Loc. Locis arenosis mari proximis. ANNUA.

POTENTILLA. LINN. gen. n. 559. syst. n. 634. TOURN. tab. 153.

Calyx decemfidus segmentis alternis minoribus. Stamina plurima. Semina nuda, plurima,
affixa receptaculo exsucco glabro, aut papposo.

FOLIIS PINNATIS

¹⁴⁷¹ POTENTILLA fruticosa.

ICON. TAUR. Vol. XXVI. tab. 12.

Potentilla foliis pinnatis, caule fruticoso. LINN. spec. p. 709.

Pentaphylloides rectum fruticosum eboracense. MORIS. hist. 2. p. 193. s. 2. tab. 23. f.
5. TOURN. inst. p. 298.

Pentaphylloides rectum frutescens. WALTH. hort. 95. tab. 17.

Loc. Locis apricis in montibus l' Inferno dictis ad Tendam pertinentibus collegit
Ignatius MOLINERI. FRUTEX.

¹⁴⁷² POTENTILLA anserina.

ICON. TAUR. Vol. III. tab. 59.

Potentilla foliis pinnatis serratis caule repente, pedunculis unifloris. LINN. syst. 12. p. 350.

Fragaria caule repente, foliis pinnatis serratis, subtus tomentosis, petiolis unifloris.
HALL. hist. tom. 2. n. 1126.

Pentaphylloides argenteum allatum, s. Potentilla. TOURN. inst. 298.

Potentilla, s. Argentina. BAUH. hist. II. p. 398.

Potentilla. BAUH. pin. 321.

Argentina vulgaris. LAM. Fl. Franc. tom. 3. p. 119.

Potentilla. MATTH.

OFF. Potentilla, Argentina, aut Anserina.

Loc. In submontanis arenosis pratorum Pedemontii, & vallis Augustae Praetoriae
quandoque occurrit. Legi circa le Tavernette. Frequentior autem est in Sabaudia,
quam in Pedemontio. Abunde circa Belleville. PERENNIS.

¹⁴⁷³ POTENTILLA multifida.

*Potentilla foliis bipinnatis, segmentis integerrimis distantibus, subtus tomentosis, caule
decumbente.* LINN. spec. p. 710.

Fragaria foliis subtus tomentosis pinnatis, pinnis primis pinnatis, ultimis simplicibus.

HALL. hist. tom. 2. n. 1125.

Loc. In summo jugo la Vanoesa. PERENNIS.

¹⁴⁷⁴ POTENTILLA rupestris.

ICON. TAUR. Vol. III. tab. 60.

Potentilla foliis pinnatis alternis, foliolis quinis ovatis crenatis, caule erecto. LINN.
spec. p. 711.

Fragaria foliis pinnatis alternis, pinnis septenis subrotundis serratis. HALL. hist. tom.
2. n. 1127.

Potentilla foliis pinnatis ovatis incisis, caule erecto. SCOP. Fl. Carn. p. 573. n. 3.

JACQ. fl. austr. tab. 114.

Peniaphylloides erectum. BAUH. hist. II. p. 398.

Quinquefolium fragiferum. BAUH. pin. 326.

Loc. In pratis non irriguis frequens. PERENNIS.

1475. POTENTILLA supina.

ICON. TAUR. Vol. III. tab. 61.

Potentilla foliis pinnatis caule dichotomo decumbente. LINN. spec. p. 711.

JACQ. fl. austr. tab. 406.

Argentina supina. LAM. Fl. Franc. tom. 3. p. 1119.

Pentaphyllum supinum quorumdam, Potentillae facie. CLUS. hist. 2. p. 107.

Loc. In collibus Taurinensis legit Petrus CORNALIA. ANNUA.

FOLIIS DIGITATIS

1476. POTENTILLA recta.

ICON. TAUR. Vol. III. tab. 69.

Potentilla foliis septenatis lanceolatis serratis utrinque subpilosis, caule erecto. LINN. spec. p. 711.

Fragaria (recta) foliis septenis, quinatisque serratis utrinque pilosis, caule erecto corymboso. CRANTZ. fasc. 2. ed. 2. p. 79.

Fragaria caule erecto, foliis quinis, & septenis acute serratis. HALL. hist. tom. 2. 1121.

JACQ. fl. austr. tab. 383.

Quinquefolium rectum luteum. BAUH. pin. 325.

Quinquefolium rectum majus. BAUH. hist. II. p. 397.

Quinquefolium alterum vulgare. DOD. pempt. 116.

Loc. Circa Taurinum secus Padum occurrit non procul a Regio Valentino, & generatim in Pedemontio, & Liguria valde frequens. PERENNIS.

1477. POTENTILLA argentea.

ICON. TAUR. Vol. III. tab. 67.

Potentilla foliis quinatis cuneiformibus incisis subtus tomentosis, caule erecto. LINN. spec. p. 712.

Fragaria (argentea) foliis quinatis cuneiformibus, & cuneiformiter incisis, subtus tomentosis, caule firmo erecto. CRANTZ. fasc. 2. ed. 2. p. 73.

Fragaria caule erecto, foliis quinatis apice serratis subtus tomentosis. HALL. hist. tom. 2. n. 1124.

Quinquefolium folio argenteo. BAUH. pin. 325.

Pentaphyllum erectum, foliis profunde sectis, subtus argenteis flore luteo. BAUH. hist. II. p. 398.

Cinquefoglio bianco. MATTH.

Loc. Ad muros, & ad vias in ruderatis, & saxosis ubique in agro Pedemontano. PERENNIS.

1478. POTENTILLA hirta. tab. 71. fig. 1.

Potentilla foliis septenatis, quinatisque cuneiformibus incisis pilosis, caule erecto hirto. LINN. syst. 12. p. 251.

Potentilla foliis cuneiformibus incisis pilosis: radicalibus septenis, caulinis quinatis, caule hirto erecto. GER. Fl. Gallopr. p. 468. n. 5.

Potentilla (pilosa) erecta, foliis quinatis profunde serratis hirsutis, supremis ternatis, pedunculis viscosis. VILL. prosp. p. 47.

Quinquefolium montanum erectum hirsutum luteum. BAUH. pin. 135.

Loc. Sponte nascitur circa la Morra, atque in Comitatu Nicaeensi. Cl BELLARDI collegit in pascuis saxosis circa la Veneria. PERENNIS.

DESCR. Folia radicalia apud nos quinata, longe petiolata, pedunculo semitereti sulcato; foliola supra obscure virentia, glabra, nitida, in aversa facie, atque ora longis pilis ciliata. Folia ex angusto primum triangulariter expansa, deinde in ovatam formam educta, profundis, & obtusis dentibus dentata, dentibus singulis majori pilo terminatis extremi folii impar dens constanter

reliquis minor. Caulis erectus, rubens, firmus, asper, etiam pilosus, nudus, bis, aut ter dichotomus. Calyx de more gentis. Foliola exteriora fere linearia, quae in *POTENTILLA verna* ovata sunt. Tota planta longis villis hirsuta; petala aurea, cordata, emarginata, calyce majora. Antherae didymae, luteae. Ad divisiones ramorum stipulae profunde bifidae, quibus insident folia primum ternata, deinde simplicia, sed dentibus acutioribus instructa.

1479. *POTENTILLA aurea.*

ICON. TAUR. Vol. III. tab. 65.

Potentilla foliis radicalibus quinatis serratis acuminatis, caulinis ternatis, caule declinato.
LINN. spec. p. 712. JACQ. Vind. p. 245.

Fragaria caule declinato, foliis quinis serratis, oris sericeis. HALL. hist. tom. 2. n. 1122.
tab. 21.

Quinquefolium minus repens aureum. ibid. tab. 21.

Fragaria (aurea) foliis radicalibus quinatis splendentibus, ora argentea, petalis maculatis. CRANTZ. fasc. 2. ed. 2. p. 77.

Potentilla foliis margine sericeis acute serratis, radicalibus quinatis, caulinis ternatis, caule declinato. GER. fl. gallopr. p. 468. n. 6.

Quinquefolium minus repens alpinum aureum. BAUH. pin. 325.

Loc. In pratis alpium editiorum saepe occurrit. PERENNIS.

1480. *POTENTILLA opaca.*

ICON. TAUR. Vol. III. tab. 66.

Potentilla foliis radicalibus quinatis cuneiformibus serratis, caulinis suboppositis, ramis filiformibus decumbentibus. LINN. spec. p. 713.

Fragaria caule suberecto, foliis quinis septenis serratis obtusis. HALL. hist. tom. 2. n. 1120.

Potentilla foliis hirsutis dentatis radicalibus quinatis, caulinis ternatis, caule hirsuto decumbente. GER. p. 468. n. 7.

Quinquefolium minus repens lanuginosum luteum. BAUH. pin. 325.

Potentilla (opaca) foliis quinis, septenisve crenato-incisis oblongis hirsutis, caule ramoso erectiusculo. VILL. prosp. p. 47.

Loc. Locis aridis, & in pascuis sterilibus Pedemontanis uberrime. PERENNIS.

1481. *POTENTILLA verna* tab. 24. fig. 2.

ICON. TAUR. Vol. III. tab. 63. & Vol. XII. tab. 64. f. 3.

Potentilla foliis radicalibus quinatis acute serratis retusis, caulinis ternatis, caule declinato. LINN. spec. p. 712.

Fragaria caule decumbente, foliis quinatis serratis subhirsutis. HALL. hist. tom. 2. n. 1119.

Quinquefolium minus repens alpinum aureum. BAUH. pin. 325.

Pentaphyllum alpinum splendens aureo flore. BAUH. hist. II. p. 398.

Fragaria (villosa) foliis radicalibus quinatis obtuse, & alte serratis, floralibus suboppositiis trifidis, petalis maculatis. CRANTZ. fasc. 2. ed. 2. p. 75. tab. 1. fig. 2.

Potentilla foliis hirsutis dentatis, radicalibus quinatis, caulinis ternatis, caule hirsuto decumbente. GER. Fl. Gallopr. p. 468. n. 7.

B. *Potentilla (incerta) foliis ternatis, & quinatis serratis hirsutis, petalis ovatis, vix calyce majoribus. VILL. prosp. p. 46.*

Pentaphyllum montanum minus luteo tormentillae flore cineraceum. BARR. icon. 709.

Loc. Frequentissima in pratis alpium, & in alveis fluminum extra alpes. PERENNIS.

OBS. Varietatem, quam BARELLIERI indicavit, & Incertae nomine designat Cl. VILLARS ea est, quam nostra Icon exhibit. Hujusmodi planta pro locorum diversitate variat magnitudine foliorum, numero dentium, hirsutie; pene etiam calva est, ita ut alia planta videatur. In agro Taurinensi secus Duriam vidit Cl. BELLARDI.

1482. *POTENTILLA caulescens.*

ICON. TAUR. Vol. XV. tab. 64. fig. 4.

Potentilla foliis quinatis apice conniventibus serratis, caulis multifloris decumbentibus, receptaculis hirsutis. LINN. syst. 12. p. 351. JACQ. vind. p. 246. & fl. austr. tab. 229.

Fragaria foliis ovatis apice serratis, oris sericeis, pappo placentae longissimo. HALL. hist. tom. 2. n. 1123.

Fragaria petiolis, & foliis quinatis, caule erecto minoribus, flore albo. CRANTZ. fasc. 2. ed. 2. p. 78.

Quinquefolium umbellatum album foliis in apice tridentatis. SEGUIER. veron.

Quinquefolium album majus. BAUH. prodr. 129. caulescens. BAUH. pin. 325.

Loc. E scopolis *Vinadiensibus* prope la *Madonna del Vallon* habeo. Nascitur etiam à la *Tuile* ad rupes. Legi circa *Fenestrelles*: supra *Tendam*, & *Termignon* etiam occurrit: incolit abrupta, & saxosa alpium loca soli exposita. PERENNIS.

OBS. *POTENTILLA clusiana* JACQ. fl. austr. tab. 116. mihi non videtur a *caulescente* LINN. distinguenda.

1483 *POTENTILLA* alba.

ICON. TAUR. Vol. III. tab. 68.

Potentilla foliis quinatis apice conniventi-serratis, caulis filiformibus procumbentibus, receptaculis hirsutis. LINN. spec. p. 713.

Fragaria (alba) petiolis, & foliis quinatis caule procumbente fere altioribus, flore albo. CRANTZ. fasc. 2. ed. 2. p. 78.

Potentilla nitida. SCOP. fl. carn. ed. 2. n. 624.

JACQ. fl. austr. tab. 115.

Quinquefolium album minus alterum. BAUH. pin. 225.

Quinquefolium album TRAGI.

Loc. In pascuis ad horas sylvarum tum in collinis, tum in montanis locis: alpes non ascendit. PERENNIS.

1484 *POTENTILLA* valderia tab. 24. fig. 1.

ICON. TAUR. Vol. XV. tab. 64. fig. 1.

Potentilla foliis septenatis obovatis serratis tomentosis, caule erecto, petalis calyce brevioribus, receptaculis lanatis. LINN. spec. p. 714.

Potentilla lanata. LAM. fl. franc., tom. 3. p. 646.

Loc. Frequens in saxosis alpium *Vinadii*, & *Valderii*, uti etiam supra *Tendam*. PERENNIS.

DESCR. Radix crassa, & rubra est, fractu tenax, & multiceps. Haec capita portigunt innumera folia longe petiolata, & caules plures suberectos, aut aliquantulum reclinatos. Folia sunt ex ampla stipula petiolata, petiolis hirsutis. Foliola sunt obovata, serrata, firma, sericeo-incana, venosa, & subtus nervosa, quina, sena, aut septena. Caules subnudi, plerumque palmares, versus summum ramosi, ramis corymbum florum sustinentibus. Folia caulina, quinata, & stipulis brevius hamatis insidentia. Folia ad originem ramorum subjecta, ternata. Petala dilutissime sulphurea, aut alba, conniventi plerumque calyce minora. Receptaculum lanuginosum. Tota planta sericeo-incana est, caulis, & petiolis evidenter subhirsutis.

1485. *POTENTILLA* reptans.

ICON. TAUR. Vol. III. tab. 94.

Potentilla foliis quinatis, caule repente, pedunculis unifloris. LINN. syst. 12. p. 251.

Fragaria foliis quinatis serratis, petiolis unifloris, caule reptante. HALL. hist. tom. 2. n. 1118.

Quinquefolium majus repens. BAUH. pin. 325.

Pentaphyllum, s. *Quinquefolium vulgare* repens. BAUH. hist. II. p. 397.

Cinquefoglio. MATTH.

OFF. *Quinquefolium*, s. *Pentaphyllum*.

VERN. Cinqfeui, s. erba sinchena.

Loc. Secus muros, & ad vias secus fossas vulgaris. PERENNIS.

VIR. POTENTILLÆ principio acido scatent, atque adstringunt. POTENTILLA *anserina* viribus adstringentibus modice abstergentes adjungit. Habetur inter vulnerarias, & commendatur in nimio mensium fluxu, atque ad alvum solutam sistendam. POTENTILLA *reptans* non infrequenter a Medicis adhibetur. Magnam habet aestimationem apud rusticos ad febres intermittentes tollendas. Tota planta similem efficaciam habet, sed radix potentius agit. *Quinquefolio* Medici utuntur iis in morbis, in quibus adstringentia locum habere possunt. In febribus intermittentibus utiliter datur succus expressus ab unciis duabus ad uncias quatuor aliquot horis ante accessionem. In iis potissimum convenit febribus intermittentibus, quae cum quadam bilis aestu conjunguntur. Perinde ac succus plantaginis tollit febres intermittentes. Utilis etiam est generatim in febribus paroxysmalibus praescriptio stirpium amararum corroborantium cum additione *Quinquefolii*, aliarumque stirpium stipticarum, quo connubio obtinetur medicamentum cortici peruviano analogum, atque ipsi etiam anteponendum, si metus sit ex usu remedii multum tonici, valideque humores malae indolis intra minima vasa fagentis.

1486. POTENTILLA rubens.

Fragaria (rubens) *foliis quinatis angustis cuneiformibus, & cuneiformiter serratis pilosis, caulis filiformibus rubentibus.* CRANTZ. fasc. 2. p. 75.

Potentilla (rubens) *foliis quinatis, & septenatis, caule suberecto, petalis parvis cordatis.* VILL. prosp. p. 46.

Loc. Nascitur in calidioribus collibus *Liguria*, & *Montisferrati*: in vineis, & ad vias locis apricis saxosis, & argillaceis. PERENNIS.

DESCR. Caules ex una radice plures, nitidi, suberecti, flexuosi, altera parte rubentes, longis pilis instructi. Folia quinata, splendide, & obscure virentia, glabra; subtus in costa pilosa. Stipulae de more gentis caulem amplexantes, petiolum commune educunt, quod foliolis brevius est, & colligit foliola quinque longa, gracilia, cuneiformia, cuneiformiter, & profunde dentata. Stipularum pagina inferior maxime pilosa est, foliorum quinatarum stipulae habent utrinque additum dentem unum. Folia sub ramis ternata sunt cum stipulis simpliciter bifidis. Ramæ in summo dichotomi. Stipulae ibi duae oppositae cum foliis, ut ita dicam, connatae duo paria dentum habent, quorum primum longius est. In dichotomia positus flos longius pedunculatus. Calyx decem segmentis, alternis minoribus, hirsutus. Flos magnus luteus. Petala cordata calyce majora. Antherae luteae, compressæ, bisulcae, subovatae; stamina antheris longiora.

FOLIIS TERNATIS

1487. POTENTILLA nitida.

Potentilla *foliis subternatis tomentosis conniveni-tridentatis, caulis lanatis.* LINN. syst. 12. p. 351.

JACQ. fl. austr. app. tab. 25.

Heptaphyllum argenteum alpinum trifoliatum Sabaudum. BOCC. mus. 2. p. 20. tab. 9. *Trifolium alpinum argenteum, persici flore.* BAUH. pin. 328. PON. Bald. 222.

Comaroides alpina argentea sericea, persici flore. SEGU. Ver. 1. p. 497.

Loc. Nascitur in *Sabaudiae* montibus, ubi etiam vidit BOCCONE loco cit. in saxonum rimis montis *Petit son* dicti, eamdemque stirpem in *Sabaudia* legit BOYERON. PERENNIS.

1488. POTENTILLA norvegica.

ICON. TAUR. Vol. XIII. tab. 64.

Potentilla *foliis ternatis, caule dichotomo, pedunculis axillaribus.* LINN. spec. p. 715.

Fragaria *foliis ternatis hirsutis, caulinis tripartitis, stipulis ovato-lanceolatis.* HALL. hist. tom. 2. n. 1115.

Loc. In alpibus montis *Silvii*. ANNUA.

1489. POTENTILLA grandiflora.

Potentilla *foliis ternatis dentatis utrinque subpilosis, caule decumbente foliis longiore.* LINN. spec. 715.

Potentilla foliis ternatis sericeis, caule declinato, petalis calycem longe superantibus.

HALL. hist. tom. 2. n. 1114. tab. 21.

Fragaria helvetica nana. PARK. Theatr. p. 557.

Fragaria sterilis amplissimo folio, & flore, petalis cordatis. VAILL. paris. 55. tab. 10.
fig. 1.

Potentilla foliis ternatis dentatis, caule superiore dichotomo, petalis caule duplo longioribus. GER. fl. gallopr. p. 469. n. 10.

Potentilla grandiflora. SCOP. fl. carn. ed. 2. p. 363. tab. 22.

Fragaria grandiflora. LAM. fl. franc. tom. 3. p. 112.

Loc. In pascuis saxosis alpium frequens: uberrime circa thermas Valderii, & Vinadii.
PERENNIS.

SIBBALDIA. LINN. gen. n. 354. syst. n. 389.

Differt a *Potentilla* staminibus quinque, & seminibus quinque.

1490 SIBBALDIA procumbens.

ICON. TAUR. Vol. XIV. tab. 38. f. 3.

Sibaldia foliolis tridentatis. LINN. syst. 12. p. 227.

Fragaria foliis ternatis retusis tridentatis flore calyci aequali pentastemone. HALL. hist. 2. n. 1116.

Fragariae sylvestri affinis planta flore luteo. SIBB. scot. 2. p. 25. tab. 6. fig. 1. OED. dan. tab. 32.

Pentaphylloides fruticosum minimum procumbens flore luteo. PLUK. alm. 284. tab. 212.
f. 3.

Pentaphyllum minimum alpinum nigrum crispum, profunde dissectum. BOCC. mus. p. 18. 2.

Loc. Ubique in summis alpibus. *PERENNIS.*

FRAGARIA. LINN. gen. n. 558. syst. n. 633. TOURN. tab. 152.

Flos *Potentillae*, sed semina receptaculo baccato eduli-deciduo insidentia.

1491 FRAGARIA vesca.

ICON. TAUR. Vol. III. tab. 57.

Fragaria flagellis reptantibus. LINN. syst. 12. p. 349.

Fragaria foliis ternatis, flagellis reptans. HALL. hist. tom. 2. n. 1112.

Fragaria flagellis reptantibus, fructu eduli. CRANTZ. fasc. 2. ed. 2. p. 81.

Potentilla foliis ternatis, fructibus baccatis, stolonibus repentibus. GER. p. 470. n. 12.

Potentilla vesca. SCOP. Fl. Carn. ed. 2. n. 625.

Potentilla flagellis reptans, foliis ternatis. BOHEM. lips. p. 423.

Fragaria vulgaris. BAUH. pin. 326.

Fragaria. MATTH.

VERN. Frola.

Loc. Ubique in montibus, & collibus ad oras sylvarum. *PERENNIS.*

VIR. FRAGARIÆ fructus edules sunt, gratae acidi, atque attemperantes. Universa planta acidum, adstringens principium possidet, quod copiosius in radice reperitur cum quodam sale alkalino fixo. Urinas pellit non modo tubulos renales irritando, sed etiam earum tonum augendo. Hujusmodi remedii genus maxime oportunum est, si ex debili fibrarum actione, aut aestu sanguinis lotii secretio imminuta sit. Pro circumstantiarum varietate radici FRAGARIÆ aut attemperantia, aut validiora exstimalantia adjungi solent. In minori morbo radices FRAGARIÆ sufficere possunt ad lotii separationem urgendam. Contemnendum remedium non est in ictero, si praesertim abstergentia, aut resolventia una adjungantur. In morbis renum ex calculo etiam commendantur hujusce plantae radices. Non puto quidem calculum solvere, sed blande potest illum urgere, ac tonum fibrum firmando ejusdem generationem etiam antevertere.

1492. FRAGARIA sterilis.

*ICON. TAUR. Vol. XIX. tab. 30.**Fragaria caule decumbente, ramis floriferis laxis. LINN. syst. 12. p. 350.**Fragaria caule prostrato, foliis ternatis retusis sericeis. HALL. hist. tom. 2. n. 1113.**Fragaria sterilis. BAUH. pin. p. 327. TOURN. inst. 296.**Fragaria non fragifera, vel non vesca. BAUH. hist. II. 395.**Fragaria sylvestris, minime vesca, s. sterilis. LOB. ic. 698.**Fragaria sterilis, seu minime vesca hirsuta minime incana. MORIS. hist. 2. p. 186.**s. 2. tab. 19. f. 5.**Loc. Ad rupes, & muros locis subhumidis in territorio Bugellensi, & montibus
Montis regalis. PERENNIS.*

COMARUM. LINN. gen. n. 563. syst. n. 638.

*Flos Potentillae, sed petala calyce minora. Receptaculum seminum
ovatum, spongiosum, persistens.*

1493. COMARUM palustre.

*ICON. TAUR. Vol. XIV. tab. 38. f. 4.**Comarum palustre. LINN. spec. p. 718.**Fragaria foliis pinnatis, petalis lingulatis minimis. HALL. hist. tom. 2. n. 2128.**Fragaria (palustris) foliis pinnatis subhirsutis, petalis minimis. CRANTZ. fasc. 2. p.
11. ed. 2. p. 73.**Potentilla palustris. SCOP. fl. carn. ed. 2. n. 617.**Potentilla calyce colorato, petalis majori. BOHEM. Lips. 425.**Argentaria rubra. LAM. fl. franc., tom. 3. p. 120.**Quinquefolium quartum. DOD. pempt. 167.**Quinquefolium palustre. CAM. épit. 762.**Loc. Ad oras lacuum; uberioris circa lacum di Candia, & Vivrone. Ignatius MOLI-
NERI prope Belleville in Sabaudia. PERENNIS.*

CARYOPHYLLATA. TOURN. inst. 294. tab. 151.

A superioribus differt seminibus caudatis, sive arista geniculata instructis.

1494. CARYOPHYLLATA urbana.

*ICON. TAUR. Vol. VIII. tab. 30.**Geum floribus erectis, fructibus globosis villosis, aristis uncinatis nudis, foliis lyratis.
LINN. syst. 12. p. 352.**Geum foliis pinnatis, pinna ultima trilobata, floribus patulis, tubis aduncis. HALL. hist.
tom. 2. n. 1130.**Geum floribus erectis, fructu globoso, aristis uncinatis nudis. CRANTZ. fasc. 2. ed. 2.
p. 69.**Geum fructu globoso, calycibus insidente, aristis uncinatis nudis caudatis. SCOP. Fl.
Carn. p. 571. n. 1.**Caryophyllata urbana. SCOP. fl. carn. ed. 2. n. 628.**Caryophyllata floribus erectis, seminibus uncinatis, BOHEM. Lips. p. 180. n. 433.**Caryophyllata vulgaris. TOURN. 294. LAM. fl. franc., tom. 3. p. 122.**Caryophyllata vulgaris. BAUH. pin. 321. OFF.**Cariofillata. MATTH.**Loc. Ad sepes, & sylvas ubique frequens in agro Pedemontano. PERENNIS.**VIR. Radices CARIOPHYLLORUM odorem spirant, subadstringentes, tonicae, & lae-
viter aromaticae sunt, atque contrayervae ipsi substitui posse dicuntur. Princi-
pia quidem similia habent, sed longe imbecilliora. Stomachi vires erigunt, ac
menses ex laxitate fibrarum parcus fluentes promovent; contempnenda etiam mi-
nime sunt ad pertinacem alvi fluxum cohibendum, quem fibrarum debilitas susti-
neat. Siccata radix drachmarum duarum pondere solet ex aqua decoqui, recens
autem duplo majori dosi adhibetur: in substantia, sive in pulverem trita dari
potest a scrupulo uno ad drachmam unam.*

1495. CARYOPHYLLATA rivalis.

*Icon. TAUR. Vol. XI. tab. 17.**Geum floribus nutanibus, fructu oblongo, aristis plumosis tortis.* LINN. *syst. 12. p. 352.**SCOP. fl. carn. p. 572. n. 3.**Geum foliis pinnatis, pinnis acutis extrema maxima trilobata: floribus conniventibus nutantibus.* HALL. *hist. tom. 2. n. 1129.**Caryophyllata rivalis.* SCOP. *fl. carn. ed. 2. n. 629.**Caryophyllata aquatica.* LAM. *fl. franc., tom. 3. p. 123.**Caryophyllata aquatica nutante flore.* BAUH. *pin. 321.**Caryophyllata aquatica flore rubro striato.* BAUH. *hist. II. p. 398.**Loc. In pratis spongiosis, & secus fossas in montanis, & subalpinis. PERENNIS.*

1496. CARYOPHYLLATA montana.

*Icon. TAUR. Vol. XV. tab. 60. f. 2.**Geum flore inclinato solitario, fructu oblongo: aristis villosis rectis.* LINN. *spec. p. 717.**CRANTZ. fasc. 2. p. 6.**Geum foliis pinnatis extrema maxima rotunde cordata.* HALL. *hist. tom. 2. n. 1131.**Caryophyllata montana.* SCOP. *fl. carn. ed. 2. n. 630.* LAM. *fl. franc., tom. 3. p. 121.**JACQ. fl. austr. tab. 373.**Caryophyllata alpina lutea.* BAUH. *pin. 322.**Caryophyllata montana flore magno luteo.* BAUH. *hist. II. p. 398.**Caryophyllata montana.* MATTH.*Loc. In pascuis montanis, & alpinis abunde provenit ubique. PERENNIS.*

1497. CARYOPHYLLATA reptans.

Geum foliis uniformibus incisis, alternis minoribus, flagellis reptantibus. LINN. *spec. p. 717.**Geum foliis pinnatis trilobatis incisis, flagellis reptans.* HALL. *hist. tom. 2. n. 1132.**Caryophyllata alpina apii folio.* BAUH. *pin. 322.**Caryophyllata alpina tenuifolia incana longius radicata.* BOCC. *mus. p. 160. tab. 128.*
*BARR. obs. 589. ic. 400.**Caryophyllata reptans.* LAM. *fl. franc., tom. 3. p. 122.**Loc. Vidi in saxosis ad descensum montium Arbriez, & Col de la Croix versus vallem Quairas, & in monte Cenisio, Assiette, & Montveran. PERENNIS.*

B. ANGIOSPERMÆ.

I. CALYCE NULLO

ACONITUM. LINN. *gen. n. 603. syst. n. 682. Tourn. tab. 239. 240.**Petala quatuor, inferiora ferme orbiculata, quintum superius cucullatum quasi galeatum.**Ex parte superiori thalami oriuntur pedunculi duo, qui bina nectaria quasi cochleata sustinent, & sub petalo superiori recondunt stamina declinata filamentis planis. Fructus constat ex tribus, vel quinque vaginis univalvibus. Semina angulosa, vel rugosa.*

1498 ACONITUM lycocionum.

*Icon. TAUR. Vol. XXV. tab. 29.**Aconitum foliis hirsutis semitrilobis, lobis duplicato-trifidis.* HALL. *hist. tom. 2. n. 1200.**Aconitum foliis palmatis multifidis villosis.* LINN. *spec. p. 750.**JACQ. fl. austr. tab. 380.**Aconitum lycocionum.* CRANTZ. *fasc. 2. ed. 2. p. 131.**Aconitum lycocionum luteum.* BAUH. *pin. p. 183. Tourn. inst. 424.**Aconitum folio platani, flore luteo pallescente.* BAUH. *hist. III. p. 652.**Aconitum lycocionum luteum majus.* DOD. *pempt. 439.**Napellus flore luteo.* RIV. *irreg. pentapet. tab. 131.**Aconito secondo.* MATTH.*ALLIONII Fl. Pedem. Tom. II.*

OFF. Aconitum lycocotonum.

Loc. In sylvis montanis, subalpinis, atque etiam collinis vulgare est. PERENNE.

1499. ACONITUM Napellus.

ICON. TAUR. Vol. XIII. tab. 89.

Aconitum foliorum laciniis linearibus, superne latioribus linea exaratis. LINN. spec. p.

751.

Aconitum caule simplici, spica densa, petiolis unifloris, casside breviter mucronata. HALL. hist. tom. 2. n. 1197.

JACQ. fl. austr. tab. 381.

Aconitum Napellus. CRANTZ. fasc. 2. ed. 2. p. 131.

Aconitum caeruleum, seu Napellus. BAUH. pin. p. 183. TOURN. inst. 425. GARID. Aix. tab. 2.

Aconitum magnum purpureo flore, vulgo napellus. BAUH. hist. III. p. 655.

Napellus verus. LOB. hist. 387.

Aconitum napellus, foliorum ambitu circinnato, segmentis linearibus, spicae pedunculis simplicibus. VILL. prosp. p. 49.

Napello. MATTH.

OFF. Napellus.

VERN. Napel.

Loc. Ad oras sylvarum locis umbrosis, & alpinis frigidis non infrequens. PERENNE.

1500. ACONITUM cammarum.

ICON. TAUR. Vol. XV. tab. 78.

Aconitum floribus subpentagynis, foliorum laciniis cuneiformibus incisis acutis. LINN. spec. p. 751.

JACQ. fl. austr. tab. 424.

Aconitum caule ramoso paniculato, petiolis multifloris, cassidis mucrone longiori. HALL. hist. tom. 2. n. 1198.

Napellus flore majore. RIV. tab. 129.

Aconitum lycocotonum tauricum. CLUS. hist. 2. p. 95.

Aconitum violaceum, seu napellus. BAUH. pin. p. 183. TOURN. inst. p. 425.

Aconitum napello simile, sed minus caeruleum praecocius. BAUH. hist. III. 656.

Aconitum paniculatum. LAM. fl. franc., tom. 3. p. 646.

Loc. In sylvis umbrosis montium, & alpium frequentissime. PERENNE.

VIR. ACONITI genus virulentum est venenis accensendum, & licet aliqua species dicatur sine nocturno pro cibo assumpta, prudentis non erit incertis experimentis rem hanc fidere. Inter venena acria, quae stomachum, atque intestina male afficiunt, atque convulsiones inde gignunt, locum habet ACONITUM, quod & majoribus animalibus certo necem intulit. ACONITUM Cammarum illud est, quod *Napelli* nomine in usum internum deducere ausus est Cl. STORCH, maxima eaque efficacia esse scripsit in pertinaci rheumatismo, ischiade, glandulis induratis, amaurosi, aliisque morbis ex summe glutinosa, & viscida pituita ortis. Datur extractum ACONITI cum Saccharo commixtum, primis diebus dosi, quae minor uno grano est: eam usque ad grana quatuor, & ultra augeri posse putat idem Clar. Auctor. Summae acrimoniae, maximumque resolvens esse non diffitemur: videmus etiam in desperatis, & contumacibus morbis periculosa, & temeraria remedia esse tentanda, sed semper suadebimus thyrones intra minorem dosim, si necessitas ad hoc remedium cogat, se continere, atque confidentius celeberrimi STORCHII remedium commendabimus, quando aliorum clarissimorum virorum observata ipsius effectus confirmabunt.

1501. ACONITUM Anthora.

ICON. TAUR. Vol. XXIII. tab. 87.

Aconitum floribus pentagynis, foliorum laciniis linearibus. LINN. spec. p. 751.

JACQ. fl. austr. tab. 382.

Aconitum foliis linearibus profundissime tripartitis, lateralibus lobis bipartitis incisis, mediis duplicato-trilobatis. HALL. hist. tom. 2. p. 93. n. 1199.

Anthora, seu *Anithora*. CAMER. epit. p. 837.

Aconitum salutiferum, seu *Anthora*. BAUH. pin. p. 184. TOURN. inst. 425. ROBERT. ic. 10.

Antithora flore luteo Aconii. BAUH. hist. III. 660.

Anthora. LOB. adv. p. 264.

Anthora zedoaria, *Aconitum salutiferum*. TABERN. ic. 119.

Anthora. MATTH.

OFF. *Anthora*, sive *Antithora*.

Loc. LOBELIUS, & Joannes BAUHINUS alpium *Sabaudiae* indigenam dicunt. Inter rupes locis apricis, & subalpinis praesertim frequentissima planta est. PERENNE.

VIR. *Anthorae* radix immerito habita est pro *ACONITI* antidoto. Sunt qui commendent, & dederint ad febres intermittentes tollendas granorum duodecim, atque etiam quindecim pondere. Ipse dedi in febri quotidiana, & contumaci intermittente. Nullam utilitatem obtinui, vomitum, atque alvum excitavi non sine aliquo cruciatu intestinorum; puto igitur cum affinibus suspectam plantam esse, quae multo minorem venenatam acrimoniam habeat.

DELPHINIUM. LINN. gen. n. 602. syst. n. 681. TOURN. tab. 241.

Petala quatuor oblonga patentia, quintum supremum oblongum in calcar posterius extensum, quod vaginae in modum continet. Nectarium monophyllum, aut diphyllicum, petaloideum. Fructus vel ex una, vel tribus vaginulis univalvibus constat, quae semina angulosa continent.

1502 DELPHINIUM consolida.

ICON. TAUR. Vol. III. tab. 112.

Delphinium nectariis monophyllis, caule subdiviso. LINN. spec. p. 748. CRANTZ. fasc. 2. p. 118.

Delphinium unisiliquum, caule brachiato diffuso, floribus sparsis. HALL. hist. tom. 2. n. 1203.

Delphinium nectario monopetalum. BOHEM. fl. lips. p. 225. n. 541.

Delphinium nectariis acuminatis subcurvatis pedunculo longioribus, foliis linearis-pinnatifidis. NEKER. tom. 1. p. 233.

Delphinium segetum. LAM. fl. franc., tom. 3. p. 325.

Delphinium segetum flore caeruleo. TOURN. inst. 426.

Consolida regalis arvensis. BAUH. pin. 142.

Consolida arvensis flore minore. BAUH. hist. III. part. 1. p. 210.

Loc. Non infrequens est inter stipulas in agro Pedemontano. Frequentissima in agris calidiorum collium Taurinensium. ANNUUM.

1503. DELPHINIUM peregrinum. tab. 25. fig. 3.

ICON. TAUR. Vol. XV. tab. 92.

Delphinium nectariis diphyllicum, floribus solitariis, foliis multi-partitis, foliolis linearis-acuminatis. ENUM. NIC. p. 200. MISC. TAUR. tom. 2. p. 71. tom. 5. p. 89.

Delphinium nectariis diphyllicum, corollis enneapetalis, foliis multi-partitis obtusis. LINN. syst. 12. p. 371.

Loc. Circa Nicaeam nascitur. ANNUUM.

1504. DELPHINIUM elatum.

ICON. TAUR. Vol. X. tab. 63. & Vol. XV. tab. 55.

Delphinium nectariis diphyllicum, labellis bifidis apice barbatis, foliis incisis, caule erecto. LINN. spec. p. 749.

Delphinium trisiliquum, foliis semiquinquelobis acute serratis, petalis interioribus quaternis barbatis. HALL. hist. tom. 2. n. 1201.

Delphinium perenne montanum villosum aconitifolium. TOURN. inst. 426.

Aconitum caeruleum hirsutum flore Consolidae regalis. BAUH. pin. 183.

Aconitum caeruleum, calcare magno. BAUH. hist. III. p. 657.

Loc. Nascitur in *Alpe Sea, Grosaval*, atque in valle *Augustae Praetoriae*; etiam circa *thermas Vinadienses* in umbrosis saxosis minime rarum est: secus viam *la Traversa* dictam abunde occurrit. *PERENNIS.*

1505. DELPHINIUM Staphysagria.

Delphinium nectaris tetraphyllum petalo brevioribus, foliis palmatis, lobis obtusis. LINN.

syst. 12. p. 371.

Staphysagria. BAUH. *pin. 324.*

Staphysagria. DOD. *pempt. 366.*

OFF. *Staphysagria.*

Loc. Reperitur *Nicaeae. TERRANEUS* nasci affirmat in sylva ad *Clavasii* conspectum sita. *ANNUUM.*

VIR. *DELPHINII* genus *Aconito* proximum veneni etiam suspicione non caret; harum stirpium semina contrita, & in pulverem redacta pediculos enecant, si eo cum substantia aliqua oleosa subacto pars illa, quam molesta haec animalcula obsident, confricetur. *Staphysagriae* seimina potentius agunt, atque ad hunc usum remedium est usitatum *unguentum de Staphysagria.*

AQUILEGIA. LINN. *gen. n. 605. syst. n. 684. Tourn. tab. 242.*

Styli quinque: corolla pentapetala aequalis: nectaria quinque corniculata inter petala.

Capsulae quinque distinctae, polyspermae.

1506 AQUILEGIA viscosa.

Aquilegia caule subnudo subunifloro, foliis ternatis, foliolis subtrilobis sessilibus. GOU. *fl. monsp. p. 267. n. 2. hort. 21. LINN. syst nat. ed. 11. tab. 1. p. 372. mant. p. 77.*

Aquilegia hirsuta, flore viscoso. Tourn. *inst. 428. MAGN. bot. monsp. p. 26. hort. 21.*

Loc. Semel in umbrosis alpinis *Garrexii* dictis i prà d' Galè vedit Cl. DANA, & Cl. BELLARDI invenit in alpinis *Tendae*, & *Vinadii. PERENNIS.*

1507. AQUILEGIA vulgaris.

ICON. TAUR. Vol. IV. tab. 2. 26. & Vol. XV. tab. 15.

Aquilegia nectaris incurvis. LINN. *spec. p. 752.*

Aquilegia foliis trilobatis, lobis petiolatis tripartitis subrotundis, obtuse dentatis. HALL. *hist. tom. 2. n. 1195.*

Aquilegia sylvestris. BAUH. *pin. 144. GARID. tab. 8.*

Aquilegia flore simplici. BAUH. *hist. III. p. 484.*

Aquilegia DOD. *pempt. 181.*

Aquilegia. MATTH.

OFF. *Aquilegia, sive Aquilina.*

Loc. Ubique in montanis, & etiam alpinis ad sylvas, & irrigua umbrosa frequens.

PERENNIS.

VIR. *AQUILEGIAE* semina laudata sunt in ictero, & ad variolas propellendas. Radix ad calculum pellendum; herba ipsa habita est pro antiscorbutico, & florum tinctura commendata in gingivarum laxitate. Fateor autem omnino mihi suspectam plantam esse ex affinium plantarum venenata qualitate, neque principia illa videre, ex quibus hasce utilitates liceat augurari.

1508. AQUILEGIA alpina tab. 66.

ICON. TAUR. Vol. IV. tab. 1. & Vol. XV. tab. 15.

Aquilegia foliis trilobatis tripartitis linearibus, caule paucifloro. HALL. *hist. tom. 2. n. 1196.*

Aquilegia nectaris rectis, petalo lanceolato brevioribus. LINN. *spec. p. 752.*

Aquilegia montana magno flore. BAUH. *pin. prodr. 75. hist. tom. III. p. 484. Tourn. inst. 428.*

Loc. Nascitur in umbrosis, & humidis montis *Cenisii*, & *Pralugnan*, alpibus di Lemie, in monte *Rosa*, atque supra *Fenestrellas. PERENNIS.*

DESCR. Color floris caeruleus. Apices petalorum ex luteo virent. Nectariorum cornu incurvum. Petala ex ovatis lanceolata. Antherae lineares, fusco-virides, bisulcatae sulco lutescente. Germina quinque. Styli quinque stigmatibus incurvis. Nectariorum anterior pars dilutius caerulea est. Petalorum unguis intus albescentes, extus caerulei inter nectaria, atque infra eadem nascuntur. Stamina ampla, & crassa basi ex receptaculo infra embryonem nascuntur filiformia. Germina subhirsuta. Petala una tertia parte cornu nectariorum superant, si considerentur integra nectaria, & petala fere ejusdem longitudinis sunt. In utraque *AQUILEGIA* petioli, & adversa foliorum facies laeviter subhirsuta. Folia *AQUILEGIAE alpinae* tenera, longe minora: foliola in *vulgaris* trifida, in *alpina* vero ternata, sive unum sessilium pinnatorum foliorum par habent cum impare petiolato; impar folium trifidum est, medio segmento iterum trifido, lateralibus bifidis medio segmento, & lateralium superiori iterum trifido, sive tridentato: pinnatorum foliorum forma eadem, sed tantum bifida sunt, dentes omnes subrotundi. In *AQUILEGIA vulgaris* petioli bis trifidi, foliolis omnibus petiolatis: in *alpina* tandem folia lateralia sessilia non petiolata, foliola profundius secta.

NIGELLA. LINN. gen. n. 606. syst. n. 685. Tourn. tab. 134.

Corolla pentapetala, aequalis, plana; nectaria octo bilabiata intra corollam. Stamina plurima. Styli quinque, sive decem. Capsulae quinque, s. decem connexae.

1509 **NIGELLA** damascena.

Icon. TAUR. Vol. IV. tab. 27.

Nigella floribus involucro folioso cinctis. LINN. spec. p. 753.

Nigella flore foliis nidulato. CRANTZ. fasc. 2. ed. 2. p. 133.

Nigella caerulea. LAM. Fl. Franc. tom. 3. p. 312.

Nigella angustifolia flore majore simplici caeruleo. BAUH. pin. 145.

Melanthium sylvestre. MATTH. & LOB. ic. 471.

Loc. Agri Nicaeensis familiaris planta est, quam tamen in arvis collium Taurinensis etiam legit Cl. BELLARDI. ANNUA.

1510. **NIGELLA** arvensis.

Icon. TAUR. Vol. XXVII. tab. 96.

Nigella pistillis quinis, petalis integris, capsulis turbinatis. LINN. spec. p. 753.

Nigella flore nudo, siliquarum cornubus longissimis. HALL. hist. tom. 2. n. 1194.

Nigella flore foliis nudo. CRANTZ. fasc. 2. ed. 2. p. 132.

Nigella arvensis cornuta. BAUH. pin. 145. GARID. aix. tab. 69.

Melanthion selvatico secondo. MATTH.

Off. Melanthion sylvestre, s. Nigella sylvestris.

Loc. In agris sterilibus provinciae Alexandrinae, & Dertonensis frequens; lecta etiam est in agro Taurinensi. ANNUA.

VIR. Semina *NIGELLE arvensis* inutilia prorsus sunt, neque habent eam aromaticam gratiam, quam habent semina *NIGELLE sativae* olim pro ciborum condimento adhibita, & laudata ad urinam pellendam: sed haec etiam exsoleta nostris temporibus sunt, quum omni virulentia carere non judicentur.

HELLEBORUS. LINN. gen. n. 622. syst. n. 702. Tourn. tab. 144.

Corolla pentapetala, aequalis, persistens; nectaria plura bilabiata intra corollam.

Stamina plurima. Capsulae plures rectiusculae, distinctae, polyspermae.

1511 **HELLEBORUS** hyemalis.

Helleborus flore folio insidente. LINN. spec. p. 783. HALL. hist. tom. 2. n. 1191.

JACQ. Fl. Austr. tab. 202.

Helleborus ranunculoides praecox flore luteo. MORIS. ox. tab. 11. sect. 12. tab. 2. f. 4.

Aconitum hyemale. CAM. epit. 828.

Allionii Fl. Pedem. Tom. II.

R

Aconitum unifolium bulbosum. BAUH. pin. 193. GARID. aix. tab. 3.

Loc. In collibus Taurinensis prope Eremum. Copiosissime nascitur in vinenis, & collibus Montisregalensis provinciae, & Liguria, PERENNIS.

1512. HELLEBORUS niger.

Helleborus scapo subbifloro subnudo, foliis pedatis. LINN. syst. 12. p. 381.

Helleborus nectariis obsubulatis, filamentis staminum duplo brevioribus. SCOP. Fl. Carn. 556. n. 2. ed. 2. n. 696.

JACQ. Fl. Austr. tab. 201.

Helleborus foliis pedatis, flore roseo. CRANTZ. fasc. II. p. 122. ed. 2. p. 133.

Helleborus niger. LOB. adv. p. 304.

Helleborus niger legitimus. CLUS. hist. p. 275.

Elleboro nero. MATTH.

OFF. *Helleborus niger legitimus.*

Loc. In valle Augustae Praetoriae, & ad Jovis montis fastigia provenire adnotavit LOBELIUS. In Montisferrati collibus, & Nicaeae frigidioribus montibus reputatur. PERENNIS.

VIR. Hic est verus HELLEBORUS niger officinarum. Ab Antiquis adhibitus HELLEBORUS niger alia planta est, observante Cl. TOURNEFORT, qui locum natalem HELLEBORI antiquorum perlustravit. Duae aliae species cum nigro viribus convenientes apud nos crescunt in Europa frequentes, quae sunt HELLEBORUS viridis, & foetidus. Credibile etiam est diversos effectuum gradus, qui HELLEBORI nigri exhibitionem variis in regionibus sunt consecuti, non modo diversae praeparationi, sed & dissimili speciei HELLEBORI insunt tribuendos esse. *Viridis* potentius agit, quam *niger*: omnium actuosissimus est *foetidus*, atque illum propter summam, quam habet, virulentiam non sine ratione Medici pertimescunt. Similia principia habent hujusmodi species, atque haec per universam plantam diffusa sunt. Solet autem in usum medicinalem recipi radix. Extus applicita HELLEBORINA substantia cutim rubefacit, naribus attractus pulvis sternutationem vehementissimam ciet, odor ipse HELLEBORI foetidi virulentus est, caput male afficit, atque errhinus est. Folia, aut radix degustata saporem nauseosum, & amarum gignunt, linguae ardoris sensum imprimunt, ea veluti stupore prehensa: spasmodici etiam nervorum motus per eorumdem communicationem excitantur. Intus vero incaute assumpta sine convenienti praeparatione HELLEBORINA substantia in stomacho dolorem excitat, vomitum, anxietatem, pulsus debilitatem, extremonum perfrigerationem, balbutiem, mentis alienationem, convulsiones, ac ipsam etiam mortem affert. Caeterum non modo vomitum producit, verum etiam cum magnis torminibus potenter alvum movet. Haec autem phaenomena ostendunt HELLEBORUM nigrum particulas habere summe acres, & deleterias, quae statim ventriculum, atque intestina vehementer lassunt, adeoque hasce sensibiles partes afficiunt, ut nervi in spasmodicos motus conjiciantur, solidaeque ipsae partes vulnerentur. Vis posita est in principio gummoso, & resinoso: postremum in minori copia est. Utraque arcte adeo inter se cohaerent, sed aqua ipsa activa principia extrahere potest; volatiles porro particulae acerrimae eae sunt, ex quibus proficiscitur praesertim vis deleteria; hisce particulis spoliatus HELLEBORUS niger longe minus actuosus redditur quoad vim deleteriam: aptas tamen vires adhuc retinet ad vomitum, & alvum movendam. Si parca dosi exhibitus sanguinis vias subeat, agit tamquam efficax deobstruens, & aperiens, viscidos humores potenter solvens, atque specifica quadam vi ad hepar deductus ejusdem vasa expedit, crassamque bilem urget ad intestina: ea propter a veteribus habitus est inter purgantia maxime opportuna ad humores atro-bilares evacuandos. Ab omni antiquitate laudatus est in mania, speciatim illa, quae ab atra bile originem suam habet, diciturque juvare non modo viscera imi ventris expediendo, verum etiam resides in cerebro humores solvendo, atque ad circuitum propellendo. Juvat etiam HELLEBORUS in mensum suppressione contumaci nata ex viscida, tenacique pituita, in viscerum imi ventris infarctibus, in asthmate humido, leucophlegmatia, & hydropoe ex simili cau-

sa progenitis; ego ipse vidi epilepsiam HELLEBORO nigro sanatam. Hujusce radix (cujus fila alendis etiam setaceis inservire efficaciter possunt) in substantia datur a granis decem ad grana triginta; in infuso autem a drachma semisse ad drachmam unam, similisque fere est dosis foliorum ejusdem: violenti autem effectus, qui talem usum HELLEBORI nigri sunt consecuti, fecerunt, ut prudentiores Medici consueverint deinde in usum deducere extractum ex radice paratum, quod exhibere solent a granis quinque ad grana duodecim. Hoc autem ea ratione parant repetita infusione, & evaporatione, ut fiat desperditio volatile virulentarum particularum. Celebres nostris temporibus pilulae tonicae Cl. BACHER pro basi habent extractum HELLEBORI nigri, probataeque efficaciae sunt in iis morbis, in quibus HELLEBORUM nigrum commendavimus. Licet propter diligentem praeparationem, atque castigatam dosim confidenter utique adhiberi illae possint, attamen & suas cautelas expostulant: neque similia valida medicamenta danda sunt iis, quibus viscera laesa sunt, aut metus est humoris in abscessum ituri, aut si agatur de homine maxime sensibili, cujus nervi facile convellantur. Opportunum etiam erit exigua primum dosi HELLEBORUM nigrum experiri, eamque sensim sine sensu pro aegrorum tolerantia adaugere.

1513. HELLEBORUS viridis.

ICON. TAUR. Vol. IV. tab. 80.

Helleborus caule multifloro folioso, foliis digitatis. LINN. spec. p. 784.

Helleborus foliis multipartitis serratis, caule paucifloro. HALL. hist. tom. 2. n. 1192.

Helleborus foliis digitatis, flore viridi. CRANTZ. fasc. 2. ed. 2. p. 134.

Helleborus nectariis obconicis, filamentis staminum triplo brevioribus. SCOP. Fl. Carn. p. 556. n. 1. ed. 2. n. 697.

JACQ. Fl. Austr. tab. 106.

Helleborus niger hortensis flore viridi. BAUH. pin. 185. GARID. aix. tab. 46.

Veratrum nigrum alterum. DOD. pempt. 385.

Helleborus niger vulgaris flore viridi, vel herbaceo, radice diuturna. BAUH. hist. III. p. 636.

Elleboro nero secondo. MATTH.

Loc. Ad radices montium Taurinensium in sylvis, & alibi frequens. PERENNIS.

1514. HELLEBORUS foetidus.

ICON. TAUR. Vol. IV. tab. 81.

Helleborus caule multifloro folioso foliis pedatis. LINN. spec. p. 784.

Helleborus caule ramoso multifloro, foliis multipartitis serratis, stipulis ovato-lanceolatis coloratis. HALL. hist. tom. 2. n. 1193.

Helleborus niger foetidus. BAUH. pin. 185. GARID. aix. tab. 48.

Helleborus niger sylvestris adulterinus hyeme florens. BAUH. hist. III. p. 880.

Veratrum nigrum. DOD. pempt. 386.

Loc. Abunde ad vias, & lapidosa in tota valle Sturae Cuneensis. TERRANEUS in valle Tanari. In valle Augustae Praetoriae frequens est; neque in aliis vallibus calidioribus alpium desideratur. Etiam in collibus Taurinensibus supra la Madonna del Pilone legit Cl. BELLARDI. PERENNIS.

CALTHA. LINN. gen. n. 623. syst. n. 703. TOURN. tab. 145.

Corolla pentapetala, patens, decidua. Stamina plurima: nectaria nulla: germina quinque ad decem. Capsulae totidem bicarinatae, polyspermae.

1515 CALTHA palustris. LINN. spec. p. 784. HALL. hist. tom. 2. n. 1188.

ICON. TAUR. Vol. IV. tab. 82.

Caltha palustris. Caltha omnium. CRANTZ. fasc. 2. ed. 2. p. 136.

Populago palustris. SCOP. Fl. Carn. 1. p. 404. LAM. Fl. Franc. tom. 3. p. 323.

Caltha palustris flore simplici. BAUH. pin. 276.

Caltha palustris. BAUH. hist. III. p. 470.

Populago flore majore. TOURN. inst. 273.

CLASSIS VII. PLANTÆ

Loc. Ad fontium scaturigines, & rivulos fluentium aquarum in montanis. *PERENNIS.*
VIR. Acrimonia caustica Ranunculis proxima planta suspecta est.

2. CALYCE MONOPHYLLO.

SAXIFRAGA. LINN. gen. n. 494. syst. n. 554. Tourn. tab. 129.

Calyx quinquefidus persistens. Stamina decem. Styli duo. Capsula unilocularis, birostris, polysperma.

FOLIIS INDIVISIS, CAULE SUBNUDO.

1516 SAXIFRAGA Aizoon. JACQ. Fl. Austr. tab. 438.

Saxifraga foliorum ora cartilaginea serrata, petalis paucifloris, petalis punctatis. HALL.
hist. helv. num. 978.

Saxifraga foliis radicalibus in orbem positis serratis cartilaginosis. LINN. Fl. Lapp. p. 140. tab. 2. f. 2.

Saxifraga sedifolio angustiore serrato. Tourn. inst. 252. SEG. ver. 1. p. 448. tab. 9. f. 1.
Aizoon serratum. CORD. hist. p. 92.

Cotyledon minor foliis oblongis serratis. BAUH. pin. 285. prodr. 133.

Cotyledon media foliis oblongis serratis. BAUH. pin. 285.

Sedum serratum. BAUH. hist. p. 3. p. 689.

B. *Saxifraga foliis subrotundis serratis.* Tourn. inst. 252.

Cotyledon minor foliis subrotundis serratis. BAUH. pin. 285.

Cotyledon minus sedifolio montana. LOB. adv. p. 165.

Loc. Ad rupes alpinas, & montanas ubique. *PERENNIS.*

1517. SAXIFRAGA Cotyledon N.

Saxifraga foliorum ora cartilaginea, caule triplicato ramoso, petalis immaculatis. HALL.
hist. tom. 1. n. 977.

Saxifraga sedifolio, flore albo multiflora. Tourn. inst. 252.

Sedum serratum, flore albo multiflorum. DOD. pempt. 1163.

Loc. In rupibus Augustae Praetoriae prope la Sala positis, & in valle Sturae loco dicto le Barricade. *PERENNIS.*

OBS. Accurate hanc plantam descriptis HALLERUS. Pro varietate superioris habet LINNÆUS, sed mihi distincta species videtur ramis repetito ramosis, petalis immaculatis longioribus, foliis mollioribus, & versus suam originem magis contractis, atque loco natali: in horto culta suum diversum habitum conservavit.

1518. SAXIFRAGA mutata.

Saxifraga foliorum ora cartilaginea rarissime dentata, petalis maculosis. HALL. his. tom. 1. n. 979. tab. 16. & SEGU. tom. 3. p. 199.

Saxifraga foliis radicalibus aggregatis lingulatis cartilagineo-serratis, caule racemoso folioso. LINN. spec. p. 570.

Geum alpinum majus viscosum hirsutum, foliis oblongo-rotundis atro-rubentibus, & croceis floribus. SCHEUCHZ. it. 2. p. 134.

Loc. Thomas PRIM legit in alpibus di Fenestrelle. *PERENNIS.*

1519. SAXIFRAGA androsacea.

ICON. TAUR. Vol. XII. tab. 93. f. 4.

Saxifraga foliis hirsutis ellipticis, & tridentatis, caule paucifloro. HALL. hist. tom. 1. n. 984.

Saxifraga foliis lanceolatis obtusis pilosis, caule nudo bifloro. LINN. spec. p. 571.

JACQ. fl. austr. tab. 389.

Saxifraga pyrenaica. SCOP. fl. carn. ed. 2. n. 498.

Saxifraga foliis lanceolatis obtusis pilosis, caule subbifloro. GER. p. 423. n. 7.

Saxifraga alpina habitu androsacea villosa. HALL. comm. Norimb. 1706. tab. 1. f. 3.

Loc. In summis saxosis jugis nive deliquescente irriguis, uti *Col du Pis, Albergian,*
Col de l' Orsera, le Vallon, la Turras, in monte Cenisio, Assiette. PERENNIS.
OBS. Cauliculus non modo biflorus, sed etiam triflorus, aut 4florus est. Folia sae-
 pius bidentata, sed & tridentata, aut quadridentata occurunt.

1520. SAXIFRAGA cuneifolia.

Saxifraga foliis cuneiformibus obtusissimis repandis, caule nudo paniculato. LINN. spec.

p. 574.

Saxifraga foliis petiolatis obtusis, caule fragili nudo ramoso. HALL. hist. tom. 1. n. 974.

Geum foliis cuneiformibus, obtusis, caule paniculato nudo. GER. p. 424. n. 2.

Saxifraga cuneifolia. SCOP. fl. carn. ed. 2. p. 291. tab. 13. f. 1.

Geum folio subrotundo minimo. TOURN. inst. 251.

Cotyledon altera olim. MATTH. BAUH. hist. III. p. 684.

Loc. Locis alpinis, & subalpinis, umbrosis, subhumidis ad rupes, & etiam extra ru-
 pes passim occurrit. Uberrime inter Maremma, & Fontana mora, alpe di Grifon,
 supra Giaveno, atque in vallis di Fenestrelles, Locana, & Aosta. PERENNIS.

1521. SAXIFRAGA stellaris.

ICON. TAUR. Vol. VIII. tab. 15. f. 2. 3.

Saxifraga foliis serratis caule nudo ramoso, petalis acuminatis. LINN. spec. p. 572.

Saxifraga foliis rhomboideis acute serratis, caule nudo ramoso. HALL. hist. tom. 1. n.

973.

Saxifraga stellaris. SCOP. Fl. Carn. ed. 2. p. 292. tab. 13. f. 2.

Saxifraga Clusii. GOV. illustr. p. 28.

Geum palustre minus foliis oblongis crenatis. TOURN. inst. 252.

Saniculae alpinae aliquatenus affinis. BAUH. hist. III. p. 708.

Loc. Incolit irrigua, & spongiosa summarum alpium; abunde circa lacum montis
 Cenisi, & thermas Valderianas. PERENNIS.

1522. SAXIFRAGA caesia.

ICON. TAUR. Vol. XII. tab. 93. f. 5. 11. 12.

Saxifraga foliis linearibus perforato-punctatis aggregatis recurvatis, caule multifloro.

LINN. syst. 12. p. 303.

*Saxifraga foliis crassis duris recurvis subtus sulcatis, basi ciliatis. HALL. hist. tom. 1.
 n. 982.*

JACQ. Fl. Austr. tab. 374.

Saxifraga caesia. SCOP. Fl. Carn. ed. 2. p. 294. tab. 15. ic. n. 945.

*Saxifraga alpina minima foliis caesis deorsum incurvis. TOURN. inst. 253. SEGU. Ver.
 449. cum icon. .*

Sedum minus IX. alpinum III. CLUS. hist. 2. p. 61.

Loc. Ad rupes alpium frequens; nascitur locis apricis, & vento perflat. PERENNIS.

1523. SAXIFRAGA bryoides.

ICON. TAUR. Vol. XII. tab. 93. f. 14.

Saxifraga foliis ciliatis inflexis imbricatis, caule nudiusculo unifloro. LINN. spec. p. 572.

*Saxifraga foliis lanceolatis ciliatis compactis, caule unifloro. HALL. hist. tom. 1.
 n. 969.*

Saxifraga bryoides. SCOP. Fl. Carn. ed. 2. p. 295. tab. 15. ic. 497.

Saxifraga pyrenaica minima lutea musco similis. TOURN. inst. 253.

Sedum muscosum. BAUH. hist. III. p. 695.

Loc. In summis nivosis jugis alpium Fenestrellarum, & Savine versus parvum mon-
 tem Cenisium: etiam in monte Rosa, & Silvio, inque editissimo jugo l' Au-
 taret. PERENNIS.

FOLIIS INDIVISIS, CAULE FOLIOSO.

1524. SAXIFRAGA aspera.

*ICON. TAUR. Vol. III. tab. 54. 55. f. 2. & Vol. X. tab. 33. f. 5.**Saxifraga foliis caulinis lanceolatis, alternis ciliatis, caulis procumbentibus. LINN.**syst. 12. p. 304.**Saxifraga foliis duris ciliatis, caule ramoso paucifloro. HALL. hist. tom. 1. n. 970.**JACQ. Fl. Austr. app. tab. 31.**Saxifraga foliis linearibus ciliatis, caulis procumbentibus. GER. p. 423. n. 6.**Saxifraga sedi foliis crenatis asperis. TOURN. inst. 252.**Sedum alpinum hispidum fere spinosum, flore pallido. BAUH. hist. III. p. 695.**Loc. In saxosis irriguis alpium nostrarum frequens. PERENNIS.*

1525. SAXIFRAGA autumnalis.

*ICON. TAUR. Vol. X. tab. 52. fig. 6.**Saxifraga foliis caulinis linearibus alternis ciliatis, radicalibus aggregatis. LINN. spec.**p. 575.**Saxifraga foliis ellipticis ciliatis, caule simplici folioso paucifloro. HALL. hist. tom. 1. n. 971.**Saxifraga autumnalis. SCOP. Fl. Carn. ed. 2. p. 293. tab. 14. n. 493.**Saxifraga angustifolia autumnalis flore luteo guttato, foliis florum magis acuminatis.**BREYN. cent. 106. tab. 48.**Loc. Ubique ad irrigua praecipue. PERENNIS.*

1526. SAXIFRAGA aizoides.

*Saxifraga foliis caulinis linearis-subulatis sparsis nudis inermibus, caulis decumbentibus.**LINN. spec. p. 576.**Sedum alpinum flore pallido. BAUH. pin. 284. MORIS. hist. 3. p. 477. s. 12. tab. 6. f. 3.**Loc. Inter stirpes habeo lectas in alpibus Cotiis. Cl. BELLARDI inter Ussey, & le Autaret. PERENNIS.*

1527. SAXIFRAGA hirculus.

*Saxifraga foliis caulinis lanceolatis alternis nudis inermibus, caule erecto. LINN. spec.**p. 576.**Saxifraga foliis ellipticis caule unifloro. HALL. hist. tom. 1. n. 972. tab. 11.**Saxifraga flava. LAM. Fl. Franc. tom. 3. p. 529.**Chamaecistus frisicus foliis Nardi celticae. BAUH. pin. 466.**Loc. Thomas PRIM communicavit inventam in alpe Albergian. PERENNIS.*

1528. SAXIFRAGA muscoides N. tab. 61. fig. 2.

*ICON. TAUR. Vol. XII. tab. 93. f. 13.**Saxifraga foliis mollibus ellipticis subhirsutis, caule paucifloro. HALL. hist. tom. 1. n.**985. MISC. TAUR. tom. 5. p. 87. n. 117.**Saxifraga (trichoides). SCOP. Fl. Carn. ed. 2. p. 295. n. 496. tab. 15.**Saxifraga alpina minima, foliis lingulatis in orbem circumactis, flore ochroleuco. SEGU.**veron. p. 450. tab. 9. f. 3.**Loc. In jugo Autaret versus la Verola locis umbrosis irriguis ex nive deliquescente, atque in monte Cenisio. PERENNIS.**OBS. Consulat lector descriptionem, quam dedit Celeberrimus HALLERUS. Foliis integerrimis oblongo-ovatis, teneris, dilute-viridibus, caulinis simplicibus, floribusque exiguis ex luteo-viridibus, atque totius plantae teneritudine a reliquis species facilis dignoscitur. Nostrae, & Halleriana folia acuminata non sunt, sicut exhibet icon a praestantissimo SCOPOLI data.*

1529. SAXIFRAGA oppositifolia. tab. 21. fig. 3.

ICON. TAUR. Vol. XII. tab. 93. f. 6.

Saxifraga caule reptante, foliis quadrifariam imbricatis cartilagineis ciliatis. HALL.
hist. tom. I. n. 980.

Saxifraga foliis caulinis ovatis oppositis imbricatis, summis ciliatis. LINN. spec. p. 575.
tab. 21. fig. 3.

Saxifraga alpina ericoides flore caeruleo. TOURN. inst. 253.

Sedum alpinum ericoides caeruleum. BAUH. pin. 132.

Loc. Ad summas glaciales rupes alpium *Valdensium*, & montis *Cenisii* ubique.
PERENNIS.

DESCR. Folia ciliata obscura, aequaliter fere conferta, tum in ramis, cum in caulis erecta, minus, quam in purpurea, acuminata, & vix reflexa. Calyx non ita patens. Stamina, & tubae aequalis longitudinis, sed petalis paullo breviora: antherae trigonae, obscurae. Petala lineata, ovalia.

1530. SAXIFRAGA biflora. tab. 21. fig. 1.

ICON. TAUR. Vol. X. tab. 33. fig. 7.

Saxifraga foliis imbricatis ovatis, caulibus reptantibus bifloris. HALL. hist. n. 981.
MISC. TAUR. tom. 5. p. 86.

Loc. In editioribus scopolis alpium, quae a monte *Cenisio* ad *Helvetios*, atque in *Sabaudiam* producuntur. Varietas flore albo occurrit in editissimo jugo *la Vanoise*, foliisque calvis instructa. *PERENNIS.*

DESCR. Adinstar SAXIFRAGÆ oppositifoliae ex una radice saxorum rimas penetrante, cespitem caulinorum filiformium facit, qui varie, & dense ramosi sunt. Juxta caulinorum longitudinem dense positae oriuntur foliorum rosulae, ex quibus caulinus, aut ramus, si velis, erigitur uncialis, uniflorus, aut biflorus. Flos magnus, pulchre roseus, petalis ovato-acutis duplo, & ultra calyce amplioribus. Styli duo flori aequales. Stamina decem embryone vix altiora, purpurea. Folia hirsuta sunt, pilis ciliata, sessilia, ovata, non reflexa, obscura, in ramis florigeris etiam alterna. Tota insuper planta multam visciditatem plerumque solet habere.

1531. SAXIFRAGA purpurea N. tab. 21. f. 2.

ICON. TAUR. Vol. XII. tab. 93. f. 9.

Saxifraga caule reptante, foliis quadrifariam imbricatis acutis glabris. MISC. TAUR.
tom. 5. p. 86.

Saxifraga alpina erichoides flore purpurascente. TOURN. inst.

Saxifraga retusa. GOU. illustr. p. 28. tab. 17. f. 1.

Loc. In summis scopolosis jugis alpium frequens, sed uberius in alpibus *Cotiis*.
PERENNIS.

DESCR. Calyx expansus, uti etiam flos. Stamina, & tubae aequalis altitudinis, flore altiores; antherae trigonae, luteo-virescentes. Folia acuminata, reflexa, glabra, ad oras versus basim aliquando ciliata, in caulis dense congesta, & dense imbricata, in ramis florigeris conjugata, & rara.

1532. SAXIFRAGA rotundifolia.

ICON. TAUR. Vol. VIII. tab. 15. f. 1.

Saxifraga foliis caulinis reniformibus dentatis petiolatis, caule paniculato. LINN. spec.
p. 576.

Saxifraga foliis reniformibus acute serratis hirsutis petiolatis, caule ramoso. HALL. hist.
tom. I. n. 975.

Geum rotundifolium majus. TOURN. inst. 251.

Sanicula montana rotundifolia major. BAUH. pin. 243.

Sanicula alpina guttata. BAUH. hist. III. p. 707.

Loc. Ad umbrosas irriguas rupes alpium ubique; in convallibus etiam montanis frequentissima. *PERENNIS.*

1533. SAXIFRAGA granulata.

Saxifraga foliis caulinis reniformibus lobatis, caule ramoso, radice granulata. LINN.
spec. p. 576.

Saxifraga foliis radicalibus reniformibus obtuse dentatis, caulinis palmatis. HALL. hist. tom. 1. n. 976.

Saxifraga foliis inferioribus subcrenatis, caulinis sessilibus subpalmatis. NEKER. tom. 1. p. 191.

Saxifraga rotundifolia alba. BAUH. pin. 309.

Saxifraga alba radice granulosa. BAUH. hist. 3. p. 706.

Saxifraga IV. MATTH.

Loc. Locis rupestribus Comitatus Nicaeensis. PERENNIS.

FOLIIS LOBATIS

1534. SAXIFRAGA bulbifera.

Saxifraga foliis palmato-lobatis, caulinis sessilibus, caule ramoso bulbifero. LINN. syst. 12. p. 304.

Saxifraga ad folia bulbos gerens. BAUH. pin. 309.

Saxifraga bulbosa altera bulbifera montana. COL. ecphr. 1. p. 318. tab. 317.

Loc. In pascuis saxosis apricis agri Pedemontani. PERENNIS.

1535. SAXIFRAGA tridactylites.

Saxifraga foliis caulinis cuneiformibus trifidis alternis, caule erecto ramoso. LINN. spec. p. 578.

Saxifraga foliis petiolatis trilobatis, caule erecto ramoso, & folioso. HALL. hist. tom. 1. n. 986.

Saxifraga foliis radicalibus tri-quadrilobis: caulinis alternis subcuneatis inaequalibus. NEKER. tom. 1. p. 191.

Saxifraga verna annua humilior. TOURN. inst. 252.

Sedum tridactylites tectorum. BAUH. pin. 285.

Sedum tridactylites tectorum flore albo. BAUH. hist. III. p. 762.

Loc. Ubique primo vere in arvis, & pascuis siccis. ANNUA.

1536. SAXIFRAGA Bellardi †. tab. 88. f. 1.

Saxifraga acaulis foliis cuneiformibus, trilobis, & quinquelobis.

Loc. In scopulosis humidis muscosis secus rivulum vulgo dictum *Armul* in alpibus di *Usseglio* inter *la Marcioßà*, & *le Autaret* Cl. BELLARDI. PERENNIS.

DESCR. Ex radice fibrosa cespites rosularum proveniunt; folia autem, quae hirsuta, non lineata sunt, obscure virent, cuneiformia, modo triloba, modo quinqueloba, lobo intermedio majori, & obtusiusculo. Ex centro rosularum flos plerumque unicus, raro duo, aut tres oriuntur: hi sessiles sunt petalis ellipticis albissimis instructi.

1537. SAXIFRAGA adscendens tab. 22. fig. 3.

ICON. TAUR. Vol. XII. tab. 93. f. 8.

Saxifraga foliis caulinis cuneiformibus apice dentatis, caule adscendente subvilloso. LINN. spec. p. 579.

Saxifraga foliis palmatis, caule dense folioso, & florigero. SPEC. PEDEM. p. 17. tab. 3. fig. 1.

Saxifraga caule folioso multifloro, foliis palmatis hirsutis. HALL. hist. tom. 1. n. 987.

Saxifraga (Scopolii) foliis inferioribus integris; caulinis trifidis; caule suberecto. VILL. prosp. p. 47.

Sedum tridactylites alpinum majus 3. BAUH. prodr. 131.

Saxifraga pyrenaica tridactylites latifolia. TOURN. inst. p. 253.

Loc. Ad rupes aqua madentes in alpibus di *Fenestrelles*, non tamen in summis jugis, occurrit. Prope *Oulx* loco dicto *Praman* reperit *Ignatius Molineri*. Cl. BELLARDI supra *Ussey* loco dicto *la Marcioßà*. ANNUA.

1538. SAXIFRAGA hypnoides tab. 21. fig. 4.

ICON. TAUR. Vol. XII. tab. 93. f. 1. 12.

Saxifraga foliis petiolatis trifidis, caule subfolioso viscido. HALL. hist. tom. 1. n. 989.

Saxifraga foliis caulinis linearibus integris, trifidisve, stolonibus procumbentibus, caule erecto nudiusculo. LINN. spec. p. 579.

Saxifraga hypnoides. SCOP. fl. carn. ed. 2. p. 296. tab. 16. ic. n. 499.

Sedum tridactylites caule folioso. BAUH. pin. 284.

Sedis affinis trisulca flore albo. BAUH. hist. III. p. 696.

Loc. Omnia frequentissima ad scopolos summarum alpium, atque etiam ad subalpina loca descendit. PERENNIS.

1539. SAXIFRAGA exarata tab. 88. fig. 2.

Saxifraga foliis palmato-trifidis, superne lineatis hirsutis; caule ascendentem mulifloro; petalis trinervosis. VILL. prosp. p. 47.

Loc. Ubique in scopolis alpium, praesertim Cottiarum, frequentissima. PERENNIS.

DESCR. Haec SAXIFRAGA hypnoidi proxima est, sed differt caule humiliori, foliis brevius lingulatis, saepius quinquedentatis, nervoso-lineatis. Ad radicem nempe de more gentis folia plura rosulam faciunt cuneiformia, sensim dilatata, nervis in utraque facie exarata, fine vero trifido, saepius quinquefido. Folia modo longius, modo brevius producta ad sui originem dentes obtusos, aut etiam acutiusculos habent. Folia parum hirsuta sunt. Caules rubentes, viscosi, hirsuti, & ramosi, etiam foliosi. Folia caulina plerumque simplicia, integerrima. Rami, sive pedunculi foliosi, aut nudi foliolum habent ad ipsorum originem subjectum. Florum color pallide sulphureus est, petalis ellipticis lineatis calyce majoribus.

1540. SAXIFRAGA pedemontana N. tab. 21. fig. 5. & 6.

ICON. TAUR. Vol. X. tab. 33. f. 8.

Saxifraga caule erecto subnudo, foliis trilobis, & tridentatis, caulinis palmatis.

Loc. Abunde in alpibus di Viù, & Lanze e summarum rupium fissuris; similiter provenit in editis jugis di Tenda, & Limone; legi etiam supra thermas Valderii. PERENNIS.

DESCR. Ad radicem haec habet rosulam foliorum, quae ex angusto principio triangulariter amplificantur, & in tres lineares lobos profunde secantur, qui lobi tridentati sunt, raro quadridentati. Caulis inter ea erigitur folio uno circa medium donatus, quod manus instar in quinque lobos dividitur. Umbellatim quasi flores ex summo caule nascuntur, ad pedunculorum ortum quinquedigito, aut tridigito foliolo opposito. Suo singuli flores nituntur pedunculo ter floribus longiore, & nudo. Flos albus, patens, petalis ex ungue ovatis etiam ellipticis, calyce duplo longioribus. Calyx tubulatus, profunde sectus in lacinias lanceolatas. Stamina cum antheris luteo-virentibus, calyce non altiora. Tota planta viscosa, & hirsuta est. Circa thermas Valderii eadem planta aliam faciem induit, quemadmodum exhibet tab. 21. fig. 5., atque folia minime gerit profunde trifida, sed potius quinqueloba, lobo medio saepe bifido, aut trifido, atque petala alba ad ungues rosea sunt.

1541. SAXIFRAGA caespitosa.

ICON. TAUR. Vol. XII. tab. 93. f. 2. 3.

Saxifraga foliis radicalibus aggregatis linearibus integris, trifidisque, caule erecto subnudo subbifloro. LINN. syst. 12. p. 305.

Saxifraga foliis integris, & trifidis, caule subnudo paucifloro. HALL. hist. tom. 1. n. 988.

Saxifraga caespitosa. SCOP. Fl. Carn. ed. 2. p. 294. tab. 14. ic. 494.

SEGU. Veron. tab. IX. f. 4.

Sedum tridactylites alpinum minus. BAUH. prodr. 131.

Tridactylites alpina. BAUH. hist. III. p. 762.

Loc. Nihil frequentius in scopolis summarum alpium. PERENNIS.

CLASSIS VII. PLANTÆ

AGRIMONIA. LINN. gen. n. 534. syst. n. 607. TOURN. tab. 155.

Duae squamae ovato-lanceolatae sub germe. Conicum istud aculeis superne tectum lappaceis ex apice profert calycem quinquedentatum, & ex intervallis quinque petala elliptica. Germen operculo balsamico tegitur: ex eo duae tubae repandae. Stamina decem, tamen etiam duodecim. In fructu duo loculi, & totidem semina, quorum alterum saepe abortit.

¹⁵⁴² AGRIMONIA eupatoria.

Agrimonia foliis caulinis pinnatis, impari petiolato, fructibus hispidis. LINN. spec. p. 643.

Agrimonia foliis pinnatis, pinnulis alterne minimis. HALL. hist. tom. I. n. 991.

Agrimonia officinarum. LAM. Fl. Franc., tom. 3. p. 477.

Eupatorium veterum, s. Agrimonia. BAUH. pin. 321.

Agrimonia, seu Eupatorium. BAUH. hist. II. p. 398.

Eupatorio. MATTH.

OFF. Eupatorium veterum, s. Agrimonia.

VERN. Agrimonia.

LOC. Ad vias, prata sicca, adque oras sylvarum ubique frequens. PERENNIS.

VIR. Adstringens, & tonica planta est in viscerum debilitate utilis.

DIANTHUS. LINN. gen. n. 500. syst. n. 560. TOURN. tab. 174.

Calyx cylindricus, persistens, quinquedentatus, squamis quatuor, ad basim cinctus.

Stamina decem. Styli duo. Capsula unilocularis, cylindrica, apice dehiscens, polysperma.

FLORIBUS AGGREGATIS

¹⁵⁴³ DIANTHUS barbatus.

ICON. TAUR. Vol. XIV. tab. 5. & 6.

Dianthus floribus aggregatis fasciculatis: squamis calycinis ovato-subulatis tubum aequantibus, foliis lanceolatis. LINN. spec. p. 586.

Tunica barbata. SCOP. Fl. Carn. ed. 2. n. 502.

Caryophyllum hortensis barbatus latifolius. BAUH. pin. 208.

Loc. Nascitur in valle Fenestellarum. PERENNIS.

^{1544.} DIANTHUS Carthusianorum.

ICON. TAUR. Vol. XI. tab. 67. & Vol. XX. tab. 21.

Dianthus floribus aggregatis, squamis calycinis ovatis aristatis tubum subaequantibus, foliis trinerviis. LINN. syst. 12. p. 307.

Tunica fasciculis trifloris ramos terminantibus, stipulis aristatis maximis. HALL. hist. tom. I. n. 899.

Tunica Carthusianorum. SCOP. Fl. Carn. ed. 2. n. 504.

Caryophyllum sylvestris vulgaris latifolius. BAUH. pin. 209.

Caryophyllum montanus primus. TABERN. p. 287.

Loc. In pascuis collium siccorum, atque etiam in montibus saepe obviam venit. PERENNIS.

DESCR. Folia ad nodos connata, non tamen vaginantia. Serius floret: flos major, quam in atrorubente. Lamina petalorum numerosis subaequalibus dentibus incisa. Calycis squamae duorum parium: Superiorum squamarum aristae longitudine tubi calycis. Corona punctorum nigrorum ad ortum unguium, atque ibi pili aliquot, sed albi. Color petalorum dilutior. Flores terminales in duobus ramis a quatuor ad sex.

1545. DIANTHUS atrorubens N.

Dianthus floribus aggregatis, squamis calycinis ovatis aristatis tubo brevioribus, foliis connatis striatis.

Caryophyllum sylvestris, flore rubro plurimo de summo caule prodeunte. SEGU. Veron. p. 434. tab. 7. fig. 2.

Loc. Locis aridis collinis ad oras sylvarum. PERENNIS.

DESCR. Folia glabra, plana, ex geniculo primum per unciae longitudinem connata, subtus striata, lanceolata, erecta. Capitulum terminale est, quod hac ratione se habet: par foliorum ellipticorum longam aristam emittentium, duos primum utrinque breves pedunculos suscipit: inde adhuc paullisper elata caulis portio similiter tres alias brevissimos profert, singuli triflori. Similes bracteae calycinas glumas excipiunt. Squamae calycinae quatuor transparentes, ex albido rubentes, aristata brevi fusca instructae. Calyx cylindricus, fuscus, densissime striatus: unguis albi: lamina coccinea, rhombea, paucis, & inaequalibus dentibus secta; duo nimurum utrinque esse solent dentes; extrema lamina brevius dentata dentibus duobus, aut tribus. Petala supra paucis pilis nigris erectis instructa. Odor vix ullus. Altitudo bipedalis, aut etiam tripedalis. Haberi nulla ratione potest pro varietate DIANTHI Carthusianorum, quemadmodum patet ex utriusque comparata descriptione.

1546. DIANTHUS Armeria.

ICON TAUR. Vol. XIV. tab. 7. f. 1.

Dianthus floribus aggregatis fasciculatis: squamis calycinis lanceolatis villosis, tubum aequantibus. LINN. spec. p. 586.

Tunica floribus umbellatis, squamis calycinis hirsutis mucronatis tubum aequantibus. HALL. hist. tom. 1. n. 900.

Caryophyllum barbatus sylvestris. BAUH. pin. 208. TOURN. inst. 333.

Caryophyllum barbatus. SEGU. Veron. tom. 1. tab. 7. f. 4. p. 437.

Loc. Vulgatissima planta est in argillaceo-sabulosis, sterilibusque torrentium ripis. ANNUUS.

1547. DIANTHUS prolifer.

Dianthus floribus aggregatis capitatis, squamis calycinis ovatis obtusis muticis, tubum superantibus. LINN. spec. p. 587.

Tunica capitulo compacto ovali, calyce universalis quadrifolio. HALL. hist. tom. 1. n. 901.

Tunica prolifera. SCOP. Fl. Carn. ed. 2. n. 503.

Caryophyllum sylvestris prolifer. BAUH. pin. 209. SEGU. Veron. 26. tab. 7. f. 1.

Betonica coronaria squamosa sylvestris. BAUH. hist. III. p. 335.

Loc. Frequens in saxosis declivibus, & pascuis siccis. ANNUUS.

FLORIBUS SOLITARIIS

1548. DIANTHUS Caryophyllum.

ICON. TAUR. Vol. VIII. tab. 16. f. 3. 4.

Dianthus floribus solitariis, squamis calycinis subovatis brevissimis, corollis crenatis. LINN. spec. p. 587.

Tunica ramis unifloris, & bifloris, petalis laevibus, stipulis calycinis brevissimis. HALL. hist. tom. 1. n. 896.

Tunica Caryophyllum. SCOP. Fl. Carn. ed. 2. n. 507.

Dianthus floribus solitariis, petalis crenatis, unguibus triquetris. SCOP. Fl. Carn. p. 507. n. 3.

Caryophyllum sylvestris biflorus. BAUH. prodr. 104. pin. 209.

Loc. In sterilibus montanis ad oras sylvarum non rarus est; frequentior in montibus alpium Cottiarum. PERENNIS.

1549. DIANTHUS virginicus.
Dianthus caule subunifloro, corollis crenatis, squamis calycinis brevissimis, foliis subulatis. LINN. spec. p. 590.
 JACQ. Fl. Austr. append. tab. 15.
Tunica virginica. SCOP. Fl. Carn. ed. 2. n. 509.
Dianthus rupestris. LAM. Fl. Franc. tab. 11. p. 536.
Caryophyllus sylvestris repens multiflorus. BAUH. pin. 209.
Loc. In pascuis sterilibus, & saxosis frequens est. PERENNIS.
- 1550 DIANTHUS glaucus
 ICON. TAUR. Vol. XXII. tab. 10.
Dianthus floribus subsolitariis, squamis calycinis lanceolatis quaternis brevibus, corollis crenatis. LINN. spec. p. 588.
Tunica ramosior flore candido cum corolla purpurea. DILL. eth. 400. tab. 298. f. 384.
Loc. In collibus Monregalensis. PERENNIS.
1551. DIANTHUS monspeliacus.
 ICON. TAUR. Vol. XXI. tab. 10.
Dianthus floribus solitariis: squamis calycinis subulatis longitudine tubi, corollis multifidis, caule erecto. LINN. syst. 12. p. 308.
Loc. Pedemontii indigena planta est. PERENNIS.
1552. DIANTHUS plumarius.
 ICON. TAUR. Vol. VIII. tab. 17. 18.
Dianthus floribus solitariis, squamis calycinis subovatis brevissimis, corollis multifidis fauce pubescentibus. LINN. spec. p. 589.
Tunica foliis glaucis patentibus, floribus serratis, in fauce lanuginosis. HALL. hist. tom. 1. n. 897.
Tunica plumaria. SCOP. Fl. Carn. ed. 2. n. 505.
Caryophyllus sylvestris V. species altera. CLUS. hist. p. 284.
Loc. Ex montis Cenisii alpibus in hortum adductus est. Frequens in montibus Javennensis, & Bugellensis. PERENNIS.
1553. DIANTHUS superbus.
Dianthus floribus paniculatis, squamis calycinis brevibus acuminatis, corollis multifido-capillaribus, caule erecto. LINN. spec. p. 589. JACQ. obs. 1. p. 40. tab. 25.
Tunica petalis minutissime laciniatis. HALL. hist. tom. 1. n. 898.
Betonica coronaria tenuissime dissecta, sive caryophyllaea superba elatior vulgaris. BAUH. hist. p. 330.
Caryophyllus sylvestris, flore laciniato sine corniculis, odoro. BAUH. pin. 210.
Caryophyllus sylvestris VI. CLUS. hist. p. 284.
Loc. Collegit loco dicto Col del mul D. GIAVELLI: in pratis a Ronco ad Cimam Cl. BELLARDI: Ignatius MOLINERI in sylvis prope Clermont: & dudum Johannes BAUHINUS in Sabaudiae sylvis copiose provenire adnotaverat hist. vol. III. lib. 29. p. 330. f. 1. ANNUUS.
1554. DIANTHUS saxifragus.
 ICON. TAUR. Vol. III. tab. 24.
Gypsophylla foliis linearibus, calycibus angulatis squamis quatuor, corollis emarginatis. LINN. syst. 12. p. 306. JACQ. vindob. p. 71.
Tunica calycibus pelviformibus. HALL. hist. tom. 1. n. 902.
Gypsophylla caule dichotomo, foliis subulatis, calycibus quinquangularibus, squamis ad basim accessoriis. ZINN. gott. p. 194.
Betonica coronaria, s. Tunica minima. BAUH. hist. III. p. 337.
Loc. In arenosis sterilibus, & inter saxa admodum frequens. PERENNIS.

CAULIBUS UNIFLORIS.

1555. DIANTHUS arenarius.

Dianthus caulis subunifloris, squamis calycinis obtusis, petalis multifidis, foliis linearibus. LINN. syst. 12. p. 308.*Tunica arenaria.* SCOP. Fl. Carn. ed. 2. n. 508.*Caryophyllus sylvestris, humilis flore unico.* BAUH. pin. 209.*Caryophyllus sylvestris I.* CLUS. hist. 1. p. 282.*Armerius flos tertius.* DOD. pempt. 176.*Loc. Abunde locis arenosis, & siccis circa Fenestrelles, & Exilles. PERENNIS.*

1556. DIANTHUS alpinus.

*ICON. TAUR. Vol. VIII. tab. 19. 20. fig. 2. 3. 4. & Vol. XIV. tab. 7. fig. 2.**Dianthus caule unifloro, corollis crenatis, squamis calycinis exterioribus tubum aequantibus, foliis linearibus obtusis.* LINN. spec. p. 590.*JACQ. Fl. Austr. tab. 52.**Caryophyllus pumilus latifolius.* BAUH. pin. 209. prodr. 104.*Caryophyllus sylvestris flore magno inodoro hirsuto.* BAUH. pin. 209.*Caryophyllus sylvestris 2.* CLUS. hist. 1. p. 283. f. 1.*Loc. In pratis editioribus alpium, & pascuis montanis, tum etiam ad rupes.**PERENNIS.*

SAPONARIA. LINN. gen. n. 499. syst. n. 559.

*Calyx tubulosus, quinquedentatus, persistens, ad basim nudus. Stamina decem.**Petala unguibus longitudine calycis. Styli duo. Capsula oblonga, unilocularis, polysperma.*

1557 SAPONARIA officinalis.

*ICON. TAUR. Vol. III. tab. 25.**Saponaria calycibus cylindricis, foliis ovato-lanceolatis.* LINN. spec. p. 584.*Saponaria foliis ovato-lanceolatis trinerviis, floribus tubulosis umbellatis.* HALL. hist. tom. 1. n. 908.*Lychnis floribus digynis corymbosis, capsulis quadrivalvibus.* SCOP. Fl. Carn. p. 501. n. 2.*Lychnis officinalis.* SCOP. Fl. Carn. ed. 2. n. 510.*Lychnis sylvestris, quae Saponaria vulgo.* TOURN. inst. 336.*Saponaria major laevis.* BAUH. pin. 206.*Saponaria vulgaris.* BAUH. hist. III. p. 346.*Loc. Ad vias tum in agro Pedemontano, tum in sylvis collium Taurinensium non infrequens est. PERENNIS.**Vir. Instar saponis mundandis pannis, atque telis SAPONARIE decoctum inservit.**Amara, valideque abstergens planta est, ac coactos humores resolvit. Apud nos frequenter in usum venit in viscerum imi ventris obstructionibus: extus applicata indu-ratas etiam glandulas resolvit. Adhibetur in decoctione, aut succus expressus datur ab uncia una ad uncias tres. Extractum etiam familiare est, daturque a drachma semisse ad drachmas duas. In rheumatismo, & febri quotidiana opportunis aliis remediis solet etiam utiliter adjungi.*

1558. SAPONARIA Vaccaria.

*ICON. TAUR. Vol. III. tab. 35.**Saponaria calycibus pyramidatis quinquangularibus, foliis ovatis acuminatis sessilibus.**LINN. spec. p. 585. HALL. hist. tom. 1. n. 907.**Lychnis vaccaria.* SCOP. Fl. Carn. ed. 2. n. 511.*Saponaria rubra.* LAM. Fl. Franc., tom. 2. p. 541.*Lychnis segetum rubra foliis perfoliatis.* BAUH. pin. 204.*Vaccaria.* BAUH. hist. III. p. 357. DOD. pempt. 104.*ALLIONII Fl. Pedem. Tom. II.*

Loc. Inter segetes circa Segusium, & prope Avillianam abunde legi: sed reperitur etiam similibus locis in Comitatu Astensi, Nicaensi, atque agris collum calidiorum. *ANNUA.*

1559. SAPONARIA Ocyoides.

ICON. TAUR. Vol. III. tab. 84.

Saponaria calycibus cylindricis villosis, caulis dichotomis procumbentibus. LINN. spec. p. 585.

Saponaria caule decumbente nodoso, foliis ovato-lanceolatis, calycibus tubulosis hirsutis. HALL. hist. tom. 1. n. 909.

Lychnis, vel Ocyoides repens montanum. BAUH. pin. 206.

Saponaria minor quibusdam. BAUH. hist. III. p. 344.

Ocyoides repens polygonifolia flore Saponariae. LOB. p. 144.

Saponaria repens. LAM. Fl. Franc., tom. 2. p. 542.

Loc. In umbrosis saxosis abunde, seu in collibus Taurinensis, montanis, & subalpinis. *PERENNIS.*

1560. SAPONARIA lutea tab. 23. fig. 1.

ICON. TAUR. Vol. XI. tab. 101. f. 1.

Saponaria floribus umbellatis ochroleucis, petalis ovatis, filamentis nigris. SPEC. PEDEM. p. 29. tab. 5. f. 2.

Saponaria calycibus teretibus, corollis coronatis, floribus subumbellatis, foliis linearibus canaliculatis. LINN. spec. p. 585.

Saponaria foliis gramineis congestis, floribus umbellatis, petalis ovatis. HALL. hist. tom. 1. n. 904.

Loc. Provenit abunde in altissimo jugo Assiette: in parvo monte Cenisio, & ad jugum Col della Fenestra, tum in summis alpibus parvo monti Cenisio proximis Savine, & Jaillion. Abunde etiam in jugis Col di Cogne. *PERENNIS.*

OBS. Calyx persistens; fructus ore quinque valvis profunde aperitur, unilocularis. Semina nigra, reniformia. Confer. SPEC. meum Pedemont. loc. citat.

GYPSOPHILA. LINN. gen. 498. syst. n. 558.

Calyx campanulatus, persistens. Petala subsessilia. Stamina decem. Styli duo. Capsula subrotunda, unilocularis, polysperma.

1561. GYPSOPHILA prostrata.

ICON. TAUR. Vol. III. tab. 48. & Vol. XIII. tab. 5. 6.

Gypsophila foliis lanceolatis, staminibus corolla emarginata brevioribus. LINN. syst. 12. p. 306.

Saponaria radice lignosa maxima, foliis glaucis pulposis, floribus emarginatis. HALL. hist. tom. 1. n. 905.

Gypsophila foliis linearibus carnosis triquetris, staminibus petalis emarginatis brevioribus. GER. Fl. Gallopr. p. 409. n. 2.

Alsine caryophylloides angustifolia multiflora glabra purpurascens, radice astragaliti. PLUK. p. 22. tab. 75. f. 2.

Lychnis alpina linifolia multiflora perampla radice. TOURN. inst. 338.

Caryophyllum alpinus crasso linariae folio, calycibus variegatis. BOCC. mus. 23. tab. 5.

Loc. Ubique ad semitas saxosas nostrarum alpium; etiam circa Taurinum in sabulosis Sturae obviam venit, semine ex alpibus allato: in monte Cenisio sicuti olim observavit BOCcone multa est. *PERENNIS.*

1562. GYPSOPHILA muralis.

Gypsophila foliis linearibus planis, calycibus aphyllis, caule dichotomo, petalis crenatis. LINN. spec. p. 583.

Saponaria foliis filiformibus, caule diffuso brachiatu. HALL. hist. tom. 1. p. 394.

Betonicae tunicae minimae similis plantula. BAUH. hist. p. 338.

Caryophyllum minimus muralis. BAUH. pin. 211.

Saponaria muralis. LAM. *Fl. Franc.*, tom. 2. p. 540.

Lychnis parva palustris, foliis acutis lanceolatis, flosculis purpureis. MENTZ. *pug. tab. 7. f. 4.*

Loc. Secus arva ad vias, &c, ut recte observavit Celeberrimus HALLERUS, inter stipulas, Autumni tempore in agro Canapiciensi, & Eporediensi praesertim, etiam in agro Taurinensi occurrit. ANNUA.

VELEZIA. LINN. gen. n. 404. syst. n. 447.

Calyx cylindricus, quinquedentatus. Stamina quinque, vel sex. Styli duo. Capsula unilocularis, cylindrica, polysperma. Stamina in simplici serie.

1563 VELZIA rigida. LINN. spec. p. 474.

Silene foliis subulatis cauli appressis, calycibus rigidis intermedio longioribus. SAUV. monsp. 145.

Lychnis corniculata minor. BARR. *rar. 665. tab. 1017. 1018.* BOCC. *mus. 2. p. 50. tab. 43.*

Lychnis minima rigida Cherleri. BAUH. *hist. III. p. 352.*

Lychnis sylvestris minima exiguo flore. BAUH. *pin. 226. prodr. 103.*

Loc. In sterilibus ad limites agrorum Nicaeae. ANNUA.

SILENE. LINN. gen. n. 503. syst. n. 562.

Calyx quinquedentatus. Petala ad fauces squamis coronata. Styli tres.
Capsula trilocularis, polysperma.

FLORIBUS SOLITARIIS LATERALIBUS

1564 SILENE anglica.

Silene hirsuta petalis emarginatis, floribus erectis, fructibus reflexis pedunculatis alternis. LINN. *syst. 12. p. 309.*

Lychnis sylvestris hirsuta annua flore minore albo. VAILL. *paris. 121. tab. 16. f. 12.*
Loc. Secus arva Nicaeensis. ANNUA.

1565. SILENE cerastoides.

Silene hirsuta petalis emarginatis, fructificationibus erectis, calycibus subpilosis sessilibus. LINN. *syst. 12. p. 310.*

Lychnis cerastoides. SCOP. *Fl. Carn. ed. 2. n. 522.*

Viscago cerastii foliis, vasculis erectis sessilibus. DILL. *eth. 416. tab. 309. s. 397.*

Loc. Habui inter stirpes a Medico Honorato CAUVINI in agro Nicaeensi collectas.
ANNUA.

1566. SILENE quinquevulnera.

Silene petalis integerrimis subrotundis, fructibus erectis alternis. LINN. *spec. p. 595.*

Lychnis vulnerata. SCOP. *Fl. Carn. ed. 2. n. 524.*

Cucubalus variegata. LAM. *Fl. Franc.*, tom. 3. p. 28.

Lychnis hirta flore variegato. TOURN. *inst. 338.*

Loc. Secus arva Nicaeensis. ANNUA.

1567. SILENE gallica.

ICON. TAUR. Vol. XIX. tab. 79.

Silene floribus subspicatis alternis secundis, petalis indivisis, fructibus erectis. LINN. *spec. p. 595.*

Viscago foliis ellipticis, calycibus lineatis viscidis, petalis ovatis. HALL. *hist. tom. 1. n. 914.*

Lychnis sylvestris hirsuta, flore minore carneo. VAILL. *paris. 121. tab. 16. f. 12.*

Cucubalus sylvestris. LAM. *Fl. Franc.*, tom. 3. p. 28.

CLASSIS VII. PLANTÆ

Loc. TERRANEUS in agris prope Casalborgone inter segetes. Inter Caselle, & Lombardore lecta est. Vidi etiam secus arva in agro Taurinensi: neque infrequens est in arvis Montisferrati. *Cl.* BELLARDI in agro di Ciliano. *ANNUA.*

OBS. Petala ovata aequalis rosei coloris, modo integra, modo laeviter emarginata.

1568. SILENE nocturna.

ICON. TAUR. Vol. III. tab. 39.

Silene floribus spicatis alternis secundis sessilibus, petalis bifidis. LINN. spec. p. 595.
Viscago hirta noctiflora, floribus obsoletis spicatis. DILL. elth. 420. tab. 310. f. 400.
Cucubalus spicatus. LAM. Fl. Franc., tom. 3. p. 34.

Loc. In agri Nicaensis olivetis passim occurrit. *ANNUA.*

FLORIBUS LATERALIBUS CONFERTIS.

1569. SILENE nutans.

ICON. TAUR. Vol. III. tab. 31.

Silene petalis bifidis, floribus lateralibus secundis cernuis, panicula nutante. LINN. spec. p. 596.

Viscago foliis lanceolatis hirsutis, floribus paniculatis nutantibus. HALL. hist. tom. n. 915.
Lychnis floribus trigynis secundis paniculatis pendulis, petalis convolutis. SCOP. Fl. Carn. p. 503. n. 5.

Lychnis nutans. SCOP. Fl. Carn. ed. 2. n. 525.

Cucubalus nutans. LAM. Fl. Franc. tom. 3. p. 35.

Lychnis silvestris, s. montana latifolia viscosa florum petalis supra albis, subtus virescens, interdiu se contrahenibus. MORIS. ox. 2. p. 535.

Lychnis silvestris 1. albo flore. CLUS. hist. p. 390. 391.

Polemonium petreum Gesneri. BAUH. hist. III. p. 351.

Loc. Secus prata, ad semitas sylvarum, ad muros ubique tum in Taurinensibus collibus, tum in subalpinis. *PERENNIS.*

OBS. Secus torrentem Tertegi dictum non longe ab oppido Sasselio in provincia Aquensi nascitur singularis hujusce SILENES varietas, quae folia habet ovata, lucide-virentia, vix sinuata, minus hirsuta, atque petala intus rosea, extus fusca.

1570. SILENE viridiflora.

Silene petalis semibifidis, foliis ovatis scabriusculis acutis, panicula elongata subaphylla. LINN. spec. p. 597.

Lychnis ocymastri facie, flore viridi. HERM. parad. 199. tab. 199.

Loc. In provincia Aquensi ad pagum Genuvensi ditioni conterminum, Montenocte dictum, reperit Ignatius MOLINERI. *PERENNIS.*

FLORIBUS EX DICHTOMIA CAULIS.

1571. SILENE conoidea.

ICON. TAUR. Vol. III. tab. 30.

Silene calycibus fructus globosis acuminatis, striis triginta, foliis glabris, petalis integris. LINN. spec. p. 598.

Lychnis silvestris latifolia, calycibus turgidis striatis. BAUH. pin. 205.

Lychnis silvestris 2. CLUS. hist. 1. p. 288.

Cucubalus conoideus. LAM. Fl. Franc. tom. 3. p. 27.

Loc. Nascitur in agro Nicaensi. *ANNUA.*

1572. SILENE conica.

Silene calycibus fructus conicis striis triginta, foliis mollibus, petalis bifidis. LINN. spec. p. 598.

JACQ. Fl. Austr. tab. 253.

Lychnis conica. SCOP. Fl. Carn. ed. 2. n. 521.

Cucubalus conicus. LAM. Fl. Franc. tom. 3. p. 33.

Lychnis silvestris angustifolia calycibus turgidis striatis. BAUH. pin. 205.

Lychnis glabra annua, foliis oblongis mucronatis, flore ample rubello, capsula oblonga pyramidali. MORIS. hist. 2. p. 542. s. 5. tab. 36. f. 6.

Loc. Inter segetes Sabaudiae prope Termignon vedit Cl. BELLARDI. ANNUA

1573. SILENE sericea N. tab. 79. fig. 3.

ICON. TAUR. Vol. XXVIII. tab. 30.

Silene foliis acuminatis succulentis hirsutis lucidis, flore carneo.

Loc. Ad maris litus in sabulosis inter Oneglia, & Porto Maurizio collegit, & in hortum retulit Ignatius MOLINERI. ANNUA.

DESCR. Radix alba, annua, teres, parum fibrosa. Caulis teres, statim alterne, aut per dichotomiam divisus ramis procumbentibus, saepius simplicibus. Tota planta sericeo-subincana. Folia conjugata opposita, lingulata amplexicaulia, firmula, & succosa, elliptica. Flos petiolatus ramum terminat, pedunculo longitudine calycis, & foliorum. Calyx clavatus, decem striato-angulatus, albido-transparens, sed angulis majoribus in calycis segmenta productis: calyx ad segmenta contractior, infra eadem inflatus, unguis petalorum lineares, splendentes, calyce altiores. Petala cordata, dilute rosea, ultra medium bifida, segmentorum fine subrotundo. Coronae squamæ erectæ, acutæ. Petala subtus pallidiora ultra divisionem petalorum, sive versus unguis luteo-virent. Styli tres sublutei, filiformes, erecti. Receptaculum hirsutum, decem striatum, staminum longitudinem circiter habet. Calyx non exarescit, sed firmior continuo evadit, atque a fructu maturante extenditur. Folia ad sui originem evidentioribus, & longioribus pilis ciliata. Geniculi tument, atque foliorum conjugationes sursum saepe respiciunt. Sapor plantæ aquosus.

1574. SILENE vallesia. tab. 23. fig. 2.

ICON. TAUR. Vol. III. tab. 37.

Silene caulis subunifloris decumbentibus, foliis lanceolatis tomentosis longitudine calycis.

LINN. spec. p. 603.

Viscago foliis ovato-lanceolatis tomentosis, caulis unifloris. HALL. hist. tom. 1. n. 910.

Loc. Locis sterilibus, & editioribus alpium Valdensium. PERENNIS.

DESCR. Habet haec SILENE duram lignosam radicem, ex qua caulinis nascuntur semipalmates, nunc uniflori, nunc dichotomi, & triflori. Folia sunt linear-elliptico-acuminata, sessilia, nondum amplectentia, hirsuto-viscosa, ex viridi-cinerea. Flores erecti, longis insidentes pedunculis, qui florum altitudini aequales sunt. Calyx inflatus, primum cylindricus, dein ovalis, unciam longus, quinquedentatus, decem striis notatus, viscido-hirsutus, purpureis venis reticulatus. Petala quinque quadrangulo-cordata, amplio hilo excisa, intus alba, levissime rosea, aut albicanaria, extus phaenicea cum venis rubris. Lamina versus centrum floris saepe revoluta. Squamae decem concolores internam corollam faciunt, & petala utrinque ala una augentur. Stamina decem alternis cum unguibus connatis. Styli floris tres, filiformes, corniculati, corolla altiores. Fructus est capsula trilocularis, intra calycem maturans, apice quinquefido, aut sexfido dehiscens & semina fundens.

1575. SILENE noctiflora.

ICON. TAUR. Vol. XI. tab. 65. vol. XX. tab. 29. & Vol. XXI. tab. 15.

Silene calycibus decemangularibus, dentibus tubum aequantibus, caule dichotomo, petalis bifidis. LINN. syst. 12. p. 311.

Viscago foliis ovato-lanceolatis hirsutis, caule brachiato, calycibus venosis. HALL. hist. tom. 1. n. 911.

Cucubalus noctiflorus. LAM. Fl Franc. tom. 3. p. 35.

Lychnis noctiflora. BAUH. pin. 205.

Ocymoides noctiflorum. CAM. hort. 109. tab. 34.

Loc. Habui ex comitatu Nicaeensi. ANNUA.

1576. SILENE Nicaeensis N. tab. 44. fig. 2.

ICON. TAUR. Vol. XVII. tab. 96.

Silene villosa, & viscosa, foliis linearibus obtusis, petalis semibifidis, fructibus ovatis, calycibus decemstriatis. MISC. TAUR. tom. 5. p. 88. n. 123.

Allionii Fl. Pedem. Tom. II.

Loc. In agro Nicaeensi seclus le Var frequens est. *ANNUA.*

DESCR. Caules infirmi, vix erecti. Folia linearia, crassiuscula, sulcata. Caulis de more gentis in pedunculos dichotome fnditur. Calyces decemstriati striis viridibus, non inflati, tubulosi. Petala semifida, coronata squamis subrotundis, extus pallide flavo-purpurascens, intus albida, & per diem intus convoluta; unguis pallide lutescentes. Antherae didymae, luteo-virides. Styli tres cum stigmatibus hirsutis. Fructus est capsula ovata, trilocularis ore sexfido, aut septemfido. Tota planta villosa, & viscosa est.

1577. *SILENE inaperta.*

ICON. TAUR. Vol. XXVI. tab. 1. 2.

Silene caule dichotomo paniculato, calycibus laevibus, petalis brevissimis emarginatis, foliis glabris lanceolatis. *LINN. spec. p. 600.*

Lychnis inaperta. *SCOP. Fl. Carn. ed. 2. n. 523.*

Viscago laevis, inaperto flore. *DILL. elth. 424. tab. 315. f. 407.*

Cucubalus inapertus. *LAM. Fl. Franc. tom. 3. p. 31.*

Loc. Haec etiam Nicaeensis agri indigena planta est. *ANNUA.*

1578. *SILENE armeria.*

ICON. TAUR. Vol. III tab. 33.

Silene floribus fasciculatis fastigiatis, foliis superioribus cordatis glabris, petalis integris. *LINN. syst. 12. p. 311.*

Viscago foliis glabris ovato-lanceolatis, floribus umbellatis. *HALL. hist. tom. 1. n. 916.*

Lychnis viscosa purpurea latifolia laevis. *BAUH. pin. 205.*

Lychnis armeria. *SCOP. Fl. Carn. ed. 2. n. 526.*

Cucubalus fasciculatus. *LAM. Fl. Franc. tom. 3. p. 27.*

Armerius flos quartus. *DOD. hist. 176.*

Loc. In saxosis acclivibus Sturæ non longe ab urbe Taurini, & prope pagum Viù loco dicto il mal pas, & in collibus Canapiciensibus. *ANNUA.*

1579. *SILENE quadrifida.*

Silene petalis quadrilobis, caule dichotomo, floribus pedunculatis, foliis glabris recurvis. *LINN. spec. p. 602.*

Lychnis floribus trigynis, petalis quadrilobis, foliis linearibus. *SCOP. Fl. Carn. p. 504. n. 7.*

Viscago foliis teneris recurvis, petalis quadrifidis. *HALL. hist. tom. 1. n. 918.*

Lychnis alpina foliis angustis reflexis, petalis quadripartitis. *SEGU. veron. 3. p. 186. tab. 5. f. 1.*

Lychnis quadrifida. *SCOP. Fl. Carn. ed. 2. n. 519.*

Loc. Ex monte Genevre retulit Thomas PRIM. *P E R E N N I S.*

1580. *SILENE rupestris.*

ICON. TAUR. Vol. VIII. tab. 12. f. 1. & Vol. XII. tab. 18. f. 3.

Silene floribus erectis, petalis emarginatis, caulis teretibus, foliis lanceolatis. *LINN. spec. p. 602.*

Viscago foliis lanceolatis, caulis brachiatis, calycibus infundibuliformibus, floribus laxè umbellatis erectis. *HALL. hist. tom. 1. n. 917.*

Lychnis floribus trigynis erectis, capsulis trilocularibus, foliis linearibus. *SCOP. Fl. Carn. p. 503. n. 6.*

Lychnis saxatilis alpina glabra pumila. *TOURN. inst. p. 338.*

Auricula muris alpina, glabra, sive Lychnis glabra minima, aut Caryophylli minima species flore albo. *BAUH. hist. III. pag. 360.*

Loc. In montanis, & subalpinis umbrosis rupibus frequens. *P E R E N N I S.*

1581. *SILENE cordifolia* N. *tab. 23. f. 3.*

ICON. TAUR. Vol. XXV. tab. 67.

Silene caule simplici foliis ovatis acutis, floribus subsessilibus terminalibus, petalis semi-bifidis.

Loc. Collegi circa thermas *Vinadii*, & *Valderii*. In praeruptis saxosis, atque editioribus jugis frequens est, atque saepe occurrere in proximis montibus ad Comitatum *Nicaeensem* pertinentibus adnotavit *Ignatius Molineri*, ut supra *Tenda*, & *Savorgio*. *PERENNIS*.

DESCR. Ex radice fibrosa saxum subeunte cespitis instar exeunt plures caulinæ filiformes, sesquidigitales, qui folia habent opposita, sessilia, ovata, acuminata, *Alsines mediae* foliis fere similia, sinuata eadem laeviter sunt, viridia, & tenuissime villosa. Primæ conjugationis folia minora sunt, sequentium ampliora, postremæ autem magis acuminata, & minora. Conjugationes saepe quinque sunt. Caulis abit in brevem pedunculum, florem gerentem, ex albo laevissime roseum, petalis extus flavescentibus. Petala sunt semiquinquefida, segmentis linearis-subrotundis squama coronatrice profunde bifida, instructa. Stamina decem cum antheris di-dymis, cinereis, & cum unguibus petalorum infra embryonem ex receptaculo nascuntur; receptaculum vero est longitudine embryonis, qui tres filiformes tubas habet. Calyx inflatus, pallide virens, sed qua parte soli pater, rubescens, decem-angulatus angulis alterne minoribus, & quinquedentatus. Calycis longitudinem metiuntur unguis, quorum summa pars ala utrinque decoratur. Flos saepius unus, sed interdum utrinque unus accedit. Fructus est capsula oblonga unilocularis, quae quatuor valvis bidentatis, non revolutis, solet aperiti. Planta in universum glutine viscido donatur.

1582. SILENE saxifraga.

Silene caulis subunifloris, pedunculis longitudine caulis floribus hermaphroditis, foemineisque, petalis bifidis. LINN. syst. 12. p. 311.

Lychnis floribus trigynis, erectis, capsulis trilocularibus, foliis linearibus. SCOP. Fl. Carn. p. 503. n. 6.

Lychnis saxifraga. SCOP. Fl. Carn. ed. 2. n. 520.

Cucubalus saxifragus. LAM. Fl. Franc., tom. 3. p. 29.

Lychnis minor saxifraga. PLUK. almag. bot. SEGU. veron. p. 431. tab. 71.

Caryophyllus saxifragus. BAUH. pin. 211.

Saxifraga antiquorum quibusdam. BAUH. hist. III. p. 338.

Lychnis fruticosa angustifolia minima flore albo. BOCC. p. 81. tab. 71.

Sassifraga grande. MATTH.

Loc. In rupibus alpium frequens locis apricis. *PERENNIS*.

CAULIBUS DESTITUTÆ

1583. SILENE acaulis tab. 79. fig. 1.

Silene acaulis depressa, petalis emarginatis. LINN. syst. 12. p. 311. JACQ. Vind. p. 242.

Viscago foliis gramineis, caule brevissimo unifloro. HALL. hist. tom. 1. 919.

Lychnis acaulis. SCOP. Fl. Carn. ed. 2. n. 516.

Cucubalus muscosus. LAM. Fl. Franc., tom. 3. p. 30.

Lychnis alpina pumila folio gramineo, seu muscus alpinus Lychnidis flore. BAUH. pin. 206.

Muscus alpinus Lychnidis flore. BAUH. hist. III. p. 767.

Ocymoide muscoso alpino. PON. ital. Bald. 199.

Loc. Lapides, & lapidum interstitia in pene summis alpibus ubique fere exornat. *PERENNIS*.

Obs. Loco squamarum, quae coronam faciunt, adsunt tubercula, styli tres, stamina decem, calyx decem striatus, striis elevatis, petala emarginata, pedunculi, sive scapi longitudine calycis. Fructus cylindricus.

1584. SILENE exscapa N. tab. 79. fig. 2.

Silene flore sessili fructibus subrotundis.

Loc. Iisdem locis, quibus SILENE acaulis, sed amat potius loca editiora, & vento magis perflata. *PERENNIS*.

Obs. Similis est priori, adeo ut pro varietate habuerim, sed ea discrimina habet, quae distinctam speciem constituunt. Tota planta minor est. Flos minor dilutioris coloris, qui in rosula foliorum sedet vix pedunculatus. Fructus non cylindrici, sed globosi.

CUCUBALUS. Tourn. inst. 339. tab. 176.

Calyx quinquedentatus. Petala unguiculata, ad fauces nuda. Styli tres.
Capsula uni, aut trilocularis, polysperma.

1585 CUCUBALUS baccifer.

ICON. TAUR. Vol. XXV. tab. 25.

Cucubalus calycibus campanulatis, petalis distantibus pericarpis coloratis, ramis divaricatis. LINN. spec. p. 591. BOHEM. Fl. Lips. p. 163.

Viscago baccifera petalis serratis. HALL. hist. tom. I. n. 912.

Lychnis floribus trigynis, calycibus campanulatis, capsula colorata. SCOP. Fl. Carn. p. 502. n. 3.

Lychnis baccifera. SCOP. Fl. Carn. ed. 2. n. 517.

Cucubalus Plinii. LUGD. 1429. Tourn. inst. 338. HALL. gotting. 147.

Cucubalus quibusdam, vel Alsine baccifera. BAUH. hist. II. p. 175.

Alsine scandens baccifera. BAUH. pin. 250.

Alsine repens. DOD. pempt. 403.

Loc. Ad sepes ubique vulgatissima, praesertim in collibus Taurinensis. PERENNIS.

1586. CUCUBALUS Behen.

ICON. TAUR. Vol. III. tab. 44.

Cucubalus calycibus subglobosis glabris reticulato-venosis, capsulis trilocularibus, corollis subnudis. LINN. spec. p. 591.

Viscago caule brachiato nodoso, calycibus inflatis venosis. HALL. hist. tom. I. n. 913.

Lychnis floribus trigynis pendulis, calycibus ovatis inflatis venosis, capsulis semitrilocularibus. SCOP. Fl. Carn. p. 502. n. 4.

Lychnis tristyla, trilocularis, calyce inflato. BOHEM. Fl. Lips. p. 165. n. 394.

Lychnis behen. SCOP. Fl. Carn. ed. 2. n. 514.

Lychnis silvestris, quae behen album vulgo. BAUH. pin. 205.

Behen album officinarum. BAUH. hist. III. p. 356.

B. *Lychnis alpina repens saxatilis, quae Behen album vulgo folio latiusculo, & breviori.*

PON. comp. 128. SPEC. PEDEM. p. 33. tab. 5. fig. 3.

Loc. In pratis ubique vulgatissima at varietas B nascitur copiose inter mobiles lapides ad summos alpium praecipue Valdensium scopulos. PERENNIS.

Obs. Cauliculis repentibus ramis, unifloris, foliis subrotundis, & ciliatis a Behen albo vulgari differt varietas insignis descripta in SPEC. PEDEM. p. 33. Collecta variis locis specimina docuerunt hanc plantam non eamdem esse, sed parum a praecedenti diversam.

1587. CUCUBALUS italicus.

*ICON. TAUR. Vol. XX. tab. 8.

Cucubalus calycibus clavatis, petalis semibifidis, panicula dichotoma erecta, genitalibus declinatis, caule erecto. LINN. syst. 12. p. 309.

JACQ. obs. 4. tab. 97.

Loc. In dumetis, & ad oras sylvarum in collibus Taurinensis prope Superga, & S. Rafele. Copiose ad sepes circa Vico di Mondovi. Circa Segusium etiam nascitur locis saxosis. PERENNIS.

1588. CUCUBALUS otites.

Cucubalus floribus dioicis, petalis linearibus indivisis. LINN. spec. p. 594.

Viscago floribus verticillatis spicatis, sexu distinctis, petalis linearibus. HALL. hist. tom. I. n. 920.

Lychnis otites. SCOP. Fl. Carn. ed. 2. n. 515.

Cucubalus parviflorus. LAM. Fl. Franc. tom. 3. p. 26.

Lychnis viscosa flore muscoso. BAUH. pin. 206.

Sesamoides magnum salmanticum. CLUS. hist. I. p. 295.

Loc. Circa Segusium in arenosis fluminis Dora sat copiose, sed non infrequens est in pascuis saxosis sterilibus, praesertim collum. *PERENNIS.*

LYCHNIS. LINN. gen. n. 507. syst. n. 580.

Calyx quinquedentatus. Stamina decem; styli quinque. Capsula 3-vel 5-locularis.

1589 LYCHNIS flos cuculi.

ICON. TAUR. Vol. III. tab. 45.

Lychnis petalis quadrifidis fructu subrotundo. LINN. spec. p. 625. HALL. hist. tom. 1. n. 921.

Lychnis floribus pentagynis, petalis laciniatis. SCOP. Fl. Carn. p. 504. n. 8. ed. 2. n. 528.

Lychnis pratensis flore laciniato simplici. MORIS. ox. 2. p. 537.

Caryophyllus pratensis, flore laciniato simplici, s. flos cuculi. BAUH. pin. 210.

Cuculi flos, odontites quibusdam. BAUH. hist. III. p. 347.

Loc. In pratis irriguis frequens est. *PERENNIS.*

1590. LYCHNIS viscaria.

Lychnis petalis integris. LINN. spec. p. 625.

Lychnis foliis lanceolatis, floribus verticillatis spicatis. HALL. hist. tom. 1. n. 927.

Lychnis sylvestris viscosa rubra angustifolia. BAUH. pin. 205.

Lychnis sylvestris IV. CLUS. hist. 289.

Loc. Inhabitat colles locis aridis soli expositis ad oras sylvarum. *PERENNIS.*

1591. LYCHNIS alpina.

ICON. TAUR. Vol. XIII. tab. 101. f. 1.

Lychnis foliis linearibus lanceolatis, floribus umbellato-capitatis. HALL. hist. tom. 1. n. 922. tab. 27. emend. 5. n. 46.

Lychnis petalis bifidis, floribus corymbosis. LINN. spec. p. 616.

Loc. Nascitur in alpinis pratis della Vanoesa, alp re, & Courmajour, atque in editis jugis inter Ceresole, & Augustam Praetoriam, in catena alpium di Grassonet, valle di Tigne, & monte Cenisio. *PERENNIS.*

OBS. Calyx inflatus. Laminae petalorum profunde sectae, purpureae. Squamae coronatrices lineares. Styli quinque flore longiores. Stamina decem.

1592. LYCHNIS dioica.

ICON. TAUR. Vol. III. tab. 38.

Lychnis floribus dioicis. LINN. spec. p. 626. SCOP. Fl. Carn. p. 505. ed. 2. n. 530. HALL. hist. tom. 1. n. 923.

Lychnis sylvestris, seu aquatica purpurea simplex. BAUH. pin. 204.

Ocymoides purpureum multis. BAUH. hist. III. p. 343.

B. *Lychnis sylvestris alba simplex. BAUH. pin. 204.*

Ocymoides album multis. BAUH. hist. III. p. 342.

Loc. Prima ad radices alpium in irriguis umbrosis, ad fontium scaturiginis prae- cipue frequens est. Varietas B. ubique obviam venit in agro Pedemontano ad sepes, fossas, & semitas. *PERENNIS.*

OBS. Praestantissimi viri LINNAEUS, HALLERUS, & SCOPOLI, purpuream ab alba non distinguunt. Eos etiam secutus sum, attamen non varietate, sed specie differre putarem animadvertis purpuream in montanis, & irriguis tantummodo nasci, neque adeo ramosam, & caespitosam esse.

AGROSTEMMA. LINN. gen. n. 516. syst. n. 579.

Calyx quinquedentatus, quinqueangulatus, vel decemstriatus, coriaceus. Stamina decem. Styli quinque. Capsula unilocularis.

1593 AGROSTEMMA githago.

ICON. TAUR. Vol. III. tab. 36. & Vol. XXII. tab. 9.

Agrostemma hirsuta, calycibus corollam aequantibus, petalis integris nudis. LINN. spec. p. 624.

Lychnis calycibus longissime caudatis. HALL. hist. tom. 1. n. 926.

Lychnis floribus pentagynis, petalis nudis calyce brevioribus. SCOP. Fl. Carn. p. 505. n. 9.

Lychnis githago. SCOP. Fl. Carn. ed. 2. n. 527.

Lychnis segetum. LAM. Fl. Franc. tom. 3. p. 50.

Lychnis segetum major. BAUH. pin. 204.

Pseudo-Melanthium. BAUH. hist. III. p. 341.

Pseudomelantio. MATTH.

Loc. Ubique inter segetes. ANNUA.

OBS. Eiusdem insignem varietatem semipalmarem corollae longitudine calycem excedente, unifloram, foliis linearibus angustissimis reperit Cl. DANA in alpinis pratis sterilioribus prope *Carlinum* in valle *Tanari*, quam non separo, licet uniflora constanter sit, atque insignem differentiam praefbeat.

1594. AGROSTEMMA caeli rosa.

ICON. TAUR. Vol. XVI. tab. 9.

Agrostemma glabra foliis linear-lanceolatis, petalis emarginatis coronatis. LINN. spec. p. 624.

Lychnis pseudomelanthis similis africana glabra angustifolia. HERM. Lugdb. 391. tab. 393.

Loc. In Comitatu Nicaeensi vidit Cl. BELLARDI. ANNUA.

1595. AGROSTEMMA coronaria.

ICON. TAUR. Vol. III. tab. 27. & Vol. XIII. tab. 104.

Agrostemma tomentosa foliis ovato-lanceolatis, petalis emarginatis coronatis serratis. LINN. syst. 12. p. 319.

Lychnis tomentosa calycibus costatis, floribus longissime petiolatis. HALL. hist. tom. 1. n. 925.

Lychnis coronaria *Dioscoridis sativa*, flore dilute rubente. TOURN. inst. 334.

Lychnis coronaria *Dioscoridis sativa vulgo*. BAUH. hist. III. p. 340.

Loc. In sylvis caeduis, & locis saxosis *Canapiciensium*, & *Montisregalensium*, uti circa *Roburent*, *Montaldo*, e *Frabosa*. In valle *Augustae Praetoriae* prope *Bard* observavit *Ignatius Molineri*. PERENNIS.

1596. AGROSTEMMA flos Jovis.

ICON. TAUR. Vol. XXV. tab. 63.

Agrostemma tomentosa petalis emarginatis. LINN. spec. p. 625.

Lychnis tomentosa, umbellis paucifloris, petalis cordatis. HALL hist. tom. 1. n. 924.

Lychnis umbellifera. LAM. Fl. Franc. tom. 3. p. 52.

Lychnis umbellifera montana helvetica. ZANN. hist. 128. tab. 51.

Loc. In alpibus ad rupes frequens locis apricis. PERENNIS.

TAMARISCUS. Tourn. inst. 661. TAMARIX. LINN. gen. n. 337. syst. n. 372.

Calyx campaniformis, profundissime quinquefidus, ut pentaphyllus videatur.
Stamina quinque, aut decem. Stylus unus. Capsula unilocularis, trivalvis.
Semina papposa.

1597 **T**AMARISCUS gallicus.

ICON. TAUR. Vol. XIX. tab. 74.

Tamarix floribus pentandris. LINN. spec. p. 386. Gou. hort. monsp. p. 155.
Tamarix altera folio tenuiore, seu gallica. BAUH. pin. 485.

Tamariscus narbonensis. LOB. ic. 218. Tourn. inst. 661.

Loc. In agro Nicaeensi. FRUTEX.

DESCR. *TAMARIX gallica* in parvam arborem excrescit. Folia multo minora, densius imbricata, viridia, acutiora, cum in *germanica* glauco-cinerea sint. In *germanica* rami florigeri recti esse solent: In *gallica* autem rami florigeri orizontales, sive ramo majori perpendiculares. Flores in *germanica* duplo, & ultra majores, quam in *gallica*, brevius pedunculati. Stamina in *germanica* decem: Stigma simplex; stamina petalis breviora antheris dydimis, albidis; in *gallica* stamina quinque, multo petalis longiora antheris purpureis, etiam didymis. Calyx in *germanica* appet ex quinque foliolis linearibus viridibus compositus, folio uno instructus ab aliis foliis non dissimili, pedunculum fulcidente. In *gallica* folium floribus singulis subjectum, albidum est, pellucens, aristatum. Calyx autem videtur ex quinque foliolis viridibus, imbricatim positis, brevissimis conflatum. In *germanica* stigma orbiculatum, non trifidum. In *gallica* germen purpureum cum stigmate trifido.

1598. TAMARISCUS germanicus.

ICON. TAUR. Vol. II. tab. 142.

Tamarix floribus decandris. LINN. spec. p. 387.

Tamarix fruticosa, folio crassiore, seu germanica. LOB. ic. 218.

Mirice, o sia Tamariggio. MATTH.

Loc. Ubique in sabulosis fluminum alveis in agro Pedemontano. SUFFRUTEX.

VIR. *TAMARISCUS* utraque similia principia possidet, sed *TAMARISCUS germanica* in usum venire solet. Cum adstrictoria, & tonica vi abstergit, atque adhibetur ad urinam ciendam, & in viscerum imi ventris obstructionibus, praesertim in lienis morbis. Planum est hoc remedii genus non vere sufficere ad viscerum infarctus resolvendos, alicujus autem adjumenti esse posse post fortiora abstergentia, & saponacea adhibita. Per combustionem haec planta non exiguum praebet quantitatem salis medii ad salem mirabilem GLAUBERI accendentis, qui apozematibus diureticis, aut deobstruentibus saepe adjicitur. Cortici radicis uberioris inest activum principium, hic idcirco in usum eligitur. Ea, quae de Ononide dicta sunt, ad *TAMARISCUM* transferri possunt. *TAMARISCI* cortex in decocto adhibetur a drachmis duabus ad drachmas sex, aut etiam unciam unam; duplo major esse potest ligni, & foliorum dosis.

ALDROVANDA. LINN. gen. n. 350. syst. 386. Tourn. tab. 127.

Calyx campaniformis, profunde quinquepartitus. Petala persistentia. Stamina quinque. Styli quinque. Capsula unilocularis, quinquevalvis, decemisperma.

1599 **A**LDROVANDA vesiculosa. LINN. spec. p. 402.

Aldrovanda. MONT. act. Bonon. vol. 2. p. 3. part. 404. tab. 12.

Lenticula palustris indica, foliis subrotundis, binis capillamentis ad imum barbatis.

PLUK. alm. 211. tab. 41. f. 6.

Loc. Aquis innatat secus lacus di Candia, & Viverone. Crescit etiam in fossis profundioribus di Viverone, & signatim, observante Cl. BELLARDI, loco dicto Marigna. PERENNIS.

OBS. Pedunculus teres, foliis longior. Calyx viridis, profunde quinquefidus, foliolis ovatis concavis. Petala ovata, sordide alba, vix calyce majora, conniventia. Stamina quinque, inter unum, & alterum petalum orta. Apices lutei, didymi. Petala inter calycina folia enascuntur. Styli quinque. Capsula unilocularis in quolibet foliorum verticillo. Flos unicus; caulis nimis in pedunculum abire videtur, dum ex latere ramum, sive caulem producit.

RORELLA. HALL. hist. tom. 1. p. 371.

DROSERA. LINN. gen. n. 351. syst. n. 387.

Calyx tubulosus, semiquinquefidus. Stamina quinque. Styli quinque.
Capsula unilocularis, quinquevalvis, polysperma.

1600 RORELLA longifolia.

Rorella foliis ellipticis, caule nudo paucifloro. HALL. hist. tom. 1. n. 833.

Drosera scapis radicatis, foliis oblongis. LINN. spec. p. 403.

Ros solis septentrionalis. SCOP. Fl. Carn. ed. 2. n. 390.

Ros solis folio oblongo. BAUH. pin. 357.

Ros solis. DOD. pempt. 474.

Loc. In pratis spongiosis, atque ad fontium scaturigines, & secus lacus di Candia, Vivrone, & Eporediae. ANNUA.

1601. RORELLA rotundifolia.

ICON. TAUR. Vol. XXI. tab. 8.

Rorella caule nudo paucifloro, foliis petiolatis subrotundis. HALL. hist. tom. 1. n. 834.

Drosera scapis radicatis, foliis orbiculatis. LINN. spec. p. 402.

Ros solis septentrionalis. SCOP. Fl. Carn. ed. 2. n. 390.

Ros solis folio rotundo. BAUH. pin. 357.

Ros solis. BAUH. hist. III. p. 761.

OFF. Ros, s. Rorella rotundifolia.

Loc. Haec longe vulgatior est, quam *longifolia*, & dictis locis occurrit, sive ad radices alpium, sive ad oras lacuum. TERRANEUS in montibus Bugellensibus legit. ANNUA.

VIR. Utriusque RORELLÆ similis est natura. Laudata est RORELLA rotundifolia ad urinam ciendam, & morbos pulmonis etiam suppurati, sed summa acrimonia, quam habet, in tanta remediiorum balsamicorum, & abstergentium ubertate, suadet ab ejusdem usu abstinere.

OXYS. TOURN. inst. 88. tab. 19.

OXALIS. LINN. gen. n. 515., syst. n. 578.

Calyx campaniformis acute quinquefidus. Corolla pentapetala, unguibus primum distinctis, deinde conglutinatis. Stamina decem. Styli quinque.

Fructus pentagonus, foetus ex quinque conjunctis loculis polyspermis, & per maturitatem dissilientibus.

1602 OXYS acetosella.

ICON. TAUR. Vol. III. tab. 52. 53.

Oxys scapo unifloro, radice squamosa articulata. BOHEM. lips. n. 70.

Oxalis scapo unifloro, foliis ternatis, radice squamosa articulata. LINN. syst. 12. p. 318. HALL. hist. tom. 1. n. 928.

Oxys acetosella. SCOP. Fl. Carn. ed. 2. n. 561.

Oxys alba. LAM. Fl. Franc. tom. 3. p. 60.

Oxys flore albo. TOURN. inst. 88.

Trifolium acetosum vulgare. BAUH. pin. 330.

Trifolium acetosum. DOD. pempt. 578.

Oxys Pliniana, *panis cuculi*, *alleluja officinarum*, *trifolium acetosum*. LOB. ic. p. 32.
Trifolio acetoso. MATTH.

OFF. *Acetosella*, *Alleluja*, & *Lujula*.

Loc. Abunde in umbrosis sylvis primovere ubique. PERENNIS.

VIR. Acido plurimo abundat. Utilis est in morbis a putredine, febribus ardentibus, & sanguinis aestu: sitim extinguit, calorem temperat, atque humorum alkalescentiam continet. Datur ex aqua decocta, aut succus expressus ab uncia una ad uncias duas. Ex succo paratur sal essentiale *Acetosellae*, cuius usus frequens est in supra recensis morbis. Cuilibet cyatho aquae, aut apozematis adjici solent grana aliquot a duobus ad quinque. Sequentes duae species minus quidem valent, similes tamen virtutes suppeditant.

1603. OXYS corniculata.

ICON. TAUR. Vol. III. tab. 51.

Oxys caule ramoso, *pedunculis plerumque bifloris*. BOHEM. lips. p. 34. n. 71.

Oxalis caule ramoso diffuso, *pedunculis umbelliferis*. LINN. spec. p. 623.

Oxys lutea flavo flore. CLUS. hist. 2. p. 249.

Oxys flore luteo. BAUH. hist. p. 388.

Trifolium acetosum corniculatum. BAUH. pin. 330.

Oxys corniculata. SCOP. Fl. Carn. ed. 2. n. 562.

Oxys lutea. TOURN. 88. LAM. Fl. Franc. tom. 3. p. 60.

Trifolio acetoso giallo. MATTH.

Loc. In montibus Liguria ad irrigua frequentem esse TERRANEUS adnotavit, addidit etiam sibi occurrisse hanc stirpem in agro Taurinensi. Passim nascitur ad macerias, & in vineis locis collinis. ANNUA.

1604. OXYS stricta.

ICON. TAUR. Vol. III. tab. 50.

Oxalis caule ramoso erecto, *pedunculis umbelliferis*. LINN. spec. p. 624.

Oxys americana erectior. TOURN. inst. 88.

Trifolium acetosum corniculatum luteum majus rectum indicum, s. *virginianum*. MORIS. hist. 2. p. 184. s. 2. tab. 17. f. 3.

Loc. In pascuis umbrosis collium Taurinensium, & ad sepes minime rara, ita ut indigena videatur. Aliis etiam, similibusque locis sponte oriri animadvertisit Cl. BELLARDI. PERENNIS.

STATICE. LINN. gen. n. 348. syst. n. 384. TOURN. tab. 177.

Involucrum universale varium. Calyx proprius infundibuliformis, limbo integro plicato.

Petala quinque, sensim dilatata, & juxta se posita, infundibulum referentia.

Stamina quinque. Styli quinque. Fructus stellatus, monospermus
ex calyce persistente.

1605. STATICE armeria.

ICON. TAUR. Vol. X. tab. 37.

Statice scapo simplici capitato, *foliis linearibus*. LINN. spec. p. 394. HALL. hist. tom. 1. n. 835.

Statice alpina major flore albo. TOURN. inst. 341.

Caryophyllus montanus major flore globoso. BAUH. pin. 211.

Caryophyllaeus flos aphyllocaulos, vel *junceus major*. BAUH. hist. III. p. 336.

B *Statice montana minor*. TOURN. inst. 340.

C *Statice montana minima*. TOURN. inst. 341.

Loc. In saxosis summi collis *Superga* dicti: in saxosis apricis subalpinis copiose provenit, neque deest in pascuis alpinis. Varietas B, & C in jugis pene summis alpium adinvenitur; hujusce varietatis specimina ex monte *Cenisio* habeo, quorum scapus Parisiensem pollicem vix aequat. PERENNIS.

1606. STATICE plantaginea N.

*ICON. TAUR. Vol. IX. tab. 96.**Statice foliis lanceolatis nervosis, scapo simplici capitato.**Statice armeria major. JACQ. hort. vindob. tab. 42.**Statice lusitanica Scorzonerae folio. TOURN. inst. p. 341.**Loc. In vallis Locanae montibus, atque inter Lance, & Viù nascitur. PERENNIS.**OBS. Distincta species est, non varietas superioris; convenit floribus, & capitulo, sed elyptico-lanceolata est, & evidentibus nervis instar plantaginis instructa.*

1607. STATICE Limonium.

*ICON. TAUR. Vol. XXV. tab. 26.**Statice scapo paniculato tereti, foliis laevibus enerviis subtus mucronatis. LINN. syst. 12. p. 222.**Limonium maritimum majus. BAUH. pin. 192.**Limonio. MATTH.**Loc. Agrum Nicaeensem ad maris litus inhabitat. PERENNIS.*

1608. STATICE cordata.

*Statice scapo paniculato, foliis spathulatis retusis. LINN. spec. plant. p. 394.**Statice maritima. LAM. Fl. Franc., tom. 3. p. 64.**Limonium maritimum minus, foliis cordatis. BAUH. pin. 192. prodr. 99.**Limonium minimum cordatum, s. folio retuso. BARR. ic. 805.**Loc. Ad rupes maritimae frequens. PERENNIS.*

FRANKENIA. LINN. gen. n. 401. syst. n. 441.

Calyx subcylindricus, quinquedentatus, persistens. Stamina quinque. Stylus unus stygmate bifido. Capsula unilocularis, ab imo ad summum in tres valvas dehiscens, polysperma.

1609 FRANKENIA pulverulenta.

*ICON. TAUR. Vol. XVI. tab. 103.**Franca maritima quadrifolia supina, chamaesyces folio, & facie. MICH. gen. 23.**Frankenia foliis obovatis retusis, subtus pulveratis. LINN. spec. p. 474.**Franca foliis ovatis. GER. Fl. Gallopr. p. 319. n. 1.**Anthyllis valentina. CLUS. hist. 2. p. 186.**Alsine maritima supina foliis chamaesyces. TOURN. inst. 665.**Loc. In agris Nicaeensis arenosis collectam habeo. ANNUA.*

PYROLA. LINN. gen. n. 490. syst. n. 545. TOURN. tab. 132.

Calyx campaniformis, quinquefidus. Stamina decem, saepius inaequaliter disposita. Stylus unus cum stygmate quinquefido. Capsula 5-locularis, loculis polyspermis.

1610 PYROLA rotundifolia.

*ICON. TAUR. Vol. VII. tab. 107. f. 2.**Pyrola staminibus adscendentibus, pistillo declinato. LINN. spec. p. 567.**Pyrola foliis subrotundis, tubis recurvis. HALL. hist. tom. 1. n. 1010.**Pyrola folio rotundo. RIVIN. tab. 135. & folio obtuso ibid. tab. 136.**Pyrola rotundifolia major. BAUH. pin. p. 191. TOURN. inst. p. 256.**Pyrola. BAUH. hist. III. 535.**Pirola. MATTH.**OFF. Pyrola.**Loc. In dumetis saxosis, & umbrosis alpium nascitur. PERENNIS.**VIR. Adstringit, & abstergit, minus succosa, quam Bugula, cuius virtutes aemulatur. HELVETI magni faciunt, eamque vulnerariarum stirpium speciebus addere solent.*

1611. PYROLA minor.

Pyrola floribus racemosis dispersis, staminibus, pistillisque rectis. LINN. spec. p. 567.

FLORE PENTAPETALO, NEC GYMNO DISPERMÆ

91

Pyrola foliis subrotundis, tubis rectis. HALL. hist. tom. 1. n. 1009.

Pyrola minor. RIVIN. pentap. irreg. tab. 134.

Loc. CACCIA in valle *Ulcensi*. Abunde nascitur in umbrosis montanis circa *Luce-*
rame, supra *Sanctuarium B. M. V. d' Oropa*, atque in alpibus *Chamony*, &
Pralugnan. *PERENNIS*.

1612. PYROLA secunda.

Pyrola racemo unilaterali. LINN. spec. p. 567. HALL. hist. tom. 1. p. 430. n. 108.

Pyrola folio mucronato serrato. BAUH. pin. p. 191. TOURN. inst. p. 256.

Pyrola folio serrato. BAUH. hist. III. 536.

Pyrola II. tenuior. CLUS. pan. 506.

*Loc. Abunde in monte *Cenisio*, valle di *Locana*, alpibus *Valdensium*, & di *Ussey*.*
PERENNIS.

1613. PYROLA uniflora.

Pyrola scapo unifloro. LINN. spec. p. 568. HALL. hist. tom. 1. p. 431. n. 1011.

Pyrola flore singulari. RIVIN. tab. 137.

Pyrola minima alpina. BAUH. hist. III. 536.

*Loc. Umbrosa, & frigida loca incolit prope *Chamony*, *Lanebourg*, in monte *Ceni-*
sio, & alpibus di *Locana*. In editioribus supra *Courmajour* copiose nascentem
legit Petrus MOLINERI. *PERENNIS*.*

RESEDA. LINN. gen. n. 535. syst. n. 608. TOURN. tab. 238.

Calyx profunde multipartitus, in variis speciebus diversimode. Petala saepius quinque, in-
terdum sex, aliquibus multifidis. Styli tres ad quinque. Capsula unilocularis, apice hians
valvis tribus, aut quatuor, sed in *Sesamoide* fructus ex quinque capsulis monospermis
compositus.

1614 RESEDA luteola.

ICON. TAUR. Vol. III. tab. 88.

Reseda foliis ellipticis obtuse lanceolatis undulatis, calycibus quadrifidis. HALL. hist.
tom. 2. n. 1058.

Reseda foliis lanceolatis integris basi utrinque unidentatis, calycibus quadrifidis. LINN.
syst. 12. p. 329.

Reseda foliis lanceolatis integris, calycibus quadrifidis. GER. p. 376. n. 1.

Luteola herba salicis folio. BAUH. pin. p. 100. TOURN. inst. p. 423.

Strusio falso. MATTH.

OFF. Luteola.

Loc. In Comitatu Astensi, Liguria, & Monteferrato ad muros, vias, & ruderata.
ANNUA.

Vir. A nobis neglecta planta, alibi, data opera, colitur propter luteum colorem.

1615. RESEDA lutea.

Reseda foliis omnibus trifidis, inferioribus pinnatis. LINN. spec. p. 645.

Reseda hexapetala, foliis pinnatis, undulatis, calyce sexfido. HALL. hist. tom. 2. n. 1056.

JACQ. Fl. Austr. tab. 353.

Reseda vulgaris. BAUH. pin. p. 100. TOURN. inst. 423.

Reseda lutea. BAUH. hist. III. 467.

Reseda Plinii Neotericorum, Belgis Eruca peregrina italicica, vel cantabrica. LOB. ic. 222.

Loc. In aridis, & sabulosis praesertim torrentium, & fluminum in agro Pedemon-
tano vulgaris est. ANNUA.

1616. RESEDA alba.

ICON. TAUR. Vol. III. tab. 87. & Vol. XV. tab. 4. 8.

Reseda foliis pinnatis, floribus tetragynis, calycibus sexpartitis. LINN. spec. p. 645.

Reseda maxima. BAUH. pin. p. 100.

Reseda foliis calcitrapae, flore albo. MORIS. h. r. bles. TOURN. inst. p. 423.
Loc. In comitatu Nicaeensi locis sterilibus, & arenosis. ANNUA.

1617. RESEDA phytheuma.

ICON. TAUR. Vol. XXVI. tab. 73.

Reseda foliis integris, trilobisque, calycibus sexpartitis maximis. LINN. spec. p. 645.

Reseda foliis radicalibus integris, caulinis integris, & semitrilobis, calycibus sexfidis florrem superantibus. HALL. hist. tom. 2. n. 1057.

Reseda minor vulgaris TOURN. inst. p. 423.

JACQ. Fl. Austr. tab. 132.

Resedae affinis phytheuma. BAUH. pin. p. 100.

Phytheuma. BAUH. hist. III. 386.

Erucago apula trifida quinquefolia. COL. ecphr. 267. tab. 269.

Reseda calicinalis. LAM. Fl. Franc. tom. 3. p. 204.

Loc. Ad vias, & locis saxosis, tum etiam in vineis collum calidiorum. ANNUA.

1618. RESEDA sesamoides. tab. 88. f. 3.

ICON. TAUR. Vol. XXVIII. tab. 20.

Reseda foliis lanceolatis integris, fructibus stellatis. LINN. spec. p. 644.

Sesamoides fructu stellato. TOURN. inst. p. 424.

Reseda stellata. LAM. Fl. Franc. tom. 3. p. 204.

Loc. In saxosis apricis provinciae Aquensis circa Mieuje, & la cà di prà. PERENNIS.

DESCR. Planta perennis. Ex una radice caules plures prostrati, sesquipalmates, striati, subangulati, virides. Folia radicalia elliptico-spathula:a, longe lingulata: caulina sessilia, fere linearia, sed versus finem ampliora, obtusa, glabra omnia, neque sinuata, neque dentata. Caules saepissime simplices. Flores longissime racemosi, subsessiles. Calyx profundissime quinquefidus. Ex calyce receptaculum florem sustinens. Petala alba. Antherae luteae. Germina distincta quinque, quae in totidem capsulas abeunt monospermas. Calyx expansus, & reflexus tribus segmentis sursum spectantibus, & duobus inferius.

SPIRÆA. LINN. gen. n. 554. syst. n. 630.

Calyx quinquefidus. Petala quinque aequalia. Stamina plura. Capsulae plures congestae, bivalves, in nostris monospermae.

1621. SPIRÆA aruncus.

ICON. TAUR. Vol. XXI. tab. 19.

Spiraea foliis bipinnatis, floribus hermaphroditis, masculisque. GOU. illustr. p. 31.

Spiraea foliis supradecompositis, spicis paniculatis, floribus dioicis. LINN. spec. p. 702.

Ulmaria floribus in longas spicas digestis. BOHER. ind. p. 295.

Filipendula dioica foliis duplicato-pinnatis, pinnis quinquefoliis, trifoliis, & simplicibus.

HALL. hist. tom. 2. n. 1134.

Barba caprae floribus oblongis. BAUH. pin. 163.

Barba caprae. BAUH. hist. III. p. 488.

Loc. In dumetis, & in sylvis collinis, & montanis frequens. PERENNIS.

1622. SPIRÆA filipendula.

Spiraea foliis pinnatis, foliolis uniformibus serratis, caule herbaceo, floribus cymosis.

LINN. spec. p. 702. CRANTZ. fasc. 2. p. 82.

Filipendula foliis pinnatis maximis intermixtis, extremo trilobato. HALL. hist. tom. 2. n. 1136.

Filipendula vulgaris. BAUH. pin. 163.

Filipendula. MATTH.

Loc. In pratis agri Pedemontani passim repetitur. Copiosius in pratis, quae parum distant a montibus. PERENNIS.

Vir. Universae plantae inest principium acidum alkalino sali junctum; copiosius hoc principio redundat radix, quae praesertim ad usus medicinales recipitur. Alvi fluxus dicitur cohibere, sed praesertim ad calculum pellendum commendata est radix *FILIPENDULÆ*, quae datur in pulverem redacta a drachma una ad drachmas duas. Vis ejus convenit cum virtute radicum *Fragariae*, aliarumque similiūm plantarum.

1623. SPIRÆA ulmaria.

ICON. TAUR. Vol. XXI. tab. 20.

Spiraea foliis pinnatis impari majore lobato, floribus cymosis. LINN. spec. p. 702.

Filipendula foliis pinnatis acute serratis minimis intermixtis, extrema trilobata maxima.

HALL. hist. tom. 2. n. 1135.

Ulmaria vulgaris. PARK.

Barba caprae floribus compactis. BAUH. pin. 164.

Ulmaria. BAUH. hist. III. 488.

Loc. Secus aquarum canales, quibus prata irrigantur, in agro *Pedemontano* abunde.
PERENNIS.

Vir. Non unius, sed diversae naturae activa principia continet *ULMARIA*. Adstringendo abstergit principio fixo, sed praeterea volatili abstergente, & resolvente humores solvit, atque minima vasa expedit. Succus, & decoctum *ULMARIAE* utile est in alvi fluxu. Aqua vero stillatitia efficax habetur in febribus mali moris, in quibus opportunum est alvi fluxum cohibere, humorum corruptionem continere, ac blande perspirationem propellere. In febribus igitur peticularibus, quae hasce sibi vindicant indicationes, eadem aestimatur, ac a Medicis utiliter adhibetur. Datur succus *ULMARIAE* ab unciiis duabus ad uncias quatuor. Aquae stillatitiae usus, repetitis dosibus unciarum quatuor, aut sex pro ratione circumstantiarum, praescribitur.

TRIBULUS. LINN. gen. n. 476. syst. n. 527. TOURN. tab. 141.

Calyx profunde quinquefidus. Petala quinque aequalia. Stamina decem. Stylus nullus.

Stigma capitatum. Capsulae plures congestae, aculeatae.

1624 TRIBULUS terrestris.

Tribulus foliis subsexjugis subaequalibus, seminibus quadricornibus. LINN. syst. 12. p. 296.

Tribulus terrestris ciceris folio, fructu aculeato. BAUH. pin. 252.

Tribulus terrestris. BAUH. hist. II. p. 352.

Tribolo terrestre. MATTH.

Loc. Nicaeae secus arva abunde: nobis circa Segusium occurrit, in comitatu Astensi, & in valle Augustae Praetoriae, necnon in Liguria, & Monteferrato.
ANNUUS.

STAPHYLÆA. LINN. gen. n. 336. syst. n. 311. TOURN. tab. 386.

Calyx concavus, quinquefidus, marcescens. Petala elliptica. Stamina quinque.

Styli bini, quandoque tres. Capsula membranacea, 2-interdum 3-locularis, vesicae instar inflata continet ossicula globosa.

1625 STAPHYLÆA pinnata.

Staphylaea foliis pinnatis. LINN. spec. p. 386. HALL. hist. tom. 1. n. 831.

Pistacia silvestris. BAUH. pin. 401.

Nux vesicaria. DOD. pempt. 318.

Loc. In collinis frequens ad sepes. FRUTEX.

TILIA, LINN. gen. n. 587. syst. n. 660. TOURN. tab. 381.

Bractea oblonga, pedunculum multiflorum sustinens. Calyx profunde quinquepartitus, deciduus. Stamina plurima, in phalanges disposita. Stylus unius. Capsula globosa, coriacea, quinquelocularis, quinquevalvis, loculis monospermis, sed unum tantum plerumque solet ad maturitatem pervenire.

1626 TILIA europaea.

ICON. TAUR. Vol. XXII. tab. 44.

Tilia floribus nectario destitutis. LINN. spec. p. 733.

Tilia foliis cordato-lanceolatis spongiosis, ad nervorum folii angulos sessilibus. HALL. hist. tom. 2. n. 1030.

Tilia (officinarum *Tilia omnium*). CRANTZ. fasc. 2. ed. 2. p. 96.

Tilia platiphyllus. SCOP. Fl. Carn. ed. 2. n. 641.

Tilia foemina folio majore. BAUH. pin. 426.

Tilia vulgaris platiphyllus. BAUH. hist. I. part. 2. p. 133.

B *Tilia* montana maximo folio. BAUH. pin. 426.

Tilia femmina. MATTH.

OFF. *Tilia*.

VERN. *Tiliò*.

Loc. In montanis sylvis sponte provenit, frequentius in *Canapiciensisibus*, & *Eporadiensibus* etiam ad rupes. B. in collinis sylvis prope *Augustam Taurinorum* repetitur. ARBOR.

VIR. *Tiliæ* lignum album est, leve, atque commodum ad opera nonnulla torneatorum. Cortex medius mucilaginem dat utilem ad ambusta. Flores sunt gratae odorati: blande resolvunt, atque nervorum spasmos leniunt. Adhibentur in morbis capitis, praesertim in vertigine: vidi profuisse in morbis ventriculi spasmodicis. Perspirationem etiam leniter promovent. Praescribi solet aqua stillatitia, aut theiforme infusum. Dosis florum *Tiliæ* est a pugillis duobus ad manipulum semis. Fructus adstringentes sunt, atque fluidam alvum cohibent.

ACER. LINN. gen. n. 1023. syst. n. 1155. TOURN. tab. 386.

Calyx quinquefidus, coloratus. Receptaculum balsamicum, tuberosum, rotundum intra calyceem: ex eo petala quinque elliptica calycis longitudine. Stamina octo, etiam decem. Tuba bicornis. Duae capsulae monospermae ad latus educunt suam quaeque alam recurvam, suo semine multo majorem.

1627 ACER platanoides.

Acer foliis quinquelobis, dentibus acutis, intervallis lunatis racemis erectis. HALL. hist. tom. 1. p. 443. n. 1029. * * *

Acer foliis quinquelobis acuminatis acute dentatis glabris, floribus corymbosis. LINN. spec. p. 1496.

Acer platanoides. MUNTING. Phytogr. f. 11.

Loc. In sylvis editioribus vallis *Bross* dictae, & *Segusii* frequens. ARBOR.

1628. ACER pseudo-platanus.

ICON. TAUR. Vol. XIV. tab. 102.

Acer foliis quinquelobis, acute serratis, racemis pendulis. HALL. hist. tom. 1. p. 443. n. 1029. * * *

Acer foliis quinquelobis inaequaliter serratis, floribus racemosis. LINN. spec. p. 1495.

Acer montanum. LAM. Fl. Franc., tom. 2. p. 533.

Acer montanum candidum. BAUH. pin. 430.

Acer majus multis falso-platanus. BAUH. hist. I. part. 2. p. 168.

Loc. In montanis, & collinis sylvis vulgaris arbor. ARBOR.

VIR. Succus ex vulnerato ACERE stillans dat saccharum, uti ACER saccharinum.

1629. ACER campestre.

Acer foliis semitrilobis obtusis, lobis lateralibus emarginatis. HALL. hist. tom. 1. p. 443.
n. 1029.

Acer foliis lobatis obtusis emarginatis. LINN. spec. p. 1497.

Acer campestre, & minus. BAUH. pin. 431.

Acer vulgare minori folio. BAUH. hist. I. past. 2. p. 166.

*Loc. Ad sepes agri Pedemontani frequentissimum, potissimum locis submontanis,
vel etiam collinis Taurinensibus.* ARBOR.

1630. ACER monspessulanum.

Acer foliis trilobis integerrimis glabris. LINN. spec. p. 1497.

Acer trifolium. BAUH. pin. 431. PLUK. alm. 7. tab. 251. f. 3. DUHAM. arbr. 1. p. 28.
tab. 10. f. 8.

*Loc. Locus saxosis, apricis, necnon in vinetis vallis Maurianensis circa S. Michel,
S. Martin, & S. Julien.* FRUTEX.

FRAXINUS. LINN. gen. n. 1026. syst. n. 1160. TOURN. tab. 343.

Fraxini species alia petaloidea, alia apetala est. In omnibus stamina duo, germen unicum, quod abit in fructum linguiformem, planum, membranaceum, semen unicum includentem. Petaloidea species petala quatuor, aut quinque habet angusta, sed praeterea in eadem planta adsunt flores masculi, & hermaphroditi.

1631. FRAXINUS excelsior.

ICON. TAUR. Vol. XXII. tab. 27.

Fraxinus foliolis serratis, floribus apetalis. LINN. spec. p. 1509.

Fraxinus apetala foliis pinnatis serratis. HALL. hist. tom. 1. n. 528.

Fraxinus excelsior. TOURN. inst. p. 577. BAUH. pin. p. 416.

Fraxinus vulgarior. BAUH. hist. I. p. 174.

Fraxinus apetala. LAM. Fl. Franc., tom. 2. p. 525.

Frassino. MATTH.

OFF. Fraxinus.

VERN. Frasso.

Loc. Ubique in montanis, & subalpinis reperitur: nec in collibus desideratur. ARBOR.

VIR. FRAXINI lignum durum est, atque propter rectitudinem, validumque fibrarum nexum ad nonnulla utensilia insignis usus est. Ejus cortex pro febrifugo habitus est, recentibus observationibus clar. vitorum COSTE, & WILLEMET nuper confirmatus: nimurum corticis in pulverem contriti drachmae duae, vel etiam tres in decoctione foliorum FRAXINI iteratis vicibus tempore remissionis, aut apyrexiae exhibentur, eaque dosis, sublata febri, minuitur. Valuit cortex FRAXINI ad febres tertianas superandas, minime autem sustulit quartanam. Continet cortex FRAXINI principia fixa, & volatilia, antiseptica, incidentia, & resolventia. Exstimulando etiam videntur folia FRAXINI aliquantis per alvum movere. Vis quidem antiseptica febrifuga major inest cortici Peruviano, sed nostrae plantae cortex minime est contemnendus, quum ab eo haud timenda ea mala sint, quae Chinaechinae stiptici, atque fagentis medicamenti usum consequuntur. Puto etiam cortici FRAXINI aut acida antiseptica, aut alia amara aromatica, aut saponacea abstergentia utiliter adjungi posse pro indicationum diversitate. Contra luem celticam etiam commendatus fuit veluti Guajaci succedaneus, sed hasce vires experientia non comprobavit. Semen multum acre, & aromaticum, mucum incidit, seri copiam auget, atque diureticum est, quod prodest in cachexia, hydropeve incipiente. In pulverem redactum exhibetur dosi scrupuli, aut drachmae unius, vel duplo major dosis vino albo infunditur. Sal per incinerationem ex FRAXINO elicitus potenter incidit, atque diureticus est.

1632. FRAXINUS ormus.

ICON. TAUR. Vol. XXII. tab. 28.

Fraxinus foliolis serratis, floribus corollatis. LINN. spec. p. 1510.

Fraxinus florifera. SCOP. *Fl. Carn.* ed. 2. p. 282. n. 1250.

Fraxinus humilior, s. altera *Theophrasti minore*, & *tenuiore folio*. BAUH. *pin.* 416.

Fraxinus tenuiore, & *minore folio*. BAUH. *hist. I.* p. 177.

Fraxinus florigera Botryoides. MORIS. *prael. 265. Ort. angl. 33. tab. 9.*

Loc. In sylvestribus, & saxosis locis collum editiorum Provinciae Aquensis. FRUTEX.

VIR. In calidis regionibus mannam officinarum suppeditat.

EVONYMUS. LINN. gen. n. 240. syst. n. 270. TOURN. tab. 388.

Calyx monophyllus quadri, vel quinquefidus. Corolla rosacea petalis quatuor, vel quinque patentibus. Stygma obtusum. Fructus membranaceus, angulosus, ex quatuor, vel quinque capsulis coalitus, in quibus semina pulpae involuta haerent.

1633 EVONYMUS latifolius.

ICON. TAUR. Vol. XXVIII. tab. 28.

Evonymus foliis acute, & argute serratis capsularum angulis acutis membranaceis. GOU. *hort. p. 113.*

Evonymus pedunculis lateralibus patulis, foliis subrotundis, fructibus alatis. SCOP. *Fl. Carn. p. 315.* HALL. *hist. tom. 1. n. 830.*

Evonymus latifolia, BAUH. *hist. I. p. 202.*

Evonymus primus, sive latifolius. CLUS. *hist. 56.*

Evonymus latifolius. VILL. *prosp. p. 21.*

Loc. In editioribus montibus Liguriae lectus in hortum translatus est. Nuper raram hanc stirpem legit circa S. Michael Maurianensium Ignatius MOLINERI. FRUTEX.

1634. EVONYMUS europaeus.

ICON. TAUR. Vol. I. tab. 131.

Evonymus foliis obtuse serratis, capsularum angulis obtusis. GOU. *hort. monsp. p. 113.* *n. 1.*

Evonymus foliis ovato-lanceolatis serratis, ramis tetragonis. HALL. *hist. tom. 1. n. 829.*

Evonymus floribus plerisque quadrifidis. LINN. *spec. p. 286. foliis sessilibus.* MANTH. *obs.*

Evonymus pedunculis solitariis, petalis oblongis, fructibus apteris. SCOP. *Fl. Carn. p. 324. n. 1. ed. 2. n. 267.*

Evonymus vulgaris granis rubentibus. BAUH. *pin. 428.*

Evonymus multis aliis tetragonia. BAUH. *hist. 1. p. 201.*

Evonimo. MATTH.

OFF. Evonymus.

VERN. Barétte d' Preive.

Loc. Ad sepes, & in sylvis praecipue montanis ubique. FRUTEX.

VIR. Pene venenata stirps vehementer purgat. Pulvis fructuum efficax remedium est ad pediculos, aliaque insecta necanda.

3. CALYCE POLYPHYLLO.

PARNASSIA. LINN. gen. n. 345. syst. n. 381. TOURN. inst. 127.

Calyx pentaphyllus. Stamina quinque. Nectaria quinque cordata, ciliata, apicibus globosis. Stygma quatuor. Capsula quadrilocularis, quadrivalvis, loculis polyspermis.

1635 PARNASSIA palustris. LINN. spec. p. 391. HALL. *hist. tom. 1. n. 832.*

ICON. TAUR. Vol. VII. tab. 107. f. 1. & Vol. XIX. tab. 35. fig. 7.

Parnassia foliis omnibus cordatis. GOU. *hort. 157.*

Parnassia palustris, & vulgaris. TOURN. *inst. 246.*

Gramen Parnassi albo simplici flore. BAUH. *pin. 309.*

Gramen Parnassi Dodoneo quibusdam hepaticus flos. BAUH. *hist. III. p. 537.*

OFF. Parnassia, s. hepatica alba.

Loc. Ubique ad rivulos, & fontium scaturigines, atque etiam in pratis humectis, locis montanis, & subalpinis. PERENNIS.

VIOLA. LINN. gen. n. 898. syst. n. 1007. Tourn. tab. 236.

Calyx pentaphyllus. Corolla irregularis, postice calcarata. Stamina quinque antheris connexis. Stylus unus. Capsula unilocularis, trivalvis, polysperma.

1636 **V**IOLA pinnata.

ICON. TAUR. Vol. XXIII. tab. 16. f. 3.

Viola acaulis foliis pinnato-multifidis, & laciniaitis. MISC. TAUR. tom. 3. p. 181. tab. 5. f. 2. tom. 5. p. 84.

Viola acaulis foliis pinnatifidis. LINN. spec. p. 1323.

Viola scapis radicalibus nudis, foliis multifidis obtusis. HALL. hist. tom. 1. n. 561.

Viola alpina folio in plures partes dissecto. BAUH. pin. 199.

Loc. Habitat in jugo Assiette dicto inter Albergian, & Fenestrelles; inter montes Genevre, & Cesana ad rupes, & in valle di Tigne. Reperta etiam est supra Termignon, & in monte Cenisio prope l' Ospitaletto. BIENNIS.

1637. VIOLA hirta.

ICON. TAUR. Vol. VI. tab. 101. 102. 103. f. 1.

Viola acaulis foliis cordatis piloso-hispidis. LINN. spec. p. 1324. HALL. hist. tom. 1. n. 559.

Viola acaulis stolonibus repertibus destituta. Eiusdem enum. helv. 501.

Viola martia hirsuta inodora. MORIS. ox. 2. p. 475. tab. 35. f. 4.

Loc. Secus sylvas, sepes, & ad vias, & secus pascua, primovere non infrequens. PERENNIS.

1638. VIOLA palustris.

Viola acaulis foliis reniformibus. LINN. spec. p. 1324. HALL. helv. 501.

Viola palustris rotundifolia glabra. MORIS. hist. tom. 2. p. 465. sect. 5. tab. 35. f. 5.

Loc. In alpinis irriguis, & humentibus; non tamen frequens. Copiose ad fontium scaturigines circa Tendam, & in pratis spongiosis Canapiciensis, observante Ignatio MOLINERI. In monte du grand Saint Bernard Franciscus PEYROLERI. PERENNIS.

1639. VIOLA odorata.

ICON. TAUR. Vol. VI. tab. 90. 91. 92. 93. 94.

Viola acaulis, foliis cordatis, stolonibus reptantibus. LINN. spec. p. 1324. HALL. hist. tom. 1. n. 558.

Viola pedunculata radicalibus, foliis cordatis, stolonibus reptantibus. SCOP. Fl. Carn. p. 546. n. 1. ed. 2. n. 1097.

Viola acaulis martia purpurea. BAUH. hist. III. p. 542.

Viola purpurea. MATTH.

OFF. Viola martia.

VERN. Violette.

B *Viola martia* alba. BAUH. pin. 199.

Loc. In agro Pedemontano ubique. PERENNIS.

VIR. Inter emollientes recensetur VIOLA, & non infrequenter adhibetur; praeter autem vim emollientem aliquid huic plantae inest exstibulantis. Succus florum cum calycibus expressorum leniter, & utiliter alvum movet absque incommodo: utilis est praecipue in hypocondriacis, qui plerumque a purgantibus laeduntur. Ex seminibus contritis emulsio paratur, quae leniter vomitum, alvumque excitat; dosis a drachmis duabus ad sex, aut etiam ad unciam unam. Sirupus violatus recenter paratus, & convenienti dosi exhibitus alvum quoque laxat: Cochleatim dari solet in morbis pectoris ad tussim leniendam, & ad expectorationem aliquantis per ciendam. Major vis exstibulans in radice continetur; unciae semissis, aut unius decoctio commode vomitum, atque alvum sollicitat, simili- terque drachmae duae pulveris radicis violae valent ad hosce effectus gignendos.

ALLIONII Fl. Pedem. Tom. II. B b

instar radicis Ipecacuanhae. Iis igitur in casibus, in quibus Medici velint solummodo exstimulante remedio vomitum, alvumque excitare, loco Ipecacuanhae, indigenae, & familiaris hujusce plantæ radices poterunt adhibere.

1640. VIOLA nummularifolia N. tab. 9. fig. 4.

ICON. TAUR. Vol. XIV. tab. 99. fig. 2.

Viola foliis cordato-acuminatis glabris integerrimis.

Viola alpina minima nummulariaefolia. BOCC. mus. 2. p. 163. tab. 127. SPEC. PEDEM.

tab. 11. fig. 2.

Viola (nummulariaefolia), foliis subrotundis obiter crenatis, stipulis lanceolatis serratis, caule brevissimo bifloro. VILL. prosp. p. 26.

Loc. Inter diffractos lapides summi, & editissimi jugi *Col de la fema morta* ad alpes *Valderianas* pertinentis enascitur. Descriptionem dedi SPEC. PEDEM. p. 7. PERENNIS.

OBS. Folia in hac VIOLA sunt cordato-acuminata, glabra, integerrima; flos VIOLÆ martiae aequalis. Stipulae tridentatae.

1641. VIOLA cenisia. tab. 22. fig. 6.

ICON. TAUR. Vol. XIV. tab. 99. f. 3.

Viola foliis ovalibus integerrimis uniformibus, pedunculis caulinis. SPEC. PEDEM. p. 14. tab. 3. f. 4.

Viola caulis filiformibus indivisis prorepentibus, foliis ovatis integerrimis glabris, stipulis indivisis. LINN. syst. 12. p. 585.

Viola radice multicauli, foliis petiolatis ovatis integerrimis. HALL. hist. tom. 1. n. 565.

Loc. Abunde oritur in monte *Ceniso* ad jugum *Ronche* dictum, & in jugis *di Sestrieres*, & valli *Queiras* imminentibus. PERENNIS

OBS. Flore suo refert VIOLAM caeruleam grandifloram, a qua distinguitur foliis omnibus ovalibus, succosis, integerrimis.

1642. VIOLA alpina. JACQ. Fl. Austr. p. 24. tab. 242.

Loc. Cl. BELLARDI secus torrentem *ischiator* prope thermas *Vinadii* legit. PERENNIS.

OBS. Folia dentata, uniformia, ovata, hanc ab aliis affinibus abunde distinguunt.

1643. VIOLA biflora.

ICON. TAUR. Vol. VI. tab. 105. 106. f.

Viola caule debili paucifloro, foliis petiolatis reniformibus obtuse serratis. HALL. hist. tom. 1. n. 564.

Viola caule bifloro, foliis reniformibus serratis. LINN. spec. p. 1326.

Viola pedunculis caulinis, stipulis lanceolatis, foliis reniformibus serratis. LINN. spec. p. 1326.

Viola pedunculis caulinis, stipulis lanceolatis, foliis reniformibus. SCOP. Fl. Carn. p. 547. n. 4. ed. 2. n. 1099.

Viola alpina rotundifolia lutea. BAUH. pin. 199.

Viola martia lutea. BAUH. hist. III. p. 544.

Loc. Ubique ad saxosa irrigua torrentium inter alpes. PERENNIS.

1644. VIOLA valderia. N. tab. 24. fig. 3.

Viola erecta herbacea, foliis ellipticis sinuatis non dentatis, stipulis integerrimis.

Loc. Mihi occurrit nova haec VIOLÆ species circa *Valderii* thermas in saxosis torrentis ad radices montis *S. Joannis*. ANNUA.

DESCR. Radix hujus VIOLÆ est parva, & albicans, ex qua cauliculus erectus, vix unciarum duarum altitudinem habens, striatus, & angulosus. Folia alternatim, & dense nascuntur. Radicalia, aut inferiora pene orbiculata sunt, reliqua elliptica, aut longe elliptica, petiolo pene longitudine folii, & intus sulcato. Foliorum aversa facies venosa est; ambitus autem sinuatus, & integerrimus. Flores ex alis foliorum nascuntur, pedunculis plantae altitudinem superantibus, fere biuncialibus. Flos purpureus cum infimo petalo ad floris fauces luteo. Flos paullo minor mihi visus est, quam in VIOLA calcarata. Tubae apex crassus est, & perforatus, & stipulas praestant duo foliola saepius inaequalia.

1645. VIOLA canina.

*ICON. TAUR. Vol. VI. tab. 109.**Viola caule adultiore adscendente, foliis oblongo-cordatis. LINN. spec. p. 1324.**Viola caule procumbente ramoso, foliis petiolis cordatis. HALL. hist. tom. 1. n. 563.**Viola pedunculis caulinis, stipulis ciliatis, foliis cordatis. SCOP. Fl. Carn. 546. n. 2.
ed. 2. n. 1098.**Viola silvestris. LAM. Fl. Franc. tom. 2. p. 680.**Viola martia inodora silvestris. BAUH. pin. 199.**Viola martia caerulea inodora sylvatica, in cacumine semen ferens. BAUH. hist. III.
p. 543.**Loc. In sylvis apricis, & caeduis collium, & montium. PERENNIS.*

1646. VIOLA Ruppii N. tab. 26. fig. 6.

*ICON. TAUR. Vol. VI. tab. 105. 106. f. 2.**Viola caule erecto multifloro, foliis ovato-lanceolatis serratis. HALL. hist. tom. 1. n. 562.**MISC. TAUR. tom. 5. p. 84.**Viola foliis mucronatis, & serratis. RUPP. Fl. Jenens. p. 289.**Viola flore albo. RIV. tab. 120.**Loc. In argillosis prope la Morra, similibusque locis inter Pinerolo, & Lucerna;
in montibus Monregalensis Cl. BELLARDI prope Majon, & Moncrivello in eri-
cetorum spongiosis. PERENNIS.**DESCR. Caulibus procumbit angulatis, qui se se erigunt. Folia prima cordata,
sed reliqua cordato-acuminata: venosa sunt, non succulenta, aequaliter, & dense
denticulata. Petiolum est praeterpropter aequale foliorum longitudini. Peduncu-
lus exala foliorum natus, folio longior, florem gerit dilute caeruleum, aut etiam
album petalis omnibus similibus, ovalibus. Stipulae dentatae sunt dentibus utrin-
que nunc duobus, nunc tribus. Capsula tribus valvis aperitur, quarum quaelibet,
quinque, aut sex in seriem posita subrotunda, nigra semina continet. Calyx flo-
ris ex quinque foliolis, quorum tria minora, duo majora. Ex eadem ala folio-
rum petiolus floriger, & ramus prodire solet. Folia glabra sunt. Petalorum
prima paria prope originem suam pilosa.*

1647. VIOLA montana.

*Viola caule alto erecto, foliis ellipticis crenatis, stipulis semipinnatis. HALL. hist. tom. 1.
n. 567.**Viola caulis erectis, foliis cordatis oblongis. LINN. spec. p. 1325.**Viola martia arborescens purpurea. BAUH. pin. 199. GARID. Aix. tab. 97.**Jacea tricolor surrectis caulinis, quibusdam arborea dicta. BAUH. hist. III. p. 547.**Viola arborea. MATTH.**Loc. Observavi secus vias circa Albam Pompejam. PERENNIS.*

1648. VIOLA mirabilis.

*ICON. TAUR. Vol. VI. tab. 104.**Viola caule triquetro, foliis reniformi-cordatis, floribus caulinis apetalis. LINN. spec. p.
1326.**JACQ. Fl. Austr. tab. 19.**Viola montana latifolia, flores ex radice, semina in cacumine gerens. ZANON. p. 228.
tab. 176.**Loc. Prope Martigny in Sabaudia, atque in sylvis proximorum collium Taurinen-
sium. PERENNIS.*

1649. VIOLA tricolor.

*ICON. TAUR. Vol. 6. tab. 111. 113.**Viola caule triquetro diffuso, foliis oblongis incisis, stipulis dentato-pinnatis, lacinia su-
prema oblonga dentato-crenata petiolata. HUDS. Fl. Engl. p. 331. n. 6.**Viola caule triquetro diffuso, foliis oblongis incisis, stipulis pinnatifidis. LINN. syst. 12.
p. 585.*

Viola caule anguloso diffuso, foliis ovatis dentatis, flore calyce duplo longiori. HALL.
hist. tom. 1. n. 568.

Viola pedunculis caulinis triquetris, stipulis laciniatis, foliis oblongis crenatis. SCOP.
Fl. Carn. p. 546. n. 3. ed. 2. n. 1100.

Viola tricolor arvensis repens. BAUH. pin. 199.

Jacea tricolor hortorum, & frugum vitium Tragi. BAUH. hist. III. p. 548.

Jacea altra. MATTH.

B. *Viola bicolor arvensis.* BAUH. pin. 200. MISC. TAUR. tom. 5. p. 84.

Loc. *VIOLA tricolor* in montanis arvis nascitur; *bicolor* autem in arvis *Pedemontanis* abunde, & *Sabaudia*. ANNUA.

VIR. Hujusce plantae in crusta lactea utilitatem probavit peculiari libello Cl. STRACK.

Habitæ autem observationes edocent hujusce plantæ actione mucum solvi, atque haec mucoso-salina recrementa per urinarias vias evacuari. Herba decoquuntur dosi manipuli unius, aut siccatae plantæ pulvis datur dosi drachmae unius pulmentis etiam, atque alimentis immixtus. Diu autem protrahendus est medicamenti usus.

1650. VIOLA calcarata.

ICON. TAUR. Vol. XXIII. tab. 16. fig. 2.

Viola caule erecto paucifloro, foliis imis subrotundis, caulinis ellipticis, stipulis semipinnatis maximis. HALL. hist. tom. 1. n. 566.

Viola caule abbreviato, floris nectario subulato petalis longiore, foliis subovatis, stipulis dentatis. LINN. spec. p. 1325.

Melanum montanum. DALECH. hist. 1204.

Viola alpina di più colori. ZANONI. p. 229. tab. 177.

B. *Viola montana caerulea grandiflora.* H. R. P.

C. *Viola montana lutea grandiflora.* BAUH. pin. 200.

Loc In saxosis pascuis pene summarum alpium abunde provenit flore saepissime violaceo. PERENNIS.

OBS. *VIOLÆ calcaratae* nomen triviale servavi a Celeberrimo LINNÆO datum in speciebus plantarum, licet illud mutaverit in systemate plantarum. Si pyrenaica vere diversa est, novum nomen habeat; sed puto non differre. Nomina porro trivialia sine magna necessitate non sunt delenda, multo minus cum aliis stirpibus commutanda.

IMPATIENS. LINN. gen. n. 899. syst. n. 108. TOURN. tab. 235.

Calyx dipyllus. Petala quinque inaequalia, nectario cucullato. Stamina quinque Antheris connexis. Stylus unus. Capsula elongata, unilocularis, quinquevalvis, valvis elasticis.

1651. IMPATIENS nolitangere.

ICON. TAUR. Vol. VI. tab. 128.

Impatiens pedunculis multifloris solitariis, foliis ovatis, geniculis caulinis tumentibus.
LINN. spec. p. 1329.

Balsamina capsula oblonga tenui. BOHEM. lips. p. 131. n. 310.

Balsamina nolitangere. SCOP. Fl. Carn. ed. 2. n. 1101.

Noli me tangere. COL. ecphr. 1. p. 149. tab. 150.

Balsamina lutea, sive noli me tangere. BAUH. pin. 306. TOURN. inst. p. 419.

Noli me tangere. BAUH. hist. II. 908.

Persicaria siliquosa, s. noli tangere. LOB. p. 135.

Impatiens lutea. LAM. Fl. Franc. tom. 2. p. 666.

Loc. Ubique locis umbrosis, & subhumidis ad radices montium. ANNUA.

HARMALA. Tourn. inst. 257. tab. 133. LUDW. def. n. 772.

Calyx pentaphyllus. Corolla pentapetala, aequalis. Stamina quindecim. Stylus trifidus.
Capsula trilocularis, polysperma.

1652 HARMALA multifida.

Peganum foliis multifidis. LINN. spec. p. 638.

Harmala. DOD. pempt. 121. Tourn. inst. 257.

Ruga sylvestris flore magno albo. BAUH. pin. 336.

Ruta, quae dici solet Harmala. BAUH. hist. III. p. 200.

Loc. In agro Nicaeensi nascitur. PERENNIS.

CISTUS. LINN. gen. n. 598. syst. n. 673. Tourn. tab. 10. f. 128.

Calyx persistens pentaphyllus, foliolis duobus minoribus. Corolla pentapetala,
aequalis. Stamina numerosa. Stylus unicus. Capsula unilocularis trivalvis,
aut quinquelocularis, polysperma.

EXSTIPULATI

1653 CISTUS laurifolius.

ICON. TAUR. Vol. XVI. tab. 18.

Cistus arborescens exstipulatus, foliis oblongo-ovatis petiolatis trinerviis supra glabris,
petiolatis basi connatis. LINN. spec. p. 736.

Cistus ledon, foliis laurinis. BAUH. pin. 467.

Ledon 1. latifolium. CLUS. hist. 1. p. 77.

Loc. In collibus circa Bistagno, unde in hortum regium Taurinense illatus est.

FRUTEX.

1654. CISTUS monspeliensis.

ICON. TAUR. Vol. XVII. tab. 90.

Cistus arborescens exstipulatus, foliis linear-lanceolatis sessilibus utrinque villosis triner-
viis. LINN. spec. p. 737.

Ledum. DALECH. hist. 230.

Cistus ladanifera monspeliensium. BAUH. pin. 467. MAGNOL. ind. plant. monspel. p. 67.

Cistus ladanifera, sive Ledon monspessulanum angusto folio nigricanti. BAUH. hist. II.
p. 10.

Loc. Frequens in aridis incultis, & saxosis circa Villafrancam Nicaeensem. Copio-
sissime nasci circa Berra in Comitatu Nicaeensi vidit Ignatius MOLINERI. FRUTEX.

1655. CISTUS salvifolius.

ICON. TAUR. Vol. XVIII. tab. 80.

Cistus arborescens exstipulatus foliis ovatis petiolatis utrinque hirsutis. LINN. spec. p. 738.

Cistus fruiicosus foliis petiolatis, ovatis rugosis serratis. HALL. hist tom. 2. n. 1031.

Cistus foemina monspeliaca flore albo. BAUH. hist. II. 4.

Loc. In agro Nicaeensi ad rupes aridas. Nascitur etiam in Provincia Aquensi, &
Astensi circa Canale, & la Monta. PERENNIS.

OBS. Ex caule pedunculi uniflori petalis albis, duo, aut tria ad summum paria fo-
liorum ad basim habentes. Folia viridia, subhirsuta, non viscosa.

1656. CISTUS incanus.

ICON. TAUR. Vol. VII. tab. 38.

Cistus arborescens exstipulatus foliis spathulatis tomentosis rugosis: inferioribus basi va-
ginantibus connatis. LINN. spec. p. 737.

Cistus mas angustifolius. BAUH. pin. 464.

Cistus mas 2. CLUS. hist. 1. p. 69.

Loc. In Comitatu Nicaeensi non infrequens. PERENNIS.

ALLIONII Fl. Pedem. Tom. II.

1657. CISTUS medius POURR.

Cistus foemina, folio salviae, flore ochrae colore. TOURN. inst. 260.

Loc. In agro Nicaeensi. FRUTEX.

OBS. Caules rubentes, viscosi, pedunculi solitarii, axillares, & terminales: folia petiolata, multum rugosa, viridia, ovato-lanceolata, in ambitu denticulata: flos ochrae colore.

1658. CISTUS albidus.

ICON. TAUR. Vol. XVI. tab. 105.

Cistus arborescens exstipulatus, foliis ovato-lanceolatis tomentosis incanis sessilibus subtrinerviis. LINN. spec. p. 737.

Cistus mas folio oblongo incano. BAUH. pin. 464.

Cistus mas IV. monspeliensis folio oblongo albido. BAUH. hist. II. p. 3.

Cistus mas I. CLUS. hist. I. p. 68. bene

Cistus tomentosus. LAM. Fl. Franc., tom. 3. p. 168.

Loc. In agro Nicaeensi ad rupes aridas. TERRANEUS in incultis, & maritimis collibus Uneliae. FRUTEX.

1659. CISTUS crispus.

Cistus arborescens exstipulatus, foliis lanceolatis pubescentibus trinerviis undulatis. LINN. spec. p. 738.

Cistus mas foliis chamaedryos. BAUH. pin. 464.

Cistus mas 5. CLUS. hist. I. p. 69.

Loc. In Comitatu Nicaeensi. FRUTEX.

1660. CISTUS laevipes.

ICON. TAUR. Vol. XVII.

Cistus suffruticosus adscendens exstipulatus, foliis alternis fasciculatis filiformibus glabris, pedunculis racemosis. LINN. syst. 12. p. 367. JACQ. hort. vindob. tab. 158.

Cistus suffruticosus foliis linearibus, confertim oppositis, alternisque, pedunculis villosis glutinosis. GER. Fl. Gallopr. p. 364. c. icon.

Helianthemum massiliense Coridis folio. TOURN. inst. 250. BARR. obs. p. 51. n. 516.

Loc. In agro Nicaeensi frequens. SUFFRUTEX.

1661. CISTUS fumana.

ICON. TAUR. Vol. XXIII. tab. 27.

Cistus suffruticosus procumbens exstipulatus, foliis alternis linearibus, margine scabris, pedunculis unifloris. LINN. spec. p. 740. SCOP. Fl. Carn. p. 312.

Cistus foliis duris confertis linearibus, petiolis unifloris, calycibus glabris. HALL. hist. tom. 2. n. 1032.

JACQ. Fl. Austr. tab. 252.

Cistus suffruticosus, foliis linearibus alternis nudis. GER. p. 393. n. 5.

Cistus nudifolius. LAM. Fl. Franc., tom. 3. p. 163.

Chamaecistus luteus vermiculato folio, major. BARR. ic. 445.

Chamaecistus major, & minor, brevi, vermiculatoque folio hispanicus. BARR. ic. 286.

Erica Chrysanthema minima nostras. LOB. obs. 552.

Herba fumana. ACT. HAFFN. 3. obs. 63.

Loc. In aridis apricis collium calidiorum frequens. SUFFRUTEX.

1662. CISTUS calycinus.

Cistus fruticosus exstipulatus erectus foliis linearibus, pedunculis unifloris, calycibus triphyllis. LINN. mant. alt. append. p. 565.

Cistus humilis, seu Chamaecistus ericae folio, luteus, & elatior. BAUH. pin. 466. PLUK. alm. 107. tab. 83. f. 6.

Helianthemum tenuifolium, glabrum, flore luteo. BAUH. hist. 2. p. 18.

Loc. In apricis montanis, & collinis, atque alveis fluminum locis sabulosis. PERENNIS.

1663. CISTUS alpestris.

Cistus suffruticosus exstipulatus, foliis oppositis ciliatis, calycibus laevibus.

CRANTZ. fasc. 2. ed. 2. p. 103. tab. 6. f. 1.

Cistus caulis duris procumbentibus, foliis subhirsutis ellipticis conjugatis, petiolis unifloris, confertis, calycibus tomentosis. HALL. hist. tom. 2. n. 1034.

Chamaecistus serpillifolius. CLUS. pannon. p. 62. 63.

Chamaecistus serpilli folio nigricante, & hirsuto, flore aureo, & odorato. BAUH. hist. II. p. 17.

Loc. Ubique in pascuis, & ad rupes locis montanis, & subalpinis, imo & alpes ascendit. SUFFRUTEX.

1664. CISTUS canus tab. 45. fig. 3.

Cistus suffruticosus exstipulatus procumbens, foliis oppositis obovatis villosis, subtus tomentosis, floribus subumbellatis. LINN. spec. p. 740.

Cistus exstipulatus foliis oppositis incanis nudis. CRANTZ. fasc. 2. ed. 2. p. 103. JACQ. Fl. Austr. tab. 278.

B. *Helianthemum foliis myrti minoris subtus incanis.* TOURNI inst. 249. GARID. Aix. 223.

Cistus marifolius. LINN. syst. p. 367.

Chamaecistus foliis myrti tareninae, canis, & cinereis. BAUH. hist. II. p. 18.

Chamaecistus 3. CLUS. hist. p. 74.

Loc. Habitat in Comitatu Nicaeensi. SUFFRUTEX.

1665. CISTUS italicus.

Cistus suffruticosus exstipulatus, foliis oppositis hispidis, inferioribus ovatis, superioribus lanceolatis, ramis patentibus. LINN. spec. p. 740.

Helianthemum, serpilli folio villoso, flore pallido, italicum. BARR. rar. 510. tab. 366.

Cistus oleae folio villoso, flore aureo, italicus. BARR. ic. 365. obs. 509.

Cistus angusto serpilli folio villosum, flore aureo italicus. BARR. ic. 488. obs. 511.

Loc. In rupibus circa Lucerame. SUFFRUTEX.

Obs. Puto CISTUM alpestrum, incanum, marifolium, italicum LINN. unam, eandemque plantam constituere, quae pro varietate locorum folia exhibet glabra, & ciliata; utrinque viridia, & pilosa; cinereo-incana, aut etiam incana. Certe exemplaria habeo CISTI cani, quorum quaedam utrinque incana sunt, alia tantum subtus incana, aliaque vix incana, atque pilis instructa, ut ad CISTUM alpestrum accendant. CISTUS alpestris modo glaber, modo pilosus incolit montana, & alpina loca. CISTUS Italicus montes maritimos, locaque minus sole percussa. CISTUS canus sterilia, & rupestria loca soli patentia.

1666. CISTUS tuberaria.

Cistus exstipulatus perennis, foliis radicalibus, ovatis trinerviis tomentosis, caulinis glabris lanceolatis, summis alternis. LINN. spec. p. 741.

Cistus folio plantaginis. BAUH. pin. 465. MAGN. ind. plant. monsp. p. 69.

Tuberaria nostras major, & minor Myconi. BAUH. hist. II. p. 12. 13.

Cistus nervosus. LAM. Fl. Franc., tom. 3. p. 164.

Loc. In Comitatu Nicaeensi locis sterilibus, & rupestribus quandoque occurrit: frequentius circa Nicaeam. PERENNIS.

1667. CISTUS guttatus.

ICON. TAUR. Vol. XX. tab. 45.

Cistus herbaceus exstipulatus, foliis oppositis lanceolatis trinerviis, racemis ebracteatis. LINN. spec. p. 741.

Cistus flore pallido punicante macula insignito. BAUH. pin. 465.

Helianthemum flore maculoso. COL. ecphr. 2. p. 78. tab. 77.

Loc. In pascuis siccis sterilibus Nicaeensis comitatus, Liguriae, Montisferrati, Canapiciensium, similibusque locis; secus flumen Ticinum copiosissime. ANNUUS.

STIPULATI

1668. CISTUS ledifolius.

*ICON. TAUR. Vol. XVII. tab. 91. f. 1. & Vol. XVIII. tab. 73.**Cistus herbaceus glaber stipulatus, floribus solitariis subsessilibus folio ternato oppositis.**LINN. spec. p. 742.**Cistus herbaceus, foliis alternatim confertis, subtus subincanis, capsulis longitudine calycis.**GER. p. 392. n. 1.**Cistus ledi folio. BAUH. pin. 465.**Cistus annuus foliis ledi. LOB. ic. 2. p. 118.**Cistus herbaceus patulus villosus stipulatus, floribus alaribus, & terminalibus, stipulis minimis. ZINN gott. p. 441.**Loc. In comitatu Nicaeensi. ANNUUS.*

1669. CISTUS salicifolius.

*Cistus herbaceus patulus villosus stipulatus, floribus racemosis erectis: pedunculis horizontalibus. LINN. spec. p. 742.**Cistus herbaceus, foliis alternatim confertis, subtus subincanis, capsulis calyce longioribus.**GER. p. 392. n. 2.**Cistus herbaceus erectus hirsutus stipulatus, floribus solitariis subsessilibus, folio ternato oppositis. ZINN gott. p. 440.**Cistus folio salicis. BAUH. pin. 465.**Loc. In comitatu Nicaeensi. ANNUUS.*

1670. CISTUS serpillifolius.

*Cistus suffruticosus stipulatus, foliis herbaceis venosis marginibus parum ciliatis. CRANTZ. fasc. 2. ed. 2. p. 101. tab. 6. fig. 3.**Loc. Circa thermas Vinadii in rupibus legi. CL. BELLARDI prope S. Vincent in valle Augustae Praetoriae. PERENNIS.**OBS. CISTUS serpyllifolius auctorum omnino ad alpestrem videtur pertinere, atque hic CISTUS serpyllifolius fortasse varietas est CISTI helianthemi.*

1671. CISTUS thymifolius.

*ICON. TAUR. Vol. XVIII. tab. 73. fig. 3.**Cistus suffruticosus stipulatus procumbens, foliis ovali-linearibus oppositis brevissimis congestis. LINN. spec. p. 743.**Cistus folio thymi. BAUH. pin. 465. CLUS. hist. 72.**Cistus folio thymi Clusii cum maculis in flore. BAUH. hist. II. 6.**Helianthemum thymifolio, luteum majus, Chamaecistus luteus thymifolio, polyanthos, seu major. BARR. obs. n. 517. tab. 443.**Chamaecistus luteus, imis thymifoliis. BARR. rar. tab. 442.**c. Chamaecistus luteus thymifolio polyanthos, s. major. BARR. ic. 448. obs. 517.**Helianthemum thymifolio glabro. TOURN. inst. p. 249.**Chamaecistus angusto thymifolio hispanicus. BARR. ic. 416.**Loc. In collibus maritimis frequens. SUFFRUTEX.*

1672. CISTUS pilosus tab. 45. fig. 1. 2.

*ICON. TAUR. Vol. XXI. tab. 94. f. 1.**Cistus suffruticosus stipulatus erectiusculus, foliis linearibus subtus bisulcatis incanis, calycibus laevibus. LINN. syst. 12. p. 368.**Cistus suffruticosus erectus, foliis majoribus petiolatis revolutis, subtus incanis, caeteris linearibus. GER. p. 395. n. 9.**Chamaecistus 4. CLUS. hist. 1. p. 74.**Helianthemum flore albo, folio angusto hirsuto. TOURN. inst. p. 248. BAUH. hist. II. 17.**Cistus stipulis quaternis, foliis linear-ovalibus incanis, calycibus tomentosis. SAUV. monsp. p. 148.*

Loc. Abunde circa Segusium: in valle Macrae occurrit frequens locis saxosis, apricis, subalpinis. TERRANEUS in Ligurum montibus observavit: passim inter Gressio, & Ormea, atque in Comitatu Nicaeensi. SUFFRUTEX.

OBS. Variat foliis latioribus, ovatis, vix revolutis; & angustioribus utroque latere revolutis, saepius candicantibus. Albus color floris mire ludit, atque habui in horto cultam stirpem exhibentem flores albos, sulphureos, ac etiam roseos. Eadem planta in collibus maritimis Nicaeensibus solet roseum colorem ostendere. Puto CISTUM apenninum, & polyfolium LINNÆI, a CISTO piloso non differre. Fig. 1. exhibit CISTUM pilosum foliis vix revolutis donatum. Alteram autem varietatem exhibit fig. 2. CISTUS mutabilis JACQ. misc. austr. vol. 2. non videtur alia planta esse.

1673. CISTUS helianthemum.

ICON. TAUR. Vol. VIII. tab. 40. 41. 42.

Cistus suffruticosus procumbens stipulis lanceolatis, foliis oblongis revolutis subpilosus.

LINN. spec. p. 744.

Cistus stipulatus foliis subhirsutis ellipticis obtuse acuminatis. CRANTZ. fasc. 2. ed. 2. p. 100.

Cistus suffruticosus procumbens foliis majoribus subtus subincanis oblongis, minoribus linearibus ciliatis. GER. p. 395. n. 8.

Cistus foliis conjugatis ellipticis hirsutis integerrimis, petiolis unifloris subhirsutis. HALL. hist. tom. 2. n. 1033.

Helianthemum vulgare flore luteo. BAUH. hist. II. p. 15.

Flos solis. DOD. pempt. 193.

B. *Helianthemum vulgare flore albo.* TOURN. inst. 248.

Loc. Ad vias in montanis ubique: in sylvis apricis, & pascuis agri Pedemontani etiam frequenter. Varietas B. in montanis pascuis Taurinensis. SUFFRUTEX.

Vir. Cum aliqua vi abstergere adstringit, & pro vulnerario habitus est, sed nostris diebus exolevit.

1674. CISTUS grandiflorus.

Cistus grandiflorus. SCOP. Fl. Carn. ed. 2. n. 648. tab. 25.

Helianthemum alpinum vulgari simile foliis latioribus. SEGU. veron. suppl. p. 193. tab. 6. fig. 1.

Loc. Frequens in pascuis saxosis montanis, & subalpinis. PERENNIS.

OBS. Adeo iudit CISTUS helianthemum pro varietate locorum, ut fere putaverim ad unam, eamdemque plantam pertinere CISTUM angustifolium, & hispanicum Cl. JUSSIEI, CISTUM grandiflorum, helianthemoideum CRANTII, & serpillifolium.

1675. CISTUS roseus. tab. 45. fig. 4.

Helianthemum folio ampliori, flore roseo. SCHER. phil. trans. n. 383. HALL. gott. p. 114. MISC. TAUR. tom. 5. p. 89.

Loc. In comitatu Nicaeensi, & Uneliae. SUFFRUTEX.

OBS. Suspicio meram varietatem esse CISTI helianthemi, licet caule magis ramoso, & fruticoso, foliis etiam firmioribus, subtus subincanis, videatur differre: rarum enim non est, locis maritimis CISTUM helianthemum, roseum colorem exhibere: caules in frigidis locis annui, & pereunte saepe perennant, & fruticosi evadunt in calidis.

1676. CISTUS rosmarinifolius.

Cistus foliis oblongo-linearibus, margine revolutis. SAUV. monsp. p. 148.

Cistus foliis lanceolato-linearibus integerrimis, subtus incanis. GRON. Fl. Orient.

Cistus (hirtus) suffruticosus stipulatus foliis ovatis, calycibus hispidis. LINN. spec.

p. 744.

Cistus ledon rorismarini foliis subtus incanis. BAUH. pin. 467.

Ledon VIII. CLUS. hist. p. 80.

Loc. In aridis circa Villafrancam Nicaeensem lectum habeo. SUFFRUTEX.

ALLIONII Fl. Pedem. Tom. II.

D d

Obs. *Hirti* nomen triviale mutavi, quum haec planta nullibi hirta sit. Folia habet supra lucide-virentia, subtus incana: calyces etiam subalbantes sunt: nihil habet hirti, & pilosi. Distincta a reliquis CISTI speciebus planta est.

1677. **CISTUS** glutinosus.

ICON. TAUR. Vol. XXVIII. tab. 53.

Cistus suffruticosus stipulatus: foliis linearibus oppositis, alternisque, pedunculis villosis glutinosis. LINN. *mant. alt. p. 246.*

Chamaecistus incanus tragorigani folio hispanicus. BARR. *rar. 512. tab. 415.*

Helianthemum folio thymi incano. BAUH. *hist. II. p. 19.* TOURN. *inst. 249.*

Chamaecistus mas flore rubello, thymi foliis. BARR. *ic. 328.*

Loc. In rupibus agri *Nicaeensis* ANTONIUS JUSSIEUS; ibi revera non infrequens est.
SUFFRUTEX.

PORTULACA. LINN. *gen. n. 531. syst. n. 603.* TOURN. *tab. 118.*

Calyx diphyllo, aut profunde bifidus. Corolla pentapetala, aequalis. Stamina plura. Stylus simplex, multifidus. Capsula unilocularis, polysperma, horizontaliter dehiscens.

1678 **PORTULACA** oleracea.

Portulaca foliis cuneiformibus, floribus sessilibus. LINN. *spec. p. 638.* HALL. *hist. tom. I. n. 968.*

Portulaca angustifolia sylvestris. BAUH. *pin. 288.*

Portulaca sylvestris minor, seu spontanea. BAUH. *hist. III. p. 678.*

Portulaca salvatica. MATTH.

OFF. Portulaca.

VERN. Porslana.

Loc. In agris, & hortis, tum & in sabulosis ubique abunde. *ANNUA.*

VIR. Oleracea est, aquosa, & attemperans; succus e tota planta expressus utilis est in febribus ardentibus, atque speciatim in urinae ardore.

DICTAMNUS. LINN. *gen. n. 468., syst. n. 516.* TOURN. *tab. 243.*

Calyx pentaphyllus, deciduus. Corolla pentapetala, subpapilionacea, uno petalo descendente. Stamina septem ad decem, deorsum inclinata. Capsulae quinque, margine interiore co-
litae, superius dehiscentes, cornutae, polyspermae. Semina nitida, calyptra elastica involuta.

1679 **DICTAMNUS** albus.

ICON. TAUR. Vol. III. tab. 22. 23.

Dictamnus albus. LINN. *spec. p. 548.*

Fraxinella. HALL. *hist. n. 1029. * **

JACQ. *Fl. Austr. tab. 428.*

Dictamnus albus vulgo Fraxinella. BAUH. *pin. 222.* GARID. *tab. 37.*

Fraxinella officinis dictamnus. BAUH. *hist. III. p. 494.*

Dictamno bianco. MATTH.

OFF. Dictamnus albus, sive Fraxinella.

Loc. In apricis collibus Taurinensis Superga dictis, uti etiam in montibus supra Giaveno, & Piossasco, inter Castiglione, & Bardassano. Ex alpibus Vinadiensi-
bus misit Cl. GIAVELLI. In pascuis alpinis Augustae Praetoriae, & vallis Pellina frequens est. *PERENNIS.*

VIR. Calyces, & flores praesertim, fortissimum odorem graveolenti-aromaticum spira-
rant, quorum momentanea fere applicatione odor aliorum florum facile deleri ad
tempus potest: exhalant nimicum oleosae volatiles particulae, tam forti odore
praeditae, ut aliarum stirpium floribus inherentes ipsarum odorem superent, at-
que occultent. In cortice praesertim extant hae salinae, oleosae, volatiles particu-
lae. Radix DICTAMNI albi amara, acris, & aromatica est: theriacam ingreditur
propter alios usus vix in officinis nota; magnas interim virtutes haec planta

promittit. Laudatur ad vermes necandos, menses pellendos, vimque alexipharmacam habere dicta est. Datur radix in pulverem redacta a drachma semisse ad drachmas duas; in infuso autem a drachmis duabus ad unciam unam.

PÆONIA. LINN. gen. n. 600., syst. n. 678. TOURN. tab. 146.

Calyx persistens, pentaphyllus. Corolla pentapetala, aequalis. Stamina plura. Ovaria bina, vel terna mutantur in capsulas, stygnate oblongo persistente instructas, uniloculares, polyspermas.

1680 PÆONIA officinalis.

ICON. TAUR. Vol. III. tab. 85.

Paeonia foliis oblongis. LINN. spec. p. 747.

Paeonia radice glandulosa foliis duplicato-pinnatis, pinnis ellipticis, & tritobis. HALL. hist. tom. 2. n. 1187.

Paeonia communis, s. foemina. BAUH. pin. 323.

Paeonia foemina vulgatior. BAUH. hist. III. p. 493.

Paeonia foemina. LOB. ic. p. 682. & MATTH.

Loc. Abunde circa montem S. Michaelis della Chiusa, & supra Pirossasco. PERENNIS.

VIR. Floribus, seminibus, atque praesertim radici PÆONIÆ tributae sunt vires antispasmodicae, imo & antiepilepticae; tanta etiam exitit in hocce remedio fiducia, ut adversus epilepsiam etiam de collo suspensam valere dictum sit. Sed merito hisce viribus non credunt recentiores, suspectam imo plantam habent, quae certo nauseosa est, atque stomacho inimica, ut vomitum moveat.

GARIDELLA. LINN. gen. n. 502., syst. n. 566. TOURN. tab. 430.

Calyx pentaphyllus, coloratus. Petala quinque aequalia, bilabiata, nectarifera.

Stamina decem. Capsulae tres connexae, polyspermae.

1681 GARIDELLA nigellastrum.

ICON. TAUR. Vol. X. tab. 67.

Garidella nigellastrum. LINN. spec. p. 608.

Garidella foliis tenuissime divisis. GARID. Aix. p. 203. tab. 39. TOURN. inst. 655.

Nigellastrum raris, & foeniculaceis foliis. MAGN. hort. monsp. tab. & p. 143. BARR. ic. 1240.

Nigella cretica folio foeniculi. BAUH. pin. 146. MORIS. hist. tom. 3. p. 516. s. 12. tab. 18. f. 6.

Melanthium peregrinum, sive creticum. PON. Bald. 46.

Loc. Nascitur in agris Nicaeensibus. ANNUA.

TELEPHIUM. LINN. gen. n. 339. syst. n. 374. TOURN. tab. 128.

Calyx pentaphyllus. Petala quinque aequalia. Stamina quinque. Stylus trifidus.

Capsula unilocularis, trivalvis, polysperma.

1682 TELEPHIUM Imperati.

Telephium foliis alternis. LINN. spec. p. 388. HALL. hist. tom. 1. n. 841.

Telephium foliis obverse-ovatis. GOU. hort. p. 155. n. 1.

Telephium repens folio non deciduo. BAUH. pin. 287.

Telephium Dioscoridis. IMPER. 665. TOURN. inst. 248.

Telephium legitimum Imperati VII. CLUS. hist. 2. p. 67.

Loc. Intra, & circa arcem la Brunetta copiose: in umbrosis non humidis prope Giaveno etiam legi, atque oritur frequens in Comitatu Nicaeensi. PERENNIS.

LINUM. LINN. gen. n. 349., syst. n. 385. TOURN. tab. 176.

Calyx pentaphyllus. Petala quinque aequalia. Styli quinque. Capsula decemlocularis, loculis monospermis.

1683 LINUM perenne.

ICON. TAUR. Vol. XXIII. tab. 13.

Linum calycibus, capsulisque obtusis, foliis alternis lanceolatis integerrimis. LINN. syst. 12. p. 224.

Linum foliis alternis lanceolatis, calycibus acutis integris. SCOP. Fl. Carn. p. 509. n. 3.

Linum perenne majus caeruleum capitulo majore. MORIS. hist. Oxon. part. 2. n. 573.

TOURN. inst. 339.

Linum sylvestre caeruleum perenne erectius, flore, & capitulo majore. RAJ. angl. 3. p. 362.

Loc. In montibus circa Sospello, & Lucerame. PERENNE.

1684. LINUM hirsutum.

ICON. TAUR. Vol. XV. tab. 106. f. 1.

Linum calycibus hirsutis acuminatis sessilibus alternis, foliis alternis, rameis oppositis.

LINN. syst. 12. p. 224. SCOP. Fl. Carn. ed. 2. p. 228. tab. 11.

JACQ. Fl. Austr. tab. 31.

Linum sylvestre latifolium hirsutum caeruleum. BAUH. pin. 214.

Linum sylvestre latifolium hirsutum flore caeruleo. BAUH. hist. III. p. 453.

Loc. Abunde legi in dumetis, & ad sepes circa Marentinum. D. RICHERIUS circa la Morra. TERRANEUS prope Vernone. In Monteferrato, & Comitatu Nicaeensi passim occurrit, neque rarum in Liguria est. PERENNE.

OBS. LINUM viscosum LINN. eadem omnino planta est cum hirsuto.

1685. LINUM narbonense

Linum calycibus acuminatis, foliis lanceolatis sparsis strictis scabris acuminatis, caule tereti, basi ramoso. LINN. spec. p. 398.

Linum sylvestre latis acutis foliis, flore ampio. BARR. ic. n. 107.

Loc. Frequens in saxosis inter Lucerame, & Touet. Cl. BELLARDI in montibus a Castiglion ad Menton, & a l' Escarene ad Breglio. PERENNE.

1686. LINUM tenuifolium.

ICON. TAUR. Vol. XVII. tab. 30. f. 2.

Linum calycibus acuminatis, foliis sparsis linear-setaceis, retrorsum scabris. LINN. spec. p. 398.

Linum foliis linearibus, calycibus longe aristatis. HALL. hist. tom. 1. n. 838.

Linum foliis alternis linearibus, inferne scabris, calycibus acutis. SCOP. Fl. Carn. p. 509. n. 4.

JACQ. Fl. Austr. tab. 215.

Linum sylvestre angustifolium flore magno. BAUH. pin. 914.

Linum sylvestre quintum angustifolium. CLUS. hist. 1. p. 318.

Loc. In apricis saxosis collinis, montanis, & subalpinis abunde. PERENNE.

1687. LINUM gallicum.

Linum calycibus subulatis acutis, foliis linear-lanceolatis alternis, paniculae pedunculis bifloris, floribus subsessilibus. LINN. syst. 12. p. 224. GER. Fl. Galloprov. 421. tab. 16. f. 1. SAUV. fl. monsp. p. 53.

Linum sylvestre minus flore luteo. BAUH. pin. 214.

Loc. Locis saxosis, & declivibus collum calidiorum frequens est. ANNUUM.

1688. LINUM alpinum.

Linum calycibus rotundatis obtusis, foliis linearibus acutiusculis, caulis declinatis.

LINN. syst. 12. p. 224.

Linum foliis linearibus lanceolatis aristatis, calycibus ovato-lanceolatis seminembranaceis.
HALL. hist. tom. I. n. 837.

Linum (alpinum) calycibus rotundatis, foliis linearibus infirmis reflexis, caulis declinatis. JACQ. Vind. p. 229.

Linum montanum foliis tenuibus erectis, flore ampio caeruleo. ZAN. p. 146. tab. 107.
JACQ. Fl. Austr. tab. 231.

Loc. Abunde secus arva, & in pascuis, nec non ad vias in montanis, atque subalpinis; perenne apud nos non est. ANNUUM.

DESCR. Plures in hoc LINO erigi solent cauliculi, simplices, qui deinde in erectos ramulos dividuntur. Folia cinerea, & subpilosa, mollia, non serrulata. Calycis foliola inaequalia, viridia, ovata, aristata, ora albicante. Petala aristata, non emarginata, crenulata, dilute purpurascens.

1689. LINUM strictum.

ICON. TAUR. Vol. XVII. tab. 30. f. 1.

Linum calycibus subulatis, foliis lanceolatis strictis mucronatis margine scabris. LINN.
spec. p. 400.

Linum foliis asperis umbellatum luteum. MAGN. bot. monsp. 164.

Passerina Lobelii. BAUH. hist. III. p. 455.

Loc. Locis aridis in agro Nicaeensi, uberrime: nec infrequenter in Monteferrato,
& valle Segusii. ANNUUM.

1690. LINUM campanulatum.

Linum foliorum basi utrinque punctata glandulosa. LINN. syst 12. p. 224.

Linum silvestre luteum foliis subrotundis. BAUH. pin. 212.

Campanula linifolia lutea. BAUH. hist. III. p. 817.

Loc. Inter l' Escarne, & Drap. PERENNE.

OBS. Caules angulato-striati, saepe pentagoni. Folia minime serrata; axillae uniflorae.
Calycis foliola non serrata, acuminata, lanceolata.

1691. LINUM flavum.

Linum calycibus subserrato-scabris lanceolatis subsessilibus, panicula ramis dichotomis.

LINN. spec. p. 399.

JACQ. Fl. Austr. tab. 214.

Linum silvestre 3. latifolium. CLUS. hist. I. p. 317.

Linum silvestre latifolium luteum. BAUH. pin. 214.

Linum latifolium luteum. BAUH. hist. III. p. 454.

Loc. In collibus maritimis Nicaeensibus Cl. BELLARDI. PERENNE.

1692. LINUM maritimum.

ICON. TAUR. Vol. III. tab. 2. & Vol. XVI. tab. 8.

Linum calycibus ovatis acutis muticis, foliis lanceolatis, inferioribus oppositis. LINN.
spec. p. 400.

JACQ. hort. vind. tab. 154.

Linum maritimum luteum. BAUH. pin. 214.

Linum luteum narbonense. BAUH. hist. III. part. 2. p. 454.

Loc. In humidis, & stagnantibus agri Nicaeensis, & praecipue secus flumen le
Var. ANNUUM.

1693. LINUM catharticum.

Linum foliis oppositis ovato-lanceolatis, caule dichotomo, corollis acutis. LINN. spec.
p. 401.

Linum foliis conjugatis ovatis, calycibus aristatis patulis lanceolatis. HALL. hist. tom.
I. n. 839.

Linum pratense flosculis exiguis. BAUH. pin. 214.

Alsine verna glabra flosculis albis, vel potius Linum minimum. BAUH. hist. III. p. 455
OFF. Linum catharticum.

Loc. In pascuis subhumidis praecipue montanis, etiam in *Taurinensibus*, minime rarum. *ANNUUM.*

VIR. Hujus herbae infusum aquosum, amarum est, & commode alvum dicit. Saepius etiam ad eundem usum in sero lactis infunditur dosi manipuli unius.

1694. LINUM radiola.

Linum foliis oppositis, caule dichotomo, floribus tetrandris tetragynis. LINN. spec. p. 402.

Linum tetrapetalon caule ramosissimo dichotomo. HALL. hist. tom. 1. n. 840.

Linocarpum serpilli folio, multicaule, & multiflorum. MICH. gen. 23. tab. 21.

Linum multiflorum. LAM. Fl. Franc. tom. 3. p. 70.

Polygonatum minimum, s. millegrana minima. BAUH. pin. 282.

Loc. Petrus MOLINERI Eporediae ad lacum. Ignatius MOLINERI in sylvis castanearum provinciae Aquensis crescere adnotavit. *ANNUUM.*

ALSINE. LINN. gen. n. 342. syst. n. 377. TOURN. tab. 126.

Calyx pentaphyllus. Petala quinque aequalia, bipartita. Styli tres.

Capsula unilocularis, trivalvis, polysperma.

1695 ALSINE media.

ICON. TAUR. Vol. XXIII. tab. 98.

Alsine foliis petiolatis, ovato-lanceolatis, petalis bipartitis. HALL. hist. tom. 1. p. 387. n. 880.

Alsine petalis bipartitis, foliis ovato-cordatis. LINN. spec. p. 389.

Alsine foliis cordatis infimis petiolatis, caeteris sessilibus. GER. p. 403. n. 1.

Alsine floribus pentandris, foliis ovato-cordatis. SCOP. Fl. Carn. p. 496. n. 2. ed. 2. n. 376.

Alsine minor. DOD. pempt. 29.

Alsine media. BAUH. pin. 250. TOURN. inst. 243.

Alsine vulgaris, s. morsus gallinae. BAUH. hist. III. 363.

Alsine. MATTH.

OFF. Alsine media, s. morsus gallinae.

VERN. Euronia, oppure Pavaronia.

Loc. Nihil in hortis, ruderatis, atque arvis frequentius. *ANNUA.*

VIR. Avibus in alimentum cedit. Nostrates, in angina, coctam in sartagine plantam collo subjiciunt. Haemorrhoidum dolores lenire dicitur cum butyro subacta. Succus ab uncia una ad uncias duas, aut etiam tres in jusculo, datus est adversus phrysim: nullius autem, ut puto, utilitatis haec planta in officinis exolevit.

1696. ALSINE segetalis.

Alsine petalis integris, foliis subulatis. LINN. spec. p. 390.

Spergula foliis filiformibus unum latus spectantibus, stipulis membranaceis vaginantibus, pedunculis umbellatis. GUET. stamp. 299. DAL. paris. 133.

Alsine segetalis gramineis foliis unum latus spectantibus. VAILL. paris. 8. tab. 3. f. 3.

Arenaria segetalis. LAM. Fl. Franc. tom. 3. p. 43.

Loc. In arvis di Ciliano minime rara, observante Cl. BELLARDI. Etiam inter segetes collium Taurinensium lecta est. *ANNUA.*

HOLOSTEUM. LINN. gen. n. 98. syst. n. 104.

Calyx pentaphyllus. Petala quinque aequalia, marcescentia. Stamina tria. Styli tres.

Capsula unilocularis, apice dehiscens, polysperma.

1697 HOLOSTEUM umbellatum.

Holosteum floribus umbellatis. LINN. spec. p. 130.

Alsine floribus umbellatis, petalis serratis. HALL. hist. tom. 1. n. 879.

Holosteum caryophyllaeum arvense. TABERN. ic. 233.

Caryophyllum arvensis umbellatus folio glabro. BAUH. pin. 210.
Loc. In arvis collinis vulgare est. ANNUUM.

POLYCARPON. LINN. syst. n. 105.

Calyx pentaphyllus. Petala quinque persistentia, calyce minora. Stamina tria.
 Styli tres. Capsula unilocularis, trivalvis.

1698 POLYCARPON tetraphyllum. LINN. spec. p. 131.

Anthyllis alsine folia polygonoides major. BARR. 103. icon. 5314.

Loc. Nicaeensis, & Pedemontani agri locis cultis sponte nascitur, praesertim ad sepes, & in umbrosis. ANNUUM.

ARENARIA. LINN. gen. n. 505. syst. n. 564.

Calyx pentaphyllus. Petala quinque aequalia, integra. Stamina decem. Styli tres.
 Capsula unilocularis, polysperma.

1699 ARENARIA biflora. tab. 44. fig. 1. & tab. 64. fig. 3.

ICON. TAUR. Vol. XV. tab. 91. f. 4.

Arenaria foliis obovatis obtusis, caulis procumbentibus, pedunculis bifloris lateralibus.
 LINN. syst. 12. p. 312. mant. p. 71.

Alsine caule recto prostrato, foliis ovatis. HALL. hist. tom. 1. n. 877.

Alsine palustris serpylli folio. SCHEUCHZ. it. 2. p. 129.

Loc. Abunde in alpibus inter montem Cenisium, & montem S. Bernardi etiam in Sabaudiae alpibus frequens; incolit autem summa alpium juga prope nivem deliquescentem. PERENNIS.

1700. ARENARIA trinervia.

Arenaria foliis ovatis acutis petiolatis nervosis. LINN. spec. p. 605.

Alsine foliis ovato-lanceolatis trinerviis. HALL. hist. tom. 1. n. 878.

Alsine plantaginis folio. BAUH. hist. III. p. 363.

Loc. In umbrosis ad oras sylvarum. ANNUA.

1701. ARENARIA ciliata.

ICON. TAUR. Vol. XXIII. tab. 31.

Arenaria foliis ovatis enerviis sessilibus acutis, corollis calyce majoribus. LINN. syst. 12.
 p. 312.

Arenaria foliis ovatis acutis planis sessilibus, corollis calyce majoribus. JACQ. vind. 75.

Alsine foliis ovato-lanceolatis ciliatis, petalis calyce majoribus. HALL. hist. tom. 1. n. 876.
 tab. 17.

Alsine alpina serpylli folio, multicaulis, & multiflora. TOURN. inst. 243. SEGU. veron. 1.
 p. 421. tab. 5. f. 2.

Loc. Ad saxosa summarum alpium praecipue Fenestellarum, montis Cenisi, & vallis di Viù, nec non alibi frequens. PERENNIS.

1702. ARENARIA serpyllifolia.

Arenaria foliis subovatis acutis sessilibus, corollis calyce brevioribus. LINN. spec. p. 606.

Alsine foliis ovato-lanceolatis subhirsutis, petalis calyce brevioribus. HALL. hist. tom. 1.
 n. 875.

Stellaria serpyllifolia. SCOP. Fl. Carn. ed. 2. n. 544.

Alsine minor multicaulis. BAUH. pin. 250.

Alsine minima. DOD. pempt. 30.

Loc. Ad muros, circa urbem, & pagos locis aridis ubique. ANNUA.

1703. ARENARIA bavarica.

Arenaria foliis semicylindricis carnosis obtusis, petalis lanceolatis, pedunculis terminalibus subbinatis. LINN. spec. p. 607.

Alsine alpina foliis teretibus obtusis, flore albo. SEGÜ. veron. 1. p. 429.

Loc. In notis meis reperio lectam fuisse in monte du petit Saint Bernard. PERENNIS.

1704. ARENARIA saxatilis.

ICON. TAUR. Vol. XIV. tab. 73. fig. 3.

Arenaria foliis subulatis, caulis paniculatis, calycum foliolis ovatis obtusis. LINN.

syst. 12. p. 313. JACQ. vind. p. 75.

Alsine foliis linearibus, petalis calyce longioribus. HALL. hist. tom. 1. n. 867.

Stellaria saxatilis. SCOP. Fl. Carn. ed. 2. n. 539.

Alsine arenaria foliis subulatis, inferioribus longissimis. GMEL. Sibir. 4. p. 157. tab. 63. fig. 2.

Alsine saxatilis, & multiflora capillaceo folio. VAILL. Paris. t. 7. tab. 2. f. 3.

Loc. In valle Ulciensi. PERENNIS.

1705. ARENARIA montana.

Arenaria foliis linear-lanceolatis scabris, caulis sterilibus longissimis procumbentibus.

LINN. syst. 12. p. 312.

Alsine foliis linearibus acuminatis, petalis florum integris, calyce duplo longioribus.

MONN. ops. 127.

Loc. Legi in summo jugo Tendae la Cola dicto. ANNUA.

DESCR. Radix fibrosa. Folia circa radicem, cespitem efformant, eaque sunt fere imbricata, setacea, rigidula, patentia, lucide-viridia; caulina rariora, interno-diis breviora: omnia amplexicaulia. Caulis semipedalis, suberectus, subhirsutus. Ex summo caule duo, vel tres flores prodeunt satis longe pedunculati, ampli, quorum calyx tristriatus, oblongus, obtusus, foliolis dissitis. Petala calyce duplo longiora, lineata, ovata, breviter emarginata. Staminæ decem. Tubæ tres. Fructus longus, subcylindricus.

1706. ARENARIA verna.

Arenaria foliis subulatis, caulis paniculatis, calycibus acuminatis striatis. LINN. syst. 12.

p. 313. JACQ. Fl. Austr. tab. 404.

Loc. Inter Modane, & Col de la Roue in saxosis. PERENNIS.

1707. ARENARIA tenuifolia.

ICON. TAUR. Vol. XXII. tab. 21.

Arenaria foliis subulatis caule paniculato, capsulis erectis, petalis calyce brevioribus lanceolatis. LINN. syst. 12. p. 313.

Alsine foliis linearibus glabris, petalis calyce brevioribus. HALL. hist. tom. 1. n. 866.

Alsine tenuifolia. BAUH. hist. III. p. 364.

Arenaria (hybrida) foliis filiformibus, caule erecto ramosissimo, floribus decandris. VILL. prosp. p. 48. tab. 30. f. 3.

Loc. Muros vetustos, & saxosa, arida praecipue, incolit secus Padum. In acclivibus aridis saxosis non infrequens est. ANNUA.

DESCR. Cauliculi semipalmates. Folia ad originem connata, sessilia, linearia, crassiuscula, fine acuto. Tota planta glabra est, & dichotoma, undeque in extremis ramis florifera. Flos patens, petalis cum calycinis foliolis alternantibus. Petala elliptica, fine non acuto, albissima, calyce breviora. Calycina folia striata margine albicante, aristata. Antherae purpurascentes, petalis humiliores, filamentis albis, subulatis, erectis, erecto-patentibus insistunt. Flos sole percussus patens. Styli tres reflexi, plumosi. Calyx persistens, & connivens.

1708. ARENARIA austriaca tab. 64. f. 2.

Arenaria austriaca. JACQ. Fl. Austr. tab. 270.

Alsine caule flaccido dichotomo, foliis linearibus acutis. HALL. hist. 1. n. 864.

Loc. Locis saxosis, & umbrosis ad rupes alpium Valdensium. PERENNIS.

DESCR. Multiceps planta est. Cauliculi primum decumbunt, deinde eriguntur summo dichotomi, aut trichotomi, pedunculo intermedio longiore. Flos pentapetalus, petalis obovatis, laevissime emarginatis. Folia linearia, subvillosa, fine acuto, non nervosa, crassula, ad basim connata, non tamen perfoliata. Caules rotundi,

villosuli, praesertim pedunculi. Calycis foliola concava, ovata fine acutiusculo, villosula. Styli tres. Stamina decem. Calyx post efflorescentiam connivet, fructui appressus. Fructus in cornu non producitur, calyce brevior, & est capsula, quae quinquevalvis aperitur. Antherae, & styli albescunt. Semina leucophaea.

1709. ARENARIA fasciculata.

JACQ. *Fl. Austr.* tab. 182.

Stellaria rubra. SCOP. *Fl. Carn.* ed. 2. p. 316. tab. 17. ic. n. 538.

Arenaria fasciculata. GOU. obs. 30. LAM. *Fl. Franc.* tom. 3. p. 41.

Loc. In sabulosis, & sterilibus praesertim fluminum, torrentium, locis apricis, & sole percussis. ANNUA.

1710. ARENARIA laricifolia.

Arenaria foliis setaceis, caule superne nudiusculo, calycibus subhirsutis. LINN. spec. p. 607.

Alsine foliis linearibus angustissimis, calycibus tubulosis villosis. HALL. hist. tom. 1. n. 869. Emend. 1. n. 74.

Stellaria laricifolia. SCOP. *Fl. Carn.* ed. 2. n. 541. tab. 18.

Arenaria foliis linear-lanceolatis sessilibus, corollis calyce longioribus. DALIB. *Paris.* 133. n. 5.

Alsine alpina junci folio. BAUH. pin. 251.

Auricula muris pulchro flore, folio tenuissimo. BAUH. hist. III. p. 360.

Loc. Nihil frequentius secus torrentes, & vias locis aridis montanis, & subalpinis. PERENNIS.

OBS. Petala ovata, lineata, ampla, integerrima, calyce duplo longiora; calycis folia lanceolata, sulcata, hirsutula.

1711. ARENARIA grandiflora tab. 10. fig. 1.

ICON. TAUR. Vol. XIV. tab. 73. fig. 7.

Arenaria foliis subulatis strictis, radicalibus confertis, caulis unifloris. LINN. spec. p. 603.

Alsine uniflora, & grandiflora foliis acuminatis glabris, petalis integris. SPEC. PEDEM. 49. tab. 10. f. 1.

Alsine foliis sulcatis argute lanceolatis, petiolis unifloris. HALL. hist. tom. 1. n. 874.

Arenaria foliis lanceolatis, caulinis multifloris, foliolis calycinis inaequalibus, exterioribus cordato-ovatis latioribus. GOU. *Illustr.* p. 30.

Stellaria aculeata. SCOP. *Fl. Carn.* ed. 2. n. 527. tab. 17.

Loc. In editioribus alpibus montis Cenisii, & vallum Valdensium. PERENNIS.

1712. ARENARIA striata tab. 26. f. 4.

Arenaria foliis linearibus erectis appressis, calycibus oblongis striatis. LINN. spec. p. 608.

Auricula muris pulchro flore, folio tenuissimo. BAUH. hist. III. p. 360.

Caryophyllus saxatilis, polygoni minoris folio, & facie. BURS. 11. 129.

Arenaria (Cherlerioides) caule basi nodoso, suffruticoso, foliis linear-lanceolatis, calycinis aequalibus; caulis subunifloris. VILL. *prosp.* p. 48. tab. 30. fig. 1. 2.

Loc. In pascuis saxosis alpium. PERENNIS.

1713. ARENARIA recurva N. tab. 89. f. 3.

ICON. TAUR. Vol. XIV. tab. 73. fig. 5.

Arenaria foliis radicalibus congestis recurvis subulatis, caule simplici subtrifloro.

Alsine foliis sulcatis recurvis, radicalibus linearibus congestis, caulinis lanceolatis. HALL. hist. n. 868.

Loc. In pascuis saxosis editiorum alpium Valdensium minime rara est. BIENNIS.

DESCR. Radix ex multis, longis, teretibus, flavescentibus fibris tenacibus, uno capite collectis, quod cespitem promit caulinorum; ad eorum basim rosulae foliorum, ex quibus caulinis digitales. Folia sunt nihil striata, laevia, teretia, supra planiuscula, fine acuto, fasciculata, & recurva. Tres plerumque in caule foliorum conjugationes. Caulis summus semel plerumque dichotomus, duos, aut tres flores sustinet. Calycina folia ex ovatis lanceolata, arista terminata, tribus striis donata. Caulis, & pedunculi laevissime hirsuti. Flos albus, calyce paullo major, petalis aristatis, integris. Styli tres. Conjugationes foliorum in caule quandoque quatuor.

ALLIONII *Fl. Pedem.* Tom. II.

1714. ARENARIA obtusa N. tab. 64. fig. 4.

ICON. TAUR. Vol. XV. tab. 91. fig. 4.

Alsine foliis linearibus obtusis, calycibus viscidis. HALL. hist. tom. 1. n. 863. MISC. TAUR. tom. 5. p. 87. n. 121.

Loc. Nascitur in pascuis saxosis umbrosis alpium di *Fenestrelles*, & *Ceresole*, & circa *Caenobium S. Bernardi*, & *Col di Cognè*. PERENNIS.

DESCR. Caules ex una radice plures, procumbentes, ramosi. Folia connata, linearia, obtusa, mollia, viridia. Rami, duobus plerumque floribus longe pedunculatis, terminantur. Calycis foliola ex ovatis lanceolata, viridia. Petala ovata, integrerrima, vix calyce majora. Stamina decem, petalis breviora. Tubae tres. Fructus conicus, qui quinquevalvis aperitur. Ex fide speciminis sicci transmissi nostra planta eadem est cum *Alsine HALLERI* n. 863. Foliis linearibus non revolutis, obtusis, caule infirme, ramoso, procumbente, atque calycis foliis non acutis, aut profunde striatis, a proximis ARENARIÆ speciebus distinguitur.

1715. ARENARIA lanceolata tab. 26. fig. 5.

ICON. TAUR. Vol. XV. tab. 91. fig. 2.

Arenaria foliis, & calycibus lanceolatis trinerviis. MISC. TAUR. tom. 5. p. 87. n. 120.

Alsine caule flacido dichotomo, foliis linearibus acutis. HALL. hist. tom. 1. n. 864.

Loc. In pascuis saxosis vallis *Queiras*, & alpium *Valdensium* non infrequens, ut etiam in alpibus *Augustae Praetoriae*. & montis *Cenisii*. PERENNIS.

DESCR. Radix obscura, tenax, parum fibrosa, & repens, cespitem cauliculorum ramosorum producit repentium, & rependo radices agentium, fasciculis, seu gemmis foliorum hi cauliculi donantur, haeque gemmae in cauliculos se se explicant erectos, simplices, unciam unam, aut cum dimidia altos. Ad ortum itaque hujus cauliculi foliorum ovato-acutorum rosula, deinde conjugata, & sessilia folia duo, quae quo magis summitati accedunt, magis interne se distant. Glabra folia sunt raro subhirsuta, firma, erecto-patentia, lanceolata, acuta, sed inermia in exteriori facie, tribus elatis nervis signata, tres lineas longa in elatioribus cauliculis. Saepe post tres foliorum conjugationes caulis in duos pedunculos (*raro tres*) abit vix divergentes, nunc nudos, nunc conjugatione una donatos. Pedunculorum nudorum longitudo ad calycem se habet uti 2. ad 1. Flos patens, & amplius petalis ovatis integrerrimis, calyce paullo major. Stamina decem petalis longiora, alternis brevioribus, sustinent antheras parvas purpureas. Styli tres filiformes. Calycis folia similia omnino sunt reliquis foliis. Cauliculi filiformes sunt, & subtilissime hirsuti. Discrimen ideo hujus a reliquis constitui videtur potissimum a lanceolata, trinervia forma foliorum, similibusque calycinis foliolis. Fructus conicus, unilocularis, quinquevalvis aperitur.

1716. ARENARIA campestris.

Arenaria foliis intermedio longioribus. GOU. Fl. monsp. p. 242.

Arenaria foliis filiformibus, stipulis membranaceis vaginantibus. LINN. spec. p. 606.

Alsine foliis linearibus, stipulis ovato-lanceolatis argenteis. HALL. hist. tom. 1. n. 872.

Alsine spargulae facie minor, s. spargula minor subcaeruleo flore. BAUH. pin. 251. prodr. 119.

Spergula foliis oppositis, stipulis vaginantibus, caulis procumbentibus. GER. p. 418. n. 4.

Loc. In sabulosis torrentium, atque in arvis collinis, montanisque siccoribus frequens est. ANNUA.

1717. ARENARIA marina.

Arenaria foliis linearibus longitudine internodiorum. GOU. fl. monsp. 242. MISC. TAUR. tom. 5. p. 87.

Alsine spargulae facie media. BAUH. pin. 251.

Spergula marina nostras. BAUH. hist. III. p. 772.

Loc. Prope portum *Villafrancae Nicaeensis*: aliis quoque locis arenosis, & maxime exsiccis nascitur. ANNUA.

1718. ARENARIA tetragnetra. tab. 89. f. 1.

Arenaria foliis ovatis carinatis recurvis quadrifariam imbricatis. LINN. syst. 12. p. 312.
Gypsophila (aggregata) foliis mucronatis recurvatis, floribus aggregatis. LINN. spec. pl. 2. p. 581.

Saponaria calycibus pentaphyllis, floribus aggregatis, foliis mucronatis canaliculatis recurvis. HORT. ups. 107.

Caryophyllum saxatile, ericae foliis, umbellatis corymbis. BAUH. pin. 211. prodr. 105.
 RAJ. hist. 1033. MAGN. monsp. 53. tab. 5.

Loc. In montibus Tendae locis siccis. PERENNIS.

DESCR. Radix oblonga, perennis. Caulis ramosus ramis erectis multis. Folia conata, firma, recurva, acuta, nervo instructa, circa radicem internodiis longiora, breviora in ramis. Flores in capitulum congesti quinque, vel sex. Calycis foliola quinque, foliis caulinis similia. Petala calyci subaequalia. Stamina decem, quorum quinque corolla breviora, s. parum longiora. Caulis, folia, & calyces lentis vitreae ope aspera, quorum margines scariosi, argentei.

STELLARIA. LINN. gen. n. 504. syst. n. 563.

Calyx pentaphyllus. Petala quinque aequalia, profunde bipartita. Stamina decem.
 Styli tres. Capsula unilocularis, polysperma.

1719. STELLARIA nemorum.

ICON. TAUR. Vol. XII. tab. 19.

Stellaria foliis cordatis petiolatis, panicula pedunculis ramosis. LINN. spec. p. 603. Fl. Svec. 2. n. 391.

Myosotis foliis petiolatis cordatis tubis ternis. HALL. hist. tom. 1. n. 886.

Alsine montana haederacea maxima. COL. ecphr. 1. p. 289.

B. *Stellaria (dichotoma) foliis sessilibus, caule dichotomo, floribus solitariis, pedunculis fructiferis reflexis.* LINN. spec. p. 603.

Loc. Locis umbrosis, & rupestribus ad radices montium, & alpium. PERENNIS.

1720. STELLARIA hypericifolia N.

Alsine foliis lanceolatis, petalis bipartitis. HALL. hist. tom. 1. n. 881.

Alsine foliis lanceolatis, caulis procumbentibus ramosissimis. GER. 40. n. 3.

Alsine uliginosa. VILL. prosp. 48.

Alsine hyperici folio D. Vaill. TOURN. inst. 242.

Anagallis aquatica 4. LOB. p. 467.

Alsine aquatica folio Gratiolae, stellato flore. DILL. Cat. Giess. p. 58.

Loc. Ad rivulos aquarum lente fluentium in collinis, & montanis locis non infrequens est: copiosissime circa thermas Valderii. ANNUA.

1721. STELLARIA holostea.

Stellaria foliis lanceolatis serrulatis, petalis bifidis. LINN. spec. p. 603.

Alsine foliis gramineis ciliatis. HALL. hist. tom. 1. n. 884.

Alsine floribus decandris trigynis, foliis lanceolatis, petalis bifidis. SCOP. Fl. Carn. p. 497. n. 4. ed. 2. n. 534.

Caryophyllum holosteum arvensis flore majore. BAUH. pin. 210.

Gramen Fuchsii, s. Leuchanthemum. BAUH. hist. III. p. 361.

Loc. Vulgatissima non est. Ego reperi circa la Perosa. Ignatius MOLINERI supra Giaveno eundo ad jugum Col de la rossa: visa etiam est ab eodem ad oras sylvarum in collibus Taurinensis supra Riaje, & in comitatu Astensi. PERENNIS.

1722. STELLARIA graminea.

ICON. TAUR. Vol. XIX. tab. 13. fig. 1.

Stellaria foliis linearibus integerrimis, floribus paniculatis. LINN. spec. p. 604.

Alsine foliis lanceolatis lineatis, petiolis ramosis. HALL. hist. tom. 1. n. 882.

Alsine floribus decandris, trigynis, paniculatis, foliis linearibus. SCOP. Fl. Carn. p. 498. n. 5. ed. 2. n. 535.

Caryophyllus arvensis glaber flore minore. BAUH. pin. 210.
Alsine pratensis gramineo folio angustiore. TOURN. inst. 243.
Gramini Fuchsii, Leucanthemo affinis, & similis planta. BAUH. hist. III. p. 361.
Loc. In pascuis humidis, inundatis frequens. PERENNIS.

CERASTIUM. LINN. gen. n. 518. syst. n. 581. TOURN. tab. 126.

Calyx pentaphyllus. Petala quinque aequalia, magis, aut minus incisa. Stamina decem. Styli tres. Capsula unilocularis, apice dehiscens.

1723 CERASTIUM vulgatum.

Cerastium foliis ovatis, petalis calyci aequalibus, caulis diffusis. LINN. spec. p. 627.
Myosotis foliis ovato-lanceolatis, petalis calycis longitudine. HALL. hist. tom. 1. n. 893.
Cerastium perenne hirsutum. GER. p. 407. n. 3.
Myosotis arvensis hirsuta parvo flore albo. TOURN. inst. 245.
Auricula muris quorumdam flore parvulo vasculo tenui longo. BAUH. hist. III. p. 359.
Loc. Ad vias, secus arva, & ubique copiose. ANNUUM.

1724. CERASTIUM viscosum.

ICON. TAUR. Vol. X. tab. 24.

Cerastium erectum villoso-viscosum. LINN. spec. p. 627.
Cerastium annum hirsutum. GER. Fl. Galloprov. p. 406. n. 2.
Myosotis hirsuta, & viscosa. HALL. hist. tom. 1. n. 895.
Myosotis hirsuta altera viscosa. TOURN. inst. 245.
Alsine hirsuta altera viscosa, foliis longis saturate virentibus. MORIS. ox. 2. p. 551.
Cerastium obtusifolium. LAM. Fl. Franc. tom. 3. p. 58.
Loc. Secus arva macilenta abunde. ANNUUM.

1725. CERASTIUM semidecandrum.

Cerastium floribus pentandris, petalis emarginatis. LINN. spec. p. 627.
Myosotis caule simplici, foliis ovatis hirsutis, tubis ternis. HALL. hist. tom. 1. n. 894.
Cerastium annum hirsutum. GER. Fl. Galloprov. p. 406. n. 1.
Centunculus semidecander. SCOP. Fl. Carn. ed. 2. n. 549.
Myosotis hirsuta minor. TOURN. inst. 384.
Myosotis arvensis hirsuta minor. VAILL. bot. 30. f. 2.
Loc. In sterilibus pascuis abunde, & ad vias. ANNUUM.

1726. CERASTIUM arvense.

Cerastium foliis linear-lanceolatis obtusis glabris, corollis calyce majoribus. LINN. spec. p. 628.
Myosotis foliis linearibus, lanceolatis petalis calyce duplo longioribus. HALL. hist. tom. 1. n. 889.
Centunculus arvensis. SCOP. Fl. Carn. ed. 2. n. 548.
Myosotis arvensis hirsuta flore majore. TOURN. inst. 245. VAILL. bot. 141. tab. 30. f. 4. 5.
Loc. Ad vias, & in montanis secus arva frequens admodum est. PERENNE.

1727. CERASTIUM alpinum.

Cerastium foliis ovato-lanceolatis, caule diviso, capsulis oblongis. LINN. spec. p. 628.
Myosotis foliis ovato-lanceolatis, subhirsutis, petalis calyce duplo-longioribus. HALL. hist. tom. 1. n. 888.
Cerastium floribus decandris, corollis calyce majoribus, foliis ovato-lanceolatis. SCOP. Fl. Carn. p. 499. n. 1.
Centunculus alpinus. SCOP. Fl. Carn. ed. 2. n. 550.
Alsine Myosotis facie Lychnis alpina flore amplio niveo repens. RAJ. Syn. ed. 3. p. 349. tab. 15. fig. 2.
Loc. Nascitur frequens in rupibus, & alpium scopolis. PERENNE.

1728. CERASTIUM refractum N.

Myosotis foliis glabris lanceolatis, petiolis infractis. HALL. hist. tom. 1. n. 890.

Loc. Locis humidis summarum alpium editiorum, & frigidarum. Copiose in monte magni S. Bernardi prope coenobium. PERENNE.

DESCR. Ex una radice caulinis plures digitales, virides. Folia de more gentis semiamplexicaulia, pulposa, linearia, fine obtusiusculo. Folia glabra sunt, pulposula, virentia. Cauliculi teretes, modo glabri, modo subhirsuti: caulinis autem biflori sunt: pedunculi longi: horum pedunculorum unus refractus, sive geniculatus est, alter minime: qui refractus est, ad locum refractionis duas stipulas, sive foliola habet. Pedunculi evidenter hirsutuli. Calyx nunc glaber, nunc hirsutulus, viridis ex foliolis ovatis, non aristatis, limbo leviter albidente. Flos calyce multo major, petalis ad $\frac{1}{3}$. bifidis, segmentis linearibus. Stylos quatuor numeravi. Fructus conicus, polygonus, virens, transparens, qui septem valvis ad medium usque discedentibus aperitur. Semina orbiculata, reniformia.

1729. CERASTIUM strictum.

ICON. TAUR. Vol. XII. tab. 18. fig. 1.

Cerastium foliis linearibus acuminatis glabris, pedunculis unifloris subtomentosis, capsulis globosis. LINN. spec. p. 629.

Myosotis foliis linearibus glabris. HALL. hist. tom. 1. n. 892. tab. 14. f. 1.

Alsine alpina subhirsuta linariae folio. SCHEUCHZ. it. alp. 11. p. 130.

Caryophyllus holosteus alpinus gramineus. BAUH. pin. prodr. 104.

Loc. In rupibus subhumidis alpium *Valdensium*, & montis *Cenisii*. PERENNE.

DESCR. Radix teres, & ramosa, caulinis plures decumbentes gignit. Ex iis caulinis florigeri eriguntur. Cauliculi non florigeri, & decumbentes, habent folia pubescentia, longe elliptica, acuminata, mollia, facile marcescentia. In caulinis, sive ramis florigeris folia sunt linearia, aristata, utrinque glaberrima margine tamen levissime ciliato: quatuor solent esse conjugationes horum foliorum. Nodi tument. Folia unciam unam, & semissem longa, internodia vix unciae semissem distant. Cauliculi ramosi non sunt, longe nudi, & semel dichotomi. Quilibet ramus unum florem sustinet, intermedius interdum adjungitur. Bracteae duae connatae, lanceolatae ad dichotomiam, atque similes circa medium alterius pedunculi, ita ut si biflora planta sit, unus bracteis destituatur, si triflora, intermedius: caulinis teretes, glabri, sed post ultimam conjugationem lanuginosi. Pedunculi leviter tomentosi, magis adhuc calyx, qui albo tomento candidat. Petala lineata, calyce duplo majora, fere ad medium bifida, segmentis subovatis. Antherae luteae. Styli quinque, antheris paulo humiliores. Calyx post anthesim clauditur. Fructus cylindricus. Figura *Cl. HALLERI* nostrae plantae adamussim non respondet. Notae a *Cl. LINNÆO* datae pleraque convenient, sed fructus globosi non sunt, idcirco accurate descriptimus, atque nostram iconem damus. Si nostrum minime pertinet ad strictum *LINNÆI*, erit novum triviale nomen nostrae assignandum.

1730. CERASTIUM aquaticum.

Cerastium foliis cordatis sessilibus, floribus solitariis, fructibus pendulis. LINN. spec. p. 629. SCOP. Fl. Carn. p. 498. n. 7.

Alsine foliis ovato-cordatis, imis petiolatis, tubis quinis. HALL. hist. tom. 1. n. 885.

Stellaria aquatica. SCOP. Fl. Carn. ed. 2. n. 546.

Alsine major. BAUH. pin. 250. CAM. epit. 851.

Loc. Vulgare est in agro *Pedemontano* ad fossas praesertim aquarum. PERENNIS.

1731. CERASTIUM manticum.

ICON. TAUR. Vol. XV. tab. 91. f. 5.

Cerastium glabrum, caule striato, foliis lanceolatis, pedunculis longissimis, capsulis globosis. LINN. syst. 12. p. 320.

Alsine caule ramoso nodoso, foliis lanceolatis lineatis, petiolis longissimis. HALL. hist. tom. 1. n. 883.

Alsine caryophylloides glabra, florum pediculis longissimis. SEGU. Veron. 3. p. 178.
tab. 4. f. 2.

Loc. In agris subhumidis, atque etiam in pratis collinis, & submontanis non infrequens est. *ANNUUM.*

1732. CERASTIUM latifolium.

ICON. TAUR. Vol. XV. tab. 91. f. 2.

Cerastium foliis ovatis subtomentosis, ramis subunifloris, capsulis globosis. LINN. spec. p. 629.

Myosotis foliis tomentosis ovatis. HALL. hist. tom. 1. n. 887.

Myosotis alpina latifolia. TOURN. inst. 245.

Caryophyllum holosteus alpinus latifolius. BAUH. prodr. 104.

Loc. In alpibus rara non est, atque nasci solet inter diffractos lapides. *PERENNIS.*

1733. CERASTIUM repens.

ICON. TAUR. Vol. III. tab. 49.

Cerastium foliis lanceolatis, pedunculis ramosis, capsulis subrotundis. LINN. spec. p. 628.

Stellaria repens. SCOP. Fl. Carn. ed. 2. n. 548.

Myosotis arvensis polygoni folio. VAILL. Paris 141. tab. 30. f. 5.

Lychnis incana repens. BAUH. pin. 206.

Loc. Habeo inter indigenas a D. VALLE collectas. In valle *Ulcensi* legit D. CACCIA.

Dicitur nasci in valle *Valdensium* di S. Martino. *PERENNIS.*

SPERGULA. LINN. gen. n. 519. syst. n. 586.

Calyx pentaphyllus. Petala quinque aequalia, integra. Stamina decem. Styli quinque.
Capsula unilocularis, quinquevalvis.

1734 SPERGULA arvensis.

ICON. TAUR. Vol. X. tab. 88.

Spergula foliis verticillatis, floribus decandris. LINN. spec. p. 630.

Spergula fructu pendulo. Ejusdem Fl. Lapp. p. 190.

Spergula foliis verticillatis, seminibus rotundis. HALL. hist. tom. 1. n. 873.

Alsine floribus decandris pentagynis, foliis verticillatis. SCOP. Fl. Carn. p. 499. n. 8.

Spergula foliis verticillatis, seminibus nudis. GER. Fl. Galloprov. p. 417. n. 1.

Stellaria arvensis. SCOP. Fl. Carn. ed. 2. n. 542.

Alsine spergula dicta major. BAUH. pin. 251. TOURN. inst. 343.

Spergula. DOD. pempt. 527.

Loc. In arvis omnino vulgatissima. *ANNUA.*

1735. SPERGULA saginoides. tab. 64. fig. 1.

ICON. TAUR. Vol. XIX. tab. 4. fig. 2.

Spergula foliis oppositis linearibus laevibus, pedunculis solitariis longissimis, caule repente. LINN. spec. p. 631.

Alsine foliis linearibus connatis, pediculis longissimis unifloris. HALL. hist. tom. 1. n. 862.

Alsine tenuifolia, pedunculis florum longissimis. VAILL. Paris 8.

Alsine alpina repens, capillaceo folio, floribus solitariis albis pentapetalis, pediculo longo fultis, petalis subrotundis, & integris. MICH. hort. fl. p. 5.

Loc. In herbidis umbrosis pascuis alpium saepe occurrit: copiosissime supra thermas Valderii. *PERENNIS.*

DESCR. Caules procumbentes, rotundi, nodosi. Ad singulos nodos folia bina ex linearie subulata, ad nodos connata, splendide viridia, incurva, & singulae conjugationes foliorum ex una parte foliorum fasciculum protrudunt. Extremitates ramorum solent fasciculum foliorum, novum veluti caulem, producere, & pedunculum uniflorum novum ramum longitudine superantem, fere biuncialem. Calyx ex foliolis quinque viridibus, ovatis, margine membranaceo albicante, neque acutis, neque obtusis. Petala ovata, calyce majora, lineata, nihil emarginata, obtusa, alba. Filamenta decem albida, subulata, corolla dimidio breviora. Antheris didymis ex diluta purpura albicantibus. Styli quinque. Stygma simplicia, aliquando tamen styli sex observati sunt.

CHERLERIA. LINN. gen. n. 506. syst. n. 565.

Calyx pentaphyllus. Squamae quinque petaloideae, emarginatae. Stamina decem, alternis calyce insertis; Styli tres. Capsula unilocularis, trisperma.

1736 CHERLERIA sedoides.

ICON. TAUR. Vol. XIV. tab. 73. fig. 1.

Cherleria sedoides. LINN. spec. p. 608. HALL. hist. tom. 1. n. 859. SEGU. veron. suppl. p. 180. tab. 4. f. 3.

Sedum montanum perpusillum luteum. MORIS. hist. 3. p. 471. sect. 12. tab. 6. fig. 14.

Sedum montanum perpusillum. PARK. theatr. 738.

Lychnis alpina, muscosis foliis densius stipatis, floribus parvis, calyce duriore. PLUK. alm. 233. tab. 42. f. 8.

Loc. Ubique in pascuis saxosis summarum alpium. PERENNIS.

SEDUM. LINN. gen. n. 513. syst. n. 575. TOURN. tab. 140.

Calyx pentaphyllus, aut profunde quinquefidus. Petala quinque aequalia. Stamina decem.

Germina quinque cum totidem stylis, & squamis quinque nectariferis, quae germinibus subjiciuntur. Fructus ex capsulis quinque polyspermis.

PLANTIFOLIA

1737 SEDUM Telephium.

ICON. TAUR. Vol. XXI. tab. 102.

Sedum foliis planis ovatis serratis, cymis lateralibus corymbosis. SCOP. Fl. Carn. p. 491. n. 2. ed. 2. n. 553.

Sedum foliis planiusculis serratis corymbo folioso, caule erecto. LINN. spec. p. 616.

Sedum androgynum foliis confertis serratis, floribus dense umbellatis. HALL. hist. tom. 1. n. 954.

Anacampseros vulgo Faba crassa. BAUH. hist. III. p. 681.

Telephium vulgare. BAUH. pin. 287.

Faba inversa, sive Crassula, an Telephium. LOB. p. 167.

Loc. Vulgaris ad muros, & in apricis, vel ad saxosa in montanis, nec non etiam in collibus Taurinensibus. LOBELIUS scripsit eam crescere in vinetis cultis sylvosis, marginibus saxosis Sabaudiae. PERENNE.

1738. SEDUM Anacampseros.

Sedum caule procumbente, foliis ovatis integerrimis. HALL. hist. tom. 1. n. 956. Emend. 4. n. 186.

Sedum foliis cuneiformibus integerrimis, caulis decumbentibus, floribus corymbosis. LINN. spec. p. 616.

Telephium VI. Cepaea Plinii. CLUS. hist. 2. p. 67.

Loc. Abunde prope Segusium, & circa Vinadii thermas. In rupestribus Courmajour, & in monte Vesulo circa Criseul Cl. DANA. In alpibus Cottis locis saxosis, & umbrosis saepius occurrit. PERENNE.

1739. SEDUM stellatum.

Sedum foliis planiusculis angulatis, floribus lateralibus sessilibus solitariis. LINN. spec. p. 617.

Sedum foliis subrotundis, caule ramoso, floribus sessilibus. HALL. hist. tom. 1. n. 957.

Sedum echinatum, vel stellatum flore albo. BAUH. hist. III. p. 680.

Sempervivum tertium. COL. phytob. 32. tab. 11.

Loc. Secus viam ad aggeres lapidum locis umbrosis, aut subhumidis in valle Fenestellarum, & circa Oppidum Barge. ANNUUM.

1740. SEDUM alsinefolium N. tab. 22. fig. 2.

Sedum erectum ramosum foliis planis, floribus albis longe pedunculatis. SPEC. PEDEM. p. 15. tab. 3. f. 2.

CLAS SIS VII. PLANTÆ

120

Loc. Nascitur inter l' Perè, & Prales secus viam in umbrosis lapidosis. Occurrit etiam circa S. Damian, in valle Macrae, nec non inter Tendam, & Robilant.
Cl. BELLARDI in montibus di Roaschia. BIENNE.

1741. SEDUM cepaea.

ICON. TAUR. Vol. XXII. tab. 110. fig. 1.

Sedum foliis planis, caule ramoso, floribus paniculatis. LINN. spec. p. 617.

Sedum caulibus paniculatis, foliis ovatis planiusculis. HALL. hist. tom. 1. n. 958.

Sedum foliis planis, caule, & pedunculo ramosis, floribus lateralibus. ROY. Leyd. p. 456. n. 3.

Sedum paniculatum. LAM. Fl. Franc. tom. 3. p. 83.

Cepaea. CAM. epit. p. 673.

Loc. In ericetis umbrosis in valle Tanari frequens, atque etiam ad vias passim occurrit in collibus Astensis, & Liguria. BIENNE.

1742. SEDUM gallioides. POURR. in epist. tab. 65. fig. 3.

Loc. Supra Garressio loco dicto il garbo della luna. BIENNE.

DESCR. SEDUM hoc pro insigni varietate SEDI cepae olim habui, verum quum pro distincta planta SEDI gallioidis nomine miserit Cl. POURRET, egregium hunc virum secutus pro distincta planta recenseo. Haec autem sunt, quibus a cepaea distingui meretur, discrimina. Non, uti SEDUM cepaea, procumbit, sed se se erigit. Folia inferiora terna, & quaterna sunt, deinde opposita, postrema alterna. Racemi florum etiam axillares, sed propiores. Petala purpurascunt, & aristata sunt teretifolia.

1743. SEDUM dasypyllum.

ICON. TAUR. Vol. X. tab. 51. fig. 5.

Sedum foliis oppositis ovatis carnosis, caule infirme, floribus sparsis. LINN. spec. p. 618.

Sedum foliis conicis obtusis glaucis reticulatis, caule ramoso viscido. HALL. hist. tom. 1. n. 961.

JACQ. hort. vindob. tab. 153.

Sedum glaucum. LAM. Fl. Franc. tom. 3. p. 84.

Sedum minus VII. CLUS. hist. p. 60.

Sedum parvum folio circinato, flore albo. BAUH. hist. III. p. 691.

Sedum minus folio circinato. BAUH. pin. 283.

Loc. In agro Pedemontano ad umbrosas rupes, & earum fissuris. Ad muros etiam Septentrioni expositos circa ipsam urbem frequentissimum. PERENNE.

1744. SEDUM reflexum.

ICON. TAUR. Vol. III. tab. 54. 55. fig. 1.

Sedum foliis subulatis sparsis, basi solutis, inferioribus recurvatis. LINN. spec. p. 618.

Sedum foliis semiteretibus acutis aristatis, caule supremo multifido umbellato. HALL. hist. tom. 1. n. 967.

Sedum minus luteum ramulis reflexis. BAUH. pin. 283.

Sedum minus luteum flore se circumflectente. BAUH. hist. III. p. 693.

Loc. Ad muros montanos, & in saxosis montium, & collium admodum frequens. PERENNE.

VIR. SEDI species omnes, acri excepto, aquosae, at attemperantes subausterae sunt, atque acidum principium evidenter continent. Earumdem locus est in morbis biliosis, & urinae ardore. Frequentius in officinis recipiuntur SEDUM anacampseros, reflexum, album, atque sempervivum tectorum; hoc caeteris usitatius est, ejusdemque usus suo loco vindicabitur.

1745. SEDUM rupestre.

ICON. TAUR. Vol. X. tab. 51. f. 1. tab. 53. f. 4.

Sedum foliis subulatis quinquefariis confertis basi solutis, floribus cymosis. LINN. syst. 12. p. 317.

Sedum rupestre repens, foliis compressis. DILL. elth. 343. tab. 256. f. 333.
Loc. Circa Ussey, Vinadii thermas, & in valle Augustae Praetoriae locis saxosis,
& apricis. PERENNE.

1746. SEDUM aestivum N.

Sedum foliis ovato teretiusculis obtusis alternis, caule bifido, floribus luteis sessilibus.
Sedum minus teretifolium luteum. BAUH. pin. 283.
Sedum minus aestivum luteum. BAUH. hist. III. 693.
Sempervivum minus aestivum. LOB. ic. 378.

Loc. In collibus saxosis. ANNUUM.

DESCR. Radix alba, tenuis, quae in caulem producitur procumbentem, ex quo prodeunt cauliculi, sive ramuli erecti, albo-purpurascentes, teretes, glabri, digitales, etiam ramosi, ramo uno, aut altero. Rami autem, sive cauliculi, saepius simplices, attamen in duos longos ramos erectos abire solent. Folia in surculis primum prodeuntibus conferta, oblongas rosulas faciunt. Folia oblonga, sessilia, teretia, intus planiuscula, obtusa sine spinula. Flores lutei, subsessiles, singulares. Calycis foliola succulenta, foliis similia. Flos luteus, calyce paullo major. Siliquae quinque. Petala quinque acuminata, calyce longiora. In cauliculorum divisione flos unus solet sedere, Planta tota acida est.

1747. SEDUM sexangulare.

Sedum foliis subovatis adnato-sessilibus gibbis erectiusculis, sexfariam imbricatis. LINN.
spec. p. 620.
Sedum foliis terebibus ternatis, caulis simplicibus trifidis. HALL. hist. tom. I. n. 965.
Sedum foliis ovato-teretiusculis adnato-sessilibus imbricatis, floribus lateralibus, terminalibusque. GER. p. 428. n. 7.
Sempervivum minus vermiculatum insipidum. BAUH. pin. 284.
Sempervivum minimum. CAM. epit. 856.

Loc. In montanis, & siccioribus pratis frequentissime, atque etiam in pascuis sterilibus saxosis agri Pedemontani. PERENNE.

1748. SEDUM acre.

ICON. TAUR. Vol. XII. tab. 94. f. 1.
Sedum foliis subovatis adnato-sessilibus gibbis erectiusculis alternis, cyma trifida. LINN.
spec. p. 619.
Sedum foliis conicis confertis, caulis ramosis, summis trifidis. HALL. hist. tom. I. n. 966.
Sedum foliis subovatis adnato-sessilibus gibbis erectiusculis alternis. GOU. Flor. p. 244.
Sempervivum minimum vermiculatum acre. BAUH. pin. 283.
Sedum parvum acre, flore luteo. BAUH. hist. III. p. 694.

OFF. Sedum vermiculare, aut acre.

Loc. Locis aridis montanis non infrequens, potissimum in siccis pascuis collium calidiorum, ut Liguria, & Comitatus Nicaeensis. PERENNE.

VIR. Acris, & caustica planta est, quae intus data vomitum excitat, atque etiam alvum ciet: attamen sero lactis infusa instar acrum nonnullarum stirpium in scorbuto veram utilitatem attulit. Ejus rectum in scorbuto usum definient ea, quae dicta sunt, ubi actum est de sinapi, & cochlearia. Extus adhibitum profuit in sordis ulceribus mundandis, & gangraena affectis partibus separandis; ejusdem narrantur utilitates in ulceribus cancerosis abstergendis. SEDI acris folia ad internum usum adhibentur a drachma semisse ad drachmas duas ex aqua, aut sero lactis decocta.

1749. SEDUM saxatile tab. 65. fig. 6.

ICON. TAUR. Vol. X. tab. 51. fig. 4.
Sedum caule ramoso prostrato, foliis teretibus ramosis, floribus longe sessilibus. HALL.
hist. tom. I. n. 964.
Sedum saxatile teretifolium flosculis luteis, conceptaculis seminum stellatis, & viridantibus.
SCHEUCHZ. it. 6. p. 518.
Sedum (alpestre) foliis teretibus, floribus subumbellatis luteis. VILL. prosp. p. 49.
ALLIONII Fl. Pedem. Tom. II. H h

Loc. Non infrequens in saxosis summarum alpium pascuis. Abunde in monte Cenisio, & supra Fenestrelles: ad humiliora juga etiam descendit. *ANNUUM.*

1750. SEDUM atratum tab. 65. fig. 4.

ICON. TAUR. Vol. X. tab. 51. fig. 3.

Sedum caule folioso erecto umbellato humillimo, foliis teretibus. Tom. I. n. 963.

Sedum erectum floribus corymbosis fastigiatis. LINN. spec. pl. append. 1673.

JACQ. Fl. Austr. tab. 8.

Sedum saxatile atro-rubentibus floribus. BAUH. prodr. p. 132. SCHEUCHZ. it. alp. tom. I. p. 48. tab. 6. f. 3. 4.

Loc. Similibus cum priori locis reperitur. *ANNUUM.*

1751. SEDUM album tab. 65. fig. 2.

ICON. TAUR. Vol. X. tab. 53. fig. 5. & Vol. XII. tab. 94. f. 9.

Sedum foliis oblongis obtusis teretiusculis sessilibus patentibus, cyma ramosa. LINN. spec. p. 619.

Sedum caule glabro, foliis teretibus, umbellis ramosis, floribus petiolatis. HALL. hist. tom. I. n. 959.

Sedum foliis teretibus obtusis, racemis dichotomis corymbosis, calycibus obtusis. SCOP. Fl. Carn. 491. n. 1. ed. 2. n. 556.

Sedum teretifolium. LAM. Fl. Franc., tom. 3. p. 84.

Sedum minus folio longiusculo tereti, flore albo. BAUH. hist. III. p. 690.

Sedum minus teretifolium album. BAUH. pin. 283.

Sempervivo minore. MATTH.

Loc. In muris humilioribus frequens, etiam intra urbem. *PERENNIS.*

1752. SEDUM Nicaeense † tab. 90. f. 1.

Sedum foliis subulatis sparsis, basi solutis, alternis, cyma bifida, floribus longe pedunculatis.

Loc. Rarissima planta nascitur in scopulosis prope Savorgio a Cl. BELLARDI lecta, & observata. *ANNUUM.*

DESCR. Caulis vix spithama longior, suberectus, subrubens, simplex. Folia subulata, sparsa, basi soluta, alterna. Flores subalbidi in summitate caulis, magni pro ratione plantae. Cyma bifida, petalis calyce duplo longioribus. Stamina basi dilatata. Antherae erectae, in medio sulcatae. Singuli flores uno versu dispositi veluti spicati, longe pedunculati; sed pedunculus in summis floribus brevis.

1753. SEDUM annuum.

ICON. TAUR. Vol. XII. tab. 94. fig. 1.

Sedum caule erecto solitario annuo, foliis ovatis sessilibus gibbis alternis, cyma recurva. LINN. spec. p. 620.

Sedum foliis breviter ovalibus, caule laxo ramoso, floribus magnis albis. BAUH. pin. 396.

Sedum minimum, non acre flore albo. RAJ. Syn. ed. 3. p. 270. tab. 12. f. 2.

Loc. Nascitur secus vias alpium, & montium, praesertim ad lapides. *ANNUUM.*

1754. SEDUM hirsutum N. Tab. 65. fig. 5.

ICON. TAUR. Vol. XII. tab. 94. f. 5. 6.

Sedum teretifolium hirsutum caule ramoso erecto, petalis aristatis, stamina superantibus, pedunculis unifloris.

Sedum Oederi ic. XXIV.

Loc. Abunde ad rupes circa Zuasse, & prope Moce. *BIENNE.*

DESCR. Ex radice fibrosa rosulae foliorum, atque ex iis caulinis; folia fere tereta, intus planiuscula subhirsuta, apice rubentia. Caules pollicaris altitudinis, rubentes, teretes, non transparentes. Folia caulina alterna, erecta, sessilia, minus hirsuta, majora magis compressa. Sapor subacidus. Cauliculi primum dichotomi, deinde alterne ramosi in pedunculos simplices unifloros abeunt. Calyx ex quinque foliolis succulentis, ellipticis, acuminatis cum spinula subrubente. Flos patens, magnus, calyce major, ex petalis ovatis, aristatis, albis, linea purpurascente magna

subtus divisis, & subhirsutis. Antherae decem obscurae, didymae, filamentis albis insidentes. Germina quinque, plerumque striis rectis purpureis rubentia, dein alba cum totidem stylis, quorum stigmata lutea sunt. Stamina stylis breviora. Petala vero stylos ipsos altitudine superant. Ad ramorum divisiones foliolum positum est. Pedunculi nudi sunt.

1755. SEDUM villosum.

Sedum caule erecto, foliis planiusculis, pedunculisque subpilosis. LINN. spec. p. 620.
Sedum hirsutum, & viscidum foliis linearibus obtusis planiusculis. HALL. hist. tom. 1. n. 962.

Sedum palustre subhirsutum purpureum. BAUH. pin. 285.

Sedum purpureum pratense. BAUH. hist. III. p. 692.

Sedum minus 3. s. palustre. CLUS. hist. p. 59.

Loc. In Sabaudiae uliginosis reperitur. In spongiosis vallis *Locana Petrus MOLINERI*.
Franciscus PEYROLERI prope *Ussey*, & *Ceresole* in montibus dictis *Galesia*.
ANNUUM.

CRASSULA. LINN. gen. n. 352. syst. n. 388.

Staminibus quinque a Sedo differt.

1756 CRASSULA rubens.

Crassula foliis fusiformibus subdepressis, cyma quadrifida foliosa, floribus sessilibus, staminibus reflexis. LINN. syst. 12. p. 226.

Sedum caule hirsuto, ramis simplicibus, floribus in alis sessilibus. HALL. hist. tom. 1. n. 960.

Sedum arvense flore rubente. BAUH. prodr. p. 132.

Sedum foliis subcylindricis obtusis alternis, caule erecto, cyma horizontali. GER. p. 428.

Sedum rubens. LINN. spec. pl. p. 619

Sedum annum minimum stellatum rubrum. MAGN. monsp. 233. c. icon.

Loc. Ubique in pascuis saxosis. *ANNUA.*

DESCR. Radix teres, tortuosa, simplex, demum fibrillas demittens. Caulis unicus, teres, digitalis, saepius ramosus, ramis erectis, plerumque simplicibus. Folia oblonga, semiteretia, linearia, fine spinulam non educente; supra planiuscula, sessilia, succulenta, acida, glabra, cinerea, apice rubente. Folia ad lentem vitream subtilissime hirsuta, sed caulis evidentius. Rami toti florigeri, floribus sessilibus. Flores non vere in axillis foliorum, sed paullo superius ad latera eorundem positi. Calyx ex quinque brevibus foliolis, ovatis, acutis. Petala quinque lanceolata, aristata, alba, extus linea rubente divisa. Stamina quinque cum anthēris globosis, rubris. Germina quinque, et ad eorum basim squamae quinque. Fructus stellatus, rubens ex siliculis quinque stylo permanente aristatis.

RHODIOLA. LINN. gen. n. 997. syst. n. 1124.

Flores sexu, & tota planta distincti. Masculo calyx tetraphyllus: petala quatuor: stamina octo: germen imperfectum cum subjectis squamulis. Foeminae calyx similis, sed quatuor petala obscura: germen ex siliquis saepius quatuor cum totidem squamulis subjectis, quae in siliquas univalves, polyspermas mutantur.

1757 RHODIOLA rosea. LINN. spec. p. 1465.

Sedum sexu distinctum foliis serratis, floribus densissime umbellatis. HALL. hist. tom. 1. n. 953.

Sedum roseum. SCOP. Fl. Carn. ed. 2. n. 560.

Anacampseros radice rosam spirante major. TOURN. inst. 264.

Rhodiola odorata. LAM. Fl. Franc. tom. 3. p. 647.

Rhodia radix. BAUH. pin. 286. BAUH. hist. III. p. 683. CLUS. hist. 2. p. 65. CAM. epit. 769. DOD. pempt. 347. LOB. p. 177. & MATTH.

OFF. Rhodia radix.

Loc. Locis saxosis subhumidis alpium non infrequens est, sicuti meminerunt LOBE-LIUS, & Johannes BAUHINUS. *PERENNIS.*

VIR. Cum Sedi genere viribus convenit. Gratum rosae odorem spirat radix, quae attemperans, atque acida est: dolorem capitis a sanguinis aestu productum extus applicita dicitur compescere. Apud nos neglecta radix est, quae alibi in scorbuto adhibetur.

C. FRUCTU PULPOSO

I. HYPOCARPIÆ.

CORIARIA. LINN. gen. n. 1002. syst. n. 1129.

Flores sexu, & tota planta distincti. Masculo calyx pentaphyllus: corolla pentapetala: stamina decem. Foeminae calyx pentaphyllus: corolla maris: styli quinque: Semina quinque, petalis succulento-baccatis tecta.

1758 CORIARIA myrrhifolia.

Coriaria foliis ovato-oblongis. LINN. spec. p. 1467.

Rhus myrrhifolia monspeliaca. BAUH. pin. p. 414.

Rhus Plinii myrrhifolia monspeliensium. LOB. ic. 2. p. 98.

Loc. Ad sepes in Comitatu Nicaeensi vulgaris planta est. *PERENNIS.*

VIR. Valde adstringit. Non solet ad internum usum recipi, sed tinctorio, atque coriario operi inservit.

VITIS. LINN. gen. n. 250. syst. n. 281. TOURN. tab. 384.

Flores racemosi. Calyx quinquedentatus. Stamina quinque. Petala apice non nihil coalita. Bacca succulenta, subrotunda, unilocularis, semina quatuor, vel quinque continens.

1759 VITIS vinifera.

ICON. TAUR. Vol. VIII. tab. 84. & Vol. XXI. tab. 109.

Vitis foliis lobatis sinuatis nudis. LINN. spec. p. 293.

Vitis foliis semitrilobatis hirsutis dentatis. HALL. hist. tom. 1. n. 825.

Vitis vinifera &c. BAUH. pin. 299.

Vitis silvestris labrusca. BAUH. pin. 299.

Loc. Vitis non modo colitur, sed *Labrusca*, sive *silvestris* ad sepes, & dumeta sponte nascitur. *FRUTEX.*

VIR. VITIS *labrusca* mater est plurium VITIS differentiarum, quae data opera excoluntur. Ea omnia praebet *Labrusca*, quae VITIS culta; quinimo vinum ex ipsius acinis paratum, spirituosum maxime est. Quum tanta sit vini, & ex vino proficiscentium substantiarum utilitas, ex proposito ea omnia expendere placet, quae ad hanc rem pertinent. Quamvis vinosa potio non ex solis uvae acinis, sed etiam ex fructibus, ac farinis, quae fermentationem ineunt, possit obtineri, nostra disquisitio solummodo versabitur circa illam vini speciem, quae ex fructibus VITIS *viniferae* habetur. Quum enim uberrima sit nostra in regione VITIS cultura, nostrates non solent ex aliis fructibus, aut seminibus farinosis hoc potulentum parare.

Folia VITIS, succum acidum, leviter attemperantem, atque diureticum continent, ac ejusdem naturae humorem stillant vulnerati palmites. Hic epotus laudatus est ad diuresim blande pellendam, caloremque in ophthalmia temperandum, si eo oculus abluatur. Haec autem folia commendata sunt in alvi fluxu, dato succo expresso, vel eorumdem siccatorum pulvere dosi drachmae unius, aut alterius. Verum in hujusmodi morbo alia solent efficaciora medicamenta in usum venire. Folia insuper VITIS cuti applicita ipsius calorem mitigant, neque inutilia sunt in ea phlogosi, ac in eo cutis ardore, qui cruribus hydropicorum tumentibus,

& serum demum stillantibus supervenit. Quamvis adstringens vis mitis admodum sit, non omni carebit periculo hujusmodi applicatio, si Medici votum velit uberem per hanc viam seri evacuationem, aut propter vim motus in hisce partibus deficientem metus gangrenae sit, morbiique conditio tonica resolventia requirat. Sarmenta, atque radices *VITIS viniferae* combusta non exiguum dant salis alkalini fixi quantitatem, qui alkalinorum lixivialium salium aliis locis enarratorum proprietates habet. Ex hisce jam patet acidum, atque salem alkalium fixum copiose in *VITI vinifera* contineri, sed praeterea particulas etiam oleosas, & phlogisticas haberi, sicuti acinorum natura, indeque nata ex iisdem producta demonstrant. Varia autem est horum principiorum in acinis uvae, vi-noque genito proportio pro diversa soli natura, caeli conditione, fructuum maturitate, *VITIS* ipsius multiplici differentia, cultura, atque parandi vinum artificio. Neque mirum est nostra in regione plures adeo, dissimilesque vini species existere, quum tanta sit montium, collium, & agri dissimilitudo non solum ratione aspectus, & elevationis, sed maxime ratione diversitatis soli, in quo exculta *VITIS* est. Montes minores, qui ad radices alpium sunt, nisi radiis solis multum percutiantur, acerbum vinum dare solent, qui lente ad convenientem pervenit maturitatem; colles autem ad maturitatem uvam perducunt. Caeterum tum in montibus, cum in collibus multiplex emergit vini differentia speciatim pro varia natura soli, diversoque loci aspectu. In genere argillaceum solum dat vinum crassius, coloratus, neque stomacho commodum, sed flatulentum; solum argillaceo-calcareum praebet vinum, quod utique crassum est, sed potentius, magisque calefaciens; argillaceo-arenarium, dulce, & tenuius vinum gignit, sed quod facilius ad aciditatem vertit; terram, atque praesertim lapidem calcareum habentes colles dant vinum non quidem admodum crassum; sed neque tenue, multum autem sulphureum; colles demum, aut etiam montes lapidosi ex lapide non calcareo, sed siliceo, atque una arenarii vinum suppeditant minime crassum, sed maxime spirituosum. Vina generatim, quae habentur ex *VITE* culta in planicie, ac solo pingui, debilia, atque acida sunt. Vinum rubrum solet magis nutrire, plus calefacere, album vero facilis acescit, ac lotii excretionem promovet. Haec itaque in variis locis adeo dissimilis substantiarum, ex quibus montes, & colles coalescent, diversitas, ac diversitatis proportio (praeter *VITIS* ipsius differentes varietates), facit, ut adeo multae vini differentiae nostra in regione existant, quas minutius pertractare minime necessarium esse putamus. Vinum itaque componitur, praeter aquam, ex particulis oleosis pinguis, ex phlogisto, acido, & sale alkalino fixo, quod acido etiam naturae fixae fortiter adhaeret. Acidum uberiorum inest botryone, sive racemis. Hae diversae particulae, acinis, & racemis contentae, per fermentationem, ut notum est, eam mutationem, & compositionem subeunt, ex qua vinum emergit. Vinum autem sibi relictum, per fermentationem vel spontaneam, vel arte productam, demum in acetum mutatur. Prima igitur fermentatione vulgo dicitur *vinosa*, altera autem *acetosa*. In prima pingues, oleosae particulae attenuantur, aetherogeneae separantur, acidum paullo liberius redditur, atque hae particulae intime consociantur cum phlogisti expliciti substantia. Per alteram autem fermentationem, nimirum *acetosam*, fit jactura nonnullarum particularum phlogisti, oleosas etiam simul dissipantium: superest acidum principium partim fixum, partim attenuatum, retinens tamen adhuc aliquas oleosas, & phlogisti particulas. Vinum sponte in doliis, quibus continetur, deponit fixas substantias ad alkalimum salem, & acidum vini pertinentes cum crassioribus terreo-pinguibus. Sedimentum hoc vini ab aetherogeneis aliis substantiis liberatum id constituit, quod vulgo *Cremor tartari* nuncupatur. Pars spirituosa per destillationem a vino separata constituit *spiritum vini*. *Aceti*, *spiritus vini*, & *cremoris tartari* multiplices usus proponemus, sed primum agendum est de acinorum, atque vini utilitate.

Acini itaque, si probe maturi fuerint, grata, & suavi dulcedine donantur: quo vero magis a maturitate distant, eo acerbiores ipsi sunt, ac forte acidum continent. Succus ex immaturis acinis expressus *Omphacii* nomen habet, quod utile est ad bilis alkalescentiam corrigendam, alvumque firmandam. Dari potest hujusmodi succus aqua dilutus, sed plerumque syrpus ex eo paratur cum saccharo,

qui gratam aquae aciditatem impertitur, ac utilem inde potum praebet in febribus ardentibus, biliosis, iisque potissimum, in quibus alvus est continenda. *Omphacium* instar succi limonum gratum, & commodum etiam est ciborum condimentum. Acinorum bene maturorum cibus egregie nutrit, atque muriatico-alkalescentem humorum indolem corrigit, & corpora ad pinguedinem disponit. Jure merito eorumdem usus commendatur scorbuticis, ac iis praesertim, in quibus acria antiscorbutica minus opportuna esse jam alibi adnotavimus. Porro etsi uvae cibus, sive pro alimento, sive pro medicamento proficuus sit, tamen vel nimia copia, quae stomacho laborem inferat, vel stomachi imbecillitate, vel hominis dispositione flatulenta, dolores ventriculi, & intestinorum gignere potest propter motum fermentationis, quam in ventriculo init, aptum ad plurimum aërem extricandum, & colicam flatulentam producendam. Uvae bene maturaæ, & dulciores, solis, vel furni ope diligenter exsiccate non modo nutriunt, verum etiam inungentem, demulcentemque naturam acquirunt, propter quam decoctiones pectorales ad tussim leniendam, ac urinae incommoda mitiganda non infrequenter ingrediuntur.

Vinum egregium est potulentum coalescens ex optima compositione particularum diversi generis (quemadmodum dictum est), quod insigne praebet utilitates ad usum pharmaceuticum, diaeteticum, & medicinalem. Commodum est menstruum non modo ad principia activa præsertim plurimarum stirpium extrahenda, sed etiam ad varia medicamenta paranda ex iis substantiis mineralibus, quae penetrat, solvit, variaque ratione cum iisdem coalescens permutat. Pro varia autem encheiresi, ad quam adhibetur, diversa vini species opportunior est, prout acido tartari, oleosis, aut phlogisticis particulis magis, minusve abundat. Vinum, nervorum, ac irritabilis fibrae actionem erigit, fibrarum nexus validiorem facit stomachi actionem auget, nec non ad bonam alimentorum concoctionem conducit: corporum nutritionem promovet præsertim oleosa, & pingui substantia, corruptionem avertit, sanguini, & humoribus majorem conciliat firmitatem, gignendisque spiritibus animalibus aptam materiam suppeditat. Haec autem potissimum pertinent ad vinum, quod aequabili proportione sua principia contineat. Quod autem acerbum est, concoctioni alimentorum non favet, colicosque dolores facile infert; nimis dulce, maximeque crassum, appetitum dejicit, & flatulentias gignit; nimis spirituosum, aestum in capite producit, multumque calefacit, ac instar opii caput afficit; vinum denique, quod suppressa libera fermentatione paratum sit, propter accumulatum aërem elasticum, atque nimias collecti principii phlogistici particulas caput laedit, atque diras flatulentias generat. Vini boni conveniens usus insigne omnino praebet utilitates ad vitam hominum conservandam: rectum autem ipsius usum, ejusdemque eligendi qualitatem aegri constitutio debet definire. Abusus porro maxime perniciosus est, atque gravissima mala post se trahit; fibras indurando irritabilitatem partium delet, nimiam phlogisti quantitatem humoribus impingit, serum, & sanguinem cogendo vasis impermeabile fluidum reddit, secretiones ea de caussa perturbat, & imminuit; in capite plethoram parit: primum pervertit, atque perturbat opportunam spirituum animalium separationem, qui apti sint ad oeconomiae animalis officia convenienter regenda. Postea etiam, densatis humoribus, fibrarum induratione, ac minimorum vasorum obstructione labefactat eorumdem secretionem. Ex hisce intelligitur, cur vini abusus appetitum dejiciat, rheumatismum, morbosque inflammatorios faciles reddat, podagrae, & calculis gignendis aptam præbeat materiam, impotentes denique homines faciat, & adhydropem disponat; sensum denique hebetudo, somnolentia, tremor, apoplexia, paralysis, vini potatoribus superveniant. Vinum autem præcise medicamentum erit ad vires instaurandas, & magnum antisepticum habendum est in febribus putridis, aut petechialibus non inflammatoriis. Plures medicamentosi vini species in officinis existunt, quarum efficacia partim ex vino proficiscitur, partim ex iis substantiis, quarum activa principia vinum extraxit. Hujusmodi vina medicata parari solent ad stomachum roborandum, urinam ciedandam, cachexiam superandam, scorbuticam labem corrigendam, atque ad menses pellendos, nec non tubulos renales expediendos. Pro varia autem indicatione diversae vini species eliguntur, & consueverunt Medici ad vina diuretica insti-

tuenda, & ad oculorum collyria album vinum anteponere. Epithemata, quae vinum recipiunt, scrobiculo cordis applicita vomitum interdum sustulerunt, atque stomacho robur addiderunt. In fotu vinum recipitur ad dissipandos tumores aedematosos, non phlogisticos, caute tamen hujusmodi fotus administrandi sunt, ne materia tumorem faciens ad nobiliores partes repellatur. Convenit hujusmodi externus usus in partium debilitate, sed hunc usum adhuc efficacius praestant botryones ipsi fermentantes. Propter hunc finem in artuum debilitate, ac inferiorum partium seroso tumore, imo in ipsa paralysi incipiente, aut leviore immersio facta in acervo fermentantium botryonum maxime juvat, si revera morbus ex laxitate, & debilitate partium pendeat, atque medicamenta corroborantia requirat, aut permittat.

Acetum ex bono vino, & per convenientem fermentationem elicatum opera acidi vinosi cum sale alkalino attenuati, & actuosi redditum cum phlogisti portione coaliti, vires habet aptas ad usus multiplices. Magnum antisepticum est, resque varias, quas penetravit, a corruptione praeservat: gummi-resinas solvit, cum terris calcareis, atque alkalinis nonnullis substantiis concrescens sales neutros gignit, spiritui vini junctum aetheris speciem constituit, cuprum, & plumbum penetrat, solvit, atque in terram salinam metallicam permutat: sanguinem, & serum solvit, calorem attemperat, alkalescentiam humorum corrigit, lotiique secretionem promovet. Recte commendatur aceti usus in mania, melancholia, hydrophobia, febribus ardentibus, putridis, petechialibus, pestilentibus, nimia corpulentia, cachexia calida, ac generatim iis in morbis, qui solventia attemperantia, nec non acida antiseptica requirunt; pro varia autem aegrorum, & morbi conditione variae substantiae acetum etiam adjunguntur. Opiatorum, & narcoticarum substantiarum magnum antidotum est extus applicatum, atque intus datum. Cum humores solvat, atque salem muriaticum actusorem reddat, salineque recrementa per tubulos renales urgeat, aceti familiaris usus nocebit iis, qui sale muriatico redundant, fibrae multum irritabilis sunt, & muco parum obducta vasa habent. Infensus etiam est iis, qui renum, & vesicae morbis cruciantur, nisi agatur tantum de muco tenaci solvendo. In inflammatione oculorum, variisque cutis foeditatis, & pustulis vulgare remedium est acetum aqua instillare, & eo partem abluere, sed maxima cum circumspectione hunc in finem utendum aceto est, quem, licet discutiat, & attemperet, materiam tamen morbosam ad interiores partes repercutiat; haec autem cautela severius adhuc tenenda erit in usu aceti, quo foveatur pars aliqua cum calore dolens, aut inflammata. Frequens porro, & notus aceti usus est ad aërem corruptivis particulis scatentem emendandum; naribus attractum acetum efficaciter sublevat homines, qui in lypothimiam incidunt, si præsertim ea ex suscepto vapore sulphurearum particularum proficiuntur. Acetum sufficienti quantitate aquae dilutum, & saccharo etiam conditum in usum internum recipi consuescit. Quemadmodum curandum est, ut ex bono vino paratum acetum habeatur, ita rejiciendum ab usu medicinali est illud, quod ex vino habetur corruptionem passo. Si distillatione, gelu, aliave ratione concentratum fuerit, cum particulas suas habeat minori aquae quantitate dilutas, longe efficacius evadit.

Spiritus vini nihil aliud est nisi phlogistum cum addita fortasse acidi tenuissimi portione aquae junctum. Hic spiritus, si purissimus fuerit, phlogistum tenet adeo volatile, ut in libero aëreflammam facile gignat: superabundante autem aqua exuitur repetita præsertim destillatione. Resinas, balsama, & olea essentialia intime solvit, & ea propter extrahendis plurimorum vegetabilium principiis activis, variisque medicamentis, usibusque mechanicis maximi est adjumenti. Substantias guinmosas non attingit: cum acidis jungitur, eaque edulcorat: sales plerosque neutros respuit, sibi autem adjungit alkalinos sales lixiviales, & volatiles. Pingua vix aggreditur, ut solvat, nisi olea jam attenuari incipient: partes animales, & vegetabiles incorruptas servat, sed earumdem fibras coarctat, atque indurat. Sanguinem, & serum cogit, nervorum actionem, fibrarumque irritabilitatem momento fere temporis erigit, sed eos omnes malos effectus, quos parit vini abusus, citissime adducit. Purus spiritus vini ad usum internum non venit, sed eo varii liquores cardiaci, atque tincturae medicinales variarum rerum additione parantur, quae confidentius, frequentius, aut castiga-

tius, & rarius adhiberi possunt, & debent pro spiritus vini vehementia, atque natura rerum, quarum principia activa idem extraxit. Juvant maxime hujusmodi tincturæ ad vires vitales prompte instaurandas in lypothimia, & syncope, & ad vires stomachi erigendas, aut excitandas. Monemus autem remedia spiritu vini parata non esse in usum diutinum deducenda, aut, si adhibeantur, convenienti menstruo esse plurimum diluenda. In stomachi autem morbis saepius errant Medici spirituosa, & corroborantia praescribentes, quum ad caussam morbi debita diligentia non advertant. Ea vero saepius tonicorum medicaminum usum interdicit, quum posita sit in vasorum minimorum infarctu, nervorum spasmo, & partium irritabilium stimulo, uti ex animi pathemate, in materia rheumatica, aut exanthematica ad cutim deducenda, in proximorum viscerum vitio, atque plethora partiali, quam menses, aut haemorrhoides non fluentes facile inferunt. Utilior est externus spiritus vini usus, qui etiam familiaris est in contusionibus, atque vulneribus praesertim cum contusione conjunctis. In primo casu fortiter actionem vasorum erigendo sanguinem in circuitum pellit, & sugillationem resolvit, in altero vero juvat etiam minimorum vasorum hiantia oscula claudendo. Prodest insuper ambustum partem, si quidem combustio levis sit, aut spiritu vini oblinire, aut linteolum spiritu vini madidum imponere; in paullo graviore combustionē magnam, & vehementem inflammationem produxisse obesrvavi. Gangrenæ progressum cohibet non modo corruptionem continendo, verum etiam vim vitae, & humorum circuitum in parte, quae nondum periit, excitando, instaurandoque. Planum autem est generatim in iis gangrenæ speciebus, quae nascuntur ex decubitu vitiosi humoris, (cujus suppuratione curanda sit), ex violenta inflammatione, aut ex malo erysipelate, spiritus vini usum aut non convenire, aut alia etiam esse adjicienda pro rei opportunitate. Partes debiles, laxae, torpidae, aut seroso tumore detentæ cum utilitate spiritu vini confricantur: paralyticea praeterea, & ex nervorum debilitate tremulae aliquam etiam utilitatem ab eo recipiunt; attamen perraro hisce in casibus solus spiritus vini in usum venit, sed adhibentur medicinae multiplices, balsama diversa, salia volatilia oleosa, atque olea essentialia vegetabilium in spiritu vini soluta continentis. Usitatum medicamentum est spiritus vini camphoratus in paronychia incipiente, contusionibus, & edematosis partialibus tumoribus resolvendis. In visus debilitate, qui vere pendeat ex fibrarum laxitate, utile admodum est oculos ablueret aqua, cui guttae aliquot spiritus vini fuerint instillatae. Si caussa morbum externum faciens nascatur ex humorum spissitudine inflammatoria, aut acri phlogistico principio, & fibrarum carnearum, vel nervearum tensio adsit, eo erit abstinentia. Haec autem monita praesertim pertinent ad rheumatismum, partium tumores, atque ad eas paralyseos species, quae non in vera nervorum resolutione positae sunt, sed in eorumdem impedita actione per compressionem, & spasmum nervorum ex materia acri, & stimulante.

Crystallus tartari, sive cremor tartari ab aetherogeneis vini foecibus depuratus singularis species est salis neutri nata ex alkali fixo minerali, quod maxime saturatum est acido forti, oleosas tamen alias particulas conjunctas habente. Tanta autem est quantitas acidi, ut haec salis neutri species ad acidorum naturam maxime accedat. Hae duae substantiae non ita facile divelli ab invicem possunt. Aqua frigida vix aliquam crystallorum partem solvit, aut solutam tenet; ebulliens porro requiritur ad cremorem tartari solvendum, eaque saltem in vigecupla proportione. Hic sal attemperat, humores incidendo solvit, bilem alkalescentem corrigit, urinæ secretionem promovet, atque vasa generatim obstructa aperit. Jure merito laudatur ad ciborum appetitum excitandum, si cibi fastidium ex biliosis, corruptisve particulis veniat: ad icterum superandum, hepatis, lienis, & mesenterii obstructiones tollendas, atque hydropem etiam curandum, si ex caussa, ut dicitur, calida pendeat, quae expostulet liberam alvum, atque corruptae bilis evacuationem. Convenit maxime in cachexia, quae febres putridas subsequitur, maximeque si adsint adhuc biliosa corruptivae indolis recrementa humores inquinantia. Generatim in febribus ardentibus, & biliosis cum insigni calore conjunctis opportunissimus est cremoris tartari usus. Caetetum, si memoratae febres adjunctam habeant earum particularum septicarum conditionem,

quas natura debeat, & vellit per cutis viam eliminare, neutiquam convenit. Potio recipiens crystallos tartari, & nitrum data etiam utiliter est aliquot horis ante accessionem ad febres intermittentes tollendas, neque irrito successu; sed hujusmodi remedii genus praesertim prodest in iis febribus intermittentibus, in quibus bilis aliquis aestus adest. Utiliter adjicitur remediis purgantibus ad eorum actionem acuendam, & expeditiorem reddendam: purgantium enim principia resinosa solutiōra reddit, prohibetque, ne diutius, quam par est, rugis intestinorum inhaerent. Agreditur etiam hic sal ferrum ipsum, atque medicamentis tonico-diureticis parandis inservit. Si pro alterante, ut dicitur, tremor tartari praescribatur, dosis esse poterit a scrupulo uno ad drachmas duas. Quoniam autem & ipse solus exhibitus alvum movet (quod purgantis genus maxime confert ad bilem corruptam evanescendam) majori tunc quantitate imperatur, a drachmis nimirum tribus ad drachmas sex. Circa crystallorum tartari usum animadvertis ab eo vim ventriculi concoctrīcē debilitari, sive quod succi gastrici activum principium absorbeat, sive oscula in cavum ventriculi hiantia constringat, sive vim fibrarum irritabilem vitiet, ac labefactet. Ejusdem idcirco protractus, aut inopportunitus usus appetitum dejicit, atque stomachum imbecillum reddit, neque prodesse poterit, si agatur de homine debili, sene, frigido, pituitoso, effaeto. Quemcumque autem in finem praescribatur, (nisi exigua dosis fuerit), aut sub forma solida convenienti conserva, aut electuario exceptus exhibendus est, aut dandus in calida potionē solutus. Extat in officinis tartarus tartarisatus, sive tartarus solubilis natus ex alkali lixiviali, & acido tartari. Haec neutri salis species longe facilis in aqua solvit, minus stomacho gravis est, lotii vias facilis subit, atque crystallis tartari eundem Medici anteponunt, praesertim si scopo diuretico ducti praescribant.

HEDERA. LINN. gen. n. 249. syst. n. 280. TOURN. tab. 384.

Flores in umbella simplici, calyce multipartito cincta. Calyx proprius, ovarium amplectens, quinquedentatus. Stamina quinque. Petala patentia, apice non coalita.

Bacca globosa, plerumque pentasperma.

176. HEDERA helix.

ICON. TAUR. Vol. II. tab. 119.

Hedera foliis ovatis, lobatisque. LINN. spec. p. 292.

Hedera communis major, & minor. BAUH. hist. II.

Hedera arborea. BAUH. pin. 305.

Hedera helix, & Hedera arborea. MATTH.

VERN. Brassabosch.

Loc. Notissimus frutex, arborum adultarum truncos, aut muros antiquos plerumque salit, aut junior serpit in umbrosis sepibus. FRUTEX.

VIR. Folia adstringunt, sed usui interno non inserviunt: externe adhibentur cauteriis imposita.

RHAMNUS. LINN. gen. n. 235. syst. n. 264. TOURN. tab. 366. 383. 403.

Calyx monophyllus; quadri, vel quinquefidus, interne coloratus. Petala quatuor, vel quinque.

Stylus simplex, aut etiam stygmata tria. Fructus bilocularis, aut trilocularis, loculis monospermis. Dantur in quibusdam speciebus flores sexu distincti.

S P I N O S I

176. RHAMNUS catharticus.

ICON. TAUR. Vol. VII. tab. 82.

Rhamnus spinis terminalibus, floribus quadrifidis dioicis, foliis ovatis, caule erecto. LINN. syst. 12. p. 178.

ALLIONII Fl. Pedem. Tom. II.

K k

Rhamnus spinis terminalibus, floribus quadrifidis dioicis, corollarum laciniis tubo longioribus. GER. Fl. Galloprov. p. 461. n. 1.

Rhamnus foliis spinosis ovato-lanceolatis serratis. HALL. hist. tom. I. n. 824.

Rhamnus catharticus. BAUH. pin. 478.

Spina infectoria. MATTH.

OFF. *Rhamnus catharticus, Rhamnus solutivus, s. cervi spina.*

Loc. In sylvis apricis Taurinensibus, & in montanis ad sepes rarus non est. FRUTEX.

VIR. *Fructus RHAMNI cathartici ad viridem colorem obtinendum colligi solent: viridis etiam color praebet ipse cortex. Baccae patenter alvum movent, atque inter hydrotica medicamenta enumerantur. Ex aqua decoquuntur a decem ad vingt: exsiccatarum pulvis exhibetur a drachma semisse ad drachmam unam & semis. Succi autem e baccis expressis summa dosis esse potest uncia una. Cortex medius RHAMNI cathartici, quemadmodum cortex Sambuci, fortiter etiam alvum movet, sed solet una vomitum excitare, neque in usum recipitur. Saepius autem Medici utuntur syrupo de baccis RHAMNI cathartici ab uncia una ad uncias duas. Multum interdum profuit hic syrupus in cachexia, anasarca, & ascite incipiente, quando nimis extitit serosa colluvies alvo evacuanda. Quum validum sit remedium, subjicimus cauetis generatim servandis in administratione remediorum evacuantium hydroticorum ad hydropsis curationem. Inter omnia primum videndum est ex cognita causa morbi, & aegri positione, num tonicis, corroborantibus, diureticis, deobstruentibus, aut alterius generis remediis curatio sit instituenda. In ascite, qui tympanitem subsequatur, aut jungatur eidem opportuna non sunt hydrotica, neque danda, si vires vitales non regant, si serum effusum sit, si febris teneat, aut morbus ex pulmonum infarctu originem suam trahat, aut nascatur ex metastasi materiae phlogisticae in morbis acutis, aut vetustis in abdomen congestionibus. Non desunt, qui podagricis utilem medicinam esse dixerint syrupum de RHAMNO, sed vix crediderim evenire posse, ut podagricis proficuum medicinam praebeat, nisi agatur de conjuncta serosa, aut pituitosa colluvie tale medicamentum requirente.*

1762. RHAMNUS infectorius.

Rhamnus spinis terminalibus, floribus quadrifidis dioicis, caulibus procumbentibus. LINN. mant. p. 49.

Rhamnus catharticus minor. BAUH. pin. 478.

Loc. In Liguria lectus missus est. FRUTEX.

VIR. *Baccae similem naturam habent, & ad tinctorium usum etiam praeferuntur.*

1763. RHAMNUS alaternus.

Rhamnus inermis floribus dioicis, stigmate triplici, foliis serratis. LINN. spec. p. 281.

Rhamnus spinis geminis deciduis, foliis lanceolatis serrato-spinosis. GOU. hort. monsp. p. 112. n. 2.

Alaternus I. CLUS. hisp. 56. TOURN. inst. 495.

Spina bourgi Monspeliensium. BAUH. hist. I. p. 542.

Loc. In agro, & collibus Nicaeensium abunde provenit. FRUTEX.

VIR. *Hujusce RHAMNI folia fortiter adstringunt, sed vix in usum veniunt.*

1764. RHAMNUS lycioides.

Rhamnus spinis terminalibus, foliis linearibus. LINN. spec. p. 279.

Rhamnus tertius flore herbaceo, baccis nigris. BAUH. pin. 477.

Loc. Habui ex Liguria. FRUTEX.

ACULEATI

1765. RHAMNUS paliurus.

ICON. TAUR. Vol. X. tab. 23.

Rhamnus aculeis geminis inaequalibus, foliis trinerviis subternatis, pedunculis solitariis, fructibus margine membranaceo clypeiformibus. GOU. h. 112. n. 4.

Rhamnus folio subrotundo, fructu compresso. BAUH. pin. 477.

Paliurus. DOD. pempt. 576.

Ramno tertio. MATTH.

OFF. *Paliurus.*

Loc. Incolit Comitatum Nicaeensem, sed & nascitur circa Augustam Praetoriam, & Montemagno in Monteferrato. *FRUTEX.*

VIR. Fructus acerbi, & stiptici sunt; iis utuntur Medici ad alvi fluxum cohibendum; at praesertim commendantur ad renes sabulo expurgandos, calculumque pellendum. Vim aliquam diureticam tonicae adstringenti adjungunt, atque uvae ursi vices supplere posse opinamur. Solent a drachmis duabus ad unciam semis. ex aqua decoqui diutina ebullitione, ut fixa activa principia extrahantur.

1766. RHAMNUS zizyphus.

ICON. TAUR. Vol. IX. tab. 99.

Rhamnus aculeis geminis subaequalibus, foliis oblique ovatis trinerviis serratis, pedunculis confertis. GOU. hort. monsp. 113. n. 5.

Rhamnus aculeis geminatis altero recurvo, floribus digynis, foliis ovato-oblongis glabris.

LINN. syst. 12. p. 480.

Giuggiolo, ossia Zizole. MATTH.

OFF. *Jujubae.*

Loc. Habitat in Comitatu Nicaeensi. *ARBOR.*

VIR. Jujubae leviter attemperant, demulcent, & emollient, atque in tussi ad stimulum leniendum decoctiones pectorales ingredi solent.

I N E R M E S

1767. RHAMNUS alpinus.

Rhamnus inermis floribus dioicis, foliis duplicato-crenatis. LINN. spec. p. 280.

Rhamnus inermis, foliis ovatis crenulatis. HALL. hist. tom. 1. n. 823.

Frangula altera polycarpos. BAUH. prodr. 160.

Alnus nigra polycarpos. BAUH. pin. 428.

Loc. Passim in sylvestribus umbrosis montanis. *FRUTEX.*

1768. RHAMNUS pumilus.

Rhamnus inermis repens, floribus hermaphroditis, foliis serratis. LINN. syst. 12. p. 179. mant. 49.

Frangula montana pumila saxatilis, folio subrotundo. TOURN. inst. 612.

Rhamnus rupestris. SCOP. Fl. Carn. ed. 2. p. 164. n. 262. tab. 5.

Loc. E summarum rupium fissuris supra Cesane, & in montibus editioribus vallis di Bardonache, in alpibus di Pragelas, & in monte Cenisio. *FRUTEX.*

1769. RHAMNUS frangula.

ICON. TAUR. Vol. VII. tab. 83.

Rhamnus inermis floribus monogynis hermaphroditis, foliis integerrimis. LINN. spec. p. 280.

Rhamnus inermis foliis ovato-lanceolatis integris, floribus quinquefidis androgynis. HALL. hist. tom. 1. n. 821.

Frangula. MATTH.

OFF. *Frangula.*

Loc. In sylvis umbrosis subhumidis vulgatissima. *FRUTEX.*

VIR. Frangulae cortex medius fortiter vomitum, & alvum movet, daturque a drachma semisse ad drachmas duas validis, & robustis hominibus iis in morbis, in quibus corticem RHAMNI, & Sambuci dari posse diximus. Semen ad diuresim pellendam laudatur a drachma semisse ad drachmam unam. Folia, & baccae viridi colore tingunt.

PHYTOLACCA. LINN. gen. n. 521. syst. n. 588. TOURN. tab. 151.

Calyx nullus. Corolla persistens. Stamina ab octo ad decem. Bacca octo, aut decemlocularis, loculis monospermis.

1770 PHYTOLACCA decandra.

ICON. TAUR. Vol. III. tab. 56.

Phytolacca floribus decandris, decagynis. LINN. spec. p. 631.

Phytolacca fructu petiolato decemfido. HALL. hist. tom. 1. n. 1007.

Blitum americanum. MUNT. phyt. curios. f. 112.

OFF. Solanum racemosum, s. Phytolacca.

Loc. Adeo frequens planta est ad muros, & sepes secus vias in submontanis etiam incultis, & in agro Pedemontano, ut pro indigena haberri possit. PERENNIS.

VIR. Acris, & virulenta suspecta planta est, quae ad usum internum non venit. Folia ulceribus cancerosis imposita fuisse sine ulla utilitate vidi, sed tamen dolores mitigatos fuisse observavi. Baccae rubrum colorem suppeditant.

RUBUS. LINN. gen. n. 557. syst. n. 632. TOURN. tab. 385.

Calyx quinquefidus, persistens. Stamina plura, brevia calyci inserta. Germina numerosa, stylo laterali brevi praedita. Bacca ex acinis succulentis, monospermis, composita.

1771 RUBUS idaeus.

ICON. TAUR. Vol. XX. tab. 86.

Rubus caule spinoso suberecto, foliis quinatis, & ternatis subtus tomentosis, fructibus hirsutis. HALL. hist. tom. 2. n. 1108.

Rubus foliis quinato-pinnatis, ternatisque, caule aculeato. LINN. spec. p. 706.

Rubus framboesianus. LAM. Fl. Franc. tom. 3. p. 135.

Rubus idaeus spinosus. BAUH. pin. 479. BAUH. hist. II. p. 59.

Rovo ideo. MATTH.

OFF. Rubus idaeus.

VERN. Ampole.

Loc. In montanis, & subalpinis lapidosis frequens est, sitimque plures hujus stirpis fructu temperavimus. FRUTEX.

VIR. Fructus gratae acidi sunt, sitim temperant, humorum alkalescentiam corrigunt. Extat in officinis syrupus de RUBO idaeo, cuius usus frequens est in faucium ardore: gargarismata etiam, quae in morbis faucium interdum praescribuntur, solent syrupo de RUBO idaeo edulcorari.

1772. RUBUS caesius.

Rubus foliis ternatis subnudis, lateralibus bilobis, caule tereti aculeato. LINN. spec. p. 706. SCOP. Fl. Carn. 590.

Rubus caule aculeato prostrato, foliis ternatis, subtus hirsutis. HALL. hist. tom. 2. n. 1110.

Rubus repens fructu caesio. BAUH. pin. 479.

Rubus minor. DOD. pempt. 742.

Loc. Circa thermas Valderii, atque in alpibus secus torrentes occurrit. Secus Duriam in agro Taurinensi Cl. BELLARDI. SUFFRUTEX.

1773. RUBUS fruticosus.

Rubus foliis ternatis, & quinatis, costa spinosa, fructu nigro, & laevi. CRANTZ. fasc. 2. ed. 2. p. 82.

Rubus foliis quinato-digitatis, ternatisque, caule, petiolisque aculeatis. LINN. spec. p. 707. SCOP. Fl. Carn. p. 591. n. 4.

Rubus caule spinoso serpente, foliis quinatis, & ternatis subtus tomentosis, bacca laevi. HALL. hist. tom. 2. n. 1109.

Rubus vulgaris, s. Rubus fructu nigro. BAUH. pin. 479.

Rubus major fructu nigro. BAUH. hist. II. p. 57.
Rovo. MATTH.

OFF. Rubus.

VERN. Ronze; Fructus autem dicuntur More.

Loc. Ad sepes vulgaris. FRUTEX.

1774. RUBUS saxatilis.

ICON. TAUR. Vol. XIII. tab. 71.

Rubus caule herbaceo, foliis ternatis glabris, acinis baccarum distinctis paucissimis.
HALL. hist. tom. 2. n. 1111.

Rubus foliis ternatis nudis, flagellis reptantibus herbaceis. LINN. syst. 12. p. 349.

Rubus alpinus humilis. BAUH. hist. II. p. 61.

Rubus saxatilis alpinus. CLUS. Pannon. p. 115. 116.

Loc. In saxosis irriguis alpium, atque etiam in pratis subhumidis. SUFFRUTEX.

VIR. RUBI idaei fructibus substitui potest; caeterum omnes RUBI species, quod ad folia pertinet, adstringenti virtute convenient.

RHUS. LINN. gen. n. 331. syst. n. 366. TOURN. tab. 381.

Calyx quinquefidus. Stamina quinque. Stigma tria. Bacca coriacea; monosperma.

1775 RHUS Coriaria.

ICON. TAUR. Vol. II. tab. 136.

Rhus foliis pinnatis obtusiuscule serratis ovalibus, subtus villosis. LINN. spec. p. 379.

Rhus foliis pinnatis, floribus dioicis. GER. p. 534. n. 1.

Rhus folio ulmi. TOURN. inst. p. 611. BAUH. pin. 414.

Rhu. MATTH.

OFF. Rhus, s. Summach.

Loc. In collibus Taurinensibus circa Baudissè. FRUTEX.

1776. RHUS cotinus.

ICON. TAUR. Vol. X. tab. 39.

Rhus foliis simplicibus obovatis. LINN. spec. p. 383. GER. 535.

Rhus racemis plumosis, foliis ovatis. HALL. hist. tom. 1. n. 827.

Rhus Coccygria. SCOP. Fl. Carn. ed. 2. n. 368.

JACQ. Fl. Austr. tab. 210.

Cotinus coriaria. DOD. pempt. 780.

Coccolinea, s. *Coccygria.* BAUH. pin. 415.

Coccinus Coccygria Theophrasti. LOB. ic. 99.

Cotino. MATTH.

OFF. Cotinus coriaria, s. Coccygria.

Loc. Frequens in montibus Liguria, Astensis, & Comitatus Nicaeensis, atque ad sepes etiam in montibus di Varallo; nascitur in agro Dertoniensi, monte Crea, atque inter Susa, & Bussolino. FRUTEX.

VIR. Utraque RHUS adstringens principium habet, atque arti coriariae suam praebet utilitatem.

MELIA. LINN. gen. n. 473. syst. n. 523. TOURN. tab. 387.

Calyx quinquedentatus, persistens. In medio floris nectarium cylindraceum, multidentatum, decem antheras sustinens brevissime pedicellatas. Stylus unus.

Fructus est drupa firma, in loculis continens totidem semina.

1777 MELIA Azedarach.

ICON. TAUR. Vol. XX. tab. 38.

Melia foliis bipinnatis. LINN. spec. p. 550.

Azedarach. DOD. pempt. 848.

Arbor Fraxini folio, flore caeruleo. BAUH. pin. 415.

Loc. Circa Nicaeam collectam habui. FRUTEX.

ALLIONII Fl. Pedem. Tom. II.

PRUNUS. LINN. gen. n. 546. syst. n. 620. TOURN. tab. 401.

Calyx quinquesfidus. Stamina plura, calyci inserta. Stigma orbiculatum. Fructus pulposus, subrotundus, unicum ossiculum continens non foraminosum.

1778 PRUNUS padus.

ICON. TAUR. Vol. XXII. tab. 25.

Prunus floribus racemosis, foliis deciduis basi subtus biglandulosis. LINN. spec. p. 677.
Padus foliis ovato-lanceolatis serratis. HALL. hist. tom. 2. n. 1086.

Prunus racemosa. LAM. Fl. Franc., tom. 3. p. 107.

Cerasus racemosa sylvestris fructu non eduli. BAUH. pin. 451.

Pseudo-Ligustrum. DOD. pempt. 777.

OFF. *Cerasus racemosa.*

Loc. In sylvis, &c ad sepes locis collinis, & montanis. FRUTEX.

VIR. Avibus in alimentum cedunt baccae. Ligni fortis decoctio dictum est valere ad luem venereum, nullo attamen in usu est.

1779. PRUNUS Mahaleb.

ICON. TAUR. Vol. XVII. tab. 98.

Prunus floribus terminalibus corymbosis, foliis ovatis. LINN. syst. 12. p. 341.

Cerasus foliis subrotundis serratis, petiolis multifloris. HALL. hist. tom. 2. n. 1084.

JACQ. Fl. Austr. tab. 727.

Cerasus sylvestris amara Mahaleb putata. BAUH. hist. I. part. 1. p. 227.

Mahaleb. CAM. epit. p. 91. CLUS. hist. p. 64.

Prunus odoratus. LAM. Fl. Franc., tom. 3. p. 108.

Ceraso affinis. BAUH. pin. 451.

Mahaleb. MATTH.

OFF. *Cerasus amara.*

Loc. Ad sepes in montanis vallis Augustae Praetoriae, & in sylvis circa Segusium abunde; neque infrequens in montanis Nicaeensis Comitatus, & vallum calidiorum. FRUTEX.

VIR. Baccae ingratum saporem habent, & amarissimae sunt. Ligni materia pulchre rubella, & odorata ad utensilia adhibetur. Eadem ad rabiem caninam laudata est, sed nullis certis experimentis.

1780. PRUNUS Cerasus.

ICON. TAUR. Vol. XIII. tab. 85.

Prunus umbellis subpedunculatis, foliis ovato-lanceolatis conduplicatis glabris. LINN. syst. 12. p. 342.

Cerasus foliis glabris serratis ovato-lanceolatis, mucrone producto. HALL. hist. tom. 2. n. 1088.

Prunus floribus umbellatis subpedunculatis ovato-lanceolatis glabris. CRANTZ. fasc. 2. p. 58.

Loc. Vulgaris in sylvis montium, & collium. ARBOR.

VIR. Hujusce Cerasi fructus acidissimi sunt. Haec Ceraso cultae originem dedisse videtur.

1781. PRUNUS avium.

ICON. TAUR. Vol. XXII. tab. 24.

Prunus umbellis sessilibus, foliis ovato-lanceolatis conduplicatis subtus pubescentibus. LINN. spec. p. 680.

Cerasus foliis ovato-lanceolatis serratis, inferne subhirsutis, mucrone producto. HALL. hist. tom. 1. n. 1082.

Prunus (Cerasa offic.) floribus umbellatis subpedunculatis ovato-lanceolatis. CRANTZ. fasc. 2. ed. 2. p. 94.

Prunus Cerasus. LAM. Fl. Franc. tom. 3. p. 105.

FLORE PENTAPETALO, NEC GYMNO DISPERMÆ

135

Cerasus sylvestris fructu rubro, & nigro. BAUH. hist. part. 1. p. 220.

Cerasus major, s. sylvestris fructu subdulci, nigro colore inficiente. BAUH. pin. 450.

OFF. *Cerasus nigra.*

VERN. *Cerese nejre.*

Loc. In sylvis montanis passim. ARBOR.

VIR. Ex contusis cum pulpa nucleis post fermentationem aqua, & spiritus ardens paratur, quorum usus frequentissimus apud nos est ad exhilarandum potissimum in frigidis morbis ventriculi, & capitis: saepius pro aliorum cardiacorum, & cephalicorum vehiculo adhibetur. Cavendum tamen, ne ex abusu aquae potissimum valde spirituosa damna ea sequantur, quae ex aliorum spirituosorum usu solent observari.

1782. PRUNUS domestica.

Prunus pedunculis solitariis, foliis lanceolato-ovatis convolutis, ramis muticis. LINN. spec. p. 680.

Prunus foliis serratis hirsutis ovato-lanceolatis, floribus longe petiolatis. HALL. hist. tom. 2. n. 1079.

Prunus. BAUH. pin. p. 443.

Prunus (Pruna offic.) pedunculis &c. LINN. CRANTZ. fasc. 2. ed. 2. p. 94.

Pruna. MATTH.

OFF. *Prunus.*

VERN. *Prune, oppure Brigne.*

Loc. In sylvis Liguria, & Comitatus Astensis. ARBOR.

VIR. Hujusce PRUNI fructus acerbi, & stiptici sunt, atque negliguntur.

1783. PRUNUS spinosa.

ICON TAUR. Vol. XXIV. tab. 95.

Prunus pedunculis solitariis, foliis lanceolatis glabris, ramis spinosis. LINN. spec. p. 681.

Prunus spinosa foliis glabris serratis ovato-lanceolatis, floribus breviter petiolatis. HALL. hist. tom. 2. n. 1080.

Prunus (acacia germ. offic.) spinosa foliis lanceolatis, pedunculis solitariis. CRANTZ. fasc. 2. ed. 2. p. 93.

Prunus sylvestris. BAUH. pin. 444. TABERN. ic. 992.

Pruno selvatico. MATTH.

OFF. *Prunus sylvestris.*

VERN. *Brignole, o Brignette.*

Loc. Ad sepes, & apricas sylvas abunde in agro Pedemontano, & montibus humilio-ribus. FRUTEX.

VIR. Succus ex immaturis fructibus expressus, & inspissatus dat *Acaciam Germanicam*, quae valide adstringit, atque efficax medicamentum sistit in seri, & sanguinis fluxibus cohibendis, in gingivarum laxitate, raucedine, uvulae, vaginae, & ani procidentia. *Terra catechu* substitui potest, atque eas praebet utilitates, quae radicibus tormentillae tributae sunt. Cortex in pulverem tritus drachmarum duarum pondere cum successu imperatur ad febres intermittentes tollendas. Eas autem superare potest febres intermittentes, quae citra obstructions sunt, atque stipticis adstringentibus cedere possunt: probabile etiam est amara aromatica huic cortici adjuncta ejusdem vim extendere posse.

1784. PRUNUS insititia.

Prunus pedunculis geminis, foliis ovatis subtus villosis convolutis, ramis spinescentibus. LINN. spec. p. 680. HALL. hist. tom. 2. n. 1081.

Pruna sylvestria praecocia. BAUH. pin. 444.

Loc. Ad sepes in vallibus di Bardonache, Cesane, & Quairas occurrit. FRUTEX.

AMYGDALUS. LINN. gen. n. 545. syst. n. 619. Tourn. tab. 401.

Differt a Pruno ossiculo foraminoso.

1785 AMYGDALUS communis.

Amygdalus foliis serraturis infimis glandulosis, floribus sessilibus geminis. LINN. spec. p. 677.

Amygdalus sylvestris. BAUH. pin. 442.

Mandorla. MATTH.

OFF. Amygdalus dulcis, sive sativa.

VERN. Amandole dousse.

Loc. In agro Nicaeensi, & in vineis etiam circa S. Jean de Maurienne adinvenitur: in rupibus pariter, locisque minime cultis, ita ut vere indigena, atque spontanea planta videatur. *FRUTEX.*

VIR. Fructus edules sunt, ac oleoso-mucilaginosam substantiam continent, quae demulcet, & attemperat. Ex iis contusis paratur emulsio, cuius usus frequens est in acutis febribus, & in urinae ardore. Extat in officinis butyrum AMYGDALARUM dulcium, quo Medici utuntur in faucium ardore, & tussi lenienda. Juvat etiam in morbis stomachi, si inungentia requirantur. Oleum AMYGDALARUM dulcium frequentis usus est non modo ad tussis mitigationem, sed etiam ad alvum ciendam iis in casibus, in quibus purgantia medicamenta suspecta sunt. In doloribus ventriculi, & intestinorum familiare remedium est hujusmodi oleum, sed quum facile ranciditatem contrahat, recens expressum debet adhiberi; tensae etiam, & contractae partes oleo AMYGDALARUM utiliter illiniuntur. AMYGDALÆ amarae avibus generatim exitiales sunt: ex iis expressum oleum anthelmyticum habetur, ac prodesse in surditate, atque maculas cutis abigere dicitur.

2. EPICARPIÆ.

RIBES. LINN. gen. n. 247. syst. n. 278. Tourn. tab. 409.

Calyx quinquefidus, persistens. Stamina quinque, e calyce nata. Stylus bifidus.
Bacca globosa, umbilicata, polysperma.

1786 RIBES alpinum.

ICON. TAUR. Vol. XIII. tab. 42.

Ribes inerme racemis erectis, bracteis flore longioribus. LINN. spec. p. 291.

Ribes inerme floribus planis, bracteis florum longitudine. HALL. hist. tom. I. n. 817.

JACQ. Fl. tab. 47.

Ribes vulgaris dulci fructu. CLUS. hist. 119.

Ribes montana altera. BAUH. prodr. 162.

Ribes minor fructu rubro. BESL. hort. opt. arb. vern. fol. 14. f. 1.

Ribes sylvestre. CAM. hort. p. 141.

Grossularia vulgaris fructu dulci. BAUH. pin. 455.

Ribes alpinum dulce. BAUH. hist. II. p. 98.

Loc. In dumetis, & montanis proximis pratis circa Vinadii thermas, & ad montem Cenisium. Saepe etiam occurrit in sylvis Maurianensibus. *FRUTEX.*

1787. RIBES rubrum.

Ribes inerme racemis glabris pendulis, floribus planiusculis. LINN. spec. p. 290.

Ribes inerme floribus planiusculis, stipulis minimis. HALL. hist. tom. I. n. 818.

Grossularia rubra. SCOP. Fl. Carn. ed. 2. n. 269.

Grossularia multiplici acino, seu non spinosa hortensis rubra. BAUH. pin. p. 455.

Ribes vulgare acidum. BAUH. hist. II. p. 97.

Ribes vulgare. MATTH.

OFF. Ribes.

VERN. Uva tramà.

Loc. Inter Braman, & le petit Montcenis loco dicto la plaine; abunde nascitur in alpestribus sylvis Maurianensibus, & monte Cenisio supra les Ferrieres. *FRUTEX.*
VIR. Fructus RIBIS gratus acidus, & edulis est; ex eo syrupus, & gelatina parantur ad usum medicinalem. Ad hunc fructum ea etiam pertinent, quae indicata sunt circa usum fructus rubi idaei, atque berberis.

1788. RIBES nigrum.

Ribes inerme racemis pilosis, floribus oblongis. LINN. spec. p. 291.
Ribes inerme oolidum calyce oblongo, petalis ovatis. HALL. hist. tom. I. n. 819.

Grossularia non spinosa fructu nigro. BAUH. pin. 455.

Ribes nigrum vulgo dictum folio olente. BAUH. hist. II. p. 98.

Ribes nigra. LOB. adv. p. 445. ic. 202.

OFF. Grossularia oleans, s. Ribes nigrum.

Loc. Nascitur in valle Viù, & monte Cenisio. *FRUTEX.*

VIR. Fructus laudati sunt ad urinam pellendam. Vino, cui folia infusa fuerint cum expressione, tribuitur vis antilissica. Intus autem, & extus adhibendum est. Cortici etiam adscriptae vires diureticae sunt, atque in Gallia magna fama hujusce remedii extitit, quae nunc periisse videtur.

1789. RIBES grossularia.

Ribes ramis aculeatis, petiolorum ciliis pilosis, baccis hirsutis. LINN. spec. p. 291.
Grossularia fructu minimo hispido margaritarum fere colore. RAJ. hist. 1484.

Loc. Haec etiam RIBIS species abunde oritur circa Vinadii thermas. In montibus alpium Cottiarum ad vias in lapidosis frequenter occurrit. *FRUTEX.*

1790. RIBES uva crispa.

Ribes ramis aculeatis, baccis glabris, pedicellis bractea monophylla. LINN. spec. p. 292.
Ribes ramis aculeatis, foliis rotunde lobatis. HALL. hist. tom. I. n. 820.

Ribes spinosum. LAM. Fl. Franc., tom. 3. p. 470.

Grossularia simplici acino, seu sylvestris spinosa, BAUH. pin. 455.

Uva crispa, seu Grossularia. BAUH. hist. I. part. 2. p. 47.

Uva spina. MATTH.

OFF. Grossularia, s. Uva crispa.

VERN. Griselle.

Loc. In montibus Garrexianis vidi Cl. DANA. *FRUTEX.*

VIR. Edules sunt fructus Grossulariae farinosi, & subadstringentes, sed solent a nostris negligi.

MYRTUS. LINN. gen. n. 543. syst. n. 617. TOURN. tab. 409.

Calyx quinquefidus, sive quadrifidus. Petala quinque, vel quatuor. Stamina plura, calyce inserta. Stigma obtusum. Bacca 2-vel 3-locularis.

1791 MYRTUS communis.

ICON. TAUR. Vol. XX. tab. 70.

Myrtus floribus solitariis involucro diphyllo. LINN. spec. p. 673.

Myrtus communis italica. BAUH. pin. 468.

Myrtus vulgaris sylvestris. BAUH. hist. I. p. 510.

B. *Myrtus foliis minimis, & mucronatis.* BAUH. pin. 469

c. *Myrtus minor vulgaris.* BAUH. pin. 469. GARID. aix. tab. 67.

Mirto. MATTH.

OFF. Myrtus.

Loc. In sylvis apricis Nicaeensibus maxime vulgaris est. Varietas c. Savonae reputatur, eamdemque legit circa Montalban Nicaeensium Cl. BELLARDI. *FRUTEX.*

VIR. Tota planta valide adstringit, & aromatica est, at major aromatis quantitas fructu inest. Veteres magni MYRTUM fecerunt. Praestans revera planta est ad tonum fibrarum firmandum sive intus, sive extus adhibetur. Fructus MYRTI foliis etiam

anteponuntur. Adhibita igitur MYRTUS est ad alvi fluxum sistendum, ad fluorem album mulierum, & gonorrhæam contumacem finiendam. Relaxatas partes constringit, & firmat: idcirco in uvulae relaxatione, vaginae, atque ani procidentia efficacem præbet utilitatem. In usum venit forte decoctum foliorum, aut fructuum. Extractum etiam ex fructibus paratur, cuius dosis est a drachma semisse ad drachmam unam. Oleum per expressionem, aut infusionem elicium ad externos usus impenditur. In iis morbis, qui valida adstringentia expostulant, efficax MYRTUS est, sed ejusdem incautum, & inopportunum usum etiam gravia mala sequuntur, quae alias advertimus.

ROSA. LINN. gen. n. 556. syst. n. 631. TOURN. tab. 408.

Germen coriaceum, pulposum, rotundum, vel ovatum coronatur calyce pentaphyllo, foliolis aut semipinnatis, aut ab uno tantum latere appendice auctis.

Stamina numerosa. Tubae inferius natae, in summo fructu apparent plurimæ, breves, villosæ. Fructus pulposo-coriaceus, unilocularis, semina plurima continet.

GERMINIBUS SUBGLOBOSIS.

1792 ROSA foetida.

ICON. TAUR. Vol. XV. tab. 75.

Rosa calycis foliolis semipinnatis, pomo globoso inermi, foliorum dentibus dentatis.

HERM. diss. de ros. p. 18. n. 13.

Rosa lutea simplex. BAUH. pin. p. 483.

Loc. In collibus circa Alliano. FRUTEX.

1793. ROSA cinnamomea.

ICON. TAUR. Vol. XVII. tab. 89.

Rosa germinibus globosis, pedunculis glabris, caule aculeis stipularibus, petiolis subinermibus. LINN. spec. p. 703.

Rosa odore cinnamomi simplex. BAUH. pin. 483.

Rosa cinnamomea floribus subrubentibus, spinosa. BAUH. hist. II. p. 39.

Rosa calycis foliolis integris, germe ovato, caule subinermi. HERM. ros. p. 7. n. 2.

Loc. D. VALLE reperit in sylvis montis Chapé prope Exilles. FRUTEX.

1794. ROSA spinosissima.

ICON. TAUR. Vol. XII. tab. 51.

Rosa calycis foliolis integris, germe globoso, pedunculis, petiolis, cauleque aculeatisimis. HERM. ros. p. 6. n. 1.

Rosa germinibus globosis glabris, pedunculis hispidis, caule, petiolisque aculeatissimis. LINN. syst. 12. p. 348.

JACQ. Vindob. 89.

Rosa campestris spinosissima flore albo odorato. BAUH. pin. 483.

Rosa campestris odorato flore. CLUS. hist. p. 116.

Rosa germinibus globosis glabris, pedunculis, caule, petiolisque aculeis confertis. CRANTZ. fasc. 2. ed. 2. p. 84.

Loc. Locis alpinis saxosis apricis nascitur. FRUTEX.

1795. ROSA villosa.

ICON. TAUR. Vol. XII. tab. 52. 53.

Rosa (pomifera) calycis foliolis semipinnatis, germe globoso aculeato, foliis utrinque tomentosis. HERM. ros. p. 16. n. 11.

Rosa germinibus globosis, pedunculisque hispidis, caule aculeis sparsis, petiolis aculeatis, foliis tomentosis. LINN. syst. 12. p. 348.

Rosa spinis rectis, foliis quinis tomentosis, pinnis rotundis spinosis. HALL. hist. tom. 2. n. 1105.

Loc. Non infrequens locis apricis subalpinis. FRUTEX.

1796. ROSA arvensis.

Rosa germinibus globosis, pedunculisque glabris, caule, petiolisque aculeatis, floribus cymosis. LINN. mant. alt. p. 245. OED. dan. tab. 398.

Rosa (candida) arvensis. SCOP. Fl. Carn. ed. 2. n. 609. BAUH. pin. 484.

Rosa sylvestris altera minor flore albo. RAY. angl. 3. p. 455.

Loc. Ad vias, & oras sylvarum. FRUTEX.

GERMINIBUS OVATIS.

1797. ROSA gallica.

ICON. TAUR. Vol. XII. tab. 50.

Rosa germinibus ovatis, pedunculisque hispidis, caule, petiolisque hispido-aculeatis. LINN. spec. p. 704.

Rosa austriaca germinibus ovatis, pedunculisque hispidis, petiolis, medioque caule aculeatis. CRANTZ. fasc. 2. ed. 2. p. 86.

Rosa rubra multiplex. BAUH. pin. 481. TOURN. inst. p. 637.

Rosa rubra flore semipleno. BAUH. hist. II. 34.

Rosa rubra. LAM. Fl. Franc. tom. 3. p. 130.

Loc. Ad vias, & sepes in collibus quandoque occurrit. FRUTEX.

1798. ROSA alpina.

ICON. TAUR. Vol. XXII. tab. 54.

Rosa germinibus ovatis glabris, pedunculis, petiolisque hispidis, caule inermi. LINN. syst. 12. p. 348.

Rosa inermis foliis septenis glabris, calycis segmentis indivisis. HALL. it. helv. 2. n. 27. hist. tom. 2. n. 1107.

JACQ. Fl. Austr. tab. 379.

Rosa rubello flore simplici non spinosa. BAUH. hist. II. p. 39.

Loc. Locis lapidosis alpium frequens. FRUTEX.

1799. ROSA canina.

ICON. TAUR. Vol. XII. tab. 51. & Vol. XXII. tab. 50.

Rosa germinibus ovatis, pedunculisque glabris, caule, petiolisque aculeatis. LINN. spec. p. 704. CRANTZ. fasc. 2. ed. 2. p. 84.

Rosa spinis aduncis, foliis septenis, calycibus tomentosis segmentis pinnatis, & semi-pinnatis, tubis brevissimis. HALL. hist. tom. 2. n. 1101.

Rosa calycibus semipinnatis, caule aculeato erecto, ramis multifloris. SCOP. Fl. Carn. p. 587. n. 4. ed. 2. n. 604.

Rosa glaberrima calycis ovati foliolis semipinnatis, caule, petiolisque aculeatis. HERM. ros. p. 11. n. 6.

Rosa canina vulgo dicta. DOD. pempt. 187.

Rosa sylvestris vulgaris flore odorato incarnato. BAUH. pin. 483.

OFF. Cynorrhodon.

VERN. Grattacuoy.

Loc. Ad sepes, & vias ubique vulgaris. FRUTEX.

VIR. Radix ROSÆ caninae, uti etiam spongiola, quam cynips ROSÆ excitat Bedeguar nomine nota, Sanatodos a Siculis appellata dicuntur valere adversus morsus canis rabidi, atque animalium venenatorum, sed hae vires ab experientia non confirmantur. Fructus ROSÆ caninae, qui cynorrhodi nomen habent, adstringunt, atque aliquam etiam vim diureticam habent. Vino etiam, dum illud paratur, a non-nullis adjiciuntur, hocque vinum calculosis proficuum habetur. Conserva etiam extat cynorrhodi, cuius usus est in alvi fluxu coercendo.

1800. ROSA alba.

ICON. TAUR. Vol. XXII. tab. 51.

Rosa germinibus ovatis glabris, pedunculis hispidis, caule, petiolisque aculeatis. LINN. spec. p. 705.

Rosa calycibus semipinnatis, caule aculeato diffuso, ramis unifloris. SCOP. Fl. Carn. p. 587. n. 3.

Rosa calycis foliolis semipinnatis glabris, germine ovato glabro, pedunculo spinoso.

HERM. ros. p. 14. n. 8.

Rosa alba vulgaris major. BAUH. pin. 482.

Loc. Ad sepes in collibus. FRUTEX.

1801. ROSA collina. JACQ. Fl. Austr. tab. 197.

Loc. In dumetis collium Taurinensium. FRUTEX.

OBS. A canina distinguitur praesertim foliis crassis, minus nitentibus, subtus constanter hirsutis. Folia sunt quina, argute serrata, atrovirentia.

1802. ROSA pumila. JACQ. Fl. Austr. tab. 198.

Rosa austriaca. CRANTZ. fasc. 86.

Rosa pumila pannonica, flore rubello. BAUH. hist. II. p. 35.

Rosa sylvestris pumila rubens. BAUH. pin. 483.

Loc. Vulgaris est locis apricis summorum collium. Inter Chivasso, & Ciliano secus arva, & in ericetis non infrequenter occurrit. SUFFRUTEX.

OBS. Folia saepius quina, ovata, aut subrotunda, duplicato-serrata, conniventia, virentia, glabra, subtus hirsuta: ubique glandulae minutae ferrugineae. Aculei rari in petiolis. Flores pauci.

1803. ROSA rubiginosa.

Rosa germinibus globosis, petiolisque aculeatis, aculeis recurvis, foliis subtus rubiginosis. LINN. mant. p. 564.

Rosa spinis aduncis, foliis subtus rubiginosis. HALL. fl. 1103.

JACQ. Fl. Austr. p. 31. tab. 50.

Rosa sylvestris odorata. DOD.

Loc. In collibus calidioribus Montisferrati, atque Liguria ad vias, & sepes occurrit. SUFFRUTEX.

PUNICA. LINN. gen. n. 544. syst. n. 618. TOURN. tab. 407.

Germen exhibet calycom campanulatum, quinquefidum, coloratum. Stamina plura, calyci inserta. Stylus simplex cum stigmate capitato. Germen evadit fructus pomiformis, plerumque novemlocularis, segmentis calycis coronatus, sub cortice lento semina continens in pulpa succulenta nidulantia.

1804. PUNICA granatum.

ICON. TAUR. Vol. XXI. tab. 73.

Punica foliis lanceolatis, caule arboreo. LINN. spec. p. 676.

Punica spinosa foliis nitentibus ellipticis integerrimis, floribus sessilibus. HALL. hist. tom. 2. n. 1098.

Malus punica sylvestris. BAUH. pin. 438.

Punica sylvestris. CORD. hist. 184.

Punica spinosa. LAM. Fl. Franc. tom. 3. p. 483.

OFF. Malus punica, s. granatum.

VERN. Pôm granâ.

Loc. Frequens in Comitatu Nicaeensi, atque ad rupes, & muros circa Castella in Comitatu Astensi, & Monteferrato. FRUTEX.

VIR. Mali PUNICÆ succus attemperat, bilem corrigit; si convenientem maturitatem fructus adepti sint, dulcior est, quam rubi rubri acini. Cortex malorum PUNICARUM, sive malicorum validum adstringens est iis dicatum usibus, qui assignati sunt tormentillæ, myrtique foliis.

MESPILUS. Tab. 410.

Germen calyce quinquefido coronatur. Stamina numerosa, calyci inserta.
Styli persistentes tot, quot semina. Bacca umbilicata, in qua absque
cartilagineis loculis totidem semina nidulantur.

1805 MESPILUS aria.

ICON. TAUR. Vol. VIII. tab. 28.

Crataegus foliis ovatis incisis serratis, subtus tomentosis. LINN. syst. 12. p. 342.

Mespilus foliis ovatis serratis, subtus tomentosis. HALL. hist. tom. 2. n. 1089.

Mespilus floribus digynis, foliis ovatis, subtus tomentosis. SCOP. Fl. Carn. p. 584. n. 4.

Sorbus foliis ovalibus serratis, facie splendentibus, dorso tomentosis, fructu biloculari.

CRANTZ. fasc. 2. ed. 2. tab. 11. fig. 2. p. 86.

Mespilus aria. SCOP. Fl. Carn. ed. 2. n. 591.

Aria. LUGD. 202.

Crataegus folio subrotundo serrato, subtus incano. TOURN. inst. p. 633.

Alni effigie lanato folio, major. BAUH. pin. p. 452.

Sorbus alpina. BAUH. hist. I. 65.

Loc. In jugis alpium Sabaudiae Joannes BAUHINUS crescere scripsit. In subalpinis,
& montanis apricis locis frequens planta est. ARBOR.

1806. MESPILUS terminalis.

Crataegus foliis cordatis septangulis, lobis infimis divaricatis. LINN. spec. p. 681.

Mespilus foliis serratis septilobis, lobis primis divergentibus. HALL. hist. tom. 2. n. 1088.

Sorbus folio septangulo, fructu ovato biloculari. CRANTZ. fasc. 2. ed. 2. p. 85.

Crataegus folio laciniato. TOURN. inst. p. 633.

Mespilus apii folio, sylvestris non spinosa, sive Sorbus terminalis. BAUH. pin. 454.

Sorbus terminalis, & Crataegus Theophrasti. BAUH. hist. I. p. 63.

Loc. In montanis, & collinis sylvis passim. ARBOR.

1807. MESPILUS oxyacantha.

ICON. TAUR. Vol. XXIV. tab. 94.

Crataegus foliis obtusis subtrifidis serratis. LINN. spec. p. 683.

Mespilus spinosa foliis glabris serratis retusis-trifidis. HALL. hist. tom. 2. n. 1087.

JACQ. Fl. Austr. tab. 292. f. 2.

Mespilus floribus digynis, foliis obtusis bitrifidis serratis. SCOP. Fl. Carn. ed. 1.
p. 585. n. 5.

Mespilus apii folio sylvestris spinosa, sive oxyacantha. TOURN. inst. p. 642.

Oxyacantha vulgaris, sive spinus albus. BAUH. hist. I. p. 49.

Loc. In sylvis, dumetis, & ad sepes ubique. FRUTEX.

1808. MESPILUS monogyna.

Crataegus monogyna. JACQ. Fl. Austr. tab. 222. f. 1.

Mespilus decima tertia. DUHAM. arbr. 2. p. 20.

Mespilus sylvestris foliis trifidis splendentibus. VAILL. bot. p. 121.

Oxyacantha spinosa minore folio. BARREL. ic. n. 563.

Loc. Ad sepes prope Villafranca.

Obs. Hujus folia magis nitentia, glaberrima, in tres, aut quinque lobos profunde
secta: pedunculi glabri; calycis laciniae reflexae. Fructus constanter monospermus.

1809. MESPILUS azarolus.

Crataegus foliis obtusis subtrifidis subdentatis. LINN. spec. p. 683.

Mespilus apii folio laciniato. BAUH. pin. 453.

Mespilus Aronia veterum. BAUH. hist. I. p. 67.

Loc. Comitatus Nicaeensis indigena planta est. ARBOR.

1810. MESPILUS aucuparia.

ICON. TAUR. Vol. VIII. tab. 29.*Sorbus foliis pinnatis utrinque glabris.* LINN. spec. p. 683.*Sorbus foliis pinnatis, fructu pomiformi quinque-loculari.* CRANTZ. fasc. 2. ed. 2. p. 88. tab. 1. fig. 4.*Mespilus floribus trigynis, foliis pinnatis glabris.* SCOP. *Fl. Carn.* p. 584. n. 3.*Mespilus aucuparia.* SCOP. *Fl. Carn.* ed. 2. n. 593.*Mespilus foliis pinnatis utrinque glabris.* HALL. *hist. tom. 2.* p. 32. n. 1091.*Sorbus aucuparia.* BAUH. *hist. I.* 62. Tourn. *inst.* p. 634.*Sorbus sylvestris, foliis domesticae similis.* BAUH. *pin.* p. 415.*Sorbus sylvestris alpina.* LOB. *ic.* 107.*Sorbo selvatico.* MATTH.*VERN.* *Tamariss.**Loc.* Frequens est in montanis, & subalpinis. *ARBOR.**VIR.* Apud alpicolas dolia parantur ex hoc ligno ad vinum continendum, cui tribuuntur vires diureticae, & deobstruentes, referente *Cl. BELLARDI. ARBOR.*

1811. MESPILUS domestica.

Sorbus foliis pinnatis subtus villosis. LINN. spec. p. 684.*JACQ. Fl. Austr.* tab. 447.*Sorbus foliis pinnatis, fructu pyriformi quinque-loculari.* CRANTZ. fasc. 2. ed. 2. p. 87. tab. 11. fig. 3.*Mespilus (sorbus) foliis pinnatis villosis.* HALL. *tom. 2.* n. 1092.*Sorbus sativa.* BAUH. *pin.* p. 415. Tourn. *inst.* p. 633.*Sorbus.* BAUH. *hist. I.* 59.*Sorbo.* MATTH.*Loc.* In sylvis collium. *ARBOR.*

1812. MESPILUS germanica.

ICON. TAUR. Vol. XXI. tab. 107.*Mespilus inermis foliis lanceolatis subtus tomentosis, floribus sessilibus solitariis.* LINN. spec. p. 684.*Mespilus foliis elliptico-lanceolatis serratis, calycibus longissimis persistentibus.* HALL. *hist. tom. 2.* n. 1094.*Mespilus foliis oblongis argute serratis, bacca pyriformi truncata.* CRANTZ. fasc. 2. ed. 2. p. 88.*Mespilus germanica folio laurino non serrato, sive Mespilus sylvestris.* BAUH. *pin.* 453. Tourn. *inst.* p. 641.*Mespilus vulgaris.* BAUH. *hist. I.* 69.*Nespolo 2.* MATTH.*OFF.* *Mespilus vulgaris.**VERN.* *Nespo.**Loc.* Frequens in sylvis calidioribus, atque uberrime in sylvis collium *Montisferrati, Genuensi* ditioni proximorum. *ARBOR.**VIR.* Fructus hujusce plantae ad summam maturitatem quam devenerint, édules sunt, sed semper aliquam habent acerbitatem; farinosi percipiuntur, & parum gustui suaves. *MESPILI* species pleraque fructum farinosum, & adstringentem habent, qui a rusticis ad alvi fluxum sistendum comedì solet.

1813. MESPILUS pyracantha.

ICON. TAUR. Vol. XIV. tab. 80. & Vol. XVI. tab. 101.*Mespilus spinosa foliis lanceolato-ovatis crenatis, calycibus fructus obtusis.* LINN. spec. p. 685.*Mespilus aculeata amygdali folio.* Tourn. *inst.* p. 642.*Oxyacantha Dioscoridis, sive spina acuta pyrifolio.* BAUH. *pin.* 454.*Pyracantha quibusdam.* BAUH. *hist. I.* 51.*Rhamnus tertius Dioscoridis.* LOB. *ic.* 182.*OFF.* *Pyracantha.**Loc.* Ad sepes in *Sabaudia vulgaris* est. *FRUTEX.*

1814. MESPILUS amelanchier.

*ICON. TAUR. Vol. XVII. tab. 97.**Mespilus inermis foliis ovalibus serratis, cauliculis hirsutis. LINN. spec. p. 685.**Pyrus foliis ovatis serratis, subtus tomentosis calvescentibus. HALL. hist. tom. 2. p. 34.
n. 1095.**Mespilus floribus pentagynis, racemis terminalibus, foliis ovato-lanceolatis acutis crenatis,
caule inermi. SCOP. Fl. Carn. p. 583. n. 1.**JACQ. Fl. Austr. tab. 300.**Sorbus foliis ovalibus serratis carinatis, fructu globoso multiloculari. CRANTZ. fasc. 2.
ed. 2. p. 90.**Alni effigie, lanato folio, minor. BAUH. pin. 452.**Mespilus folio rotundiore, fructu nigro subdulci. TOURN. inst. p. 642.**Vitis idaea III. CLUS. hist. 1. p. 76.**Amelanchier gallo-provinciae. BARR. ic. 527.**Pyrus amelanchier. LAM. Fl. Franc., tom. 3. p. 492.**Loc. In montosis Sabaudiae Joannes BAUHINUS. Passim occurrit locis subalpinis, &
sylvis apricis. FRUTEX.*

1815. MESPILUS Chamaemespilus.

*Mespilus inermis foliis ovalibus acute serratis glabris, floribus corymboso-capitatis. LINN.
syst. 12. p. 343.**Mespilus foliis ovatis serratis glabris. HALL. hist. tom. 2. n. 1090.**Sorbus fruticosa foliis oblongo-ovalibus serratis, fructu ovato biloculari. CRANTZ. fasc. 2.
ed. 2. p. 83. tab. 1. fig. 3.**JACQ. Fl. Austr. tab. 231.**Crataegus foliis ovalibus glabris acute serratis, caule inermi. JACQ. vind. p. 243. n. 41.**Cotoneaster folio oblongo serrato. BAUH. pin. 452.**Loc. In alpibus editis frigidis. FRUTEX.*

1816. MESPILUS cotoneaster.

*ICON. TAUR. Vol. XV. tab. 61. fig. 1.**Mespilus inermis foliis ovatis integerrimis, subtus tomentosis. LINN. syst. 12. p. 343.**Mespilus foliis ovato-acuminatis integerrimis, subtus lanatis, bacca globosa. CRANTZ.
fasc. 2. ed. 2. p. 81. tab. 11. f. 1.**Mespilus foliis ovatis integris subtus tomentosis. GER. p. 474. n. 3.**Mespilus folio subrotundo, fructu rubro. TOURN. inst. p. 642.**Cotoneaster folio rotundo non serrato. BAUH. pin. 452.**Cotoneaster. BAUH. hist. I. 73.**Loc. Haec MESPILI species similibus locis nascitur, sed editioribus, & alpinis. FRUTEX.*

PYRUS. LINN. gen. n. 550. syst. n. 526. TOURN. tab. 404.

A Mespilo differt stylis constanter quinis, totidemque loculis membranaceis,
quorum quodlibet semina bina continet.

1817 PYRUS communis.

*Pyrus foliis serratis, floribus corymbosis. LINN. syst. 12. p. 344.**Pyrus foliis ovato-lanceolatis serratis glabris. HALL. hist. tom. 2. n. 1096. p. 35.**Sorbus foliis serratis, fructu turbinato quinqueloculari. CRANTZ. fasc. 2. ed. 2. p. 93.**VERN. Prus.**Loc. In sylvis collium, atque ad sepes interdum in montanis. ARBOR.*

1818. PYRUS malus.

*Pyrus foliis serratis, umbellis sessilibus. LINN. spec. p. 686.**Pyrus foliis ovatis acuminatis, subtus hirsutis, petiolis florigeris brevissimis. HALL.
hist. tom. 2. p. 35. n. 1097.**Sorbus foliis serratis, fructu sphaerico quinqueloculari. CRANTZ. fasc. 2. ed. 2. p. 93.*

Vern. Pom.

Loc. In sylvis, & ad sepes superiori frequentior. *ARBOR.*

1819. PYRUS cydonia.

Pyrus foliis integerrimis, floribus solitariis. LINN. spec. p. 687.

JACQ. *Fl. Austr. tab.* 342.

Sorbus foliis rotundis integerrimis, fructu lanato quinqueloculari. CRANTZ. fasc. 2. ed.

2. p. 93.

Malus cotonea sylvestris. BAUH. pin. 435.

Cottogno. MATTH.

OFF. *Malus cotonea.*

Vern. *Pom Codogn.*

Loc. Ad sepes in provincia *Montisregalis*, *Liguria*, & *Comitatu Astensi*. Circa

Buttiglieri frequentem esse adnotavit *Ill^{mus} Comes FREJLINI* indefessus Botanophy-
lus, qui propriis sumptibus hortum botanicum alit, colit, atque exoticis stirpibus
locupletavit. *FRUTEX.*

Vir. Non modo sponte nascitur, sed data opera colitur propter fructus, qui saccharo,
aut musto conditi, grati, & sapidi sunt. Conserva *Cydoniorum* efficaciter inservit
ad alvi fluxum cohibendum, atque illum maxime, quem fibrarum debilitas
sustentat; tonum etiam ventriculi erigit. Succus ex fructibus expressus cum ad-
dita aliqua aqua aromatica datur unciae unius dosi ad tollendum alvi fluxum.
Mucilago ex seminibus cum aqua appropriata educta optimum demulcens prae-
bet medicamentum, quo medici utuntur in faucium asperitate, urinae ardore,
atque abrasiō muco intestinorum. Extus etiam prodesse dicitur, si fissae, aut
excoriatae partes illiniantur.

CLASSIS VII.

PLANTÆ FLORE HEXAPETALO.

I. DIANTHERÆ.

ORCHIS. HALL. hist. tom. 2. p. 131. TOURN. tab. 247. 248.

Petala quinque, quorum duo interiora sunt, galeam constituunt; sextum petalum barbae in modum descendit. Stylus antice bilocularis continet in loculis primum clausis, deinde hiantibus antheras duas petiolatas, sive filamento instructas.

BULBIS INDIVISIONIS.

1820 **O**RCHIS bifolia.

ICON. TAUR. Vol. VI. tab. 129. 131.

Orchis bulbis indivisis, nectarii labio lanceolato integerrimo, cornu longissimo, petalis patentibus. LINN. spec. p. 1331.

Orchis radicibus oblongis, labello linearis. HALL. hist. tom. 2. n. 1285., Act. Helv. vol. 4. p. 162.

Orchis labio lanceolato simplici, cornu setaceo longissimo subangulato. SCOP. Fl. Carn. p. 244. n. 1. ed. 2. n. 1102.

Testiculi species V. CAM. epit. p. 625.

Orchis alba bifolia, calcare oblongo. BAUH. pin. 83. VAILL. tab. 30. f. 7.
Loc. Ubique in sylvis frequentissima. PERENNIS.

1821. ORCHIS globosa.

ICON. TAUR. Vol. XV. tab. 117. f. 1.

Orchis radicibus subrotundis, spica densissima, petalis exterioribus aristatis. HALL. hist. tom. 2. n. 1272. tab. 27. & Helv. 2. n. 31.

Orchis bulbis indivisis, nectarii labio trifido, medio trilobo, cornu brevi, petalis apice subulatis. LINN. spec. p. 1332.

Orchis bulbis indivisis, nectarii cornu brevi, labio trifido, petalis in setam apice spatulatam abeuntibus. JACQ. Vind. obs. 88. p. 292.

Orchis rotundus. DALECH. lugd. p. 1556.

Loc. In pratis editiorum alpium abunde, & in monte Cenisio. PERENNIS.

1822. ORCHIS pyramidalis.

Orchis radicibus subrotundis, spica densa, calcare longissimo labello bicorni, aequaliter tripartito. HALL. hist. tom. 2. n. 1286. Act. Helv. Vol. IV. p. 163.

Orchis bulbis indivisis, nectarii labio bicorni trifido aequali integerrimo, cornu longo, petalis sublanceolatis. LINN. syst. 12. p. 589. JACQ. Vindob. p. 292. & Fl. Aust. tab. 266.

Orchis militaris montana, spica rubente conglomerata. TOURN. inst. VAILL. tab. 31. f. 38.

Orchis labio trifido auriculato, cornu setaceo longissimo tereti. SCOP. Fl. Carn. p. 245. n. 2. ed. 2. n. 1105.

Orchis flore conglomerato. RIV. tab. 14.
Loc. In pratis abunde inter *Lucengo*, & *Druent*. PERENNIS.

1823. ORCHIS coriophora.

ICON. TAUR. Vol. XV. tab. 112. fig. 2.

Orchis radicibus subrotundis, galea connivente, labello trifido reflexo. HALL. hist. tom. 2. n. 1284. it. hercyn. n. 7., Act. Helv. Vol. 4. p. 156.

Orchis bulbis indivisis, nectarii labio trifido reflexo crenato, cornu brevi, petalis conniventibus. LINN. spec. p. 1332.

JACQ. Fl. Austr. tab. 122.

Orchis labio trifido reflexo: laciinis inaequalibus, cornu conico germinibus breviore. SCOP. Fl. Carn. p. 246. n. 3., ed. 2. n. 1107.

Orchis hirci odore minor. BAUH. pin. 82. VAILL. tab. 31. fig. 30. 31. 32. 37.

Orchis cimicina. CRANTZ. fasc. 6. ed. 2. p. 498.

Loc. In pratis siccioribus collium *Liguria* non infrequens est. PERENNIS.

1824. ORCHIS hircina.

ICON. TAUR. Vol. XV. tab. 117. f. 2.

Orchis radicibus subrotundis, labello longissimo tripartito plicato. HALL. hist. tom. 2. n. 1268. tab. 25.

Satyrium bulbis indivisis, foliis lanceolatis, nectarii labio trifido, intermedia linearis, obliqua praemorsa. LINN. syst. 12. p. 591.

Orchis hircina. CRANTZ. fasc. 6. ed. 2. p. 484.

Orchis hircina. SCOP. Fl. Carn. ed. 2. n. 1113.

JACQ. Fl. Austr. tab. 367.

Orchis barbata odore hirci, breviore, & latiore folio. BAUH. pin. 20. VAILL. tab. 30. f. 6.

Orchis barbata foetida. RIV. tab. 18.

Loc. Sylvosis, & apricis locis collium *Taurinensium*, & *Liguria*, sed frequens non est. PERENNIS.

1825. ORCHIS morio.

ICON. TAUR. Vol. XV. tab. 113. fig. 1.

Orchis radicibus subrotundis, galeae petalis linearibus, labello trifido crenato, medio segmento emarginato. HALL. hist. tom. 2. n. 1282. tab. 33. Act. Helv. Vol. 4. p. 152.

Orchis bulbis indivisis, nectarii labio quadrifido, crenulato cornu obtuso adscidente, petalis obtusis conniventibus. LINN. syst. 12. p. 589.

Orchis labio quadrifido crenato, cornu obtuso rugoso, germinibus breviore. SCOP. Fl. Carn. 247. n. 5. ed. 2. n. 1110.

Orchis morio foemina. BAUH. pin. 82. VAILL. tab. 3. f. 13. 14. SEGU. tab. 15. f. 7.

Orchis morio foemina, calcare extuberante, bifariamque diviso. SEGU. p. 26. tab. 15. f. 8. Specie di testicolo IV. MATTH.

Loc. In pratis, & pascuis apricis uberrime locis collinis, & montanis. PERENNIS.

1826. ORCHIS mascula.

Orchis radicibus subrotundis, petalis linearibus reflexis, labello trifido, segmento medio longiori bifido. HALL. hist. tom. 2. n. 1283. tab. 83. Act. Helv. Vol. 4. p. 154.

Orchis bulbis indivisis, nectarii labio quadrifido crenulato, cornu obtuso, petalis dorsibus reflexis. LINN. spec. p. 1333.

Orchis labio quadrifido crenato: cornu obtuso laevi germinum longitudine. SCOP. Fl. Carn. p. 248. n. 6. ed. 2. n. 1111.

Orchis morio mas, foliis maculatis. BAUH. pin. 818. VAILL. tab. 31. fig. 11. 12.

B. *Orchis morio* foliis non maculatis flore roseo. SEGU. p. 225. tab. 15. f. 6.

OFF. Orchis, sive Satyrium.

Loc. In pratis umbrosis subhumidis montium, & collium. PERENNIS.

VIR. Radices hujusce ORCHIDIS siccatae dant Salep Persarum. Similia autem principia, similesque utilitates etiam suppeditant pleraeque ORCHIDUM radices. Anteponi autem merentur ORCHIS morio, maculata, latifolia, militaris, pyramidalis. Satyrio veterum, sive Salep Persarum adscriptae vires sunt aphrodisiaceae, instau-

rantes. Licet autem minime negemus glutinosam nutritiam substantiam ab hisce radicibus suppeditari, minime tamen putamus veras extimulantes aphrodisiacas qualitates inesse. Radices ORCHIDIS miti glutine demulcent, atque acres particulas involvunt, vereque prosunt in morbis intestinalibus, atque viarum lotii cum abrasi muco, in flore albo mulierum, atque phtysi, si acres, & muriaticae particulae sint involvendae. Siccatae radices in pulverem redactae, atque in aqua extensae uberem mucilaginem largiuntur utilem ad nutriendum, & demulcendum.

1827. ORCHIS ustulata.

ICON. TAUR. Vol. VI. tab. 134. & Vol. IX. tab. 120. f. 2.
Orchis radicibus subrotundis, labello quadrifido, calcare brevissimo. HALL. hist. tom. 2. n. 1273. tab. 28.

Orchis bulbis indivisis, nectarii labio quadrifido punctis scabro, cornu obtuso, petalis distinctis. LINN. spec. p. 1333.

Orchis labio quadrifido maculata, cornu germinibus, & bractea breviore. SCOP. Fl. Carn. p. 246. ed. 2. n. 1108.

Orchis militaris pratensis. SEGU. p. 123. tab. 15. f. 4.

Orchis amaena. CRANTZ. fasc. 6. ed. 2. p. 490.

Loc. In pratis subhumidis collium, & montium humiliorum frequentissima. PERENNIS.

1828. ORCHIS variegata N.

Orchis radicibus subrotundis, spica brevissima, labello breviter quadrifido, circumserato, punctato. HALL. hist. tom. 2. n. 1275.

Orchis militaris pratensis elatior, floribus variegatis. SEGU. tab. 2. p. 123. tab. 15. f. 3.

Loc. In lapidosis montanis subhumidis ad alpes Valdenses pertinentibus non infrequens. PERENNIS.

1829. ORCHIS pallens.

Orchis pallens. JACQ. Fl. Austr. tab. 45.

Orchis radicibus subrotundis petalis galea lineatis, labello trifido integerrimo. HALL. hist. tom. 2. n. 1281. Act. Helv. vol. 4. p. 153.

Orchis bulbosa floribus flavescentibus. SEGU. Suppl. p. 247. tab. 8. f. 3.

Loc. In monte Cenisio, & montibus supra Giaveno. PERENNIS.

1830. ORCHIS muscaria.

ICON. TAUR. Vol. XV. tab. 3. fig. 1.

Orchis radicibus subrotundis, labello sericeo bisulco, brachiolis brevibus subulatis. HALL. hist. tom. 2. n. 1265. tab. 24. Act. Helv. vol. 4. 187.

Orchis radicibus subrotundis, caule folioso, spicae rarae, labello holosericeo, margine confexo, apice secto. CRANTZ. fasc. 6. ed. 2. p. 481.

Orchis muscaria. SCOP. Fl. Carn. ed. 2. n. 1114.

Orchis muscae corpus referens, sive galea, & alis herbidis. VAILL. p. 147. tab. 31. f. 17. 18.

Loc. In sterilibus graminosis collium Taurinensium, Liguria, & ad oras sylvarum. PERENNIS.

1831. ORCHIS arachnites.

ICON. TAUR. Vol. XV. tab. 3. f. 2.

Orchis radicibus subrotundis, labello holosericeo emarginato appendiculato. HALL. hist. tom. 2. n. 1266. Act. Helv. vol. 4. p. 138.

Orchis radicibus subrotundis, labello holosericeo quadrato infimo processu luteo sursum confexo. CRANTZ. fasc. 6. ed. 2. p. 483.

Orchis arachnites. SCOP. Fl. Carn. ed. 2. n. 1115.

Orchis fucum referens major, foliis superioribus candidis, & purpurascensibus. BAUH. pin. 83. VAILL. tab. 30. f. 10. 11. 12. 13.

Orchis araneam referens. SEGU. suppl. p. 244. tab. 8. f. 1.

Orchis fuciflora galea, & alis purpurascensibus. BAUH. hist. II. p. 766.

Loc. Similibus locis cum priore nascitur, sed haec frequentior est, atque abunde occurrit in collibus calidioribus, uti Liguria, Montisferrati, & Nicaeae. PERENNIS.

1832. ORCHIS monorchis.

ICON. TAUR. Vol. XV. tab. 53.

Orchis bulbo unico subrotundo, labello cruciformi. HALL. hist. tom. 2. n. 1262., & Itin. Hercin. n. 6.*Ophrys bulbo globoso, scapo nudo, nectarii labio trifido cruciato.* LINN. spec. p. 1342.*Orchis ad caulem coleo unico, petalis interioribus, externis longioribus.* CRANTZ. fasc. 6. ed. 2. p. 478.*Orchis trifolia floribus spicatis herbaceis.* SEGU. p. 131. tab. 16.*Monorchis bifolia flore pallide virente.* MENTZ. pugill. f. 5.*Monorchis montana minima, flore obsoleto vix conspicuo.* MICH. nov. gen. p. 30. tab. 26.

Loc. In graminosis humidis montanis, & collinis. PERENNIS.

1833. ORCHIS lingua.

Orchis radicibus subrotundis, galea conglutinata, longissime rostrata, labello trilobata ovato lanceolato. HALL. hist. tom. 2. n. 1267. Act. Helv. Vol. 4. p. 141.*Serapias bulbis subrotundis, nectarii labio trifido acuminato petalis longiore glabro.* LINN. spec. p. 1344.*Orchis lingua.* SCOP. Fl. Carn. ed. 2. n. 1104.*Orchis montana italica, flore ferrugineo, lingua oblonga.* BAUH. pin. 84. prodr. 29. SEGU. suppl. 248. tab. 8. f. 4.*Orchis macrophylla.* COL. ephr. p. 321. 322.

Loc. In pratis, & pascuis subhumidis Liguriae frequens; etiam oritur in collibus Taurinensibus. Abunde circa Druent. Cl. BELLARDI in pascuis di Ciliano, & Buggellensibus frequenter occurserit. PERENNIS.

1834. ORCHIS militaris.

ICON. TAUR. Vol. XV. tab. 121.

Orchis bulbis indivisis nectarii labio quinquefido punctis scabro, cornu obtuso, petalis confluentibus. LINN. spec. p. 1333.*Orchis bulbis indivisis nectarii labio quinquefido linearis punctis scabro, petalis confluentibus.* HUDS. p. 335. n. 8.*Orchis radicibus subrotundis, barbae quinquefidae, brachiolis longis, galea confluente, cucullis purpureis.* CRANTZ. fasc. 6. ed. 2. p. 501.*Orchis labio quinquefido maculata, bractea colorata, cornu, & germinibus breviore.* SCOP. Fl. Carn. p. 249. n. 8. ed. 2. n. 1112.

JACQ. Fl. Austr. tab. 307.

Orchis latifolia, hiante cucullo major. TOURN. inst. 432.*Cynosorchis latifolia, hiante cucullo major.* BAUH. pin. p. 80.*Orchis galea, & alis fere cinereis.* BAUH. hist. II. p. 755.

Loc. Ubique ad oras sylvarum locis montanis, & collinis. PERENNIS.

1835. ORCHIS antropophora.

Orchis radicibus subrotundis, spica longa, flore inermi, labello perangusto quadrifido. HALL. hist. tom. 2. n. 1264. tab. 23. Act. Helv. Vol. 4. p. 136.*Ophrys bulbis subrotundis, scapo folioso, nectarii labio linearis tripartito, medio elongato bifido.* LINN. spec. p. 1343.*Orchis flore nudi hominis effigiem repraesentans, foemina.* VAILL. tab. 31. f. 19. 20.*Orchis antropophora Oreades.* COL. ephr. 1. p. 320. GARID. Aix. tab. 70. 71.

Loc. In dumetis umbrosis Uneliae quandoque occurrit; frequenter ad Oppidum Ponte d' Assio; inter Garrexium, & Ormeam Ignatius MOLINERI. Etiam in collibus Taurinensibus semel legit Franciscus PEYROLERI. PERENNIS.

1836. ORCHIS fusca.

Orchis fusca. JACQ. Fl. Austr. p. 4. tab. 307.*Orchis radicibus subrotundis, spica longa labello quadrifido, brachiolis angustis, crusculis latis serratis.* HALL. hist. helv. n. 1276.*Orchis magna latis foliis, galea fusca, seu nigricante.* BAUH. hist. II. p. 759.

Loc. In collibus Ligurum nascitur. Prope Ussey Cl. BELLARDI. PERENNIS.

1837. ORCHIS alpina.

Orchis radicibus subrotundis, labello ovato, utrinque denticulo natato. HALL. hist. tom. 2.
n. 1263. tab. 22.

Orchis bulbis ovatis, scapo nudo, foliis subulatis, nectarii labio indiviso obtuso, utrinque unidentato. LINN. spec. p. 1342.

JACQ. Vindob. p. 295. tab. 9.

Orchis graminea bulbis ovatis, foliis subulatis, scapo nudo humili, flore cernuo. CRANTZ.
fasc. 6. ed. 2. p. 480.

Chamaeorchis alpina gramineo folio. BAUH. prodr. 29.

Loc. In monte Cenisio abunde, atque in alpibus Safau, & Grassoney. In Tarantiae alpibus legit Cl. BELLARDI. PERENNIS.

1838. ORCHIS albida.

ICON. TAUR. Vol. XV. tab. 119. fig. 1.

Orchis radicibus confertis teretibus, calcare brevissimo, labello trifido. HALL. hist. tom. 2.
n. 1270. Act. Helv. Vol. IV. p. 143.

Satyrium (albidum) bulbis fasciculatis, foliis lanceolatis, nectarii labio trifido acuto, intermedia obtusa. LINN. syst. 12. p. 591.

Orchis labio trifido, laciniis acutis integris, cornu obtuso divergente, germinibus breviori. SCOP. Fl. Carn. 25. n. 10.

Orchis albida. SCOP. Fl. Carn. ed. 2. n. 1124.

Satyrium bulbis fasciculatis, foliis lanceolatis, nectarii labio trifido: laciniis lateralibus acutis, intermedia obtusa. JACQ. Vind. p. 294. n. 92.

Pseudorchis alpina flore herbaceo. MICH. nov. gen. tab. 26.

Loc. In herbidis, & saxosis. PERENNIS.

BULBIS PALMATIS.

1839. ORCHIS latifolia.

ICON. TAUR. Vol. VI. tab. 137.

Orchis radicibus palmatis, caule fistuloso, bracteis maximis, labello trifido serrato, medio segmento obtuso. HALL. hist. tom. 2. n. 1279. Act. Helv. Vol. IV. p. 150.

Orchis bulbis subpalmatis rectis, nectarii cornu conico, labio trilobo lateribus reflexo, bracteis flore longioribus. LINN. spec. p. 1334.

Orchis palmata pratensis maculata. BAUH. pin. 85. VAILL. tab. 30. f. 14. 15. tab. 31.
f. 1. 2. 3. 4. 5. 9. 10.

Orchis labio trilobo crenato, cornu crasso cylindraceo, bracteis flore longioribus. SCOP.
Fl. Carn. p. 250. n. 9.

Loc. Ubique in humentibus pratis. PERENNIS.

OBS. Varietates hujus speciei plurimae sunt: eas egregie persecutus est Cel. HALLERUS
loc. cit.

1840. ORCHIS sambucina.

Orchis bulbis subpalmatis rectis, nectarii cornu conico, labio ovato subtrilobo, bracteis longitudine florum. LINN. spec. p. 1334.

JACQ. Fl. Austr. tab. 108.

Orchis radicibus palmatis, bracteis coloratis, labello circumserato trilobato, lobo medio emarginato. HALL. hist. Helv. n. 1280.

Orchis pannonica octava. CLUS. hist. 269.

Orchis palmata sambuci odore. BAUH. pin. 86.

Loc. In pratis montanis. PERENNIS.

1841. ORCHIS incarnata.

Orchis radicibus palmatis, bracteis coloratis, labello circumserato trilobato, lobo medio emarginato. HALL. hist. tom. 2. n. 1280.

Orchis bulbis palmatis, nectarii cornu conico, labello obsolete trilobo serrato, petalis dorsibus reflexis. LINN. spec. p. 1335.

Orchis palmata lutea, labio floris maculato. SEG. suppl. p. 249. tab. 8. f. 5.

Loc. In monte Cenisio, & montibus supra Giaveno legi; Frequens in pratis montanis alpium maritimarum. PERENNIS.

1842. ORCHIS maculata.

ICON. TAUR. Vol. VI. tab. 136. 138.

Orchis radicibus palmatis, caule solido, labello trifido serrato, medio segmento acuminato. HALL. hist. tom. 2. n. 1278. Act. Helv. vol. 4. p. 149.

Orchis bulbis palmatis pateniibus, nectarii cornu germinibus breviore, labio plano, petalis dorsalibus erectis. LINN. syst. 12. p. 590.

Orchis labio trifido maculata, cornu conico germinibus breviore. SCOP. Fl. Carn. p. 251. n. 2. ed. 2. n. 1119.

Orchis palmata, montana maculata. BAUH. pin. 85., VAILL. tab. 31. fig. 9. 10.

Palmata maculata. RIV. tab. 8.

Loc. In pratis montanis abunde ubique. PERENNIS.

1843. ORCHIS conopsea.

ICON. TAUR. Vol. VI. tab. 135. & Vol. XV. tab. 110. f. 2.

Orchis radicibus palmatis, calcare longissimo, labello trifido obtuso unicolo. HALL. hist. tom. 2. n. 1287. Act. Helv. vol. 4. p. 164.

Orchis radicibus palmatis, nectarii cornu setaceo, germinibus longiore, labio trifido, petalis duobus patentissimis. LINN. spec. p. 1335. JACQ. Vind. p. 293.

Orchis palmata minor, calcaribus oblongis. BAUH. pin. 85. VAILL. tab. 30. f. 8.

Palmata angustifolia non maculata. RIV. tab. 11.

Loc. In pratis alpium frequentissime. PERENNIS.

1844. ORCHIS odoratissima.

ICON. TAUR. Vol. XV. tab. 119. f. 3.

Orchis radicibus palmatis, flore concolore, labello obtuse trifido, calcare germine breviore. HALL. hist. t. 2. n. 1274. Act. Helv. Vol. 4. p. 148.

Orchis bulbis palmatis, nectarii cornu recurvo breviore, labio trilobo, foliis linearibus. LINN. syst. 12. p. 590. JACQ. Fl. Austr. tab. 264.

Orchis palmata angustifolia minor odoratissima. BAUH. pin. 86. prodr. 30. tab. 30.

Orchis palmata caryophyllata. BAUH. hist. II. p. 777.

Loc. In pratis subhumidis collium, & montium. PERENNIS.

1845. ORCHIS nigra.

ICON. TAUR. Vol. XV. tab. 119. fig. 3.

Orchis radicibus palmatis, spica densissima, flore resupinato, calcare brevissimo. HALL. hist. tom. 2. n. 1271. Act. Helv. vol. 4. p. 144.

Satyrium (nigrum) bulbis palmatis, foliis linearibus, nectarii labio resupinato trilobo, intermedia majore. LINN. syst. 12. p. 591.

Satyrium bulbis palmatis, foliis linearibus, floribus inversis, nectarii labio integerrimo. JACQ. Vind. p. 293. n. 91. & Fl. Austr. tab. 368.

Orchis miniata. CRANTZ. fasc. VI. ed. 2. p. 487. n. 91.

Orchis nigra. SCOP. fl. Carn. ed. 2. n. 1123.

Orchis palmata angustifolia, flore nigro. SCHEUCHZ. it. 1. p. 45. it. 4. p. 339. SEGU. p. 133. tab. 15. f. 17.

Palma Christii minore. MATTH.

Loc. In pascuis alpinis, & montanis abunde. PERENNIS.

1846. ORCHIS viridis.

ICON. TAUR. Vol. XV. tab. 118. f. 2.

Orchis radicibus palmatis, galea connivente, labello trisulco, calcare brevissimo. HALL. hist. tom. 2. n. 1269. Act. Helv. 4. p. 147.

Satyrium (viride) bulbis palmatis, foliis oblongis obtusis, nectarii labio linearis trifido: intermedia obsoleta. LINN. spec. p. 1337.

Orchis viridis. CRANTZ. fasc. VI. ed. 2. p. 491.

Orchis virens. SCOP. fl. Carn. ed. 2. n. 1122.

Orchis palmata batrachites. BAUH. pin. 86. VAILL. tab. 31. f. 6. 7. 8.

Orchis palmata flore viridi. BAUH. prodr. 30. SEGU. Veron. 2. p. 133. tab. 16. f. 18.

Loc. In umbrosis montium, & collum, ubi tamen sylvae densae non sunt.
PERENNIS.

CYPRIPEDIUM. LINN. gen. n. 906. syst. n. 1015. TOURN. tab. 249.

Petala quatuor, non tamen in galeae modum conniventia, duobus exterioribus, duobus magis interioribus. Quintum, sive inferius petalum calceum lignum refert. Ad latera tubae unguis duo solidi, divergentes, curvuli, triangulares: sub unoquoque horum anthera sessilis, deorsum bilocularis.

1847 CYPRIPEDIUM calceolus.

Cypripedium radicibus fibrosis, foliis ovato-lanceolatis caulinis. LINN. spec. p. 1346.

Calceolus radicibus fibrosis, foliis ovato-lanceolatis. HALL. hist. tom. 2. n. 1300.

Elleborine recentiorum I. CLUS. hist. p. 272.

Calceolus. RIV. t. 1.

Calceolus Marianus. DOD. pempt. 180. GARID. tab. 18.

Loc. In montibus di Lanzo: in sylvis supra Pralugnan: in alpibus di Faussignì non infrequens. *PERENNIS.*

EPIPACTIS. HALL. hist. tom. 2. p. 147. TOURN. tab. 249.

Flos Orchidis, sed stylus, saccularum loco, foveolas binas habet, quarum quaelibet foveat antheram sessilem.

1848 EPIPACTIS abortiva.

ICON. TAUR. Vol. XV. tab. 50.

Epipactis aphylla, calcare longo, labello ovato lanceolato. HALL. hist. tom. 2. n. 1288. tab. 36.

Orchis bulbis fasciculatis filiformibus, nectarii labio ovato integerrimo, caule aphylo. LINN. syst. 12. p. 591.

Serapias abortiva. SCOP. Fl. Carn. ed. 2. n. 1130.

JACQ. fl. austr. tab. 193.

Limodorum austriacum. CLUS. Pannon. p. 241.

Loc. In dumetis, & sterilibus calidiorum collum Liguria, & Montisferrati. Etiam in valle Segusii supra Bussolino observavit Ignatius MOLINERI. *PERENNIS.*

1849. EPIPACTIS nidus avis.

ICON. TAUR. Vol. XXVI. tab. 77.

Epipactis aphylla, flore inermi, labello bicorni. HALL. hist. tom. 2. n. 1290. tab. 37.

Ophrys bulbis fibrose fasciculatis, caule vaginato aphylo, nectarii labio bifido. LINN. syst. 12. p. 592.

Nidus. RIV. tab. 7.

Loc. In sylvis umbrosis, non tamen dumosis collum Taurinensium. Similibus locis in Comitatu Nicaeensi circa Sospello, & in pinetis circa Lanebourg. *PERENNIS.*

1850. EPIPACTIS ovata.

ICON. TAUR. Vol. VI. tab. 130.

Epipactis foliis binis ovatis, labello bifido. HALL. hist. tom. 2. n. 1291.

Ophrys bulbo fibroso, caule bifolio, foliis ovatis, nectarii labio bifido. LINN. spec. p. 1340.

Bifolium. RIV. tab. 7.

Offi. MATTH.

OFF. Ophrys, seu bifolium.

Loc. Vulgatissima in sylvis. *PERENNIS.*

1851. EPIPACTIS cordata.

Epipactis foliis binis cordatis, labello bifido postice bidentato. HALL. hist. tom. 2. n. 1292.

Ophrys bulbo fibrosa, caule bifolio, foliis cordatis. LINN. spec. p. 1340.

Ophrys minima. BAUH. pin. 87. prodr. 31.

Ophrys foliis cordatis, GAGNEBIN. Act. Helv. tom. 2. p. 70.

Ophrys bulbo fibroso, caule folioso, foliis cordatis, nectarii labio bifido. HUDS. p.

338. n. 4.

Loc. In sylvis umbrosis subhumidis *Vallis Ursinae*, *Tetonoir* dictis, & supra *Courmayeur*. Frequens in *Helvetia*, rarissima apud nos est. *PERENNIS*.

1852. EPIPACTIS spiralis.

ICON. TAUR. Vol. XV. tab. 118. fig. 1.

Epipactis bulbis cylindricis, spica spirali, labello crenulato. HALL. hist. tom. 2. n. 1294.

Ophrys bulbis aggregatis oblongis, caule subfolioso, floribus spirali secundis, nectarii labio indiviso crenulato. LINN. syst. 12. p. 592.

Serapias spiralis. SCOP. Fl. Carn. ed. 2. n. 1125.

Orchis spiralis. RIV. tab. 14. *alba odorata.* BAUH. hist. II. p. 769.

Orchiastrum autumnale pratense spirale album odoratum. MICH. nov. gen. p. 30. SEGU. suppl. p. 253. tab. 8. f. 9.

Loc. In pascuis sterilibus montanis, collinis, atque etiam planicie, quae montibus jam proxima est. *PERENNIS*.

1853. EPIPACTIS repens.

Epipactis foliis petiolatis ovato-lanceolatis, floribus tetrapetalis. HALL. hist. tom. 2. n. 1295.

Satyrium bulbis fibrosis, foliis ovatis radicalibus, floribus secundis. LINN. spec. p. 1339.

Orchis minor flore albo, radice geniculata. CAM. hort. p. 3. n. 35.

Pseudorchis radice repente, foliis maculatis. MENZ. plant. rar. tab. 3.

Loc. In pinetis umbrosis inter *Lanebourg*, & *Modane*, necnon circa *Oulx* loco dicto *Sapé*. *PERENNIS*.

1854. EPIPACTIS longifolia.

Epipactis foliis ensiformibus caulinis, floribus pendulis, labello obtuso per oras plicato. HALL. hist. tom. 2. n. 1296.

Serapias bulbis fibrosis, foliis ensiformibus sessilibus, floribus pendulis. LINN. syst. 12. p. 593.

Epipactis (palustris) caule folioso multifloro, labello articulato vomeriformi, floribus pendulis. CRANTZ. fasc. 6. ed. 2. p. 462. tab. 1. fig. 5.

Serapias bulbis fibrosis, nectarii labio obtuso petalis breviore, fructibus erectis. HUDS. p. 341. n. 2.

Serapias bulbis fibrosis, nectarii labio obtuso longitudine petalorum. GER. p. 133. n. 3.

Helleborine. RIV. tab. 3.

Loc. In pratis humidis ad montium radices, atque etiam in collibus Taurinensis occurrit. *PERENNIS*.

1855. EPIPACTIS latifolia.

ICON. TAUR. Vol. VI. tab. 139.

Epipactis foliis amplexicaulibus ovato-lanceolatis, labello lanceolato. HALL. hist. tom. 2. n. 1297.

Serapias bulbis fibrosis, floribus erectis, bractea brevioribus. LINN. spec. p. 1344.

Helleborine latifolia montana. BAUH. pin. 186.

Elleborines recentiorum genus III. CLUS. Pannon. p. 276.

Helleborine altera, flore atrorubente. BAUH. pin. 186.

Loc. Sylvas collium, & montium frequens inhabitat. *PERENNIS*.

1856. EPIPACTIS grandiflora.

ICON. TAUR. Vol. XIX. tab. 16.

Epipactis caule paucifloro, lineis in obtuso labello levibus. HALL. hist. tom. 2. n. 1298.

Serapias bulbis fibrosis, foliis ensiformibus, floribus erectis, nectarii labio obtuso petalis breviore. LINN. syst. 12. p. 594.

Helleborine flore albo, vel Damasonium montanum latifolium. BAUH. pin.

Helleborine alba, barba luteola. RIV. tab. 4.

Loc. Nihil in sylvis umbrosis montium, & collum frequentius. PERENNIS.

1857. EPIPACTIS rubra.

ICON. TAUR. Vol. XV. tab. 116.

Epipactis caule pauciflora, labello lanceolato lineato lineis undulatis. HALL. hist. tom. 2. n. 1299.

Serapias bulbis fibrosis, foliis ensiformibus, floribus erectis, nectarii labio acuto. LINN. syst. 12. p. 594.

Helleborine montana angustifolia purpurascens. BAUH. pin. 187.

Damasonium flore roseo. RIV. tab. 6.

Helleborine longifolia paucis purpureis floribus. ENUM. p. 274.

Loc. In sylvis umbrosis montium Comitatus Nicæensis minime rara est. In valle di Lanze legit Franciscus PEYROLERI. Nascitur etiam circa Bruin. PERENNIS.

OBS. Puto esse varietatem grandiflorae.

II. HEXASTEMONES.

A. EPICARPIÆ

HEMEROCLALIS. LINN. gen. n. 391. syst. n. 429. TOURN. tab. 194.

Calycis loco bracteae. Flos ex angusto principio sensim in Campanae formam ampliatus. Stamina duo superiora approximata, reliqua petalorum ductum sequuntur.

1858. HEMEROCLALIS liliastrum.

ICON. TAUR. Vol. XVIII. tab. 40.

Anthericum foliis planis scapo simplicissimo, corollis campanulatis, staminibus declinatis. LINN. spec. p. 445.

Hemerocalis floribus patulis secundis. HALL. hist. tom. 2. n. 1230.

Anthericum petalis conniventibus, floribus secundis campanulatis. GER. p. 154. n. 1.

Liliastrum alpinum minus. TOURN. inst. p. 369.

Phalangium magno flore. BAUH. pin. p. 29.

Phalangium flore lili. BAUH. hist. II. 636.

Phalangium allobrogicum majus. CLUS. hist. app. 2.

Ornithogalum liliforme. LAM. Fl. Franc., tom. 3. p. 278.

Loc. In pratis pinguibus, sed tamen lapidosis alpium. PERENNIS.

AMARYLLIS. LINN. gen. n. 367. syst. n. 402. TOURN. tab. 207.

Flos ex sinu magnae spathæ prodit. Corolla in plerisque ringens.

Stamina declinata.

1859. AMARYLLIS lutea.

ICON. TAUR. Vol. XXI. tab. 43.

Amaryllis spatha uniflora, corolla aequali, staminibus strictis. LINN. syst. 12. p. 236.

Amaryllis spatha uniflora, corolla aequali, genitalibus strictis. GOU. hort. 165. n. 1.

Colchicum luteum i. majus. BAUH. pin. p. 69.

Loc. In pratis circa Sinsano, atque colle Taurinensi Superga dicto. PERENNIS.

PANCRATIUM. LINN. gen. n. 365. syst. n. 400.

Calyx est spatha. Nectarium infundibuliforme, 12-fidum,
fructui impositum, stamna sustinens.

1860 PANCRATIUM maritimum.

Pancratium spatha multiflora, petalis planis, foliis lingulatis. LINN. spec. p. 418.

Narcissus maritimus. BAUH. pin. p. 54.

Pancratium monspessulanum, multis scilla alba parva. BAUH. hist. II. 611.

Lilio-Narcissus albus maritimus minor. MORIS. hist. p. 365. s. 4. tab. 10. fig. 28.

Narcissus marinus. DOD. pempt. p. 229.

Loc. Ad rupes prope litus maris ubique frequens. PERENNE.

NARCISSUS. LINN. gen. n. 364. syst. n. 399. TOURN. tab. 185.

Calyx est spatha uniflora. Corolla 6-petala instructa nectario infundibuliformi integro,
aut leviter sexfido, interius ferente stamna sex.

1861 NARCISSUS poeticus.

Narcissus spatha uniflora, nectario rotato brevissimo scarioso crenulato. LINN. spec. p. 414.

Narcissus uniflorus, foliis ensiformibus, scypho brevissimo. HALL. hist. tom. 2. n. 1250.

Narcissus albus circulo purpureo. BAUH. pin. p. 48.

Narcissus medio purpureus. DOD. pempt. 223. BAUH. hist. II. 600.

Loc. In pratis montanis subhumidis abunde. Joannes BAUHINUS in *Sabaudia* prope Cormon, PERENNIS.

1862. NARCISSUS pseudo-narcissus.

Narcissus spatha uniflora, nectario campanulato erecto criso aequante petala ovata.

LINN. spec. p. 414.

Narcissus foliis ensiformibus, scapo unifloro, scapo undulato serrato petalis aequali.

HALL. hist. tom. 2. n. 1252.

Narcissus sylvestris. LAM. Fl. Franc., tom. 3. n. 390.

Narcissus sylvestris pallidus calyce luteo. BAUH. pin. 52.

Narcissus luteus sylvestris. DOD. pempt. 227.

Loc. In pratis, & apricis sylvis collium Taurinensem. PERENNIS.

1863. NARCISSUS bicolor.

Narcissus spatha uniflora, nectario campanulato, margine patulo criso aequante petala.

LINN. spec. p. 415.

Narcissus major iotus luteus, calyce praelongo. BAUH. pin. 52.

Loc. Inhabitat colles Taurinenses. PERENNIS.

1864. NARCISSUS tazzetta.

ICON. TAUR. Vol. XXV. tab. 17.

Narcissus spatha multiflora, nectario campanulato truncato breviore petalis, foliis planis.

LINN. spec. p. 416.

Narcissus medio luteus, copioso flore: odore gravi. BAUH. pin. p. 50.

Narcissus latifolius flore prorsus albo. CLUS. hist. I. p. 155.

Narcissus multiflorus. LAM. Fl. Franc., tom. 3. p. 391.

Loc. Nicaeenum collium indigena. PERENNIS.

GALANTHUS. HALL. hist. tom. 2. p. 123. TOURN. tab. 208.

Calyx est spatha. Corolla ex tribus petalis, exterioribus majoribus, interioribus minoribus, omnibus apice incrassatis, & ortis ex ambitu circuli spongiosi, qui germen terminat. Stamina sex aequalia. Stigma setaceum.

1865 **GALANTHUS** vernus.

ICON. TAUR. Vol. VII. tab. 108.

Leucojum spatha uniflora stylo clavato. LINN. spec. p. 414.

Galanthus uniflorus petalis subaequalibus. HALL. hist. tom. 2. n. 1253.

JACQ. Fl. Austr. tab. 312.

Leucojum bulbosum. CLUS. hist. p. 168.

Narcissus septimus. CAM. epit. 957.

Narciso Leucojum vulgare. TOURN. inst. 387.

Leucojum bulbosum primum. TABERN. ic. 613.

Leucojum bulbosum vulgare. BAUH. pin. 55.

Leucojum bulbosum hexaphyllum cum uno flore, rarius bino. BAUH. hist. II. p. 590.

Narciso settimo. MATTH.

Loc. Locis umbrosis, & irriguis collium, & montium martio mense floret.
PERENNIS.

1866. GALANTHUS nivalis.

ICON. TAUR. Vol. XXVI. tab. 87.

Galanthus rivalis. LINN. syst. p. 234. SCOP. 1. p. 233.

JACQ. Fl. Austr. tab. 313.

Galanthus uniflorus. HALL. hist. n. 1254.

Leucojum bulbosum praecox minus. CLUS. hist. p. 168.

Leucojum bulbosum alterum. TABERN. ic. 614.

Leucojum bulbosum trifolium minus. BAUH. pin. 56.

Narcissus sextus. CAM. epit. 956.

Erangelia. RENCALM. spec. p. 97.

Loc. In agro Novariensi versus Mediolanum. PERENNIS.

B. HYPOCARPIÆ.

ALLIUM. LINN. gen. n. 370. syst. n. 405. TOURN. tab. 206.

Spatha communis membranacea, subrotunda, cornuta. Flores in umbella simplici;
Petala sex aequalia; Stamina vel simplicia, vel alterne trifida;
Stigma acutum.

FOLIIS CAULINIS PLANIS

1867 **ALLIUM** rotundum.

Allium caule planifolio umbellifero, staminibus tricuspidatis, umbella subglobosa, floribus lateralibus nutantibus. LINN. spec. p. 423.

Allium radice multiplici, foliis gramineis, spica sphaerica, staminibus alterne trifidis. HALL. hist. tom. 2. p. 105. n. 1219.

Loc. Habeo ex Comitatu Nicaeensi. PERENNE.

1868. ALLIUM victoriale.

ICON. TAUR. Vol. X. tab. 75.

Allium caule planifolio umbellifero, umbella rotundata, staminibus lanceolatis, corolla longioribus, foliis ellipticis. LINN. spec. p. 424.

Allium radice oblonga reticulo obducta, foliis ovato-lanceolatis, umbella sphaerica. HALL. hist. tom. 2. n. 1229.

JACQ. Fl. Austr. tab. 216.

Allium plantagineum. LAM. Fl. Franc., tom. 3. p. 262.

Allium montanum latifolium maculatum. BAUH. pin. 74.

Allium alpinum. BAUH. hist. II. p. 566.

Allium anguinum. CAM. epit. 329.

Allio serpentino. MATTH.

Loc. In montibus la Tournette, & di Melano Sabaudiae. PERENNE.

1869. ALLIUM roseum.

ICON. TAUR. Vol. XXIV. tab. 42.

Allium caule planifolio umbellifero, umbella fastigiata, petalis emarginatis, staminibus brevissimis simplicibus. LINN. syst. 12. p. 238.

Allium caule planifolio umbellifero, umbella fastigiata, filamentis simplicibus basi dilatatis. GER. p. 150. n. 1.

Allium foliis ensiformibus, radice bulbis stipata, floribus amplis umbellatis. SAUV. monsp. 42.

Allium sylvestre, seu molli minus, roseo flore. MAGN. monsp. 2. tab. 10. & TOURN. inst. p. 385.

Loc. In olivetis, & arvis Uneliae, & Comitatus Nicaensis passim. PERENNE.

1870. ALLIUM arenarium.

Allium caule planifolio bulbifero, vaginis teretibus, spatha mutica, staminibus tricuspidatis. LINN. spec. p. 426.

Allium foliis ciliatis, umbella bulbifera, staminibus alterne trifidis. HALL. hist. tom. 2. p. 106. n. 1222. tab. 2.

Allium montanum bicine latifolium, flore dilute purpurascente. BAUH. pin. p. 74.

Allium sylvestre amphycarpon, foliis porraceis, floribus, & nucleis purpureis. RAJ. syn. 2. p. 230.

Porrum planifolium, staminibus alterne trifidis, umbella bulbifera Ruppii. HALL. 154. tab. 2. fig. 2.

Loc. Secus torrentes, proximaque prata circa Tendam. PERENNE.

1871. ALLIUM carinatum.

ICON. TAUR. Vol. XXV. tab. 52.

Allium caule planifolio bulbifero, staminibus subulatis. LINN. spec. p. 426.

Allium caule sobolifero, foliis succulentis, spatha bicorni, umbella bulbifera. HALL. hist. tom. 2. n. 1224.

Loc. In monte Cenisio, & circa Fenestrelles lectum est. PERENNE.

FOLIIS CAULINIS TERETIBUS

1872. ALLIUM sphaerocephalon.

ICON. TAUR. Vol. VII. tab. 110.

Allium caule teretifolio umbellifero, foliis semiteretibus, staminibus tricuspidatis corolla longioribus. LINN. spec. p. 426.

Allium radice gemella, foliis fistulosis, capite sphaerico, staminibus alterne trifidis. HALL. hist. tom. 2. n. 1220.

Allium, s. Moly montanum purpureo flore. CLUS. hist. p. 195.

Loc. Ad rupes supra Ussey, & in montibus, alpibusque, locis saxosis, atque rupestribus apricis. PERENNE.

DESCR. Caules glauci, teretes, non striati, laeves, rotundi. Vaginae virides ad imum caulem educunt. Folia superius plana, inferius convexa, quae deinde semiteretia canaliculata evadunt, caulis altitudinem aequantia, aut aliquantulum superantia. Vaginae florales non caudatae, una amplior, & bifida. Capitulum breviter conicum, sive ex subrotundo conicum, interiorum enim florum pedunculi continuo longiores sunt, atque densam imbricatam umbellam efformant. Pedunculi inferiorum florum longitudine petalorum. Petala rubentia, carina obscuriori, per aetatem vinosa fiunt, & diu persistunt, & post florescentiam magis connivent. Petala ovata, alterna, & exteriora paullo breviora, & angustiora.

Hisce stamina simplicia respondent; aliis autem trifida. Antherae staminibus impositae, obscurae, sulcatae. Stamina extra florem prodeuntia. Filamenta staminum superius purpurascens. Stylus interne purpureus, longe extra florem productus, stygmate ex luteo albicante. Petala non aristata. Capsuliferum est.

1873. ALLIUM descendens.

Allium caule subteretifolio umbellifero, pedunculis exterioribus brevioribus, staminibus tricuspidatis. LINN. spec. p. 427.

Loc. In valle *Stafora agri Dertonensis* locis aridis. PERENNE.

Obs. Habet constanter ad caulis originem duos adnatos bulbulos; folia fistulosa supra canaliculata; caulem bipedalem; vaginam quadrifidam. Sed in *ALLIO sphærocephalo* folia minus fistulosa, supra parum canaliculata, fere plana; petala non quam sunt patentia. Radix bulbosa unica, neque adnatos bulbulos habet.

1874. ALLIUM flavum.

ICON. TAUR. Vol. XXV. tab. 69.

Allium caule teretifolio umbellifero, floribus pendulis, petalis ovatis, staminibus corolla longioribus. LINN. spec. p. 428.

JACQ. Fl. Austr. tab. 141.

Allium juncifolium bicorne luteum. TOURN. inst. p. 384. BAUH. pin. p. 75. prodr. 27.

Loc. In valle *Queiras*, eundo versus *Guillestre* reperit *Ignatius MOLINERI*. PERENNE.

1875. ALLIUM pallens.

ICON. TAUR. Vol. XVIII. tab. 97. f. 1.

Allium caule subteretifolio umbellifero, floribus pendulis truncatis, staminibus simplicibus corollam aequantibus. LINN. spec. p. 427.

Allium montanum bicorne flore pallido odoro. BAUH. pin. 75.

Loc. In colle *S. Albani* prope *Nicaeam*. PERENNE.

1876. ALLIUM paniculatum.

ICON. TAUR. Vol. X. tab. 77.

Allium caule subteretifolio umbellifero, pedunculis capillaribus effusis, staminibus subulatis, spatha longissima. LINN. syst. 12. p. 239.

Allium radice dupli, foliis succulentis, spatha bicorni, umbellæ radii pendulis. HALL. hist. tom. 2. n. 1225.

Allium montanum bicorne, floribus triquetris purpureis, pedunculis longis, & reflexis.

SEGU. Veron. 2. p. 70.

Loc. Incolit etiam rupes calidores, & humiliores, sed tamen alpes ascendit; frequens in montibus di *Viù*, & *Lanze*. PERENNE.

1877. ALLIUM vineale.

ICON. TAUR. Vol. XII. tab. 34.

Allium caule teretifolio bulbifero, staminibus tricuspidatis. LINN. spec. p. 428.

Allium radice multiplici, foliis fistulosis, capite sphaerico bulbifero, staminibus alterne trifidis. HALL. hist. tom. 2. n. 1221.

Allium sylvestre campestre purpurascens. BAUH. pin. 74.

Allium sylvestre tenuifolium. DOD. pempt. 683.

Ampeloprasum. MATTH. p. 552. valgr.

Loc. Frequentissimum in arvis collum, & praecipue secalinis. PERENNE.

1878. ALLIUM oleraceum.

ICON. TAUR. Vol. XV. tab. 65.

Allium caule teretifolio bulbifero, foliis scabris semiteretibus subtus sulcatis, staminibus simplicibus. LINN. spec. p. 429.

Allium bulbo simplici, foliis fistulosis, spatha bicorni, umbella bulbifera. HALL. hist. tom. 2. n. 1223.

Allium virescens. LAM. Fl. Franc. tom. 3. p. 259.

Allium montanum bicorne, flore exalbido. BAUH. pin. 75.

Allium sylvestre bicorne, flore viridi. BAUH. hist. II. p. 561.

Loc. Locis saxosis collinis frequens est. PERENNE.

SCAPO NUDO

1879. ALLIUM senescens.

ICON. TAUR. Vol. XVIII. tab. 110. & Vol. XX. tab. 68.

Allium scapo nudo ancipiti, foliis linearibus, subtus convexis laevibus, umbella subrotunda, staminibus subulatis. LINN. spec. p. 430.

Allium radice bulbosa, foliis gramineis, umbella erecta non bulbifera, vaginis brevissimis. HALL. Helv. 297. all. 16. n. 2.

Allium montanum, foliis narcissi, major. BAUH. pin. p. 75. TOURN. inst. p. 384.

Allium caule ancipiti teretiusculo, foliis ensiformibus, hinc paullo convexioribus. GMEL. sibir. 1. p. 53. tab. 2. fig. 2.

Allium saxatile Acori radice, flore purpureo. BOCC. mus. 2. p. 84. tab. 79.

Allium petraeum umbelliferum. BAUH. hist. II. p. 564. tab. 564.

Loc. In rupibus alpium frequens est; copiose in monte Cenisio. PERENNE.

DESCR. Bulbus simplex, oblongus, fibras teretes, ramosas, albas demittit, & novam sobolem ex imo bulbo progenerans. Ex eodem bulbo duo, aut tres caules nascentur. Folia radicalia sex plerumque erecta, glabra, viridia, linearia, succulenta, supra plana, subtus aliquantum convexa, & paullisper contorta. Inter folia erigitur scapus nudus, cubitalis, aut pedalis, firmus, minime cavus, tortuosus, teres, sed non vere compressus, & in costam acutam utrinque attenuatus. Spatha bifida, concava, striis viridibus notata, brevis, acuminata. Umbella florum numerosa, hemisphaerica. Pedunculi omnes subaequales, teretes, unciae unius circiter longitudine. Flores non penduli. Peralia florum ex albo purpurascientia, ova-ta, concava, fere duorum ordinum, exterioribus paullo brevioribus, magis concavis, & fere carinatis, interioribus minus concavis. Petala erecta, parum patentia. Stamina ex lata basi sensim acuminata, plana, germen comprehendentia, primum albida, dein levi purpura tincta, longitudine petalorum. Antherae quadrangularae, oblongae, primum luteae cum aliqua rubedine, deinde fusco-purpureae. Externorum petalorum stamina paullo breviora. Stylus longitudine staminum. Odor, & sapor ALLII, sed debilior.

1880. ALLIUM angulosum.

ICON. TAUR. Vol. XII. tab. 32.

Allium scapo nudo ancipiti, foliis linearibus canaliculatis subtus angulatis, umbella fastigiata. LINN. spec. p. 430.

JACQ. Fl. Austr. tab. 433.

Allium radice senescente lignosa transversa, umbella erecta. HALL. all. 16.

Allium umbelliferum pratense. BAUH. hist. II. p. 564. tab. 564.

Cepa scapo nudo subangulato farcto, foliis linearibus subtus angulosis, staminibus corolla brevioribus. GMEL. sibir. 1. p. 58. tab. 14. f. 2.

Loc. In pratis circa Novariam; inter Druent, & la Veneria. PERENNE.

OBS. Celeberrimus HALLERUS (historiae plantarum n. 1227.) senescens cum anguloso conjungit, certa discrimina vix reperio. Angulosum differre videtur loco natali, floribus majoribus, majori plantae altitudine, atque foliis minime flexuosis.

1881. ALLIUM nigrum tab. 25. fig. 1.

ICON. TAUR. Vol. X. tab. 73. 74.

Allium scapo nudo tereti, foliis linearibus, umbella erecta, petalis erectis, spatha mucronata bifida. LINN. spec. p. 430.

Allium narcissifolium. LAM. Fl. Franc., tom. 3. p. 263.

Allium montanum bicorne latifolium, flore magno dilute purpurascente. RUDB. elys. 2. p. 160. f. 21.

Loc. Circa lacum Aviliana, & in alpibus di Lanze. In monte Vermelina prope Limone, Col de la Croix, prope la Cianale. PERENNE.

DESCR. Caulis primo rotundus, aneps, obtusissime quadrangularis, postea compresso-tetragonus, utrinque acutus, nudus, tortuosus. Folia glabra, carinata cum costa acuta, subitus striata, duorum etiam palmorum longitudine, linearia, acuminate, odore ALLII, saepius quinque vaginantia. Caulis nudus per duos palmos ultra foliorum altitudinem: vagina bifida, quadricornis; pedunculi rotundi, erecti, unciales; flores a duodecim ad quindecim, & ultra, Florum petala ovata, exteriora majora, tria interiora minora, emarginata cum spinula, quae evidentior est in exterioribus. Stamina alba, simplicia, petalis breviora. Stylus brevis, tricornis. Fructus magnus, tricapsularis. Loculus quilibet habet duo magna semina nigra, ex una parte plana, ex altera rotunda. Capitula odorem Cepae exhibent; folia ALLII odorem. Radix fibrosa odorem Cepae, & ALLII habet.

1882. ALLIUM ursinum.

ICON. TAUR. Vol. XIV. tab. 95.
Allium scapo nudo triquetro, foliis lanceolatis, petiolatis, umbella fastigiata. LINN. spec. p. 431. MANT. obs.
Allium foliis radicalibus petiolatis ovato-lanceolatis, floribus umbellatis. HALL. hist. tom. 2. n. 1228.
Allium petiolatum. LAM. Fl. Franc., tom. 3. p. 261.
Allium sylvestre latifolium. BAUH. pin. 74.
Allium ursinum. CAM. epit. 330.
 Loc. Nihil in sylvis opacis frequentius. PERENNE.

1883. ALLIUM triquetrum.

Allium scapo nudo, foliis triquetris, staminibus simplicibus. LINN. spec. p. 431.
Allium caule triangulo. TOURN. inst. 385.
Moly parvum caule triangulo. BAUH. pin. 75.
Moly caule, & foliis triangularibus. PARK. par. 142. tab. 143, f. 4.
 Loc. Ex alpibus Vinadii misit Cl. GIAVELLI. PERENNE.

1884. ALLIUM schoenoprasum.

ICON. TAUR. Vol. X. tab. 76.

Allium radice multiplici, foliis radicalibus teretibus scapi longitudine; floribus umbellatis, cylindricis. HALL. hist. tom. 2. n. 1226.
Allium scapo nudo folia adaequante teretia subulato-filiformia. LINN. syst. 12. p. 240.
Porrum sectivum juncifolium. BAUH. pin. 72.
Schoenoprasum. DOD. pempt. 689.

Loc. In pratis montanis, & alpinis frequenter occurrit. PERENNE.

VIR. Oleracei, & Schoenoprasii radices etiam edules sunt, sed ad usum culinae
 ALLIUM sativum, & scorodoprasum veniunt. ALLIUM ursinum apud nostrates nullo
 in usu est propter summam odoris vehementiam. ALLII genus continet principia
 oleosa, & acria, caustica, & rubefacientia. Bubones pestilentiales utiliter ape-
 rire dicuntur ALLII radices, eadem vermis infensae habentur, atque urinam
 pellere dicuntur; condimentum non contemnendum eae faciunt, sed frequens
 usus acrem, & causticam naturam in humoribus inducit. Ex radicibus ALLII con-
 tusi rubefaciens externum medicamentum parari potest, quod sinapismatum vi-
 ces supplere poterit.

LILIUM. LINN. gen. n. 371. syst. n. 406. TOURN. tab. 195. 196.

Corolla hexapetala, campanulata. Nectarum est linea longitudinalis in quolibet petalo.
 Stigma trigonum. Capsula oblonga, sulcata, trigona, trilocularis, trivalvis.

1885 LILIUM bulbiferum.

ICON. TAUR. Vol. VII. tab. 112.

Lilium foliis sparsis, corollis campanulatis erectis intus scabris. LINN. spec. p. 443.
 JACQ. Fl. Austr. tab. 226.

- Lilium caule folioso, foliis sulcatis gramineis, floribus campaniformibus, intus floccosis.*
HALL. hist. tom. 2. n. 1232.
Lilium purpuro-croceum majus. BAUH. pin. 76.
Lilium rubens, vel croceum majus. BAUH. hist. II. p. 688.
B. *Lilium purpuro-croceum minus.* BAUH. pin. 77.
Loc. Ad oras sylvarum locis praecipue praecipitibus in editioribus collibus Taurinensis, & apricis montanis. PERENNE.

1886. LILIUM martagon.

- ICON. TAUR. Vol. VII. tab. III. 113. 114.
Lilium foliis verticillatis, floribus reflexis, corollis revolutis. LINN. spec. p. 435. HALL.
hist. tom. 2. n. 1233.
JACQ. Fl. Austr. tab. 351.
Lilium montanum floribus reflexis. BAUH. pin. 77. GARID. Aix. tab. 53.
Lilium sylvestre. DOD. pempt. 201.
Loc. In dumetis, & sylvis Taurinensis, ac subalpinis. PERENNE.

1887. LILIUM pomponium.

- Lilium foliis sparsis subulatis, floribus reflexis, corollis revolutis.* LINN. spec. p. 434.
MILL. dict. 165. f. 2.
Lilium rubrum. LAM. Fl. Franc. tom. 3. p. 283.
Lilium rubrum angustifolium. BAUH. pin. p. 78.
Loc. In Comitatu Nicaeensi frequens. PERENNE.

FRITILLARIA. LINN. gen. n. 372., syst. n. 407. TOURN. tab. 201.

Corolla hexapetala, campanulata. Nectarium est fovea supra unguis cujusvis petali.
Stigma trifidum, patens. Capsula trigona, trilocularis, trivalvis.
Semina plana.

1888 FRITILLARIA meleagris.

- ICON. TAUR. Vol. XVIII. tab. 50.
Fritillaria caule subunifloro, foliis omnibus alternis. LINN. spec. p. 436.
JACQ. Fl. Austr. append. tab. 32.
Fritillaria caule paucifloro, foliis caulinis gramineis alternis. HALL. hist. tom. 2. n. 1235.
Fritillaria scapo unifloro, foliis alternis. SCOP. Fl. Carn. p. 238. n. 1.
Fritillaria lutea maxima italica. PARK. parad. p. 43.
Loc. In pratis alpium Monregalensis, Tendae, & vallis Quairas. Cl. BELLARDI
etiam vidit in pratis di Ussey loco dicto la Marcossa. PERENNIS.
Obs. Flos hexapetalus tribus interioribus paullo longioribus. Petala extus ex luteo
virent sublutea, versus basim omnia fovea excavata, ex qua in externa facie
gibba protuberant, venis viridibus percursa; color interior petalorum luteus, tes-
sellis purpureis maculatus, unguibus petalorum aequaliter dilute purpureis. Caulis
rotundus, foliis alternis sessilibus, erectis, semiamplexicaulibus, non vaginantibus
donatus. Varietas purpurea in luteam mutata est.

UVULARIA. LINN. gen. n. 373., syst. n. 408.

Corolla hypocrateriformis, petalis lanceolatis, angustis. Nectarium est fovea oblonga,
ad basim petalorum insculpta. Stylus semitrifidus, stigmatibus reflexis.
Filamenta sex brevissima. Capsula oblonga, trilocularis.
Semina subrotunda, compressa.

1889 UVULARIA amplexifolia.

- Uvularia foliis amplexicaulibus.* LINN. spec. p. 436.
Uvularia foliis amplexicaulibus. HALL. hist. tom. 2. n. 1237.
Polygonatum latifolium ramosum, flore albo minore, germanicum. BARR. ic. 720.

Polygonatum latifolium ramosum. CLUS. p. 266-67. hist. p. 276. BAUH. pin. p. 303.
BAUH. hist. III. p. 531.
Loc. In sylvis umbrosis alpium. PERENNIS.

ERYTHRONIUM. LINN. gen. n. 375., syst. n. 410. TOURN. tab. 202.

Corolla campanulata petalis lanceolatis, supra medium reflexis. Nectarium constituant tubercula duo, petalis interioribus juxta basim adnata. Stamina sex minima.
Stigma trifidum. Capsula subrotunda, trilocularis.
Semina oblonga.

1890 ERYTHRONIUM dens canis.

ICON. TAUR. Vol. VII. tab. 122.

Erythronium. LOB. adv. p. 64. LINN. spec. p. 437. HALL. hist. tom. 2. n. 1234.

JACQ. Fl. Austr. append. tab. 9.

Erythronium maculosum. LAM. Fl. Franc. tom. 3. p. 286.

Dens canis latiore, rotundioreque folio. BAUH. pin. 87.

Satyrium quorundam erythronium bifolium flore unico radiato purpureo. BAUH. hist. II. p. 680.

B. *Dens canis angustiore, longioreque folio.* BAUH. pin. 87.

Loc. Non solum in collibus Taurinensis, uti observavit LOBELIUS, sed etiam in agri Taurinensis sylvis umbrosis, & similibus locis ad radices montium subalpinorum abunde provenit. PERENNE.

TULIPA. LINN. gen. n. 376. syst. n. 411. TOURN. tab. 199. 200.

Corolla campanulata basi late cava, petalis oblongo cuspidatis, concavis. Stigma triangulare angulis divisum. Capsula trigona, trivalvis. Semina plana.

1891 TULIPA sylvestris.

Tulipa flore subnutante, foliis lanceolatis. LINN. spec. p. 438.

Tulipa filamentis subulatis, inferne villosis. GER. p. 148. n. 1.

Tulipa minor lutea, italicica, & gallica. BAUH. pin. 63. GARID. Aix. p. 475.

Tulipa minor lutea Narbonensis. BAUH. hist. II. p. 677.

Tulipa Narbonensis. CLUS. hist. p. 151.

Loc. Felix VALLE legit in alpibus Exilliarum. Nascitur etiam in pratis alpinis Vinadiensis, Valderianis, atque Tendae, montis Cenisii, & Fenestellarum.

PERENNIS.

ASPHODELUS. LINN. gen. n. 379., syst. n. 417. TOURN. tab. 178.

Corolla hexapetala, stellata, petalis basi conglutinatis. Filamenta ex origine calycis, basi latiora, & circa germen in globum disposita. Stigma capitatum.

Capsula carnosa, subrotunda, triloba, trilocularis, polysperma.

1892 ASPHODELUS ramosus.

Asphodelus caule nudo, foliis ensiformibus carinatis laevibus. LINN. spec. p. 444.

Asphodelus albus ramosus, & non ramosus mas. BAUH. pin. 28.

Asphodelus I. II. CLUS. hist. p. 197.

Asphodelo. MATTH.

Loc. Frequens in apricis editiorum collium Taurinensium, praecipue secus sylvas.

Cl. BELLARDI in sylvis elatioribus di Borgomasino. PERENNIS.

1893. ASPHODELUS fistulosus.

Asphodelus caule nudo, foliis strictis subulatis striatis subfistulosis. LINN. spec. p. 444.

JACQ. Hort. Vindob. tab. 77.

Asphodelus caule nudo, foliis strictis. ROY. Lugdb. 34.

ALLIONII Fl. Pedem. Tom. II.

S s

Asphodelus minor. CLUS. hist. I. p. 197.

Asphodelus foliis fistulosis. BAUH. pin. 99.

Loc. In Liguria montibus Savonae proximis reperit Petrus MOLINERI. PERENNIS.

SCILLA. LINN. gen. n. 378. syst. n. 415. TOURN. tab. 196.

Bracteae loco calycis. Corolla patens. Filamenta non lata, sed filiformia.

1894 SCILLA maritima.

ICON. TAUR. Vol. XXI. tab. 24.

Scilla nudiflora bracteis refractis. LINN. spec. p. 442.

Ornithogalum maritimum, s. *Scilla radice rubra.* TOURN. inst. p. 381.

Scilla ruffa magna vulgaris. BAUH. hist. II. p. 615.

Scilla vulgaris radice rubra. BAUH. pin. 73.

Scilla foemina PLINII.

Ornithogalum maritimum. LAM. Fl. Franc., tom. 3. p. 274.

B. *Scilla radice alba.* BAUH. pin. 73.

Ornithogalum maritimum, s. *Scilla radice alba.* TOURN. inst. 381.

Scilla mascula PLINII.

Scillae magnae albae. BAUH. hist. II. p. 615.

Scilla. MATTH.

OFF. Squilla.

Loc. Ad maris litus, arenosa, &c rupes inhabitat. PERENNIS.

VIR. SCILLÆ radix usitatum in officinis remedium constituit vere efficax ad urinam pellendam. Vis activa posita est in principio quodam volatili acri, & fere caustico. Saporis amari est, & acris nauseam gignentis. Cuti applicita haec radix eam rubefacit, intus vero assumpta, nisi intra exiguum dosim Medicus se contineat, ac detur refracta dosi, nauseam, vomitum, atque etiam alvum movet. Ad sanguinem autem delatae actuosae SCILLÆ particulæ potenter mucum incidunt, atque lotii secretionem urgent. Quum igitur summa virtutis posita sit in particulis volatilibus, solent farinae pasta involutæ laminae radicis hujuscæ plantæ diligentè igne in cibano exsiccatæ, ut minor fiat harum particularum deperditio: ea ratione exsiccatae in pulverem deinde teruntur, quæ præparatio in officinis nomen habet SCILLÆ præparatæ. SCILLÆ maxime proficuus usus est in asthmate humido, atque in hydrope, qui sequitur congestam in pulmonibus viscidam, lentamque pituitam; interdum etiam in aliis hydropis speciebus ad suppressam urinam revocandam Medici SCILLAM adhibent, ut symptomati medeantur, suamque affert utilitatem, licet caussam morbum facientem non auferat. Caussa autem morbi semper ante oculos habenda est: haec enim interdum omnino SCILLÆ usum interdicit. Caveant igitur tyrones, ne urinas pellere hoc remedio studeant in hydrope, qui sequitur repercussa cutis exanthemata, speciatim autem morbillos, & scarlatinam. Neque aptum remedium est generatim in tympanite etiam ascitum jam inducente: male etiam dabitur SCILLA, si urinae suppressio ex asthmate sicco veniat, aut acris humor pulmones lacessens oppressionem inferat, urinaeque suppressionem. Ex suppressa cutis perspiratione phlegmatia interdum suboritur lotii separationem auferens, sed ea per hoc remedium non restituitur. Alias ex phlogistica sanguinis densitate urinae separatio non habetur, at ea tali auxilio, ut planum est, minime promovenda. Ascites pro diversitate caussarum multiplicem curandæ rationem expostulat: si viscidæ, tenacesque serosi humores collecti morbum faciant, catharticis, atque hydroticis remediis securius valetudo obtinetur, quam iis, quæ urinam movent; si viscerum obstructions asciti originem dederint, major mihi fiducia est in deobstruentibus, & saponaceis, atque signatim in extracto hellebori nigri, quam in SCILLÆ radice. In leucophlegmatia, licet sua carere non possit utilitate hujusmodi radix, saepius tamen magis profusse visa sunt pro ratione caussarum, ac aegri constitutione resolventia diaphoretica, tonica corroborantia, uti martialia, aut purgantia hydrotica. In genere monemus tyrones, ne SCILLAM exhibeant iis, quos febris tenet, aut quibus laesa existunt viscera, aut urinae rutilae, aut qui obnoxii sunt nervorum spasmo. Diu etiam in ejusdem usu persistendum

non est, nam stomachum dejicit, & in febriculam, ac tabem aegros deducet. Quatuor, aut quinque grana una dosi exhibita solent vomitum, & alvum movere; idcirco si pro alterante adhibetur ad urinam movendam, duorum granorum dosis sufficere solet, eaque pluries intra nichemerum repetenda, inque minori dosi progrediendum est usque donec medicamenti usus requiritur. Speciatim commendamus SCILLAM in asthmate humido, atque hydrope genito ex viscido muco pulmones infarciente. Extat in officinis *oxymel*, *vinum*, & *acetum scilliticum*: *vinum*, & *acetum* ad eosdem usus, quos praebet SCILLA *praeparata*, a Medicis imperantur, sed aegroti difficile ferunt, vomitu excitato, nisi convenienti vehiculo diluentur. *Oxymel* tandem *scilliticum* fortiter humores incidit, atque urinam pellit; non modo autem in hydrope administratur ab uncia semisse ad unciam unam, sed variis mixtulis adjici solet in asthmate humido, & pituitoso pulmonum infarctum ad urinam pellendam, tum ad sputa educenda. Cavendum autem ab ejusdem usu, si morbus sit naturae phlogisticae, aut nervi spasmo afficiantur, sive ille per consensum ex nervorum motibus convulsivis veniat, sive pendeat ex stimulo materiae acris irritantis.

1895. SCILLA bifolia.

Scilla floribus erectiusculis paucioribus. LINN. syst. 12. p. 243.

Phalangium radice bulbosa, foliis latissimis obtusis, spica pauciflora, stipulis minimis.
HALL. hist. tom. 2. n. 1211.

Anthericum bifolium. SCOP. Fl. Carn. ed. 2. n. 414.

JACQ. Fl. Austr. tab. 117.

Hyacinthus stellaris bifolius germanicus. BAUH. pin. 45.

Hyacinthus stellatus bifolius vernus dumetorum flore caeruleo. BAUH. hist. II. p. 579.

Ornithogalum bifolium. LAM. Fl. Franc., tom. 3. p. 274.

Loc. In umbrosis secus Duriam, & Sturam, & in dumetis collum Taurinensium.

PERENNIS.

1896. SCILLA italica.

ICON. TAUR. Vol. XXV. tab. 18.

Scilla corymbo conferto subconico. LINN. spec. p. 442. mant. alt. obs.

Hyacinthus stellaris italicus. BESL. Eyst. vern. 42. f. 1.

Hyacinthus stellaris spicatus cinereus. BAUH. pin. 46.

Loc. Locis lapidosis non macilentis, & umbrosis Comitatus Nicaeensis. PERENNIS.

1897. SCILLA autumnalis.

ICON. TAUR. Vol. XIX. tab. 98.

Scilla foliis filiformibus linearibus, floribus corymbosis, pedunculis nudis adscendentibus longitudine floris. LINN. spec. p. 443.

Anthericum autumnale. SCOP. Fl. Carn. ed. 2. n. 415.

Hyacinthus stellaris autumnalis minor. BAUH. pin. 47.

Hyacinthus autumnalis major, & minor. CLUS. hist. 185. BAUH. hist. II. p. 574.

Ornithogalum autumnale. LAM. Fl. Franc., tom. 3. p. 274.

Ornithogalum autumnale minus floribus caeruleis. TOURN. inst. p. 381. GARID. Aix. tab. 73.

Loc. Nascitur in pratis non irriguis prope Moncastello loco dicto il Cassinot di Rangon, observante Ignatio MOLINERI. PERENNIS.

ORNITHOGALUM. LINN. gen. n. 377., syst. n. 414. TOURN. tab. 203.

Bracteae loco calycis. Filamenta lata, alterna, saepe tricuspidata.

1898 ORNITHOGALUM luteum.

ICON. TAUR. Vol. XV. tab. 30. fig. 2.

Ornithogalum scapo anguloso diphyllo, pedunculis umbellatis simplicibus. LINN. spec.
p. 439.

Phalangium radice bulbosa, stipulis maximis hirsutis, floribus umbellatis, petiolis uni-floris. HALL. hist. tom. 2. n. 1213.

Ornithogalum scapo angulato, bracteis binis umbella longioribus, pedunculis simplicisimis. GOU. hort. monsp. 171. n. 1.

Fritillaria caule diphylo, petalis patentibus. GER. Fl. Gallopr. p. 148. n. 1.

Ornithogalum luteum. BAUH. pin. 171. TOURN. inst. 379. GARID. aix. 343. tab. 74.
Loc. In aridis collium. PERENNE.

Obs. ORNITHOGALUM minimum LINNÆI a luteo non videtur differre.

1899. ORNITHOGALUM pyrenaicum.

ICON. TAUR. Vol. VI. tab. 126.

Ornithogalum racemo longissimo, filamentis lanceolatis, pedunculis floriferis patentibus aequalibus, fructiferis scapo approximatis. LINN. spec. p. 440. GOU. Illustr. p. 26. JACQ. Fl. Austr. tab. 103.

Phalangium longissime spicatum, filamentis latis lanceolatis. HALL. hist. tom. 2. n. 1210.
Ornithogalum floribus racemosis, filamentis lanceolatis, pedunculis simplicibus. SCOP. Fl. Carn. p. 242. n. 1. ed. 2. n. 409.

Ornithogalum flavescens. LAM. Fl. Franc. tom. 3. p. 277.

Ornithogalum angustifolium majus, floribus ex albo virescentibus. BAUH. pin. 70.

Loc. Frequens in pratis subhumidis montanis, & subalpinis; etiam ad collina loca descendit, atque nascitur in collibus Taurinensis. PERENNE.

1900. ORNITHOGALUM Narbonense.

Ornithogalum racemo oblongo, filamentis lanceolatis membranaceis, pedunculis, floribusque patentibus. LINN. spec. p. 440.

Ornithogalum majus spicatum flore albo. BAUH. pin. 70.

Ornithogalum Narbonense. DOD. pempt. 222.

Ornithogalum Narbonense. JACQ. Fl. Austr. tab. 103.

Loc. Inter segetes collium Taurinensem non infrequens. PERENNE.

1901. ORNITHOGALUM umbellatum.

ICON. TAUR. Vol. VII. tab. 124. f. 1.

Ornithogalum floribus corymbosis, pedunculis scapo altioribus, filamentis emarginatis. LINN. spec. p. 441.

JACQ. Fl. Austr. tab. 343.

Ornithogalum stipulis maximis, petiolis lateralibus longissimis. HALL. hist. tom. 3. n. 1215.

Ornithogalum umbellatum medium angustifolium. BAUH. pin. 70.

Ornithogalum vulgare, & verius majus, & minus. BAUH. hist. II. p. 620.

Ornithogalum (umbellatum) floribus corymbosis, staminibus simplicibus. VILL. prosp. p. 18.

Loc. Primovere in pascuis, & ad vias, & secus agros. PERENNE.

ANTHERICUM. LINN. gen. n. 380. syst. n. 418. TOURN. tab. 193.

Differt a Scilla florum petalis suberectis, diu persistentibus, stigmatibus tribus, & siliquis tribus, capsulam trilocularem mentientibus.

1902 ANTERICUM serotinum.

ICON. TAUR. Vol. VII. tab. 124. f. 2.

Anthericum foliis planiusculis, scapo unifloro. LINN. spec. p. 444.

Phalangium foliis crassis, scapo unifloro. HALL. hist. tom. 2. n. 1209.

Bulbocodium alpinum juncifolium flore unico intus albo, extus squalide rubente. RAY. syn. p. 374. tab. 17. f. 1.

Narcissus serotinus. CLUS. hist. p. 162.

Loc. Abunde nasci observavi in supremis nivosis jugis circa arcem Fenestellarum, & supra 'l Vallon: neque similibus locis infrequens est in monte Cenisio, atque alpibus di Lanzo, e di Viù. PERENNE.

1903. ANTERICUM ramosum.

ICON. TAUR. Vol. XXVIII. tab. 60.

Anthericum foliis planis, scapo ramoso, corollis planis, pistillo recto. LINN. spec. p. 445.

JACQ. Fl. Austr. tab. 161.

Phalangium radicibus teretibus, foliis duris gramineis, caule ramoso laxe paniculato.
HALL. hist. tom. 2. n. 1208.
Anthericum petalis patentibus planis. GER. Fl. Gallopr. p. 155. n. 2.
Ornithogalum ramosum. LAM. Fl. Franc., tom. 3. p. 279.
Phalangium ramosum parvo flore. BAUH. pin. 29. TOURN. inst. 378.
Phalangium quibusdam parvo flore ramosum. BAUH. hist. II. p. 635.
Loc. Frequens est in sylvis di Lucengo. PERENNE.

1904. ANTERICUM liliago.

Anthericum foliis planis, scapo simplicissimo, corollis planis, pistillo declinato. LINN.
spec. p. 445. JACQ. Vindob. tab. 83.
Phalangium radicibus teretibus, foliis radicalibus carinatis ensiformibus, petiolis unifloris. HALL. hist. tom. 2. n. 1207.
Anthericum petalis patentibus planis. GER. p. 155. n. 2.
Phalangium parvo flore non ramosum. BAUH. pin. 29.
Phalangium pulchrius non ramosum. BAUH. hist. II. p. 605.
Ornithogalum gramineum. LAM. Fl. Franc., tom. 3. p. 278.
Liliago. CORD.
Phalangium an Moly Plin. LOB. p. 18.
Loc. In sylvis Taurinensis, & subalpinis. PERENNE.

NARTHECIUM. MOEHR. Eph. nat. cur. 1742. p. 384.

Flos Antherici, minime nudus, sed calyce instructus.

1905 NARTHECIUM calculatum.

Anthericum foliis planis, scapo simplicissimo, corollis campanulatis, staminibus declinatis.
LINN. syst. 12. p. 244.
Anthericum filamentis glabris. HALL. hist. tom. 2. n. 1205.
Anthericum (pseudoasphodelus) foliis ensiformi-linearibus, racemis oblongis, filamentis glabris. JACQ. Vindob. p. 233. n. 31.
Narthecium. GER. p. 142. n. 1.
Narthecium calculatum. LAM. Fl. Franc., tom. 3. p. 298.
Phalangium alpinum palustre Iridis folio. TOURN. inst. 368. SCHEUCHZ. it. alp. 2.
p. 139. SEGU. Veron. 2. p. 61. tab. 14.
Pseudoasphodelus alpinus. BAUH. pin. 29. secundus. CLUS. hist. p. 198.
Loc. In pascuis spongiosis paludosis alpium, & montium ubique frequens. PERENNE.

APHYLLANTHES. LINN. gen. n. 369. syst. n. 404. TOURN. tab. 430.

Calyx ex squamis imbricatis compositus, tubulosus. Corolla cariophyllea, petalis in tubum superius limbo patente instructum dispositis. Stigma trifidum. Capsula turbinata, triangularis, trilocularis. Semina ovata.

1906 APHYLLANTHES monspeliensis.

ICON. TAUR. Vol. XVII. tab. 29.
Aphyllantes monspeliensis. LINN. spec. p. 422.
Caryophyllus caeruleus monspeliensium. BAUH. pin. 209.
Aphyllantes monspeliensis. LOB. adv. 190. BAUH. hist. III. p. 336.
Loc. In pascuis siccis agri Nicaeensis. PERENNIS.

VERATRUM. LINN. gen. n. 1013. syst. n. 1144. TOURN. tab. 145.

Corolla patens, persistens, unguibus conglutinatis. Germina tria cum totidem stylis.

Capsulae tres distinctae, univalves, polyspermae; semina plana. In nostra specie adsunt flores masculi cum germinis rudimento, & flores foeminei cum staminibus castratis.

1907 **V**ERATRUM album.

Veratrum racemo supra decomposito, corollis erectis. LINN. spec. p. 1479.

JACQ. Fl. Austr. tab. 335.

Veratrum spica paniculata, floribus maribus, & foeminis. HALL. hist. tom. 2. n. 1204.

Veratrum flore subviridi. TOURN. inst. 272.

Helleborus albus flore subviridi. BAUH. pin. 186.

Helleborus albus. BAUH. hist. III. p. 633.

Elleboro bianco. MATTH.

VERN. Vrairo, o Varaso.

OFF. Veratrum, sive Helleborum album.

Loc. In pratis alpinis, & subalpinis praecipue irriguis admodum frequens. *PERENNE.*

VIR. Dirum hujusce stirpis venenum norunt & ipsi Alpicolae, qui affirmant, neque impune bibi aquam, quae per VERATRI radices transierit. Licet in mania, hydrophobia, aliisque gravissimis morbis a quibusdam adhibita sint multa praeparata ex radicibus VERATRI, sive *Hellebore albi*, cum maxime virulentum, & periculosum medicamentum sit, eo erit omnino abstinendum. Vis deleteria posita est in volatilibus acerrimis, ac urentibus particulis, quae stomachi inflammationem, convulsiones, & corruptivam sanguinis resolutionem prompte inferunt. Etiam scrupuli unius dosi radices *Hellebore albi* mortem intulerunt.

BERBERIS. LINN. gen. n. 399. syst. n. 438. TOURN. tab. 385.

Calyx hexaphyllus. Germen cum stigmate orbiculato, magno, evadit bacca disperma.

1908 **B**ERBERIS vulgaris.

ICON. TAUR. Vol. X. tab. 47.

Berberis pedunculis racemosis. LINN. spec. p. 471.

Berberis racemifera foliis ciliatis. HALL. hist. n. 828.

Berberis dumetorum. BAUH. pin. 454.

Berberis vulgo, quae Oxyacantha putata. BAUH. hist. I. part. 2. p. 52.

Crespino. MATTH.

OFF. Berberis, sive Oxyacantha.

Loc. Ad sepes vulgatissima. *FRUTEX.*

VIR. Fructus, qui acidi sunt, in morbis a putredine optimum remedium faciunt, ac ea, quae monuimus circa acetosellae utilitatem, transferri ad fructus BERBERIS possunt. Usitator praeparatio est syrups, quo potionis grate acidae redditur. Folia cum aliqua acerbitate adstringunt, utiliterque adhibentur ex aqua decocta sive ad laxas gingivas firmandas, sive ad alvi fluxum cohibendum. Cortex radicis flavo colore usum tinctorium praebet; humores etiam solvit, alvum ciet, atque in ictero laudatur.

ASPARAGUS. LINN. gen. n. 382. syst. n. 420. TOURN. tab. 154.

Calyx nullus. Corollae campaniformis unguis coaliti. Germen evadit bacca trilocularis, hexasperma.

1909 **A**SPARAGUS officinalis.

ICON. TAUR. Vol. VII. tab. 128.

Asparagus caule herbaceo tereti erecto, foliis setaceis, stipulis paribus. LINN. syst. 12. p. 245.

Asparagus foliis filiformibus stipulatis. HALL. hist. tom. 2. n. 1239.

Asparagus hortensis, & *pratensis*. BAUH. *hist.* III. 725.
VERN. *Spars.*

Loc. In pascuis, & sylvis caeduis agri Taurinensis secus flumen *Stura*, & *Dora*.
PERENNIS.

VIR. *ASPARAGI sativi* radix inter aperientes locum habet, blande exstimalat, & lotii copiam auget. Mite diureticum est, cui paullo gravioris morbi curationem fidere Medicus nequeat.

1910. **ASPARAGUS** acutifolius.

ICON. TAUR. Vol. XIX. tab. 21.

Asparagus caule inermi angulato fruticoso, foliis aciformibus rigidulis perennantibus mucronatis aequalibus. LINN. *syst.* 12. p. 245.

Asparagus foliis acutis. BAUH. *pin.* p. 490. TOURN. *inst.* p. 300.

Corruda. BAUH. *hist.* III. 726.

Corruda prior. CLUS. *hist.* 2. p. 177.

Loc. Uberrime nascitur in Comitatu Nicaeensi, & Principatu Uneliae, *SUFFRUTEX*.

PEPLIS. LINN. *gen. n.* 402., *syst. n.* 442.

Calyx 12-fidus. Petala sex, interdum nulla. Capsula bilocularis, polysperma.

1911 **P**EPLIS portula.

Peplis floribus apetalis. LINN. *spec.* p. 474.

Peplis petalis senis, saepissime aperala. HALL. *hist.* tom. 1. n. 856.

Alsine palustris minor serpillifolia. BAUH. *pin.* 251.

Loc. Ad lacus, & loca paludosa, ubi aquae inundarunt. *PERENNIS*.

POLYSTEMONES.

BUTOMUS. LINN. *gen. n.* 455., *syst. n.* 502. TOURN. *tab.* 143.

Involucrum umbellae triphyllum. Petala duorum ordinum, exteriora mucronata, duriora.

Stamina novem. Siliquae sex, uniloculares, polyspermae.

1912 **BUTOMUS** umbellatus. LINN. *spec.* p. 532.

ICON. TAUR. Vol. XVII. tab. 43.

Juncus floridus major. BAUH. *pin.* 112.

Juncus floridus. BAUH. *hist.* II. p. 524.

Giunco florido. MATTH.

Loc. Secus lacus di Avigliana, Candia, Vivrone nascitur. D. CACCIA in aquosis Vicinovi collegit, & prope Piobesi. Frequens etiam in fossis aquarum lente fluentium iis in regionibus, quibus Oryza colligitur. *PERENNIS*.

LYTHRUM. LINN. *gen. n.* 532., *syst. n.* 604. TOURN. *tab.* 159.

Calyx cylindricus, denticulis 6. 8. vel 12. instructus. Petala saepius sex, interdum quatuor.

Stamina a sex ad duodecim. Capsula bilocularis, polysperma.

1913 **L**YTHRUM salicaria.

ICON. TAUR. Vol. XIII. tab. 105.

Lythrum foliis oppositis cordato-lanceolatis, floribus spicatis dodecandris. LINN. *spec.* p. 640.

Salicaria foliis lanceolatis subhirsutis, floribus spicatis. HALL. *hist.* tom. 1. n. 854.

Lythrum foliis oppositis, & verticillatis, floribus spicatis. GER. Fl. Gallopr. p. 459. n. 1.

Salicaria spicata. LAM. Fl. Franc. tom. 3. p. 103.

Salicaria vulgaris purpurea foliis oblongis. TOURN. *inst.* 253.

Lysimachia spicata purpurea. BAUH. *pin.* 246.

Lysimachia purpurea quibusdam spicata. BAUH. *hist.* II. p. 904.

Lisimachia altra. MATTH.

OFF. *Lysimachia purpurea*, aut *salicaria*.

Loc. Ad fossas, & aquosa vulgaris est. *PERENNE*.

VIR. Tota planta modice abstergit, ac efficaciter adstringit vere utilis in dissenteria, & alvi fluxu cohibendo, & adstringentium usu curando. Aut herba ex aqua decoquitur, aut succus expressus exhibetur ab uncia una ad uncias tres.

1914. LYTHRUM hyssopifolia.

ICON. TAUR. Vol. XVII. tab. 37. f. 1.

Lythrum foliis alternis linearibus, floribus hexandris. LINN. spec. p. 642.

JACQ. *Fl. Austr.* tab. 133.

Salicaria foliis linearibus, floribus per alas sessilibus. HALL. hist. tom. I. n. 855.

Salicaria hyssopifolia. LAM. *Fl. Franc.* tom. 3. p. 103.

Salicaria hyssopifolio latiore. TOURN. inst. 253. RUP. Jen. p. 147.

Hyssopifolia. BAUH. pin. 218.

Loc. In humidis, & sabulosis potissimum torrentis *Paillon* in agro *Nicaeensi* frequentissima; similibus locis etiam in *Liguria* occurrit, neque deest locis inundatis, & exsiccatis in ipso agro *Pedemontano*, uti circa *la Marsaja*, *Frosasco*, & secus flumen *la Dora* in valle *Segusina*. *ANNUUM*.

1915. LYTHRUM thymifolia.

Lythrum foliis alternis linearibus, floribus tetrapetalis. LINN. spec. p. 642.

Salicaria minima tenuifolia. TOURN. inst. 254.

Salicaria thymifolia. LAM. *Fl. Franc.* tom. 3. p. 104.

Hyssopifolia minor, s. *potius thymifolia maritima*. BAUH. hist. III. p. 322.

Loc. In sabulosis fluminis *Paillon*, *ANNUUM*.

CLASSIS IX.

PLANTÆ FLORE POLYPETALO

DRYAS. LINN. gen. n. 562., syst. n. 637.

Convenit cum caryophillata calyce, & fructu: differt petalis, in nostra,
pluribus, quam quinque.

¹⁹¹⁶ **D**RYAS octopetala.

ICON. TAUR. Vol. XV. tab. 60. f. 1.

Dryas foliis simplicibus. LINN. syst. 12. p. 352. HALL. hist. tom. 2. n. 1133.

Geum (chamaedrifolium) flore erecto octopetalo, fructu oblongo, aristis lanigeris.

CRANTZ. fasc. 2. ed. 2. p. 70.

Caryophyllata alpina chamaedryos folio. MORIS. ox. p. 432.

Chamaedrys alpina cisti flore. BAUH. pin. 248.

Chamaedrys montana. CLUS. hist. II. p. 351.

Chamaedrys montana frutescens durior. LOB. p. 209.

Loc. In cacuminibus alpium saxosis, apricis, ubique frequens. SUFFRUTEX.

ADONIS. LINN. gen. n. 618., syst. n. 698.

Calyx pentaphyllus, deciduus. Petala plura, raro quinque, nulla squama nectarifera,
ut in ranunculo, instructa. Semina plura, angulata, nuda,
receptaculo oblongo affixa.

¹⁹¹⁷ **A**DONIS miniata.

Adonis floribus octopetalis, fructibus ovatis. LINN. spec. p. 771.

Adonis miniata. JACQ. Fl. Austr. tab. 254.

Adonis radice annua, flore octopetalo. HALL. hist. t. 2. n. 1158.

Adonis annua prima. CRANTZ. p. 110.

Ranunculus arvensis folio chamaemeli, flore phaeniceo. TOURN. inst. 291. GARID.

Aix. tab. 80.

Adonis sylvestris flore phaeniceo. BAUH. pin. 178.

Flos Adonis vulgo, aliis Eranthemum. BAUH. hist. III. p. 125.

Loc. Vulgaris inter segetes collum. ANNUA.

¹⁹¹⁸ ADONIS flammea.

Adonis floribus octopetalis, fructibus subcylindricis. LINN. spec. p. 771.

Adonis flammea. JACQ. Fl. Austr. tab. 355.

Adonis annua secunda. CRANTZ. p. 110.

Adonis flore minore atrorubente. BAUH. pin. 178.

Loc. Obviam venit in collibus calidioribus Montisferrati, & Liguria. ANNUA.

TROLLIUS. LINN. gen. n. 620. syst. n. 700.

Calyx nullus. Petala numerosa, a duodecim ad quindecim, decidua. Nectaria plura, plana, basi perforata. Capsulae plures, ovatae, monospermae.

1919 TROLLIUS Europaeus.

ICON. TAUR. Vol. IV. tab. 79.

Trollius corollis conniventibus, nectariis longitudine staminum. LINN. spec. p. 782. HALL. hist. tom. 2. n. 1189.

Trollius flore pedunculato clauso globoso. CRANTZ. fasc. 2. ed. 2. p. 134.

Trollius Europaeus. LAM. Fl. Franc. tom. 3. p. 323.

Helleborus niger Ranunculi folio, flore globoso. TOURN. inst. 272.

Ranunculus montanus aconiti folio, flore globoso. BAUH. pin. 182.

Ranunculus flore globoso, quibusdam Trollius. BAUH. hist. III. p. 419.

Loc. Vulgatissima est in pratis humidis alpinis, & subalpinis, atque etiam montanis.
PERENNIS.

ANEMONE. LINN. gen. n. 614. syst. n. 694. TOURN. tab. 147.

Calyx ex tribus foliis, aut distinctis, aut in unum conglutinatis, a flore remotus; sed in hepatica flori proximus, ut in ea pro vero calyce haberi possit, in aliis pro involucro. Petala saepius sex, aut novem, nulla squama nectarifera instructa. Stamina plurima. Semina plurima, placentae communi affixa, eaque in variis speciebus, aut vellere laneo obducta, aut nuda, stylo persistenti instructa, aut brevissimo, aut longo plumoso.

1920 ANEMONE hepatica.

ICON. TAUR. Vol. IV. tab. 34. & 44.

Anemone foliis trilobis integerrimis. LINN. spec. p. 758. HALL. hist. tom. 2. n. 1156.

Anemone bracteis ternis approximatis integerrimis, foliis trilobis integerrimis. GOU. hort. monsp. p. 261. n. 1.

Hepatica. SCOP. Fl. Carn. p. 567.

Hepatica foliis trilobis integerrimis. CRANTZ. fasc. 2. ed. 2. p. 121.

Ranunculus tridentatus vernus. TOURN. inst. 287. GARID. Aix. tab. 94.

Trifolium hepaticum. LOB. adv. p. 382.

Trifolium hepaticum flore simplici. BAUH. pin. 330.

Trifolium hepaticum, s. Trinitatis herba flore simplici caeruleo. BAUH. hist. II. p. 389.
Trinitas. MATTH.

OFF. Hepatica nobilis, Hepatica trifolia, Trinitas, s. herba Trinitatis.

Loc. Nihil primovere frequentius in sylvis Taurinensis, & montanis ubique. PERENNIS.

VIR. Adstringentem virtutem habere dicitur, sed in usum non venit.

1921. ANEMONE sulphurea.

ICON. TAUR. Vol. X. tab. 15.

Anemone tubis caudatis, involucris multifidis, foliis pinnatis, pinnis latis lobatis. HALL. hist. tom. 2. n. 1147. tab. 21.

Anemone pedunculo involucrato, foliis triplicato-pinnatis pilosis planis acute incisis, seminibus caudatis. LINN. syst. 12. p. 375. mant. p. 78.

Pulsatilla lutea apii hortensis folio. BAUH. pin. 177.

Pulsatilla II. DALECH. Lugd. p. 851.

Loc. Ad nivem deliquescentem in summis alpium scopolis haec Pulsatilla occurrit.
PERENNIS.

OBS. Pulsatilla lutea CAM. epit. p. 393., quam CL. LINNÆUS huc refert, ad ANEMONEM alpinam pertinet.

1922. ANEMONE Halleri N. tab. 80. fig. 2.

ICON. TAUR. Vol. XXII. tab. 62.

Anemone tubis caudatis, involucris multifidis, foliis hirsutis pinnatis, pinnis acute lobatis. HALL. hist. tom. 2. n. 1148. MISC. TAUR. tom. 5. p. 92. n. 133.

Loc. In pascuis rupestribus vallis Queiras, & supra arcem Fenestellarum Ignatius MOLINERI; minime autem nascitur in summis scopulis ad nivem deliquescentem. *PERENNIS.*

DESCR. Novam hanc ANEMONES speciem primus observavit, & descripsit Celeberr. HALLER, atque, ut recte Clariss. Vir adnotavit, proxima est ANEMONI sulphureae, diversa tamen omnino planta est. Tota planta sericea lanugine obducitur. Foliorum pinnae profundius, & acutius incisae sunt. Flos autem omnino purpureus cum aliquo sericeo villo. Petala autem tenera sunt, non dura, & firma, ut in ANEMONE sulphurea, cujus petala flavo, denso, sericeo villo teguntur. Semina sunt, ut in congeneribus, cauda plumosa instructa.

1923. ANEMONE Pulsatilla.

Anemone pedunculo involucrato, petalis rectis, foliis bipinnatis. LINN. spec. p. 759.

Anemone tubis caudatis, involucris unifoliis multifidis, foliis linearibus hirsutis duplicato-pinnatis, pinnis tripartitis, & quadripartitis. HALL. hist. tom. 2. n. 1146.

Anemone bractea remota multifida, petalis rectis, foliis bipinnatis. GOU. hort. monsp. p. 261. n. 2.

Anemone caule involucrato, flore nutante, limbo erecto. CRANTZ. fasc. 2. ed. 2. p. 123.

Anemone seminibus caudatis, petalis lanceolatis rectis, foliis bipinnatis. SCOP. Fl. Carn. p. 568. n. 3.

Anemone pedunculo involucrato, foliis decompositis. GER. p. 380. n. 3.

Pulsatilla folio crassiori, & majori flore. BAUH. pin. 177.

Pulsatilla purpurea, caerulea. BAUH. hist. III. p. 409.

Pulsatilla. MATTH.

OFF. Pulsatilla.

Loc. In aridis collis Superga dicti, & in pascuis saxosis sterilibus frequens. *PERENNIS.*

VIR. Proximum ranunculis ANENOMES genus, acre, & escaroticum est. Folia Pulsatillae cuti imposta vesicam excitant. Olim dictum est hanc plantam valere in morbis pulmonis, nostris temporibus datum est extractum in morbis oculorum, in quibus viscida lympha sit resolvenda. Nolim tamen suspectae plantae usum suadere, donec iteratae observationes veram utilitatem comprobaverint, quam aliorum experimenta nondum videntur confirmare.

1924. ANEMONE pratensis.

Anemone pedunculo involucrato, petalis apice reflexis, foliis bipinnatis. LINN. spec. p. 760.

Anemone caule involucrato, flore pendulo, limbo reflexo. CRANTZ. fasc. 2. p. 105.

Pulsatilla flore minore nigricante. BAUH. pin. 177. HELW. puls. 66. tab. 12.

Loc. In pratis, quae interjacent urbi Caramaniolae, & Oppido Carignani, Ignatius MOLINERI. *PERENNIS.*

1925. ANEMONE alpina.

ICON. TAUR. Vol. X. tab. 90. f. 2. & Vol. XV. tab. 56.

Anemone foliis triplicato-pinnatis, acute circumseratis, caulinis serratis, tubis caudatis. HALL. hist. tom. 2. n. 1149.

Anemone caule involucrato, seminibus pilosis caudatis. CRANTZ. fasc. 2. ed. 2. p. 124. tab. 3. f. 2.

Anemone foliis caulinis ternis connatis supra decompositis multifidis, seminibus hirsutis caudatis. LINN. spec. p. 760.

Anemone burseriana. SCOP. Fl. Carn. ed. 2. n. 664.

JACQ. Fl. Austr. tab. 85.

Pulsatilla flore albo. BAUH. pin. 177.

Pulsatilla alba. LOB. ic. p. 282. BAUH. hist. III. p. 410.

Anemone sylvestris II. CLUS. hist. 1. p. 245.

B. *Anemone tubis caudatis, foliis omnibus duplicato-pinnatis, pinnulis confertis, luteo flore.* HALL. helv. p. 332.

Pulsatilla lutea alpina hispidior. BAUH. pin. 94.

Pulsatilla lutea. CAM. epit. 393. BAUH. hist. III. p. 411.

Loc. Copiose nascitur in alpibus. Varietas B. in alpibus frigidioribus pertinentibus ad editissimos montes Silvio, & Rosa. *PERENNIS.*

1926. ANEMONE hortensis.

Anemone foliis digitatis. LINN. spec. p. 761.

Anemone seminibus lanatis, foliis radicalibus trilobis, & multifidis, caulinis ovato-lanceolatis. HALL. hist. tom. 2. n. 1152.

Anemone foliis digitatis, lobis incisis, petalis lanceolatis numerosis. GER. Fl. Galloprov. p. 380. n. 5.

Anemone Geranii rotundo folio, purpurascens. BAUH. pin. 173.

Anemone hortensis latifolia simplici flore. CLUS. hist. p. 249.

Loc. Nicaeae occurrit ex collectione D. GIUDICE. PERENNIS.

1927. ANEMONE sylvestris.

Anemone pedunculo nudo, seminibus subrotundis hirsutis. LINN. spec. p. 761.

Anemone foliis digitatis hirsutis, floribus pentapetalis, seminibus lanatis. HALL. hist. tom. 2. n. 1150.

Anemone pedunculo nudo, seminibus lana involutis. CRANTZ. fasc. 2. ed. 2. p. 123.

Anemone sylvestris alba major. BAUH. pin. 176.

Anemone sylvestris I. CLUS. hist. 1. p. 244.

Loc. Semel occurrit in montibus supra Coasse. PERENNIS.

1928. ANEMONE baldensis. tab. 44. fig. 3. & tab. 67. f. 2.

ICON. TAUR. Vol. X. tab. 90. f. 1.

Anemone seminibus lanatis, foliis caulinis ternatis triplicato-trifidis, lobulis lanceolatis acute trifidis, & bifidis. HALL. hist. tom. 2. n. 1151.

Anemone alpina. SCOP. Fl. Carn. ed. 2. p. 384. tab. 26.

Anemone alpina alba minor. BAUH. prodr. 94.

Anemone foliis binternatis incisis. LINN. syst. 12. p. 375. mant. p. 78.

Loc. In rupibus summarum alpium praesertim illis, quae a monte Cenisio usque ad alpes maritimas procedunt. PERENNIS.

DESCR. Radix obscura est, duriuscula, & repens, ex qua petiolata prodeunt tria, aut quatuor folia. Petioli longitudine eadem praeterpropter est cum foliorum longitudine. In tria primum alia dividitur petiolum duas circiter lineas longa, & nuda; horum quodlibet subtus rotundum, supra sulcatum, in tria alia dividitur petiola profundius sulcata demum explanata, quorum duo lateralia brevissima sunt, medium linearis longitudinis. Haec tertia petiola porrigit folia trifariam ad pediculum secta. Foliola haec aut tribus dentibus inciduntur profunde, aut triloba sunt, lobulo inferiori interdum iterum secto. Incisiones autem, seu dentes elliptico-acuti sunt. Inter haec folia digitalis, aut quadruncialis erigitur caulinulus rotundus, paullo infra medium instructus foliolis tribus, quorum pediculi simul coeunt. Horum petiola membranacea linearia sunt, & compressa. Folia duplicato trifida, foliolis profunde nunc bilobis, nunc trilobis. Foliola tunc non sunt petiolata. Scapus terminat flos amplius, albus, septem, octo, aut novem lineatis petalis, albis, ovalibus, efformatus. Semina tomentosa, non caudata, in brevem, & densam spicam congesta. Folia glabra sunt, & pulchre virentia, sed caulis, & petiola subtilissime villosa sunt. ANEMONE HALLERI, & myrhifolia Cl. VILLARS prosp. p. 49. & 50. ad Baldensem LINNÆI pertinere videntur.

1929. ANEMONE nemorosa.

Anemone seminibus acutis, foliolis incisis, caule unifloro. LINN. spec. p. 762.

Anemone seminibus nudis, caule unifloro, foliis radicalibus nullis, caulinis quinque-partitis, lobis tripartitis incisis. HALL. hist. tom. 2. p. 1154.

Anemone seminibus ovatis, petalis ellipticis, foliis serratis. SCOP. Fl. Carn. p. 567. n. 1.

Anemone foliis tripartito-multifidis, floribus hexapetalis defloratis cernuis. NEKER tom. 1. p. 235.

Anemone nemorosa flore majore. BAUH. pin. 176.

Ranunculus phragmites albus, & purpureus vernus. BAUH. hist. III. p. 412.

Loc. Primovere copiosissime in sylvis, & umbrosis pratis Taurinensibus, & montanis. PERENNIS.

1930. ANEMONE ranunculoides.

Anemone seminibus acutis, foliolis incisis, petalis subrotundis, caule subbifloro. LINN.
spec. p. 762.

Anemone biflora, seminibus nudis, foliis radicalibus nullis, caulinis quinquepartitis, lobis tripartitis incisis. HALL. hist. tom. 2. n. 1153.

Anemone seminibus acutis, petalis subrotundis, foliis crenatis. SCOP. Fl. Carn. p. 568.
n. 2. ed. 2. n. 661.

Anemone lutea. LAM. Fl. Franc. tom. 3. p. 318.

Ranunculus nemorosus luteus. BAUH. pin. 178.

Ranunculus phragmites luteus nemorosus. BAUH. hist. III. p. 413.

Loc. Frequens occurrit in sylvis Cherium versus, supra Sanctuarium B. M. Virginis del Pilone, & quandoque etiam ad oras sylvarum in montanis. PERENNIS.

1931. ANEMONE narcissiflora.

ICON. TAUR. Vol. IV. tab. 54.

Anemone floribus umbellatis, seminibus depresso-ovalibus nudis. LINN. spec. p. 763.
CRANTZ. fasc. 2. ed. 2. p. 122. tab. 3. f. 2.

JACQ. Fl. Austr. tab. 159.

Anemone seminibus nudis rotundis planis, foliis septemfidis imbricatis hirsutis, floribus umbellatis. HALL. hist. tom. 2. n. 1155.

Anemone umbellata. LAM. Fl. Franc., tom. 3. p. 322.

Ranunculus montanus hirsutus humilior Narcissi flore. BAUH. pin. 182.

Ranunculus alpinus Narcissi flore. BAUH. hist. III. p. 860.

Loc. Frequens est in editioribus subhumidis pascuis alpinis. PERENNIS.

CACTUS. LINN. gen. n. 539. syst. n. 613. TOURN. tab. 122.

Calyx tubulatus, squamis imbricatis, superus, deciduus. Petala multa conniventia, unguibus coalita. Stamina plurima, calyci inserta. Stigma capitatum, multifidum. Bacca unilocularis, polysperma.

1932 CACTUS Opuntia.

ICON. TAUR. Vol. VIII. tab. 27. f. 2.

Cactus articulato-prolifer laxus, articulis ovatis, spinis setaceis. LINN. spec. p. 669.

Opuntia foliis ovatis compressis, spinis setaceis. HALL. hist. tom. 2. p. 37. n. 1099.

Opuntia vulgo herbariorum. TOURN. inst. p. 239. BAUH. hist. I. p. 154.

Ficus indica folio spinoso, fructu majore. BAUH. pin. p. 458.

Fico indiano. MATTH.

OFF. *Opuntia*, sive *Ficus indica*.

Loc. Ad rupes circa Sospello, & Ivrea. PERENNIS.

NYMPHÆA. LINN. gen. n. 579. syst. n. 653. TOURN. tab. 137. 138.

Calyx persistens, quadri-aut quinquefolius. Petala numerosa. Stamina plurima. Capsula multilocularis, polysperma.

1933 NYMPHÆA lutea.

ICON. TAUR. Vol. XX. tab. 22.

Nymphaea foliis cordatis integerrimis, calyce majore pentaphyllo. LINN. syst. 12. p. 361.

Nymphaea calyce pentaphyllo petalis majori, fructu conico. HALL. hist. tom. 2. n. 1066.

Nymphaea lutea major. BAUH. pin. 193.

Nymphaea lutea. MATTH. CAM. epit. 634.

OFF. *Nymphaea lutea*, s. *Nenuphar luteum*.

Loc. Ad lacus etiam occurrit, sed frequentior in fossis majoribus aquarum stagnantium, uti circa Envie, secus il Po morto &c. PERENNIS.

1934. NYMPHÆA alba.

*ICON. TAUR. Vol. XX. tab. 23.**Nymphaea foliis cordatis integerrimis, calyce quadrifido. LINN. spec. p. 729.**Nymphaea calyce quadrifolio, petalis majori, fructu sphaerico. HALL. hist. tom. 2. n. 1067.**Nymphaea foliis cordato-orbiculatis, petalis ovatis calycem aequantibus, fructu truncato.**NEKER tom. 1. p. 227.**Nymphaea alba major. BAUH. pin. 193.**Nymphaea alba. BAUH. hist. III. p. 770. CAM. epit. 634.**Ninfea bianca. MATTH.**OFF. Nymphaea alba, sive Nenuphar album.**Loc. Frequens ad lacus. PERENNIS.**VIR. Flores praecipue commendantur ad febriles aestus coercendos, & somnum conciliandum; urinae ardores temperant, impetum veneris compescunt. Porro exigui momenti remedium est conserva florum NYMPHÆA, utilius flores ex aqua decoquuntur, sed & frequentem in usum venit aqua stillatitia ex floribus NYMPHÆA.*

SEMPERVIVUM LINN. gen. n. 538. syst. n. 612.

Calycis segmenta tot, quot petala. Petala a sex ad duodecim, & ultra. Stamina bis tot, quot petala; siliquae tot, quot petala, eaeque polyspermae. Folia succulenta.

1935. Sempervivum tectorum.

*ICON. TAUR. Vol. XXII. tab. 110. fig. 2.**Sempervivum foliis ciliatis propaginibus patenibus. LINN. spec. p. 664.**Sedum rosulis glabris ciliatis, petalis conglutinatis lanceolatis hirsutis quatuordenis.**HALL. hist. tom. 1. n. 949.**Sedum foliis planis ciliatis, propaginibus patentibus. SCOP. Fl. Carn. p. 490.**Sedum tectorum. SCOP. Fl. Carn. ed. 2. n. 559.**Sedum majus vulgare. BAUH. pin. 283. BAUH. hist. III. 687. TOURN. inst. p. 262.**Sempervivo maggiore. MATTH.**Loc. Ubique muris, tectis, atque rupibus innascitur. PERENNE.**VIR. Viribus, & generis affinitate cum Sedo convenit. Solent frequenter officinae in SEMPERVIVO tectorum medicinam quaerere, eo quod commodius succi quantitas ex eo elici possit. Scopo attemperandi, atque humores demulcendi intus datur succus expressus ab unciis duabus ad uncias quatuor: extus autem eo abluuntur oculi in ea opthalmia, quae nullum a repercutientibus detrimentum recipere potest.*

1936. SEMPERVIVUM montanum.

*ICON. TAUR. Vol. X. tab. 52. f. 1. Vol. XII. tab. 94. f. 3.**Sempervivum foliis integerrimis propaginibus patulis. LINN. syst. 12. p. 335.**Sedum rosulis semipatulis hirsutis, petalis novenis subhirsutis. HALL. hist. tom. 1. p. 410.**n. 951.**Sedum majus montanum, foliis non dentatis, floribus rubentibus. TOURN. inst. p. 262.
BAUH. pin. 283.**Sedum montanum, latifolium flore purpureo. BAUH. hist. III. 688.**Sedum minus flore rubente. BESL. eyst. vern. 6. tab. 8. fig. 2.**Loc. In pascuis saxosis, & ad vias in alpibus, & subalpinis ubique uberrime.
PERENNE.*

1937. SEMPERVIVUM arachnoideum.

*Sempervivum foliis pilis intertextis, propaginibus globosis. LINN. spec. p. 665.**Sedum petalis novenis connatis, rosulis araneosis calvescitibus. HALL. hist. tom. 1. n. 952.**Sedum montanum tomentosum. BAUH. pin. p. 284. TOURN. inst. p. 262.**Sempervivum rubrum montanum, gnaphaloides. COL. part. 1. 291.**Loc. Vulgatissimum locis montanis, & alpinis, tum ad rupes, tum locis saxosis sterilibus. PERENNE.*

1938. SEMPERVIVUM hirtum. tab. 65. fig. 1.

ICON. TAUR. Vol. XII. tab. 94. f. 8.

Sempervivum foliis caule, petalorumque apicibus hirtis. LINN. spec. p. 665.
JACQ. Fl. Austr. tab. 12.

Sempervivum petalis fimbriatis, sobole patula. SCHMIED. ic. p. 63. tab. 17.
Sedum majus montanum, foliis dentatis. BAUH. pin. p. 283.

Loc. In valle Augustae Praetoriae, & Col di Cougnè uberrime in montibus ad Tendam pertinentibus. Cl. BELLARDI in alpibus di Ussey locis saxosis. PERENNE.

DESCR. Radix dura, teres, ex qua rosulae plures congestae adinstar SEMPERVIVI montani. Folia tenuiter hirsuta, praecipue ad oras. Caulis palmaris, rotundus, hirsutus, squammis longis, acutis, densius versus summum positis, instructus. Caulis summa pars in plures ramos finditur, bracteisque instruitur. Pedunculi, sive rami nunc triflori, nunc biflori, in ramorum divisione intermedio flore sessili. Calyx, & flos erectus. Petala calyce duplo longiora, carinata, pallide albescens, integra, longissime elliptica. Petalorum margo fimbriatus, extrema petalorum parte profundius in fimbrias secta. Carina praesertim tenuiter hirsuta. Stamina duodecim, tubae sex, petalis paullo breviores. Antherae quadrisulcatae, staminibus subulatis, hirsutis, insidentes.

1939. SEMPERVIVUM globiferum.

Sempervivum foliis ciliatis propaginibus patentibus. LINN. syst. 12. p. 335.
JACQ. Fl. Austr. app. tab. 40.

Sempervivum rosulis hirsutis ciliatis, petalis subulato-lanceolatis duodenis. HALL. hist. 1. n. 950.

Sempervivum foliis radicalibus in globum congestis ciliatis, propaginibus globosis. ROY. Lugd. 457.

Sedum majus vulgari simile globulis decidentibus. MORIS. hist. 3. p. 472. s. 12. tab. 7. f. 18.

Sedum vulgari magno simile. BAUH. hist. III. p. 688.

Loc. In montibus di Groscaval. PERENNE.

1940. SEMPERVIVUM sediforme. JACQ. hort. vind. 881. tab. 81.

Loc. Circa S. Jean de Maurienne copiose legi. ANNULUM.

1940-1941

1940-1941
SCHERMAN
TAKES
COURSES
IN
PHYSICS
AND
MATHEMATICS
AT
THE
UNIVERSITY
OF
CALIFORNIA
BOSTON,
MASS.
1941-1942
TAKES
COURSES
IN
PHYSICS
AND
MATHEMATICS
AT
THE
UNIVERSITY
OF
CALIFORNIA
BOSTON,
MASS.
1942-1943
TAKES
COURSES
IN
PHYSICS
AND
MATHEMATICS
AT
THE
UNIVERSITY
OF
CALIFORNIA
BOSTON,
MASS.
1943-1944
TAKES
COURSES
IN
PHYSICS
AND
MATHEMATICS
AT
THE
UNIVERSITY
OF
CALIFORNIA
BOSTON,
MASS.
1944-1945
TAKES
COURSES
IN
PHYSICS
AND
MATHEMATICS
AT
THE
UNIVERSITY
OF
CALIFORNIA
BOSTON,
MASS.
1945-1946
TAKES
COURSES
IN
PHYSICS
AND
MATHEMATICS
AT
THE
UNIVERSITY
OF
CALIFORNIA
BOSTON,
MASS.
1946-1947
TAKES
COURSES
IN
PHYSICS
AND
MATHEMATICS
AT
THE
UNIVERSITY
OF
CALIFORNIA
BOSTON,
MASS.
1947-1948
TAKES
COURSES
IN
PHYSICS
AND
MATHEMATICS
AT
THE
UNIVERSITY
OF
CALIFORNIA
BOSTON,
MASS.
1948-1949
TAKES
COURSES
IN
PHYSICS
AND
MATHEMATICS
AT
THE
UNIVERSITY
OF
CALIFORNIA
BOSTON,
MASS.
1949-1950
TAKES
COURSES
IN
PHYSICS
AND
MATHEMATICS
AT
THE
UNIVERSITY
OF
CALIFORNIA
BOSTON,
MASS.

SEMPERAVIM

1940-1941
TAKES
COURSES
IN
PHYSICS
AND
MATHEMATICS
AT
THE
UNIVERSITY
OF
CALIFORNIA
BOSTON,
MASS.
1941-1942
TAKES
COURSES
IN
PHYSICS
AND
MATHEMATICS
AT
THE
UNIVERSITY
OF
CALIFORNIA
BOSTON,
MASS.
1942-1943
TAKES
COURSES
IN
PHYSICS
AND
MATHEMATICS
AT
THE
UNIVERSITY
OF
CALIFORNIA
BOSTON,
MASS.
1943-1944
TAKES
COURSES
IN
PHYSICS
AND
MATHEMATICS
AT
THE
UNIVERSITY
OF
CALIFORNIA
BOSTON,
MASS.
1944-1945
TAKES
COURSES
IN
PHYSICS
AND
MATHEMATICS
AT
THE
UNIVERSITY
OF
CALIFORNIA
BOSTON,
MASS.
1945-1946
TAKES
COURSES
IN
PHYSICS
AND
MATHEMATICS
AT
THE
UNIVERSITY
OF
CALIFORNIA
BOSTON,
MASS.
1946-1947
TAKES
COURSES
IN
PHYSICS
AND
MATHEMATICS
AT
THE
UNIVERSITY
OF
CALIFORNIA
BOSTON,
MASS.
1947-1948
TAKES
COURSES
IN
PHYSICS
AND
MATHEMATICS
AT
THE
UNIVERSITY
OF
CALIFORNIA
BOSTON,
MASS.
1948-1949
TAKES
COURSES
IN
PHYSICS
AND
MATHEMATICS
AT
THE
UNIVERSITY
OF
CALIFORNIA
BOSTON,
MASS.
1949-1950
TAKES
COURSES
IN
PHYSICS
AND
MATHEMATICS
AT
THE
UNIVERSITY
OF
CALIFORNIA
BOSTON,
MASS.

SEMPERAVIM

1940-1941
TAKES
COURSES
IN
PHYSICS
AND
MATHEMATICS
AT
THE
UNIVERSITY
OF
CALIFORNIA
BOSTON,
MASS.

CLASSIS X.

PLANTÆ APETALÆ, EXCEPTIS GRAMINIBUS.

I. FILAMENTIS COALITIS.

EPHEDRA. LINN. gen. n. 1007. syst. n. 1136.

Flores sexu, & tota planta distincti. Masculo amentum squamis unifloris. Calyx bifidus. Stamina connata antheris tribus superioribus, quatuor inferioribus. Foeminae calyx ex quinque squamis imbricatis. Germina duo. Styli duo. Semina duo, calyce succulento facto comprehensa.

¹⁹⁴¹ **E**PHEDRA distachya.

ICON. TAUR. Vol. VII. tab. 38.

Ephedra pedunculis oppositis, amentis geminis. LINN. spec. p. 1472.

Ephedra petiolis maribus repetito ramosis. HALL. hist. tom. 2. n. 1664.

Ephedra maritima minor. TOURN. inst. 663.

Polygonum bacciferum maritimum minus. BAUH. pin. 15.

Uva marina Monspelliensis. LOB. ic. p. 796.

Tragum, uva marina circa Monspelium. BARR. ic. 731. n. 2.

Loc. In agro Nicaeensi. SUFFRUTEX.

PINUS. LINN. gen. n. 956. syst. n. 1077. TOURN. tab. 355. 356.

Flores sexu in eadem planta distincti. Masculo amentum racemosum. Stamina plura ad basim connata. Foemineo conus imbricatus ex squamis duplicatis, bifloris. Semina bina, sive nuces duae alatae sub qualibet squamula.

¹⁹⁴² **P**INUS sylvestris.

Pinus foliis geminis primordialibus solitariis glabris. LINN. spec. p. 1418.

Pinus foliis binis convexo-concavis, conis masculis solitariis alaribus. HALL. hist. tom. 2. n. 1660.

Pinus sylvestris. BAUH. pin. 492.

Pinus sylvestris Genevensis, & Taeda. BAUH. hist. I. part. 2. p. 252.

Pino selvatico. MATTH.

Loc. In sterilibus montanis, & collinis praesertim Liguriae, & Montisferrati. ARBOR.

^{1943.} PINUS pinea.

Pinus foliis geminis, primordialibus solitariis ciliatis. LINN. spec. p. 1419.

Pinus pinea. SCOP. Fl. Carn. ed. 2. p. 248. n. 1197.

Pinus sativa. BAUH. pin. 491.

Pinus ossiculis duris, foliis longis. BAUH. hist. I. p. 248.

Pinus sativa. TOURN. 585. LAM. Fl. Franc. tom. 2. p. 200.

Loc. In montibus Comitatus Nicaeensis. ARBOR.

VIR. Nuclei PINI edules sunt, ac in ciborum condimentum veniunt. Continent minutem substantiam oleosam, ac aptissimi existunt in debilibus, & effoetis ad vires nervorum instaurandas.

ALLIONII Fl. Pedem. Tom. II.

Y y.

1944. PINUS larix.

ICON. TAUR. Vol. XXI. tab. 106.

Pinus foliis fasciculatis obtusis. LINN. spec. p. 1420.

Pinus foliis fasciculatis deciduis. HALL. hist. tom. 2. n. 1658.

Larix. BAUH. pin. 493. LOB. adv. p. 449.

Larix folio deciduo conifera. BAUH. hist. I. part. 2. p. 265.

Larice. MATTH.

OFF. Larix.

VERN. Maleso.

Loc. Ubique in alpibus. ARBOR.

VIR. Omnes PINI species terebratae, & vulneratae, sponte etiam sua ex hiante, cortice, & exesa ligni materia terebinthina extillant. Usitata apud nos terebinthina ex Larice profluit, eademque est *terebinthina veneta* dicta. Haec est balsamum liquidum, sive resinoso-oleosa sui generis substantia, quae, praeter oleosas, & crassiores particulas, oleum quoddam aethereum non exigua quantitate continet, atque speciem saponis constituit, cuius virtutes eximiae sunt antisepticae, abstergentes, aperientes, diureticae, & vulnerariae. Extus adhibetur terebinthina ad tumores solvendos, & in suppuratum ciendos, eos nimirum, qui digerentia, ac solventia desiderant. Ulceribus etiam mundandis egregie inservit, partium nutritionem promovet, corruptioni resistit, atque ulcera ad consolidationem optime conductit. Idcirco frequentis, & polychresti usus est apud Chirurgos, plurimumque externorum remediorum praecipuum materiam suppeditat. Internus ejus usus proficuus est in morbis glandularum, asthmate humido, pulmonum infarctibus, ipso incipiente hydrope pectoris, rheumatismo, podagra, ischiade, internisque ulceribus. Menses pariter promovet. Verum tunc in hisce recensitis morbis ab ea utilitas est speranda, quando morbus ab haerente muco tenaci, & glutinoso pendet, ac calefacientia, & exstimplantia permittit. Animadvertisendum autem est ab ejusdem usu tumorum etiam internorum suppurationem cieri, & ea propter hanc proprietatem coram oculos semper habendam esse in hujusmodi remedii aptatione. Saepius enim curanda est tumorum resolutio, quin suppuratione eveniat. Si vero materies mucosa, reses, una teneat recrementa salina acria, quae commovenda non sint remedio exstimplantante, & calefaciente, minime haec erit opportuna. Saepius autem juxta naturam morbi varia alia adjungenda sunt pro diversitate indicationum. Solet ea propter a Medicis in variis morbis utiliter terebinthina conjungi cum gummi ammoniaco, aselis, radice scillae, sulphure, croco orientali, aliisque. Haec remedii species bilem acuit, nocua iis, qui temperamenti biliosi sunt, maximeque iis, quibus bilis acris, falsaque inest. Calefacit, in sanguine aestum gignit, & caput replet; caute idcirco adhibenda, cum quis temperamento sanguineo donatur. Mucum solvit, urinam pellit, atque salina recrementa expedit, actuosaque reddit, proptereaque opportuna esse non solet iis, in quibus est muci defectus, & morbis tentantur ex salsa destillatione, salisve muriatici fusione. Substantia *terebinthinae* vi ventriculi non mutata ad sanguinem pervenit, prompte se se jungit seri particulis, celeriterque ad tubulos renales defertur violarum odorem lotio impertiens, salina urinae recrementa acuit, mucumque harum viarum aliqua vi abstergit. Diutinus ejus usus, urinae profluvium etiam perniciosum infert, atque materiam calcareo-salinam ad renes deducit. Admodum caute in calculo renum, & vesicae *terebinthina* utendum est; nec eam sine dysuria aegri sustinere plerumque possunt. Perraro etiam aliquod emolumentum dedit in vesicae, & renum ulceribus. Si vero salsa destillatio, aut salinis recrementis nimis onusta urina mucum abraserit, morbumque produxerit, perniciosa eadem est. Generatim febris praesentia, pulsuumque citu, libera, ac expedita conditio hoc remedium contraindicat. Quod ad podagram attinet, haerentem materiam podagrericam in circuitum pellit, fluidoremque reddit, sed radicitus hanc humorum constitutionem non emendat, neque, ut alias jam monuimus, tentanda est similis podagrae curatio. At magnum praesidium in ea positum est ad expedienda minima vasa praesertim pulmonum, si ad eos translata podagrae materies fuerit. In gonorhaea etiam virulenta magni aestimatur: at ea adhibenda solummodo est, quando jam omnis inflammatio disparuit, tuncque

utilissima ad subsistentem gonorhaeae fluxum promovendum, aut revocandum. In internis crassorum intestinorum ulceribus saepe Medici imperant clysteres terebinthinam recipientes, qui etiam utiles sunt ad parietes intestinorum blande abstergendos, & liberandos a muco acri tenesum, & cruciatus inferente. Modus usitator adhibendi est sub forma boli dosi scrupuli unius, aut alterius, addito aliquo pulvere ad convenientem boli firmitatem. Licet terebinthina in aqua parum solvatur, si tamen in aqua calente ipsa diu detineatur, & pluries agitando conquassetur, aqua se se onerat activis ipsius particulis. Hujusmodi aqua utilis est ad ulcera abluenda, & exsiccanda, ac intus utiliter adhibetur in iis morbis, in quibus terebinthinam commendavimus; speciatim autem familiaris usus est in morbis glandularum, & mensium suppressione. Oleum aethereum terebinthinae mirabile comperitur in tendinum, nervorumque vulneribus, & sanguine ex vulneratis partibus profluente sistendo. Perniones, echymoses, ac aedematosos tumores resolvit partibus affrictum. Si spina dorsi eo perfricitur, frigus febrium intermittentium promptius dissipatur. Idem praestat, si ejusdem guttae aliquae vehiculo instillatae, tempore febrili propinentur. Prudens olei aetherei terebinthinae intus exhibitio, magnum calefaciens, antisepticum, resolvens, & diaphoreticum remedium suppeditat, utilissimum in morbis cum torpida perfrigeratione conjunctis, si ea internam inflammationem non subsequatur. Idem oleum multum prodest convenienter adhibitum in ossium carie, molliumque partium corruptione. Colophonia, quae nihil aliud est, nisi terebinthina in resinam siccam redacta propter extractionem principii praesertim oleosi essentialis, in pulverem redacta utiliter insperguntur ulcera, atque etiam ossa ipsa carie detenta. Lignum PINI, propter diffusam terebinthinae substantiam, aquae immersum diu incorruptum durat, ac virtutes etiam diureticas, diaphoreticas, nec non antisepticas habet. Amenta PINI, quae strobilorum nomine veniunt, uberem, tenuemque terebinthinam continent, ac magnis laudibus celebrantur in arthritide, & ipso scorbuto. Vires dependent ex tenui terebinthinacea substantia, eorumque usus utilis est in ea scorbuti specie, quae saponacea resolventia desiderat, & calefacentia permittit. Ex foliis demum *Laricis* transudat in alpibus minus frigidis substantia *Mannae* similis, quae instar mannae alvum movet, & serosos humores evacuat, si dupla dosi exhibeat.

1945. PINUS cembra.

Pinus foliis quinis laevibus. LINN. spec. p. 1419.

Pinus foliis quinis triquetris. HALL. hist. tom. 2. n. 1659.

Pinus sylvestris montana tertia. BAUH. pin. 491.

Pinus montana. LAM. Fl. Franc. tom. 3. p. 651.

Pinus, cui ossicula fragili putamine, s. *Cembro.* BAUH. hist. I. part. 2. 251.

Pino cembro. MATTH.

Loc. In alpibus Canapiciensis frequens est. In valle Maurianensi passim etiam nascitur secus torrentes locis declivibus. *ARBOR.*

VIR. Ex incisa arbore fluit resina grati odoris limpida, odore suo balsamum della Mecca referens, quae virtute excellit præ reliquis terebinthinae speciebus. Balsamum celebre carpaticum ex hac terebinthinae specie paratur.

1946. PINUS picea.

Pinus foliis solitariis emarginatis. LINN. spec. p. 1420.

Pinus foliis solitariis planis pectinatis, emarginatis. HALL. hist. tom. 2. n. 1657.

Abies conis sursum spectantibus, s. *mas.* BAUH. pin. 505.

Abies foemina. BAUH. hist. I. part. 2. p. 231.

Pinus pectinatus. LAM. Fl. Franc. tom. 2. p. 202.

Abies. CAM. epit. 48. 49.

Abete. MATTH.

OFF. *Abies mas.*

Loc. In alpinis, & subalpinis. *ARBOR.*

1947. PINUS Abies.

Pinus foliis solitariis subulatis mucronatis laevibus bifariam versis. LINN. spec. p. 1421.

Pinus foliis solitariis tetragonis mucronatis. HALL. hist. tom. 2. n. 1656.

Pinus excelsus. LAM. Fl. Franc. tom. 2. p. 202.

Abies tenuiori folio, fructu deorsum inflexo. TOURN. inst. 585. GARID. tab. 1.

Picea major prima, s. abies rubra. BAUH. pin. 493.

Picea latinorum, BAUH. hist. I. part. 2. p. 238.

Abies. DOD. pempt. 866.

Pezzo. MATTH.

OFF. *Abies foemina.*

VERN. *Pésra.*

Loc. In *Sabaudiae praesertim sylvis subalpinis abunde.* *ARBOR.*

JUNIPERUS. LINN. gen. n. 1005. syst. n. 1134. TOURN. tab. 361.

Flores sexu, & tota planta distincti. Masculo amentum conicum ex squamis pedicellatis, unifloris. Antherae tres ad quinque, filamentis coalitis, aut solutis, etiam squamis adnatis. Foemineo calyx tripartitus, trifidus, ex gemma natus. Germen tribus stylis instructum, calyce incrassato comprehensum evadit bacca trisperma. Petala tria quandoque accedunt.

1948 JUNIPERUS sabina.

Juniperus foliis oppositis erectis decurrentibus, oppositionibus pixidatis. LINN. spec. p. 1472.

Juniperus foliis cauli adpressis lanceolatis, alterne conjugatis. HALL. hist. tom. 2. n. 1662.

Sabina folio Tamarisci Dioscoridis. BAUH. pin. 487. GARID. aix. tab. 81.

Sabina folio cupressi. BAUH. pin. 487.

Sabina. DOD. pempt. 855.

Sabina baccata. LOB. adv. p. 447.

Sabina sterilis. CAM. epit. p. 56.

Sabina. MATTH.

OFF. *Sabina.*

Loc. In alpinis rupestribus soli expositis non infrequens. *FRUTEX.*

VIR. Tota planta fortissimi, & gravis odoris est, aromatici tamen, saporis vero calidi, & acris. Continet principium resinosum aliquid habens terebinthinacei, & insignem olei essentialis maxime acris, & calidi quantitatem. Exstimulat, & valde calefacit: resolvit, & rarefaciendo sanguinem fluidorem facit; aestum in eo gignit, & vasa sanguinea aperit. Tumoribus, ut ajunt, frigidis, aedematosis, atque contusionibus resolvendis inservit, sive in fotu, sive in epithemate. Foliorum *Sabinae* pulvis luxuriantes, & spongiosas ulcerum carnes absunit, torpidamque fibram actionem erigit. Intus adhibetur *Sabina* ad menses pellendos, & mortuum foetum excludendum. Aptum remedium esse potest iis in casibus, in quibus rerefactio sanguinis timenda non sit, atque arteriarum aucta actio sufficere possit ad vasa uteri aperienda. Non raro vidi ex usu *Sabinae* febrim fuisse excitatam, ac haemorragiam uteri subortam fuisse. Scelestae foeminae abortum *Sabina* tentare solent. Si agatur de mensibus promovendis dari utique poterit (si opportuna judicetur) aliquoties *Sabina*, sed ejus generis medicamentum non est, in cuius usu persistere liceat. Dosis foliorum *Sabinae* in pulverem redactorum est a scrupulo uno ad drachmam unam. Drachmarum autem duarum, aut trium pondere ex aqua, aut jure decoquitur.

1949. JUNIPERUS communis.

Juniperus foliis ternis patentibus mucronatis, bacca longioribus. LINN. spec. p. 1470.

Juniperus foliis convexo-concavis aristatis, baccis alaribus sessilibus. HALL. hist. tom. 2. n. 1661.

Juniperus foliis verticillatis patentibus mucronatis, baccis minoribus nigro-violaceis.

GER. Fl. Galloprov. p. 545. n. 2.

Juniperus vulgaris fruticosa. BAUH. pin. 489.

Juniperus vulgaris, baccis parvis purpureis. BAUH. hist. I. part. 2. p. 293.

B. *Juniperus minor montana folio latiore, fructuque longiore.* BAUH. pin. 489.

Ginepro. MATTH.

OFF. Juniperus.

VERN. Geneiver.

Loc. In apricis saxosis sylvis, & montanis apricis ubique provenit. *FRUTEX.*

VIR. *JUNIPERUS communis*, & *oxycedrus* similes, ac prorsus eximias virtutes habent, multiplicitaque generis collecta principia possident. Multum salis alkalini fixi ex iisdem obtinetur, ac gummosa substantia adstringens, & leviter aromatica adest, quae in cortice, ac immaturo fructu evidentior est. Major autem vis posita est in resinoso-oleosa aromatica substantia, quae oleum essentiale largitur. Baccæ praesertim in usum Medicum eliguntur. Eae immaturaæ utique subaromaticæ sunt, sed stipticae, ac acidum ostendunt: at quum ad maturitatem pervenerunt, praebent pulpam semina continentem, primum ad gustum subdulcem, deinde sub-amaram, acrem, aromaticam: atque terebinthinaceam substantiam cum oleo etiam essentiali tenent. Baccæ hujusce plantæ carminativae sunt, tonicae, stomachi fibras corroborant, tenui aromatico principio nervorum gastricorum actionem instaurant, succi gastrici vim adaugent, haerentem etiam in stomacho mucum abstergent. Propterea inter eximia stomachica habetur *rob* baccarum *JUNIPERI* iis omnibus in casibus, in quibus recensitae adsunt indicationes. Multum omnino prodest in stomachi imbecillitate, quae diuturnas moestitias consequitur, plurimumque juvat ad flatus discutiendos, motumque intestinalium peristalticum excitandum, si ex antedictis caussis morbus nascatur. Ad sanguinem delatae *JUNIPERINÆ* particulae mucum blande solvunt, actionem vasorum incitant, sanguificationem promovent, vasa aperiunt, atque urinam peculiariter pellunt. Idcirco ejusdem usus utilis est in leucophlegmatia, cachexia, morbis renum ex muco lentescente: menses pariter, & haemorrhoides promovet. Quod si validiora tonica, aut efficaciora emmenagoga morbus desideret, eadem solent cum *rob* baccarum *JUNIPERI* conjungi. Torrefactæ baccæ *JUNIPERI* instar granorum *Caffè* adhibitæ non exiguum habent efficaciam ad menses ciendos, ac urinam pellendam. Praesertim autem commendantur ad mucoso-sabulosas congestiones e renibus protrudendas, & evacuandas. Licet autem *rob* baccarum *JUNIPERI* paullo confidentius uti Medicus possit, eo quod multum acre aroma non contineat, & terebinthinaea substantia mitior sit, longeque parcior, quam in terebinthina: observatum tamen est nimiam hujusce remedii frequentiam non modo calefacere, sed & caput afficere, neque sine debita circumspectione esse ejusdem adhibitioni insistendum. Oleum essentiale e baccis hujusce plantæ elicitor proxime accedit ad oleum *terebinthinae*, plurimosque ex iis, quos recensuimus, usus praebere potest, sed excellere dicitur vi carminativa, nervina instaurante, ac etiam diuretica, atque potest dari aquae convenienti instillatum a guttis sex ad scrupulum unum. Odontalgiam ex carie dentium mitigat, cariemque continet, enecat etiam, atque abigit vermiculos in ulceribus interdum enatos, ita ut sustulerit gravem auris dolorem natum ex vermiculis meatus auditorii interiores partes lacessentibus. Spiritus earumdem baccarum praestantem habet vim diureticam, ac datur a scrupulo semisse, ad drachmam unam etiam in convenienti vehiculo. Lignum etiam *juniperinum* suas magnas vires possidet, quum in ligni substantia jam existat magna activorum principiorum pars, quae deinde in baccis colliguntur; diureticum, diaphoreticum, resolvens, antisepticum egregium est, ac ejusdem decoctum utile est in cachexia, rheumatismo, morbis renum, iisque cutis foeditatibus; quae similis naturae medicamenta expostulant. De ligno *JUNIPERI* traditum est ipsam luem venereum superari, atque *Guajaci* ligno aequiparari posse. Tantas utique vires non tribuo, sentio autem vere utile medicamentum esse ad nonnullos morbos, qui post luem venereum remanent, superandos. In ea cachexia, sive etiam hydropsis specie, quae interdum scarlatinae, & morbilis supervenit, (si quidem horum exanthematum malignum miasma sanguini non inhaereat) juvat decoctum hujusce ligni. Hoc decoctum efficacins adhuc diureticum redditur, si cineres ipsius *JUNIPERI* adjiciantur. Combusta enim haec planta multum salis alkalini lixivialis praebet, quod instar aliorum lixivialium serum solvit, atque urinas pellit. Ligni hujusmodi dosis est ab uncia semisse ad uncias duas. In calidioribus regionibus vera sandaracha etiam ex his *JUNIPERI*

speciebus in rimis corticis profluit. Haec gummi-resina vernicis materiam praebet, ulceribusque exsiccandis a Chirurgis inspergitur. Suffitus ex JUNIPERO, maximeque ex ipsis baccis, atque sandaracha combustis, usitatum, & vere utile odoramentum est ad aërem corrigendum occasione febrium putridarum, & pestilentiarum. Idem suffitus dissipat leves tumores oedematosos, atque symbolam etiam suam confert in rachitide ad artus imbecillos firmandos.

1950. JUNIPERUS Oxycedrus.

Juniperus foliis ternis patentibus mucronatis, bacca brevioribus. LINN. spec. p. 1470.

GOU. monsp. p. 509.

Juniperus foliis verticillatis patentibus, mucronatis, baccis majoribus rufescensibus. GER.

Fl. Gallopr. p. 544. n. 1.

Juniperus major bacca rufescente. BAUH. pin. 489.

Oxycedrus. CLUS. hist. p. 39.

Oxycedrus phoenicea. DOD. pempt. 853.

Juniperus major monspeliensium. LOB. ic. 223.

Juniperus phoenicea Bellonio, s. Oxycedrus, quibusdam Juniperus major bacca rubra.

BAUH. hist. I. part. 2. p. 297.

Loc. Ubique in collibus, & sylvis apricis Nicaeensis, potissimum versus Uneliam.
FRUTEX.

1951. JUNIPERUS lycia.

Juniperus foliis ternis undique imbricatis ovatis obtusis. LINN. spec. p. 1471.

Cedrus phoenicea altera Plinii, & Theophrasti. LOB. ic. 221.

Cedrus folio cupressi media, majoribus baccis. BAUH. pin. p. 487.

Loc. Inter S. Dalmazzo, & Sospello ad rupes. FRUTEX.

1952. JUNIPERUS phoenicea.

Juniperus foliis ternis oblitteratis imbricatis obtusis. LINN. spec. p. 1471.

Cedrus folio cupressi, major, fructu flavescente. BAUH. pin. p. 487.

Loc. Frequens in Comitatu Nicaeensi, & collibus Uneliae. FRUTEX.

TAXUS. LINN. gen. n. 1006., syst. n. 1135. TOURN. tab. 362.

Flores sexu, & tota planta distincti. Floris masculi calyx est gemma ex squamis saepius quatuor, quarum exteriores duriores sunt. Crassum filamentum carnosum antheras plures angulosas sustinet, breviter petiolatas. Foemineo flori similis squama. Germen receptaculo impositum, stylo vix ullo donatum, evadit semen superne nudum, inferne placenta comprehensum.

1953 TAXUS baccata.

ICON. TAUR. Vol. XX. tab. 84.

Taxus foliis approximatis. LINN. spec. p. 1472.

Taxus baccifera. HALL. hist. 2. n. 1663.

Taxus. CAM. epit. 840. BAUH. hist. 1. p. 241.

Tasso. MATTH.

Loc. In montanis editioribus sylvis alpium frequens est. Copiosior adhuc in Sabaudia. ARBOR.

II. FILAMENTIS DISTINCTIS

A. JULIFERÆ

SALIX. LINN. gen. n. 976. syst. n. 1098. TOURN. tab. 364.

Flores sexu, & tota planta distincti amenti, singulis squamis florem unum ferentibus. Mari stamna duo ad quinque, & glandula nectarifera in centro flosculi. Foemineo florri germen cum stylis duobus evadit capsula unilocularis, bivalvis, cornuta, semina papposa continens.

FOLIIS SERRATIS

1954 SALIX triandra.

Salix foliis glabris elliptico-lanceolatis serratis, stipulis dentatis, julis gracilibus triandris. HALL. hist. tom. 2. n. 637.

Salix foliis serratis glabris, floribus triandris. LINN. spec. p. 1442.

Salix foliis elliptico-lanceolatis, utrinque glabris serratis appendiculatis. GMEL. sib. n. 9. p. 155. tab. 34. f. 3.

Loc. In sylvis montanis. FRUTEX.

1955. SALIX caprea.

ICON. TAUR. Vol. VII. tab. 33. 34.

Salix foliis ovatis rugosis, subtus tomentosis undatis, superne denticulatis. LINN. spec. p. 1448. Flor. Lapp. 365. tab. 8. f. 5.

Salix foliis ovatis rugosis, subtus reticulatis tomentosis, julis ovatis, stipulis amplexicaulibus serratis. HALL. hist. tom. 2. n. 1653.

Salix foliis ovatis rugosis, subtus tomentosis, sursum denticulatis. ROY. Leyd. p. 83. n. 6.

Salix foliis stipulatis ovatis, subtus tomentosis, filamentis duobus distinctis. SCOP. Fl. Carn. p. 407. ed. 2. n. 1205.

Salix latifolia rotunda. BAUH. pin. 474.

Loc. In paludosis locis frequens ubique. FRUTEX.

1956. SALIX pentandra.

Salix foliis serratis glabris, flosculis pentandris. LINN. spec. p. 1442. GMEL. sib. 1. p. 153. tab. 3. 4. f. 1.

Salix foliis glabris ovato-lanceolatis, petiolis glandulosis, floribus hexandris. HALL. hist. 2. n. 1639.

Salix folio laureo, s. lato glabro odorato. RAI. hist. 1420.

Salix spontanea folio amygdalino, fragilis non auriculata. BAUH. hist. I. p. 214.

Loc. In montibus Exilliarum, & Fenestrellarum. FRUTEX.

1957. SALIX phylicifolia.

Salix foliis serratis glabris lanceolatis crenis undatis. LINN. spec. p. 1442. Flor. Lapp. 351. tab. 8. f. D.

Loc. In alpibus Fenestrellarum. FRUTEX.

1958. SALIX alba.

Salix foliis lanceolatis acuminatis serratis, utrinque pubescentibus, serraturis infimis glandulosis. LINN. spec. p. 1449.

Salix arborea foliis ellipticis lanceolatis, subtus sericeis, dentibus crassescientibus. HALL. hist. n. 1635.

Salix maxima alba fragilis hirsuta. BAUH. hist. II. p. 212.

Loc. Vulgaris secus fluvios, & sylvas subhumidas. ARBOR.

VIR. SALICIS arbor continet principia amara, adstringentia, & attemperantia. Ex amentis florum aqua stillatitia educta frequentem in usum venit in febris acutis, scopo attemperandi, somnumque conciliandi. Vis stiptica major inest cortici, atque in pulverem redactus dosi drachmae unius repetitis dosibus exhibitus tempore apyrexiae sustulit febres intermittentes. Idem etiam remedium adhibitum est ad fluidam alvum sistendam: hasce autem utilitates afferre videtur principio acido, amaro, quod blande abstergit, atque vitiosam bilem emendat. Contemnendum remedium non est, minime tamen cortici Peruviano aequiparandum. Illud autem commodum ex eo habetur, quod post se relinquere nequeat mala, quae interdum inopportunum corticis Peruviani usum consequuntur.

1959. *SALIX viminalis.*

Salix foliis integerrimis lanceolato-linearibus longissimis acutis subtilis sericeis, ramis virgatis. LINN. spec. p. 1448.

Salix foliis praelongis, obscure dentatis, subtilis tomentosis, & albicantibus. HALL. hist. 2. n. 1641.

Salix ramis villosis, foliis linear-lanceolatis subtilis tomentosis. ROY. Leyd. p. 84. n. 12.

Salix foliis exstipulatis lanceolato-linearibus dentatis rugosis, infra tomentosis, marginibus reflexis. SCOP. Fl. Carn. p. 410. n. 5. ed. 2. n. 1211.

Salix longifolia. LAM. Fl. Franc., tom. 2. p. 232.

Salix folio longissimo. RAJ. syn. 3. p. 450.

Salix fragilis. BAUH. pin. 474. prodr. 159.

Salix foliis angustis, & longissimis crispis, subtilis albicantibus. BAUH. hist. I. p. 212.

VERN. Sales.

Loc. In arenosis fluminis Chison frequentissimos cespites constituit. FRUTEX.

1960. *SALIX vitellina.*

Salix foliis serratis ovatis acutis glabris: serraturis cartilagineis, petiolis calloso-punctatis. LINN. spec. p. 1442.

Salix sativa lutea tenuior sativa viminea. BAUH. hist. I. p. 2. pag. 214.

Loc. Ad fluvios, & torrentes locis montanis, & collinis. ARBOR.

1961. *SALIX amygdalina.*

Salix foliis serratis glabris lanceolatis petiolatis, stipulis tapeziformibus. LINN. spec. p. 1443.

Salix stipulis serratis, foliis lanceolatis serratis glabris. HALL. hist. tom. 2. n. 1636.

Salix spontanea fragilis amygdalino folio auriculata. BAUH. hist. II. p. 214.

Salix folio amygdalino utrinque virente aurito. BAUH. pin. 473.

Salix foliis serratis glabris acuminatis appendiculatis. LINN. Flor. Lapp. p. 349. tab. 8.

Loc. In arenosis, & alveis fluminis, & torrentium. FRUTEX.

1962. *SALIX hastata.*

Salix foliis serratis glabris subovatis acutis sessilibus, stipulis subcordatis. LINN. spec. p. 1443.

Salix foliis serratis glabris subovatis sessilibus appendiculatis. LINN. Flor. Lapp. 354. tab. 8. f. G.

Salix stipulis dentatis, foliis ovato-lanceolatis, glumis ovatis pilosis. HALL. hist. tom. 2. n. 1638.

Loc. Secus Padum in sylvestribus collibus, & alibi in submontanis frequens; in monte Cenisio non rara. FRUTEX.

Obs. In nostra folia inferiora ramorum obtusiora, subrotunda, omnia petiolata, subtilis caesio rore perfusa, glaberrima tamen. Stipulae semiamplexicaules, rotundatae, serratae.

1963. *SALIX fragilis.*

Salix foliis serratis glabris ovato-lanceolatis, petiolis dentato-glandulosis. LINN. spec. p. 1443.

Salix fragilis. BAUH. pin. 474. prodr. 159.

Salix folio amygdalino utrinque virente aurito. BAUH. pin. 473.

Loc. In sylvis montanis oritur. FRUTEX.

1964. SALIX helix.

Salix foliis serratis glabris lanceolato-linearibus, superioribus oppositis obliquis. LINN.
spec. p. 1444.

Salix monandra foliis glabris linear-lanceolatis serratis, superne conjugatis, julis tomentosis. HALL. hist. tom. 2. n. 1640.

Salix humilior foliis angustis subcinereis, ut plurimum sibi invicem oppositiis. RAJ.
Cantabr. p. 144.

Salix monandra Arduini mem. p. 67. ic.

Salix helice Theophrasti. DALECH. hist. 277.

Loc. Eisdem locis cum amygdalina provenit. FRUTEX.

1965. SALIX myrsinoides.

ICON. TAUR. Vol. XV. tab. 76. fig. 4.

Salix foliis serratis glabris ovatis venosis. LINN. spec. p. 1445. Flor. Lapp. §. 353.
tab. 8. f. 7. & tab. 7. fig. 6.

Salix foliis ovato-lanceolatis venosis serratis, julis tomentosis. HALL. hist. tom. 2. n. 1645.

Salix pumila alpina myrsinoides. PONT. Comp. tab. botanic. p. 149.

Loc. In monte Cenisio, & alpibus Vinadii. FRUTEX.

1966. SALIX arbuscula.

Salix foliis subserratis, glabris subdiaphanis, subtus glaucis, caule suffruticoso. GMEL.
sibir. vol. 1. p. 166. LINN. spec. p. 1445. Flor. Lapp. tab. 8. f. e. m.

Salix foliis ovato-lanceolatis teneris serratis, stipulis lanceolatis. HALL. hist. tom. 2.
n. 1647.

Loc. In alpibus minime rara. FRUTEX.

1967. SALIX herbacea.

ICON. TAUR. Vol. XV. tab. 76. fig. 2.

Salix foliis serratis glabris orbiculatis. LINN. spec. p. 1445. Flor. Lapp. §. 355. tab. 8.
f. h. & tab. 7. fig. 3. 4. JACQ. Vind. p. 296.

Salix foliis orbiculatis serratis glabris, julis paucifloris. HALL. hist. tom. 2. n. 1649.

Salix alpina lucida repens, alni rotundo folio. BOCC. mus. p. 19. tab. 1. f. ult.

Loc. BOCcone reperit in monte Cenisio, sed minime rara in summis jugis alpium
frigidiorum. SUFFRUTEX.

1968. SALIX retusa.

ICON. TAUR. Vol. XV. tab. 76. fig. 3.

Salix foliis subserratis glabris obovatis obtusissimis. LINN. spec. p. 1445.

Salix foliis glabris ovatis nitentibus, julis paucifloris. HALL. hist. tom. 2. n. 1648.

Salix serpyllifolia. SCOP. Fl. Carn. ed. 2. p. 255. cum icon.

Salix alpina angustifolia repens non incana. BAUH. pin. 474. prodr. 159.

Salix alpina serpylli folio lucido. BOCC. mus. 2. p. 18. tab. 1.

Salix pumila folio utrinque glabro. BAUH. hist. I. p. 217.

Salix alpina minima repens retuso serpylli folio lucido. BOCC. mus. p. 18.

Salix humilis repens. LOB. adv. p. 423.

Loc. BOCcone in sterilibus parvi montis Cenisii, & in montibus Sabaudicis nasci
tradidit; LOBELIUS praeterea in aliis quamplurimis nostris alpibus reperi scri-
psit, atque revera summarum alpium indigena planta est. SUFFRUTEX.

FOLIIS INTEGERRIMIS

1969. SALIX reticulata.

ICON. TAUR. Vol. XV. tab. 76. fig. 1.

Salix foliis integerrimis glabris ovatis obtusis. LINN. spec. p. 1446. Flor. Lapp. 359.
tab. 8. f. l. & tab. 8. f. 1. 2. JACQ. Vindob. 296.

Salix foliis rotundis integerrimis subtus tomentosis, julis gracilibus longe petiolatis.
HALL. emend. 3. n. 102. hist. n. 1650.

Salix pumila folio rotundo integerrimo, julo gracili. HALL. *Helv.* 154.

Salix pumila folio rotundo. BAUH. *hist.* II. p. 217.

Loc. Ubique frequens in summis alpibus. *SUFFRUTEX.*

1970. SALIX aurita.

Salix foliis integerrimis, utrinque villosis obovatis appendiculatis. LINN. *spec.* p. 1446.

Salix foliis rugosis reticulatis integerrimis, inferne tomentosis, julis ovatis. HALL. *hist.* tom. 2. n. 1452.

Salix caprea pumila folio subrotundo subtus incano. RAJ. *syn.* 3. p. 450.

Loc. In alveis fluminum passim adinvenitur. *FRUTEX.*

1971. SALIX Lapponum.

Salix foliis integerrimis hirsutis lanceolatis. LINN. *spec.* p. 1447. *Flor. Lapp.* §. 336. tab. 8. f. t.

Salix pumila foliis utrinque candicantibus, & lanuginosis. BAUH. *pin.* 474. GMEL. *sib.* I. p. 164. tab. 36. f. 1.

Salix foliis integerrimis ovato-lanceolatis, subtus sericeis, julis tomentosis. HALL. *hist.* tom. 2. n. 1642. & *helv.* tab. 14.

Loc. In alpibus Critò Jambon. *FRUTEX.*

1972. SALIX arenaria.

Salix foliis integris ovatis acutis, supra subvillosis, subtus tomentosis. LINN. *spec.* p. 1447. *Flor. Lapp.* §. 362. tab. 8. f. o. q.

Salix pumila foliis utrinque candicantibus, & lanuginosis. GMEL. *sib.* tom. 1. p. 144. tab. 36. f. 1.

Loc. Non infrequens secus torrentes alpium. *FRUTEX.*

BETULA. LINN. *gen.* n. 933. *syst.* n. 1052. TOURN. *tab.* 360.

Flores sexu in eadem planta distincti. Flores masculi in amento cylindraceo imbricato; stamena protecta sunt squamula, quae alias accessoria squamulas habet, quatuor in *alno*, duodecim in BETULA. Strobilus foemineus laxe imbricatus ex squamis, quae etiam aliis auctae sunt; sub singula squama germen unicum, aut duo; dupli stylo instructa, quae in nuda abeunt semina.

1973. BETULA alba.

ICON. TAUR. Vol. VI. *tab.* 148.

Betula foliis ovatis acuminatis serratis. LINN. *spec.* p. 1393.

Betula foliis cordato-lanceolatis serratis. HALL. *hist.* tom. 2. n. 1628.

Betula. BAUH. *hist.* I. part. 2. p. 149. SCOP. *Fl. Carn.* p. 413.

Betula. MATTH.

OFF. Betula.

VERN. Biôla.

Loc. In sylvis subalpinis, non aquosis, frequens admodum. *ARBOR.*

VIR. Non exigui sunt usus, qui ex BETULA habentur. Lignum, quod album est, & in nodis rubello pulchro colore variegatum, variis tornatorum operibus inservit. Focum egregie alit, bonumque carbonem praebet. Folia ovibus, & capris in pabulum cedunt. Eadem una cum cortice, & tenellis ramis ad coria firmando adhibentur. Ex arbore vulnerata antequam folia prodeant, copiosa vena prosilit succi acido-dulcis, qui sapidior est, si ex superioribus, & mediocribus ramis eliciatur. Hic succus acidae naturae, & fermentescibilis est, ita ut ex eo fermentato cum additione vini, aut fructuum acidorum etiam cerevisia obtineatur. Idem igne inspissatus, & loco frigido repositus deponit sal saccharinum, sive substantiam salinam *Manna* analogam; si lagenâ ipse contineatur, & superpositum in orificio oleum habeat, per aliquod tempus immutatus servari potest. Saponaceas, solventes, diureticas virtutes habent, ac sine stimulo, impetu, magna irritatione, quam plura diuretica habent, urinas pellit. Magni aestimatur in calculo renum pellendo, & hydrope incipiente, com-

mendaturque ad scabiem retropulsam expellendam. Datur duorum ciatorum mensura matutino tempore. In ipso praeterea scorbuto suis etiam laudibus elatus est, necnon in cachexia scorbutica, ut ajunt, calida omnino opportunus esse videtur.

1974. BETULA Alnus.

- Betula pedunculis ramosis.* LINN. spec. p. 1394.
Alnus foliis glabris rotundis, rotunde crenatis, spongiolis ad nervorum angulos. HALL. hist. tom. 2. n. 1630.
Betula alnus. SCOP. Fl. Carn. ed. 2. p. 233.
Alnus. MATTH. DUHAM. arbor 1. tab. 15.
VERN. Verna.
Loc. In sylvis subhumidis, atque ad fossas aquarum vulgatissima. *ARBOR.*

POPULUS. LINN. gen. n. 996. syst. n. 1123. TOURN. tab. 365.

Flores sexu, & tota planta distincti. Flori masculo squamae uniflorae, fimbriatae, amentum oblongum constituentes; stamina octo brevissima; nectarium corniculatum. Flori foemineo amentum, squamae, & nectaria, ut in stamineo; stigma quadrifidum. Fructus oblongus, trilocularis, bivalvis. Semina papposa.

1975. POPULUS alba.

- Populus foliis subrotundis dentato-angulatis, subtus tomentosis.* LINN. spec. p. 1463.
 HALL. hist. tom. 2. n. 1634.
Populus alba majoribus foliis. BAUH. pin. 429.
Populus leuce. BAUH. hist. I. part. 2. p. 160.
Popolo bianco. MATTH.
VERN. Arbron.
OFF. Populus alba.
Loc. In sylvis humectis, & secus flumina. *ARBOR.*

1976. POPULUS tremula.

- Populus foliis subrotundis dentato-angulatis utrinque glabris.* LINN. spec. p. 1464.
Populus foliis glabris, orbiculatis acuminatis, laxe serratis. HALL. hist. tom. 2. n. 1633.
Populus tremula. BAUH. pin. 429.
Popolo libico. MATTH.
VERN. Termo.
Loc. Ubique in sylvis Taurinensibus, & montanis. *ARBOR.*

1977. POPULUS nigra.

- Populus foliis deltoidibus acuminatis serratis.* LINN. spec. p. 1464.
Populus foliis glabris, cordato-rhomboideis, serratis. HALL. hist. tom. 2. n. 1632.
Populus nigra. BAUH. pin. 429. BAUH. hist. II. p. 155.
Popolo nero. MATTH.

VERN. Arbra.

OFF. Populus nigra.

Loc. Etiam secus fluentes aquas admodum frequens. *ARBOR.*

VIR. Gemmae utriusque POPULI, nigrae nimirum, & albae, primovere grate odoratae sunt, ac inter digitos pressae dant substantiam resinoso-balsamicam. Hujusmodi substantia spiritu vini extracta odore suo storacem aemulatur. Datur hujusmodi tinctura drachmae unius pondere cum juscule in internis ulceribus, atque excoriationibus; mite nimirum demulcens, & balsamicum medicamentum est, quod contumaces alvi fluxus ab excoriatione earum partium sustentatas dicitur sustulisse. Hae gemmae nomen dederunt unguento *Populeo*, quod frequenter imperatur ad haemorroidum dolores leniendos. Propolis apum ex hisce etiam gemmis colligitur. Cum pappo seminum chartam fecit *Cl. SCHEFFER.*

~~carpinus~~ CARPINUS LINN. gen. n. 952. syst. n. 1073. Tourn. tab. 348.

Flores sexu in eadem planta distincti. Flori masculo amentum cylindraceum; squamae oblongae, uniflorae, margine villosae; Stamina multa. Flori foemino amentum foliosum, laxum. Squamae biflorae. Calyx sexfidus. Ovulum parvulum. Styli duo. Fructus est nux ovata, angulosa, monosperma, intra basim squamae calycinae concavae haerens.

1978 CARPINUS betulus.

Carpinus squamis strobilorum planis. LINN. spec. p. 1416. HALL. hist. tom. 2. n. 1627. SCOP. Fl. Carn. p. 413.

Carpino Matth. DOD. pempt. 841.

VERN. Cherpo.

Loc. Ad sepes, & hortos magnatum colitur, & in sylvis montanis sponte nascitur.

ARBOR.

CORYLUS LINN. gen. n. 953. syst. n. 1074. Tourn. tab. 347.

Flores sexu in eadem planta distincti. Flori masculo amentum cylindraceum, constans ex squamis trifidis segmento medio latiori, unifloris. Stamina octo, vel plura.

Foeminei Flores in glomeres ad basim juli congesti decem, & ultra, quorum plerique abortiunt. Ovula duabus tubis instructa. Calyx bifidus, lacer cum fructu increscit, & nucem osseam continent laevem, monospermam, nucleo simili foetam.

1979 CORYLUS Avellana.

ICON. TAUR. Vol. XX. tab. 74.

Corylus stipulis ovatis obtusis. LINN. spec. p. 1417.

Corylus sepium. HALL. hist. tom. 2. n. 1625.

Corylus sylvestris. BAUH. pin. 118.

Sylvestris Avellanae. BAUH. hist. I. part. 1. p. 269.

Avellana, ossia nucciuole. MATTH.

OFF. *Corylus, s. nux avellana.*

VERN. *Ninsole.*

Loc. Vulgatissima in sylvis agri Pedemontani, & montanis humilioribus. FRUTEX.

VIR. Ligni carbones utiles pictoribus, atque ad pulverem pyrum conficiendum recepti. Nuclei farinosi, edules, sed stomacho graves. Dimidiam sui ponderis partem constituit oleum unguinosum, omnis odoris expers, aptum ad odoramenta recipienda, & in pictorum usum cedens.

QUERCUS LINN. gen. n. 949. syst. n. 1070. Tourn. tab. 349.

Flores sexu in eadem planta distincti. Masculi flores quasi in amentis laxioribus congesti, filis ex gemmis oriundis, quibus calyx est in quatuor, aut quinque partes divisus.

Stamina 6-10. Foeminae ovula nonnulla filis ex aliis gemmis oriundis adhaerent, stylo 3-fido, aut 5-fido instructa. Calyx in cavam cupulam mutatur, glandem, sive nucem oblongam sustinens nucleo simili foetam.

1980 QUERCUS Ilex.

Quercus foliis ovato-oblongis indivisis, serratisque, subtus incanis, cortice integro. LINN. syst. 12. p. 629.

Quercus foliis ovatis indivisis, subtus tomentosis. GER. Fl. Galloprov. p. 530. n. 2.

Ilex oblongo serrato folio. BAUH. pin. 424.

Ilex arborea. BAUH. hist. I. part. 2. p. 95.

Loc. Sylvarum agri Nicaeensis indigena. FRUTEX.

1981. QUERCUS suber.

Quercus foliis ovato-oblongis indivisis serratis subtus tomentosis, cortice rimoso fungoso.

LINN. spec. p. 1413.

Suber latifolium perpetuo virens. BAUH. pin. 424.

Suber latifolium. BAUH. hist. I. part. 2. p. 103.

OFF. Suber.

Loc. Habitat in montanis Nicaeae. ARBOR.

VIR. Cortex spongiosus, crassus, mollis, & foraminulosus praestat substantiam sub nomine *Natta* notissimam, quae commoda obturacula praebet, pedibusque ad humidum arcendum subjicitur.

1982. QUERCUS coccifera.

Quercus foliis ovatis indivisis spinoso-dentatis glabris. LINN. spec. p. 1413.

Quercus foliis ovatis sinuato-spinosis, utrinque glabris. GER. Fl. Galloprov. p. 531. n. 3.

Quercus foliis ovatis dentato-spinosis. ROY. Leyd. p. 81. n. 8.

Ilex aculeata Coccina glandifera. BAUH. pin. 425.

Ilex coccinifera. BAUH. hist. I. part. 2. p. 106.

Coccus infectoria. LOB. ic. 153.

Loc. In sylvis Nicaeensibus rarer, quam praecedens. ARBOR.

VIR. Haec porrigit grana *Chermes*, quae nihil aliud sunt nisi corpora insecti cuiusdam ad peculiarem *Coccus* referendi, & ad coccineum colorem parandum diligenter collecta. Vis cardiaca, & adstringens iisdem tribuitur, & in confectione *alkermes* recipiuntur. Cardiaci, aut adstringentis hujusce medicamenti utilitas a Medicis disputatur, ita ut certioribus remediis utendum esse existimemus.

1983. QUERCUS Robur.

ICON. TAUR. Vol. XX. tab. 85.

Quercus foliis glabris semipinnatis, pinnis obtusis, superioribus majoribus. HALL. hist. tom. 2. n. 1626.

Quercus foliis deciduis oblongis superne latioribus: sinibus acutioribus, angulis obtusis.

LINN. spec. p. 1414.

Quercus cum longo pediculo. BAUH. pin. 420.

Quercus cum longis pediculis. BAUH. hist. I. part. 2. p. 70.

Quercia. MATTH.

VERN. Rôl.

Loc. Ubique in sylvis. ARBOR.

VIR. Haec est vulgatissima apud nos. Omnes QUERCUUM species adstricteriam vim habent, in tota utique planta diffusam, sed in cortice fortiore, quae pendet ab acido vitriolico, in hoc vegetabili minus mutato. Ad coria firmando, & nigrum colorem parandum apta est quercina substantia. Gallae, quae foliis innascuntur, tum etiam illa species, quae in petiolis excitatur, insectorum opus sunt, ad *Cynipis* genus pertinent. Gallae foliorum ad nigrum colorem, & atramentum insignis, & familiaris usus sunt: at opportuniores, quae ex regionibus calidioribus veniunt. Semina quercus, sive glandes substantiam habent farinosam, subadstringentem; subibus saginandis inserviunt, & panem etiam, multum urgente fame, dederunt. Quae priscis hominibus in Graecia panem suppeditabant, ad aliam QUERCUS speciem pertinent: sed certum etiam est sapidores, magisque nutrientes esse glandes QUERCUUM calidis in regionibus provenientium. Decoctum glandium, & cupularum torrefactarum commendatum est in calculo renum, & podagra. Cum aliqua stiptica vi abstergunt, atque dicuntur non modo tubulos renales expedire, sed vasorum tonum firmare, duplique hac utilitate podagras opitulari. Nobis hoc remedium in podagra non placet, qui existimamus periculosam maxime rem esse, articulos firmando, podagras recursus avertere. Propter vim adstringentem, ad febrem intermittentem tollendam, & alvi fluxum cohibendum haec arbor, praesertim fructibus, & cortice, medicamenta dedit, quae nullam habent frequentiam apud Medicos, quum alia minus stomacho gravia, & efficiacia suppetant.

1984. QUERCUS esculus.

Quercus foliis pinnatifidis, laciniis lanceolatis remotis acutis, postice angulatis. LINN.
spec. p. 1414.

Quercus parva, sive fagus Graecorum, & Esculus. BAUH. pin. p. 420.
Loc. In sylvis collum passim. ARBOR.

1985. QUERCUS aegilops.

Quercus foliis ovato-oblongis glabris serrato-repandis. LINN. syst. 12. p. 630.

Quercus echinatus. LAM. Fl. Franc. tom. 2. p. 207.

Quercus calyx echinata, glande majore. BAUH. pin. 420.

Cerri glans aegilops. BAUH. hist. I. part. 2. p. 77.

Aegilops minore glande. DOD. pempt. 831.

Loc. In sylvis calidioribus rarer. ARBOR.

1986. QUERCUS cerris.

Quercus foliis oblongis lyrato-pinnatifidis: laciniis transversis acutis: subtus subtomentosis.
LINN. spec. p. 1415.

Quercus calice hispido glande minore. BAUH. pin. p. 420.

Loc. Frequens in sylvis collinis. ARBOR.

FAGUS. LINN. gen. n. 951. syst. n. 1072. TOURN. tab. 351.

Flores sexu in eadem planta distincti. Flores mares in breve amentum congesti.

Calyx 4-6fidus. Stamina a 5. ad 18. Foeminae, flores nonnulli etiam in breve
amentum congesti. Calyx proprius quadrifidus. Styli tres. Capsula muricata,
aut echinata, 2-4locularis, quadrivalvis. Semina 2-4.

1987 FAGUS Castanea.

ICON. TAUR. Vol. XXII. tab. 14.

Fagus foliis lanceolatis acuminato-serratis subtus nudis. LINN. spec. p. 1416.

Castanea foliis ovato-lanceolatis serratis, dentibus aduncis. HALL. hist. tom. 2. n. 1623.

Castanea sativa. SCOP. Fl. Carn. ed. 2. n. 1187.

VERN. Castagnè.

Loc. Sponte nascitur in sylvis subalpinis, & in sylvis Liguriae ubique copiosissime;
data etiam opera colitur. ARBOR.

VIR. CASTANEÆ bonum alimentum suppeditant, sed validum stomachum requirunt.
In imbecillis facile dolorem capitum afferunt: nocent etiam iis, quibus debiles
pulmones sunt, aut convenienter non pervii.

1988. FAGUS sylvatica.

ICON. TAUR. Vol. XXII. tab. 29.

Fagus foliis ovatis obsolete serratis. LINN. spec. p. 1416.

Fagus foliis ovato-lanceolatis, oris undulatis. HALL. hist. tom. 2. n. 1622.

Castanea Fagus. SCOP. Fl. Carn. ed. 2. n. 1188.

Fagus. BAUH. pin. 419.

Faggio. MATTH.

VERN. Fò.

Loc. In montanis sylvis frequentissima. ARBOR.

VIR. Lignum optimum focum alit, & ex eo praestantiores carbonem nostrarum
alpigenae parant. Semina suspecti usus sunt, atque infensa habentur. Oleum ex
iis expressum lampadibus alendis inservit. Foliis FAGI siccatis culcitrae apud
eosdem alpicolas repleri solent.

HUMULUS. LINN. gen. n. 989. syst. n. 1116. TOURN. tab. 309.

Flores sexu, & planta distincti. Masculo calyx pentaphyllus. Stamina quinque, amentum nullum. Foeminae amentum ovato-oblongum, involucro tetraphyllo exceptum, squamis compositum, ovatis, imbricatim axi appositis. Styli duo.
Semen subrotundum, tegmine membranaceo cinctum.

1989 HUMULUS lupulus.

ICON. TAUR. Vol. VII. tab. 35. f. 1. 2.

Humulus lupulus. LINN. spec. p. 1457.

Lupulus. HALL. hist. tom. 2. n. 1618. GER. Fl. Galloprov. p. 526. n. 1.

Cannabis lupulus. SCOP. Fl. Carn. ed. 2. n. 1219.

Lupulus scandens. LAM. Fl. Franc. tom. 2. p. 217.

Lupulus mas, & foemina. BAUH. pin. 298.

Lupulo. MATTH.

VERN. *Luvertin*.

Loc. In dumetis, & ad sepes ubique. PERENNIS.

VIR. Tenerae *Lupulorum* summitates primo vere edules; paullo adultior planta amaritiem explicat, quae non placet. Cerevisiam ingredi solet *Lupulus*, ne acescat, dataque opera nonnullis locis colitur ad hunc usum. Strobili hujusce plantae majorem amaritiem habent, ac principium balsamicum ostendunt. In usum autem medicum commendantur non sine ratione strobili, & radix. Principio agunt gummoso-resinoso, abstergente, & saponaceo, nec immerito dicuntur valere ad obstructiones reserandas, limphae visciditatem emendandam, cutim apriendam, menses ciendos, & renes muco, sabuloque expurgandos. Radices *Lupuli* salsaeparillae substituuntur, atque adhibentur ab uncia una, ad uncias duas. Extractus datur dosi scrupuli unius.

PISTACIA. LINN. gen. n. 982. syst. n. 1108. TOURN. tab. 345.

Flores sexu, & tota planta distincti. Mari amentum laxum, squamis parvis unifloris.

Calyx quinquefidus parvus. Stamina quinque, minima. Foeminae amentum nullum.

Calyx trifidus. Germen calyce majus. Styli duo, vel tres reflexi.

Fructus est drupa ovata, sicca, monosperma.

1890 PISTACIA Therebinthus.

Pistacia foliis impari-pinnatis: foliolis ovato-lanceolatis. LINN. spec. p. 1455.

Therebinthus vulgaris. BAUH. pin. 400.

Terebinthus. DOD. pempt. 871.

Terebinto. MATTH.

OFF. *Terebinthus*.

Loc. In agro, & collibus Nicaeensis ubique. Inter *Cartos*, & *Monteu* Provinciae *Aquensis Ignatius MOLINERI*. FRUTEX.

VIR. Ex hac arbore in Insulis *Arcipelagi* profluit *terebinthina Chia*.

1891. PISTACIA Lentiscus.

Pistacia foliis abrupte pinnatis, foliolis lanceolatis. LINN. spec. p. 1455.

Lentiscus vulgaris. BAUH. pin. 399. TOURN. inst. 580.

Lentiscus. CLUS. hist. 1. p. 14. DOD. pempt. 871.

Lentiscus verus. LOB. adv. p. 412.

Lentisco. MATTH.

OFF. *Lentiscus*.

Loc. In aridioribus, & saxosis collibus Nicaeensium prope Mare. FRUTEX.

VIR. Haec planta in calidioribus regionibus dat *Mastichen*.

B. NON JULIFERÆ

I. GYMNONOMONOSPERMÆ

HIPPURIS. LINN. gen. n. 11. syst. n. 11.

Calyx nullus. Stamen unicum. Semen unicum. *Folia verticillata.*

1992 HIPPURIS vulgaris.

*ICON. TAUR. Vol. XVII. tab. 98.**Hippuris vulgaris. LINN. spec. p. 6.**Limnopeuce. HALL. hist. tom. 2. n. 1572. VAILL. mém. de l' acad. des Sciences an. 1719. tab. 1. f. 3.**Equisetum palustre linariae scopariae folio. BAUH. prodr. 24. Th. p. 241. brevioribus foliis polyspermum. BAUH. pin. 15.**Polygonum foemina. CAM. epit. 649.**Loc. Ad lente fluentes, aut stagnantes aquas vulgaris. PERENNIS.*

SALICORNIA. LINN. gen. n. 10. syst. n. 10.

Calyx integer, ventricosus. Stamen unicum. Semen unicum.

1993 SALICORNIA herbacea.

*Salicornia herbacea patula articulis apice compressis emarginato-bifidis. LINN. syst. 12. p. 51.**Salicornia articulis subaequalibus obtusis, internodiis approximatis. GER. Fl. Galloprov. p. 328.**Salicornia geniculata annua. TOURN. cor. 51. SAUV. Fl. Monsp. p. 7.**Salicornia. DOD. pempt. 82.**Kali geniculatum brevius. BAUH. pin. 289.**Loc. Ad maris Nicaeensis litus. ANNUA.*

POLYCNEMUM. LINN. gen. n. 51. syst. n. 53.

Calycis folia quinque, inaequalia, lanceolata, acuta. Stamina tria. Tuba unica.

Semen splendens, lenticulatum, involucro tenui, sericeo inclusum.

1994 POLYCNEMUM arvense.

*ICON. TAUR. Vol. VII. tab. 50.**Polycnemum. LINN. spec. p. 50. HALL. hist. tom. 2. n. 1570.**Camphorata vaginis spinosis. HALL. helv. 183. emend. 1. n. 22.**JACQ. Fl. Austr. tab. 365.**Polycnemum foliis, stipulisque subulatis. GOU. hort. monsp. p. 24.**Chenopodium annum humifusum folio breviori, & capillaceo. TOURN. inst. 506.**Anthyllis altera Italorum. LOB. 404.**Loc. Ad vias, & in arvis macilentis ubique frequens. ANNUUM.*

THESIUM. LINN. gen. n. 258. syst. n. 289.

Semen unicum calyci adnascitur, ita ut segmenta calycis ex summo semine nasci videantur. Segmenta calycis triangularia, quinque, & quatuor, intus colorata.

Stamina tot, quot segmenta floris. Tuba simplex apice globoso.

1995 THESIUM linophyllum.

Thesium calyce bracteis longiore, foliorum nervis decurrentibus. GOU. hort. monsp. p. 118. n. 1.

Thesium panicula foliacea, foliis linearibus. LINN. syst. 12. p. 188.

Thesium caule erecto paniculato, foliis lanceolatis. HALL. hist. tom. 2. n. 1573.

Liniphyllum alpinum latifolium majus. PONT. anth. p. 262.

Linaria montana, flosculis albicantibus. BAUH. pin. 213.

Anonymos linifolio. CLUS. hist. 1. p. 324.

Loc. In pascuis saxosis umbrosis montanis; provenit etiam in collibus Taurinensis;
TERRANEUS in aridis collium Montisferrati. PERENNE.

1996. THESIUM alpinum.

Thesium floribus subsessilibus, pedunculis foliosis, foliis linearibus. GER. p. 442. n. 2.
tab. 17. fig. 1.

Thesium racemo foliato, foliis linearibus. LINN. spec. p. 301. JACQ. Vindob. p. 213.
Fl. Austr. tab. 416.

Alchimilla alpina linariae folio, calyce florum albo in foliorum alis. TILL. pis. 6.

Loc. In pratis alpium, & saxosis apricis, tum alpinis, tum montanis. PERENNE.

STELLERA. LINN. gen. n. 439. syst. n. 483.

Calyx persistens, monophyllus, infundibuliformis, tubo longo, limbo quadripartito
segmentis aequalibus. Stamina octo. Semen unicum, rostratum.

1997 STELLERA passerina.

ICON. TAUR. Vol. XIX. tab. 22.

Stellera foliis linearibus, floribus quadrifidis. LINN. spec. p. 512.

Passerina. BAUH. hist. III. p. 456.

Lithospermum linariae folio, germanicum. BAUH. pin. p. 259.

Thymelaea linariae folio vulgaris. TOURN. inst. p. 594.

Linaria altera botryoides montana. COL. ecphr. 1. p. 82. tab. 80.

Thymelaea arvensis. LAM. Fl. Franc. tom. 3. p. 218.

Loc. Inter stipulas locis praesertim collinis abunde. ANNUA.

SCLERANTHUS. LINN. gen. n. 497. syst. n. 557.

Calyx persistens, semiquinquefidus, segmentis acutis margine coloratis. Stamina decem.

Semina duo, hinc convexa, inde plana, cum calyce quasi coalita.

1998 SCLERANTHUS annuus.

ICON. TAUR. Vol. X. tab. 66.

Scleranthus calycibus fructus patulis. LINN. spec. p. 580.

Scleranthus floribus patulis. HALL. hist. tom. 2. p. 255. n. 1551.

Knavel annum. SCOP. Fl. Carn. ed. 2. n. 501.

Polygonum gramineo folio majus erectum. BAUH. pin. 231.

Alchimilla erecta gramineo folio, minore flore. TOURN. inst. p. 508.

Loc. Locis sterilibus, & sabulosis ab aqua derelictis; tum etiam in arvis macilentiis vulgaris planta est. ANNUVS.

1999. SCLERANTHUS perennis.

Scleranthus calycibus fructus clausis. LINN. spec. p. 580.

Scleranthus floris segmentis erectis. HALL. hist. tom. 2. p. 254. n. 1550.

Alchimilla supina gramineo folio, minore flore. TOURN. inst. p. 508.

Alchimilla gramineo folio, majore flore. VAILL. paris. 4. tab. 1. fig. 5.

Knavel incanum flore majore, perenne. RAJ. synops. 3. p. 160. tab. 5. f. 1.

Polygonum minus polycarpon. TABERN. hist. 1215.

Polygonum cocciferum. CAM. epit. p. 691.

Loc. In valle Fenestellarum non infrequens est. PERENNIS.

ALCHEMILLA. LINN. gen. n. 153. syst. n. 165. TOURN. tab. 280.

Calyx octofidus. Stamina quatuor. Stylus unus. Semen unicum, calyce inclusum.

2000 ALCHEMILLA vulgaris.

ICON. TAUR. Vol. 1. tab. 134.

Alchemilla foliis lobatis. LINN. spec. p. 178.

Alchemilla foliis serratis palmatis seminovemfidis. HALL. hist. tom. 2. n. 1566.

Alchemilla floribus monogynis, foliis lobatis. SCOP. Fl. Carn. ed. 2. n. 174.

Alchemilla foliis lobatis, stipulis foliaceis serratis. GOU. hort. monsp. p. 73. n. 1.

Alchemilla vulgaris. BAUH. pin. 319. GARID. tab. 4.

Pes leonis, seu stellaria. BAUH. hist. II. p. 398.

Stellaria. MATTH.

OFF. *Alchemilla, Stellaria, vel Pes leonis.*

Loc. In pratis alpinis, & subalpinis ubique abunde. PERENNIS.

OBS. Singularem varietatem in alpibus di Viù legi, quae habet folia ultra medium in lobos secta, & pubescens, atque caulinulos humiliores, qui nimis supra radicalia folia vix efferuntur: fortasse haec erit ALCHEMILLA pubescens minor.

Hort. R. Paris.

2001. ALCHEMILLA alpina.

ICON. TAUR. Vol. 1. tab. 132.

Alchemilla foliis digitatis serratis. LINN. spec. p. 179.

Alchemilla foliis digitatis apice dentatis sericeis. HALL. hist. tom. 2. n. 1567.

Alchemilla foliis digitatis, stipulis membranaceis integerrimis. GOU. hort. monsp. p. 73. n. 2.

Alchimilla alpina quinquefolii folio subtus argenteo. TOURN. inst. 508.

Tomentilla alpina folio sericeo. BAUH. pin. 326.

Pentaphyllum, seu potius Heptaphyllum flore muscoso. BAUH. hist. II. p. 398.

Pentaphyllum alpinum petrosum minimum. LOB. adv. p. 307.

Loc. In siccis pascuis alpinis, & subalpinis vulgaris est. PERENNIS.

VIR. Modice abstergit, & non sine aliquo robore adstringit. Inter vulnerarias locum habet: eminet autem vis adstringens, & virtute sua plurimum convenit cum *Sanicula*. Intus datur utiliter (si adstringentia locum habeant) in mictu cruento, *Leucorrhœa*, & alvi fluxu cohibendo. Gargarisma etiam utiliter ingreditur in uvulae relaxatione, ac optime in fotu conductit ad partium relaxatarum tonum firmandum. Species herbarum vulnerariarum magna ex parte solet constituere. Succus e planta expressus datur ab uncia una ad uncias duas, aut etiam tres. Herba sicca in pulverem redacta praescribitur pondere drachmae unius, aut alterius.

2002. ALCHEMILLA pentaphyllea.

ICON. TAUR. Vol. VII. tab. 67.

Alchemilla foliis quinatis multifidis glabris. LINN. spec. p. 179.

Alchemilla foliis glabris quinatis semimultilobis. HALL. hist. tom. 2. n. 1568.

Alchimilla alpina pentaphyllea minima, lobis fimbriatis. BOCC. mus. 1 p. 18. tab. 1.

Loc. In pascuis, & pratis editiorum, & frigidiorum alpium minime rara est. PERENNIS.

APHANES. LINN. gen. n. 154. syst. n. 166.

Calyx octofidus. Stamina quatuor. Styli duo. Semina duo, calyce inclusa.

2003 APHANES arvensis.

ICON. TAUR. Vol. I. tab. 135.

Aphanes arvensis. LINN. spec. p. 179.

Alchemilla floribus diginis. SCOP. Fl. Carn. p. 576. ed. 2. n. 175.

Alchimilla minima montana. COL. ecphr. 145.

Chaerophyllo nonnihil similis. BAUH. pin. 152.

Percepier Anglorum. LOB. adv. p. 324.

OFF. Percepier, sive Alchemilla minima.

Loc. In arvis praecipue montanis, & sabulosis agri *Pedemontani.* ANNUA.

VIR. Vires lithontripticae perperam adscriptae sunt. Inusitata planta est.

BETA. LINN. gen. n. 274. syst. n. 307. TOURN. tab. 286.

Calyx pentaphyllus. Stamina quinque. Styli duo. Semen intra substantiam baseos calycis.

2004 **BETA** maritima.

ICON. TAUR. Vol. XXII. tab. 40.

Beta floribus geminis. LINN. syst. 12. p. 196.

Beta sylvestris maritima. BAUH. pin. 118. RAJ. angl. 4. p. 127.

Loc. In agro Nicaeensi. BIENNIS.

2005. **BETA** vulgaris.

ICON. TAUR. Vol. II. tab. 132.

Beta floribus congestis. LINN. syst. 12. p. 195.

Beta pallide virens major. BAUH. pin. 118.

OFF. Beta.

VERN. Erbæta.

Loc. Agri Nicaeensis indigena quoque planta est. BIENNIS.

VIR. Notissimum est BETÆ in usum familiarem receptum olus. Plures existunt varietates; frequentiores sunt *alba*, & *rubra*, quae ex radicis colore suum nomen acceperunt. BETÆ folia nutrientem aliquam substantiam habent, emolliunt, sed insuper aliquid habent stimulantis, & leviter abstergentis. Jusculo hujusce plantae folia incoquuntur, aut etiam ejus succus in jusculo datur, tamquam leve eccoproticum, ad alvum ciendam, quam movet non modo lubricando, sed & leniter stimulando. Folia eadem imposita partibus cuticula denudatis juvant emolliendo, leniterque abstergendo: moderantur etiam ardorem partium inflammatarum in herpete, ac herisipelite; præsertim quando phlyctenæ disruptæ sunt, opportuna est foliorum BETÆ applicatio. Succus foliorum naribus attractus aliquam sternutationem promovet. Radix BETÆ, atque potissimum *rubrae*, minus emollit, principia activa stimulantia paullo uberioris tenet, verumque saccharum largitur, quale ex *arundine*, radice *graminis*, aliisque stirpibus potest obtineri. Paullo efficacius abstergit, & aperit, atque inter diureticas radices locum meretur, laudaturque in morbis renum, si mitia diuretica desiderentur. Radix *rubrae*, si bene succosa sit, in cibum venit, atque acetaria ingreditur. Ejusdem succo utuntur Medici ad ulceræ cancerosa abluenda, ut blande ulcus abstergant, doloremque mitigent. Cancer uteri apertus, qui solet ab omnibus fere remediis injectis exasperari, (quod ad dolorem pertinet) per injectum succum BETÆ *rubrae* ad aliquod tempus mitescit.

CHENOPODIUM. LINN. gen. n. 273. syst. n. 306. TOURN. tab. 288.

Calyx pentaphyllus. Stamina quinque. Stylus unus. Semen lenticulare, calyce sicco involutum.

2006 **CHENOPODIUM** Bonus Henricus.

ICON. TAUR. Vol. XIII. tab. 66.

Chenopodium foliis triangulari-sagittatis integerrimis, spicis compositis aphyllis axillaribus.

LINN. syst. 12. p. 194.

Chenopodium foliis triangularibus undulatis integerrimis subitus farinosis. HALL. hist. tom. 2. n. 1578.

Chenopodium foliis triangulo-sagittatis alternis: summis subrhomboideis: fructificatione glomerato-racemosa terminali nuda. NEKER. tom. 1. p. 131.

Chenopodium folio triangulo. TOURN. p. 506.

Chenopodium sagittatum. LAM. *Fl. Franc.*, tom. 3. p. 244.

Lapathum unctuosum folio triangulo. BAUH. *pin.* 115.

Bonus Henricus. BAUH. *hist.* II. p. 965. TRAG. 317.

OFF. *Bonus Henricus*, s. tota bona.

Loc. Ubique circa domos alpinas. *PERENNIS.*

VIR. Nutrit, & blande emollit, tactu etiam mollis, & unctuosa planta, quae ab Alpicolis loco *spinachiae* editur. Usus malvae in ejusdem defectu supplere potest, sed & pleraeque CHENOPODII species emolliendi vim habent, licet earum usus negligatur.

2007. CHENOPODIUM urbicum.

Chenopodium foliis triangularibus subdentatis, racemis conferitis strictissimis cauli approximatis longissimis. LINN. *spec.* p. 318.

Chenopodium latifolium minus ramosum, petiolis longissimis ex foliorum alis confertim nascentibus. BUXB. *hall.* 69. *tab.* 1.

Chenopodium deltoideum. LAM. *Fl. Franc.*, *tab.* 3. p. 249.

Loc. In ruderatis, & ad muros. *ANNUUM.*

2008. CHENOPODIUM rubrum.

Chenopodium foliis cordato-triangularibus obtusiusculis dentatis, racemis erectis compositis subfoliosis, caule brevioribus. LINN. *syst.* 12. p. 195.

Chenopodium foliis glabris nitentibus, acute circumdentatis. HALL. *hist. tom.* 2. n. 1588.

Hort. goet. 20.

Chenopodium folio laciniate, coma purpurascente. VAILL. *bot. paris.* p. 35.

Atriplex sylvestris latifolia. BAUH. *pin.* 119.

Atriplex dicta pes anserinus. BAUH. *hist.* II. p. 975.

Pes anserinus. DOD. *pempt.* 416.

Loc. Similibus locis occurrit. *ANNUUM.*

2009. CHENOPODIUM serotinum.

Chenopodium foliis deltoideis sinuato-dentatis rugosis glabris uniformibus, racemis terminalibus. LINN. *spec.* p. 319.

Chenopodium foliis glabris trilobatis. HALL. *hist. tom.* 2. n. 1582.

Blitum ficus folio. PETIVER. *tab.* 8.

Loc. In ruderatis, & cultis. *ANNUUM.*

2010. CHENOPODIUM album.

Chenopodium foliis rhomboideo-triangularibus erosis postice integris: summis oblongis, racemis erectis. LINN. *spec.* p. 319.

Chenopodium foliis subtus farinosis rhomboideis-dentatis, superioribus integerrimis. HALL. *hist. tom.* 2. n. 1579.

Chenopodium foliis rhombeo-triangularibus suberosis: superioribus linear-lanceolatis: fructificatione recta, racemo conglomerata. NEKER. *tom.* 1. p. 128.

Chenopodium folio sinuato candicante. BAUH. *pin.* 119. TOURN. *inst.* 506.

Atriplex sylvestris. BAUH. *hist.* II. p. 972.

Loc. In hortis, & arvis frequens. *ANNUUM.*

2011. CHENOPODIUM viride.

Chenopodium foliis rhomboideis dentato-sinuatis, racemis ramosis subfoliatis. LINN. *spec.* p. 319.

Chenopodium foliis rhomboideis dentatis, subtus incanis. HALL. *hist. tom.* 2. n. 1580. gott. 20. *Helv.* p. 175.

Chenopodium candicans. LAM. *Fl. Franc.*, tom. 3. p. 248.

Chenopodium sylvestre opuli folio. VAILL. *bot.* 36. *tab.* 7. f. 1.

Loc. Vulgatissimum locis cultis, & ruderatis. *ANNUUM.*

OBS. Difficile a CHENOPODIO albo sejungi potest.

2012. CHENOPODIUM hybridum.

Icon. TAUR. Vol. XXV. *tab.* 46.

- Chenopodium foliis cordatis angulato-acuminatis, racemis ramosis nudis.* LINN. spec. p. 319.
Chenopodium foliis glabris septangulis, floribus paniculatis. HALL. hist. tom. 2. n. 1581.
Hort. Goet. 20.
Chenopodium foliis subcordatis petiolatis sinuato-angulosi: fructificationibus conglomerato-racemosis subnudis. NEKER. tom. 1. p. 129.
Chenopodium angulosum. LAM. Fl. Franc., tom. 3. p. 249.
Atriplex sylvestris major anguloso folio. BARR. ic. 540.
Chenopodium Stramonii folio. VAILL. bot. paris. tab. 7. f. 2.
Loc. Circa habitationes. ANNUUM.

2013. CHENOPODIUM glaucum.

ICON. TAUR. Vol. XVI. tab. 96. f. 1.

- Chenopodium foliis ovato-oblongis repandis, racemis nudis simplicibus glomeratis.* LINN. spec. p. 320.
Chenopodium foliis oblongis sinuatis, subtus incanis. HALL. hist. tom. 2. n. 1584.
Atriplex angustifolia laciniata. BAUH. hist. II. p. 472. 473.
Loc. Etiam ad muros nascitur, & in arvis. ANNUUM.

2014. CHENOPODIUM Vulvaria.

ICON. TAUR. Vol. XX. tab. 92.

- Chenopodium foliis integerrimis rhomboideo-ovatis, floribus conglomeratis axillaribus.* LINN. syst. 12. p. 195.
Chenopodium caule diffuso, foliis obtuse lanceolatis. HALL. hist. tom. 2. n. 1577.
Chenopodium foetidum foliis farinosis glaucis obtuse rhomboideis. HALL. Helv. 175.
Chenopodium foetidum. TOURN. inst. 506.
Atriplex foetida. BAUH. hist. II. p. 974.
Vulvaria. TABERN. hist. p. 428.
OFF. Atriplex foetida, sive Vulvaria.
Loc. Ad muros praesertim, locisque maxime meridiano sole percussis. ANNUUM.
VIR. Foetidissime olens Vulvaria hystericos insultus sedare dicitur, sed propter intolerabilem, odorem in tanta anthystericorum remediorum abundantia hujusmodi remedii genus non immerito negligitur.

2015. CHENOPODIUM polyspermum.

ICON. TAUR. Vol. XX. tab. 82.

- Chenopodium foliis integerrimis ovatis, caule decumbente, cymis dichotomis aphyllis axillaribus.* LINN. spec. p. 321.
Chenopodium caule erecto, foliis ovatis integris. HALL. hist. tom. 2. n. 1576.
Chenopodium Betae folio. TOURN. inst. 506.
Blitum polyspermum a seminis copia. BAUH. pin. 118.
Blitum erectius, sive tertium Tragi. BAUH. hist. II. p. 977.
Loc. Secus hortos, & in locis ruderatis. ANNUUM.

2016. CHENOPODIUM Botrys.

ICON. TAUR. Vol. XV. tab. 81. f. 2.

- Chenopodium foliis oblongis sinuatis, racemis nudis multiifidis.* LINN. spec. p. 320.
Chenopodium foliis oblongis semipinnatis viscidis, dentibus rotundis. HALL. hist. tom. 2. n. 1585. Hort. Goet. 20.
Chenopodium ambrosioides folio sinuato. TOURN. inst. 506.
Botrys ambrosioides vulgaris. BAUH. pin. 138.
Botrys. DOD. pempt. 34.
Botri. MATTH.
OFF. Botrys vulgaris.
VERN. Mingrana.
Loc. In arvis macilentis, & calidioribus, apricisque sabulosis torrentium, atque fluminum frequens est. ANNUUM.
VIR. Nostrates Mingrana vocant, eo quod hemicraniae opituletur, ac bibunt infus.

sum theiforme in hemicrania, & ventriculi imbecillitate. Tota planta paullulum acris, amara, & subaromatica est, resinosam ambrosiacam substantiam odore suo patefaciens. Humores solvit, vasa aperit, nervosque etiam instaurat; carminativa est, emmenagoga, plurimumque prodest in asthmate humido, & viscido muco pulmones infarciente, si praesertim tepide cum adjuncto melle infusum theiforme propinetur.

2017. CHENOPODIUM scoparia.

ICON. TAUR. Vol. XXII. tab. 56.

Chenopodium foliis linear-lanceolatis, planis integerrimis. LINN. spec. p. 321.

Linaria scoparia. BAUH. pin. 212.

Osyris. DOD. pempt. 151.

Loc. In Comitatu Nicaeensi frequenter occurrit, atque a Nostratibus, data opera, colitur. *ANNUUM.*

2018. CHENOPODIUM maritimum.

ICON. TAUR. Vol. XXIV. tab. 40.

Chenopodium foliis subulatis semicylindricis. LINN. spec. p. 321.

Chenopodium maritimum annum glabrum gramineo folio carnoso, & minus acuto, floribus in foliorum alis semine nigro splendente. MICH. hort. florent. p. 25. append. 128.

Chenopodium sedifolio minimo facie Kali semine splendente annum. BOERH. ind. alt. 2.

91. ZANNICH. hist. p. 64.

Kali minus album semine splendente. BAUH. pin. 289.

Kali minus. LOB. ic. 394.

Loc. In agro Nicaeensi. *ANNUUM.*

2019. CHENOPODIUM fruticosum.

ICON. TAUR. Vol. XV. tab. 80. f. 2.

Salsola erecta fruticosa foliis filiformibus obtusiusculis. LINN. spec. p. 324.

Chenopodium maritimum semper virens fruticosum foliis vermiculatis, floribus in foliorum alis semine nigro splendente. MICH. hort. flor. p. 25. append. p. 128.

Kali species vermicularis marina arborescens. BAUH. hist. III. p. 704.

Anthyllis chamaepithydes frutescens. BAUH. pin. 282.

Chamaepithys vermiculata. LOB. ic. 381.

Loc. In solo argillaceo ad maris litus, & secus flumen le Var. *SUFFRUTEX.*

2020. CHENOPODIUM augustanum tab. 38. fig. 4.

Salsola (prostrata) frutescens, foliis linearibus pilosis inermibus. LINN. syst. 12. p. 196.

JACQ. Fl. Austr. tab. 294.

Chenopodium foliis subulatis sericeis, florum glomerulis geminis. HALL. hist. tom. 2. n. 1575.

MISC. TAUR. tab. 5. p. 93.

Kali hirsuto affinis anthylloidis forte aliqua species. BAUH. hist. III. part. 2. p. 205.

Salsola lignosa ramis filiformibus adscendentibus, floribus conglomerato-spicatis. LOEFL. it. 131.

Loc. Nihil vulgatus ad vias, & vinearum margines in valle Augustae Praetoriae, praesertim prope Ciambava, Nus, & Villanova. *SUFFRUTEX.*

ATRIPLEX. LINN. gen. n. 1021. syst. n. 1153. TOURN. tab. 286.

Flores sexu in eadem planta distincti. Mares, & foeminae, atque iis etiam quandoque intermixti hermaphroditi. Mares habent calycem quinquefolium; stamna quinque.

Foeminae calycem bifolium, veluti bivalvem, valvis congruentibus, & semen compressum orbiculatum continentibus. Stylus profunde bifidus est.

2021 ATRIPLEX rosea.

ICON. TAUR. Vol. XXII. tab. 68.

Atriplex caule herbaceo foliis incanis serratis, fructibus quadrangularibus dentatis. LINN. spec. p. 1493.

Atriplex sylvestris fructu roseo compresso. BAUH. pin. 119. prodr. 58.

Atriplex monspessulana cum pulchris involucris. BAUH. hist. II. p. 973. Enum. Nic. p. 208.
Loc. In Comitatu Nicaeensi, & Liguria frequens est. SUFFRUTEX.

2022. ATRIPLEX Halimus.

Atriplex caule fruticoso, foliis deltoidibus integris. LINN. spec. p. 1492.

Atriplex fruticosa foliis ovato-triangularibus incanis. HALL. gott. 19.

Halimus fruticosus, s. *latifolius*. BAUH. pin. 120.

Halimus I. CLUS. hist. p. 53.

Loc. Ad litus Nicaeense. FRUTEX.

2023. ATRIPLEX laciniata.

Atriplex caule herbaceo, foliis deltoidibus dentatis, subitus argenteis. LINN. spec. p. 1494.

Atriplex maritima laciniata. BAUH. pin. 120.

Atriplex marina. DOD. pempt. 615.

Loc. Etiam haec agri Nicaeensis indigena planta est. ANNUA.

2024. ATRIPLEX patula.

ICON. TAUR. Vol. XX. tab. 98.

Atriplex caule herbaceo patulo, foliis subdeltoido-lanceolatis, calycibus seminum disco dentatis. LINN. spec. p. 1494.

Atriplex foliis imis hamatis, reliquis lingulatis, vasculis seminalibus dentatis. HALL. hist. tom. 2. n. 1616.

Atriplex annua foliis imis sagittatis, superioribus lingulatis, valvis foeminitis dentatis. HALL. hort. gott. 19.

Atriplex caule herbaceo, valvis seminum dentatis. GMEL. sib. 3. p. 67.

Atriplex sylvestris angusto oblongo folio. BAUH. pin. 219.

Atriplex vulgaris angustifolia cum foliculis. BAUH. hist. II. p. 973.

Atriplice selvatico I. MATTH.

Loc. Secus hortos, & in ruderatis. ANNUA.

URTICA. LINN. gen. n. 935., syst. n. 1054. TOURN. tab. 308.

Flores sexu distincti, etiam tota planta in quibusdam speciebus. Masculis calyx quadrifidus.

Stamina quatuor elastica cum fructus rudimento. Foeminis calyx bifolius,
semen unicum nudum includens.

2025. URTICA pilulifera.

ICON. TAUR. Vol. VI. tab. 149. & Vol. XVI. tab. 7.

Urtica foliis oppositis ovatis serratis, amentis fructiferis globosis. LINN. spec. p. 1395.

Urtica urens pilulas ferens. BAUH. pin. 232.

Ortica I. MATTH.

Loc. Comitatum Nicaensem incolit. ANNUA.

2026. URTICA urens.

Urtica foliis oppositis ovalibus. LINN. spec. p. 1396.

Urtica sexubus, sede disjunctis, foliis ovato-lanceolatis serratis, julis oblongis. HALL. hist. tom. 2. n. 1615.

Urtica urens minor. BAUH. pin. 232.

Urtica minor annua. BAUH. hist. III. p. 446.

Urtica minor. LAM. Fl. Franc. tom. 2. p. 194.

Ortica terza. MATTH.

Loc. Secus muros, & in ruderatis saepe occurrit. ANNUA.

2027. URTICA dioica.

ICON. TAUR. Vol. XXIV. tab. 107.

Urtica foliis oppositis cordatis, racemis geminis. LINN. spec. p. 1396.

Urtica stipitibus sexu distinctis, foliis serratis ovato-lanceolatis productis. HALL. hist. tom. 2. n. 1614.

Urtica urens maxima. BAUH. pin. 232.

Urtica vulgaris major. BAUH. hist. III. p. 445.

Ortica altra. MATTH.

VERN. *Urtia.*

Loc. *Vulgaris ad sepes, hortos, & in ruderatis.* *PERENNIS.*

VIR. *URTICARUM similia principia sunt, similesque vires. Tenerae edules sunt, si decoctae fuerint. Virides tactu, ut notum est, dolentem pruritum cum ustionis sensu excitant tenuissimis, & acutis spiculis, quae dum cutim vulnerant, venenatum quemdam succum transfundunt; haec vis perit in exsiccata planta. Vis medicinalis URTICÆ dependet a substantia quadam leniter glutinosa, & principio quodam acido cum alkalinis tamen aliquibus, & oleosis particulis conjuncto. Succus expressus, & non depuratus ab uncis duabus ad quatuor datur utiliter ad sanguinis haemorrhagiam compescendam (quocumque ex loco sanguis profluat) eum in finem, ut glutinoso-acida vi hiantia vasa constringat, glutineque firmet. Licet efficax, validum tamen adstringens non est, ita ut in haemophtoe passim adhibeatur. Verum non omni periculo expers medicamentum est in illa haemophtoe specie, quae ab acris erodentis humoris actione proficiscitur, cum ea nullius generis adstringentia remedia permittat. Radix evidentius diuretica est. Semen plus etiam, quam radix, urinam pellere dicitur. Cortex URTICÆ, instar cannabis, fili materiam praebet: charta etiam ex eo cortice parata est. Membra denique torpida, atrophica, & paralytica non sine emolumento urticis verberata sunt.*

PARIETARIA. LINN. gen. n. 1020. syst. n. 1152. TOURN. tab. 289.

Flores mares, & foeminei in eodem unius plantæ racemo. Maribus calyx brevis, profunde quadrifidus. Stamina quatuor elastica cum rudimento fructus. Foeminis calyx quadrifidus, segmentis conglutinatis in tubum, semen unicum includentem.

2028 PARIETARIA officinalis.

ICON. TAUR. Vol. XXIV. tab. 87.

Parietaria foliis lanceolato-ovatis, pedunculis dichotomis, calycibus aphyllis. LINN. syst. 12. p. 672.

Parietaria foliis ellipico-lanceolatis hirsutis. HALL. hist. tom. 2. n. 1612.

Parietaria officinarum, & Dioscoridis. BAUH. pin. 121.

Parietaria. BAUH. hist. II. p. 976.

Elxine. MATTH.

OFF. *Parietaria, Helxine, Vitraria.*

VERN. *Panataria.*

Loc. *Ad parietes revera frequens.* *PERENNIS.*

VIR. *PARIETARIA emollientibus stirpibus accensetur, atque clysmatum, fotuum, & balneorum emollientium, una cum *Malva*, & affinibus, materiam solet suppeditare. Tenera est substantia PARIETARIAE, neque viscidam illam, mollemque mucilaginem habet. Continet evidenter salem nitrosae naturae, ac salem aliquem ammoniacalem. Emollit, attemperat, serumque blande solvit. Excellit ejus usus in morbis renum ad urinam movendam, ac datur succus ab uncis duabus ad uncias tres, aut herba in juscule leniter decoquitur. Emplastrum PARIETARIAM recipiens, pubi impositum, lotii excretionem promovet. In iis morbis, in quibus borraginem commendavimus, opportuna etiam est PARIETARIA: sed illa magis glutinosa est, in hac vis solvens efficacior existit.*

RUMEX. LINN. gen. n. 407. syst. n. 446. TOURN. tab. 287.

Calyx hexaphyllus, foliolis duorum ordinum, quorum tria exteriora, tria autem interiora, fructum denique includentia. Stamina sex; styli tres; semen unicum trigonum.

Dantur species, in quibus sexus est tota planta distinctus.

FLORIBUS HERMAPHRODITIS

²⁰²⁹ RUMEX patientia.

ICON. TAUR. Vol. VIII. tab. 11. & Vol. XIX. tab. 94.

Rumex floribus hermaphroditis, valvulis integerrimis, unica granifera, foliis cordato-lanceolatis. LINN. syst. 12. p. 254.

Lapathum hortense, folio oblongo. BAUH. pin. 114.

Hippolapato. MATTH.

OFF. Rumex hortensis, Lapathum sativum, s. patientia.

Loc. Ad rivulos aquarum in alpibus di Viù legit Franciscus PEYROLERI. PERENNIS.

VIR. Quamvis omnes RUMICIS species, quae ad acetosa lapatha non pertinent, similes praeterpropter proprietates habeant, haec tamen ea est, quae prae reliquis ad medicinales usus commendatur. Ea igitur, quae dicentur de vi hujusce speciei, ad alias etiam transferri poterunt. Solent autem huic deficiente substitui obtusifolius, acutus, crispus, maritimus, & pulcher; aquaticus etiam, & alpinus in similem usum deduci possunt, sed aliquam in sua vi differentiam habent, quae tradetur. Reliquae a nobis commemoratae RUMICIS species ad acetosam pertinent, suisque qualitatibus a RUMICE differunt. RUMICIS planta continet principium acidum, salem aliquem alkalimum, tartarum ammoniacalem non sine substantia aliqua oleosa. Acidum principium foliis uberioris inest, & in RUMICE patientia distinctius adhuc est, quam in foliis aliarum RUMICIS specierum ad acetosam non pertinentium. Ex coniunctione horum principiorum emergunt vires activae hujusce plantae, quae sunt antiputridinosae, saponaceae, abstergentes, & aliquantum tonicae, non calefiantes. Vis saponacea abstergens in radice major est, quae solet flavum colorem exhibere. Intestina blande quidem ita exstimulat, ut alvus ex ejusdem usu cieatur. Succus activae plantae ad sanguinem translatus, propter quandam principiorum affinitatem cum bilis elementis facile coalescit, particulas oleosas corruptioni proximas corrigit, lentam bilem abstergit, & stimulo suo, quo actionem vasorum auget, ad evacuationem propellit. Per circuitum autem sanguinis ad aliarum partium minima vasa delatus, sensim eadem expedit cum lentescentibus humoribus facilius adhaerens, videturque eadem proprietate, quam in bilem hepate contentam exerit, similiter persequi recrementa biliosa resorpta, & minimis vasis cutis haerentia, quae plures contumaces cutis calamitates solent producere. Nulla, ut diximus, inest RUMICI qualitas calefaciens: sine omni aestu humores abstergit, neque vere stipticus est. RUMEX generis charactere proximus est Rheo, sed in hoc valida vis tonica, exstimulans, purgans, & calefaciens: caeterum & quandam principiorum similitudinem habent. Folia Lapathi ulceribus imposita, eadem blande abstergendo, ad consolidationem perducunt. In jure decocta, aut per expressum succum data alvum modice cident, sed allatas etiam utilitates afferunt. Verum cum ad memoratas indicationes potentiores radices sint, ex iis medela desumitur. Radices ex aqua solent diu decoqui, ut activa dimittant principia, quae viscidiusculo succo inhaerent; ad putrilaginem usque coctae laudantur impositae partibus scabie, impetigine, herpete detentis, atque unguentum ad scabiem paratur, quod inter reliqua Lapathi radices recipit. Idem decoctum utile est intus datum in recensis cutis morbis: In ictero etiam, atque hepatis obstructione opportunum est. Tunc autem validiora stimulantia saponacea, aut cathartica solent adjungi. Forti decocto RUMICIS cum emolumento colluuntur ulcera oris scorbuticorum, atque aphtae a bile corrupta, & acri productae, quae in hasce partes impetum fecit. Ad scorbutum plurimum valuisse dicitur RUMEX, & magnis laudibus elatus aquaticus est, qui vera herba

Brittanica antiquorum esse judicatur. Alvum movet, corruptosque humores emendat, ac convenit in eo praesertim scorbuto, in quo corrupta bilis una adest, quam corrigit, & blande ad evacuationem urget. Magni certo adjumenti est externo usu in ulceribus scorbuticorum. RUMEX *alpinus* proximior est *Rhei* generi suis qualitatibus; ejus radices loco veri *Rhapontici* solent officinas ingredi. Potentius, quam aliae RUMICIS species alvum movet. Verum *Rhaponticum* magis adstringit, quam *RUMEX alpinus*. RUMICUM radices in decoctione adhibentur ab uncia una ad uncias duas, aut etiam tres. Planum est dosim variam esse debere pro RUMICIS activitate, atque scopo medicamenti aut alterantis, aut purgantis.

2030. RUMEX obtusifolius

Rumex floribus hermaphroditis, valvulis dentatis graniferis, foliis cordato-oblongis obtusiusculis crenulatis. LINN. spec. p. 478.

Lapathum foliis ovatis, circa petiolum emarginatis, floribus dense paniculatis dentatis verrucosis. HALL. hist. tom. 2. n. 1592.

Lapathum folio minus acuto. BAUH. pin. 115.

Lapathum vulgare folio obtuso. BAUH. hist. II. p. 984.

Loc. Ad vias, & in pratis agri Pedemontani, locisque ruderatis. PERENNIS.

2031. RUMEX acutus.

Icon. TAUR. Vol. XIII. tab. 57.

Rumex floribus hermaphroditis, valvulis dentatis graniferis, foliis cordato-oblongis acuminatis. LINN. spec. p. 478.

Lapathum petiolo latescente, foliis longe lanceolatis, calyce serrato. HALL. hist. tom. 2. n. 1591.

Lapathum acutum. SCOP. Fl. Carn. ed. 2. n. 443.

Lapathum sylvestre. LAM. Fl. Franc. tom. 3. p. 4.

Lapathum folio acuto plano. BAUH. pin. 115. TOURN. inst. 504.

Lapathum acutum, s. Oxylapathum. BAUH. hist. II. p. 983.

Lapathum sylvestre, s. Oxylapathum. DOD. pempt. 648.

Loc. Vulgaris ad fossas. PERENNIS.

2032. RUMEX maritimus.

Rumex floribus hermaphroditis, valvulis dentatis graniferis, foliis linearibus. LINN. spec. p. 478.

Lapathum aquaticum, luteolae folio. TOURN. inst. 504.

Lapathum aquaticum angustissimo acuminato folio. BOCC. mus. 2. p. 143. tab. 104.

Lapathum minus. LAM. Fl. Franc., tom. 3. p. 4.

Loc. In agro Nicaeensi. PERENNIS.

2033. RUMEX crispus.

Rumex floribus hermaphroditis, valvulis integris graniferis, foliis lanceolatis undulatis acutis. LINN. spec. p. 476.

Lapathum foliis crispis, imis ovatis, supremis lanceolatis, calycibus verrucosis. HALL. hist. tom. 2. n. 1589.

Lapathum folio acuto criso. BAUH. pin. 115.

Lapathum acutum crispum. BAUH. hist. II. p. 988.

Lapathum crispum. SCOP. Fl. Carn. ed. 2. n. 441. LAM. Fl. Franc., tom. 3. p. 3.

Loc. Nascitur ad fossas. PERENNIS.

2034. RUMEX pulcher.

Rumex floribus hermaphroditis, valvulis dentatis, subunica granifera, foliis radicalibus panduriformibus. LINN. spec. p. 477.

Lapathum foliis radicalibus, utrinque emarginatis, calycibus reticulatis, ciliatis, verrucosis. HALL. hist. tom. 2. n. 1593.

Lapathum involucro seminis dentato, foliis supra pediculum emarginatis. HALL. helv. 72.

Lapathum pulchrum Bononiense sinuatum. BAUH. hist. II. p. 988.

Lapathum floribus hermaphroditis, foliis radicalibus lyratis, obtusis, caule ramosissimo. GER. p. 446. n. 5.

Loc. In agro Pedemontano ad vias vulgaris est. PERENNIS.

2035. RUMEX aquaticus.

*Icon. TAUR. Vol. XIX. tab. 83.**Rumex floribus hermaphroditis, valvulis integerrimis nudis, foliis cordatis glabris acutis.**LINN. spec. p. 479.**Lapathum foliis longe lanceolatis, paniculis densissimis. HALL. hist. tom. 2. n. 1588.**Lapathum aquaticum. SCOP. Fl. Carn. ed. 2. n. 444. LAM. Fl. Franc., tom. 3. p. 5.**Lapathum aquaticum folio cubitali. BAUH. pin. 116.**Rumex palustris. TRAG. p. 318.**Hippolapathum. CAM. epit. 232.**Hippolapato. MATTH.**Loc. Secus lacum di Vivrone abunde: secus fluvios, & fossas canarium ex iis deductorum quandoque occurrit. PERENNIS.*

2036. RUMEX scutatus.

*Rumex floribus hermaphroditis, foliis cordato-hastatis, caule tereti. LINN. syst. 12. p. 255.**Lapathum foliis sagittatis, cis mucronem latissimis, hamis rectis divergentibus. HALL. hist. tom. 2. n. 1594.**Lapathum scutatum. LAM. Fl. Franc., tom. 3. p. 6.**Acetosa scutata repens. TRIUMPH. obs. p. 26. cum iconē p. 68.**Acetosa alpina serpigiante. ZAN. hist. ven. tab. 87.**Oxalis folio rotundiore repens. RAJ. syl. ext. p. 300.**Oxalis rotundifolia. DOD. pempt. 649.**Loc. In montanis, & subalpinis inter congestos mobiles lapides maxime frequens.**PERENNIS.*

2037. RUMEX digynus.

*Icon. TAUR. Vol. VIII. tab. 5. 6.**Rumex floribus hermaphroditis digynis. LINN. spec. p. 480.**Lapathum foliis antice emarginatis. HALL. hist. tom. 2. n. 1595.**Lapathum acetosum androgynum folio orbiculari emarginato. HALL. helv. 770.**Lapathum digynum. LAM. Fl. Franc., tom. 3. p. 6.**Acetosa repens rotundifolia eborracensis folio in medio deliquium paciente. MORIS. ox. 2. p. 583. tab. 36.**Loc. In spongiosis umbrosis humidis alpium, praesertim ad scrobes humentes. PERENNIS.*

2038. RUMEX bucephalophorus.

*Icon. TAUR. Vol. XI. tab. 110. & vol. XIII. tab. 68.**Rumex floribus hermaphroditis: valvulis dentatis nudis, pedicellis planis reflexis. LINN. spec. p. 479.**Acetosa ocymi folio Neapolitana. BAUH. pin. 114.**Loc. In arvis, & sabulosis in agro Nicaeensi; nascitur etiam circa Augustam Praetoriam. ANNUUS.*

FLORIBUS SEXU DISTINCTIS

2039. RUMEX alpinus.

*Icon. TAUR. Vol. XIX. tab. 89.**Rumex floribus hermaphroditis sterilibus, foemineisque valvulis integerrimis nudis, foliis cordatis obtusis rugosis. LINN. spec. p. 480.**Lapathum foliis obtusis, circa petiolum emarginatis, paniculis dense spicatis, vaginis maximis. HALL. hist. tom. 2. n. 1587.**Lapathum floribus superioribus masculis, inferioribus foemininis, foliis cordatis. ZINN. goet. p. 38.**Lapathum hortense rotundifolium, sive montanum. BAUH. pin. 115.**Lapathum folio rotundo alpinum. BAUH. hist. II. p. 987.**OFF. Rhabarbarum monachorum.**Loc. Ubique circa domos alpinas, & in pratis alpium stercoratis. PERENNIS.*

2040. RUMEX arifolius N.

Lapathum sexubus separatis, foliis sagittatis, hamis brevissimis, recta divergentibus.

HALL. hist. tom. 2. n. 1598. MISC. TAUR. tom. 5. p. 94.

Acetosa montana, lato Ari rotundo folio. BOCC. mus. di piant. p. 165. tab. 125.

Loc. In pratis alpium non infrequens est. PERENNIS.

DESCR. Ab acetosa differt caule humiliori, foliis non sinuatis, hamis brevioribus subrotundis, folia sunt virentia, lucentia, mollia, triangularia Boni Henrici foliis similia. Dioica est; panicula coarctata, ramis simplicibus, plumae stigmatum, quae etiam rubent, longiores. Flores mares similes RUMICI acetosae LINNÆI, sed maiores, antheris magis obaesia.

2041. RUMEX acetosa.

ICON. TAUR. Vol. VII. tab. 4.

Rumex floribus dioicis, foliis oblongis sagittatis. LINN. spec. p. 481.

Lapathum sexubus distinctis, foliis sagittatis, hamis retrorsum porrectis. HALL. hist. tom. 2. n. 1597.

Lapathum acetosa. SCOP. Fl. Carn. ed. 2. n. 438.

Lapathum pratense. LAM. Fl. Franc., tom. 3 p. 8.

Acetosa pratensis. BAUH. pin. 114.

Oxalis vulgaris. BAUH. hist. II. p. 989.

Oxalide, ossia Acetosa. MATTH.

B. *Oxalis sylvatica maxima.* BAUH. hist. II. p. 890.

Acetosa montana maxima. BAUH. pin. 114.

OFF. Acetosa.

VERN. Azivola.

Loc. Nascitur in pratis ubique: B. in montanis. PERENNIS.

VIR. Omnes acetosae species viribus conveniunt, grato acido principio scatentes.

Haec in Pharmacopeorum, & culinae usum solet venire. Minus aquosum, & fortius acidum habent rotundifolius, & *Acetosella*. Proprietates, quae tributae sunt *oxydi*, sive trifolio acetoso officinarum, eae etiam pertinent ad acetosam ex hujus succo similiter sal essentiale parari potest. In *Acetosa* principium acidum mitius est, quam in *oxyde*. Longe autem frequentius prima adhibetur, eo quod omni fere tempore haberi possit in hortis, & pratis familiaris planta, &, quantus quidem potest ad rem esse, succus prompte parari queat. In febribus biliosis, ardentibus, putridis, atque ubicumque adest bilis alkalescentia corrigenda, aut nimius calor attemperandus, succum *Acetosae* imperant Medici duarum, aut trium unciarum pondere, pluribusque iteratis vicibus, si e re sit, intra nicthemerum exhibent. Utilis etiam est in febribus ipsis peticularibus, iisque maxime, quae ex degeneri acri bili nascuntur. Solus interdum succus *Acetosae* sufficit ad febres intermittentes tollendas, quae primo vere, & incipiente aestate nascuntur, & cum aestuante bile conjunctae sunt. Alias hisce in febribus, pro circumstantiarum opportunitate, amara, antiputredinosa adjunguntur. Utile connubium acidorum cum acribus specificis antiscorbuticis jam alias commemoratum est. Frequens autem additamentum acidi medicamenti ex *Acetosa* depromit. In sanguinis rarescentia, atque ex hac caussa nata haemorrhagia sanguinis multum prodest succus *Acetosae*, quantum quidem licet, copiose exhibitus. Si urinae propter eamdem caussam, aut nimium sanguinis attritum, aut actionem septicae substantiae, cohaesionem sanguinis destruentis, parce in renibus secretae futuri hydropis metum faciant, *acetosa* etiam valde utilis est; sed ubi expedit lotii secretionem promovere, radices *acetosae* praferuntur, quae praeter acidum tenent etiam aliquam majorem salis alkalini fixi quantitatem. Data etiam opera, mitia, non acria, neque calefacientia diuretica ipsi *acetosae* adjunguntur, si Medicus praecise jam debeat serum ad renes deducere. Ex his omnibus, quae nunc dicta sunt, jam apparebit, & in ipso alvi fluxu dysenterico, mensibusque nimium fluentibus succum *Acetosae* accommodatum, & opportunum medicamentum esse posse.

2042. RUMEX tuberosus.

Rumex floribus dioicis, foliis lanceolato-oblongis sagittatis, hamis patentibus. LINN. syst.

12. p. 255.

Acetosa tuberosa radice. BAUH. pin. 114.

Oxalis tuberosa. DOD. pempt. 649.

Loc. In pratis agri Nicaeensis. PERENNIS.

2043. RUMEX acetosella.

Rumex floribus dioicis, foliis lanceolato-hastatis. LINN. spec. p. 481.

Lapathum sexubus separatis, foliis sagittatis, hamis ovatis recurvis. HALL. hist. tom.

2. n. 1596.

Lapathum acetosella. SCOP. Fl. Carn. ed. 2. n. 439.

Lapathum arvense. LAM. Fl. Franc. tom. 3. p. 8.

Acetosa arvensis lanceolata. BAUH. pin. 114.

Oxalis parva auriculata repens. BAUH. hist. II. 992.

B. *Acetosa arvensis minima non lanceolata.* BAUH. pin. 114.

Oxalide minore. MATTH.

Loc. In agris, & pascuis sabulosis. PERENNIS.

2044. RUMEX multifidus.

ICON. TAUR. Vol. XXVIII. tab. 74.

Rumex floribus dioicis, foliis hastatis, auriculis hastatis. LINN. syst. 12. p. 255.

Acetosa minor foliis multifidis. Ejusdem BOCC. mus. part. 2. tab. 126.

Loc. Circa Nicaeam, & Villafranca ad rupes. PERENNIS.

DESCR. Habitus *Acetosae pratensis* etiam dioicus est: foliis evidenter differt, quae firmiora sunt, angustiora, longius petiolata, margine criso, & revoluto, etiam sinuato; Rami vero duplicati sunt, atque inflexi. Rami florigeri magis divaricati, neque subrecti, breviores. Sapor acidus.

POLYGONUM. LINN. gen. n. 445. syst. n. 490. TOURN. tab. 290. 291.

Calyx coloratus profunde quinquefidus, segmentis ovatis. Stamina a quinque ad octo.

Stylus 1. 3. Semen trigonum, nudum.

2045. POLYGONUM bistorta.

ICON. TAUR. Vol. X. tab. 40.

Polygonum caule simplicissimo monostachyo, foliis ovatis in petiolum decurrentibus. LINN. spec. p. 516.

Polygonum radice lignosa contorta, spica ovata, foliorum petiolis alatis. HALL. hist. tom. 2. p. 1559.

Polygonum floribus digynis octandris, foliis caulinis cordato-lanceolatis, semine triquetro. SCOP. Fl. Carn. p. 421. n. 2.

Bistorta major radice magis intorta. BAUH. pin. 192.

Bistorta media folio minus rugoso. BAUH. hist. III. p. 539.

Polygonum simplici spica terminatum, foliis imis appendiculatis, seminibus triquetris. GMEL. sib. 3. p. 40.

B. *Bistorta radice minus intorta.* BAUH. pin. 192.

Bistorta. MATTH.

OFF. *Bistorta major.*

Loc. Ubique in pratis subalpinis, & alpinis, praecipue irriguis. PERENNE.

VIR. Multum acidum tenet *bistorta*, quod longe uberior est in radice coacervatum, ac gummosae substantiae inhaeret decoctione extrahendum. Radices hujuscem plantae, natura, & viribus suis omnino cum radice *Tomentillae* convenient; valide adstringunt, fibrarum nexum firmant, atque opportunae sunt iis in morbis, in quibus commendata est radix *Tomentillae*. Animadvertisimus etiam in hujuscem validi adstringentis usu similes cautelas clinicas esse servandas. Radix *Bistortae amaris*,

ALLIONII Fl. Pedem. Tom. II.

F f f

antisepticis, abstergentibus, aut stimulantibus aromaticis etiam adjicitur non sine evidenti utilitate iis in febribus corruptivae indolis, in quibus eodem tempore & vis vitae est excitanda, aut instauranda, humores sunt in circuitum pellendi, & collabascens massa humorum in sua cohaesione sustinenda. Haec autem indicatio saepius occurrit in febribus quibusdam mali moris, quae non superantur, nisi veniat criticus sudor quo motu perpetuo naturam avocat alvi fluxus symptomaticus. Radix eadem in pulverem redacta praescribitur a drachma semisse ad drachmam unam, vel duas, in decocto a drachmis duabus ad drachmas sex, aut etiam ad unciam unam.

2046. POLYGONUM viviparum.

ICON. TAUR. Vol. III. tab. 11. 12. 13. 14. f. 2. 3. 4.

Polygonum caule simplicissimo monostachyo, foliis lanceolatis. LINN. spec. p. 516.

Polygonum radice lignosa contorta, foliis nervosis radicalibus ovato-lanceolatis, caulinis linearibus. HALL. hist. tom. 2. n. 1558.

Polygonum floribus triginis octandris spicatis, foliis caulinis lanceolatis, semine subrotundo. SCOP. Fl. Carn. p. 422. n. 3. ed. 2. n. 470.

Bistorta alpina media. BAUH. pin. 192.

Bistorta minima. BAUH. hist. III. p. 539.

Loc. In pratis, & pascuis alpium etiam editissimis ubique frequens. PERENNE.

2047. POLYGONUM amphibium.

ICON. TAUR. Vol. XVI. tab. 99.

Polygonum floribus pentandris semidigynis, spica ovata. LINN. syst. 12. p. 275.

Polygonum foliis ovato-lanceolatis ciliatis, spicis ovatis. HALL. hist. tom. 2. n. 1565.

Potamogeton salicis folio. BAUH. pin. 193.

Loc. Vulgare ad lacus est. PERENNE.

VIR. POLYGO NI amphibii radices, incidentes, abstergentes, saponaceas virtutes salsaeparillae aemulas possidere scripserunt Cl. Viri COSTE, & VILLEMET. Ex propria experientia nihil dicere possum.

2048. POLYGONUM persicaria.

ICON. TAUR. Vol. XXIII. tab. 95.

Polygonum floribus hexandris digynis, spicis ovato-oblongis, foliis lanceolatis, stipulis ciliatis. LINN. spec. p. 518. SCOP. Fl. Carn. p. 420. n. 1.

Polygonum foliis ovato-lanceolatis subhirsutis, spicis ovatis, vaginis ciliatis. HALL. hist. tom. 2. n. 1557.

Persicaria mitis maculosa, & non maculosa. BAUH. pin. 101.

Persicaria mitis. BAUH. hist. III. p. 779.

Persicaria. MATTH.

OFF. Persicaria mitis.

Loc. Locis umbrosis, & ruderatis. ANNUUM.

*VIR. Licet manifeste acida sit, non omnis tamen acrimoniae expers est, atque aliquam etiam amaritatem explicat. In usum venit, & suis etiam laudibus celebratur propter qualitates cum aliqua adstrictoria vi abstergentes, incidentes, & aperientes. Extus *Persicariae* folia ulceribus cum utilitate apponuntur. Ejusdem succus, aut decoctum laudatur in viscerum obstructionibus, sed non admodum activum deobstruens est, neque cum Saponaria, aliisque stirpibus comparandum. Utiliter interim apozemata, quae hunc in finem praescribuntur, ingredi potest. Antiscorbuticis etiam praesidiis non sine utilitate pariter adjicitur, ut lenti humores abstergantur, ac solvantur. Ad sanguinem, ut ajunt, depurandum in vitiis chronicis cutis symbolam etiam suam confert cum aliis aptis vegetabilibus. Speciatim succus *Persicariae* datur ab unciis duabus ad uncias tres, aut quatuor ad renes mucosabulosa congestione liberandos, calculumque sine aestu, ac magna irritatione expellendum.*

2049. POLYGONUM alpinum tab. 68. fig. 1.

ICON. TAUR. Vol. III. tab. 10.

Polygonum caule erecto, foliis ovato-lanceolatis, subhirsutis spicis paniculatis. HALL.

hist. tom. 2. n. 1564. MISC. TAUR. tom. 5. p. 94.

Persicaria alpina persicae folio, non maculoso flore albo Campi. SPICILEG. p. 29.

Persicaria alpina folio nigricante, floribus albis. BOCC. mus. di piant. tab. 27. SPEC. PEDEM. p. 41. tab. 8.

Persicaria alpina altera saxatilis, foliis durioribus acutis. BOCC. mus. di piant. p. 108. tab. 83.

Polygonum spicis paniculatis, dense constipatis, floribus octandris trigynis, foliorum lanceolatorum vaginis hirsutis. GMEL. sibir. 3. p. 56. tab. 10.

Loc. In pratis alpium, & ad earum convales minime rara est. PERENNE.

VIR. Cum minori acrimoniam superiori acidior est. Cl. Bartholomaeus CACCIA meus olim Praeceptor in dysenteria cum emolumento adhibuit.

2050. POLYGONUM Hydropiper.

ICON. TAUR. Vol. XXIII. tab. 96.

Polygonum spicis strigosis laxis foliis lanceolatis, seminibus obtuse triangulis, vaginis debilibus. GMEL. sibir. 3. p. 50.

Polygonum floribus hexandris semidigynis, foliis lanceolatis, stipulis submuticis. LINN. spec. p. 517.

Polygonum foliis ovato-lanceolatis, spicis florigeris, vaginis calvis truncatis. HALL. hist. tom. 2. n. 1554.

Polygonum floribus digynis hexandris, foliis lanceolatis. SCOP. Fl. Carn. p. 420. n. 1. ed. 2. n. 467.

Polygonum acre. LAM. Fl. Franc., tom. 3. p. 234.

Persicaria urens, sive Hydropiper. BAUH. pin. 101.

Persicaria acris, sive Hydropiper. BAUH. hist. III. p. 789.

Idropepe. MATTH.

OFF. Persicaria urens, s. Hydropiper.

VERN. Erba brusa.

Loc. Ad fossas abunde. ANNUUM.

VIR. Tantam linguae acrimoniam imprimit, ut eam urere videatur. Succum expressum ab uncia una ad uncias duas in juscuso dedi sine incommodo in hydrope, ac vidi copiosiores, & limpidiores urinas effluxisse. Potenter humores incidit, atque acidis, praesertim vegetabilibus, adjunctum etiam in ipso scorbuto non contemendum mihi remedium videtur.

2051. POLYGONUM strictum N. tab. 67. fig. 1.

ICON. TAUR. Vol. XVI. tab. 107. & Vol. XVIII. tab. 58.

Polygonum spicis interruptis rarissimis, foliis ex linear-lanceolatis, seminibus obtuse triangulis. GMEL. sibir. 3. p. 49.

Polygonum foliis ovato-lanceolatis glabris, spicis strigosis vaginis ciliatis. HALL. hist. tom. 2. n. 1555. MISC. TAUR. tom. 5. p. 94.

Persicaria pusilla repens. LOB. ic. 316.

Persicaria pumila. TABERN. hist. p. 858.

Polygonum (minus) floribus hexandris digynis, foliis lanceolatis, stipulis ciliatis, caule divaricato patulo. HUDS. fl. angl. p. 148.

Persicaria angustifolia. BAUH. prodr. 43.

Loc. In fossis semper humentibus, tum ad stagnorum margines minime rara: ad lacus vero Eporedienses abunde. ANNUUM.

DESCR. Caules rotundi, ex viridi rubentes, parum ramosi, procumbentes. Folia alterna ex vagina ciliata, geniculi nodosi, folia subtus pallidiuscula, supra intense viridia, petiolata, petiolo dilatato amplexicauli, nervo foliorum albicante. Glabra tota planta est, foliorum ora subtilissime serrulata. Sapor nullus. Flores spicati ex duobus, aut tribus floribus subsessilibus, vagina exceptis, eaque ciliata. Color floris intus albus, extus purpureus, petalis ovatis quinque. Stamina quinque, petalis breviora. Styli duo.

2052. POLYGONUM Bellardi † tab. 90. f. 2.

Polygonum erectum floribus axillaribus octandris trigynis, foliis elliptico-lanceolatis, vaginis ciliatis.

Loc. In arvis inter *Bussolino*, e *Bardassan* primo vere florens. *ANNUA.*

DESCR. Ex radice, alba, tortuosa parum fibrosa erigitur haec POLYGONI species ad duorum, & ultra pedum altitudinem, caule erecto firmulo, glaberrimo, striato, rotundo. Caulis pluries per alternam dichotomiam dividitur. Rami omnes florigeri floribus subsessilibus alternis. Folia elliptico-lanceolata, sed in ramis linearia acuto fine etiam aristato, glaberrima sunt, nervo subtus eminente, breviter petiolata, internodia sunt foliis duplo longiora. Folia floribus subjecta continuo breviora sunt, & subsessilia, caeterum similia, solet autem ramus interdum ab uno ad alium florem angulose flecti. Flos primum albus, sed per aetatem roseus ex petalis quinque. Stylus trifidus. Stamina octo. Flos brevissime pedunculatus, saepius solitarius, sed interdum bini, aut tres adsunt. Semen trigonum, maturum corolla majus, rufescit. Vagina argenteo colore nitens ad basim fusca in ore lacera, & resecta, caulem, atque petiola foliorum amplectuntur.

2053. *POLYGONUM aviculare.*

ICON. *TAUR.* Vol. XIII. tab. 58. & Vol. XXII. tab. 57.

Polygonum floribus octandris trigynis axillaribus, foliis lanceolatis, caule procumbente herbaceo. *LINN.* spec. p. 519. *GER.* *Fl. Galloprov.* p. 447. n. 1.

Polygonum procumbens foliis linearibus, acutis floribus solitariis. *HALL.* hist. tom. 2. n. 1560.

Polygonum caule herbaceo annuo. *BOHEM.* *Fl. Lips.* p. 245. n. 589.

Polygonum floribus subsolitariis, in alis foliorum sessilibus, staminibus octo. *Gmel.* sib. 3. p. 40.

Polygonum centinodium. *LAM.* *Fl. Franc.* tom. 3. p. 237.

Polygonum latifolium. *BAUH.* pin. 281.

Polygonum, seu centinodia. *BAUH.* hist. III. p. 377.

B. *Polygonum brevi, angustoque folio.* *BAUH.* pin. 281.

Poligono maschio. *MATTH.*

OFF. *Polygonum, s. Centinodia.*

VERN. *Erba rabloira.*

Loc. Ad vias, & ruderata frequentissime occurrit. *ANNUUM.*

VIR. Saporis est herbacei, sed tamen stiptici. Inter stirpes adstringentes & suum locum meretur, licet valide non adstringat, viribus adstringentes etiam attemperantibus adjungit, atque in alvi fluxu etiam bilioso coërcendo adhibetur, quia bilis acrimonia eodem tempore emendat. Opportunum etiam est in mensium immodico fluxu, alboque fluore mulierum, si adstringentibus locus sit. Facilius autem huic plantae locus esse potest, eo quod ad valida adstringentia, quae saepe non sine periculo imperari possunt, *centinodia* non sit referenda. Praescribitur ex aqua decocta, aut ejusdem succus ab unciis duabus ad uncias tres, aut quatuor.

2054. *POLYGONUM maritimum.*

ICON. *TAUR.* Vol. XXVII. tab. 68.

Polygonum floribus octandris trigynis axillaribus, foliis ovali-lanceolatis sempervirentibus, caule frutescente. *LINN.* spec. p. 519.

Polygonum floribus octandris trigynis axillaribus, foliis lanceolatis, caule procumbente, suffruticoso. *GER.* *Fl. Galloprov.* p. 448. n. 2.

Polygonum maritimum latifolium. *BAUH.* pin. 280.

Polygonum maritimum. *BAUH.* hist. III. p. 376.

Loc. In arvis, & sabulosis agri *Nicaeensis.* *SUFFRUTEX.*

VIR. Fortius adstringit, quam *aviculare*, cum minus aquosa, dilataque activa principia habeat.

2055. *POLYGONUM convolvulus.*

Polygonum foliis cordatis, caule volubili angulato floribus obtusatis. *LINN.* syst. 12. p. 276.

Polygonum caule volubili, foliis sagittatis. *HALL.* hist. tom. 2. n. 1561.

- Polygonum floribus trigynis, octandris, lateralibus planiusculis, caule volubili, semine triquetro.* SCOP. *Fl. Carn.* p. 423. n. 5. ed. 2. n. 469.
Fagopyrum vulgare scandens. TOURN. *inst.* 511.
Polygonum convolvulaceum. LAM. *Fl. Franc.*, tom. 3. p. 239.
Convolvulus minor semine triangulo. BAUH. *pin.* 294.
Helxine semine triangulo. BAUH. *hist. II.* p. 157.
Loc. In arvis, & ad sepes abunde. ANNUUM.

2. ANGIOSPERMÆ

FLORIBUS HERMAPHRODITIS

HERNIARIA. LINN. gen. n. 272. syst. n. 305. TOURN. tab. 288.

Calyx quinquepartitus. Stamina decem, quinque fertilibus. Tuba bifida. Capsula monosperma.

2056 HERNIARIA glabra.

Icon. TAUR. Vol. VII. tab. 86.

- Herniaria glabra, glomerulis multifloris.* HALL. *hist. tom. 2.* n. 1552.
Herniaria glabra. LINN. *syst. 12.* p. 194. *Hort. Cliff.* 41. HALL. *helv.* 182.
Herniaria glabra herbacea. LINN. *spec. p. 317.* BAUH. *hist. III.* p. 378.
Polygonum minus, s. Millegrana major. BAUH. *pin.* 281.
Herba turca. LOB. p. 180.
Anthyllis valentina Clusii. LOB. *ic. 421. obs. 230.*

Poligono minore. MATTH.*Off. Herniaria, s. Herba turca.**Loc. Ubique in glareosis aridis, & saxosis, praesertim collinis.* ANNUA.

VIR. HERNIARIA nomen profectum est ex ea virtute, quam hoc vegetabile dicitur habere ad herniae sanationem, sive intus detur, sive extrinsecus applicetur. Licet vis major adstringens, & tonica ab aliis medicamentis obtineri possit, stipticum tamen principium inest HERNIARIA, illudque cum aliqua vi stimulante, & abstergente conjunctum. Eas igitur utilitatem, quas extrinsecus applicitae dare possunt plures adstrictoriae stirpes, praebere potest HERNIARIA. Peculiariter laudatur, ac adhibetur ad urinas pellendas, laxitatem vasorum renalium tollendam, renesque sabulo expurgandos; eodem nimirum tempore principio stiptico tonum fibris addit, serum solvit, mucumque blande abstergit. Solet adhiberi decoctum totius herbae dosi manipuli semissis, aut unius. Indiscriminatim ad usum recipiuntur *glabra*, & *hirsuta*.

2057. HERNIARIA hirsuta.

Herniaria hirsuta. LINN. *syst. 12.* p. 194.*Herniaria hirsuta glomerulis paucifloris.* HALL. *hist. tom. 2.* n. 1553.*Poligono minore.* MATTH.*Loc.* In aridis montanis soli expositis: frequentior adhuc in Comitatu Nicaeensi, & Liguria. PERENNIS.*Obs.* Distinguenda a priori non modo foliis totis hirsutis, confertioribus, sed praesertim radice bienni.

2058. HERNIARIA lenticulata.

Herniaria suffruticosa foliis ovato-oblongis pilosis. REICH. *syst. pl. 1.* p. 617.*Polygonum minus lentifolium.* BAUH. *prodr.* p. 131.*Polygonum maritimum longius radicatum nostras serpilli folio crasso nitente.* PLUK. *alm. 302 tab. 53. f. 3.**Loc.* In apricis collibus, ac etiam ad vias secus sabulosa fluminum occurrit, superioribus longe rarer. PERENNIS.

ILLECEBRUM. LINN. gen. n. 256. syst. n. 287. TOURN. tab. 288.

Calyx pentaphyllus, cartilagineus. Stamina quinque. Stylus unus. Capsula monosperma.

ILLECEBRUM Paronychia.

Illecebrum floribus bracteis nitidis obvallatis, caulis procumbentibus, foliis laevibus.

LINN. syst. 12. p. 187.

Polygonum minus candicans. BAUH. pin. 281.

Paronychia argentea. LAM. Fl. Franc., tom. 3. p. 230.

Loc. In sterilibus Comitatus Nicaeensis. PERENNE.

ILLECEBRUM capitatum.

Illecebrum floribus bracteis nitidis occultantibus capitula terminalia, caulis erectiusculis, subitus villosis. LINN. syst. 12. p. 187.

Paronychia narbonensis erecta. TOURN. inst. 508.

Paronychia capitata. LAM. Fl. Franc., tom. 3. p. 229.

Polygonum montanum, niveum, minimum. LOB. ic. 420.

Loc. Non modo in agro Nicaeensi, sed etiam in locis arenosis montanis, & subalpinis calidioribus, uti in valle Augustae Praetoriae, Segusii, in valle Ulciensi, Fenestellarum &c. provenit. PERENNE.

ORTEGIA. LINN. gen. n. 49. syst. n. 51.

Calyx pentaphyllus. Stamina tria. Stylus unus. Capsula unilocularis, trivalvis, polysperma.

ORTEGIA dichotoma.

ICON. TAUR. Vol. 19. tab. 54.

Ortegia dichotoma, axillis ramorum unifloris. MISC. TAUR. tom. 3. p. 176.

Ortegia floribus solitariis, caule dichotomo. LINN. mant. alt. p. 174.

Loc. Nascitur circa Giaveno. PERENNIS.

CAMPHOROSMA. LINN. gen. n. 152. syst. n. 164.

Calyx quadrifidus segmentis alternis majoribus reflexis. Stamina quatuor.

Stylus bifidus. Capsula monosperma.

CAMPHOROSMA monspeliaca.

ICON. TAUR. Vol. XVIII. tab. 21.

Camphorosma foliis hirsutis linearibus. LINN. spec. p. 178.

Camphorata foliis lanceolatis hirsutis ciliatis, glomerulis florum laxe spicatis. ZINN. Gott. p. 36.

Camphorata caulis adscendentibus ramosis, foliis alternis linearibus. GMEL. Sib. 3. p. 116. n. 92. tab. 22.

Camphorata hirsuta. BAUH. pin. 486.

Loc. In arenosis, & aridis agri Nicaeensis, praesertim inter Villafranca, & la Lanterna.

SUFFRUTEX.

VIR. CAMPHORAM olet tota planta, atque inde nomen habuit. Acris, calefaciens, exstimplans est, sale volatili oleoso referta. Ejusdem infusum prodest in asthmate humido, leucophlegmatia, aliisque morbis, in quibus opportunum pituitam solvere, lotii vias aperire, & sanguinis actionem instaurare. Dosis est ab uncia semisse ad unciam unam, & semis.

GLAUX. LINN. gen. n. 257. syst. n. 288

Calyx quinquefidus, coloratus. Stamina quinque. Stylus unus. Capsula unilocularis.
quinque-valvis, pentasperma.

2063 GLAUX maritima.

Glaux maritima. LINN. spec. p. 301.

Glaux maritima. BAUH. pin. 215.

Glaux exigua maritima. BAUH. hist. III. p. 373.

Loc. In agro Nicaeensi lectam habeo. PERENNIS.

SALSOLA. LINN. gen. n. 275. syst. n. 308. TOURN. tab. 128.

Calyx profunde quinquefidus, quodammodo coloratus, persistens. Stylus simplex semibifidus.
Stamina quinque. Capsula globosa. Semen unicum, coeleiforme.

2064 SALSOLA Kali.

ICON. TAUR. Vol. II. tab. 133.

Salsola herbacea decumbens foliis subulatis spinosis scabris, calycibus marginatis axillaribus. LINN. syst. 12. p. 196.

Kali spinoso affinis. BAUH. pin. 289.

Salsola decumbens. LAM. Fl. Franc. tom. 3. p. 240.

Tragum. CAM. epit. 779.

Kali soda. SCOP. Fl. Carp. ed. 2. n. 285.

Trago. MATTH.

Loc. GIUDICE circa Nicaeam, TERRANEUS in maritimis prope Uneliam legerunt.

ANNUA.

2065. SALSOLA soda.

Salsola herbacea patula foliis inermibus. LINN. spec. p. 323.

JACQ. Hort. Vindob. tab. 68.

Salsola longifolia. LAM. Fl. Franc. tom. 3. p. 241.

Kali majus cochleato semine. BAUH. pin. 289.

Soda, *Kali magnum*, sedi medii folio, semine cochleato. LOB. ic. 394.

Kali vulgare. BAUH. hist. III. p. 702.

Kali. MATTH.

Loc. In agro Nicaeensi. ANNUA.

VIR. Pleraequæ SALSOLÆ species combustæ dant salem alkalimum sub nomine *Soda* notum, cuius usus magnus est ad saponem, & opera vitriariorum. Hic sal instar affinium urinam movet, sed & ipsa planta aut decocta, aut acetariis recepta urinas ciet. Utilis est SALSOLA aliis antiscorbuticis conjuncta, si metus hydropis adsit, in cachexia scorbutica ad lotii secretionem promovendam.

ISNARDIA. LINN. gen. n. 145. syst. n. 156.

Calyx quadrifidus, ovarium arcte cingens. Stamina quatuor. Stylus unus.
Capsula quadrilocularis, polysperma.

2066 ISNARDIA palustris LINN. spec. p. 175.

ICON. TAUR. Vol. XVI. tab. 49.

Dantia foliis subovatis pediculatis, floribus in foliorum alis sessilibus. GOET. obs. 2. p. 115.

Glaux major palustris flore herbaceo. BOCC. mus. 105. tab. 84.

Alsine palustris rotundifolia repens, foliis portulacae pinguibus. LIND. alsat. 114. tab. 2.

Loc. Vulgaris admodum est ad lacus, & secus fossas aquarum lente fluentium. PERENNIS.

CHYSOSPLENIUM. LINN. gen. n. 493. syst. n. 553. Tourn. tab. 60.

Calyx coloratus, persistens, 4-vel 5-fidus. Stamina octo ad decem. Styli duo.
Capsula birostris, unilocularis, polysperma.

2067 CHYSOSPLENIUM alternifolium.

Chrysosplenium foliis alternis. LINN. spec. p. 669. HALL. hist. tom. 2. n. 1548.

Chrysosplenium foliis pediculis oblongis insidentibus. Tourn. inst. p. 146.

Sedum palustre luteum majus foliis pediculis longis insidentibus. MORIS. hist. 3. p. 477.
s. 12. tab. 8. f. 8.

Loc. Ad fontium scaturigines locis montanis, & umbrosis; copiosissime supra *Giaveno.*
PERENNE.

VIR. Aliquantum amara, & gustu subacris planta pro antiscorbutica habetur, atque
sysymbrio aquatico substitui posse dicitur.

ULMUS. LINN. gen. n. 281. syst. n. 313. Tourn. tab. 372.

Calyx quinquefidus. Stamina quinque. Styli duo. Capsula compressa, foliacea,
ovalis, semen unicum includens. ARBOR.

2068 ULMUS campestris.

Ulmus foliis duplicato-serratis, basi inaequalibus. LINN. spec. p. 327.

Ulmus foliis ovato-lanceolatis dentatis, dentibus serratis. HALL. hist. tom. 2. n. 1586.

Ulmus campestris, & Theophrasti. BAUH. pin. 426.

Ulmus. DOD. pempt. 837.

Olmo. MATTH.

VERN. *Oúlm.* s. *Oúrm.*

Loc. Ubique & sata, & spontanea frequens est. ARBOR.

VIR. Nostris temporibus virium medicinalium ULMI magna fama percrebuit; sed
& antiquissimis jam haec planta propter usum medicamentosum laudata est.
Arbor ULMI succo quodam glutinoso donatur, principia fixa continente, quorum
quaedam manifeste acida sunt, alia vero ad substantiam medii cujusdam salis
sunt redigenda. Hic activus succus sponte etiam quibusdam in regionibus primo
vere ex hiante cortice stillat: colligitur etiam in vesicis rubentibus, quae in
superficie foliorum hujusce plantae excitantur ab *aphidis* quadam specie, intra
eorumdem parenchyma progeniem suam deponente. Succus sponte stillans ex cor-
tice, maximeque succus hisce vesiculis amplificatis contentus tanquam vulnera-
rium celebratur, & speciatim utile dicitur in morbis oculorum. Vulnerum certe
consolidationem promovere potest glutine suo, atque vi tonica leviter abstergente.
Folia ipsa ULMI similiter vulneraria sunt. Secundus cortex, sive liber majorem
continet hujusce succi quantitatem, ac in hoc cortice magna fiducia posita est
ad curandas plurimas difficiles aegritudines, cujusmodi sunt scabies, herpes, im-
petigo, omnisque fere foeditas cutis: Rheumatismus, ischiadicum malum, scor-
butus, scirrhos, atque cancer. In hisce morbis solet imperari decoctum corticis
ULMI, quod ita paratur, ut libra una aquae unciam unam corticis habeat, atque
decoquendo ad medietatem redigatur. Cortex ipse applicitus in ambustis magnae
utilitatis esse dicitur. Decoctum autem longa ebullitione paratum, etiam ad ulcera
abstergenda, & consolidanda multis laudibus effertur. Profuisse vidi in aphtis,
ulceribusque oris, quando opportunum extitit eadem vulnerario, & abstergente
remedio eluere; saepe autem in acutis praesertim febribus aphtae in ore appa-
rent, quarum si curetur cita sanatio per repercutientia remedia, acri vitiosa ma-
teria ad tracheam, aut tubum intestinalem translata, gravia, & difficilia mala
gignuntur. Decoctum idem tonicas, corroborantes, abstergentes vires habet.
Speciatim urget lentos humores in cute haerentes; vidi propulisse scabiem retro-
pulsam, ac impetiginem curasse. Sine emolumento adhibitus est in scirrho; ul-
ceri canceroso externe adhibitum decoctum corticis ULMI evidenter nocuit sanie
repressa, auctisque doloribus. Constans, & diutinus hujusce decocti usus denique

viscidum, & foetidum sudorem propellit, qui certo magni adjumenti esse potest ad nonnullas difficiles aegritudines superandas, quae requirunt crassi perspirabilis restitutam excretionem.

ASARUM. LINN. gen. n. 522. syst. n. 589. TOURN. tab. 289.

Calyx coriaceus, coloratus, ovarium cingens, trifidus, segmentis acutis, inflexis.
Stamina duodecim. Stigma sexfidum. Capsula sexlocularis, polysperma.

2069 ASARUM europaeum.

Asarum foliis reniformibus obtusis binis. LINN. spec. p. 633.

Asarum foliis reniformibus subhirsutis. HALL. hist. tom. 2. n. 1547.

Asarum. BAUH. pin. 197. BAUH. hist. III. p. 548.

Asaro. MATTH.

OFF. Asarum.

Loc. Circa thermas Valderianas, Vinadienses, reperi. TERRANEUS inter Martiniana, & Paesana. Vulgare in umbrosis Montisregalis, similibusque locis circa Pramol, Villar, le Porte etiam nascitur, & supra Gye in Sabaudia &c. PERENNE.

VIR. Tota ASARI planta similiter agit, sed in radice activa principia fortiora, & copiosiora sunt. Suis qualitatibus ASARUM affine est *Helleboro nigro*, minorem tamen habens virulentiam, majoremque principiorum stimulantum tenuitatem. Amarum est, & linguam distincta acrimonia vellicat. Radices odorem aromaticum habent, fortiusque linguam feriunt. Multiplicis autem generis sunt principia, a quibus virtutes ASARI profiscuntur; acidum habent evidenter, cum ab eo charta caerulea rubescat: non exiguum dant combustae radices salis alkalini fixi quantitatem. Vis autem primaria sedet in principio tenui, resinoso, tenente particulas volatiles, multum stimulantes, a quibus emesis, & catharsis excitantur. In exsiccata, & vetusta radice perit vis emetica, & cathartica: sola protracta supra cineres calidas infusione, disparet emetica virtus, ac, si operatio majori calore procedat, diutinaeque ebullitioni hujus plantae radices subjiciantur, non modo emetica, sed etiam cathartica proprietate orbantur. Quae vero dicimus de radicibus, ea etiam de foliis intelligenda sunt, cum similis naturae principia in iisdem existant. Decoctione ASARI per ebullitionem memoratis principiis destituta agit tantummodo fixis ad acidum, & alkali proprium potissimum pertinentibus. ASARUM errhinum est ejusdem pulvere, aut etiam succo naribus attracto; at cum validum errhinum sit, solet praeferriri radix diligenter siccata, in pulvrem redacta, & paucorum granorum pondere naribus indita, ad cuius majorem gratiam, minuendumque stimulum cum pulvere aromaticarum stirpium jungitur. Efficaciter elicit mucum ex membrana pituitaria. Infusum ASARI, leni calore paratum, aut *asarina substancia*, quae nullam volatilium particularum jacturam passa sit, intus data vomitum fortiter movet, alvumque vehementer dicit: sine vomitu autem cathartica persistit, si decoctioni subjecta fuerit: ubi ad tertiae, aut dimidiae partis, ut dicitur, consumptionem menstruum aquae redactum fuerit, jam non amplius cathartica est, sed aperiens, & diuretica. Generatim commendatur in iis morbis, in quibus *Helleborus niger* laudatus est, sed speciatim adhibetur in contumacibus febribus intermittentibus, summaeque efficacie medicamentum habetur in febre quartana. Multiplici autem ratione juvat: tanquam emetico-catharticum concutit viscera imi ventris, atque fomitem, qui in primis viis, ut dicitur, existat, excutit, educitque: protractus radicum ASARI usus, tamquam remedium diuretico-aperiens, minima vasa aperit, coactum serum potenter incidit, saepius per renes, interdum etiam & per auctam perspirationem evacuat. Sicuti vero notissimum est, non solet quartana febris debellari, nisi humorum tenacitas resolvatur. Radices ASARI, pro scopo diuretico datae, non modo aptae sunt ad obstructiones reserandas, verum etiam, propulso lotio, hydropis curationem fecerunt. Magni omnino facienda sunt hujusmodi radices prudenter, & convenienter adhibitae, atque pro ratione circumstantiarum cum tonicis, aromaticis, & corroborantibus conjunctae, in iis contumacibus febribus, quae jam ad

cachexiam aegros deduxerunt, & hydropis metum faciunt. Vis tonica, aperiens ASARI etiam opportuna est ad restituendos menses suppressos ex muco lento, minima vasa obstruente. Quod ad maniam pertinet, etsi minime negaverim *Hellebori nigri* efficaciam aemulari, in hoc majorem fiduciam ponendam esse puto. Utero gerentibus foeminis, propter abortus metum, ASARUM prudentes Medici non exhibent. Folia ASARI in infusione dantur numero sex, aut octo. Radix in substantia, ut dicitur, praescribitur a scrupulo uno ad duos; in infuso vero a drachma una ad drachmas duas. Pro scopo diuretico uncia decoqui potest.

CITINUS. LINN. syst. n. 1115. TOURN. tab. 477.

Calyx tubulato-campanulatus, limbo quadrifido coloratus. Antherae sessiles sexdecim, adnatae stylo sub stigmate. Germen inferum. Stylus unicus. Stigma octofidum. Fructus, & bacca octolocularis, loculis polyspermis.

²⁰⁷⁰ CITINUS Hypocistis.

Asarum foliis sessilibus imbricatis, floribus quadrifidis. LINN. spec. p. 633.

Asarum aphyllum squamosum. SAUV. monsp. 4.

Hypocistis. BAUH. pin. p. 465. CAM. epit. 96. 97. CLUS. hist. 1. p. 68. 79.

Loc. Circa Berra in Comitatu Nicaeensi, & circa Nicaeam, Ericae arboreae, atque Cistorum radicibus innascens. ANNUUS.

OBS. Flori subjacent squamae duae oppositae, per aetatem purpurascentes. Floris color sordide-luteus. Antherarum numerus, & stigmatis divisiones variant: antherarum numerus duplus est.

VIR. Veteribus usitatus succus hypocistidis, validum adstringens constituens, ab hacce planta suppeditatur.

JUNCUS. LINN. gen. n. 396. syst. n. 433. TOURN. tab. 127.

Calyx hexaphyllus, persistens ex foliolis coloratis, siccis, glumosis. Stamina sex. Stylus profunde trifidus. Capsula unilocularis, trivalvis, polysperma.

CULMIS NUDIS.

²⁰⁷¹ JUNCUS acutus.

Juncus culmo subnudo tereti mucronato terminali involucro diphylo spinoso. LINN. spec. p. 463.

Juncus acutus capitulis Sorghi. BAUH. hist. II. p. 520. MORIS. hist. 3. p. 232. s. 8. tab. 10. f. 15.

Juncus culmo subnudo tereti mucronato, panicula terminali: bractea duplice spinosa. GOU. h. 182. n. 1.

Loc. In locis maritimis *Uneliae*, & *Nicaeae*. PERENNIS.

OBS. *JUNCUS maritimus anglicus* mera varietas est.

²⁰⁷² JUNCUS conglomeratus.

Juncus culmo nudo stricto capitulo laterali. LINN. spec. p. 464.

Juncus caule nudo, foliis teretibus mollibus, panicula conglomerata. HALL. hist. tom. 2. n. 1312.

Juncus culmo nudo tereti, panicula laterali densa globosa sessili. SCOP. Fl. Carn. p. 224. n. 2. ed. 2. n. 427.

Juncus laevis panicula non sparsa. BAUH. pin. 12. theatr. 183.

Juncus laevis panicula conglomerata. SCHEUCHZ. gram. 343.

Juncus. CAM. epit. 780. MATTH. p. 1036. BAUH. hist. II. 520.

Loc. Locis uliginosis, & spongiosis in agro Pedemontano. PERENNIS.

²⁰⁷³ JUNCUS effusus.

Juncus culmo nudo stricto, panicula laterali. LINN. spec. p. 464.

Juncus culmo nudo tereti, panicula laterali sparsa. SCOP. Fl. Carn. 223. n. 1. ed. 2.
n. 428.

Juncus laevis panicula sparsa major. BAUH. pin. 12. theatr. 182. SCHEUCHZ. agrost. 341.
Loc. In pascuis humidis frequens. PERENNIS.

2074. JUNCUS inflexus.

Juncus culmo nudo, apice membranaceo incurvo, panicula laterali. LINN. spec. p. 464.
Juncus caule nudo, foliis teretibus strictis, panicula laterali sparsa. HALL. hist. tom.
2. n. 1311.

Juncus acumine reflexo, major. BAUH. pin. 12. prodr. 184. BARR. ic. 204.
Loc. In pascuis humidis, locisque inundatis ubique. PERENNIS.

2075. JUNCUS filiformis.

Juncus culmo nudo filiformi nutante, panicula laterali. LINN. spec. p. 465.
Juncus caule nudo, foliis mollibus teretibus, panicula laterali pauciflora. HALL. hist.
tom. 2. n. 1313.

Juncus culmo nudo nutante, panicula laterali. ROY. leyd. p. 44. n. 13.

Juncus laevis panicula sparsa, minor. BAUH. pin. 12. theatr. 183. SCHEUCH. agrost.
347. t. 7. f. 1.

Loc. In alpibus d' Ussey lectam habeo. PERENNIS.

2076. JUNCUS trifidus.

ICON. TAUR. Vol. I. tab. 93.

Juncus culmo nudo, foliis, floribusque tribus terminalibus. LINN. spec. p. 465.

Juncus acumine reflexo trifidus. HALL. hist. tom. 2. n. 1315.

Juncus acumine reflexo minor, & trifidus. BAUH. pin. 12. prodr. 22. tab. 22. theatr. 186

Juncoidea alpinum trifidum. SCHEUCH. agrost. 325.

Loc. Frequens in pascuis alpium. PERENNIS.

2077. JUNCUS squarrosus.

Juncus culmo nudo, foliis setaceis, capitulis glomeratis aphyllis. LINN. spec. p. 465.

Juncus rigidus panicula spicata, floribus cartilagineis. HALL. hist. tom. 2. n. 1317.

Gramen junceum foliis, & spica junci. BAUH. pin. 5.

Loc. Incolit loca spongiosa montana, editiora. PERENNIS.

CULMIS FOLIOSIS

2078. JUNCUS bulbosus.

Juncus foliis linearibus canaliculatis, capsulis obtusis. LINN. spec. p. 466.

Juncus foliis carinatis, panicula sparsa, fructu globoso. HALL. hist. tom. 2. 1318.

Juncus foliis linearibus canaliculato-concavis, capsulis ovatis, culmo compresso. JACQ.
Vind. 235.

Juncus parvus cum pericarpiis rotundis. BAUH. hist. II. p. 522.

Juncus foliis angulatis, culmo subnudo, panicula terminali prolifera, capsulis ovatis.
ROY. Lugdb. 43.

Juncus repens apocarpos minor. BARR. ic. 114.

Loc. In sterilibus montanis pascuis occurrit. PERENNIS.

2079. JUNCUS bufonius.

Juncus culmo dichotomo, foliis angulatis, floribus solitariis sessilibus. LINN. spec. p. 466.

Juncus palustris humilior, panicula laxissima. RUPP. jen. 130. Fl. Lapp. 122.

Juncus caule brachiatum, foliis setaceis, floribus solitariis ad ramos sessilibus. HALL. hist.
tom. 2. n. 1319.

Loc. Locis humidis, umbrosis, spongiosisque frequens est. ANNUUS.

2080. JUNCUS triglumis.

Juncus foliis planis, gluma triflora terminali. LINN. spec. p. 467.

Juncus gluma triflora, culmum terminante. Fl. Lapp. 115. tab. 10. f. 5.

Juncus caule folioso nudo, foliis teretibus, floribus terminalibus ternis. HALL. hist. tom.

2. n. 1314.

Loc. In pratis humidis editioribus alpium, ibique ad fontium scaturigines. PERENNIS.

2081. JUNCUS Jacquinii.

Juncus caule unifolio, petiolis bifloris, floribus umbellatis. HALL. hist. tom 2. n. 1316.

Juncus (biglumis) folio subulato, capitulo subquadrifloro terminali. LINN. mant. 63.

Juncus alpinus capitulo glomerato, & nigro splendente. SCHEUCHZ. it. 1. p. 40. tab. 5. f. 2.

Juncoides alpinum flosculis junci glomeratis atrofuscis. SCHEUCHZ. agr. p. 323. tab. 17.

f. 9.

Juncus biglumis. JACQ. vind. p. 237. tab. 4. fig. 2. fl. austr. tab. 221.

Loc. In uliginosis alpium Grassonei, & Ussey. PERENNIS.

2082. JUNCUS pilosus.

ICON. TAUR. Vol. XIII. tab. 10. f. 2. & tab. 12.

Juncus foliis planis hirsutis, floribus umbellatis solitariis petiolatis aristatis. HALL. hist. tom. 2. n. 1325.

Juncus foliis planis pilosis, corymbo ramoso. LINN. spec. p. 468.

Juncus foliis planis pilosis, pedunculis simplicibus, & umbellatis. GER. p. 141. n. 13.

Loc. In sylvarum collibus vulgaris. PERENNIS.

2083. JUNCUS spadiceus.

Juncus planifolius panicula laxa, petalis mollibus breviter aristatis. HALL. hist. n. 1326.

Gramen hirsutum nemorosum alpinum angustifolium, paniculis obscure rufescens.

SCHEUCHZ. it. alp. 6. p. 458.

Loc. Locis subhumidis, & umbrosis editiorum alpium non infrequens est. PERENNIS.

OBS. In tanto consensu Auctorum, varias Juncoides conjungentium sub specie pilosi, nolo ab iisdem dissentire, sed hanc recte ab aliis separasse videtur Cel. HALLER.

2084. JUNCUS niveus.

Juncus foliis planis subpilosis, corymbis folio brevioribus, floribus fasciculatis. LINN. spec. p. 468.

Juncus planifolius paniculis umbellatis, petalis interioribus duplo longioribus. HALL. hist. tom. 2. n. 1328.

Juncus niveus. SCOP. Fl. Carn. ed. 2. p. 259. n. 436.

Juncoides montanum, nemorosum, flore niveo. SCHEUCHZ. agr. p. 320. tab. 7. f. 7.

Juncus angustifolius, villosus floribus albis paniculatis. TOURN. inst. p. 247.

Gramen hirsutum minus, paniculis albis. BAUH. pin. p. 7. theatr. 106.

Gramini luzulae affine flore albo. BAUH. hist. II. p. 492.

Loc. Ubique in sylvis collinis, & montibus. PERENNIS.

2085. JUNCUS luteus N.

Juncus planifolius glaber panicula nitente, floribus obtusis. HALL. hist. tom. 2. p. 173. n. 1329.

Juncoides latifolium alpinum glabrum, panicula sublutea splendente. SCHEUCHZ. agrost. p. 314.

Loc. Ad oras sylvarum in editioribus alpibus. PERENNIS.

2086. JUNCUS campestris.

Juncus foliis planis subpilosis, spicis sessilibus, pedunculatisque. LINN. spec. p. 468.

Juncus planifolius spicis petiolatis nutantibus, petalis aristatis. HALL. hist. tom. 2. n. 1330.

Juncus foliis planis subpilosis, spicis paucis subrotundis. GER. p. 140. n. 10.

Juncus villosus capitulis psyllii. TOURN. inst. 246.

Juncoides villosum capitulis psyllii. SCHEUCHZ. gram. 310.

Gramen hirsutum capitulis psyllii. BAUH. pin. 7. theatr. 103.

Loc. Frequens in sylvis montanis, & collinis. PERENNIS.

2087. JUNCUS spicatus.

Juncus foliis planis, spica racemosa nutante. LINN. spec. p. 469.

Juncus alpinus latifolius panicula racemosa nigricante pendula. TILL. pis. 91.

Loc. In editioribus alpibus nascitur. PERENNIS.

2088. JUNCUS sylvaticus.

Juncus foliis teretibus articulatis, panicula repetito ramosa. HALL. hist. tom. 2. n. 1323.

Gramen junceum folio articulato, sylvaticum. BAUH. theatr. p. 75. 76. SCHEUCHZ. p. 334.

Loc. Frequens locis humidis, praesertim montanis. PERENNIS.

2089. JUNCUS aquaticus.

Juncus foliis compressis articulatis, panicula semel ramosa. HALL. hist. tom. 2. n. 1322.

Gramen junceum, folio articulato, aquaticum. BAUH. Theatr. p. 76. SCHEUCHZ. agr. p. 331.

Gramen junceum paniculatum humilius, utriculis frequenter donatum. MORIS. oxon. 3.

p. 227. tab. 9. f. 2.

Loc. In fossis, & uidis ad oras aquarium stagnantium. PERENNIS.

ACORUS. LINN. gen. n. 392. syst. n. 430.

Clava ex sinu folii oriunda, digitiformis, floribus sessilibus undique tecta. Calyx hexaphyllus.
foliolis obtusis, superne crassioribus, persistentibus. Stylus brevissimus.
Capsula triangularis, trilocularis, seminibus tribus foeta.

2090. ACORUS calamus. LINN. spec. p. 462.

Acorus verus, s. calamus aromaticus officinarum. BAUH. pin. p. 34.

Thypha aromatica clava rugosa. MORIS. hist. 3. p. 246. s. 8. tab. 13. f. 4.

Loc. Locis spongiosis in valle Macrae lectus est a Francisco PEYROLERI. PERENNIS.

VIR. Hic non est *calamus* antiquorum, suas tamen & insignes virtutes habet, non infrequenter in usum veniens. Radix est, quae in usum recipitur, ac eligi debet, quam caries non prehenderit, & aromatica gratia sese commendat. Vetus non modo in pulverem carie confecta fatiscit, verum etiam plurimum imbecilla redditur, difflata tenui aromatica substantia. Radix ACORI optime servata fractu tenax est, amara, ac aromatica acrimonia linguam vellicat, salivamque plurimam elicit. Principia activa, praeter stipticam aliquam vim, pertinent ad activas saline-volatiles particulas cum oleo etiam aethereo conjunctas, quarum nonnullas spiritus vini, plerasque aqua secum abripit. Proprietates ACORI eximiae sunt: mucum incident, viscidum abstergunt, actionem fibrarum excitant, atque instaurant, vasa aperiunt, ac secretiones promovent. Multum valent in stomachi imbecillitate, atque anorexia, si memoratae superius indicationes adsint. Prodest ejusdem usus in cachexia, mensium diminutione, febribus anomalis intermittentibus, atque speciatim in febre quotidiana, non illa quidem, quam sustineant visciditas lymphae phlogistica, & congestiones internae ab humore acri, quae aut in abscessum iyerint, aut ipsius metum inferant, sed lymphae quaedam tenacitas, praesertim ex diuturna moestitia profecta. Hisce autem in casibus pro varia natura morborum, atque aegri circumstantiarum, amara, tonica, incidentia, febrifuga, emmenagoga, aut potentia saponacea solent adjungi. In hydrope etiam incipiente cum opportunis tonicis aperientibus utilissime *calamus aromaticus* administratur. Dari solet in substantia a scrupulo uno ad drachmam unam, aut in infuso a drachma una ad drachmas duas, vel tres. Diutina ebullitio ejusdem virtutem debilitat. Radix masticata, efficax, & suave sialagogum facit.

b. FLORIBUS SEXU DISTINCTIS

THELIGONUM. LINN. gen. n. 947. syst. n. 1068.

Flores sexu in eadem planta distincti. Maribus calyx bifidus. Stamina duodecim, aut plura. Foeminis calyx minor, etiam bifidus. Stylus unus. Fructu est capsula coriacea monosperma.

2091 **T**HELIGONUM Cynocrambe.

ICON. TAUR. Vol. XXII. tab. 32.

Theligonum Cynocrambe. LINN. spec. p. 1411.

Cynocrambe dioscoridis. BAUH. prodr. 59. TOURN. cor. 52.

Alsines facie planta nova. COL. phyt. 28.

Theligonum alsinoideum. LAM. Fl. Franc. tom. 2. p. 198.

Loc. Ad muros, & sepes Nicaeae. In fossis circa Croveja etiam provenit. ANNUUM.

AMARANTHUS. LINN. gen. n. 941. syst. n. 1060. TOURN. tab. 118.

Flores sexu in eadem planta distincti. Calyx triphyllus, vel pentaphyllus. Stamina tria, vel quinque. Styli tres. Capsula monosperma, horizontaliter dehiscens.

2092 **A**MARANTHUS Blitum.

ICON. TAUR. Vol. XXII. tab. 63.

Amaranthus glomerulis lateralibus trifidis, foliis ovatis retusis, caule diffuso. LINN. spec. p. 1405.

Amaranthus procumbens foliis ovatis emarginatis. HALL. hist. tom. 2. n. 1606.

Amaranthus floribus triandris glomeratis, foliis subovato triquetris, caule diffuso. SCOP. Fl. Carn. p. 425. n. 1.

Blitum majus. SCOP. Fl. Carn. ed. 2. n. 1178.

Amaranthus caule decumbente, foliis subrhomboideis petiolis retusis, alternis spicis triandris. NEKER. tom. 2. p. 386.

Blitum album minus. CAM. epit. 236.

Blitum rubrum minus. BAUH. hist. II. p. 967.

Loc. Ad vias, & in ruderatis, macerisve frequens est. ANNUUM.

2093. AMARANTHUS viridis.

Amaranthus glomerulis triandris: floribus masculis trifidis, foliis ovatis emarginatis, caule erecto. LINN. spec. p. 1405.

Blitum album minus. BAUH. pin. 118. BAUH. hist. II. p. 967.

Blitum sylvestre spicatum. TOURN. paris. 2. p. 273.

Amaranthus spicatus. LAM. Fl. Franc. tom. 2. p. 192.

Loc. Secus Duriam utramque Cl. BELLARDI. ANNUUS.

MERCURIALIS. LINN. gen. n. 998. syst. n. 1125. TOURN. tab. 308.

Sexus est tota planta divisus. Maribus calyx trifidus, etiam quadrifidus. Stamina duodecim, & ultra, antheris didymis. Foeminis calyx triphyllus, aut tetraphyllus, Styli duo. Capsulae gemellae, monospermae, sive, ut ajunt, capsula dicocca.

2094 **M**ERCURIALIS annua.

ICON. TAUR. Vol. XIII. tab. 46.

Mercurialis caule brachiato, foliis glabris, floribus spicatis. LINN. spec. p. 1465.

Mercurialis caule annuo brachiato, foliis conjugatis ovato-lanceolatis glabris. HALL. hist. tom. 2. n. 1600.

Mercurialis caule brachiato erecto annuo. SCOP. Fl. Carn. p. 429. n. 2.

Mercurialis spicata, & testiculata. BAUH. pin. 121.

Mercurialis mas, & foemina. BAUH. hist. II. p. 977.

Mercorella maschio, e femmina. MATTH.

OFF. *Mercurialis mas, & foemina.*

VERN. *Marcorella.*

Loc. Secus hortos, & ruderata frequens. ANNUA.

VIR. *MERCURIALIS* herba non modo emollit, & lubricat, sed salino-acri sua naturae principio intestina irritat, atque alvum sollicitat. Clysteres ingredi solet cum aliis emollientibus stirpibus MERCURIALIS. Paratur syrpus MERCURIALIS ad alvum ciendam. Extat in officinis nostris syrpus MERCURIALIS compositus, quo non modo alvus cietur, sed propter additamentum aliarum stirpium mucum ventriculi abstergit. Succus ex tota herba expressus dari potest ab uncia semisse ad unciam unam. Frequentius in jusculo calente infunditur dosi manipuli semassis, eaque ratione propinatur ad alvum leniendam. Solent Medici MERCURIALEM praescribere in iis aegris, qui purgantia aegre ferre possunt. Licet autem inter mitia purgantia recenseri debeat, caute tamen foeminis hystericis, & texturae sensibilioris praescribenda haec planta est, cum viderim non modo dolores, sed & spasmodicas contractiones intulisse. Propter hanc rationem gravidis, & puerperis non sine magna circumspectione imperanda. Mel *mercuriale* usitatissimum est medicamentum clysteribus receptum ad emollientium eorumdem vim acuendam, ut non modo faeces emoliant, sed & alvum sollicitent.

2095. MERCURIALIS perennis.

ICON. TAUR. Vol. XIII. tab. 47.

Mercurialis caule simplicissimo, foliis scabris. LINN. spec. p. 1465.

Mercurialis caule perenni simplici, foliis ovato-lanceolatis hirsutis. HALL. hist. tom. 2. n. 1601.

Mercurialis caule simplici. SCOP. Fl. Carn. p. 429. n. 1.

Mercurialis cynocrambe. SCOP. Fl. Carn. ed. 2. n. 1225.

Mercurialis montana. BAUH. pin. 122.

Cynocrambe mas, & foemina. BAUH. hist. II. p. 977. & 979.

Cynocrambe. MATTH.

Loc. In sylvis montanis caeduis frequens est. PERENNIS.

VIR. Similis habitu suo superioris est, sed omnium auctorum consensu, ac certorum experimentorum testimonio virulenta, & narcotica est, intestinisque multum infensa. Haec autem eum in finem indicantur, ut caveant diligenter Pharmacopolae, & Rhizotomi, ne hanc pro superiori colligant, adhibeantque.

CERATONIA. LINN. gen. n. 983. syst. n. 1167. TOURN. tab. 344.

Flores sexu, & tota planta distincti, sed dantur etiam flores hermaphroditi.

Hermaphroditio calyx quinque partitus; stamina quinque; stylus filiformis.

Fructus est siliqua magna, compressa, pulpa repleta, isthmis interrupta, semina compressa, nitida, continens.

2096 CERATONIA siliqua.

Ceratonia siliqua. LINN. spec. p. 1513.

Siliqua edulis. BAUH. pin. 402.

Siliqua arbor, sive Ceratia. BAUH. pin. 413.

Carobae siliqua Ceratia. LOB. adv. p. 419.

Siliqua. MATTH.

OFF. Carroba, sive Siliqua edulis.

VERN. Carrobe.

Loc. Ubique circa Nicaeam. ARBOR.

VIR. Siliquæ gratum equis, & mulis cibum constituant. Eaedem semina sua in pulpa quadam comprehendunt, quae demulcens, & pectoralis habetur. Nicaeenses ad pectorales decoctiones eas recipiunt. Syrupus etiam ex ipsis paratur, qui multum laudatur in tussi, faucium asperitate, morbisque pectoris scopo leniendi, demulcendi, leniterque abstergendi.

BUXUS. LINN. gen. n. 934. syst. n. 1053. Tourn. tab. 15.

Flores sexu distincti in eadem planta. Flores mares, & foeminae saepius ex eadem gemma, sed mares longe plures; Masculo calyx pentaphyllus; Stamina quatuor, thalamo tetragono adnata; Foemineo calyx heptaphyllus; Germen cum stylis tribus evadit capsula prismatica valvis tribus rostratis, trilocularis, loculis dispermis.

2097 BUXUS sempervirens.

Buxus. HALL. hist. 2. n. 1610.

Buxus arborescens. Tourn. 578. LAM. Fl. Franc., tom. 2. p. 203.

Bosso. MATTH.

Vern. Martel.

Loc. In montibus Liguria ad rupes. Sylvulas etiam facit inter Garressio, & Ormea. circa Mommelian. Cl BELLARDI inter Robilant, & Rocabion. FRUTEX, aut ARBOR.

Vir. Ponderosum BUXI lignum aquae fundum petit. Non modo tornatoribus optimum est ad pixides, manubria cultrorum, aliaque utensilia conficienda, sed & Sculptoribus inservit ad icones incidendas. Vires Guajaci aemulae, quae huic ligno tributae sunt, nullo vero fundamento innituntur. Oleum Buxinum nostris temporibus exolevit. Nauseosa, amara, atque cum aliqua acrimonia abstergentia sunt folia BUXI, ac dosi manipuli semissis in aqua decocta alvum efficaciter carent. Nauseosa cum sint, in usum venire non solent.

LEMNA. LINN. gen. n. 923. syst. 1038.

Flores sexu in eadem planta distincti; Utrique flori calyx monophyllus, subrotundus, latere dehiscens; Masculo stamna duo cum germe ovato, stylo brevi, & stigmate obsoleto-obstructo, abortiente; Foemineo germen subovatum cum stylo brevi, & stigmate simplici, quod evadit capsula globosa, unilocularis, semina oblonga continens.

2098 LEMNA trisulca.

Lemna foliis petiolatis lanceolatis. LINN. spec. p. 1376.

Hydrophace caule filiformi, foliis ellipticis lanceolatis viviparis. HALL. hist. tom. 3. n. 1901.

Lenticula trisulca. SCOP. Fl. Carn. ed. 2. n. 1143.

Lenticula ramosa. LAM. Fl. Franc., tom. 2. p. 189.

Lemna aquatica trisulca. BAUH. pin. 362.

Loc. In aquis lente fluentibus. PERENNIS.

2099. LEMNA minor.

Lemna foliis sessilibus utrinque planiusculis, radicibus solitariis. LINN. spec. p. 1376.

Hydrophace minorriza, foliis planis ovatis. HALL. hist. tom. 3. n. 1900.

Lenticula minor. SCOP. Fl. Carn. ed. 2. n. 1142.

Lenticula minor monorrhiza foliis subrotundis utrinque viridibus. MICH. gen. 16. tab. 2. f. 3.

Lens palustris. CAM. epit. 852.

Loc. Nihil frequentius ad stagnantes aquas in fossis, & oris lacuum. ANNUA.

3000. LEMNA gibba.

Lemna foliis sessilibus subtus hemisphaericis, radicibus solitariis. LINN. spec. p. 1377.

Hydrophace monorrhiza foliis pulvinatis inferne convexissimis. HALL. hist. tom. 3. n. 1898.

Lenticula palustris major: inferne magis convexa, fructu polyspermo. MICH. gen. 15. tab. 11. f. 1.

Lenticula vulgaris. LAM. Fl. Franc., tom. 2. p. 189.

Loc. Ad oras lacuum. ANNUA.

3001. LEMNA polyrrhiza.

Lemna foliis sessilibus, radicalibus confertis. LINN. spec. p. 1377.

Hydrophace polyrrhiza foliis ovatis planis. HALL. hist. tom. 3. n. 1899.

Lenticula major polyrrhiza, inferne atro-purpurea. MICH. gen. 16. tab. 11. f. 1.

Lenticula polyyrhiza. LAM. *Fl. Franc.* tom. 2. p. 189.

Loc. In aquis stagnantibus. ANNUA.

CHARA. LINN. gen. n. 1066. syst. n. 1203.

Flores sexu in eadem planta distincti. Planta palustris, ramosa, foliis verticillatis.

Foemineo calyx tetraphyllus, germen cum stigmate quinquefido, fructus ovatus monospermus. Ad basim calycis externe assidet anthera globosa, nuda, vices masculi floris faciens.

2102 CHARA tomentosa.

Chara aculeis caulinis ovatis. LINN. spec. p. 1624.

Chara caule tomentoso fragili. HALL. hist. tom. 3. n. 1683.

Equisetum fragile majus subcinereum aquis immersum. MORIS. hist. 3. p. 621. s. 15. tab. 4. f. 9.

Equisetum, s. *Hippuris lacustris*, foliis mansu arenosis. PLUK. alm. 135. tab. 9. f. 4.

Loc. Secus il Pò morto. Cl. BELLARDI in aquis lente fluentibus di *Borgo Masino*, & agri *Vercellensis*. PERENNIS.

2103. CHARA hispida.

Chara aculeis caulinis capillaribus confertis. LINN. spec. p. 1624.

Chara caule fragili spinoso. HALL. hist. tom. 3. n. 1682.

Chara caulinis aculeatis. Hort. Cliff. 477. ROY. Lugdb. 214.

Chara major caulinis spinosis. VAILL. act. 1719. p. 18. tab. 3. f. 3.

Equisetum, s. *Hippuris muscosus sub aqua repens*. PLUK. alm. 135. tab. 193. f. 6.

Loc. In fossis circa Settimo Torinese. PERENNIS.

2104. CHARA vulgaris.

Chara caulinis laevibus, frondibus interne dentatis. LINN. spec. p. 1624.

Chara caule laevi fragili. HALL. hist. tom. 3. p. 1681.

Chara caulinis laevibus. ROY. lugdb. 1533.

Chara vulgaris foetida. VAILL. act. 1719. p. 23. tab. 3. f. 1.

Equisetum foetidum sub aqua repens. BAUH. pin. 16. prodr. 25. Theatr. 251. BAUH. hist. III. p. 731.

Loc. Ubique in aquis, sive stagnantibus, sive lente fluentibus. PERENNIS.

NAJAS. LINN. gen. n. 974. syst. n. 1096.

Flores sexu in eadem planta distincti. Masculus flos pedunculatus prodit ex sinu duarum squamarum, profunde quadrifidus, habens stamen unicum. Foemineus flos nudus est, & constituitur a germine ovali, subsessili, in ala alterius folii, & stylo uno, aut tribus terminato, quod evadit capsula 1-4locularis, loculis monospermis.

2105 NAJAS major. N.

Fluvialis latifolia fructu minus obtuso monospermo. MICH. gen. 11. tab. 8. f. 1. 2.

MISC. TAUR. tom. 5. p. 55.

Najas fructu monospermo. HALL. hist. tab. 1. n. 556.

Fluvialis vulgaris latifolia. VAILL. act. 1719. p. 17. tab. 1. f. 2.

Potamogeton fluviatile Sargazo simile lucens, foliis margine dentatis. PLUK. alm. 304. tab. 216. f. 4. RAJ. suppl. 121.

Loc. Ad oras lacuum Canapiciensium, & praesertim ad exitum aquarum. PERENNIS.

2106. NAJAS minor N.

Fluvialis minor foliis angustissimis denticulatis, deorsum reflexis, fructu acuto, tenuiori, monospermo. MICH. nov. pl. gen. p. 11. tab. 8. f. 3. MISC. TAUR. tom. 5. p. 55.

Fluvialis angusto, longoque folio. VAILL. nov. pl. gen. in Comm. Ac. R. Scient. an. 1719. 17.

Loc. In aquis stagnantibus, aut lentissime fluentibus in agro Canapiciensi. Cl. BELLARDI in lacu di Moncrivello, ubi deest major. ANNUA.

ALLIONII Fl. Pedem. Tom. II.

K k k

CERATOPHYLLUM. LINN. gen. n. 944. syst. n. 1065.

Flores sexu distincti in eadem planta. Masculo calyx multifidus. Antherae plures conglomeratae, subsessiles. Foemineo calyx idem. Stylus nullus.
Germen evadit capsula monosperma.

2107 CERATOPHYLLUM demersum.

Ceratophyllum foliis dichotomo-bigeminis, fructibus trispinosis. LINN. spec. p. 1409.

Ceratophyllum foliis subspinosis, capsula tricorni. HALL. hist. tom. 2. n. 1599.

Ceratophyllum asperum. LAM. Fl. Franc. tom. 2. p. 196.

Equisetum sub aqua repens foliis bifurcatis. LOES. pruss. 67. tab. 12.

Hydroceratophyllum folio aspero, quatuor cornibus armato. VAILL. mém. de l' Acad. anno 1719. p. 21. tab. 2. f. 2.

Loc. In stagnis aquarum frequentissimum. PERENNE.

ZANNICHELLIA. LINN. gen. n. 920. syst. n. 1034.

Flores sexu in eadem planta distincti. Masculum florem constituit filamentum unicum, anthera ovata instructum, juxta quod adjacet foemineus flos. Huic calyx monophillus, bidentatus, ventricosus, continens germina quatuor ad sex, quae singula stylo instruuntur cum stigmate foliaceo. Haec germina evadunt capsulae uniloculares, rostratae, monospermae.

2108 ZANNICHELLIA palustris. LINN. spec. p. 1375.

Zannichellia palustris major foliis gramineis acutis, flore cum apice quadricapsulari, embryonis clypeolis integris, & vasculo non barbato, capsulis seminibus ad costam dentatis. MICH. tab. 11. f. 1.

Potamogeton capillaceum capitulis ad alas trifidis. BAUH. pin. p. 193. prodr. 101.

Potamogetoni similis graminifolia ramosa, & ad genicula polyceratos. PLUK. alm. 305. tab. 102. f. 7.

Loc. In Comitatu Nicaeensi ad rivulos. Cl. BELLARDI in fossis circa Demont. PERENNIS.

RUPPIA. LINN. gen. n. 161. syst. n. 175.

In summis ramulis prodeunt spicae ferentes antheras octo reniformes, sessiles.

Inter eas nascuntur pedunculi octo, tenues, singuli sustinentes germen parvo stigmate instructum, quod abit in capsulam acuminatam, asperam, monospermam.

2109 RUPPIA maritima. LINN. spec. p. 184.

Buccaferra maritima foliis acutissimis. MICH. gen. 72. tab. 35.

Potamogeton maritimum gramineis longioribus foliis, fructu fere umbellato. RAJ. angl. 3. p. 134. tab. 6. f. 1.

Loc. Ad litus maris Nicaeensis. PERENNIS.

ZOSTERA. LINN. gen. n. 919. syst. n. 1032.

Flores sexu in eadem planta distincti. Ex vagina folii prodit spadix linearis, stamina ferens octo in uno latere, in altero vero germina, quae in capsulas monospermas mutantur.

2110 ZOSTERA oceanica.

Zostera pericarpis pedunculatis oliviformibus. LINN. syst. 12. p. 605. & mant. 123. GER. prov. 121.

Alga angustifolia vitrariorum. BAUH. pin. 364.

Alga marina. LOB. ic. 251.

Loc. Ad maris Nicaeensis litus. PERENNIS.

2111. ZOSTERA marina.

Zostera pericarpiis sessilibus. LINN. syst. 12. p. 605.

Alga angustifolia vitreriorum. BAUH. pin. 364.

Fucus, s. Alga marina graminea angustifolia, seminifera ramosior. RAJ. angl. 3.p. 52.

Loc. Ad litus maris Nicaeensis. PERENNIS.

3. FRUCTU PULPOSO

BLITUM. LINN. gen. n. 14. syst. n. 14. TOURN. tab. 288.

Calyx trifidus. Stamen unicum. Germen cum stylis duobus excrescit in fructum, calyce persistente, & baccato contentum. Fructus baccam refert: flores enim plures in glomerem colliguntur.

2112 BLITUM capitatum.

Blitum capitellis spicatis terminalibus. LINN. spec. p. 6.

Blitum foliis semitribolobis rariter dentatis. HALL. hist. tom. 2. n. 1571.

Atriplex sylvestris lappulas habens. BAUH. pin. 119.

Atriplex mori fructu minima. MORIS. hist. ox. tom. 2. p. 606. tab. 32. f. 11.

Monocarpus capitatus. SCOP. Fl. Carn. ed. 2. n. 3.

Loc. Non infrequens est in Comitatu Nicaeensi secus arva. Circa Taurinum in macteriis vidit Cl. BELLARDI. ANNUUM.

2113. BLITUM virgatum.

Blitum capitellis sparsis lateralibus. LINN. spec. p. 7.

Blitum foliis triangularibus dentatis, calycibus baccatis, capitulis summis foliosis. ROY. Lugdb. 206.

Atriplex sylvestris, mori fructu. BAUH. pin. 119.

Loc. Legit Cl. BELLARDI ad sepes prope Lanebourg. ANNUUM.

FICUS. LINN. gen. n. 1032. syst. n. 1168. TOURN. tab. 420.

Fructificationes in cavo pomi carnosí, sive calycis communis contentae, cujus umbilicus aliquot squamis clauditur. Flori masculino calyx tripartitus; Stamina tria. Foemineo calyx quinquefidus; Stylus bifidus; Semen subrotundum. Flores quandoque hermaphroditi in simplici planta, alias sexu distincti in eadem, aut distincta planta.

2114 FICUS carica.

Ficus foliis palmatis. LINN. spec. p. 1513.

Ficus communis. BAUH. pin. 457.

Ficus. DOD. pempt. 812.

Ficus communis. LAM. Fl. Franc., tom. 3. p. 652.

Fico. MATTH.

VERN. Fiè. Fruct. Fi.

Loc. Data opera, & facile colitur ubique: sponte etiam nascitur circa Piossasco, & in collibus calidioribus. ARBOR.

VIR. Arbor FICI, quocumque loco vulneretur, fundit lac escaroticum, quod verrucas absunit. Involucrum ipsum fructus, nisi ad magnam maturitatem pervenerit, lac etiam dat in inferiori parte, quae propior pedunculo est. Ob hanc rationem, dum fructus comeduntur, hujusmodi cortex abicitur. Pulpa FICUM edulis mucilaginosam, nutrientem substantiam largitur, ac una melleum liquorem eidem intime mixtum. FICUM cibus multum confert ad animalia pinguefacienda, non parvi certe aestimandus in quibusdam macilentis hominibus. Si fructus hi fuerint diligenter exsiccati, propter aquearum particularum jacturam, coactam tunc tenent melleam substantiam, atque plures ad rem medicam usus tunc præbent. Conferunt ad maturandos tumores vi solvente, & emolliente, variaque epithemata, & emplastra ingrediuntur. Lacte infusa, eodemque imbuta intra os tenentur in odonthalgia, ac illa anginae specie, in qua e re sit relaxare, atque suppurationem adjuvare. Decoctiones pectorales FICUS siccatas recipiunt

propter easdem vires. *FICUS* exsiccati aliquam vim calefacientem acquirunt propter uberem, coactamque melleam substantiam. Haec substantia mellea tractu temporis, calore potissimum adjuvante, fermentationem subit, ac *FICUS* acres, subamaros, extimulantesque reddit. Ii, qui temperamenti biliosi sunt, facileque a bile solutam alvum habent, ab usu *FICUM* maxime siccatorum laeduntur.

SMILAX. LINN. gen. n. 992. syst. n. 1120. TOURN. tab. 420.

Flores sexu, & tota planta distincti. Masculo calyx profundissime sexfidus, coloratus, patens, segmentis reflexis; Stamina sex. Foemineo calyx idem, germen cum stylis tribus. Bacca trilocularis, saepius disperma.

2115 SMILAX aspera.

ICON. TAUR. Vol. VII. tab. 37.

Smilax caule aculeato, foliis dentato-aculeatis cordatis novemnerviis. LINN. spec. p. 1458.

Smilax aspera fructu rubente. BAUH. pin. 296. TOURN. inst. 654.

Smilax aspera. BAUH. hist. II. p. 115.

Smilace aspra. MATTH.

VERN. *Smilace, o Gramon de Montagna.*

OFF. *Smilax aspera.*

LOC. *Vulgaris est in Comitatu Nicaeensi. SUFFRUTEX.*

VIR. Non modo generis charactere cum *Salsaparilla* convenit, verum etiam principiorum suorum natura, licet pares non habeat vires. Radices *SMILACIS asperae* etiam farinosae sunt, teretes, & *Salsaparillam* referentes, minus tamen succulentae. Blande viscidam lympham solvunt, & cutim aperiendo perspirationem promovent; cinct etiam lotium in iis maxime, quibus cutis densa est. Tenue, & infirmum remedium est ad luis venereae effectus corrigendos. Vere utilis extit in chronicis quibusdam morbis cutis, uti herpete, impetigine, atque humorum indole rheumatica corrigenda. Radix ipsa ex aqua decoquitur ab uncia una ad uncias duas, lentoque igne diu decoquenda est, ut sensim emollita sua activa principia dimittat.

TAMUS. LINN. gen. n. 991. syst. n. 1119. TOURN. tab. 28.

Flores sexu, & tota planta distincti. Masculo calyx patens profunde sexfidus, persistens; Stamina sex. Foemineo calyx idem, sed minus profunde divisus. Germen inferum cum stigmate trifido evadit bacca trilocularis, calyce coronata, loculis dispermis.

2116 T AMUS communis.

ICON. TAUR. Vol. VII. tab. 36.

Tamus foliis cordatis indivisis. LINN. spec. p. 1458. HALL. hist. tom. 2. n. 1620.

Vitis nigra. CAM. epit. 998.

Vitis sylvestris, s. Tamus. DOD. pempt. 400.

Vite nera. MATTH.

B. *Bryonia laevis, s. nigra baccifera.* BAUH. hist. II. p. 149.

LOC. Scandens vulgatissima haec planta in sylvis ubique frequens. PERENNIS.

RUSCUS. LINN. gen. n. 1008. syst. n. 1139. TOURN. tab. 15.

Calyx profunde sexfidus segmentis interioribus angustioribus. Nectarium adest centrale, ovatum, superne apertum, tres antheras basi coalitas in apice suo sustinens.

Germen tuba una instructum evadit bacca globosa, trilocularis, trisperma.

Dantur flores sexu distincti.

2117 R USCUS aculeatus.

ICON. TAUR. Vol. VII. tab. 39.

Ruscus foliis supra floriferis nudis. LINN. spec. p. 1474.

Ruscus foliis ovato-lanceolatis pungentibus, petiolis brevissimis vaginosis. HALL. hist. tom. 2. n. 1238.

Ruscus myrthifolius aculeatus. TOURN. inst. 79.

Ruscus. BAUH. pin. 470. BAUH. hist. p. 579.

Ruscus. DOD. pempt. 474.

Rusco. MATTH.

OFF. *Ruscus*, s. *Bruscus*.

Loc. Ad radices montium, & oras sylvarum: abunde in agro *Canapiciensi*, & *Bugellensi* secus *Sesiam*, atque in valle *Segusii*. In collibus *Liguria*, & *Montisferrati* etiam nascitur. SUFFRUTEX.

VIR. Turones *RUSCI* instar *Asparagorum* edules sunt, ac urinam similiter pellunt.

In cibo adhibiti utilés affirmantur ad renes saburra calculosa expurgandos. Radices hujusce plantae inter radices quinque aperientes majores adnumerantur, eaque aliquantum acerbae, amarae, & subacres sunt, abstergentem, saponaceam, solventem, & aperientem qualitatem habentes. Non sine emolumento aliis opportunitis remediis adjunguntur in viscerum imi ventris obstructionibus. Speciatim laudantur ad urinam pellendam, ac renes sabulo, calculoque liberandos. Certae etiam observationes habentur hydropis, propulsa urina, superati sola radicis *RUSCI* decoctione. Ex aqua radix decoquuntur, sed diutina ebullitio ejusdem virtutes infirmat; dosis est ab uncia semisse ad uncias duas. Si in pulverem trita eadem exhibeatur, datur a drachma una ad drachmas duas. In hydrope curando praefertur infusum vino albo paratum. Folia *RUSCI* in pulverem contrita, aut vino infusa similes etiam habent utilitates, sed potentior radix est. Baccæ, sive fructus utique abstergunt, sed evidentius adstringunt, atque laudantur ad contumacem gonorrhœam sistendam: tostæ autem coffeæ modo adhibitæ urinam pellunt.

2118. RUSCUS Hypoglossum.

Ruscus foliis supra floriferis sub foliolo. LINN. spec. p. 1474.

Ruscus caule simplici, floribus pedunculatis, foliolo tectis. SCOP. Fl. Carn. p. 321. n. 1.

Laurus alexandrina fructu pediculo insidense. BAUH. pin. 304.

Hypoglossum. LOB. adv. p. 284.

Hippoglosso. MATTH.

OFF. *Hypoglossum*, Bislingua, *Laurus alexandrina*.

Loc. LOBELIUS in saxosis, asperis, incultis sterilibus *Nicaeae*, & *Liguria*. SUFFRUTEX.

VIR. Folia *Lauri alexandrinae* propter vulnerarium vim celebrantur. Abstergunt cum evidenti vi adstrictoria, & ulceribus exsiccantis inserviunt. Radices eas praebent utilitates, quas a *RUSCI* radicibus obtineri diximus.

OSYRIS. LINN. gen. n. 978. syst. n. 1101.

Flores sexu, & tota planta distincti. Masculo calyx trifidus; Stamina tria.

Foemineo calyx idem; Germen stylo carens evadit drupa unilocularis,

monosperma. Mascula planta praebet quandoque flores hermaphroditos

fertiles, atque calyx non semper trifidus est, quadrifidus nempe,

& quinquefidus, 4. aut 5. stamna profert.

2119 OSYRIS alba. LINN. spec. p. 1450. GOU. hort. monsp. p. 502. SAUV. meth. fol. p. 56.

ICON. TAUR. Vol. VII. tab. 31.

Osyris frutescens baccifera. BAUH. pin. 212.

Casia poetica monspeliensis. CAM. epit. 26. LOB. ic. 432. MAGN. bot. monsp. 54.

TOURN. inst. 664.

Casia latinorum. ALP. exot. p. 41. 42.

Loc. In Comitatu *Nicaeensi*, praesertim ad *Villaefrancae* muros, & sepes vulgaris.

FRUTEX.

HIPPOPHAE. LINN. gen. n. 980. syst. n. 1106.

Flores sexu, & tota planta distincti. Masculo calyx bifidus; Stamina quatuor.
Foemineo calyx idem; Germen unico stylo instructum evadit
bacca globosa monosperma.

2120 HIPPOPHAE Rhamnoides.

Hippophae foliis lanceolatis. LINN. spec. p. 1452.
Hippophae foliis linearibus, subtus rubiginosis. HALL. hist. tom. 2. n. 1603.
Osyris Rhamnoides. SCOP. Fl. Carn. ed. 2. n. 1216.
Rhamnoides fructifera, & florifera folio salicis, baccis leviter flavescentibus. TOURN. Cor. 53.
Rhamnus salicis folio angustiore, fructu flavescente. BAUH. pin. 755.
Loc. Abunde in arenosis torrentium, & fluviorum. FRUTEX.

ELÆAGNUS. LINN. gen. n. 148. syst. n. 159.

Calyx quadrifidus, campanulatus, interne coloratus, epicarpus. Stamina quatuor
brevissima, ex incisuris calycis nata. Germen unico stylo
instructum evadit drupa unilocularis, monosperma.

2121 ELÆAGNUS angustifolia.

ICON. TAUR. Vol. 1. tab. 133.
Elaeagnus foliis lanceolatis. LINN. spec. p. 176.
Olea sylvestris folio molli incano. BAUH. pin. 472.
Elaeagnus. CAM. epit. 106.
Elaeagnus incanus. LAM. Fl. Franc. tom. 3. p. 476.
Loc. In valle Augustae Praetoriae, & copiosissime circa oppidum d'Avise. ARBOR.

CELTIS. LINN. gen. n. 1012. syst. n. 1143. TOURN. tab. 383.

Calyx quinquepartitus. Stamina quinque. Germen duobus stylis praeditum evadit drupa
globosa, monosperma. Praeter flores hermaphroditos adsunt etiam flores masculi, quibus
calyx sexfidus, aut septemfidus cum staminibus sex.

2122 CELTIS australis.

Celtis foliis ovato-lanceolatis. LINN. spec. p. 1478.
Celtis foliis oblique ovatis serratis acuminalis. GOU. hort. monsp. p. 152. n. 1.
Celtis foliis scabris serratis longissime lanceolatis. HALL. hist. tom. 2. n. 1619.
Lotus fructu Cerasi. BAUH. pin. 447.
Lotus arbor fructu cerasi. BAUH. hist. I. 229.
Loto. MATTH.
VERN. Cojendre, aut Tnesche.
Loc. In sylvis prope Isola d' Asti, & circa Eporediam: in collibus Canapiciensibus
frequens, etiam in provincia Bugellensi similibus locis. ARBOR.
VIR. Baccae non insuaves, dulces, avide a nostratibus pueris comeduntur.

VIScum. LINN. gen. n. 979. syst. n. 1105.

Flores sexu in eadem planta distincti. Mari calyx quadrifidus segmentis ovatis,
quibus quatuor antherae sine filamentis adhaerent. Foemineo calyx similis
ovario insistens; stylus brevis. Fructus sistit baccam globosam glutine
plenam, quae semen compressum, cordatum continet.

2123 VIScum album.

ICON. TAUR. Vol. XXI. tab. 10.
Viscum foliis lanceolatis obtusis, caule dichotomo, spicis axillaribus. LINN. spec. p. 1451.
GER. Fl. Galloprov. p. 47. n. 1.
Viscum baccis albis. BAUH. pin. 423.

Viscum quercuum, & aliarum arborum. BAUH. hist. I. part. 2. p. 89.
Visco. MATTH.

OFF. *Viscum quercinum*.

Loc. In collibus Taurinensis occurrit *Quercubus*, *Malis*, *Pyris*, *Salicibus* &c. innascens. In valle Augustae Praetoriae, & circa S. Fronti observavit Cl. DANA. Abunde quoque nascitur in Sabaudia a Megeve ad Conflans adnotante Cl. BELLARDI. Frequens etiam provenit in collibus circa Buttiglieri; *Uneliae* tamen, & locis maritimis frequentior, quam in Pedemontio. FRUTEX.

VIR. *VISCU M* stirps est parasitica, variis arborum speciebus innascens, quarum non modo corticem, sed & lignum depascitur, exhaustoque succo, non modo eas infirmit, verum etiam enecat. Ejus fructus quorumdam avium cibus est, praesertim turdorum, qui semen immutatum cacantes plantam disseminant, quae viscum capiendis avibus suppeditat, unde vetus adagium -- *Turdus ipse sibi malum cacat*. *VISCI* albi folia manifeste acida, acerbaque sunt, quemdam amarae acrimoniae sensum in gustu relinquunt. Cortex longe debiliora principia ostendit, sed similia. Lignum minoris adhuc saporis est. Baccae primo quidem subdulces, vel potius sine gustu esse persentuntur, sed brevi fortiorenae nauseosam quamdam amaritatem explicant sine acidii principii manifestatione; eadem ab humano ventriculo non digeruntur, infensa sunt indissolubili suo glutine, amaroque stimulo etiam nocere queunt. Minime tamen crediderim acrimoniam habere aptam ad hypercatharsim producendam. Folia rejici solent, sed sine justa caussa. Lignum autem tanquam antiepilepticum etiam antiquissimis temporibus adhibitum est aut in pulverem rasum a drachma semisse ad drachmam unam, aut decoctum a drachmis duabus ad unciam semissem. Multum est nostro seculo disputatum de viribus antiepilepticis ligni *VISCI*; qualitates sensibiles nihil magni promittunt. Experientia mihi monstravit neque hysteriae succurrisse, nullamque evidenter in epilepsia attulisse utilitatem. In spasmodicis nervorum motibus ex nervorum mobilitate, ac in vertigine ex eadem causa aliquod emolumentum adnotavi. Puto igitur blande posse humores solvere, sed praesertim stiptica aliqua vi fibrarum laxitatem emendare. Si vero hujusmodi medicamentum par morbo saepissime non est, certe in morbis convulsivis non nocet. Nocent autem saepius nervina calefacientia, aestumque gignentia, cum frequentissimae convulsiones sanguinis aestum, densitatem, plenioram, aut particularum stimulantum irritationem subsequantur, & morbus talium remediorum usu exasperetur. Officinae solent eligere *VISCU M*, quod in *Quercu* adolevit. Fortasse arboris nutrientis natura stipticam vim in *Visco* adauget.

LAURUS. LINN. gen. n. 452. syst. n. 498. TOURN. tab. 387.

Laurus nostra dioica est. Variat numero staminum, & corollae calycinae divisione. Corolla calycina 4-6 partita. Nectarium ex glandulis tribus bisetis, germen cingentibus. Filamenta novem trium ordinum, interioribus glanduliferis. Germen stylum simplicem habet cum stigmate acuto. Fructus est drupa monosperma, corolla calycina comprehensa.

2124 LAURUS nobilis.

ICON. TAUR. Vol. XXII. tab. 62.

Laurus foliis venosis lanceolatis perennantibus, floribus quadrifidis dioicis. LINN. spec. p. 529.

Laurus foliis ovato-lanceolatis, ramis florigeris folio brevioribus. HALL. hist. tom. 2. n. 1602.

Laurus vulgaris. BAUH. pin. 460.

Lauro. MATTH.

VERN. Laur.

OFF. Laurus.

Loc. Ubique locis collinis, sed tantummodo in viciniis domuum occurrit, atque data opera primum exulta fuisse videtur. ARBOR.

VIR. Maxima medicamenta largitur LAURI genus, uti *Camphoram*, *Cinnamomum*, *Cassiam*, *Sassafras* &c. LAURUS autem nobilis tanquam Europaeum aroma habe-

ri potest, cuius folia non modo propter aromaticam gratiam, sed ad cibos flatulentos corrigendos, frequens eorundem condimentum constituunt. Aromaticæ sunt, stimulantia, calefacentia, carminativa. Ad internum autem medicinalem usum Medici exhibent ipsius baccas, in quibus coacervata est activa aromaticæ virtus. Multum eae continent olei unguinosi crassioris, & aetherei aromatici cum substantia gummosa adstringente non sine sale alkalino fixo. Haec autem omnia ita intime mixta sunt, ut aqua etiam sola se onerate iis activis principiis possit. Baccae ipsae multum cum baccis *Juniperi* convenient, sed in his minor est vis carminativa, aromaticæ; sed efficacior vis diuretica aperiens. LAURI baccae summae utilitatis sunt in intestinorum morbis ad tonum ipsorum excitandum, nervorum spasmum leniendum, ac flatus praesertim discutiendos. Menses etiam propellunt, foetus, & secundinarum expulsionem adjuvant, atque dolores, qui partum subsequuntur, mitigant: mirifice alimentorum concoctionem adjuvant, quando ea potissimum a flatibus accumulatis perturbatur. In tympanite, illa quidem, quæ calefacentia, & stimulantia permittit, utilissimæ sunt: in colica flatulenta injecti clysteres solent baccas LAURI recipere. Folia, & baccae ad vitiosum aërem corrugendum comburuntur, ac in fotu exhibentur ad serosos tumores resolvendos, & dissipandos. Oleum per destillationem e baccis LAURI elicitum magnum carminativum, & resolvens est, valde proficuum ad paralyticorum membra cum frictione illinienda. Baccae LAURI solent contundi, & conteri, ut facilius ab aqua seminis dura substantia penetretur. Decoquuntur vero a numero octo ad viginti pro una dosi in sufficienti menstrui quantitate.

ARUM. LINN. gen. n. 915. syst. n. 1028. TOURN. tab. 69.

Calyx est spatha monophylla, magna, basi convoluta, interne colorata. Spadix spatha brevior, clavatus, simplicissimus, supra nudus, ad suam basim cingitur plurimorum germinum ordinibus, quæ sine stylo stigmate barbato donantur. Supra germina duplex sedet ordo antherarum tetragonarum, quæ sessiles in ARO sunt cum interjectis filamentis, in *Arisaro* filamentis insistunt. Germina mutantur in baccas polyspermas.

2125 ARUM Dracunculus.

Arum foliis pedatis, foliolis lanceolatis integerrimis superaniibus spatham spadice breviorem. LINN. spec. p. 1368.

Arum foliis palmatis, foliolis lanceolatis integerrimis spatham spadice clavato breviorem superantibus. ROY. Leyd. p. 1. n. 2.

Dracunculus polyphyllus. BAUH. pin. 195.

Dracontium. DOD. pempt. 329.

Dragonea minore. MATTH.

OFF. Dracunculus, Dracontium, & Serpentaria.

Loc. Circa Montaldo di Mondovì Ignatius MOLINERI; collum etiam Taurinensium indigena planta est. PERENNE.

2126. ARUM maculatum.

ICON. TAUR. Vol. VI. tab. 145. & 146.

Arum acaule foliis hastatis integerrimis, spadice clavato. LINN. spec. p. 1370.

Arum foliis sagittatis, spatha recta clava cylindrica. HALL. hist. tom. 2. n. 1302.

Arum foliis sagittatis, cucullo recto. HALL. helv. 261.

Arum vulgare. LAM. Fl. Franc. tom. 3. p. 537.

Arum vulgare non maculatum. BAUH. pin. 195.

Arum. BAUH. hist. II. p. 783.

B. *Arum venis albis.* BAUH. pin. 195.

Aro. MATTH.

OFF. Arum.

Loc. Ad sepes, & in umbrosis secus sylvas collum Taurinensium, & ad radices montium subalpinorum enascitur. PERENNE.

VIR. Tota ARI planta acris est, caustica, escarotica, agens sale quodam volatili-oleoso singularis naturæ. Folia ARI labiis, & linguae imposita cum mordaci-
tate contumaci unctionis sensum imprimunt: cuti applicita eam rubefaciunt, atque

vesicas excitant. Radix crassa est, tuberosa, substantiae farinaceae, & succum lacteum copiosum fundens, si vulnerata sit, aut expressa; similem lacteum liquorem, sed minori copia dant etiam foliorum petioli. Hic lacteus succus continet praesertim acres, activas plantae particulas. Eadem radix per exsiccationem non parum suae acrimoniae ammittit, integrum vero exuit, si maxime vetusta extiterit, aut in cibano insignem calorem passa sit. Quamvis maxime acris planta sit, prudenter tamen adhibita intus dari potest, ac insignes praebet utilitates. Mucum potenter abstergit, solida fortiter extimulat, coactumque serum solvit. Convenit non parum viribus suis, & principiorum natura cum *Sinapis* seminibus, ac in iisdem morbis, iisdem servatis cautelis, adhiberi potest; opportuna nimirum est radix ARI cachecticis, frigidis, pituitosis. Speciatim laudatur in asthmate humidio melli adjuncta ejusdem decoctio. Alias autem fucus, passulas, aut liquoritiam Medici adjungunt, ut acris medicamenti saepe stomacho infensi stimulum leniant. Radix hujus plantae probe siccata, cum minorem acrimoniam habeat, solet confidentius adhiberi. Haec ingreditur pulvrem stomachicum, cuius utilitas non exigua est ad mucum abstergendum, ac stomachi actionem excitandam. Utiliter etiam aliis aptis remediis adjicitur in febribus lenti, & quotidianis, in quibus saepissime oportet stomachi vim erigere, lentoque mucosos humores solvere. Substantia ARI, acribus, volatilibus particulis exuta dat materiem insulsam, farinaceam, nutrientem instar *Colokasiae*, *Maniott*, aliarumque radicum acerimarum, ex quibus per calorem ab acribus particulis liberatis panis conficitur. Ipsa faecula ARI, quae nihil aliud est, nisi sedimentum, quod succus expressus, & quiescens deponit, adeo insulsa res evadit, siccata cum fuerit, ut inter inertia medicamenta nostris temporibus referatur. Substantia farinosa ARI propter albedinem suam se commendat ad cutis nitorem, & alborem augendum. Eadem porro, cum non sine glutine sit, amili usum praestare potest. Infusum radicis hujusce recentis, aut ejus, quae per exsiccationem acrimoniam suam non amiserit, utile est ad eluendas, ac dissipandas maculas cutis, easque praesertim, quae ab insolatu proveniunt. Pictones etiam mulieres loco saponis radice ARI utuntur ad sordes linteorum abstergendas. Radix eadem convenienter siccata dari potest a granis quinque ad grana quindecim; in infuso a drachma semisse ad drachmas duas. Recens vero caute admodum est praescribenda, convenientique vehiculo diluenda.

2127. ARUM Arisarum.

Arum acaule foliis cordato-oblongis, spathae apertura ovata. LINN. *syst.* 12. p. 604.

Arisarum latifolium majus. BAUH. *pin.* 196.

Arum incurvatum. LAM. *Fl. Franc.*, tom. 3. p. 538.

Asisarum latifolium alterum. CLUS. *hist.* 2. p. 73.

Loc. In sylvis Nicaeensibus copiose: TERRANEUS in collibus *Uneliae*. PERENNE.

CLASSIS XI.

I. GRAMINA LEGITIMA.

A. FLORIBUS HERMAPHRODITIS

1. DIANTHERÆ

ANTHOXANTHUM. LINN. gen. n. 40. syst. n. 42.

Avenae proximum est Anthoxanthum, sed duobus tantum staminibus a reliquis graminum generibus distinguitur.

ANTHOXANTHUM odoratum.
ICON. TAUR. Vol. I. tab. 64.

Anthoxanthum spica oblonga ovata, flosculis subpedunculatis, arista longioribus. LINN.
syst. 12. p. 67. SCHREB. gram. p. 49. tab. 5.

Avena diantha folliculo villoso, calycis glumis inaequalibus, altera de imo dorso, altera de summo aristata. HALL. hist. tom. 2. n. 1491.

Gramen pratense, spica flavescente. BAUH. The. p. 44. SCHEUCHZ. gram. 88.

Gramen avenaceum odoratum spica flavescente. MONTI prodr. ic. 84.

Loc. Nihil in pratis vulgatius. Varietatem, spicam multo longiorem, atque interrumpam, ferentem legit Cl. BELLARDI in graminosis prope Tendam, aliisque locis subalpinis. PERENNE.

2. TRIANTHERÆ

a. *Locusta uniflora, & calyce nullo.*

NARDUS. LINN. gen. n. 65. syst. n. 69. SCOP. introd. n. 63.

Flores solitarii, spicati. Glumae folliculi binae, angustae, acuminatae, aut etiam aristatae.

NARDUS stricta.

Nardus spica setacea recta secunda. LINN. syst. 12. p. 84. SCHREB. gram. pag. 65.
tab. 7.

Gramen sparteum juncifolium. BAUH. pin. 5. SCHEUCHZ. gram. 90.

Nardus spica secunda linearis recta compacta. GOU. h. 32. n. 1.

Nardus spica setacea recta. HALL. hist. tom. 2. n. 1410.

Gramen sparteum juncifolium. BAUH. theatr. p. 69. SCHEUCHZ. agrost. p. 90. tab. 2.
f. 10.

Loc. In pascuis montanis, & subalpinis frequens. PERENNIS.

2130. NARDUS aristatus.

Nardus calycibus aristatis. LINN. spec. p. 78.

Nardus spica incurva aequali, calycina gluma exteriore aristato-acuminata longissima,
floribus distantibus alternis. GOU. h. p. 33. n. 2.

Agrostis incurvata. SCOP. Fl. Carn. ed. 2. p. 62. n. 88.

Gramen exile arundinaceum minimum, acumine reflexum. SCHEUCHZ. BOCC. *mus.* 2.

p. 74. tab. 57.

Gramen junceum nodosum minimum capillare. BARR. *ic.* 117. *n.* 1.

Loc. In agro Nicaeensi. Secus macilenta pascua, & ad vias locis declivibus non modo in Liguria, & Monteferrato, sed etiam in collibus Taurinensis, & agro Taurinensi occurrit. *ANNUUS.*

HOMALOCENCHRUS. HALL. *hist.* 2. *p.* 201.

Flores paniculati; glumae corollinae, sive folliculi ovatae.

2131 HOMALOCENCHRUS oryzoides.

Phalaris panicula effusa, glumarum carinis ciliatis. LINN. *spec.* *p.* 81. SCHREB. *gram.* *part.* 2. *pag.* 6. *tab.* 22.

Homalocenchrus. HALL. *hist.* *tom.* 2. *n.* 1411.

Gramen miliaceum palustre serotinum, paniculis ex locustis compressis compositis. MONTI *prodri.* *pag.* 51. *ic.* 58.

Loc. Ad fossas, aqueductus, & secus aquas in agro Canapicensi, & Vercellensi admodum frequens. Provenit etiam in agro Pedemontano secus fossas aquarum lente fluentium. Circa Moretta observavit Cl. BELLARDI. *PERENNIS.*

OBS. HOMALOCENCHRI genus primus constituit Cl. MIEG. (*act. helv.* IV. *p.* 317.) plantamque accurate descriptis.

b. *Locusta uniflora, & calyce biglumi.*

PHLEUM. LINN. *gen.* *num.* 71. *syst.* *num.* 77.

Calycis glumae cuspidatae, & intus truncatae.

2132 PHLEUM pratense.

ICON. TAUR. *Vol. I.* *tab.* 68. & *Vol. XXII.* *tab.* 87.

Phleum spica cylindrica longissima ciliata, culmo erecto. LINN. *syst.* 12. *p.* 88. SCHREB. *gram.* *p.* 102. *tab.* 14.

Phleum caule erecto, spiculis cylindricis longissimis, glumis calycinis oblique truncatis. HALL. *hist.* *tom.* 2. *n.* 1528.

Gramen thyphoides maximum spica longissima. BAUH. *pin.* 4. SCHEUCHZ. *gram.* 60. MORIS. *hist.* 3. *p.* 188. *s.* 8. *tab.* 4. *f.* 1.

Phleum spica cylindrica longissima, glumis ciliatis. HUDES. *p.* 22. *n.* 1.

Loc. Abunde in pratis. *PERENNE.*

2133. PHLEUM viride. †

Phleum spica cylindrica laevi, culmo erecto.

OBS. Differt a praecedenti spica viridi laevi constanter non ciliata, neque aspera, dimidio breviore, dentes calycis breviores sunt, quam in aliis speciebus. A PHLEO nodoso radice non bulbosa, foliis non obliquis. In PHLEO viridi glumae calycinae lentis vitreae ope asperiusculae observantur, & duobus nervis eminentibus instructae sunt.

Loc. Cl. BELLARDI ad sepes agrorum locis sterilibus prope Moncalieri. *ANNUUM.*

2134. PHLEUM alpinum.

ICON. TAUR. *Vol. XIII.* *tab.* 22. *f.* 4. 6.

Phleum spica ovata cylindracea. LINN. *spec.* *p.* 88.

Phleum spicis ovatis hirsutis, locustis longe bicornibus. HALL. *hist.* *tom.* 2. *n.* 1529.

Gramen thyphoides alpinum spica brevi densa, & veluti villosa. SCHEUCHZ. *agr.* *p.* 64.

Loc. In pascuis, & pratis editioribus alpium non infrequens. *PERENNE.*

2135. PHLEUM Gerardi N.

Phleum spica subrotunda, glumis ciliatis, caule simplici, foliorum vaginis ventricosis.

GER. *Fl. Galloprov.* *p.* 78. *n.* 4.

Phleum capitatum. SCOP. Fl. Carn. ed. 2. n. 79.
Loc. Nascitur in summis alpium pratis, montis Cenisii, Vinadii, della Vanoesa.
PERENNE.

2135. PHLEUM nodosum.

Phleum spica cylindrica, culmo adscendente, foliis obliquis, radice bulbosa. LINN. syst. 12. p. 88.
Phleum caule imo bulboso declinante, glumis calycinis oblique truncatis. HALL. hist. tom. 2. n. 1530.
Gramen nodosum spica parva. BAUH. pin. 2. prodr. 6. theatr. 20.
Phleum spica cylindrica breviori glabra, radice bulbosa. GER. p. 78. n. 2.
Loc. In pascuis, & ad vias in montanis. PERENNE.

2136. PHLEUM arenarium.

Phleum spica ovata ciliata, culmo ramoso. LINN. syst. 12. p. 77.
Gramen typhinum maritimum minus. PLUK. alm. 177. tab. 33. f. 8. SCHEUCHZ. gram. 63.
Phalaris spica ovata, calycis valvulis dorso ciliatis, culmo ramoso. HUDS. p. 21. n. 2.
Loc. Locis arenosis, & macilentis. ANNUUM.

2137. PHLEUM schoenoides.

Phleum spicis ovatis obvolutis, foliis brevissimis mucronatis amplexicaulibus. LINN. spec. p. 88.
Gramen maritimum typhinum brevi, & crassiori spica ad singula genicula prodeunte, sive secundum. SCHEUCHZ. gram. 86.
Loc. In agro Nicaensi. ANNUUM.

2138. PHLEUM Michelii N.

Phleum spicis paniculatis hirsutis, calycibus lanceolatis. HALL. hist. n. 1532.
Gramen typhinum junceum perenne. BARR. ic. 21. n. 2.
Gramen spicatum saxatile glabrum perenne, spica cylindracea flavescente longa, locustis acutis cilii instar pilosis. HORT. Pisan.
Loc. Cl. BELLARDI in pascuis montanis di Borgomasino, locis siccis di Borgo d' Ale. PERENNE.

PHALARIS. LINN. gen. n. 96., syst. n. 74.

Calycis valvae carinatae, acuminatae, non truncatae, glumas corollae, sive folliculi includunt.

2139. PHALARIS canariensis.

ICON. TAUR. Vol. I. tab. 67.
Phalaris panicula subovata spiciformi, glumis carinatis. LINN. spec. p. 79. SCHREB. gram. pag. 83. tab. 10. fig. 1.
Phalaris major semine albo. BAUH. pin. 28.
Gramen spicatum semine miliaceo albo. TOURN. inst. p. 518.
Loc. In Comitatu Nicaensi. ANNUA.

2140. PHALARIS phleoides.

Phalaris panicula cylindrica spiciformi glabra passim vivipara. LINN. syst. 12. p. 86.
Phleum culmo recto, spicis cylindricis glabris, calycibus brevissime mucronatis. HALL. hist. tom. 2. n. 1531.
Phalaris panicula cylindrica spiciformi longiore glabra. GER. p. 77. n. 5.
Gramen typhoides asperum primum. BAUH. theatr. 57. pin. 4. SCHEUCHZ. agrost. p. 61.
Gramen cum cauda muris, minus. BAUH. hist. II. p. 471.
Gramen spicatum spica cylindracea tenuiori longa. TOURN. inst. p. 520.
Loc. Ad limites agrorum, & vias. ANNUA.

2141. PHALARIS utriculata.

*Icon. TAUR. Vol. XXII. tab. 84.**Phalaris panicula spicata, petalis arista articulata, vagina supremi folii spathiformi.*
LINN. spec. p. 80.*Gramen pratense spica purpurea ex utriculo prodeunte, sive Gramen folio spicam ample-*
xante. BAUH. pin. 3. theatr. 44.*Loc. In pratis collinis, atque ad vias non infrequens: etiam circa Taurinum nasci-*
tur. In pratis di Borgomasino frequentem observavit Cl. BELLARDI. ANNUA.

2142. PHALARIS paradoxa.

Phalaris spica cylindrica, flosculis mucronatis neutris plurimis, infimis praemorsis. LINN.
spec. app. 1665. dec. 35. 18. SCREB. gram. p. 93. tab. 12.*Gramen phalaroides spica brevi reclinata ex utriculo prodeunte.* PLUK. alm. 177. tab.
33. f. 5.*Phalaris panicula ovato-oblonga, apice dilatata.* GER. prov. 75.*Loc. In Comitatu Nicaeensi. ANNUA.*

2143. PHALARIS arundinacea.

Phalaris panicula oblonga ventricosa ampla. LINN. syst. 12. p. 86.*Arundo locustis unifloris fasciculatis imbricatis, glumis floralibus nitentibus subhirsutis.*
HALL. hist. tom. 2. n. 1524.*Gramen arundinaceum spicatum.* BAUH. pin. 6. theatr. 94.*Gramen arundinaceum acerosa jerseyanum.* RAJ. angl. 3. p. 400. MORIS. hist. 3. p. 203.
s. 8. tab. 6. f. 41.*Loc. Frequens ad fossas aquarum, & secus aquaeductus. PERENNIS.*

ALOPECURUS. LINN. gen. n. 72. syst. n. 78.

Gluma corollae, sive folliculi univalvis.

2144 ALOPECURUS bulbosus.

Alopecurus culmo erecto, spica cylindrica, radice bulbosa. LINN. syst. 12. p. 89. Spec.
app. p. 1665.*Alopecurus culmo spicato erecto, radice bulbosa.* GOU. hort. 37.*Alopecurus spica cylindrica, culmo erecto, radice bulbosa.* HUDS. p. 24.*Gramen typhinum phalaroides, pilosa spica, aquaticum, bulbosum.* BARR. ic. 699. f. 1.
& 680. f. 1. 2.*Loc. In pratis udis Liguriae. PERENNIS.*

2145. ALOPECURUS pratensis.

Alopecurus culmo spicato erecto, glumis villosis, corollis muticis. LINN. syst. 12. p. 89.
SCHREB. gram. p. 135. tab. 19. fig. 1.*Alopecurus spica ovata.* HALL. hist. tom. 2. n. 1539.*Alopecurus panicula cylindrica spiciformi, culmo erecto.* HUDS. p. 23. n. 1.*Alopecurus culmo spicato erecto, glumis ciliatis.* GER. p. 74. n. 2.*Gramen phalaroides majus, seu italicum.* BAUH. pin. 4. theatr. 55. MORIS. hist. 3. s. 8.
tab. 4. f. 8.*Gramen Alopecuro simile, glabrum cum pilis longiusculis in spica, bucordon.* BAUH.
hist. II. p. 475.*Gramen phalaroides spica molli, sive germanicum.* BAUH. pin. 4. prodr. 10.*Gramen Alopecurum viridi, & molli spica.* BARR. ic. 123.*Loc. In pratis montanis, & collinis subhumidis frequens. PERENNIS.*

2146. ALOPECURUS agrestis.

*Icon. TAUR. Vol. I. tab. 65.**Alopecurus culmo spicato erecto, glumis laevibus.* LINN. syst. 12. p. 89. SCHREB. gram.
p. 140. tab. 19. fig. 2.*Alopecurus culmo recto spicato, calyce ciliato.* HALL. hist. tom. 2. n. 1540.

Alopecurus culmo erecto. ROY. Leyd. p. 54. n. 1.

Alopecurus culmo spicato erecto, glunis glabris. GER. p. 74. 11.

Gramen typhoides spica angustiore. BAUH. pin. 4. theatr. 53.

Gramen typhinum plantaginis spica, aristis geniculatis. BARR. ic. 699. f. 2.

Loc. Ad limites agrorum. *ANNUUS.*

2147. ALOPECURUS geniculatus.

Alopecurus culmo spicato infracto, corollis muticis. LINN. syst. 12. p. 89.

Alopecurus culmo infracto, aristis gluma longioribus. ROY. Lugdb. 54.

Gramen aquaticum geniculatum spicatum. BAUH. pin. 3. SCHEUCHZ. gram. 72.

Gramen typhinum aquaticum molle spica glauca. MORIS. prodr. 49.

Loc. Secus flumina, aqueductus, fossasque aquarum. *PERENNIS.*

2148. ALOPECURUS monspeliensis.

ICON TAUR. Vol. XXII. tab. 77.

Alopecurus panicula subspicata, calycibus scabris, corollis aristatis. LINN. syst. 12. p. 89.

Phleum crinitum. SCHREB. gram. p. 151. tab. 20. fig. 3.

Gramen alopecurum majus, spica virescente divulsa, pilis longioribus. BARR. ic. 115. f. 2.

SCHEUCHZ. gram. 155.

Alopecurus (aristatus) panicula erecta ovata, glumis calycinis ovatis aristatis, oris vaginae foliorum stipulatis. GOU. h. p. 37. n. 2.

Agrostis panicula oblonga, calycibus aequalibus terminatis, aristis longis rectis. GER. p. 80. n. 3.

Loc. Ad limites agrorum in Comitatu Nicaeensi, & Provincia Aquensi. *ANNUUS.*

2149. ALOPECURUS paniceus.

Alopecurus panicula subspicata, glumis villosis, corollis aristatis. LINN. spec. p. 90.

Gramen Alopecuros minus spica longiore. BAUH. pin. p. 4. theatr. 57. SCHEUCHZ. agr.

p. 154.

Loc. In pascuis declivibus agri Pedemontani frequenter adinvenitur. *ANNUUS.*

2150. ALOPECURUS ciliatus. †

Alopecurus culmo spicato erecto, glumis ciliatis. GER. Fl. Galloprov. p. 74.

Gramen spicatum spica cylindrica, longioribus villis donata. TOURN. p. 520.

Gramen phalaroides majus, s. italicum. BAUH. pin. 4. theatr. 55.

Loc. Cl. BELLARDI in pratis elatioribus di Breglio. *ANNUUS.*

2151. ALOPECURUS litoreus. †

An? *Gramen typhinum maritimum longius, radicatum.* BARR. ic. 717.

Phalaris calyce divaricato plano ovato ciliato, gluma florali interiori bidentata. HALL.

append. 2. suppl. agrost. p. 60.

Loc. Cl. BELLARDI ad litora maris a Nicaea ad flumen le Var. *ANNUUS.*

MILIUM. LINN. gen. n. 73. syst. n. 79.

Corolla bivalvis, calyce brevior. Stigmata penicilliformia.

2152 MILIUM lendigerum.

Milium panicula subspicata floribus aristatis. LINN. spec. p. 91. SCHREB. gram. part.

2. pag. 14. tab. 23. f. 3.

Gramen alopecuro accedens ex culmi geniculis, spicas in petiolis longiusculis promens.

PLUK. alm. 177. tab. 33. f. 6.

Agrostis (ventricosa) calycibus inferne ventricosis, valvula exteriore acuminata longitudine aristae. GOU. h. p. 39. n. 1. tab. 1.

Loc. In Comitatu Nicaeensi. *ANNUUM.*

2153. MILIUM effusum.

Milium floribus paniculatis dispersis muticis. LINN. spec. p. 90.

Milium paniculis raris longissime petiolatis. HALL. hist. tom. 2. n. 1525.

Gramen sylvaticum panicula miliacea sparsa. BAUH. pin. 8. Theatr. 141. gram. 1330.

MORIS. hist. 3. s. 8. tab. 5. f. 10.

Loc. In sylvis opacis. PERENNE.

2154. MILIUM paradoxum.

Milium floribus paniculatis aristatis. LINN. spec. p. 90. SCHREB. gram. part. 2. pag. 50. tab. 28. fig. 2.

Milium paradoxum. SCOP. Fl. Carn. ed. 2. p. 58. tab. 1.

Agrostis panicula patente, petalorum arista terminali recurva. GER. p. 81. n. 4.

Agrostis racemis ternatis pendulis, spiculis aristatis, arista undulata longa. SCOP. Fl. Carn. ed. 1. p. 186.

Poa uniflora calycis glumis ovato-lanceolatis sublividis, semine nitente. HALL. append. ad agrost. p. 51.

Gramen miliaceum saxatile angustifolium glabrum perenne, panicula fusca, semine nigro splendente. MICH. hort. pis. p. 73.

Milium nigrum. LAM. Fl. Franc. tom. 3. p. 568.

Loc. In agro Nicaeensi. Cl. BELLARDI ad rupes mari proximas. BIENNE.

AGROSTIS. LINN. gen. n. 74. syst. n. 80.

Glumae calycis, & folliculi acuminatae, aut etiam aristatae, sed glumae folliculi, calycinis glumis longiores.

ARISTATÆ

2155 AGROSTIS spica venti.

Agrostis petalo exteriore, arista recta stricta longissima, panicula patula. LINN. syst. 12. p. 90. HUDS. gram. 26.

Avena monantha, panicula adscendente multiflora, calyce laevi florali, arista longissima. HALL. hist. tom. 2. n. 1480.

Gramen agrorum Lobelii. BAUH. hist. II. p. 461.

Gramen agrorum spica venti. PARK. 1151.

Gramen segetum altissimum panicula sparsa. SCHEUCHZ. agr. 144. tab. 3. fig. 10.

Gramen segetum panicula arundinacea. BAUH. theatr. p. 34. 35. TOURN. inst. p. 524.

Loc. Vulgatissima in agris. ANNUA.

2156. AGROSTIS miliacea.

Agrostis petalo exteriore, arista terminali recta stricta mediocri. LINN. spec. p. 91.

Loc. Circa Nicaeam legit Cl. BELLARDI. Habeo etiam in Liguria lectam circa Garressio, & Ormea. PERENNIS.

2157. AGROSTIS serotina.

Agrostis panicula flosculis oblongis mucronatis, culmo obtecto, foliis brevissimis. LINN. mant. 30.

Gramen foliaceum serotinum, panicula dispansa. SEGU. Veron. 3. pag. 146. tab. 3. f. 2.

Loc. In pascuis, & ad vias locis collinis calidioribus frequens. PERENNIS.

2158. AGROSTIS rubra.

Agrostis paniculae parte florente patentissima, petalo exteriore glabro, arista terminali tortili recurva. LINN. spec. p. 92.

Panicum serotinum arvense spica pyramidata. TOURN. inst. 515.

Agrostis panicula lanceolata spiciformi, calyce flosculo triplo longiore, petalorum arista dorsali recurva. HUDS. pag. 26. n. 3.

Loc. In pascuis, & pratis macilentis submontanis saepe occurrit. PERENNIS.

2159. AGROSTIS canina.

Agrostis calycibus elongatis, petalorum arista dorsali recurva, culmis prostratis subramosis. LINN. syst. 12. p. 90.

Avena monantha panicula diffusa multiflora adscendente, gluma calycina exasperata.

HALL. hist. tom. 2. n. 1479.

Agrostis calycibus coloratis, petalorum arista dorsali recurva. HUDES. fl. angl. p. 26.

Germen supinum caninum paniculatum folio varians. BAUH. pin. p. 1.

Germen paniculatum supinum, ad infima culmorum genicula foliorum capillarium fasciculis donatum. SCHEUCHZ. agr. p. 141. tab. 3. f. 9.

Loc. In pascuis humidis agri Pedemontani frequens. PERENNIS.

2160. AGROSTIS alpina. SCOP. Fl. Carn. ed. 2. p. 60. n. 86.

Avena monantha paniculata, gluma calycina exasperata, arista florali, aequali. HALL. hist. tom. 2. n. 1477.

Germen parvum paniculatum alpinum, panicula spadicea aristatum. SCHEUCHZ. agr. p. 140. prodr. p. 22. tab. 4. f. 1.

Loc. In pascuis summarum, & editiorum alpium. ANNUA.

2161. AGROSTIS rupestris N.

Avena monantha paniculata foliis setaceis gluma calycina exasperata, arista flore duplo longiori. HALL. hist. tom. 2. n. 1478.

Germen paniculatum, capillaceo folio, locustis parvis spadiceo-fuscis aristatis. SCHEUCHZ. agr. p. 141.

Loc. In rupibus montanis apricis. ANNUA.

MUTICÆ

2162. AGROSTIS stolonifera.

ICON. TAUR. Vol. XXII. tab. 82.

Agrostis paniculae ramulis patentibus muticis, culmo repente, calycibus aequalibus. LINN. syst. 12. p. 90.

Poa stolonifera monantha, calycibus laeviter exasperatis. HALL. hist. tom. 2. n. 1473.

Agrostis culmo repente, vagina supremi folii ventricosa. ROY. Leyd. p. 59. n. 2.

Germen caninum supinum minus. SCHEUCHZ. agr. p. 128.

Agrostis culmo repente, foliis radicalibus breviore, folii suprema vagina ventricosa, flosculis muticis. GORTER. ingr. p. 10.

Agrostis paniculae ramulis divaricatis muticis culmo repente, calycibus aequalibus. HUDES. fl. angl. p. 27.

B. *Germen radice repente, panicula densa spicata spadiceo-viridi, locustis exiguis muticis.* SCHEUCHZ. gram. 130.

Loc. Ad vias locis sterilibus, & sabulosis. PERENNIS.

2163. AGROSTIS pungens.

Agrostis panicula coarctata mutica, foliis involutis rigidis pungentibus: superioribus oblique appositis. SCHREB. gram. pag. 46. tab. 27.

Loc. Legit Cl. BELLARDI locis aridis mari Nicaeensi proximis. PERENNIS.

2164. AGROSTIS aculeata. SCOP. Fl. Carn. ed. 2. n. 89.

Schoenus (aculeatus) culmo tereti ramoso capitulis terminalibus, involucro triphylio brevissimo rigido patente. LINN. spec. p. 63.

Germen album capitulis aculeatis italicum. BAUH. pin. 7. Theatr. 108. SCHEUCHZ. agr. p. 85.

Germen spicatum spicis in capitulum foliatum congestis. TOURN. inst. p. 519.

Loc. In agro Nicaeensi. PERENNIS.

2165. AGROSTIS capillaris.

Agrostis panicula capillari patente, calycibus subulatis aequalibus hispidiusculis coloratis, flosculis muticis. LINN. spec. p. 93.

Poa monantha caule erecto, panicula diffusa, calycibus exasperatis. HALL. hist. tom. 2. n. 1475.

Agrostis panicula compressa, calycibus subulatis aequalibus hispidiusculis coloratis. ROY. Leyd. p. 59. n. 1.

ALLIONII Fl. Pedem. Tom. II.

O o o

Agrostis panicula capillari patente, spiculis coloratis muticis. SCOP. Fl. Carn. 188.
Gramen montanum panicula spadicea delicatiore. BAUH. pin. 3. prodr. 12. SCHEUCHZ.
gram. 129.
Loc. In pratis humidis montanis. ANNUA.

2166. AGROSTIS alba.

Agrostis panicula laxa, calycibus muticis aequalibus. LINN. spec. p. 93.
Gramen miliaceum majus panicula spadicea, & viridi. RAJ. angl. 3. p. 404.
Loc. In sylvis montanis. PERENNIS.

2167. AGROSTIS pumila.

Agrostis panicula mutica secunda, culmis fasciculatis erectis. LINN. mant. 31.
Poa monantha foliis setaceis, calycibus dorso exasperatis. HALL. helv. n. 1474.
Gramen minimum palustre, panicula spadicea delicata, tenuifolium. SCHEUCHZ. agrost. 131.
Loc. Reperta est circa Lucengo. ANNUA.

2168. AGROSTIS minima.

Agrostis particula mutica filiformi. LINN. spec. p. 93. HUDS. p. 28.
Gramen minimum, paniculis elegantissimis. BAUH. pin. 2. Theatr. 26. SCHEUCHZ. agr.
p. 40. MORIS. hist. 3. p. 200. s. 8. tab. 2. f. 10.
Gramen sparteum capillaceo folio minimum. DILL. append. 173.
Loc. In agro Nicaeensi. ANNUA.

ROTTBOLLA. LINN. suppl. gener.

Locustae uniflorae, flexuosi caulis scrobibus appressae. Calyx biglumis,
 sed glumis juxta se positis, ita ut uniglumis calyx videatur:
 folliculis biglumis.

2169 ROTTBOLLA incurvata.

Rottbolla spica tereti subulata, gluma calycina subulata appressa bipartita. LINN. suppl.
p. 114.
Agrostis incurvata. SCOP. Fl. Carn. p. 62. n. 88.
Aegilops (incurvata) spica subulata mutica laevi incurva, calycibus unifloris. LINN.
spec. p. 1490.
Gramen loliaceum maritimum scorpioides. SCHEUCHZ. agr. p. 42.
Gramen myuros erectum minimum arundinaceum. BOCC. mus. 70. tab. 59.
Nardus spica subulata disticha. ROY. lugdb. 58.
Loc. Uneliae, & Nicaeae in agris mari proximis. ANNUA.

DIGITARIA. HALL. hist. tom. 2. p. 244.

Receptaculum flores sustinens se habet ut in Tritico, & Rottbolla. Calyx biglumis
 ex glumis oppositis folliculum continet, qui etiam bivalvis est, valvis difficile
 superabilibus semen arcte involventibus. Non potest inter Panica manere
 propter defectum tertiae glumae calycinae.

2170 DIGITARIA dactylon.

ICON. TAUR. Vol. XIII. tab. 10. fig. 2.
Panicum (dactylon) spicis digitatis patentibus, basi interiore villosis, floribus solitariis,
sarmeniis repente. LINN. spec. p. 85.
Digitaria stolonibus teretibus, foliis patulis glabris, spicis digitatis. HALL. hist. tom.
2. 1527.
Gramen dactylon folio arundinaceo, majus aculeatum forte Plinii. BAUH. pin. 7.
Gramen dactylon radice repente, s. officinarum. SCHEUCHZ. gram. 104.
Digitaria dactylon. SCOP. Fl. Carn. ed. 2. n. 73.
Loc. In pascuis, & agris passim. PERENNIS.

2171. DIGITARIA sanguinalis.

*ICON. TAUR. Vol. XXIV. tab. 79.**Panicum (sanguinale) spicis digitatis basi interiore nodosis flosculis geminis muticis, vaginis foliorum punctatis.* LINN. spec. p. 84. SCHREB. gram. p. 119. tab. 16.*Digitaria foliis subhirsutis, caule debili, spicis verticillatis, scapo ancipite.* HALL. hist. tom. 2. n. 1526.*Gramen dactylon folio latiore.* BAUH. pin. 8. theatr. 114. SCHEUCHZ. gram. 101.*Digitaria sanguinalis.* SCOP. Fl. Carn. ed. 2. n. 72.*Loc. In arvis ubique. Julio, & Augusto floret.* ANNUA.

STIPA. LINN. gen. n. 84. syst. n. 98.

Folliculi gluma una, terminata arista, locustam multoties superante.

2172 STIPA pennata.

*ICON. TAUR. Vol. I. tab. 80.**Stipa aristis lanatis.* LINN. spec. p. 115.*Festuca aristis paniculae circiter longitudine plumosis.* ROY. lugdb. 68.*Bromus corniculatus.* LAM. Fl. Franc. tom. 3. p. 608.*Loc. E rupium fissuris locis apricis, & montanis solet prodire.* PERENNIS.

2173. STIPA capillata.

*ICON. TAUR. Vol. XXI. tab. 93.**Stipa aristis nudis curvatis, calycibus semine longioribus, foliis intus pubescentibus.**LINN. syst. 12. p. 98.**Festuca longissimis aristis.* BAUH. pin. 10. Theatr. 153.*Loc. Circa Segusium in valle Augustae Praetoriae, & in monte Sancti Michaelis della Chiusa locis apricis.* PERENNIS.

LAGURUS. LINN. gen. n. 86., syst. n. 92.

Calycis glumae aristatae arista villosa. Folliculus biglumis valvula majori terminata duplice arista cum tertia ad dorsum accidente, valvula altera minori acuminata.

Semen oblongum folliculo arcte inclusum, aristatum.

2174 LAGURUS ovatus.

*ICON. TAUR. Vol. XIII. tab. 22. & Vol. XXII. tab. 7. fig. 2.**Lagurus spica ovata aristata.* LINN. spec. p. 119. SCHREB. gram. p. 143. tab. 19. fig. 3.*Gramen alopecuroides, spica rotundiro.* BAUH. pin. 4. Theatr. 56.*Gramen alopecurum molle, spica incana acuta minore.* BARR. ic. 116. n. 1.*Gramen spicatum tomentosum longissimis aristis donatum.* TOURN. inst. 517. SCHEUCHZ. agrost. 58.*Loc. In agro Nicaeensi frequens.* ANNUUS.

2175. LAGURUS cylindricus.

Lagurus spica cylindrica mutica. LINN. spec. p. 120.*Gramen alopecuros, spica longa tomentosa candidante.* BAUH. hist. II. p. 474.*Gramen tomentosum spicatum.* BAUH. pin. 4.*Lagurus spica cylindrica longissima mutica.* GER. p. 103. n. 1.*Gramen pratense alopecurum sericea panicula.* BARR. ic. 2.*Loc. Etiam agri Nicaensis indigena planta est.* PERENNIS.

C. LOCUSTA UNIFLORA, ET CALYCE
TRIGLUMI

PANICUM. LINN. gen. n. 72. syst. n. 76.

Calyx ex glumis binis majoribus, quibus tertia minor post alteram posita accedit.
Folliculus biglumis.

²¹⁷⁶ PANICUM verticillatum.

*Panicum spica verticillata racemulis quaternis, involucellis unifloris bisetis, culmis dif-
fusis.* LINN. spec. p. 82.

Panicum spica unica paniculata setis paucioribus. HALL. hist. tom. 2. n. 1543.

Gramen paniceum, spica aspera. BAUH. pin. 8. theatr. 139. tab. 139. SCHEUCHZ. gram. 47.

Panicum asperum. LAM. Fl. Franc. tom. 3. p. 577.

Loc. Ad vias, & limites agrorum in arvis passim. ANNUUM.

²¹⁷⁷ PANICUM glaucum.

Panicum spica tereti involucellis bifloris fasciculato-pilosis, seminibus undulato-rugosis.
LINN. syst. 12. p. 87.

*Panicum (glaucum) spica venti involucellis bifloris fasciculato-setosis, seminibus undu-
lato-rugosis.* SCHREB. gram. tab. 25.

Panici effigie gramen simplici spica. LOB. ic. 13.

Loc. In arvis frequens. ANNUUM.

²¹⁷⁸ PANICUM viride.

Panicum spica tereti, involucellis bifloris fasciculato-pilosis, seminibus nervosis. LINN.
spec. p. 83.

Panicum spica unica, flosculis sessilibus solitariis, setis numerosis. HALL. hist. tom. 2.
n. 1542.

Panicum cynosuroides. SCOP. Fl. Carn. ed. 2. p. 50. n. 68.

Gramen paniceum, sive panicum sylvestre spica simplici. BAUH. pin. 8. SCHEUCHZ.
gram. 46.

Panicum laevigatum. LAM. Fl. Franc. tom. 3. p. 578.

Loc. In pratis feracibus, atque ad limites agrorum. ANNUUM.

²¹⁷⁹ PANICUM crus galli.

*Panicum spicis alternis, conjugatisque, spiculis subdivisis, glumis aristatis hispidis,
rachi quinquangulari.* LINN. spec. p. 83.

Panicum spica ramosa setis nullis. HALL. hist. tom. 2. n. 1544.

Gramen paniceum, spica divisa. BAUH. pin. 8. SCHEUCHZ. gram. 49. MORIS. hist. 3.
p. 189. s. 8. tab. 4. f. 15.

Loc. In arvis ubique abunde. ANNUUM.

²¹⁸⁰ PANICUM hirtellum.

*Panicum spica composita, spiculis adpressis alternis, calycibus geminis, valvulis omnibus
aristatis, arista extima longissima.* LINN. spec. p. 83.

*Panicum (undulatifolium) foliis lanceolatis undulatis, caule repente geniculis radia-
tis.* ARD. spec. 2. p. 14. tab. 4.

Gramen supinum, brevi hirsuto folio, paniculis echinatis singularibus. BOCC. mus. 2.
p. 66. tab. 55.

Loc. Ad radices montium in sylvis umbrosis. PERENNE.

D. LOCUSTA MULTIFLORA, ET CALYCE COMMUNI MONOPHYLLO.

TRAGUS. HALL. hist. 2. p. 203.

Locusta saepe quadriflora. Calyx communis uniglumis, rigidus, ciliatus, mucronatus, in forte rostrum productus. Calyx proprius tener, biglumis, glaber, glumis inaequalibus, altera exteriori acuminata. Folliculus bivalvis, valvis perexiguis: unus, aut alter folliculus ex postremis imperfectus est, & imaginem tantum floris habet.

2181 TRAGUS racemosus.

ICON. TAUR. Vol. XIII. tab. 10. fig. 4.

Cenchrus (racemosus) panicula spicata, glumis muricatis, setis ciliaribus. LINN. spec. p. 1487. SCHREB. gram. p. 45. tab. 4.

Tragus. HALL. hist. tom. 2. n. 1413.

Agrostis panicula spicata, glumis echinatis. GER. p. 83. n. 8.

Gramen caninum maritimum asperum. BAUH. prodr. 2. tab. 2.

Gramen caninum maritimum spicatum, echinatis glumis. BARR. ic. 718.

Cenchrus linearis. LAM. Fl. Franc., tom. 3. p. 631.

Loc. In pascuis sterilibus, & sabulosis ubique frequens. ANNUUS.

CYNOSURUS. LINN. gen. n. 81., syst. n. 87.

Locusta multiflora, sub qua bractea pinnata. Calyx biglumis, aequivalvis, glumis acuminatis. Folliculus bivalvis, valva exteriore breviter aristata.

2182 CYNOSURUS cristatus.

ICON. TAUR. Vol. I. tab. 63.

Cynosurus bracteis pinnatifidis. LINN. spec. p. 105. SCHREB. gram. pag. 69. tab. 8. f. 1.

Cynosurus involucris pinnatis retusis. HALL. hist. tom. 2. n. 1545.

Phleum cristatum. SCOP. Fl. Carn. ed. 2. n. 81.

Gramen pratense cristatum, seu spica cristata laevi. BAUH. pin. 3. Theatr. 42. SCHEUCHZ. agr. p. 79. tab. 2. f. 8. A. C.

Gramen typhinum plantaginis spica glumosa haeteromalla, digitata major. BARR. ic. 27. n. 11.

Gramen loliaceum, spicae locustis cristatis. MONT. icon. 23.

Loc. In pratis macilentis vulgaris. PERENNIS.

2183. CYNOSURUS echinatus.

Cynosurus bracteis pinnato-paleaceis aristatis. LINN. spec. p. 105.

Cynosurus dentibus bracteae lanceolato-linearibus. HALL. hist. tom. 2. n. 1546.

Alopecurum spica aspera. BARR. ic. 123. fig. 2.

Gramen alopecuroides, spica aspera. BAUH. pin. 4. Theatr. 58. SCHEUCHZ. agr. p. 80.

Gramen cum cauda leporis aspera, sive spica marina. BAUH. hist. II. 473.

Gramen spicatum echinatum locustis unam partem spectantibus. TOURN. inst. p. 519.

VERN. Coetta

Loc. In agris praesertim secalinis montanis, & collinis frequens. ANNUUS.

2184. CYNOSURUS aureus.

ICON. TAUR. Vol. XIV. tab. 39.

Cynosurus paniculae spicis sterilibus pendulis ternatis, floribus aristatis. LINN. spec. p. 107.

Gramen panicula pendula aurea. BAUH. pin. 3. Theatr. 33. SCHEUCHZ. agr. p. 149.

Gramen sciurum, seu alopecurum minus haeteromalla panicula. BARR. ic. 4.

Gramen Barcinonense panicula densa aurea. TOURN. inst. p. 523.

Loc. In agro Nicaeensi locis sterilibus mari proximis. ANNUUS.

ALLIONII Fl. Pedem. Tom. II.

P P P

LOLIUM. LINN. gen. n. 90., syst. n. 92. SCOP. introd. n. 66.

Flores spicati, locustis multifloris ad flexuosum scapum sessilibus. Fovea nimurum in scapo est loco valvae calycinae, atque ex altera parte gluma una, longa, calycina, sive foliolum, in cuius ala sedet spicula. Folliculus quilibet biglumis ex valvis inaequalibus. Semen nudum.

2185. **LOLIUM** perenne.

ICON. TAUR. Vol. I. tab. 75. 77. f. 2.

Lolium spica mutica, spiculis compressis multifloris. LINN. spec. p. 122. SCHREB. gram. part. 2. p. 79. tab. 37.

Lolium radice perenni, locustis contiguis octifloris. HALL. hist. tom. 2. n. 1416.

Gramen loliaceum angustiore folio, & spica. BAUH. Theatr. 127. SCHEUCHZ. app. 25. MONTI. ic. 19.

Phoenix lolio similis. BAUH. hist. II. p. 436.

Loc. In pratis, & secus vias vulgatissimum. PERENNE.

2186. **LOLIUM** tenue.

Lolium spica mutica tereti, spiculis trifloris. LINN. spec. p. 122.

Gramen loliaceum foliis, & spicis longissimis. VAILL. paris. 81.

Loc. In Comitatus Nicaeensis, Liguria, & provinciae Canapiciensis pascuis, & dumetis saxosis. ANNUUM.

2187. **LOLIUM** temulentum.

ICON. TAUR. Vol. I. tab. 74.

Lolium spica aristata, spiculis compressis multifloris. LINN. syst. 12. p. 100. SCHREB. gram. part. 2. p. 74. tab. 36.

Lolium annum locustis distichis. HALL. hist. tom. 2. n. 1420.

Gramen loliaceum spica longiore, seu *lolium Dioscoridis*. BAUH. theatr. p. 121. SCHEUCHZ agr. p. 31.

Gramen loliaceum spica longiore, aristas habens. BAUH. pin. 9. TOURN. inst. p. 516.

Loc. Inter segetes heu nimium frequens. ANNUUM.

VIR. Omnes norunt LOLII perniciosos effectus. Nocet autem non modo hominibus, sed etiam animalibus: simili ratione cum Opio fere agit, neque vis ejus per fermentationem mutatur. Temulentiam, soporem, delirium, convulsiones, atque etiam mortem infert panis, qui LOLII grana cum tritico subacta in magna proportione recipiat. Ea, quae Opii malos effectus infringunt, aut corrigit, etiam opportuna sunt ad LOLII malos effectus emendandos.

E. LOCUSTA MULTIFLORA, ET CALYCE COMMUNI BIGLUMI, AUT ETIAM MULTIGLUMI

AIRA. LINN. gen. n. 75., syst. n. 81.

Locusta biflora. Calycis glumae ovato-acutae: Glumae folliculi similes, interdum aristatae.

2188. **AIRA** cristata.

Aira panicula spicata, calycibus multifloris pedunculo longioribus, petalis subaristatis inaequalibus. LINN. spec. p. 94. HUDS. Fl. Angl. p. 28.

Festuca locustis bifloris mucronatis conferitis imbricatis paniculatis, in spicam congestis. HALL. hist. n. 1444.

- Gramen spica cristata, subhirsutum.* BAUH. prodr. n. 19. Theatr. p. 43. SCHEUCHZ.
agr. p. 166. tab. 3. fig. 15.
*Aira panicula spicata, floribus muticis, pedunculis longioribus, glumis acuminatis
inaequalibus.* ROY. Leyd. p. 61. n. 6.
Loc. In pascuis siccis frequentissima. PERENNIS.

2189. AIRA aquatica.

- Aira foliis planis, panicula patente, floribus muticis laevibus, calyce longioribus.* LINN.
spec. p. 95. HUDES Fl. Angl. p. 29. SCOP. Fl. Carn. p. 66.
Poa locustis bifloris glabris, florali gluma majori plicata serrata. HALL. hist. tom.
2. n. 1471.
Gramen caninum supinum. BAUH. pin. p. 2. BAUH. hist. II. p. 459.
Gramen miliaceum aquaticum. SCHEUCHZ. agr. p. 176. VAILL. Paris. p. 89. tab. 17.
fig. 7.
Loc. Locis apricis, & inundatis. PERENNIS.

ARISTATÆ

2190. AIRA subspicata.

- Aira foliis planis, panicula spicata, flosculis medio aristatis: arista reflexa laxiore.*
LINN. spec. p. 95.
Avena diantha, panicula dense spicata. HALL. hist. tom. 2. n. 1490.
*Gramen avenaceum paniculatum alpinum humile, locustis in spicam collectis varicoloribus
aristatis.* SCHEUCHZ. agr. p. 221. agr. prodr. p. 24. tab. 6.
Loc. In pratis summis montis Cenisii, Groscaval, Ceresole frequens. In montibus
magni S. Bernardi observata est a Cl. BELLARDI. PERENNIS.

2191. AIRA cespitosa.

- Aira foliis planis, panicula patente, petalis basi pilosis, aristatisque, arista recta brevi.*
LINN. spec. p. 96. HUDES Fl. Angl. p. 29.
Avena diantha, panicula amplissima patula bicolore. HALL. hist. tom. 2. n. 1487.
Gramen segetum altissimum panicula sparsa. BAUH. pin. p. 3.
Gramen agrorum Lobelii. BAUH. hist. II. p. 461.
Gramen segetum panicula arundinacea. SCHEUCHZ. agr. p. 244. tab. 5. fig. 2. & 3. non
vero C. B. quod est spica venti.
Gramen pratense paniculatum, locustis parvis splendidibus non aristatis. VAILL.
paris. 26.
Aira altissima. LAM. Fl. Franc. tom. 3. p. 582.
Loc. In dumetis secus flumen Stura frequens. PERENNIS.

2192. AIRA flexuosa.

- Aira foliis setaceis, culmis subnudis, panicula divaricata, pedunculis flexuosis.* LINN.
spec. p. 96. SCHREB. gram. part. 2. p. 57. tab. 30. append. spec. p. 1676. hujus
sola varietas a montana. HUDES. Angl. p. 30.
Gramen alpinum nemorosum paniculatum foliis angustissimis splendidibus aristatis.
SCHEUCHZ. agr. p. 218. tab. 6. fig. 1.
Gramen nemorosum paniculis albis, capillaceo folio. BAUH. pin. p. 7. prodr. 14.
Aira montana. LAM. Fl. Franc. tom. 3. p. 582.
Loc. In montibus, & collibus ad oras sylvarum non infrequenter occurrit. PERENNIS.

2193. AIRA montana.

- Aira foliis setaceis panicula angustata, flosculis basi pilosis aristatis, arista tortili lon-
giore.* LINN. spec. p. 96. HUDES. Fl. Angl. p. 300.
Avena diantha paniculis flexuosis, floribus basi villosis, locustis ovatis. HALL. hist.
tom. 2. n. 1486.
*Gramen avenaceum paniculatum alpinum, foliis capillaceis brevibus, locustis purpureo-
argenteis splendidibus, & aristatis.* SCHEUCHZ. agr. p. 216. tab. 4. fig. 16. A.
B. C. & tab. 4. prodr. MONTI ie. 74.

Gramen avenaceum capillaceum minoribus glumis. RAJ. p. 1288. TOURN. inst. p. 524.

BAUH. pin. p. 10.

Gramen nemorale avenaceum alterum ex fusco xerampelinum, & lucidum danicum. LOB.

adv. part. 2. 465. BAUH. hist. II. p. 463.

Loc. Locis saxosis apricis alpium frequens. PERENNIS.

2194. AIRA alpina.

Aira foliis subulatis, panicula densa, flosculis basi pilosis aristatis, arista brevi. LINN.
spec. p. 96.

Gramen avenaceum capillaceum minoribus glumis argenteis, vix aristatis, foliis longioribus. SCHEUCHZ agr. p. 222.

Loc. In summis alpibus occurrit. PERENNIS.

2195. AIRA canescens.

Aira foliis setaceis, summo spathaceo, paniculam inferne obvolvente. LINN. spec. p. 97.

Avena diantha foliis setaceis, panicula stricta, aristis clavatis. HALL. hist. tom. 2. n. 1483.

Aira foliis subulatis, folio florali spathaceo, paniculam inferiorem obvolvente. ROY.

Leyd. p. 60. n. 3.

Gramen foliis junceis, radice jubata. BAUH. pin. 5. SCHEUCHZ. agr. 243.

Loc. In sabulosis sterilibus Liguriae. PERENNIS.

2196. AIRA praecox.

Aira foliis setaceis, vaginis angulatis, floribus paniculato-spicatis, flosculis basi aristatis.
LINN. spec. p. 97. HUDES. fl. angl. p. 31.

Gramen parvum praecox (potius spica) laxa canescente. RAJ. syn. 407. PLUK. ph. tab. 33. f. 9.

Gramen minimum spica brevi habitore, nostrum. SCHEUCHZ. agr. 219.

Loc. In pascuis siccis montanis nascitur. In montibus di Andrà supra Eporediam
frequentem vidit Cl. BELLARDI. ANNUA.

2197. AIRA caryophyllea.

Aira foliis setaceis, panicula divaricata, floribus aristatis distantibus. LINN. spec. p. 97.
HUDES. fl. angl. p. 31.

Avena diantha, foliis setaceis, panicula divaricata. HALL. hist. tom. 2. n. 1482.

Gramen paniculatum locustis purpureo-argenteis, annum. RAJ. JJ. SCHEUCHZ. it. 11.
p. 134. tab. 18. fig. 2.

Gramen paniculatum minimum molle. SCHEUCH. agr. p. 215. tab. 4. f. 15.

Gramen phallaroides sparsa panicula, minimum angustifolium. BARR. ic. 444. n. 1.

Caryophyllum arvensis glaberrimus. BAUH. pin. p. 105.

Loc. Locis glareosis collum frequens. ANNUA.

POA. LINN. gen. n. 77., syst. n. 83.

Locusta mutica, multiflora, flores habens tres ad decem, & ultra, fere disticha.

Calycis glumae ovatae, acuminatae. Folliculi glumae similes, calyce paulo
longiores, margine scarioso. Semen folliculo arcte involutum.

2198 POA nemoralis.

Poa panicula attenuata, spiculis subbifloris mucronatis scabris, culmo incurvo. LINN.
spec. p. 102. HUDES. flor. angl. p. 34.

Poa culmo debili, panicula nutante, locustis bifloris, folliculis subvillosis. HALL. hist. 2.
n. 1469.

Poa nemoralis. SCOP. Fl. Carn. ed. 2. p. 74. n. 108.

Gramen paniculatum angustifolium alpinum locustis rarioribus, & angustioribus non aristatis. SCHEUCHZ. agr. p. 164. BOCC. p. 70. tab. 59.

Loc. In sylvis umbrosis, collinis, & montanis frequens. PERENNIS.

2199. POA montana N.

Poa panicula stricta, locustis bifloris, folliculis basi villosis. HALL. hist. tom. 2. p. 244. n. 1468.

Gramen paniculatum angustifolium montanum, panicula densa, locustis parvis muticis. SCHEUCHZ agr. p. 180.

Loc. Passim locis montanis ad oras sylvarum, & in pascuis sterilibus. PERENNIS.

2200. POA Sabauda N.

Poa panicula laxa, locustis bifloris, floribus calyce duplo longioribus glaberrimis. HALL. hist. tom. 2. n. 1470.

Loc. Inter Chalanche, & Chamonix Nobilis de SAUSSURE ex HALLERO.

2201. POA Gerardi N.

ICON. TAUR. Vol. XIX. tab. 39.

Poa culmo recto, locustis trifloris glaberrimis, calycibus aristatis. HALL. hist. tom. 2. n. 1463.

Poa panicula erecta spicis trifloris glabris, corollis acuminatis, calyce duplo longioribus. GER. p. 9. tab. 2.

Loc. Frequens in pratis, & pascuis alpium. PERENNIS.

2202. POA annua.

Poa panicula diffusa, angulis rectis, spiculis obtusis, culmo obliquo compresso. LINN. spec. p. 99. HUDS Fl. Angl. p. 34.

Poa culmo infracto, panicula triangulari, locustis trifloris. HALL. hist. tom. 2. n. 1466.

Poa spiculis quinquefloris ovatis, culmo compresso. SCOP. Fl. Carn. ed. 2. n. 102.

Gramen pratense paniculatum minus album. BAUH. pin. 3. TOURN. inst. p. 521.

Gramen paniculatum minus album. BAUH. hist. II. p. 465.

Loc. Vulgatissima ubique. ANNUA.

2203. POA trivialis.

ICON. TAUR. Vol. XIII. tab. 22. fig. 1.

Poa panicula diffusa, spiculis trifloris basi pubescentibus, culmo erecto tereti. LINN. syst. 12. p. 93.

Poa spiculis trifloris, basi pubescentibus, glumis aequalibus. SCOP. Fl. Carn. ed. 2. n. 99.

Gramen pratense paniculatum medium. SCHEUCHZ. agr. p. 180. BAUH. pin. 2. theatr. 30. TOURN. inst. p. 521.

Gramen pratense minus. BAUH. hist. II. p. 542.

Loc. Nihil vulgatus in pratis. PERENNIS.

2204. POA angustifolia.

Poa panicula diffusa, spiculis quadrifloris pubescentibus, culmo erecto tereti. LINN. spec. p. 99.

Poa foliis duris se convolventibus, locustis quadrifloris villosis. HALL. hist. tom. 2. n. 1460.

Gramen pratense paniculatum majus angustiore folio. SCHEUCHZ. agr. p. 178. tab. 3. fig. 17. BAUH. theatr. 29. pin. 2. prodr. 5. TOURN. inst. p. 522.

Loc. In pratis vulgatissima. PERENNIS.

2205. POA bulbosa.

ICON. TAUR. Vol. I. tab. 79.

Poa panicula secunda parentiuscula, spiculis quadrifloris. LINN. spec. p. 102.

Poa foliis bulbosis, panicula diffusa, locustis quadrifloris, folliculis subvillosis. HALL. hist. tom. 2. n. 1461.

Loc. Ad vias, & limites agrorum ubique frequens. PERENNIS.

2206. POA pratensis.

Poa panicula diffusa, spiculis quinquefloris glabris, culmo erecto tereti. LINN. spec. p. 99. HUDS Fl. Angl. p. 33.

ALLIONII Fl. Pedem. Tom. II.

Q q q

Poa panicula diffusa, locustis trifloris villosis. HALL. hist. tom. 2. n. 1462.

Poa spiculis trifloris glabris, glumis inaequalibus. SCOP. Fl. Carn. ed. 2. n. 100.

Gramen pratense paniculatum majus, latoe folio, Poa Theophrasti. BAUH. pin. 2.

SCHEUCHZ. agr. p. 177. tab. 3. fig. 17. TOURN. inst. p. 521.

Loc. Ubique in pratis. PERENNIS.

2207. POA Cilianensis † tab. 91. fig. 2.

Poa panicula longissima ramosa, ramis erectis flexuosis, spiculis distichis quadrifloris.

Loc. In agro patrio Ciliani legit Cl. BELLARDI. ANNUA.

DESCR. Altitudo pedalis & ultra. Culmi sulcati, glabri, nodo fusco. Folia lineata, obscure viridia, glabra, circa vaginam ciliata, duarum, vel trium linearum latitudine. Folium paniculae fere subjectum totam paniculam aequat, aut superat. Panicula terminalis est, & valde ramosa. Rami ex eodem puncto tres, vel quatuor nascuntur, ratus solitarii. Rami flexuosi, primi sunt etiam ramosi. Omnes porrigunt locustas distichas, ovato-oblongas, veluti in raram spicam dispositas, ut plurimum alterne prodeentes, pedunculatas. Pedunculi plerumque uniflori, quandoque biflori. Locustae interdum triflorae, saepius quadriflorae, aut etiam quinqueflorae. Calyx bivalvis a locusta secedens, acutus, nervo eminenti subviridi exaratus. Glumae folliculi ovatae, etiam nervo divisae.

2208. POA seslerioides † tab. 91. fig. 1.

Poa spica ovata, locustis subsessilibus sexfloris obtusis.

Loc. Cl. BELLARDI in pratis elatioribus Tendae, & Vinadii. PERENNIS.

DESCR. Radix fibrosa, ex qua plutes culmi prodeunt. Altitudo palmaris. Culmus non glaber, ramosus, erectus, tribus saepe nodis instructus. Folia erecta, linearia glabra, primo nodo longiora, radicalibus tenuioribus, & fere capillaribus. Vagina foliorum striata internodii longitudine. Culmus dimidiatus, & floriger nudus. Spica saepius paullulum inflexa. Locustae distichae, congestae, atque primo aspectu Sesleriam referentes. Pedunculi glabri, admodum breves; glumae calycinae glabrae, ex argenteo, & caeruleo nitentes, ovatae, brevissime mucronatae. Glumae folliculi similes. Antherae obscuri coloris.

2209. POA alpina.

ICON. TAUR. Vol. XIII. tab. 22. f. 2.

Poa panicula diffusa ramosissima, spiculis sexfloris cordatis. LINN. spec. p. 99.

Poa latifolia culmo debili, locustis quadrifloris, calycis glumis aequalibus, floralium dorso sericeo. HALL. hist. tom. 2. n. 1456.

Gramen alpinum paniculatum majus, panicula speciosa variegata. SCHEUCHZ. agr. prodr. p. 20. tab. 3.

Loc. Ubique in pratis, & pascuis alpium. PERENNIS.

2210. POA compressa.

Poa panicula secunda coarctata, culmo obliquo compresso. LINN. spec. p. 101.

Poa culmo compresso declinato, locustis distichis sexfloris. HALL. hist. tom. 2. n. 1455.

Gramen murorum radice repente, culmo compresso. VAILL. p. 91. tab. 18. f. 5.

Gramen paniculatum radice repente, culmo compresso, locustis distichis pulchellis.

SCHEUCHZ. agr. p. 198.

Gramen loliaceum procumbens caulibus compressis, paniculis rigidiusculis. MONTI ic. 10.

Loc. Abunde in arvis. PERENNIS.

2211. POA dura. SCOP. Fl. Carn. ed. 2. n. 101.

Cynosurus (durus) spiculis alternis secundis sessilibus rigidis obtusis appressis. LINN. spec. p. 105.

Lolium procumbens spica disticha, locustis teretibus trifloris. HALL. hist. tom. 2. p. 205. n. 1419.

Gramen loliaceum minus supinum spica multiplici. BAUH. prodr. p. 19.

Gramen arvense polypodii panicula crassiori. BARR. ic. 50. n. 1213.

Loc. Secus arva Clarasci nasci observavi. Legit etiam in agro Taurinensi Cl. BELLARDI. ANNUA.

2212. POA rigida.

Poa panicula lanceolata subramosa secunda ramulis alternis secundis. LINN. syst. 12.

p. 93.

Poa panicula coarctata secunda, spiculis subsexfloris linearibus alternis rigidis. GER.

p. 90. n. 8.

Poa panicula lanceolata subramosa paniculis alternis secundis. HUDES. p. 35. n. 11.

Gramen arvense filicina duriore panicula. BARR. ic. 49.

Gramen panicula multiplici. BAUH. pin. 3. prodr. 6.

Loc. Abunde locis aridis ad limites agrorum, & secus vias in agro Nicaeensi,

Astensi Comitatu, Liguria: in agro etiam Taurinensi similibus locis, & praesertim aridis declivibus obviam venit. ANNUA.

2213. POA aquatica.

Poa panicula diffusa spiculis sexfloris linearibus. LINN. spec. p. 98.

Poa altissima foliis latissimis, panicula amplissima, locustis distichis multifloris. HALL. hist. tom. 2. n. 1454.

Gramen palustre paniculatum aliissimum. BAUH. pin. 3. theatr. 38. SCHEUCHZ. p. 191.

tab. 4. f. 1.

Gramen phalaroides palustre arundinaceum radice amplissima. MONTI ic. 38.

Loc. Secus fossas aquarum, & stagnorum in agro Vercellensi, & Canapiciensi.

PERENNIS.

2214. POA eragrostis.

Poa panicula patente, pedicellis flexuosis, spiculis serratis decemfloris, glumis trinerviis.

LINN. syst. 12. p. 93. SCHREB. gram. part. 2. p. 81. tab. 38.

Poa locustis distichis decemfloris, calycibus acutis. HALL. hist. tom. 2. n. 1450.

Gramen paniculis elegantissimis minimum. TOURN. inst. p. 522. SCHEUCHZ. agr. p. 192.

tab. 4. f. 2.

Gramen amoris alterum, paniculis minoribus, & angustioribus, magisque sparsis. RAJ.

Syllog. 136. hist. pl. 1275.

Gramen Phalaroides, sparsa Brizae panicula, minus. BARR. ic. 44. 2. tab. 4. f. 2.

Loc. Locis arenosis, & secus flumina, & torrentes vulgaris: etiam inter segetes, sed rarius. ANNUA.

BRIZA. LINN. gen. n. 78. syst. n. 84.

Locusta multiflora, mutica. Calycis glumae cordato-concavae, aequales, obtusae.

Flores in spicam cordatam, disticham collecti. Folliculi valva inferior

ventricosa, major, glumis calycinis similis. Superior minor, plana.

Semen ex folliculo secedens.

2215. BRIZA minor.

Briza spiculis triangulis, calyce flosculis (7) longiore. LINN. spec. p. 102. HUDES. fl. angl. p. 32.

Poa petiolis tenerrimis, locustis triangularibus. HALL. hist. tom. 2. p. 218. n. 1449.

Gramen paniculatum minus locustis parvis tremulis. TOURN. inst. p. 524.

Gramen tremulum minus panicula parva. BAUH. pin. 2. prodr. 4. Theatr. p. 24. SCHEUCHZ.

agr. p. 205. tab. 4. f. 9.

Gramen tremulum minus. BAUH. hist. II. p. 470.

Loc. Frequens in pratis. ANNUA.

2216. BRIZA virens.

Briza spiculis ovatis, calyce flosculis (7) aequali. LINN. spec. p. 103.

Gramen paniculatum minus locustis magnis tremulis. TOURN. inst. p. 523.

Gramen tremulum minus panicula magna. BAUH. pin. 2. BAUH. hist. II. 470.

Loc. In agro Nicaeensi. ANNUA.

2217. BRIZA media.

ICON. TAUR. Vol. I. tab. 84.

Briza spiculis ovatis, calyce flosculis (7) breviore. LINN. spec. p. 103. HUDES. fl. angl. p. 32.

Poa petiolis tenuissimis, loculis ovatis. HALL. hist. tom. 2. n. 1448.

Briza spiculis septemfloris ovatis. SCOP. Fl. Carn. 198. ed. 2. n. 109.

Gramen tremulum, seu phalaroides minus lata sparsa panicula. BARR. ic. 16. MONT. ic. 39.

Gramen tremulum majus. BAUH. theatr. p. 22. SCHEUCHZ. agr. p. 204. tab. 4. f. 8.

Gramen paniculatum majus, loculis magnis candidantibus tremulis. TOURN. inst. p. 523.

Gramen tremulum majus. BAUH. pin. 2. Theatr. 22.

Gramen tremulum. BAUH. hist. II. p. 469.

Briza tremula. LAM. Fl. Franc., tom. 3. p. 587.

Loc. Vulgatissima in pratis. ANNUA.

2218. BRIZA maxima.

ICON. TAUR. Vol. I. tab. 83. & vol. VIII. tab. 27. f. 1.

Briza spiculis cordatis, flosculis septemdecim. LINN. spec. p. 103.

Briza spiculis racemosis. JACQ. obs. bott. 3. p. 10. tab. 60.

Briza spica nutante simplici, spiculis alternis subsolitariis, pedunculis simplicibus, bifida, calycibus quindecimfloris. GOU. h. 46. n. 5.

Gramen tremulum maximum. BAUH. pin. 2. prodr. 5. theatr. 24. SCHEUCHZ. agr. p. 202. tab. 4. f. 7. BAUH. hist. II. 470.

Gramen paniculatum loculis maximis candidantibus tremulis. TOURN. inst. p. 523.

Loc. Frequens in agris Comitatus Nicaeensis. ANNUA.

2219. BRIZA eragrostis.

ICON. TAUR. Vol. XIII. tab. 10. f. 1.

Briza spiculis lanceolatis, flosculis viginti. LINN. spec. p. 103. SCHREB. gram. part. 2. pag. 83. tab. 39.

Gramen paniculis elegantissimis, sive eragrostis majus. BAUH. pin. p. 2. TOURN. inst. p. 522. SCHEUCHZ. agr. p. 194. tab. 4. f. 4.

Gramen paniculis elegantissimis. BAUH. theatr. 25.

Gramen amoris dictum. BAUH. hist. II. p. 470.

Gramen eranthemum, seu eragrostis, phalaroides paniculatum, multiplici tenui Brizae spica. BARR. ic. 43. tab. 4. f. 4.

Loc. Secus agros, atque in arvis praesertim, quibus satum est Mays, frequentissime nascitur. ANNUA.

2220. BRIZA monspessulana.

Briza spica nutante simplici, spiculis alternis pedunculatis, subsolitariis ovatis, calyce quinquefloris. GOU. hort. p. 45. n. 1.

Gramen tremulum minus panicula magna. BOT. mont. 113.

Loc. In agro Nicaeensi. ANNUA.

SESLERIA. SCOP. Fl. Carn. 1. p. 63. n. 30. HALL. hist. 11. p. 217.

Locusta multiflora. Calyx ex duabus glumis aequalibus, mucronatis. Folliculus biglumis, gluma exteriore tridentata, ampla, compressa, interiore minore, bicorni.

2221. SESLERIA caerulea. SCOP. Fl. Carn. n. 90.

ICON. TAUR. Vol. XIII. tab. 22. f. 5.

Sesleria loculis trifloris imbricatis, calyce tricorni. HALL. hist. n. 1446. Errat. 217.

Sesleria caerulea culmo simplici, spica subcylindrica. ARDUIN. spec. 2. p. 18.

Gramen glumis variis. BAUH. theatr. p. 158. cum icono prodr. n. 73. SCHEUCHZ. p. 83. tab. 2. f. 9. a. b.

Loc. In pratis montanis, & alpinis. PERENNIS.

BROMUS. LINN. gen. n. 83. syst. n. 89.

Glumae calycis acuminatae, muticae, inferiore minore. Folliculi gluma inferior major est, concava, apice bifido, aristam rectam infra apicem emittens: Superior minor est, & mutica. Semen folliculo arcte inclusum.

2222 BROMUS ligusticus N.

Gramen bromoides, festucea, tenuique panicula, minus. BARR. ic. 76. fig. 2. SCHEUCHZ.
agrost. p. 296. n. 3. tab. 6. fig. 13.
Loc. SCHEUCHZERUS nasci tradidit in Liguria ad litora maris. ANNUUS.

2223. BROMUS giganteus.

Bromus panicula nutante, racemis secundis binatis, spiculis quadrifloris, fluitante arista brevioribus. SCOP. Fl. Carn. ed. 2. n. 116. ed. 1. p. 205.

Bromus panicula nutante, spiculis quadrifloris, aristis brevioribus. LINN. spec. p. 114.
SCHREB. graw. p. 88. tab. 11.

Bromus glaber locutis quadrifloris nutantibus aristis longissimis. HALL. hist. tom. 2.
n. 1510.

Gramen bromoides aquaticum, latifolium, panicula sparsa, tenuissime aristata. SCHEUCHZ.
agr. p. 264. tab. 5. f. 17.

Loc. In pratis agri Pedemontani non infrequens. PERENNIS.

2224. BROMUS agrestis N.

Bromus hirsutus angustifolius locutis quinquefloris, aristis folliculo brevioribus. HALL.
hist. tom. 2. n. 1507.

Gramen bromoides pratense foliis praeter culmum angustissimis, rara lanugine villosis.
SCHEUCHZ. agr. p. 255. tab. 5. f. 13.

Festuca pratensis, lanuginosa. BAUH. pin. 10. theatr. 158. VAILL. p. 93. tab. 18. f. 2.

Loc. Secus agros, & in pascuis sterilibus. Circa urbem Vercellarum copiose nasci observavit Cl. BELLARDI. PERENNIS.

2225. BROMUS Dertonensis N.

Gramen bromoides panicula heteromalla, longioribus aristis donata. SCHEUCHZ. agr. p.
290. n. 9. tab. 6. f. 10.

Loc. Joan. SCHEUCHZERUS mense Majo in Italia ad agrorum margines, speciatim
inter Dertonam, & Novi copiose. ANNUUS.

2226. BROMUS tectorum.

Bromus panicula nutante, spiculis linearibus. LINN. spec. p. 114.

*Bromus hirsutus panicula nutante pauciflora, locutis quinquefloris hirsutis, glumis acu-
te lanceolatis.* HALL. hist. n. 1508.

Gramen murorum spicis pendulis angustioribus. TOURN. paris. 91.

Festuca avenacea sterilis spicis erectis. RAJ. angl. 3. p. 413. PLUK. alm. 174. tab. 299. f. 2.

Festuca avenacea sterilis pedicellis brevioribus, & spicis erectis. MORIS. hist. 3. p. 212.
s. 8. s. 7. f. 13.

Loc. Ubique locis aridis frequens. BIENNIS.

2227. BROMUS sterilis.

ICON. TAUR. Vol. I. tab. 73.

Bromus panicula patula, spiculis oblongis distichis, glumis subulato-aristatis. LINN. spec.
p. 113.

Bromus panicula nutante, locutis septifloris, glumis argute lanceolatis lineatis. HALL.
hist. tom. 2. n. 1505.

Bromus panicula nutante, pedunculis simplicibus, arista petalis longiore. SCOP. Fl. Carn.
ed. 2. n. 113.

Loc. In muris, & ad vias passim. BIENNIS.

2228. BROMUS rubens.

Bromus panicula fasciculata, spiculis subsessilibus villosis, aristis erectis. LINN. spec. p. 114.
Gramen panicula molli rubente. BAUH. hist. II. p. 464.?
Loc. In agro Nicaeensi. ANNUUS.

2229. BROMUS mollis.

ICON. TAUR. Vol. I. tab. 70.

Bromus panicula erectiuscula, spicis ovatis pubescentibus, aristis rectis, foliis mollissime villosis. LINN. syst. 12. p. 97. SCHREB. gram. pag. 60. tab. 6. fig. 1.
Bromus hirsutus locustis septifloris ovato-conicis. HALL. hist. tom. 2. p. 236. n. 1504.
Gramen avenaceum villosum locustis angustis candicantibus, & aristatis. SCHEUCHZ. agr. p. 254. tab. 5. f. 10. TOURN. inst. p. 526.
Loc. Ad vias, & oras pratorum in agro Pedemontano. BIENNIS.

2230. BROMUS squarrosus.

ICON. TAUR. Vol. I. tab. 71.

Bromus panicula nutante, spicis ovatis, aristis divaricatis. LINN. spec. p. 112.
Avena locustis teretibus novemfloris, aristis reflexis. HALL. hist. tom. 2. n. 1501.
Festuca graminea, glumis vacuis. BAUH. pin. p. 9. theatr. 144. SCHEUCHZ. agr. p. 251. tab. 5. fig. 2.
Gramen avenaceum locustis amplioribus candicantibus, glabris, & aristatis. TOURN. inst. p. 125.
Gramen phalaroides majus acerosum nutante spica. BARR. ic. 24. tab. 5. fig. 2. & ic. 24. fig. 1. observ. 1225.
Loc. In pratis, & herbidis collium. ANNUUS.

2231. BROMUS inermis.

Bromus panicula erecta, spiculis subteretibus subulatis nudis submuticis. REICH. p. 210.
Bromus (inermis) panicula diffusa, spiculis subteretibus subulatis nudis muticis, aristatisque. SCHREB. gram. p. 97. tab. 13.
Festuca locustis teretibus multifloris, glumis semine membranaceis breviter aristatis. HALL. hist. n. 1433.
Gramen sparteum spica Brizae paniculata. BARR. ic. 25.
Poa panicula stricta, spicis oblongis erectis multifloris submuticis. GMEL. sib. tab. 1. p. 109.
Loc. Cl. BELLARDI circa Sospello. Ego ex Liguria habui circa Ormea lectum.
 PERENNIS.

2232. BROMUS arvensis.

ICON. TAUR. Vol. I. tab. 76.

Bromus glaber locustis oecifloris nutantibus glabris, glumis marginatis. HALL. hist. tom. 2. n. 1509.
Bromus panicula nutante, spiculis ovato-oblongis. LINN. spec. p. 113.
Gramen avenaceum dumetorum panicula sparsa. RAJ. Angl. 3. p. 415.
Festuca graminea effusa juba. SCHEUCHZ. agr. p. 262. tab. 5. fig. 15. BAUH. theatr. p. 144.
Gramen sylvaticum glabrum panicula recurva. VAILL. tab. 18. fig. 3.
Loc. Ad limites agrorum, & in pratis non irriguis. ANNUUS.

2233. BROMUS Plukenetii N.

Bromus foliis convolutis pungentibus, locustis binis terminalibus.
Gramen spica Brizae minus Pluk. phytogr. tab. 33. f. 1. quoad iconem, non vero.
BAUH. prodr. p. 19.
Loc. Cl. BELLARDI legit locis aridis Nicaeae circa Villafranca. Ignatius MOLINERI
 locis saxosis calidioribus prope Aqui. PERENNIS.
DESCR. Radix repens culmos plures emittit rigidos, ad basim ramosos. Folia convoluta rigida, linearia, glauca, pungentia. Culmus spithama longior subnudus excepta inferiori parte. In erecto culmo ad basim suam nodus fuscus, ex quo vagina folii caulinis erumpit. Locustae duae, distichae, teretes, sed

tamen utrinque compressae, glabrae floribus non multum appressis. Locusta inferior subsessilis decem flores habet sine impari, superior sexdecim, quae longe pedunculata est. Gluma folliculi evidenter ex dorso aristata, arista brevi; glume ceterum ovato-oblongae, obtusae.

2234. BROMUS pinnatus.

Icon. TAUR. Vol. XIX. tab. 38.

Bromus spiculis alternis subsessilibus teretibus subaristatis, culmo indiviso. LINN. syst. 12. p. 98.

Triticum spicis distichis, locustis teretibus hirsutis aristatis duodecemfloris. HALL. hist. tom. 2. n. 1431.

Bromus spica stricta disticha, spiculis alternis solitariis sessilibus decemfloris oblongis, corollis subaristatis. GOU. h. 51. n. 6.

Bromus spiculis subsessilibus, alternis, teretibus patulis. SCOP. Fl. Carn. 201. ed. 2. n. 118.

Bromus culmo indiviso, spicis alternis subsessilibus teretibus, flosculis aristis longioribus. HUDS. p. 41. n. 8.

Gramen loliaceum corniculatum. TOURN. hist. plant. paris. p. 92. SCHEUCHZ. agr. p. 35. tab. 1. f. 7.

Gramen loliaceum aliissimum spica perlonga, aristis brevibus donata. TOURN. inst. p. 517. MONT. p. 42. ic. 16.

Gramen spica Brizae majus. BAUH. pin. p. 9. prodr. 18.

Loc. In pascuis montanis, & collinis frequentissime occurrit. PERENNIS.

2235. BROMUS ramosus.

Bromus panicula ramosa nutante scabra spiculis linearibus decemfloris, aristis longioribus, foliis scabris. HUDS. fl. angl. p. 40. n. 7.

Festuca graminea nemoralis latifolia mollis. BAUH. pin. 9. theatr. 144.

Loc. In sylvis collium Taurinensium. PERENNIS.

2236. BROMUS madritensis.

Bromus panicula rariore patulo-erecta, spiculis linearibus: internodiis geminis, pedicellis superne incrassatis. LINN. syst. 12. p. 98.

Bromus sterilis erecta panicula, major. BARR. ic. 76. f. 1.

Gramen bromoides pumilum, locustis erectis majoribus aristatis. SCHEUCHZ. agrost. 260.

Loc. Cl. BELLARDI legit locis siccis circa Castion in Comitatu Nicaeensi. ANNUUS.

2237. BROMUS distachyos.

Icon. TAUR. Vol. XXIV. tab. 35.

Bromus spicis duabus erectis alternis. LINN. spec. p. 115.

Bromus spiculis subbinatis compressis sessilibus. GER. prov. 98. tab. 3. f. 1.

Festuca (ciliata) folio, & valvula corollarum interiore ciliatis, spiculis alternis solitariis sessilibus, panicula stricta simplici secunda. GOU. h. p. 48. n. 1.

Gramen spica Brizae minus. BAUH. prodr. 19.

Bromus ciliatus. LAM. Fl. Franc. tom. 3. p. 609.

Loc. In Provincia Aquensi, & Comitatu Nicaeensi ad vias, & agrorum limites. ANNUUS.

2238. BROMUS secalinus.

Bromus panicula patente, spiculis ovatis, aristis rectis, seminibus distinctis. LINN. syst. 12. p. 97.

Bromus foliis glabris, locustis duodecemfloris. HALL. hist. tom. 2. p. 236. n. 1502.

Festuca graminea glumis hirsutis. BAUH. pin. p. 9. theatr. 143. SCHEUCHZ. agr. p. 250. tab. 5. f. 9.

Gramen avenaceum locustis villosis crassioribus. TOURN. inst. p. 526.

Loc. In pratis frequens praesertim collium, & montium. ANNUUS.

FESTUCA. LINN. gen. n. 82. syst. n. 88.

Locusta tenuis, multiflora. Calyx inaequivalvis biglumis, glumis acuminatis muticis. Folliculus bivalvis, valvula inferiore majore acuminata, aut etiam ex dorso aristata.

2239 FESTUCA glomerata.

ICON. TAUR. Vol. 1. tab. 78.

Dactylis (glomerata) panicula secunda glomerata. LINN. spec. p. 105. SCHREB. gram. p. 73. tab. 8. f. 2.

Bromus locustis tetranthis fasciculatis imbricatis. HALL. hist. tom. 2. n. 1512.

Dactylis vagina foliorum ancipiit. GOU. h. 47. n. 1.

Poa spiculis quadrifloris glomeratis asperis, racemis solitariis. SCOP. Fl. Carn. p. 194. n. 5.

Bromus glomeratus. SCOP. Fl. Carn. ed. 2. n. 111.

Gramen spicatum folio aspero. BAUH. pin. 3. prodr. 9. SCHEUCHZ. gram. 299. MORIS. hist. 3. s. 8. tab. 6. f. 38.

Loc. Abunde in pratis. PERENNIS.

2240. FESTUCA ovina.

ICON. TAUR. Vol. XII. tab. 77. f. 2. 3.

Festuca panicula secunda coarctata aristata, culmo tetragono nudiusculo, foliis setaceis. LINN. spec. p. 108. HUDS. fl. angl. p. 36.

Festuca foliis perangustis, panicula stricta, locustis quinquefloris subhirsutis. HALL. hist. tom. 2. n. 1442.

Bromus ovinus. SCOP. Fl. Carn. ed. 2. n. 112.

Gramen foliolis juncis brevibus, majus, radice nigra. BAUH. pin. prodr. 34. theatr. 73. SCHEUCHZ. agr. p. 279. tab. 6. f. 8.

Gramen capillaceum locustellis pennatis non aristatis. PLUK. phytogr. tab. 34. fig. 2.

Poa foliis setaceis panicula secunda glumis angustis aristatis. GMEL. sib. 1. p. 107.

Loc. In pascuis, & pratis non irriguis, montanis praesertim ubique. PERENNIS.

2241. FESTUCA amethystina.

Festuca panicula flexuosa, spiculis secundis inclinatis submuticis, foliis setaceis. LINN. spec. p. 109.

Gramen montanum foliis capillaceis longioribus, panicula heteromalla spadicea, & veluti amethystina. SCHEUCHZ. agrost. 276.

Loc. In pratis, & pascuis montanis non infrequens est. PERENNIS.

2242. FESTUCA myuros.

Festuca panicula spicata nutante, calycibus minutissimis muticis, floribus glabris, aristis longis. LINN. syst. 12. p. 96.

Festuca foliis setaceis, panicula erecta, locustis glabris longius aristatis. HALL hist. tom. 2. n. 1443.

Gramen festuceum, myurum minori spica heteromalla. BARR. ic. tab. 99. f. 1. SCHEUCHZ. agr. p. 294. tab. 6. f. 12.

Gramen spica nutante longissima. PARK. 1162.

Loc. Ubique locis sterilibus, & secus agros macilentos. ANNUA.

2243. FESTUCA duriuscula.

Festuca panicula secunda oblonga, spiculis oblongis laevibus, foliis setaceis. LINN. spec. p. 108.

Festuca foliis perangustis, panicula stricta, locustis distichis, aristatis glabris septifloris. HALL. hist. tom. 2. n. 1427.

Festuca panicula nutante inferne ramosa, spicis adscendentibus hispidis, foliis setaceis. ZINN. gott. p. 66.

Festuca foliis setaceis, radicalibus minoribus, panicula inferne ramosa nutante, spicis adscendentibus hispidis. ROY. Leyd. p. 68. n. 7.

Gramen pratense panicula duriore laxa, unam partem spectante. SCHEUCHZ. agr. p. 285.
Loc. In pascuis siccis frequens. PERENNIS.

2244. FESTUCA rubra.

Festuca panicula secunda scabra, spiculis sexfloris aristatis, flosculo ultimo mutico,
culmo semitereti. LINN. spec. p. 109.

Festuca foliis perangustis, locustis teretibus quinquefloris aristatis, oris membranaceis.
HALL. hist. n. 1440.

Gramen alpinum pratense, panicula duriore laxa spadicea, locustis majoribus. SCHEUCHZ.
gram. 287.

Loc. In pratis alpium frequens. PERENNIS.

2245. FESTUCA Halleri. N.

Festuca foliis perangustis, panicula stricta, locustis teretibus hirsutis longius aristatis.
HALL. hist. n. 1441.

Loc. Habet inter suas stirpes Cl. BELLARDI, legitque in montanis sterilibus.
PERENNIS.

2246. FESTUCA decumbens.

Festuca panicula erecta, spiculis subovatis muticis, calyce flosculis majore, culmo de-
cumbente. LINN. spec. p. 110.

Poa decumbens. SCOP. Fl. Carn. ed. 2. n. 98.

Gramen montanum avenaceum locustis muticis tumentibus, pilosum. SCHEUCHZ. agr. 170.

Gramen triticeum palustre humilius, spica mutica breviore. MORIS. hist. 3. p. 177. s.
 8. tab. 1. f. 6.

Loc. In pascuis, & pratis non irriguis. PERENNIS.

2247. FESTUCA elatior.

Festuca panicula secunda erecta, spiculis subaristatis, exterioribus teretibus. LINN. spec.
 p. 111. SCHREB. gram. p. 34. tab. 2.

Poa foliis latis asperis, locustis teretibus muticis, glumarum oris membranaceis. HALL.
hist. tom. 2. n. 1451.

Gramen lolium panicula multiplici, & spicata. TOURN. inst. p. 515. SCHEUCHZ.
 agr. p. 200. tab. 4. f. 6.

Phaenix multiplici spicata. PARK. theatr. 1145. fig. 1164.

Gramen paniculatum elatius spicis longis muticis squamosis. VAILL. Paris. 92.

Loc. In pratis prope fossas aquarum. PERENNIS.

2248. FESTUCA phoenicoides.

Festuca racemo indiviso, spiculis alternis subsessilibus teretibus, foliis involutis mucronato-
pungentibus. LINN. syst. 12. p. 96. MONTI 33. GER. prov. n. 95. tab. 2. f. 2.

Gramen phoenicoides foliis convolutis juncis pungentibus. BAUH. hist. II. p. 477.
Loc. In pratis, & ad sepes in Comitatu Nicaeensi. Cl. BELLARDI in valle Sturae.
prope Demont. PERENNIS.

2249. FESTUCA fluitans.

Festuca panicula ramosa erecta, spiculis subsessilibus teretibus muticis. LINN. spec. p. 111.
 SCHREB. gram. p. 37. tab. 3.

Poa locustis teretibus multifloris, glumis floralibus, exterioribus truncatis, interioribus
bifidis. HALL. hist. tom. 2. n. 1453.

Poa spiculis decemfloris teretibus, rachi adpressis, racemis binatis, secundis patulis.
 SCOP. Fl. Carn. ed. 2. n. 106.

Gramen aquaticum fluitans, multiplici spica. BAUH. theatr. p. 41. SCHEUCHZ. agr. p.
 199. tab. 4. fig. 5.

Gramen paniculatum aquaticum fluitans. TOURN. inst. p. 521.

Gramen aquaticum cum longissima panicula. BAUH. hist. II. 490.

Gramen miliaceum aquaticum Briza loculis, semine rufo. BARR. ic. 7.

Loc. Secus fossas ad fluentes aquas. PERENNIS.

ALLIONII Flor. Pedem. Tom. II.

S S S

MELICA. LINN. gen. n. 76. syst. n. 82.

Flores vagi. Locusta biflora. Calyx biglumis: glumis ovatis muticis aequalibus.
Folliculi glumae muticae inaequales. Inter flores pedunculus sustinens
saepe unum, aut alterum florem imperfectum, sive potius
floris rudimentum. Semen nudum.

2250 MELICA ciliata.

Melica flosculi inferioris petalo exteriore ciliato. LINN. spec. p. 97.

Arundo locustis bifloris, spicatis, gluma florali exteriori ciliata. HALL. hist. tom. 2.
n. 1517.

Melica panicula spicata, spiculis patentibus, flosculo majore lanato. SCOP. Fl. Carn. p.
198. ed. 2. n. 96.

Gramen avenaceum spica simplici, locustis densissimis candidantibus, & lanuginosis.
TOURN. inst. p. 524. SCHEUCHZ. agr. p. 174. tab. 3. fig. 16. G. H. J. K.

Gramen avenaceum montanum lanuginosum. BAUH. theatr. 156. pin. 10.

Gramen cum locustis parvis candidis pilosis semine avenaceo. BAUH. hist. II. p. 434.

Gramen sparteum alopecurum spica sericea glumosa typhina. BARR. ic. 3. n. 2.

Loc. Locis montanis alpestribus apicis saepissime occurrit. PERENNIS.

2251. MELICA nutans.

Melica petalis imberibus, panicula nutante simplici. LINN. spec. p. 98. SCHREB. gram.
p. 62. tab. 6. f. 2.

Poa panicula laxa, locustis nutantibus dianthis, alterno flosculo imperfecto. HALL. hist.
tom. 2. n. 1472.

Melica pedunculis simplicibus, spiculis nutantibus secundis glabris. SCOP. Fl. Carn. p.
197. n. 1. ed. 2. n. 95.

Gramen avenaceum locustis rubris, montanum. BAUH. pin. 10. prodr. 20. RAJ. hist.
1289. SCHEUCHZ. agr. p. 171. fig. 16. D. E. F. tab. 3.

Gramen montanum avenaceum locustis rubris. BAUH. theatr. 154. 55. Tourn. inst.
p. 524.

Gramen locustis rubris. BAUH. hist. II. p. 434.

Melica flosculis glabris, summo inaequaliter curtato. GMEL. Sib. 1. p. 97.

Loc. Ubique in sylvis. PERENNIS.

2252. MELICA minuta.

Melica culmo ramoso, foliis setaceis. LINN. syst. 12. p. 92. MANT. p. 32. petalis im-
beribus. LINN. syst. veget. ed. 13. p. 97.

Loc. Ex collibus Aquensis attulit Petrus MOLINERI. PERENNIS.

2253. MELICA caerulea.

Melica panicula coarctata, floribus cylindricis. LINN. mant. p. 325.

*Aira (caerulea) foliis planis panicula coarctata, floribus pedunculatis muticis convolu-
to-subciliatis.* LINN. spec. p. 95. JACQ. austr. p. 14. HUDS. fl. angl. p. 29.

Agrostis racemis solitariis suberectis, spiculis muticis, pedicello brevioribus. SCOP. Fl.
Carn. ed. 2. n. 91.

Gramen paniculatum autumnale panicula ampliore ex viridi nigricante. Tourn. inst. p.
521. SCHEUCHZ. agr. p. 207.

Gramen arundinaceum, Enode majus montanum. BAUH. pin. 7.

Gramen arundinaceum Enode. BAUH. hist. II. p. 481.

Loc. Nascitur secus torrentes in sabulosis, & locis montanis sterilibus. PERENNIS.

AVENA. LINN. gen. n. 85. syst. n. 91. TOURN. tab. 297.

Locusta saepius multiflora, sed interdum etiam biflora. Calyx biglumis, glumis ventricosis, non aristatis. Folliculus bivalvis, valvula majore ventricosa, arista ex dorso prodeunte geniculata, & contorta praedita. Germina pappus sericeus saepe circumdat.

2254 AVENA aurata N.

Avena diantha panicula sparsa erecta, floribus auratis basi villosis. HALL. hist. n. 1488.
Emend. 5. n. 17.

Loc. In summis alpibus di Bardonache, & Braman.

2255. AVENA fatua.

Avena paniculata, calycibus trifloris, flosculis omnibus basi pilosis, aristis totis brevibus. LINN. spec. p. 178. SCHREB. p. 109. tab. 15.

Avena triantha locustis patulis, folliculis villosis. HALL. hist. tom. 2. n. 1495.

Gramen avenaceum utriculis lanugine flavescentibus. TOURN. inst. p. 525. SCHEUCHZ. agr. p. 239. tab. 5. f. 1.

Festuca utriculis lanugine flavescentibus. BAUH. pin. p. 10. Theatr. 149.

Ægilops quibusdam aristis recurvis, sive avena pilosa. BAUH. hist. II. p. 433.

Festuca dumetorum utriculis lanugine flavescentibus. BARR. ic. 75. 2. tab. 5. fig. 1.

Loc. In agris montanis hordeaceis præsertim frequens est. Etiam in agro Nicaeensi spontaneam legit Cl. BELLARDI. ANNUA.

2256. AVENA pubescens.

Avena subspicata, calycibus subtrifloris basi pilosis, foliis planis, pubescentibus. LINN. spec. pl. 1165. MANT. 327.

Avena triantha locustis teretibus erectis, petiolis sericeis, gluma exteriori lacera. HALL. hist. tom. 2. n. 1498.

Avena (pubescens) calycibus subtrifloris basi pilosis, foliis planis pubescentibus. Huds. Angl. p. 42. n. 4.

Gramen avenaceum panicula purpureo-argentea splendente. SCHEUCHZ. agr. p. 226. tab. 4. f. 20. MONTI. ic. 65.

Loc. Abunde in pratis alpinis. PERENNIS.

2257. AVENA flavesiensis.

Avena panicula laxa, calycibus trifloris brevibus, flosculis omnibus aristatis. LINN. spec. p. 118. Huds. Fl. Angl. p. 42. SCHREB. gram. p. 76. tab. 9.

Avena triantha locustis teretibus, calycina gluma altera minima, petiolo villoso. HALL. hist. tom. 2. n. 1497.

Gramen avenaceum pratense, elatius, panicula flavescente, locustis parvis. SCHEUCHZ. agr. p. 223. TOURN. inst. p. 525.

Loc. Ubique frequens in pratis, & pascuis montanis, & subalpinis. PERENNIS.

2258. AVENA pratensis.

Avena subspicata calycibus quinquefloris. LINN. syst. 12. p. 99.

Avena petiolis unifloris, brevibus, locustis teretibus quinquefloris, basi pubescentibus. HALL. hist. tom. 2. n. 1499.

Avena calycibus quinquefloris, panicula spicata, foliis involutis. Huds. p. 42. n. 3.

Gramen avenaceum angustifolium alpinum spicata panicula ex purpureo-viridi, & argenteo variegata. SCHEUCHZ. agr. p. 230.

Gramen avenaceum locusta simplici, aristis recurvis. RAJ. syn. 3. p. 405. tab. 21. f. 1.

Loc. In pratis præsertim collinis, & montanis. PERENNIS.

2259. AVENA Scheuchzeri N.

Avena petiolis ramosis, locustis teretibus quinquefloris, basi pubescentibus. HALL. hist. tom. 2. n. 1500.

Festuca avenacea humilior alpina, locustis varicoloribus majoribus aristatis. SCHEUCHZ.
it. 6. p. 455. tab. 19.

Gramen avenaceum paniculatum alpinum locustis majoribus varicoloribus aristatis. SCHEUCHZ. agr. helv. prodr. p. 23. tab. 3.

Loc. In pascuis editioribus non infrequens, copiosa inter Braman, & le Barricade. PERENNIS.

2260. AVENA sesquitertia.

Avena paniculata calycibus subtrifloris: flosculis omnibus aristatis, receptaculis barbatis. LINN. syst. 12. p. 99. mant. p. 34.

Gramen pratense villosum panicula densa ex argenteo dilute spadicea, s. fusca. SCHEUCHZ.
agr. p. 220. tab. 4. f. 17. A. B.

Loc. In pratis montanis alpium Valdensium.

ARUNDO. LINN. gen. n. 87. syst. n. 93.

Flores vagi, congesti. Calyx bivalvis uni, vel multiflorus, valvis acuminatis muticis.

Folliculus bivalvis, valvis acuminatis ad basim plus minus lanuginosis.

Semen lanuginoso folliculo arcte inclusum.

2261 ARUNDO phragmitis.

ICON. TAUR. Vol. XXII. tab. 79.

Arundo calycibus quinquefloris, panicula laxa. LINN. spec. p. 120. NEKER. p. 70.
HUDS. Fl. Angl. p. 43.

Arundo foliis secantibus, locustis trifloris papposis muticis. HALL. hist. tom. 2. n. 1515.

Arundo vulgaris, sive phragmites dioscoridis. BAUH. pin. 17. SCHEUCHZ. agr. p. 161.
tab. 3. fig. 14. D. TOURN. inst. p. 526.

Arundo vulgaris. BAUH. theatr. 269.

Arundo vulgaris palustris. BAUH. hist. II. p. 485.

VERN. Canei.

Loc. Secus fluvios, & lacus, ubi aquae stasim patiuntur. PERENNIS.

2262. ARUNDO donax.

Arundo calycibus quinquefloris, panicula diffusa. LINN. syst. 12. p. 100.

Arundo caule lignoso geniculato, foliis latissimis, locustis trifloris. HALL. hist. tom. 2.
n. 1516.

Arundo sativa, quae donax dioscoridis. BAUH. pin. 17. theatr. 271. SCHEUCHZ
gram. 159.

VERN. Cana.

*Loc. In Monteferrato, & collibus calidioribus adeo frequens, ut (licet data ope-
ra etiam excolatur) indigenatus jus mereri videatur.* PERENNIS.

VIR. Radix ARUNDINIS similia cum Tritico repente principia habet, uberius tenet
principium saccharatum, & paullo efficacius humores solvit; dicitur menses pellere,
cachecticis prodesse, & in podagra suam habere utilitatem. Licet aliquam vim
aperientem, & solventem habeat, non tamen multa vis expectanda est. Oppor-
tuna est radix ARUNDINIS in tenaci lympha solvenda, quae in minimis vasis
pulmonum haereat. Tanta est apud nonnullos existimatio, ut in phtysi, morbis
que pulmonum ad syrupum de ARUNDINE confugiant, sed ea vera utilitas, quam
habet interdum syrupus de ARUNDINE adhibitus multum tribuenda est aliis etiam
rebus, quae in syrupo de ARUNDINE composito recipiuntur. Radix decoquitur ab
uncia una ad uncias duas.

2263. ARUNDO epigejos.

Arundo calycibus unifloris, panicula erecta, foliis subtus glabris. LINN. spec. p. 120.

SCOP. Fl. Carn. p. 87. HUDS. Fl. Angl. p. 43.

Arundo locustis unifloris sericeis muticis, panicula stricta. HALL. hist. tom. 2. n. 1520.

Gramen arundinaceum paniculatum montanum, panicula spadiceo-viridi, semine papposo.

SCHEUCHZ. agr. p. 124.

Loc. Locis aridis sabulosis. PERENNIS.

2264. ARUNDO calamagrostis.

*ICON. TAUR. Vol. XI. tab. 39.**Arundo calycibus unifloris laevibus, corollis lanuginosis, culmo ramoso. LINN. syst. 12.**p. 100.**Arundo locustis unifloris muticis, panicula alterne contracta. HALL. hist. tom. 2.**n. 1519.**Arundo (calamagrostis) calycibus unifloris, culmo ramoso. Huds. Fl. Angl. p. 43.**Gramen arundinaceum panicula molli spadicea, majus. SCHEUCHZ. agr. p. 122. tab. 5.**e 3. F. B. C. D. BAUH. pin. p. 7.**Loc. Ad aquas stagnantes, lentissime fluentes, aut inundantes, secus fossas, & fluvios
frequens est. PERENNIS.*

2265. ARUNDO agrostis.

*Arundo locustis unifloris, glumis ex imo dorso aristatis. HALL. hist. tom. 2. n. 1522.**Gramen avenaceum montanum panicula angusta e dilutissimo fusco albicante, & papposo.**SCHEUCHZ. agr. append. p. 507.**Agrostis (arundinacea) panicula oblonga, petalo exteriore basi villoso, aristaque torta,
calyce longiore. LINN. syst. 12. p. 90.**Arundo agrostis. SCOP. Fl. Carn. ed. 2. n. 126.**Loc. In montibus S. Michaelis della Chiusa. Cl. BELLARDI legit in montibus di Viù,
& Ussey. PERENNIS.*

2266. ARUNDO arenaria.

*Arundo calycibus unifloris, foliis involutis, mucronato-pungentibus. LINN. spec. p. 121.**Gramen sparteum spicatum foliis mucronatis longioribus. BAUH. pin. 5.**Gramen spicatum secalinum maritimum maximum spica longiore. SCHEUCHZ. gram. 138.**Loc. Prope Uneliam legit Petrus MOLINERI. PERENNIS.*

TRITICUM. LINN. gen. n. 94. syst. n. 99. TOURN. tab. 292. 293.

Scapus alterne flexuosus, & scrobibus excisus. Locusta multiflora. Calyx biglumis,
glumis obtusis. Folliculus bivalvis, valvula exteriore ventricosa ex summo dorso
aristata, vel acuminata, interiore plana. Semen a folliculo secedens.

2267 TRITICUM junceum.

*ICON. TAUR. Vol. XIX. tab. 37. & Vol. XX. tab. 88.**Triticum calycibus truncatis quinquefloris, foliis involutis. LINN. spec. p. 120.**Triticum radice repente, culmo duro, foliis hirsutis, locustis quinquefloris. HALL. hist.
tom. 2. n. 1428.**Bromus truncatus. SCOP. Fl. Carn. ed. 2. n. 121.**Gramen tritici spica muticae simili. BAUH. pin. p. 9. prodr. 18.**Gramen tritici spica simili, angustifolium. BAUH. theatr. 122. SCHEUCHZ. agr. p. 7.**Loc. Ad vias, & loca sicca in agro Nicaeensi. PERENNE.*

2268. TRITICUM repens.

*Triticum calycibus subulatis quadrifloris acuminatis, foliis planis. LINN. syst. 12. p. 102**SCHREB. gram. part. 2. pag. 24. tab. 26.**Triticum radicibus repentibus vaginosis, foliis hirsutis, locustis quinquefloris. HALL. hist.
n. 1426.**Bromus glaber. SCOP. Fl. Carn. ed. 2. n. 120.**Bromus spiculis sessilibus alternis trifloris, calyce brevioribus. SCOP. Fl. Carn. p. 199.
n. 1.**Gramen caninum arvense, sive primum dioscoridis, & officinarum. BAUH. theatr. p. 7.**Gramen caninum, arvense, seu gramen dioscoridis. BAUH. pin. 1. SCHEUCHZ. agr. p. 5.**Gramen loliaceum radice repente, seu gramen officinarum. TOURN. inst. p. 516.**VERN. Gramon.**Loc. In pascuis, & locis arenosis, praesertim secus flumina, frequens. PERENNE.*

VIR. TRITICI *repentis* radix subdulcis, & farinosa est, alimentum etiam suppeditans. Continet vero saccharum, atque vires habet laeviter abstergentes, atque aperientes. Non calefacit, urinam etiam movet, ac blande humores coactos resolvit. Solet ejus decoctione parari decoctum febricitantium. Observatum est manifeste profuisse in hepatis obstructionibus, iisque praesertim, in quibus caute irritantibus procedendum est, sed in ejusdem usu perseverandum. Succus ex emollita, & madefacta radice expressus datur ab unciis duabus ad uncias quatuor. Arida, & exsucra radix vix succum præbet, atque succo, quem Pharmacopœiae interdum, distribuunt, fortem, coactamque decoctionem præferendam esse censeo. *Digitaria dactylon* etiam sub eodem nomine vernaculo ad eundem usum adhibetur, sed TRITICUM *repens* succosior planta præferri debet.

2269. TRITICUM tenellum.

Triticum calycibus subquadrifloris, flosculis muticis acutis, foliis setaceis. LINN. spec.

p. 127.

Triticum radice fibrosa, foliis angustissimis, locustis muticis acutis, foliis setaceis. LINN. spec. p. 127.

Triticum radice fibrosa, foliis angustissimis, locustis muticis, folliculis ovatis. HALL. hist. tom. 2. n. 1430.

Gramen loliaceum minus, spica simplici. BAUH. pin. p. 9. prodr. p. 11.

Loc. In Comitatu Nicaeensi; etiam provenit in agro Pedemontano, atque incolit pascua declivia soli exposita. ANNUUM.

2270. TRITICUM unilaterale.

Triticum calycibus unilateralibus alternis muticis. LINN. mant. 35.

Gramen exile duriusculum maritimum. SCHEUCHZ. agr. 272.

Gramen pusillum unciale, panicula foliacea. BOCC. mus. 2. tab. 57.

Loc. Nascitur ad litus maris Nicaeensis. ANNUUM.

2271. TRITICUM caninum.

Triticum radice fibrosa, foliis hirsutis, locustis quinquefloris aristatis. HALL. hist. tom. 2. p. 212. n. 1429.

Elymus (caninus) spica nutante arcta, spiculis rectis involucro destitutis, infimis geminis. LINN. spec. p. 124.

Triticum caninum. HUDS. Fl. Angl. p. 45.

Gramen caninum non repens elatius, spica aristata. MORIS. hist. 8. p. 177. s. 8. tab. 1. f. 2.

Gramen loliaceum fibrosa radice, aristis donatum. VAILL. Paris. p. 82. TOURN. inst. p. 516.

Loc. Passim in dumetis, & sylvis agri Pedemontani. PERENNE.

ELYMUS. LINN. gen. n. 91. syst. n. 96.

Flores dentibus flexuosi scapi insidentes. Locustae geminae, multiflorae; quaelibet spicula duabus non glumis, sed rigidis setis excipitur.

Folliculus quilibet bivalvis, valvula exteriore aristata, interiore plana.

2272 ELYMUS arenarius.

Elymus spica erecta arcta, calycibus tomentosis flosculo longioribus. LINN. spec. p. 112.

SCHREB. gram. part. 2. p. 85. tab. 40.

Gramen caninum maritimum spicatum. BAUH. pin. p. 1.

Gramen caninum geniculatum maritimum spicatum. PARK. 1277.

Gramen caninum maritimum spica triticea, nostras. RAI. hist. 1256. SCHEUCHZ. agr. p. 6.

Gramen loliaceum radice repente, maritimum. TOURN. inst. p. 516.

Loc. In arena ad maris litus. PERENNIS.

HORDEUM. LINN. gen. n. 93. syst. n. 98. SCOP. introd. n. 68. TOURN. tab. 295.

Scapus alterne flexuosus, & scrobibus excisus. Locusta triflora, sive ex tribus distinctis floribus composita. Calyx communis sex angustis foliolis constat, duobus nempe glumarum instar, singulo folliculo subjectis, & aristatis. Folliculus bivalvis, valvula exteriore ventricosa, in aristam longam desinente, interiori plana. Semen folliculo arcte involutum.

2273 HORDEUM murinum.

ICON. TAUR. Vol. 1. tab. 95.

Hordeum flosculis lateralibus maculis aristatis, involucris internodiis ciliatis. LINN. spec. p. 126.

Hordeum spicis crassis longe aristatis, calycinis glumis aristatis. HALL. hist. tom. 2. n. 1536.

Hordeum murinum. SCOP. Fl. Carn. ed. 2. p. 277. n. 1241. BAUH. hist. II. 431.

Gramen hordeaceum minus, & vulgare. BAUH. pin. p. 9. theatr. 134. SCHEUCHZ. agr. p. 14.

Gramen spicatum vulgare secalinum. TOURN. inst. p. 517.

Loc. Ad vias, &c limites agrorum ubique. ANNUUM.

2274. HORDEUM geniculatum. † Tab. 91. fig. 3.

Hordeum culmo decumbente foliis obiecto, summo spathaceo spicae subjecto, supremo nodo incurvato.

Gramen hordeaceum a maritimis pumilum. PLUK. phytogr. tab. 33. f. 2.

Gramen secalinum palustre, & maritimum. RAJ. hist. plant. 1256. SCHEUCHZ. agrost. p. 18.

Loc. Cl. BELLARDI legit ad litora maris Nicaeensis prope Portum di Limpia. Cl. VAHL Botanices Professor Hafniensis invenit quoque in maritimis Tunetanis. ANNUUM.

DESCR. Radix fibrosa, ex qua plures culmi nascuntur palmatae, decumbentes, nodosi. Primi duo nodi fere recta procedunt, tertius ita incurvatur, ut angulum saepè erectum constituat. Folia molliter pubescentia, radicalia linearia, caulina culmum involvunt usque ad nodum, inde latescunt gradatim, ut ovato-lanceolata sint; supremi nodi folium tamquam spatha ampliatur ad medianam usque spicam, iterumque angustatur, & acutum habet finem spicae subaequalem. Spica circiter uncialis, subovata, obscure disticha. Pedunculi triflori opposite nascuntur. Basi singuli pedunculi sex aristae rigidae, asperiusculae, unciales, alterne longiores adsunt, quae calycem communem constituunt. Flores duo laterales mares, brevissime pedunculati, intermedius sessilis, hermaphroditus, singuli duas habent glumas, quarum exterior aristata, interior mutica. Semen oblongum, fuscum, intus sulcatum.

OBS. Non est HORDEUM jubatum, a quo evidenter differt. Planta culta majorem acquirit altitudinem, & spica duplo, vel triplo longior evadit. Character autem culmi incurvati non mutatur a cultura. Icon PLUCKENETII licet omnino non respondeat, neque exhibeat folium spicae immediate subjectum, attamen ad hoc HORDEUM spectare videtur.

2275. HORDEUM secalinum.

Hordeum flosculis lateralibus masculis aristatis, involucris setaceis scabris. SCHREB. spic. p. 148. REICH. fl. n. 939.

Hordeum spicis distichis, folliculo brevi, glumis calycinis aristatis. HALL. hist. n. 1538.

Hordeum flosculis lateralibus, masculis aristatis, calycum valvis setaceis. GMEL. sib. 1. p. 124.

Gramen secalinum. RAJ. synop. 3. p. 392.

Gramen spicatum secalinum minus. SCHEUCHZ. agr. p. 17. n. 3.

Loc. Habitat in agro Nicaeensi. ANNUUM.

2276. HORDEUM Europaeum.

Hordeum spicis rigidis cylindricis, calycinis glumis aristatis. HALL. hist. tom. 2. n. 1537.
Elymus (europaeus) spica erecta: spiculis bifloris involucro aequalibus. LINN. syst. 12.
 p. 101.

Gramen hordeaceum spica strigosiore brevius aristata. SCHEUCHZ. agr. prodr. p. 14. tab. 1.
Gramen secalinum majus sylvaticum D. Bobartii. RAJ. syn. 248.

Loc. Frequens ad oras sylvarum supra la Perosa; incolit etiam dumeta montana
 alpium Valdensium. Cl. BELLARDI secus Duriam non infrequenter invenit. PERENNE.

B. FLORIBUS SEXU DISTINCTIS

ANDROPOGON. LINN. gen. n. 1014. syst. n. 1145.

Duo distincti flores, masculus unus, hermaphroditus alter. Quilibet calyx biglumis,
 glumis muticis, interiore angustiore. Folliculus bivalvis, minor, arista e basi
 valvulae majoris prodeunte. Flori masculo stamina tantum tria, hermaphrodito
 praeter stamina tria styli tres. Semen folliculo involutum
 arista terminatum.

2277 ANDROPOGON contortum tab. 91. fig. 4.

Andropogon spica solitaria, foliis inferioribus muticis. LINN. spec. p. 1480.

Gramen secalinum indicum, spica gracili tomentosa, longioribus aristis ad se invicem in-
tortis. PLUK. alm. 173. tab. 191. fig. 5. MORIS. hist. 3. p. 180. s. 8. tab. 4.
 fig. ult.

Ægilops madraspartana glumis pilosis aristatis. SCHEUCHZ. agr. p. 92.

Loc. Supra Eporediam, &c in valle Segusina locis rupestribus passim nascitur. Pri-
 mus omnium detexit Cl. BELLARDI in rupibus circa lacus Eporediae. PERENNE.

DESCR. Radices numerosae, & fibrosae magnum cespitem faciunt culmorum bicu-
 bitalium, & ultra. Culmi glabri, teretes, nodosi; ex nodis rami simplices erecti.
 Folia ex nodis orta per duos trientes internodiorum vaginantia ad sui originem
 coalita in tubum, dum a caule secedunt ciliata promunt folium erectum, pla-
 num, linear-lanceolatum, viride, tota sua superficie retrorsum asperum. Rami
 ex primis foliis non solent prodire, caulem, & ramos terminat glumis alternis
 spica imbricata, instar Alopecuri glaberrima, nihil habens tomentosi, sexuncialis,
 & biuncialis, aut etiam triuncialis. Squamae duas virides, elliptico-lanceolatae,
 margine albantes, juxta se positae continent duas minores inaequales glumas
 florales. In harum medio flos masculus, & ad originem staminum binae vesci-
 culae albae. Ad latus floris masculi, ex situ nempe, qui originem dat glumae
 calycinae, nascitur foemina, quae nuda videtur, sed talis non est; glumae nem-
 pe duas fusco-purpureae in unum cylindricum corpus coalescent, intus glumae
 duas florales albae semen involvunt, eique adhaerent. Foemina habet stylos ma-
 gnos plumosos purpureos. Inter stylos ex summitate seminis prodit arista sericeo
 brevissimo villo nitens fusca longissima etiam spicae longitudine. Omnes aristae
 in unum corpus coalescent, & contorquentur. Sub cortice purpureo adest semen
 album, acutum, cui arista vere infigitur facile separabilis; dum aristae distor-
 quentur, & separantur, semina dimovent, & suo situ excutiunt.

2278. ANDROPOGON gryllus.

Andropogon paniculae pedunculis simplicissimis trifloris, flosculo hermaphrodito aristato
ciliato, basi barbato. LINN. spec. p. 1480. SCOP. Fl. Carn. ed. 2. p. 273.

Phoenix spica laxa, loculis longe petiolatis grandifloris, duobus floribus sessilibus, duo-
bus petiolatis. HALL. hist. tom. 2. n. 1412.

Ægilops bromoides spica purpurascente. BAUH. hist. II. p. 436. SCHEUCHZ. agr. p. 267.
 tab. 6. f. 1.

Gramen avenaceum loculis gracilibus purpurascensibus, longissimis, petiolis insidentibus.
 MONT. p. 57. ic. 67.

Festuca dumetorum utriculis lanagine flavescentibus, aegilops dioscoridis. BAUH. *theatr.*

p. 49.

Loc. In pratis non irriguis praesertim ad radices montium positis. PERENNE.

2279. ANDROPOGON distachyon.

Andropogon spicis binis terminalibus, culmo indiviso. LINN. *spec. p. 1481.*

Andropogon spicis geminis bifloris, alterne muticis. HALL. *hist. tom. 2. n. 1415.*

Loc. Ubique ad rupes, & in saxosis Comitatus Nicaeensis. PERENNE.

2280. ANDROPOGON hirtum.

ICON. TAUR. Vol. XXII. tab. 103.

Andropogon paniculae spicis conjugatis, calycibus hirsutis. LINN. *spec. p. 1482.*

Andropogon spicis conjugatis, calycibus hirsutis. ROY. *Leyd. p. 53. n. 1.*

Gramen dactylum spica gemina. SCHEUCHZ. *agr. p. 95. Tourn. inst. p. 521.*

Gramen bicorne, sive distachiophorum. BOCC. *20.*

Festuca junceo folio, spica gemina. BAUH. *pin. p. 9. prodr. 19. BAUH. hist. II. 504. theatr. 145.*

Loc. Frequens Uneliae, & in Comitatu Nicaeensi locis aridis, & saxosis. PERENNE.

2281. ANDROPOGON ischaemum.

ICON. TAUR. Vol. I. tab. 85.

Andropogon spicis digitatis plurimis, flosculis sessilibus aristato, muticoque, pedicellis lanatis. LINN. *spec. p. 1483. SCOP. Fl. Carn. p. 274. n. 1237. SCHREB. gram. part. 2. p. 66. tab. 33.*

Andropogon spicis villosis septenis, locustis bifloris, floribus alternis sessilibus. HALL. *hist. tom. 2. n. 1414.*

Aira spicis digitatis villosis: flosculo superiore sterili pedunculato mutico. SCOP. *Flor. Carn. p. 190. n. 2.*

Gramen dactylon spicis villosis. BAUH. *pin. p. 8. theatr. 116. SCHEUCHZ. agr. p. 94.*

Gramen dactylon spicatum, aristis geniculatis. BARR. *ic. 753. fig. 2.*

Gramen dactylon angustifolium spicis villosis. Tourn. *inst. p. 520.*

Gramen digitatum hirsutum. BAUH. *hist. II. 445.*

Andropogon villosum. LAM. *fl. franc., tom. 3. p. 634.*

Loc. Vulgare est locis sterilibus agri Pedemontani. PERENNE.

2282. ANDROPOGON arundinaceum. SCOP. *Flor. Carn. tom. 2. n. 1236.*

Holcus (halepensis) glumis glabris, floribus hermaphroditis muticis, foemineo aristato?

LINN. *syst. 12. p. 669. SCHREB. gram. p. 129. tab. 18. ic. opt.*

Gramen arundinaceum paniculatum, locustis partim muticis, partim aristatis. SCHEUCHZ. *gram. p. 509. tab. 11. f. 12. 15.*

Loc. In arvis argillaceis collium Taurinensium, & circa Lucengo. In vineis di Borgomasino, & in pratis siccis Ciliani, atque Montisferrati frequenter occurrere adnotavit Cl. BELLARDI. PERENNE.

HOLCUS. LINN. *gen. n. 1015., syst. n. 1146.*

Calyx biflorus, aut etiam triflorus, flore uno perfecto, hermaphrodito altero, aut aliis duobus masculis. Calyx biglumis; glumae rigidae muticae. Folliculus bivalvis, villosus, valvula exteriore aristata, interiore mutica. Styli capillares. Semen folliculo adhaerens. Flores distincti masculus, & hermaphroditus in utroque calyce sedent.

2283 HOLCUS lanatus.

ICON. TAUR. Vol. I. tab. 82.

Holcus glumis bifloris villosis: flosculo hermaphroditio mutico, masculo arista recurva.

LINN. *syst. 12. p. 670. SCHREB. gram. 145. tab. 20. fig. 1.*

Avena diantha floribus ovatis, perfecto mutico, imperfecto aristato. HALL. *hist. tom. 2. n. 1484.*

Aira spiculis polygamis: masculo aristato, arista recurva. SCOP. *Fl. Carn.* p. 190. n. 1.
ed. 2. n. 1238.

Gramen pratense paniculatum molle. BAUH. *pin.* 2. *prodr.* 5. *theatr.* 27. SCHEUCHZ. *agr.*
p. 234. *tab.* 4. *fig.* 24. A. B. TOURN. *inst.* p. 522.

Gramen lanatum dalechampii. LUGD. 425. BAUH. *hist.* II. 466.
Loc. Ubique in pratis. *PERENNIS.*

2284. HOLCUS mollis.

Holcus glumis bifloris nudiusculis; flosculo hermaphrodito mutico, masculo arista geniculata. LINN. *spec.* p. 1485. SCHREB. *gram.* p. 149. *tab.* 20. *fig.* 2.

Avena ... HALL. *hist.* *tom.* 2. n. 1485.

Gramen caninum paniculatum molle. SCHEUCHZ. *agr.* p. 235. *tab.* 4. *fig.* 25.

Gramen paniculatum molle, radice graminis canini repente. MORIS. *hist.* 3. p. 202.

Gramen caninum longius radicatum. BAUH. *pin.* p. 1.

Loc. Circa Augustam Taurinorum in pratis legi. In pascuis elatioribus di Tenda Cl. BELLARDI. *PERENNIS.*

2285. HOLCUS avenaceus. SCOP. *Fl. Carn.* ed. 2. n. 1239.

ICON. TAUR. Vol. I. *tab.* 81. & Vol. XIII. *tab.* 9.

Avena (elatior) paniculata calycibus bifloris flosculo hermaphrodito submutico, masculo aristato. LINN. *spec.* p. 117. SCHREB. *gram.* pag. 25. *tab.* 1.

Avena diantha, folliculis basi villosis, majoris arista geniculata. HALL. *hist.* *tom.* 2. n. 1492.

Gramen nodosum avenacea panicula. BAUH. *pin.* 2. *prodr.* 3. *theatr.* p. 18. MONT. *ic.*
76. TOURN. *inst.* p. 525.

Gramen nodosum. BAUH. *hist.* III. p. 456.

Gramen bulbosum nodosum. LOB. *ic.* 23.

Loc. Inhabitat pascua montana, & aprica. *PERENNIS.*

ÆGILOPS. LINN. *gen.* n. 1018. *syst.* n. 1150.

Locusta 3-vel 4-flora, flores perfectos laterales, & masculos intermedios continens.

Calyx biglumis, glumis ovatis, aristatis. Folliculus bivalvis, valvula exteriore ovata, triplici arista terminata, interiore mutica. Semen oblongum,
valvulae folliculi interiori accretum.

2286. ÆGILOPS ovata.

Ægilops spica ovata, calycibus omnibus triaristatis. LINN. *syst.* 12. p. 671. *Spec. plant.*
ed. 1. pag. 1050.

Gramen spicatum durioribus, & crassioribus locustis, spica brevi. TOURN. *inst.* p. 519.
SCHEUCHZ. *agr.* p. 11. *tab.* 1. *f.* 2.

Festuca altera capitulis duris. BAUH. *theatr.* 151. *pin.* 10.

Phleum aegilops. SCOP. *Fl. Carn.* ed. 2. n. 78.

Loc. Locis siccis ubique in Comitatu Nicaeensi, Liguria, Monteferrato, atque etiam Astensi provincia Monteferrato contermina. Circa Augustam Taurinorum etiam vedit Cl. BELLARDI. *ANNUA.*

2287. ÆGILOPS triuncialis.

Ægilops spica aristata, calycibus inferioribus biaristatis. LINN. *spec.* p. 1489. GOU.
monsp. 515. SCHREB. *gram.* pag. 80. *tab.* 10. *f.* 1.

Gramen spicatum durioribus, & crassioribus locustis, spica longissima. SCHEUCHZ. *agr.*
p. 12. TOURN. *inst.* p. 519.

Festuca altera, capitulis duris, spica triunciali. BAUH. *pin.* p. 10. *theatr.* 152.

Ægilops elongata. LAM. *Fl. Franc.* *tom.* 3. p. 632.

Loc. In agro Nicaeensi. *ANNUA.*

CENCHRUS. LINN. gen. n. 1017. syst. n. 1149.

Calyx exterior communis laciniatus, plures locustas continens. Locusta biflora.

Flore uno hermaphrodito, altero masculo. Calyx proprius biglumis, glumis concavis acuminatis. Folliculus bivalvis, valvulis acuminatis muticis, interiore minore. Stigma divisum.

2288 CENCHRUS capitatus.

Cenchrus spica ovata simplici. LINN. spec. p. 1488.

Gramen spica subrotunda echinata. BAUH. pin. 7. prodr. 16. SCHEUCHZ. gram. 74.

Gramen montanum echinatum tribuloides capitatum. COL. ecphr. 1. p. 340. tab. 338. f. 1.

Gramen minimum spica globosa echinata. BARR. ic. 28. fig. 1. & ic. 863. fig. 2.

Loc. In monte Brau, & circa Sospello Cl. BELLARDI. ANNUUS.

II. GRAMINA SPURIA.

A. CULMO SPONGIOSO, FLORIBUS MASCULIS,
ET FOEMINEIS IN EADEM PLANTA.

COIX. LINN. gen. n. 927. syst. n. 1043. TOURN. tab. 305.

Flori masculo locusta biflora. Calyx biglumis, glumis muticis, exteriore crassiore.

Folliculus bivalvis, valvulis muticis. Flori foemineo locusta etiam biflora.

Calyx, & folliculus idem; stylus simplex; stigmata duo.

Semen magnum, nitidum, subrotundum, gluma calycis exteriore tectum.

2289 COIX lacryma Jobi.

Coix seminibus ovatis. LINN. spec. p. 1378.

Lithospermum arundinaceum. BAUH. pin. 258.

Lacryma Jobi. CLUS. hist. 2. p. 216.

Loc. In agro Nicaeensi legit D. GIUDICE. ANNUA.

CAREX. LINN. gen. n. 928. syst. n. 1046. TOURN. tab. 300.

Flores in spicis instar amenti imbricatis. Mares, & foeminae distinctis locis, aut in eadem spica, aut in diversis spicis, etiam in distincta planta. Flori masculino calyx est squama lanceolata, concava, uniflora, habens stamina tria calyce longiora. Foeminino quae-libet squamula foveat nectarium oblongum, bi-vel tridentatum, persistens, in quo sedet ovulum stylo bifido, aut trifido instructum, quod abit in semen saepius triquetrum, nectario contentum.

SPICA UNICA

2290 CAREX dioica.

Carex spica simplici dioica. LINN. spec. p. 1379.

Cyperoides parvum caulis, & foliis tenuissimis triangularibus, spica longiore capsulis oblongis. MICH. gen. 56. tab. 32. f. 1.

Loc. Habet inter suas stirpes Cl. BELLARDI lectam in pratis humidis di Frossasco.

PERENNIS.

2291. CAREX pulicaris.

Carex spica simplici androgyna: superne mascula capsulis divaricatis retroflexis. LINN. spec. p. 1380.

Carex spica unica terete seminibus rostratis. HALL. hist. tom. 2. n. 1350.
Carex minima caulis, & foliis capillaceis, capitulo singulari tenuiore, capsulis oblongis utrinque acuminatis, & deorsum flexis. MICH. gen. plant. p. 66. tab. 3. f. 1.
Gramen cyperoides spica simplici cassa. SCHEUCHZ. agrost. 497. tab. 11. f. 9. 10.
Loc. In montibus, & alpibus humidis, & uliginosis frequens. PERENNIS.

2292. CAREX rupestris † tab. 92. fig. 1.

Carex spica simplici androgyna oblonga, superne mascula, glumis foemineis aristatis.
Loc. In summis alpium jugis di Ussey prope l' Autaret locis siccis, & rupestribus
Cl. BELLARDI. PERENNIS.

DESCR. Culmus vix palmaris nudus triquetus foliis duplo altior. Folia caryophyllea. Spica uncialis oblonga. Glumae masculinae subovatae non aristatae. Foemineae latae ex ovatis acutae spadiceae, ora palidiore, nervo latescente arista terminato.

2293. CAREX Bellardi N. † tab. 92. fig. 2.

Carex spica unica androgyna strigosa, culmo tereti, foliis capillaribus.
Loc. Nascitur in alpibus di Ussey prope l' Autarei in saxorum rimis *Cl. BELLARDI.*
PERENNIS.

DESCR. Radix fusca fibrosa, ex qua cespites multorum culmorum. Folia capillaria convoluta, striata, curvula, culmo subaequalia. Culmus teres striatus curvulus spithame minor. Spica uncialis, & ultra, floribus non appressis, sed fere solitariis alternis sessilibus ita, ut spica interrupta videatur. Singuli flores ex folio brevi spadiceo ora albicante tamquam e spatha prodeunt. Glumae ovatae acutae non aristatae spadiceae, ora subalbicante. Capsulae subrotundae.

2294. CAREX capitata.

Carex spica simplici androgyna ovata, superne mascula, capsulis imbricato-patulis. LINN.
spec. p. 1379.

Carex spica unica subrotunda, seminibus inflatis. HALL. hist. n. 1351.

Cyperoides parvum caulis, & foliis tenuissimis triangularibus, spica subrotunda. MICH.
gen. 56. tab. 32. f. 2.

Gramen cyperoides minimum ranunculi capitulo simplici, asperiore, rotundo. MORIS. oxon.
3. p. 245. s. 8. 12. f. 6.

Loc. Ad radices montium locis paludosis minime rara. PERENNIS.

2295. CAREX curvula N. tab. 92. fig. 3.

Carex culmo, foliisque duris, curvulis, spica unica, glumis aristatis. HALL. hist. n. 1353.
Emend. 3. n. 155.

Loc. In summis jugis montis Silvii, & montis Rosa. *Cl. BELLARDI* in alpinis elati-
 bus d' Ussey. PERENNIS.

OBS. Licet unica spica videatur, ad basim tamen spiculam unam, alteramve habet,
 quae per aetatem spicae demonstratur. Lit. A. exhibet spicam juniores. Lit. B.
 spicam semine foetam.

2296. CAREX juncifolia N. tab. 92. fig. 4.

Carex spica unica subrotunda, glumis ovatis, brevissime aristatis. HALL. hist. n. 1354.

Carex alpina minima juncifolia, caule rotundo triquetro, spica in summitate caulis atrofusca, squamis amplioribus, plerumque bifidis, & limbo membranaceo cinctis. MICH.
p. 68. n. 6.

Gramen cyperoides juncifolium spica simplici in summitate culmi atrofusca. SCHEUCHZ.
p. 492. tab. 11. f. 7.

Loc. In valle Ursina, & Chamony. *Cl. BELLARDI* in paludosis montis Cenisii, &
 alpibus d' Ussey. PERENNIS.

OBS. Haec etiam vere simplex spica non est, sed ex congestis spicis coalescit. Lit.
 C. exhibet spicam juniores. Lit. D. spicam adultam.

2297. CAREX foetida N.

Carex foetidus spica fusca conglomerata. HALL. hist. n. 1355.*Gramen alpinum, enode, spica parva subrotunda ferruginea*. SCHEUCHZ. agrost. prodr.

p. 18. tab. 4.

Loc. In spongiosis summarum alpium frequens. PERENNIS.

Obs. Simil compactae spicae unam spicam mentiuntur.

SPICIS PLURIBUS: ANDROGYNIS

2298. CAREX tripartita N. tab. 92. fig. 5.

Carex spica terminali tripartita. HALL. hist. n. 1356.

Loc. In alpibus di Grassoné, & vallis Augustae Praetoriae. Cl. BELLARDI in monte magni Sancti Bernardi. PERENNIS.

2299. CAREX arenaria.

Carex spica composita, spiculis androgynis, inferioribus remotioribus foliolo longiori instructis, culmo triquetro. LINN. spec. p. 1381.*Carex spicis in summo caule congestis, imis foliolis insidentibus*. HALL. hist. tom. 2. n. 1362.*Carex maritima humilis, radice repente, caule triquetro, spica spadicea*. MICH. gen. 67. tab. 3. f. 4.*Gramen cyperoides e monte Ballon simile humilius, in arenosis nascens*. PLUK. alm. 178. tab. 34. f. 8.

Loc. Secus la Dora in arenosis occurrit. PERENNIS.

2300. CAREX uliginosa.

Carex spica composita, spiculis androgynis, inferioribus remotioribus foliolo longiori instructis, culmo tereti. LINN. spec. p. 1381.*Carex spicis stipula brevioribus imis distinctis superioribus congestis*. HALL. hist. tom. 2. n. 1363.*Gramen cyperoides palustre majus, spica divisa*. BAUH. pin. 16.

Loc. In sylvis subhumidis supra la Novalesa. Cl. BELLARDI abunde nasci observavit in paludosis d' Ussey inter Margon, & Marciossà. PERENNIS.

2301. CAREX bipartita † tab. 89. fig. 5.

Carex culmo tereti nudo, spicis binis terminalibus, suprema composita.

Loc. In alpibus d' Ussey, & in monte Cenisio locis uliginosis reperit Cl. BELLARDI. PERENNIS.

DESCR. Radix fibrosa cespitem praebet, ex quo aliquot culmi prodeunt recti, nudi. Culmus foliis duplo altior, vix palmaris, striatus, teres. Folia graminea, glabra, parum convoluta, striata, acuta, fere pungentia. Spica terminalis etiam uncialis, composita ex spiculis sessilibus, alternis congestis, altera spica distincta subjacet simplex foliolo insidens. Spicula infima foliolo insidet spadiceo acuto, & ab aliis paullisper distat. Raro tertia spicula inferius nascitur. Glumae ovatae, acutae, non aristatae, fuscae, ora per aetatem albescente.

2302. CAREX paniculata.

Carex racemo composito, spiculis androgynis. LINN. syst. 12. p. 617.*Carex spica paniculata*. HALL. hist. n. 1368.*Carex angustifolia cauli triquetro, spica multiplici fusca*. MICH. gen. 68. tab. 373. fig. 7.*Cyperus alpinus longus, inodorus, panicula ferruginea minus sparsa*. SCHEUCHZ. prodr. 7. tab. 8.*Gramen cyperoides palustre, spica longiore lata*. RAJ. hist. 1296. SCHEUCHZ. 499.

Loc. Locis montanis spongiosis, atque etiam ad oras lacuum minime rara. PERENNIS.

2303. CAREX leporina.

Carex spica composita, spiculis ovatis sessilibus approximatis, alternis androgynis nudis.

LINN. spec. p. 1381.

ALLIONII Flor. Pedem. Tom. II.

Carex spicis nudis, subrotundis, distinctis, in summo caule congestis. HALL. hist. n. 1361.
Carex angustifolia, caule triquetro, spicis pluribus elegantibus parum inter se distantibus.

SEGU. ver. 1. p. 124. tab. 1. f. 2.

Carex nuda. LAM. fl. franc. tom. 2. p. 172.

Loc. Ad radices alpium Bugellensium prata incolit spongiosa. Cl. BELLARDI in pratis di Borgomasino, & in valle di Bros abunde nasci adnotavit. PERENNIS.

2304. CAREX vulpina.

Carex spicis subrotundis echinatis, supremis confluentibus, capsulis rostratis bifidis. HALL. hist. n. 1364.

Carex spica supradecomposita, inferne laxiore: spiculis ovatis androgynis glomeratis superne masculis. LINN. syst. 12. p. 616.

Carex culmo triquetro, spica supradecomposita, racemis imbricatis, spiculis androgynis, sessilibus, ovatis, foliis angulatis. SCOP. Fl. Carn. p. 219. ed. 2. n. 1169.

Scirpoidea palustre majus spica compacta. MONT. prodr. p. 17. tab. F.

Carex palustris major radice fibrosa, caule exquisite triangulari, spica brevi habitiore compacta. MICH. gen. 69. tab. 33. f. 13. 14.

Loc. Non infrequens ad oras sylvarum secus alveos fluminum, & lacus Canapicienses.

PERENNIS.

2305. CAREX brizoides.

Carex spica composita disticha nuda, spiculis androgynis oblongis contiguis, culmo nudo. LINN. spec. p. 1381.

Carex spicis distichis teretibus repandis. HALL. hist. n. 1358.

Carex culmo triquetro, spica composita, spiculis androgynis, alternis acutis, teretibus imbricatis. SCOP. Fl. Carn. p. 218. n. 18., ed. 2. n. 1170.

Carex radice fibrata, angustifolia, caule exquisite triangulari: capitulis pulchellis, albicansibus, paullulum inter se distantibus. MICH. gen. pl. p. 76. tab. 33. fig. 17.

Loc. In sylvis montium subalpinorum Eporediensium. Cl. BELLARDI copiose nasci observavit ad sepes inter Settimo Torinese, & Brandizzo, tum in pratis di Borgomasino, & in sylvaticis uliginosis di Frossasco. PERENNIS.

2306. CAREX muricata.

ICON. TAUR. Vol. I. tab. 86.

Carex caule, foliisque asperis, spicis echinatis subrotundis, supremis congestis. HALL. hist. tom. 2. n. 1365.

Carex spiculis subovatis sessilibus remotis androgynis, capsulis acutis divergentibus spinosis. LINN. spec. p. 1382.

Carex nemorosa caule triangulari, spica interrupta, capitulis solitariis. MICH. gen. pl. p. 69. O. 5. n. 5. tab. 33. f. 11.

Gramen nemorosum spicis parvis asperis. BAUH. pin. 7. Theatr. pag. 100.

Loc. In pratis subhumidis, & circa lacus, praesertim ad oras sylvarum, vulgaris. PERENNIS.

2307. CAREX remota.

Carex spicis ovatis subsessilibus remotis androgynis, bracteis culmum aequantibus. LINN. syst. 12. p. 617.

Carex (axillaris) &c. LINN. spec. pl. 1382.

Carex angustifolia, caule triquetro. MICH. gen. 70. tab. 33. f. 16.

Cyperoidea angustifolium spicis sessilibus in foliorum alis. RAJ. hist. 1295. MORIS. hist. 3. p. 243. s. 8. tab. 12. f. 17.

Carex spicis androgynis imis in ala praelongi folii sessilibus, supremis nudis. HALL. hist. n. 1357.

Loc. In sylvis subhumidis secus flumina in agro Pedemontano, atque etiam in collibus Taurinensisibus. PERENNIS.

2308. CAREX elongata.

Carex spicis ovatis, imis remotis, supremis congestis. HALL. hist. tom. 2. n. 1359.

Carex spiculis oblongis sessilibus remotis androgynis, capsulis ovatis acutis. LINN. spec. p. 1383.

Cyperoides polystachyon, spicis laxis, paniculam veluti componentibus. SCHEUCHZ. agr. p. 482. tab. 2. f. 4.

Grauen cyperoides medium angustifolium, spicis teretibus erectis flavescentibus. MORIS. hist. 3. p. 242. s. 8. tab. 12. f. 8.

Loc. In alpibus *Valdensium* lecta est. *Cl. BELLARDI* circa lacus *Canapicienses*, & in pratis di *Fenestrelle*. *PERENNIS*.

2309. CAREX atrata.

Carex spicis ovatis petiolatis congestis senescendo nutantibus. HALL. hist. n. 1369.

Carex spicis androgynis terminalibus pedunculatis, florentibus erectis, fructiferis pendulis. LINN. spec. p. 1386.

Grauen alpinum pulchrum, foliis caryophyllaeis, spicis atris, & tumentibus. SCHEUCHZ. gram. 481.

Loc. Vulgaris in pratis spongiosis, & pascuis alpium. *PERENNIS*.

2310. CAREX nigra †

Carex culmo triquetro folioso, spicis androgynis nigris erectis ternis terminalibus.

Loc. In summis alpibus *Pedemontii*, & *Sabaudiae* non rara *Cl. BELLARDI*. *PERENNIS*.

DESCR. Folia caryophyllaea, culmo breviora. Culmus digitus longitudine, etiam pendalis, triqueter, foliosus, striatus, spicas tres, vel quatuor ovatas, obesaes, congestas, sessiles sustinet, etiam senescendo erectas, quarum ima subsessilis foliolum habet longius. Glumae ovatae, acutae, nigrae, ora subalbescente. Spica intermedia interdum evidenter superius mascula.

OBS. Differt a *CARICE atrata* spicis erectis sessilibus, ejusque habitum refert, cum qua confusa videtur ab Auctoribus.

2311. CAREX bicolor. †

Carex culmo terei nudo, spicis androgynis sessilibus ternis terminalibus, capsulis glumas superantibus.

Loc. In summis alpibus locis uliginosis minus frequens *Cl. BELLARDI*. *PERENNIS*.

DESCR. Planta digito vix altior. Folia habet graminea, quae vix culmi dimidiadim altitudinem attingunt, sulcata in parte superiore, nervo eminente, in inferiore glabra. Culmus subrotundus, striatus, tres spicas sustinet ovatas, androgynas, quarum prima subsessilis est, & foliolo brevi insidet, reliquae sessiles foliolo destitutae. Glumae ovatae, obtusae, nigrae, nervo albidente notatae. Capsulae longitudinem glumarum dimidio superant, tumidiusculae, obtusae, ovatae, & subvirentes.

OBS. *Clar. HALLERUS* suspicatur esse varietatem insignem *CARICIS atratae* n. 1369.

SPICIS PLURIBUS SEXU DISTINCTIS: MARE UNICA.

2312. CAREX prostrata N.

Carex spica mare unica, foemininis adpressis, calycinis glumis maximis, caule senescente prostrato. HALL. hist. n. 1370.

Cyperoides montanum humile angustifolium, culmo veluti folioso, spicis obsesso. SCHEUCHZ. agrost. p. 407. tab. 10. f. 1. *capsulis oblongis, gibbis, trilateris.* MICH. p. 63. n. 65. tab. 32. f. 8.

Cyperoides longifolium culmo pumilo, veluti folioso, spicis obsesso. SCHEUCHZ. p. 408. tab. 10. f. 2.

Loc. Locis uidis saxosis alpium *Valdensium* non infrequens. *PERENNIS*.

2313. CAREX approximata N.

Carex spicis sessilibus approximatis ovatis. HALL. hist. n. 1371.

Cyperoides alpinum foliis caryophyllaeis, spicis brevibus ex nigricante, & albido variis. SCHEUCHZ. p. 421. tab. 10. f. 10.

Loc. In monte *Cenisio*. *PERENNIS*.

2314. CAREX conglobata N.

Carex foliis caryophyllaeis, spicis sessilibus approximatis paucifloris, capsulis ovatis hirsutis. HALL. hist. n. 1372.

Cyperoides montanum foliis angustis parvis, spica spadicea divisa. SCHEUCHZ. p. 419. tab. 10. f. 8. 9.

Loc. Reperi in ascensu montis Assiette. PERENNIS.

2315. CAREX pilulifera.

Carex spicis terminalibus confertis subrotundis, masculina oblonga. LINN. spec. p. 1385.

Gramen cyperoides tenuifolium, spicis ad summam caulis sessilibus, globulorum aemulans. PLUK. alm. 178. tab. 91. f. 8.

Loc. In spongiosis prope Envie lecta est. PERENNIS.

2316. CAREX montana.

Carex spicis foemineis sessilibus subsolitariis ovatis masculae approximatis, culmo nudo, capsulis pubescentibus. LINN. spec. p. 1385.

Carex angustifolius spicis sessilibus approximatis teretibus, capsulis hirsutis. HALL. hist. n. 1373.

Cyperoides angustifolium montanum, folliculis seminum villosis. SCHEUCHZ. p. 423.

Cyperoides alpinum saxatile, capillaceo folio, caule rotundo, triquetro, spica seminali nigricante, plerumque unica. MICH. gen. 64. tab. 32. f. 3.

Loc. Vulgaris in valle Ulcensi, & descendit etiam ad montana Pedemontii prata. PERENNIS.

2317. CAREX tomentosa.

Carex spicis foemineis subpedunculatis erectis, capsulis subglobosis tomentosis. LINN. syst. 12. MANT. p. 123.

Cyperoides angustifolium montanum, folliculis seminum villosis. SCHEUCHZ. agr. p. 123.

Gramen spicatum angustifolium montanum. BAUH. prodr. 20. pin. 4. theatr. 47.

Loc. Allata est ex valle Augustae Praetoriae. PERENNIS.

2318. CAREX mucronata N.

Carex spicis sessilibus approximatis brevissimis, glumis lanceolatis, mucronatis. HALL. hist. n. 1374.

Cyperoides alpinum saxatile capilleceo folio caule rotundo, triquetro, spica seminali nigricante plerumque unica, capsulis oblongis turbinatis, trilateris, subhirsutis in apicem tenuissimum nonnihil bifidum terminatis. MICH. gen. p. 64. n. 69. tab. 32. f. 3.

Loc. In alpibus di Bardonache lecta est. PERENNIS.

2319. CAREX filiformis.

Carex spica mascula oblonga, foemineis sessilibus oblongis, inferiore foliolo proprio breviore. LINN. spec. p. 1385.

Carex spicis sessilibus approximatis teretibus folio insidentibus. HALL. hist. n. 1383.

Cyperoides sylvaticum angustifolium spicis parvis tenuibus spadiceo-viridibus. SCHEUCHZ. gram. 425. tab. 10. f. 11.

Loc. In sylvis humidis montanis Valdensium. PERENNIS.

2320. CAREX pedata.

Carex spicis foemineis sessilibus oblongis, inferiore axillari, foliis subfiliformibus. LINN. spec. p. 1384.

Carex spicis foemininis rarissima, marem adaequantibus, ima petiolata. HALL. hist. n. 1375.

Gramen caryophyllum nemorosum spica multiplex. BAUH. pin. 4. Theatr. 47. prodr. 9. SCHEUCHZ. gram. 450. MICH. gen. tab. 32. fig. 14.

Loc. In sylvis subhumidis montanis. PERENNIS.

2321. CAREX digitata.

Carex spicis linearibus erectis: mascula breviore, inferioreque, bracteis aphyllis, capsulis distantibus. LINN. spec. p. 1384.

- Carex spicis foeminitis petiolatis raris, masculam superantibus.* HALL. hist. tom. 2. n. 1376.
Carex culmo subtereti nudo, spicis erectis imbricatis, foemineis supremis supra marem elatis, capsulis pilosis. SCOP. Fl. Carn. p. 212. n. 4. ed. 2. n. 1149.
Cyperoides montanum nemorosum, caule triquetro compresso, spicis ferrugineis tenuioribus, inter se distantibus. MICH. gen. 65. tab. 32. fig. 9.
Gramen cariophyllum montanum, spica varia. C. B. prodr. p. 23., theatr. p. 47. SCHEUCHZ. p. 448. tab. 10. fig. 14.
Loc. In sylvis Taurinensibus locis sylvaticis, & siccis. PERENNIS.

2322. CAREX alba.

- Carex culmo tereti nudo, spicis pedunculatis erectis albidis, foeminea supra marem elata, capsulis levibus.* SCOP. Fl. Carn. p. 212. n. 3.
Carex spicis foemineis raris petiolatis teretibus acutis, marem aequantiibus. HALL. hist. n. 1377.
Cyperoides foliis tenuissimis, caule subtriquetro, spicis albicantibus, capsulis latescentibus. MICH. gen. p. 65. n. 79.
Gramen sylvaticum angustifolium spica alba C. BAUH. SCHEUCHZ. gram. p. 410. tab. 10. fig. 4. 5.
Loc. In sylvis, & collinis occurrit. Cl. BELLARDI in sylvis uliginosis di Pralungan. PERENNIS.

2323. CAREX pilosa.

- Carex culmo triquetro, spicis erectis remotis, foemineis linearibus, folio proprio longioribus.* SCOP. Fl. Carn. n. 1162.
Cyperoides nemorosum, caule triangulari, spicis distantibus, squamis in aristam attenuatis. MICH. gen. pl. p. 62. n. 46. tab. 32. fig. 5.
Carex spicis foeminitis petiolatis erectis, floribus remotis. HALL. hist. n. 1379.
Loc. Inhabitat sylvas collium Taurinensium. PERENNIS.

2324. CAREX fusca N.

- Carex spicis femininis tribus erectis, capsulis ovatis breviter mucronatis petiolatis, folio insidentibus.* HALL. hist. n. 1378.
Cyperoides angustifolium spica spadiceo-viridi, minus, alpinum spicis longioribus. SCHEUCHZ it. 6. p. 458.
Loc. Frequens in alpibus, quae monte Vesulo, & Cenisio intercipiuntur. PERENNIS.

2325. CAREX trigona † tab. 89. fig. 4.

- Carex spica mascula pedunculata, foemineis sessilibus remotis trigonis.*

Loc. Cl. BELLARDI legit locis paludosis di Viù. PERENNIS.

DESCR. Culmus foliosus pedalis, & ultra, triquierter, striatus, glaber. Folia linearia striata, obscure viridia, culmo breviora. Spica mascula, unica, oblonga, longe pedunculata, glumis spadiceis obtusis. Spicae foeminae tres, inter se longe remotae sedent in ala folii, infimae folium praelongum est, atque masculum subaequat. Spicae praedictae sunt ovatae, manifeste, & perfecte trigonae, qua nota facillime a proximis speciebus distinguitur. Spica foeminea suprema saepe androgyna est.

2326. CAREX distans.

ICON. TAUR. Vol. I. tab. 87.

- Carex spicis remotissimis subsessilibus bractea vaginali, capsulis angulatis mucronatis.* LINN. syst. 12. p. 618.
Carex spicis brevissime petiolatis divisus. HALL. hist. tom. 2. n. 1382.
Carex culmo subtriquetro, spicis erectis remotis, foemineis sessilibus, capsulis acutis. SCOP. Fl. Carn. p. 213. n. 6., ed. 2. n. 1150.
Cyperoides spicis seminalibus breviter pedunculatis, & inter se, & a mare remotissimis. HALL. Helv. 237.

Gramen cyperoides gracile alterum, glomeratis torulis spatio distantibus. MORIS. hist. 3. p. 243. s. 8. tab. 12. fig. 18.

Loc. Ad sepes humentium pratorum vulgaris nascitur, & locis montanis, & collinis palustribus non infrequens. PERENNIS.

2327. CAREX cespitosa.

Carex spicis erectis cylindricis ternis subsessilibus: mascula terminali, culmo triquetro.

LINN spec. p. 1388. HUDES. Fl. Angl. n. 351.

Gramen cyperoides angustifolium spica spadiceo-viridi minus. BAUH. pin. 6. prodr. 13.

Cyperoides angustifolium spica spadiceo-viridi, minus. TOURN. inst. p. 529.

Loc. Frequens locis spongiosis ad oras lacuum. PERENNIS.

2328. CAREX foliosa N.

Carex spicis foemininis sessilibus, ima petiolata, glumis perangustis. HALL. hist. n. 1384.

Cyperoides spicis viridibus brevibus, e squamis angustioribus compositis, latifolium.

SCHEUCHZ. agrost. p. 435.

Loc. In udis ad radices Assiette. PERENNIS.

2329. CAREX alpestris N.

Carex spica foeminina infima radicali, capsulis triquetris elongatis. HALL. hist. n. 1385.

Loc. In alpibus la Vanoise, & monte Rosa lecta. PERENNIS.

2330. CAREX obaesa N.

Carex spicis femininis sessilibus ternis, capsulis ovato-triquetris. HALL. hist. tom. 2. n. 1387.

Cyperoides alpinum pumilum, spicis spadiceo-viridibus brevioribus, & crassioribus. SCHEUCHZ. p. 428.

Loc. Ex vallis Bardonache montibus. PERENNIS.

2331. CAREX strigosa N.

Carex foliis cespitosis brevibus, spicis femininis paucifloris, suprema sessili. HALL. hist. tom. 2. n. 1388.

Cyperoides alpinum angustifolium spicis laxis spadiceo-viridibus. SCHEUCHZ. p. 416.

Loc. In editioribus scopulosis locis montis Silvio, & Rosa. PERENNIS.

2332. CAREX saxatilis.

Carex spicis tribus ovatis sessilibus alternis, mascula oblonga. LINN. spec. p. 1385.

Carex spicis femininis binis, longe petiolatis, dissitis, capsulis longe rostratis bifidis. HALL. hist. tom. 2. n. 1389.

Cyperoides alpinum spicis seminiferis tenuioribus atrospadiceis. SCHEUCHZ. p. 415.

Loc. In vallis Bardonasse montibus editioribus. Cl. BELLARDI in alpibus di Ussey. PERENNIS.

2333. CAREX ferruginea. SCOP. Fl. Carn. n. 1159.

Cyperoides angustifolium alpinum spica spadicea tenuiore. SCHEUCHZ. p. 413. tab. 10. fig. 6. HALL. hist. n. 1390.

Loc. Frequens in editioribus alpibus la Vanoise, l' Autaret & vallis Bardonache. PERENNIS.

2344. CAREX frigida N.

Carex spicis femininis ternis, quaternisque distichis, capsulis longe mucronatis. HALL. hist. n. 1391. emend. 3. n. 149.

Loc. In editioribus alpium non infrequens PERENNIS.

2335. CAREX limosa.

Carex spicis ovatis pendulis, mascula longiore erectiore, radice repente. LINN. spec. p. 1386.

Carex spicis femininis pendulis, capsulis ovatis compressis. HALL. hist. tom. 2. n. 1392.

Cyperoides spica pendula breviore: squamis e spadiceo, s. fusco rutilante viridibus.
SCHEUCHZ. gram. 443. tab. 10. f. 13.

Loc. Secus lacum montis Cenisii. Cl. BELLARDI in pratis alpium di Viù, & Ussei.
PERENNIS.

2336. CAREX pallescens.

Carex spicis pendulis: mascula erecta, femineis ovatis imbricatis, capsulis confertis obtusis. LINN. spec. p. 1386.

Carex spicis femininis pendulis, capsulis ovato-conicis. HALL. hist. tom. 2. n. 1393.

Carex culmo triquetro, spicis erectis, mascula flava, femineis imbricatis pedunculatis ovatis, capsulis obtusis. SCOP. Fl. Carn. p. 215. n. 12.

Cyperoides Polystachyon flavicans spicis brevibus, prope summitatem caulis. SCHEUCHZ. agrost. p. 431. MICH. p. 61. n. 45. tab. 32. f. 13.

Loc. Passim in pratis spongiosis montium, & collum. PERENNIS.

2337. CAREX praecox. JACQ. Fl. Austr. tab. 446.

Carex foliis cespitosis brevibus, spicis confertis, petiolis erectis brevibus, capsulis ovato-triquetris. HALL. hist. n. 1381.

Cyperoides vernum caule rotundo-triquetro, spicis seminalibus densioribus, binis, vel ternis, squamis ferrugineis obtuse mucronatis, & tanquam in aristulam prolongatis, capsulis turbinatis subhirsutis trilateris. MICH. p. 64. n. 70. SEGU. veron. 1. p. 122. n. 9.

Cyperoides minus, spicis densioribus. TOURN. inst. R. H. 530.

Cyperoides alpinum, caryophylleis foliis, spicis tenuibus e fusco rufescensibus. SCHEUCHZ. agrost. p. 433. n. 4.

Loc. In pascuis, & clivis primovere frequentissima. PERENNIS.

2338. CAREX panicea.

Carex spicis pedunculatis erectis remotis: foemineis linearibus, capsulis obtusiusculis inflatis. LINN. spec. p. 1387.

Carex spica mare una, pluribus foeminitis petiolatis erectis, capsulis raris maximis ovato-triquetris bidentatis. HALL. hist. tom. 2. n. 1405.

Cyperoides foliis caryophyllaeis, spicis e rarioribus, & tumidioribus vesicis compositis. MICH. gen. 61. tab. 32. f. 11.

Loc. Inhabitat alpes Valdensium. Cl. BELLARDI in alpibus di Viù. PERENNIS.

2339. CAREX capillaris.

Carex spicis pendulis, mascula erecta, foemineis oblongis distichis, capsulis nudis acuminatis. LINN. spec. p. 1386. SCOP. Fl. Carn. ed. 2. n. 1152. tab. 59.

Carex spicis foeminitis raris pendulis, capsulis ovato-conicis mucronatis. HALL. hist. n. 1394.

Cyperoides alpinum, spicis seminiferis pendulis, binis in summo caule. SEGU. veron. 3. p. 83. tab. 3. f. 1.

Loc. In summis alpibus Valdensibus nascitur. Cl. BELLARDI reperit in alpibus elatioribus d' Ussey prope l' Autaret. PERENNIS.

2340. CAREX patula.

Carex culmo triquetro, spica mascula albicante triquetra femineis pedunculatis pendulis; capsulis acutis glabris. SCOP. Fl. Carn. ed. 2. p. 226. n. 1160.

Carex spicis femininis raris praelongis, capsulis rostratis bifidis. HALL. hist. n. 1395.

Carex (sylvatica) spicis pendulis, mascula erecta, femineis filiformibus, pedunculo brevioribus, capsulis acutis distantibus. HUDS. p. 353. n. 24.

Gramen cyperoides sylvarum tenuius spicatum. PARK. 1171. Hist. Ox. 3. 243. s. 8. tab. 12. f. 9. SCHEUCHZ. gram. p. 418. n. 6.

Loc. Abunde in graminosis sylvarum locis montanis, & subalpinis. PERENNIS.

2341. CAREX maxima.

Carex culmo triquetro, spicis longissimis, feminineis pendulis androgynis: capsulis confertis acutis. SCOP. Fl. Carn. ed. 2. n. 1166.

Carex spicis pendulis, mascula erecta, feminineis cylindricis pedunculo longioribus, capsulis acuminatis. HUDS. Angl. p. 352. n. 23.

Carex spicis femininis pendulis longissimis, capsulis mucronatis ovatis. HALL. hist. n. 1396.

Gramen cyperoides latifolium, typha pendula longiori. BARR. ic. 45.

Cyperoides spica pendula, longiore, & angustiore. SCHEUCHZ. agrost. p. 445. n. 2.

Loc. Non infrequens est locis umbrosis, & humidis ad oras sylvarum. PERENNIS.

2342. CAREX Pseudo-Cyperus.

ICON. TAUR. Vol. XIII. tab. 17.

Carex spicis femininis pendulis asperis, capsulis longe rostratis retroversis. HALL. hist. tom. 2. n. 1397.

Carex spicis pendulis, pedunculis geminatis. LINN. spec. p. 1387.

Gramen cyperoides spica pendula breviore. BAUH. pin. 6. SCHEUCHZ. gram. 440. MORIS. hist. 3. p. 242. s. 8. tab. 12. f. 5.

Pseudo-Cyperus. DOD. pempt. 339.

Loc. Frequens locis spongiosis, & ad fossas aquarum stagnantium in agro Pedemontano, & ad litora lacus Candiae, & Vivron. PERENNIS.

2343. CAREX flava.

Carex spicis confertis subsessilibus subrotundis: mascula linearis, capsulis acutis recurvis. LINN. spec. p. 1384.

Carex spicis femininis, petiolatis, erectis, ovatis, echinatis. HALL. hist. tom. 2. n. 1380.

Gramen cyperoides palustre aculeatum capitulo breviore. SCHEUCHZ. gram. 426.

Gramen palustre echinatum. LOB. ic. 4. p. 15. &c.

Gramen palustre aculeatum, germanicum. BAUH. Theatr. p. 109.

Carex echinata. LAM. Fl. Franc., tom. 2. p. 177.

Loc. In humidis pratorum, & sylvarum frequens. PERENNIS.

SPICIS SEXU DISTINCTIS MARIBUS DUABUS, AUT PLURIBUS

2344. CAREX elata N.

Carex spicis masculis duabus, femininis sessilibus, capsulis ovatis, brevissime mucronatis. HALL. hist. tom. 2. n. 1400.

Cyperoides foliis caryophyllaeis, spicis erectis sessilibus ex seminibus confertis compositis. RAJ. Syn. 3. p. 418.

Loc. In spongiosis vallis Segusinae, & Ulicensis non infrequens. PERENNIS.

2345. CAREX vesicaria.

Carex spicis masculis pluribus, feminineis pedunculatis, capsulis inflatis acuminatis. LINN. spec. p. 1389.

Carex spicis maribus una, pluribusve, femininis erectis teretibus, capsulis ampullatis rostratis. HALL. hist. tom. 2. n. 1401.

Gramen cyperoides majus, praecox, spicis turgidis, teretibus flavescentibus. MORIS. ox. 3. p. 242. tab. 12. f. 6.

Cyperoides vesicarium spicis teretibus erectis, majus. SCHEUCHZ. agrost. p. 476.

Loc. In paludosis circa Frosasco, & la Marsaja, atque in agro Canapiciensi similibus locis. PERENNIS.

2346. CAREX hirta.

Carex caule, foliis, capsulisque hirsutis. HALL. hist. tom. 2. n. 1403.

Carex spicis remotis, masculis pluribus, feminineis subpedunculatis erectis, capsulis hirtis. LINN. spec. p. 1389.

Carex culmo triquetro, spicis erectis pilosis, masculis pluribus, feminineis subsessilibus remotis. SCOP. Fl. Carn. p. 216. n. 14.

Gramen spicatum foliis, & spicis hirsutis mollibus. BAUH. Theatr. 48.

Cyperoides polystachion lanuginosum. MORIS. hist. 3. p. 243. s. 8. tab. 12. f. 10. MICH.
gen. p. 57. n. 15. SCHEUCHZ. gram. 478.
Loc. In agro Pedemontano, & Nicaeensi locis sylvaticis vulgaris. PERENNIS.

2347. CAREX acuta.

Carex spicis masculis pluribus, femineis subsessilibus, capsulis obtusiusculis. LINN. spec. p. 1388.

Carex spicis masculis ternis, femininis numerosis erectis, brevissime petiolatis, capsulis bicornibus. HALL. hist. n. 1404.

Cyperoides latifolium spica rufa, seu caule triangulo. BAUH. theatr. p. 83. SCHEUCHZ. agrost. p. 458.

VERN. Lesca.

Loc. Aquosis locis, & secus lacus provenit. PERENNIS.

TYPHA. LINN. gen. n. 924., syst. n. 1040.

Habitus arundinis. Clava simplex, aut divisa in eodem scapo, superior clavae pars mares, inferior foeminos flores sustinet. Masculus calycem triglumem habet, & stamna tria, foemineus sistit ovulum pappis cinctum, stylo simplici persistente instructum, quod in semen ovatum mutatur stylo papposo terminatum.

2348 TYPHA latifolia.

ICON. TAUR. Vol. XIX. tab. 41.

Typha foliis subensiformibus, spica mascula, foemineaque approximatis. LINN. spec. p. 1377.

Typha clava unica. HALL. hist. tom. 2. n. 1305.

Typha palustris major. BAUH. pin. 20. MORIS. hist. 3. p. 246. s. 8. tab. 13. fig. 1.

Loc. Ubique in aquis stagnantibus. PERENNIS.

2349. TYPHA angustifolia.

ICON. TAUR. Vol. XIX. tab. 40.

Typha foliis semicylindricis, spica mascula, foemineaque remotis. LINN. spec. p. 1377.

Typha clava mascula a foeminina remota. HALL. hist. tom. 2. n. 1306.

B. *Typha palustris minor*. BAUH. pin. 20.

Loc. In alveis fluminum locis inundatis, praesertim secus flumen Dora. PERENNIS.

SPARGANIUM. LINN. gen. n. 925. syst. n. 1041. TOURN. tab. 302.

Flores masculi in amento subrotundo, dense imbricato, calycem habent triphyllum, & stamna tria. Foeminae habent amentum, & calycem maris, stylum breve, bicornem. Fructus est drupa sicca, bilocularis, disperma.

2350 SPARGANIUM erectum.

ICON. TAUR. Vol. XVI. tab. 36.

Sparganium caule, foliisque erectis. HALL. hist. tom. 2. n. 1303.

Sparganium foliis erectis triquetris. LINN. spec. p. 1378.

Sparganium ramosum. BAUH. pin. 15. theatr. 228.

Loc. Ad aquas stagnantes frequens. PERENNE.

2351. SPARGANIUM natans.

Sparganium foliis decumbentibus planis. LINN. spec. p. 1378.

Sparganium non ramosum minus. DILL. giss. 130. spec. 58.

Sparganium minimum. RAJ. hist. 1910.

Sparganium foliis planis mollibus decumbentibus. HALL. hist. tom. 2. p. 163. n. 1304.

Loc. In monte Cenisio loco dicto il Barracon, & frequens ad lacus in alpibus Tarantasiae. PERENNE.

B. FLORIBUS OMNIBUS PERFECTIS HERMAPHRODITIS

CYPERUS. LINN. gen. n. 61. syst. n. 66. TOURN. tab. 295.

Plures in capitulum congestae spicae multiflorae, complanatae, distichae, & appressae, imbricatae, conflatae squamis ovatis, carinatis, ex quarum sinu prodeunt filamenta tria; sedet autem ovulum stylo longissimo trifido instructum, quod abit in semen triquetrum, nudum.

2352 CYPERUS glomeratus.

ICON. TAUR. Vol. XVII. tab. 56.

Cyperus culmo triquetro nudo, umbella triphylla supradecomposita, spicis glomerato-ro-
tundatis, spiculis subulatis. LINN. spec. p. 68.

Cyperus aquaticus italicus procerior, loculis tenuissimis in racemum dense congestis.
MICH. gen. 45. SEGU. Veron. 3. p. 68. tab. 2. fig. 2.

Cyperus capitulis glomeratim congestis, seminibus aristatis. MONT. gram. 14. tab. 1. fig. 1.
Loc. Frequens locis inundatis secus flumina, & lacus, atque etiam in fossis aquarum stagnantium. ANNUUS.

2353. CYPERUS longus.

Cyperus culmo triquetro folioso, umbella foliosa supra decomposita, pedunculis nudis,
spicis alternis. LINN. spec. p. 67.

Cyperus odoratus radice longa, seu cyperus officinarum. BAUH. pin. 14. SCHEUCHZ.
gram. 378.

Loc. In paludosis circa lacus di Vivron, & di Candia. PERENNIS.

VIR. Radices CYPERI sunt aromaticae, stomachicae, carminativae, & exstumulantes; menses movent, urinae etiam secretionem promovent, utiles in stomachi imbecillitate chlorosi, & cachexia: generatim iis in morbis locum habere possunt, in quibus Helenii radices commendavimus.

2354. CYPERUS flavescens.

ICON. TAUR. Vol. XIX. tab. 36. fig. 3.

Cyperus culmo triquetro nudo, umbella triphylla, pedunculis simplicibus inaequalibus, spicis confertis lanceolatis. LINN. spec. p. 68.

Cyperus umbella trifolia, spicis sessilibus umbellatis, glumis obtusis. HALL. hist. tom. 2.
p. 181. n. 1348.

Cyperus culmo triquetro nudo, umbella triphylla, spicis subsessilibus lanceolatis. SCOP.
Fl. Carn. p. 220. n. 1.

Cyperus minimus panicula sparsa subflavescente. TOURN. inst. 527. SCHEUCHZ. agr. p. 385.
Gramen cyperoides minus, panicula sparsa subflava. BAUH. theatr. 88.

Gramen pulchrum parvum panicula lata compressa. BAUH. hist. II. p. 470.

Loc. Locis spongiosis, & humectis, atque in fluminum alveis. ANNUUS.

2355. CYPERUS fuscus.

ICON. TAUR. Vol. I. tab. 89.

Cyperus culmo triquetro nudo, umbella trifida, pedunculis simplicibus inaequalibus, spicis confertis linearibus. LINN. spec. p. 69.

Cyperus umbella trifolia, spicis petiolatis congestis, glumis ovato-lanceolatis. HALL. hist.
p. 181. tom. 2. n. 1349.

Cyperus minimus panicula sparsa nigricante. TOURN. inst. p. 527. SCHEUCHZ. agr. p. 384.
Gramen cyperoides minus panicula sparsa obsolete nigricante. BAUH. Theatr. 88.

Gramen parvum pulchrum aliud panicula compressa nigricante. BAUH. hist. II. p. 471.

Cyperus minor pulcher panicula compressa nigricante. MORIS. hist. 3. p. 239. s. 8. tab.
9. f. 38.

Loc. Iisdem locis, ubi Cyperus flavescens nascitur. ANNUUS.

2356. CYPERUS Monti.

Cyperus culmo tereti umbella supradecomposita, foliis carina laevibus. LINN. suppl. p. 102.
Cyperus serotinus odoratus radice longa, paniculis ex locustis latis ferrugineis compositis.

MICH. gen. plant. p. 45. n. 9. MONTI. Cat. plant. agr. Bon. prodr. 12. tab. 1.
 n. 2. & SCHEUCHZ. hist. gram. p. 380.

Gramen cyperoides aquaticum panicula Cyperi longi ex crassioribus glumis compacta, &
brevibus petiolis donata. RAJ. hist. tom. 3. 626.

Loc. Frequens locis inundatis secus flumina, & lacus, atque etiam in fossis aquarum stagnantium. PERENNIS.

2357. CYPERUS compressus.

Cyperus culmo triquetro nudo, umbella universali triphylla, glumis mucronatis, lateribus membranaceis. LINN. syst. 12. p. 81.

JACQ. hort. vindob. Cent. 3. tab. 12.

Cyperus culmo triquetro, panicula foliosa, pedunculis simplicibus, spicis alternis subulatis distichis. ROY. Lugdb. 51.

Cyperus rotundus gramineus fere inodorus, panicula sparsa compressa viridi. SLOAN.
 jam. 35. hist. 1. p. 117. tab. 76. f. 1. RAJ. supp. 623.

Loc. Cl. BELLARDI locis uidis, & spongiosis agri Vercellensis. Petrus MOLINERI detulit ex agro di Fossano repertum similibus locis. PERENNIS.

2358. CYPERUS glaber.

Cyperus culmo triquetro nudo laevi, umbella triphylla, floribus glomeratis, inferioribus brachiatis, foliis glabris. LINN. Mant. 179.

Cyperus parvus, panicula conglobata, spicis compressis spadiceo-viridibus. SEGU. suppl. 66. tab. 2. f. 1.

Loc. Non infrequens in locis spongiosis, & ad oras lacuum in agro Pedemontano.
 ANNUUS.

SCIRPUS. LINN. gen. n. 62., syst. n. 67. TOURN. tab. 300.

Differt a Cypero spicis non distiche imbricatis, & non complanatis, sed obaeisis,
 & semine setulis circumvallato.

SPICA UNICA

2359. SCIRPUS palustris.

ICON. TAUR. Vol. XIX. tab. 35. fig. 3.

Scirpus culmo tereti nudo, spica subovata terminali. LINN. spec. p. 70. HUDES. Fl. Angl. p. 16.

Scirpus caule terete, spica unica terete multiflora. HALL. hist. tom. 2. n. 1336.

Scirpus culmo tereti nudo, spica oblonga terminali. SCOP. Fl. Carn. p. 221. n. 1.

Scirpus equiseti capitulo majori. TOURN. inst. p. 528. SCHEUCHZ. agr. 360.

Juncus capitulis equiseti major, scirpis latioribus. BAUH. pin. 12.

Juncus capitulis longis, seu clavatus. BAUH. hist. II. p. 523.

Loc. Secus aquas stagnantes, & lacus. PERENNIS.

2360. SCIRPUS fluitans.

Scirpus culmis teretibus nudis alternis, caule folioso flacido. REICH. p. 132. HUDES. p. 17.

Scirpus foliis linearibus planis alternatim fasciculatis, spica terminali. GUETT. obs. p. 141.

Scirpus caule folioso flaccido, scapis alternis capitatis. LEID. prodr. p. 49.

Scirpus equiseti capitulo minori. T. SCHEUCHZ. gram. 365. tab. 7. fig. 20.

Juncus capitulis equiseti, minor, fluitans. BAUH. pin. prodr. 23. theatr. 187.

Loc. In rivulo agri Taurinensis loco dicto *la Mulinetta* observavit Cl. BELLARDI.
 PERENNIS.

2361. SCIRPUS cespitosus.

ICON. TAUR. Vol. XIII. tab. 15. fig. 4.

Scirpus culmo striato nudo, spica bivalvi terminali longitudine calycis, radicibus squamula interstinctis. LINN. spec. p. 71. HUDS. Fl. Angl. p. 16.

Scirpus caule terete aphylo, spica pauciflora, acuminata, calycinae glumae longitudine. HALL. hist. tom. 2. n. 1334.

Scirpus montanus capitulo breviore. TOURN. inst. p. 528. SCHEUCHZ. agr. p. 363.

Juncus montanus cum parvis capitulis luteis. BAUH. hist. II. p. 523.

Gramen junceum, foliis, & spica junci minus. BAUH. pin. 6.

Loc. Loca spongiosa alpium inhabitat. PERENNIS.

2362. SCIRPUS acicularis.

Scirpus culmo tereti nudo setiformi, spica ovata bivalvi, seminibus nudis. LINN. syst. 12. p. 82.

Mariscus foliis setaceis mollibus, spica nuda, pauciflora. HALL. hist. tom. 2. n. 1346.

Juncus minimus, spica breviore squamosa spadicea. SCHEUCHZ. agr. 364. tab. 7. f. 4.

Juncellus minimus, capitulis equiseti. PLUK. alm. 201. tab. 40. f. 7.

Loc. Locis inundatis ab aqua lente fluente agri Canapiciensis. PERENNIS.

2363. SCIRPUS setaceus.

ICON. TAUR. Vol. XIX. tab. 35. f. 4. 5.

Scirpus culmo nudo setaceo, spicis lateralibus subsolitariis sessilibus. LINN. spec. p. 73.

Mariscus setaceus, capitulis lateralibus paucissimis. HALL. hist. tom. 2. n. 1345.

Scirpus omnium minimus, capitulo breviori. TOURN. inst. 528. SCHEUCHZ. agr. 358.

Scirpus foliaceus humilis. DILL. syn. 3. p. 430.

Gramen junceum minimum, capite squamoso. BAUH. pin. 6. prodr. 13.

Loc. Frequens in agro Canapiciensi locis ab aqua lente fluente inundatis. Cl. BELLARDI in agro Bugellensi circa Candei. PERENNIS.

CULMO TERETI POLYSTACHIO.

2364. SCIRPUS lacustris.

ICON. TAUR. Vol. XXII. tab. 93.

Scirpus culmo tereti nudo, spicis ovatis pluribus pedunculatis terminalibus. LINN. spec. p. 72. HUDS. Fl. Angl. p. 17.

Scirpus caule tereti, panicula laterali ramosa, locustis ovatis. HALL. hist. tom. 2. n. 1337.

Scirpus culmo tereti nudo, panicula laterali, spicis ovatis. SCOP. Fl. Carn. p. 221. n. 2.

Scirpus palustris altissimus. TOURN. inst. p. 528. SCHEUCHZ. agr. p. 354.

Juncus maximus, s. Scirpus. BAUH. theatr. 178.

Loc. Lacus, & stagnantes aquas inhabitat. PERENNIS.

2365. SCIRPUS holoschaenus.

Scirpus culmo tereti nudo, spicis subglobosis glomeratis pedunculatis, involucro diphyllo inaequali mucronato. LINN. spec. p. 72.

Scirpoides maritimum capitulis sparsis glomeratis. SCHEUCHZ. agr. 271. tab. 8. f. 2. 3. 4. 5.

Scirpus maritimus capitulis rotundioribus glomeratis. TOURN. inst. p. 528.

Juncus acutus maritimus capitulis rotundis. BAUH. pin. 2. theatr. 174.

Loc. In pascuis subhumidis agri Pedemontani. PERENNIS.

CULMO TRIQUETRO PANICULA NUDA.

2366. SCIRPUS triquetter.

Scirpus culmo triquetro nudo, spicis subsessilibus, pedunculatisque, mucronem aequantibus. LINN. syst. 12. p. 83. mant. 29.

Scirpa cyperus palustris, caule molli, panicula sparsa minore capitulis subrotundis, plurimis simul junctis subfuscis. MICH. gen. 47.

Juncus acutus maritimus, caule triquetro molli procerior. PLUK. alm. 200. tab. 40. fig. 2. RAJ. suppl. 629.

Loc. Locis paludosis secus Padum frequentissime occurrit. Cl. BELLARDI reperit in paludosis Eporediae circa Duriam, & in agro Casalensi similibus locis. PERENNIS.

2367. SCIRPUS mucronatus.

*Icon. TAUR. Vol. XIX. tab. 35. f. 2.**Scirpus culmo triangulo nudo acuminato, spicis conglomeratis sessilibus lateralibus. LINN.**syst. 12. p. 83.**Scirpus caule triquetro, panicula laterali ramosa, locustis ovatis. HALL. hist. tom. 2. n. 1338.**Scirpo-cyperus maritimus. MICH. gen. 47.**Juncus acutus maritimus caule triangulo. BAUH. pin. 2. prodr. 22.**Juncus acutus maritimus caule triquetro rigido, & molli. PLUK. alm. 200. tab. 4. f. 1.3.**Loc. Nascitur in maritimis Nicaeae, & Uneliae, & vulgaris secus flumina. PERENNIS.*

CULMO TRIQUETRO PANICULA FOLIACEA

2368. SCIRPUS maritimus.

*Icon. TAUR. Vol. XXII. tab. 92.**Scirpus culmo triquetro, panicula conglobata foliacea, spicularum squamis trifidis, intermedia subulata. LINN. spec. p. 74.**Scirpus locustis ovatis nutantibus, caule triquetro, panicula foliosa ramosa, glumis dentatis aristatis. HALL. hist. tom. 2. n. 1339.**Cyperus panicula sparsa, e spicis longioribus tenuioribus teretibus composita. SCHEUCHZ. agr. 398.**Cyperus panicula compacta, e spicis teretibus crassioribus composita. SCHEUCHZ. agr. p. 400. tab. 9. f. 9. 10.**Scirpus cyperoides. LAM. Fl. Franc. tom. 3. p. 553.**Loc. In arenosis inundatis agri Pedemontani, atque etiam in Comitatu Nicaeensi frequens, & ad oras fluviorum ubique. PERENNIS.*

2369. SCIRPUS sylvaticus.

*Icon. TAUR. Vol. XXII. tab. 83.**Scirpus culmo triquetro folioso, umbella foliacea, pedunculis nudis supradecompositis, spicis confertis. LINN. spec. p. 75.**Scirpus planifolius, panicula ramosissima, locustis ovatis. HALL. hist. tom. 2. n. 1340.**Cyperus gramineus. BAUH. hist. II. p. 504. SCHEUCHZ. agr. 393.**Gramen cyperoides miliaceum. BAUH. pin. p. 6.**Loc. Ubique frequens secus lacus, flumina, & loca inundata. PERENNIS.*

2370. SCIRPUS michelianus.

*Icon. TAUR. Vol. XIX. tab. 35. fig. 1.**Scirpus culmo triquetro, capitulo globoso, involucro polyphyllo longo. LINN. spec. p. 76.**Cyperus italicus omnium minimus. TILL. pis. 51. tab. 20. f. 5.**Loc. Frequens in pratis paludosis di Bolengo, & Azeleglio, locis sabulosis humentibus ad lacus, & lente fluentes aquas. ANNUUS.*

2371. SCIRPUS annuus N.

*Scirpus culmo triquetro nudo, involucro diphyllo, pedunculis nudis, spicis solitariis.**Scirpo-Cyperus aquaticus annuus minimus, capitulis ferrugineis, semine striato pulchro.**MICH. gen. plant. p. 49.**Cyperus supinus minor, sparsa panicula ex rarioibus locustis conferta. MONT. Cat. plant. agr. Bon. prodr. 13.**Loc. Circa lacus, & locis humidis agri Canapiciensis frequens est. Copiose circa lacum di Vivrone, & in pratis paludosis di Bolengo, & Azeleglio. ANNUUS.*

DESCR. Radix fibrosa. Folia laevia, striata, linearia, mollia. Culmus simplex, triquetus, striatus, foliis parum altior se se erigit ab unciis tribus ad sex (plures autem ex una radice prodire solent): spicae umbellatae, terminales, involucrum diphylum ex foliolis inaequalibus, quorum brevius vix pedunculum aequat, longius totam umbellam quandoque metitur. Spiculae ex ovato-acuminatae. Sedet una in centro umbellae, reliquae pedunculatae propriis pedunculis triquetris

inaequalibus insident. Plerumque pedunculi unam spicam ferunt, interdum proli-
feri sunt, atque alteram inferius positam sessilem spiculam porrigunt, aut etiam
pedunculatam, cui ad basim foliolum subjicitur: caeterum spicae, & pedunculi
nudi sunt. Numerus pedunculorum in umbella varius, a duobus ad septem, lo-
cistarum glumae appressae, acutae, spadiceae, nervo viridi percursae, sed inferio-
res, & quae spicam veluti ad basim complectuntur, sunt aristatae, nervo in
aristam producto. Semen ellipticum, cinereum, striatum.

SCHOENUS. LINN. gen. n. 60. syst. n. 65.

Diffr. a Cypero glumis folliculi incerti numeri, laxe sine ordine congestis,
aut laxe imbricatis. Locusta, sive spica multiflora.

2372 SCHOENUS Mariscus.

ICON. TAUR. Vol. XX. tab. 26.

Schoenus culmo tereti, foliis margine, dorsoque aculeatis. LINN. spec. p. 62.

Mariscus panicula ramosa, foliorum oris, dorsoque serratis. HALL. hist. tom. 2. n. 1343.

Pseudo-cyperus palustris, foliis, & carina serratis. SCHEUCHZ. gram. 375.

Cyperus longus inodorus germanicus. BAUH. pin. 14.

Cyperus longus inodorus major, foliis, & carina serratis. MORIS. hist. 3. p. 237. s.

8. tab. 11. f. 24.

Loc. Abunde ad oras lacuum, & locis paludosis. PERENNIS.

2373. SCHOENUS mucronatus.

*Schoenus culmo tereti nudo, spiculis ovatis fasciculatis, involucro subhexaphyllo, foliis
canaliculatis.* LINN. spec. p. 63.

Juncus maritimus panicula subrotunda glumosa. BARR. ic. 203. fig. 1.

Melanoschoenus maritimus humilis Cyperi effigie. MICH. gen. 46.

Scirpus maritimus capite glomerato. TOURN. inst. p. 528. SCHEUCHZ. agr. p. 367.
tab. 8. fig. 1.

Gramen cyperoides maritimum. BAUH. pin. 6. theatr. 91.

Gramen marinum cyprioides. BAUH. hist. II. p. 498.

Schoenus maritimus. LAM. Fl. Franc. tom. 3. p. 543.

Loc. TERRANEUS in maritimis Uneliae. Cl. BELLARDI ad litora maris a Monaco
ad Menton. PERENNIS.

OBS. SCHOENUS mucroatus Cypero proximior, quam SCHOENO est; spiculae enim
componuntur ex glumis laxe quidem, sed tamen, ut in Cypero, sibi alternatim
succedentibus, & imbricatis.

2374. SCHOENUS nigricans.

Schoenus culmo tereti nudo, capitulo ovato, involuci diphylli valvula altera subulata.
LINN. spec. p. 64.

Cyperus spicis conglomeratis, calyce multifolio. HALL. hist. tom. 2. n. 1347.

Junco affinis capitulo glomerato nigricante. SCHEUCHZ. p. 349. tab. 7. f. 13. 14. 15.

Loc. Ad scaturigines aquarum locis montanis, & collinis frequens. PERENNIS.

2375. SCHOENUS compressus.

Schoenus culmo subtriquetro nudo, spica disticha, involucro monophyllo. LINN. spec. p.
65. Huds. Fl. Engl. p. 15.

Scirpus planifolius, spica terminante disticha. HALL. hist. tom. 2. n. 1342.

Gramen cyperoides, simplici compressa, disticha. PLUK. tab. 34. f. 9. p. 178. SCHEUCHZ.
agr. p. 490. tab. 11. f. 6.

*Cyperella montana spicata, radice repente, caule rotundo triquetro, spica fusca com-
pressa disticha, semine cinereo.* MICH. gen. 53. ord. 2. tab. 33. K.

Loc. In pratis spongiosis praesertim montanis, tum etiam securis flumina non infre-
quens. PERENNIS.

OBS. SCHOENI etiam compressi spiculae ita componuntur, ut ab aliis SCHOENI spe-
ciebus longe recedant, atque Cyperi spiculas repraesentent.

2376. SCHOENUS albus.

Schoenus culmo subtriquetro folioso, floribus fasciculatis, foliis setaceis. LINN. spec. p. 65. HYDS. Fl. Angl. p. 15.

Scirpus foliis setaceis, panicula plana, locustis teretibus. HALL. hist. tom. 1. n. 1341.

Gramen cyperoides palustre, Leucanthemum. SCHEUCHZ. p. 503. tab. 11. f. 11.

Gramen luzulae accedens glabrum, in palustribus proveniens, paniculatum. PLUK. alm. 178. tab. 34. f. 11.

Cyperella palustris capitulis umbellatis, primum albis, deinde fulvis. MICH. gen. 53.

Loc. Circa lacus Canapicienses frequens. PERENNIS.

ERIOPHORUM. LINN. gen. n. 63. syst. n. 68.

Spica brevis, pauciflora, imbricata, squamis oblongis: pappus longus basi seminis circumpositus adeo longus, & densus est, ut super glumam longe emineat, & capitulum reddat tomentosum. Stamina etiam tria habet, tubam trifidam, & semen triquetrum, acuminatum.

2377 ERIOPHORUM polystachion.

ICON. TAUR. Vol. I. tab. 94.

Eriophorum culmis teretibus, foliis planis, spicis pedunculatis. LINN. spec. p. 76.

Eriophorum foliis planis, spicis pendulis. HALL. hist. tom. 2. n. 1331.

Eriophorum culmis teretibus, floribus paniculatis nutantibus. GOV. hort. 32. n. 2.

Linagrostis polystachia. SCOP. Fl. Carn. ed. 2. n. 66.

Linagrostis paniculata. LAM. Fl. Franc. tom. 3. p. 555.

Linagrostis panicula ampliore. TOURN. inst. app. 66.

Gnaphalium Tragi, s. Juncus bombycinus. BAUH. hist. II. 514.

Gramen pratense tomentosum, panicula sparsa. BAUH. pin. 4. GARID. aix. tab. 44.

Gramen eriophorum. DOD. pemp. 562.

Loc. Ubique locis spongiosis, praesertim montanis, & subalpinis. PERENNE.

2378. ERIOPHORUM vaginatum.

ICON. TAUR. Vol. I. tab. 91.

Eriophorum culmis vaginatis teretibus, spica scariosa. LINN. spec. p. 66.

Eriophorum caule tereti, foliis caulinis vaginalibus, spica erecta ovata. HALL. hist. tom. 2. n. 1332.

Linagrostis vaginata. SCOP. Fl. Carn. ed. 2. n. 64. LAM. Fl. Franc. tom. 3. p. 555.

Gramen tomentosum alpinum, & minus. BAUH. pin. 5. prodr. 10.

Juncus alpinus capitulo lanuginoso, s. Schoeno-laguros. BAUH. pin. 12. prodr. 23. theatr. 188. SCHEUCHZ. gram. 302. tab. 7. fig. 1. 2. 3.

Loc. Locis spongiosis, & frigidis alpium frequens. PERENNE.

2379. ERIOPHORUM alpinum.

ICON. TAUR. Vol. I. tab. 92.

Eriophorum caule, foliisque triquetris, spica pauciflora. HALL. hist. tom. 2. n. 1333.

Eriophorum culmis nudis triquetris, spica pappo breviore. LINN. spec. p. 77.

Linagrostis alpina. SCOP. Fl. Carn. ed. 2. n. 65.

Linagrostis juncea alpina, capitulo parvo, tomento rariore. SCHEUCHZ. gram. 305. tab. 7. f. 4. prodr. tab. 8.

Juncus alpinus bombycinus. BAUH. pin. 12. prodr. 23.

Loc. In summis alpibus di Viù locis spongiosis a nive deliquescente irriguis.

PERENNE.

CHAPITRE XI

... SCHONHORN a été détruit par un incendie dans la ville de Hambourg en 1842. Il fut remplacé par une réplique en bronze réalisée par le sculpteur allemand Gustav Gieseler. La statue fut inaugurée en 1848 et est toujours visible à l'entrée de la ville de Hambourg.

ERIOCHORUM

... ERIOPHORUM est une espèce de plantes à fleurs de la famille des Rosaceae. Les fleurs sont blanches ou roses et ont un parfum très agréable.

ERIOTHRUM

... ERIOTHRUM est une espèce de plantes à fleurs de la famille des Malvaceae. Les fleurs sont rouges et ont un parfum très agréable. Elles sont utilisées pour faire des tisanes et des sirops. Elles sont également utilisées comme ingrédient dans certains cosmétiques et médicaments.

ERIOPHORUM

... ERIOPHORUM est une espèce de plantes à fleurs de la famille des Malvaceae. Les fleurs sont blanches ou roses et ont un parfum très agréable. Elles sont utilisées pour faire des tisanes et des sirops. Elles sont également utilisées comme ingrédient dans certains cosmétiques et médicaments.

ERIOPHORUM

... ERIOPHORUM est une espèce de plantes à fleurs de la famille des Malvaceae. Les fleurs sont blanches ou roses et ont un parfum très agréable. Elles sont utilisées pour faire des tisanes et des sirops. Elles sont également utilisées comme ingrédient dans certains cosmétiques et médicaments.

CLASSIS XII.

PLANTÆ FLORE OBSCURO, AUT INCONSPICUO,
SIVE CRYPTOGAMIA LINN.

FILICES

EQUISETUM. LINN. gen. n. 1033. syst. n. 1169. TOURN. tab. 307.

Spica fructificationibus peltatis, basi dehiscentibus multivalvi.

- ²³⁸⁰ **E**QUISETUM sylvaticum.
Equisetum caule spicato, frondibus compositis. LINN. spec. p. 1516. HUDS. Fl. Angl. p. 380.
Equisetum foliis repetito, ramosis, vaginis laxatissimis. HALL. hist. tom. 3. n. 1680.
Equisetum caule sulcato, frondibus ramosis. SCOP. Fl. Carn. p. 173. n. 2. ed. 2. p. 285. n. 1252.
Equisetum sylvaticum tenuissimis setis. BAUH. pin. 16. TOURN. inst. p. 533.
Equisetum, sive hippuris tenuissima non aspera. BAUH. hist. III. p. 730.
Loc. Passim in sylvis subhumidis, sive montanis, sive subalpinis. PERENNE.

²³⁸¹ EQUISETUM arvense.

- Equisetum scapo fructificante nudo, sterili frondoso.* LINN. spec. p. 1516. HUDS. Fl. Angl. p. 380.
Equisetum caule florigero nudo, sterili verticillato, radiorum duodecim. HALL. hist. tom. 3. n. 1676.
Equisetum arvense. SCOP. Fl. Carn. ed. 2. n. 1253.
Equisetum arvense longioribus setis. BAUH. pin. p. 16. TOURN. inst. p. 533.
Equisetum minus terrestre. BAUH. hist. III. p. 730.
Off. Equisetum minus, s. Cauda equina minor.
Loc. Ubique in arvis, & ad vias locis subhumidis. PERENNE.

²³⁸² EQUISETUM palustre.

- Equisetum caule angulato, frondibus simplicibus.* LINN. spec. p. 1516. HUDS. Fl. Angl. p. 380.
Equisetum caule sulcato, ramis multifloris foliis indivisis. HALL. hist. tom. 3. n. 1677.
Equisetum caule sulcato, frondibus simplicibus. SCOP. Fl. Carn. p. 173. n. 2. ed. 2. n. 1254.
Equisetum palustre, brevioribus setis. BAUH. pin. p. 15. TOURN. inst. p. 533.
Equisetum palustre. LOB. ic. 795.
Loc. In pratis spongiosis. PERENNE.

²³⁸³ EQUISETUM fluviatile.

- Equisetum caule striato, frondibus subsimplicibus.* LINN. spec. p. 517. HUDS. Fl. Angl. p. 381.

- Equisetum caule florigero nudo, sterili verticillato, radiorum quadraginta.* HALL. hist. tom. 3. n. 1675.
Equisetum caule laevi subnudo. SCOP. Fl. Carn. p. 172. n. 1. ed. 2. p. 286. n. 1255.
Equisetum palustre longioribus setis. BAUH. pin. p. 15. TOURN. inst. p. 533.
Equisetum majus aquaticum. BAUH. hist. III. p. 728.
Equisetum maximum. LAM. Fl. Franc. tom. 1. p. 7.
 OFF. *Equisetum majus*, s. *Cauda equina major*.
 Loc. Secus fluvios, & torrentes. PERENNE.

2384. EQUISETUM limosum.

- Equisetum caule subnudo laevi.* LINN. spec. p. 1517. HUDS. Fl. Engl. p. 381.
Equisetum nudum laevius nostras. RAI. angl. 3. p. 131.
 Loc. Abunde locis inundatis secus Ticinum. PERENNE.

2385. EQUISETUM hyemale.

- Equisetum caule nudo scabro, basi subramoso.* LINN. spec. p. 1517. HUDS. Fl. Engl. p. 381.

Equisetum caule subnudo asperrimo, vaginis caulinis indivisis, rameis ciliatis. HALL. hist. tom. 3. n. 1679.

Equisetum foliis nudum, non ramosum, sive junceum Hippuris aphyllos. BAUH. pin. 16. theatr. p. 282. TOURN. inst. p. 533.

VERN. *Rasparella*.

Loc. Secus fluvios, atque locis, quae per inundationem flumina aluent. PERENNE.

VIR. Omnes EQUISETI species cum evidenti acrimonia adstrictoriam vim habent, stomacho infensae sunt, diarrhaeam facile inferentes. Si stomachus ferat, urinam certo promovent, atque in hunc scopum profuisse observavi. EQUISETI protractus usus inaciem etiam infert, atque in nimia corpulentia, ac urinae parcitate suam praebere potest utilitatem. In pulverem tritae herbae dosis est a drachma semisse ad drachmam unam. Si ex aqua decoquatur, praescribi poterit dosi a manipulo semisse ad manipulum unum. EQUISETI species omnes sua asperitate insumi possunt ad polienda vasa. Nostrae famulæ solent adhibere EQUISETUM hyemale.

OPHIOGLOSSUM. LINN. gen. n. 1035., syst. n. 1171. TOURN. tab. 325.

Spica articulata, disticha, articulis transversim dehiscentibus.

2386. OPHIOGLOSSUM vulgatum.

Ophioglossum fronde ovata. LINN spec. p. 1518.

Ophioglossum folio unico ovato lanceolato obtuso. HALL. hist. n. 1685.

Ophioglossum vulgatum. BAUH. pin. 354. TOURN. inst. p. 548.

VERN. *Erba senza costa*.

Loc. In pratis, & pascuis subhumidis collium passim occurrit. Abunde nasci in pratis Vercellensis tradidit *Franciscus ALEXANDRI*. PERENNE.

VIR. Apud rusticos OPHIOGLOSSUM vulgatum magna est in existimatione ad vulnera glutinanda, & folia vulneribus imponunt. Per infusionem quoque ex eadem herba oleum paratur ad vulnera, & ambusta. Succum certe glutinoso-adstringentem hujusmodi planta suppeditat aptum ad vulnerum conglutinationem promovendam.

OSMUNDA. HALL. hist. 3. pag. 6. TOURN. tab. 324.

Spica ramosa, fructificationibus globosis.

2387. OSMUNDA lunaria.

Osmunda scapo caulino solitario, fronde pinnata solitaria. LINN. spec. p. 1519.

Osmunda foliis pinnatis flabelliformibus lunatis. HALL. hist. n. 1686.

Osmunda spica caulina solitaria, fronde pinnatifida solitaria. GOU. hort. 523. n. 1.

Lunaria racemosa minor, & vulgaris. BAUH. pin. p. 354.

Lunaria botrytis. BAUH. hist. III. 709.

Osmunda foliis lunatis. TOURN. inst. p. 547. GARID. Aix. tab. 75.

Ophioglossum pinnatum. LAM. Fl. Franc. tom. I. p. 9.

Loc. Frequentissima in pascuis montanis, & subalpinis. PERENNIS.

VIR. Herba tota stiptica, & adstringens est, ac a nostris Alpicolis, data opera, colligitur, ut remedium habeant in immodico mensium fluxu. Datur pulvis herbae contritae drachmae unius pondere. Vidi interdum vere, & evidenter profuisse.

2388. OSMUNDA regalis.

Osmunda frondibus bipinnatis, apice racemiferis. LINN. spec. p. 1521.

Osmunda regalis, sive Filix florida. PLUM. fil. 35. tab. 13. f. 4.

Osmunda vulgaris, & palustris. TOURN. inst. p. 547.

OFF. *Osmunda regalis, sive Filix florida*.

Loc. Locis umbrosis humidis prope Giaveno, & Ivrea eundo ad Pagum Bross. Prope Eporediam circa lacum di S. Michele, & supra la Vigna rossa loco dicto la rovina reperit Cl. BELLARDI. PERENNIS.

VIR. Stiptica, & tonica est radix OSMUNDÆ regalis, a Britannis in rachitide celebrata. In rachitide vere profuisse observavi, ejusdem usu diu protracto. Quum autem soleat haec planta in solo argillaceo martiali spongioso crescere, suspicor ferri particulis a radice resorptis non exiguum partem virtutis tribuendam esse. Multiplici ratione adhibetur: aut pulvis drachmae unius, alteriusve dosi pulmento ex granis Mays immiscetur, aut radix ipsa decoquitur unciae semissis pondere. Paratur etiam extractum, quod adhibetur a scrupulo uno ad scrupulos duos.

STRUTHIOPTERIS. HALL. hist. tom. 3. p. 6.

Foliorum alia sterilia, & perennia, alia fertilia, & annua. Superficies interna tota capsulis fructiferis obsita est.

2389. STRUTHIOPTERIS Filicastrum N.

Osmunda (Struthiopteris) frondibus pinnatis, pinnis pinnatifidis, scapo fructificante disticho. LINN. spec. p. 1522.

Filix palustris altera, fusco pulvere hirsuta. BAUH. pin. p. 358.

Filicastrum septentrionale, & palustre. AMM. ruth. 175. act. petrop. 10. tab. 18.

Loc. Secus flumen Corsalia in montibus Regalensis, & secus flumen Sangon prope Giaveno. Cl. BELLARDI vidit in pascuis humidis prope Civasso. PERENNIS.

2390. STRUTHIOPTERIS spicant.

Osmunda frondibus lanceolatis pinnatifidis, lacinias confluentibus integerrimis parallellis. LINN. spec. p. 1522.

Struthiopteris. HALL. hist. n. 1687.

Polypodioides vulgaris foliis angustis. MICH. florent. 163.

Lonchitis minor. BAUH. pin. p. 359.

Acrosticum nemorale. LAM. Fl. Franc. tom. I. p. 11.

Loc. In sylva vallis Ursinae Telonoir dicta, inter Chamonix, & Chalanches, in alpibus de Notre Dame de la Gorge supra Giaveno, & in montibus supra Rouburent frequens est; incolit vero praesertim loca lapidosa in sylvis castanearum.

PTERIS. LINN. gen. n. 1038. syst. n. 1174.

Fructificationes in lineis marginalibus.

2391. PTERIS aquilina.

Pteris frondibus supradecompositis: foliolis pinnatis: pinnis lanceolatis; infimis pinnatifidis, superioribus minoribus. LINN. spec. p. 1533.

Filix foliis duplicato-pinnatis, pinnis nervosis integerrimis, ultimis lanceolatis. HALL. hist. n. 1688.

Filix ramosa major pinnulis obtusis non dentata. BAUH. pin. p. 357.

VERN. *Files*, aliis *Feles*, vel *Feils*.

Loc. Ubique in pascuis sterilibus collium, & montium vulgatissima, uti etiam frequens in sylvis montanis apricis. *PERENNIS.*

VIR. Etiam *PTERIDIS aquilinae* radix contra taeniam laudatur; eadem nauseam excitat, subamara est, & adstringens: principium adstringens universae plantae inest. Ex cineribus combustae plantae sal alkalinus lixivialis elicetur, qui vitriarum operi inservit.

2392. PTERIS crispa.

Filix foliis duplicito-pinnatis, sterilibus obscure dentatis, floralibus ovatis integerrimis.
HALL. hist. tom. 3. n. 1689.

Osmunda (crispa) frondibus supradecompositis, pinnis alternis subrotundis incisis. LINN.
spec. p. 1522.

Adianthum foliis minutim in oblongum scissis, pediculo viridi. BAUH. *pin. 755.*

Adianthum album tenuifolium rutaie murariae accedens. BAUH. *hist. III. p. 743.*

Adianthum album floridum, sive filicula petraea crispa. PLUK. *alm. 9. tab. 3. fig. 2.*

Pteris tenuifolia. LAM. *Fl. Franc. tom. 1. p. 13.*

Loc. In scopulosis alpium, in montibus *Bugellensibus, Vinadii, & Valderii* frequen-
tissima est. *PERENNIS.*

ASPLENIUM. LINN. *gen. n. 1042. syst. n. 1178. Tourn. tab. 318.*

Fructificationes in lineolis disci frondis sparsis.

2393 ASPLENIUM scolopendrium.

Asplenium frondibus simplicibus cordato-lingulatis integerrimis, stipitibus hirsutis. LINN.
spec. p. 1537.

*Asplenium petiolis hirsutis, folio longe linear-lanceolato integerrimo circa petiolum ex-
sciso.* HALL. *hist. n. 1695.*

Lingua cervina officinarum. BAUH. *pin. 353. Tourn. inst. p. 544.*

Phyllitis, seu lingua cervina vulgi. BAUH. *hist. III. p. 756.*

Phillite. MATTH.

OFF. Lingua cervina, Phyllitis, Scolopendron, seu Scolopendria.

Loc. Locis umbrosis saxosis, praesertim secus fluentes aquas, ad montium, & alpium radices. Ad oras etiam puteorum, & fontium scaturigines in agro di *Sciolze*, & *Candeil* legit *Cl. BELLARDI.* *PERENNE.*

2394. ASPLENIUM Ceterach.

Asplenium frondibus pinnatifidis: lobis alternis confluentibus obtusis. LINN. *syst. 12. p. 689.*

Asplenium foliis pinnatis, pinnis in basi dilatatis obtusis, subtus musciosis. HALL. *hist. n. 1694.*

Asplenium sive ceterach. BAUH. *hist. III. p. 749. Tourn. inst. p. 547.*

Ceterach officinarum. BAUH. *pin. p. 354.*

Aspleno. MATTH.

OFF. Asplenium, s. Ceterach.

VERN. Erba dorà.

Loc. Frequentissimum ad rupes, & muros locis montanis, & collinis. *PERENNE.*

VIR. **ASPLENIUM Ceterach, & Scolopendrum** laudantur in viscerum imi ventris ob-
structionibus, & potissimum in lienis morbis; non inficiamus cum tonica vi
etiam aliquam abstergentem virtutem possidere, ita ut utiliter aliis remedii
memoratae stirpes adjiciantur, sed hujusmodi morbi stimulantia, atque etiam
fortiora saponacea eccoprotica medicamenta desiderant. Adhiberi solent ex aqua
decocta hae stirpes a manipulo semisse ad manipulum unum.

2395. ASPLENIUM trichomanoides.

Asplenium frondibus pinnatis: pinnis subrotundis crenatis. LINN. *syst. 12. p. 690.*

Trichomanes fronde pinnata, foliolis subrotundis crenatis. GLEDITZ. *apud BOHEM. lips.*

723. SCOP. Fl. Carn. p. 169.

Trichomanes, sive *Polytrichum officinarum*. BAUH. pin. p. 356. TOURN. inst. p. 539.
Asplenium trichomanes. SCOP. Fl. Carn. ed. 2. p. 292. n. 1263.

Trichomane. MATTH.

OFF. *Polytrichum*, *Adiantum rubrum*, s. *Trichomanes*.

Loc. Ubique locis saxosis, & ad vias in otis sylvarum, tum etiam e rupium fissuris, sive in montibus, sive in alpibus. PERENNE.

Obs. *Trichomanes* foliis eleganter incisis TOURN. tab. 315. F. F., quod in alpibus nascitur, aut est insignis varietas ASPLENII *Trichomanoidis*, aut distincta species.

2396. ASPLENIUM *Ruta muraria*.

Asplenium frondibus alternatim decompositis, *foliolis cuneiformibus crenulatis*. LINN spec. p. 1541. Huds. 386.

Asplenium foliis laxe ramosis, *ramis secundis trifoliis*, *superioribus semitrilobis*, *lobis rhomboideis circumserratis*. HALL. hist. n. 1691.

Acrosticum fronde ramosa divisa, *foliolis subrotundis ternato-connexis*. GLEDITZ. apud BOHEM. Lips. 712. SCOP. Fl. Carn. p. 168.

Ruta muraria. BAUH. pin. p. 356. BAUH. hist. III. 753. TOURN. inst. p. 541.

Asplenium murorum. LAM. Fl. Franc. tom. 1. p. 28.

Loc. Ubique ad muros vetustos, & sepes. PERENNE.

2397. ASPLENIUM *nigrum*.

Asplenium frondibus subtripinnatis, *foliolis alternis*, *pinnis lanceolatis inciso-serratis*. LINN. spec. p. 1541.

Asplenium foliis triangularibus, *pinnis pinnatis*, *pinnulis semipinnatis*, *lobulis ovatis serratis*. HALL. hist. n. 1692.

Asplenium adiantum nigrum. SCOP. Fl. Carn. ed. 2. n. 1264.

Adiantum foliis longioribus pulverulentis, *pediculo nigro*. BAUH. pin. p. 355.

Adiantum nigrum officinarum. BAUH. hist. III. p. 742.

Filicula, quae *adiantum nigrum officinarum pinnulis obtusioribus*. TOURN. inst. p. 542.

Asplenium nigrum. LAM. Fl. Franc. tom. 1. p. 28.

Loc. Locis lapidosis in montibus di Pirossasco, & di San Michele della Chiusa, & ad sepes in agro Cilianensi provenire affirmat Cl. BELLARDI. PERENNE.

POLYPODIUM. LINN. gen. n. 1043., syst. n. 1179. TOURN. tab. 316.

Fructificationes in punctis subrotundis, sparsis per discum frondis.

2398 POLYPODIUM *vulgare*.

Polypodium frondibus pinnatifidis: *pinnis oblongis subserratis obtusis*, *radice squamata*. LINN. spec. p. 1544. SCOP. Fl. Carn. ed. 2. n. 1266.

Polypodium foliis pinnatis lanceolatis, *radice squamata*. HALL. hist. n. 1696.

Polypodium fronde pinnata: *pinnis lanceolatis indivisis serrulatis alternis*, *coronato-sessilibus*. ROY. Lugdb. 499.

Polypodium vulgare. BAUH. pin. 359. PLUM. fil. 27. tab. A. f. 2.

Polypodium majus. DOD. pempt. 464.

Loc. Ubique in sylvis montanis, & collinis, atque saepe ad radices arborum. PERENNE.

VIR. Radices POLYPODII in usum medicum recipiuntur, gustu subdulces sunt, nauseosae tamen; vires habent, quibus coacta resolvunt, abstergent, atque etiam alvum cent. Speciatim laudatur radix POLYPODII in obstructionibus viscerum imi ventris, atque ingredi solet apozemata, quae in dictis morbis adhibentur. Dosis est ab uncia semisse ad unciam unam, & semis.

2399. POLYPODIUM *Lonchitis*.

Polypodium frondibus pinnatis, *pinnis lunulatis ciliato-serratis declinatis*, *stipitibus stri-gosis*. LINN. spec. p. 1548.

Polypodium foliis pinnatis, pinnis ciliatis dentatis appendiculatis. HALL. hist. n. 1711.
Pteris fronde pinnata lanceolata, foliolis lunulatis ciliato-serratis, petiolo strigoso.
 GLEDITZ. apud BOHEM. Lips. 722.
Lonchitis aspera. BAUH. pin. 359. TOURN. inst. p. 538.
Loc. Locis lapidosis, & umbrosis montium, & alpium frequenter occurrit. PERENNE.

2400. POLYPODIUM aculeatum.

Polypodium frondibus bipinnatis, pinnulis lunulatis ciliato-dentatis, stipite strigoso. LINN.
 spec. p. 1522.
Polypodium pinnis pinnatis ciliatis serratis appendiculatis. HALL. hist. n. 1712.
Polypodium fronde bipinnata, pinnis lanceolato-dentato-ciliais, stipite strigoso. HUDS.
 p. 389. n. 9.
Polypodium fronde duplicato-pinnata, foliolis lunulatis dentatis, petiolo strigoso. ROY.
 Lugdb. p. 500. n. 6.
Filix aculeata major. BAUH. pin. 358. prodr. 151.
Loc. Iisdem locis ut supra. PERENNE.

2401. POLYPODIUM phaeopteris.

Polypodium frondibus subbipinnatis: foliolis infimis reflexis, paribus pinnula quadran-
gulari coadunatis. LINN. spec. p. 1550.
Polypodium foliis pinnatis reflexis, pinnulis ovatis hirsutis, primis cum nervo conflu-
tibus. HALL. hist. n. 1698.
Loc. Passim locis umbrosis montanis, & subalpinis. PERENNE.

2402. POLYPODIUM dryopteris.

Polypodium frondibus supradecompositis: foliolis ternis bipinnatis. LINN. spec. p. 1555.
Polypodium pinnis pinnatis conjugatis, pinnulis ovatis obtusis crenatis. HALL. hist. n. 1699.
Filix ramosa minor pinnulis dentatis. BAUH. pin. 358.
Filix pumila saxatilis. CLUS. hist. 2. p. 212.
Loc. Frequens in sylvis saxosis umbrosis subalpinis: frequentissima circa thermas
Valderii, atque in alpibus Valdensium. Etiam in agro Taurinensi extra moenia
urbis muris Septentrioni expositis innasci visa est a Cl. BELLARDI. PERENNE.

2403. POLYPODIUM cristatum.

Polypodium frondibus subbipinnatis, foliolis ovato-oblongis, pinnis obtusiusculis, apice
acuto-serratis. LINN. spec. p. 1551.
Filix mas ramosa pinnulis dentatis. GER. em. 1129. PLUK. phyt. 181. fig. 2.
Loc. In sylvis umbrosis montanis, & subalpinis. PERENNE.

2404. POLYPODIUM Filix mas.

Polypodium frondibus bipinnatis, pinnis obtusis crenulatis, stipite paleaceo. LINN. spec.
 p. 2551.
Polypodium pinnis pinnatis obtusis dentatis. HALL. hist. n. 1701.
Pteris fronde duplicato-pinnata, foliolis obtusis crenulatis, petiolo strigoso. GLEDITZCH.
 apud BOHEM. Lips. 718. SCOP. Fl. Carn. p. 170.
Filix mas pinnulis cristatis. VAILL. tab. 9. f. 2.
Filix mas non ramosa dentata. BAUH. pin. p. 358.
Felce maschio. MATTH.
 OFF. Filix mas.
Loc. In sylvis subhumidis umbrosis collium, & montium passim. PERENNE.

VIR. Radix Filicis maris celebris est nostris temporibus propter Noufferianum spe-
 cificum promulgatum, atque utilis vere reperta ad Taeniam expellendam: Vide
Précis du traitement contre la Tenia à Paris 1775.

2405. POLYPODIUM Pontederae N.

Polypodium pinnis paucis, semipinnatis, brevissimis acute serratis. HALL. hist. n. 1702.
Filicula alpina foliis rotundioribus, & crenatis. PONT. compend. p. 19. SEGU. suppl.
 p. 54. tab. 1. f. 2.
Loc. In sylvis umbrosis ad thermas Vinadii legi. PERENNE.

2406. POLYPODIUM molle N.

Polypodium pinnis pinnatis, pinnulis ovatis obtusis dentatis, dentibus imis bifidis. HALL.
hist. n. 1733.

Filix mollis, seu glabra, vulgari non ramosae accedens. BAUH. hist. III. p. 738. VAILL.
p. 53. tab. 9. fig. 4.

Filix non ramosa alpina foliolis, quae ad alas, rotundioribus, omnibus autem dentatis.
PONT. comp. p. 13. SEGU. suppl. p. 53. tab. 1. fig. 1.

Loc. Nascitur ad fontium scaturigines, & secus lente fluentes aquas. Secus Padum
etiam reperit Cl. BELLARDI. PERENNE.

2407. POLYPODIUM Filix foemina.

Polypodium fronde bipinnata, pinnulis lanceolatis pinnatifidis acutis. LINN. syst. 12.
p. 693.

Polypodium pinnis pinnatis, pinnulis lanceolatis semipinnatis, lobis acute bisectis. HALL.
hist. n. 1704.

Polypodium filix foemina. SCOP. Fl. Carn. ed. 2. p. 295.

Felce femina. MATTH.

OFF. Filix foemina.

Loc. In sylvis umbrosis collum, & montium frequens. PERENNE.

2408. POLYPODIUM rhaeticum.

Polypodium frondibus bipinnatis: foliolis, pinnisque remotis lanceolatis, serraturis acuminatis. LINN. spec. p. 1552.

Polypodium pinnis pinnatis, laxe divisis, pinnulis semipinnatis acutis. HALL. hist.
n. 1708.

Polypodium fronde bipinnata, foliolis, pinnisque remotis lanceolatis, serraturis acuminate. HUDES. Fl. Angl. p. 390.

Filix rhaetica tenuissime denticulata. BAUH. hist. III. p. 740. TOURN. inst. p. 537.

OFF. Adianthum album,

Loc. Frequens ad vias profundas inter saxa in collibus, & montibus, atque saepe
prodit e rupium fissuris locis subalpinis. PERENNE.

2409. POLYPODIUM alpinum. LAM. Fl. Franc. tom. 1. p. 22.

Polypodium pinnis pinnarum pinnatis laxissime divisis, lobulis obtusis dentatis. HALL.
hist. n. 1709.

Filicula alpina crispa. BAUH. pin. 358. SEGU. suppl. tab. 1. f. 3. p. 55.

Loc. In editioribus rupibus alpium Savinae, montis Cenisii, & vallis di Locana. In
alpibus di Viù, & Ussey reperit Cl. BELLARDI. PERENNE.

2410. POLYPODIUM montanum. LAM. Fl. Franc. tom. 1. p. 23.

Polypodium triplicato-pinnatum: pinnulis tertiiis semipinnatis; lobulis bifidis. HALL. hist.
tom. 3. n. 1710.

Filix montana ramosa minor argute denticulata. VAILL. 53.

Filix alpina myrrhidis facie Cambrobritannica. PLUK. tab. 89. f. 4.

Filix rhaetica tenuissime divisa. BAUH. hist. III. p. 740.

Loc. Locis umbrosis humidis montis Cenisii, & supra Gros Caval. Cl. BELLARDI
circa Pralugnan. PERENNE.

2411. POLYPODIUM fragile.

Polypodium frondibus bipinnatis, foliolis remotis, pinnulis subrotundis incisis. LINN. spec.
p. 1553.

Polypodium pinnis pinnatis, laxe divisis, pinnulis semipinnatis, lobulis subrotundis den-
tatis. HALL. hist. n. 1707.

Filix saxatilis caulinco tenet fragili. PLUK. alm. 150. tab. 180. f. 5.

Filix saxatilis non ramosa nigris maculis punctata. BAUH. pin. 358.

Polypodium album. LAM. Fl. Franc. tom. 1. p. 21.

Loc. Locis montanis inter saxa secus vias nascitur. Locis umbrosis collum Cana-
picensium frequens esse animadvertisit Cl. BELLARDI. PERENNE.

2412. POLYPODIUM regium.

Polypodium frondibus bipinnatis: foliolis suboppositis: pinnis alternis laciniatis. LINN. spec. p. 1553.

Filix regia fumariae pinnulis. VAILL. Paris. p. 52. tab. 9. f. 1.

Loc. Locis saxosis ad fontum scaturigines inter Giaveno, & Quasse. PERENNE.

2413. POLYPODIUM fontanum.

Polypodium frondibus pinnatis laciniatis, foliolis subrotunde argute incisis, stipite levi. LINN. syst. 12. p. 693.

Polypodium duriusculum pinnis laxe pinnatis, pinnulis bidentatis, & tridentatis argutis. HALL hist. n. 1706.

Polypodium frondibus bipinnatis, foliolis argute incisis, inferioribus subpalmatis, stipite laevi. GOU. illustr. p. 80.

Filicula montana minor. BAUH. pin. 358.

Loc. Prodit e rupium fissuris prope Moutiers, & in monte S. Bernardi. Supra Ussey similibus locis legit Cl. BELLARDI. PERENNE.

2414. POLYPODIUM thelipteris.

Acrosticum (thelipteris) frondibus pinnatis: pinnis pinnatifidis integerrimis. LINN. spec. p. 1528. HUDS. Fl. Angl. p. 384.

Filix mollis, seu glabra vulgari mari non ramosae accedens. BAUH. hist. 730. tab. 731. fig. 1.

Polypodium pteroides. LAM. Fl. Franc. tom. 1. p. 18.

Loc. Abunde circa lacum di Candia, & Vivrone. In agro etiam Vercellensi locis palustribus frequenter occurtere adnotavit Cl. BELLARDI. PERENNE.

ACROSTICUM. LINN. gen. n. 1037. syst. n. 1173.

Fructificationes discum totum frondis tegentes.

2415 ACROSTICUM septentrionale.

Acrosticum frondibus nudis linearibus laciniatis. LINN. spec. p. 1524.

Acrosticum caule bis bifurcato. HALL. hist. tom. 3. n. 1714.

Filicula saxatilis, corniculata. TOURN. inst. p. 542.

Filix saxatilis corniculata. BAUH. pin. 358.

Filix saxatilis Tragi. BAUH. hist. III. 755.

Loc. Nihil vulgatus ad rupes locis montanis. PERENNE.

2416. ACROSTICUM marantae.

Acrosticum frondibus subpinnatis: pinnis opposito-coadunatis subtus hirsutissimis basi subdentatis. LINN. spec. p. 1527.

Asplenium ramosum. TOURN. inst. p. 544.

Lonchitis folio ceterach. BAUH. pin. p. 359.

Lonchitis aspera marantae. BAUH. hist. III. 745.

Loc. Inter Lanze, & Viù abunde: inter Varallo, & Allagna; circa Eporediam, Plosascum. Cl. BELLARDI secus Duriam in saxosis prope la Rocca di Villareggia. Ignatius MOLINERI inter Superga, & Baudissè; non infrequens ad rupes montium subalpinorum locis apricis. PERENNE.

ADIANTHUM. LINN. gen. n. 1044. syst. n. 1180. TOURN. tab. 317.

Fructificationes in maculis terminalibus, sub replicato margine frondis.

2417 ADIANTHUM capillus veneris.

Adianthum foliis decompositis, foliolis alternis, pinnis cuneiformibus lobatis pedicellatis.

LINN. spec. p. 1558. SCOP. Fl. Carn. ed. 2. p. 299.

Adianthum petiolis ramosis, frondibus flabelliformibus lobatis. HALL. hist. tom. 3. n. 1713.

Adianthum coriandrifolium. LAM. Fl. Franc. tab. 1. p. 29.

Adianthum foliis coriandri. BAUH. pin. p. 355. TOURN. inst. 543.

Adianto. MATTH.

OFF. Capillus veneris.

VERN. Capel venere.

Loc. Ad rupes, & fontium scaturigines locis a sole minime percussis; secus Padum non infrequens, multo vulgatus sive in pratis, sive in rupibus Liguria, & collum maritimorum. PERENNE.

VIR. Haec inter praestantiores capillares herbas habetur. Extat in officinis syrupus capillorum veneris laudatus in tussi, morbisque pectoris. Nihil vere utilis haec planta promittit: vim aliquam, sed levem tonicum, & adstringentem possidet. Virtus emmenogoga tribuitur, at sine vero fundamento, in fibrarum laxitate aliquam fortasse dare poterit utilitatem. Idem judicium ferendum est de ADIANTHO nigro, & albo, ruta muraria, & Trichomane, quae stirpes solent a Pharmacopaeis Capillo veneri substitui, ac inter capillares herbas etiam enumerantur.

MARSILEA. LINN. ZALUZIANSKIA. NECKER. act. palat. vol. 3. p. 303.

Fl. masc. Per gemmas planta haec certissime se propagat: fructificationem videre nobis datum adhuc non fuit: corpuscula ad basim radicis nasci in loculis semina continentia relatum est.

²⁴¹⁸ **MARSILEA quadrifolia.**

Marsilea foliis quaternis. LINN. syst. 12. p. 695.

Lemna. HALL. hist. tom. 2. n. 1608.

Lenticula palustris quadrifolia. BAUH. pin. 362.

Lens palustris quadrifolia. BAUH. hist. III. p. 785. MORIS. hist. 3. p. 619. s. 15. tab. 4. f. 5.

Lens palustris altera. CAM. epit. 853.

Loc. Circa lacus Eporedienses nascitur. PERENNIS.

SALVINIA. MICHEL. gen. 107. tab. 58.

Fl. masc. Tubercula foliorum non videntur ulla ratione ad masculinos flores pertinere. Ad radicis initium, & primas divisiones adsunt sphaerulae incerti numeri molliter echinatae, granula, sive semina continentes.

²⁴¹⁹ **SALVINIA natans.**

Salvinia vulgaris aquis innatans, foliis subrotundis, punctatis, laete virentibus. MICH. gen. 107. tab. 58.

Marsilea foliis oppositis simplicibus. LINN. syst. 12. p. 696.

Lenticula palustris latifolia punctata. BAUH. pin. 362.

Lens palustris patavina. BAUH. hist. III. p. 785.

Loc. Circa lacus Eporedienses non modo nascitur, verum etiam in fossis aquarum stagnantium. Etiam secus il Po morto, & locis paludosis prope Vinovo, alibique provenit.

PILULARIA. LINN. gen. n. 1047. syst. n. 1183.

Masculi flores in linea pulverulenta sub folio, Foemina ad radicem posita est globus quadrilocularis, polyspermus.

²⁴²⁰ **PILULARIA globulifera.** LINN. syst. 12. p. 697.

Pilularia palustris juncifolia. VAILL. Paris. 159. tab. 15. f. 6. DILL. musc. 538. tab. 79. f. 1.

Graminifolia palustris repens, vasculis granorum piperis aemulis. RAJ. hist. 1325. angl. 3. p. 136. MORIS. hist. 3. p. 608. s. 15. tab. 7. f. 49.

Muscus aureus capillaris palustris, inter folia folliculis rotundis quadripartitis. PLUK.
alm. 246. tab. 48. f. 1.

Loc. Thomas PRIM communicavit lectam in paludosis circa Frossasco, & la Mar-saja. Petrus MOLINERI in fossis aquarum stagnantium locis calidioribus non infrequentem esse observavit.

MUSCI

LYCOPODIUM. LINN. gen. n. 1049. syst. n. 1185.

Anthera bivalvis, sessilis. Calyptra nulla.

2421 LYCOPODIUM clavatum.

Lycopodium foliis sparsis filamentosis, spicis teretibus pedunculis, geminis. LINN. spec. p. 1564.

Lycopodium ramis prolixis, spicis petiolatis gemellis, foliis linearibus, pilo aristatis. HALL. hist. tom. 3. n. 1722.

Lycopodium (officinale) surculo vago reptante ramoso terminali erecto, imbricato, dichotomo, capitulifero. NECKER. Meth. musc. p. 150. n. 8.

Lycopodium vulgare pilosum, amfragosum, & repens. DILL. hist. musc. p. 441. tab. 58. f. 1.

Muscus terrestris clavatus. BAUH. pin. 360.

VERN. Braje d' Ours.

Loc. Passim in sylvis collinis, & montanis. PERENNE.

2422 LYCOPODIUM selaginoides.

Lycopodium foliis sparsis ciliatis lanceolatis, spicis solitariis terminalibus foliosis. LINN. spec. p. 1565. HUDES. Fl. Angl. p. 395.

Lycopodium spicis sessilibus, foliis ovato-lanceolatis serratis confertis. HALL. hist. tom. 3. n. 1717. tab. 45. f. 1.

Lycopodium (selaginoides) surculo decumbente sparso: terminali erecto, alis capitulifero, foliis lanceolatis ciliatis recurviusculis. NECKER. Meth. musc. p. 148. n. 6.

Selaginoides foliis spinosis. DILL. hist. musc. p. 460. tab. 68.

Muscus terrestris repens, clavis singularibus, foliolis erectis. SCHEUCHZ. it. alp. tom. 1. p. 43. tab. 6. f. 1.

Lycopodium ciliatum. LAM. Fl. Franc. tom. 1. p. 32.

Loc. Frequens locis spongiosis alpium. PERENNE.

2423. LYCOPODIUM selago.

Lycopodium foliis sparsis ocreifariis, caule dichotomo erecto fastigiato, floribus sparsis. LINN. spec. p. 1565.

Lycopodium spica sessili, foliis linearibus, lanceolatis confertis. HALL. hist. tom. 3. n. 1716.

Lycopodium (selago) surculo erecto, dichotomo capitulifero, primordialibus decidentibus sparsis. NECKER. Meth. musc. p. 148. n. 5.

Lycopodium selago SCOP. Fl. Carn. ed. 2. n. 180.

Selago vulgaris abietis rubrae facie. DILL. hist. musc. p. 435. tab. 56. f. 1.

Muscus erectus ramosus saturate viridis. BAUH. pin. 360.

Lycopodium densum. LAM. Fl. Franc. tom. 1. p. 33.

Loc. Vulgaris locis montanis, & alpinis humidis, & sylvosis. PERENNE.

2424. LYCOPODIUM annotinum.

Lycopodium foliis sparsis quinquefariis subserratis, surculis annotino-articulatis, spicis terminalibus glabris erectis. LINN. spec. p. 1566. HUDES. Fl. Angl. p. 394.

Lycopodium ramis prolixis, spicis sessilibus, foliis linearibus, subserratis. HALL. hist. tom. 3. n. 1720.

Lycopodium (annotinum) surculo reptante adscendente repetito: terminali tereti solitario, capitulifero sessili, foliis serrulatis patulo-deflexis. NECKER. Meth. musc. p. 146. n. 2.

Lycopodium elatius juniperinum, clavis singularibus sine pediculis. DILL. hist. musc. p. 455. tab. 63. f. 9.

Lycopodium annotinum. SCOP. Fl. Carn. ed. 2. p. 303. n. 1282.

Lycopodium juniperifolium. LAM. Fl. Franc. tom. 1. p. 33.

Loc. In sylvis subalpinis umbrosis non infrequens. PERENNE.

2425. LYCOPODIUM alpinum.

Lycopodium foliis quadrifariam imbricatis acutis, caulis erectis bifidis, spicis sessilibus teretibus. LINN. syst. 12. p. 698. HUDS. fl. angl. p. 394.

Lycopodium spicis sessilibus, foliis lanceolatis adpressis, utrinque ternatis. HALL. hist. tom. 3. p. 21. n. 1719.

Lycopodium (alpinum) surculo adulto reptante, caeteris imbricato-fasciculatis terminalibus, capituliferis erectis dichotomis. NECKER. Meth. musc. p. 147. n. 4.

Lycopodium Sabinae facie. DILL. hist. musc. p. 445. tab. 58. f. 2.

Loc. In monte Cenisio non infrequens, atque in Sabaudia loco dicto entre les deux Eaux. In sterilibus elatioribus di Viù Cl. BELLARDI loco dicto Pianfium. PERENNE.

2426. LYCOPODIUM complanatum.

Lycopodium foliis bifariis connatis, superficialibus solitariis, spicis geminis pedunculatis. LINN. spec. p. 1567.

Lycopodium spicis petiolatis, quaternis, caulis complanatis, foliis adpressis. HALL. hist. tom. 3. n. 1723.

Lycopodium surculo erecto, continuato compresso, terminalibus capituliferis, dichotomo-spiciformibus. NECKER. Meth. musc. p. 145. n. 1.

Lycopodium digitatum, foliis arboris vitae, spicis bigemellis teretibus. DILL. hist. musc. p. 448. tab. 59. f. 3.

Lycopodium complanatum. SCOP. Fl. Carn. ed. 2. p. 303. n. 1281.

Loc. In sylvis apricis abiegnis non infrequens, abunde in valle Ursina, jugis l'Argentera supra Rodoret, & in valle Pragellas. PERENNE.

2427. LYCOPODIUM helveticum.

Lycopodium foliis bifariis patulis: superficialibus distichis, spicis geminis pedunculatis. LINN. spec. p. 1568. SCOP. Fl. Carn. p. 164. n. 4.

Lycopodium (helveticum) surculo reptante ramoso: terminali erecto dichotomo capitulifero. NECKER. Meth. musc. p. 147. n. 3.

Lycopodioides denticulatum pulchrum repens spicis pediculis insidentibus. DILL. musc. p. 465. tab. 64. fig. 2.

Muscus pulcher, parvus, repens. BAUH. hist. III. p. 765.

Loc. Nihil frequentius in pascuis subhumidis alpium, atque etiam ad montes, & colles descendit. PERENNE.

SPHAGNUM. LINN. gen. n. 1051. syst. n. 1187.

Anthera operculata: ore ciliata. Calyptra nulla.

2428 SPHAGNUM palustre.

Sphagnum ramis deflexis. LINN. spec. p. 1569.

Sphagnum cauliferum ramis teretibus pendulis. HALL. hist. tom. 3. n. 1724.

Sphagnum palustre. SCOP. Fl. Carn. ed. 2. p. 305.

Hypnum (cubile) ramis lateralibus deflexis, primordialibus subrotundis, terminalibus congestis. NECKER. Meth. musc. p. 188. n. 45.

Muscus palustris in ericetis nascens. VAILL. paris. p. 139. tab. 23. f. 3.

Loc. Ubique locis spongiosis sive in alpibus, sive in montibus. PERENNE.

2429. SPHAGNUM arboreum.

Sphagnum ramosum repens, antheris lateralibus. LINN. spec. pl. p. 1570.

Hypnum (polyccephalon) surculo ramoso sparso, capitulis lateralibus secundis, margine ciliatis. NECKER. Meth. musc. p. 190.

Sphagnum heteromallum polycephalon. DILL. hist. musc. 248. tab. 32. f. 6.

Loc. Non infrequens supra truncos arborum. PERENNE.

PHASCUM. LINN. gen. n. 1052. syst. n. 1189.

Anthera operculata: ore ciliata. Calyptra minuta.

2430. PHASCUM acaulon.

Phascum acaule anthera sessili, foliis ovatis acutis. LINN. syst. 12. p. 699.

Sphagnum acaulon, foliis ovato-lanceolatis, pilo aristatis. HALL. hist. tom. 3. n. 1726.

Bryum (bulbiforme) capitulis globosis nitidis, calyptra basi dilatata, primordialibus bulbosis. NECKER. Meth. musc. p. 230.

Phascum capsula globosa, foliis conniventibus, ovatis, diaphanis. NECKER. Act. Palat. p. 450.

Phascum acaule, anthera sessili, foliis ovatis imbricatis. HUDS. p. 396. n. 1.

Sphagnum acaulon bulbiforme majus. DILL. hist. musc. p. 251. tab. 32. f. 11.

Muscus trichoides acaulos minor latifolius. VAILL. paris. p. 128. tab. 27. f. 2.

Loc. In agris requietis exeunte hyeme frequens.

2431. PHASCUM subulatum.

Phascum acaule anthera sessili, foliis subulato-setaceis patulis. LINN. spec. p. 1570.

Phascum caulescens, foliis lanceolato-linearibus patulis. SCREBER. de Phasco p. 8. n. 1. Spicil. p. 71. n. 777.

Bryum (erycetorum) capitulis subsessilibus, ovoideis, calyptra conica; primordialibus plumosis. NECKER. Meth. p. 231. sp. 43.

Phascum acaule anthera sessili, foliis subulatis patentibus. HUDS. p. 397. n. 2.

Sphagnum acaulon trichoides. HALL. hist. tom. 3. n. 1727.

Sphagnum acaulon trichoides. DILL. hist. musc. p. 251. tab. 32. f. 10.

Muscus trichoides minor acaulos capillaceis foliis. VAILL. paris. p. 128. tab. 29. f. 4.

Loc. Ubique ad aggeres, atque etiam in agris sub fine hyemis.

BUXBAUMIA. LINN. syst. 12. n. 1188.

Anthera operculata, hinc membranacea. Calyptra caduca (SCHMIDEL.); intra operculum sacculus pollinis.

2432. BUXBAUMIA aphylla LINN. spec. p. 1570.

Buxbaumia caulescens aphylla. HALL. hist. tom. 3. n. 1728.

Buxbaumia (caulescens) bulbo villis tecto. SCHMID. diss. p. 25. sp. 1.

Muscus capillaceus aphyllus capitulo crasso bivalvi. DILL. hist. musc. p. 477. tab. 68. f. 5.

Loc. In corticibus circa Tendam lecta est, mihiique communicata.

POLYTRICHUM. LINN. gen. n. 1055. syst. n. 1192.

Anthera operculata, apophysi minime insidens. Calyptra villosa.
Stella feminea in distincto individuo.

2433. POLYTRICHUM commune.

Polytrichum caule simplici, anthera parallelepipedata. LINN. spec. p. 1573.

Polytrichum surculo capitulifero, simpliciusculo, stelifero, annotino-articulato, capitulis adultis, tetrahedris, obliquis. NECKER. Meth. musc. p. 124. n. 7.

Mnium calyptris villosis, foliis serratis, capsulis quadrangulis, disco insidentibus. HALL. hist. tom. 3. p. 50. n. 1835.

Polytrichum quadrangulare vulgare, yuccae foliis serratis. DILL. hist. musc. p. 420. tab. 54. f. 1.

Muscus juniperifolius, capitulo quadrangulo. VAILL. paris. p. 131. tab. 33. f. 8.
Loc. Nihil frequentius in sylvis ubique.

2434. POLYTRICHUM alpinum.

Polytrichum caule ramosissimo, pedunculis terminalibus. LINN. spec. p. 1573.
Polytrichum foliis serratis, capsulis ovatis, basi turbinatis. HALL. hist. tom. 3. n. 1800.
tab. 46. f. 6.
Polytrichum (alpinum) surculo ramosissimo, setis terminalibus, capitulo ovato obliquo.
NECKER. Meth. musc. p. 120. n. 3.
Polytrichum alpinum ramosum, capsulis e summitate ellipticis. DILL. hist. musc. p. 427.
tab. 55. f. 4.
Loc. In sylvis apricis montanis, & subalpinis frequentissime occurrit.

2435. POLYTRICHUM urnigerum.

Polytrichum caule ramosissimo, pedunculis axillaribus. LINN. spec. p. 1573.
Bryum caule ramoso ex alis florigero, foliis serratis, capsulis cylindricis. HALL. hist.
tom. 3. n. 1801.
Polytrichum (urnigerum) surculo ramosissimo, setis lateralibus, capitulo erecto acumi-
nato. NECKER. Meth. p. 120. sp. 2.
Polytrichum ramosum, setis ex alis urnigeris. DILL. hist. musc. p. 427. tab. 28. f. 13.
Muscus ramosus erectus, calyptra villosa. VAILL. paris. p. 131. tab. 28. f. 13.
Polytrichum axillare. LAM. Fl. Franc. tom. 1. p. 43.
Loc. In sylvis alpium di Viù, di Locana, & Tarantasia frequens est.

MNIUM. LINN. gen. n. 1056. syst. n. 1193.

Anthera operculata. Calyptra laevis. Fem. capitulum nudum, pulverulentum, remotum.

2436 MNIUM pellucidum.

Mnium caule simplici, foliis ovatis. LINN. spec. p. 1574.
Mnium caule simplicissimo, foliis ovato-lanceolatis, seta fungifera foliosa. HALL. hist.
tom. 3. n. 1853.
Mnium capitulo sphaero-phylloque distincto, surculis simplicibus, primordialibus plumosis.
NECKER. Meth. musc. p. 233. n. 1.
Mnium serpilli foliis tenuibus pellucidis. DILL. hist. musc. p. 232. tab. 31. f. 2.
Mnium perangustis, & brevibus foliis. BUXB. comm. acad. petrop. tom. 3. p. 273.
tab. 14. f. 2. SCHMIED. p. 12. tab. 3.
Muscus coronatus minimus, capillaceis foliis, capitulis oblongis. VAILL. paris. p. 130.
tab. 24. f. 7.
Loc. Ubique in umbrosis subhumidis, praesertim sylvosis.

2437. MNIUM fontanum.

Mnium caule simplici, geniculis inflexo. LINN. spec. p. 1574.
Mnium caulinibus teretibus, erectis, ex vertice multifidis. HALL. hist. tom. 3. p. 55. n. 1851.
Mnium capsulis subrotundis, pedunculis radicalibus. SCOP. Fl. Carn. p. 130. n. 6. ed.
2. p. 313. n. 1294.
Bryum surculo simplici, tereti, capitulis obliquis subrotundis. NECKER. Meth. musc. p.
209. n. 21.
Bryum antheris obliquis, subrotundis, caule simplici, geniculis inflexo. HUDES. Fl. Angl.
p. 404. n. 3.
Bryum palustre, scapis teretibus, stellatis, capsulis magnis subrotundis. DILL. hist. musc.
p. 340. tab. 44. f. 1.
Muscus stellatus palustris, viticulis longioribus, & habitioribus, foliis acutis imis. MICH.
gen. plant. p. 108. tab. 59. f. 4.
Muscus capillaceus tenuissimus, pediculo longissimo purpurascente, capitulo rotundiore.
VAILL. paris. p. 134. tab. 24. f. 10.
Loc. Locis spongiosis ad fontium scaturigines ubique.

2438. MNIUM palustre.

- Mnium caule dichotomo, foliis subulatis.* LINN. spec. p. 1574.
Mnium caulinibus rubiginosis bipartitis, foliis lanceolatis mollibus, capsulis cylindricis acuminatis. HALL. hist. tom. 3. n. 1855.
Bryum surculo erecto dichotomo, stipitibus axillaribus capituliferis, capsulis obliquis. NECKER. Meth. musc. p. 210. n. 22.
Mnium majus, ramis longioribus bifurcati. DILL. hist. musc. p. 233. tab. 31. f. 3.
Muscus palustris &c. VAILL. paris. p. 135. tab. 2. f. 1.
Loc. In pratis spongiosis, atque ad fontium scaturigines in agro Pedemontano.

2439. MNIUM androgynum.

- Mnium caule ramoso, androgynum.* LINN. spec. p. 1574.
Mnium caule simplici, caulinis rosiferis subnudis. HALL. hist. n. 1854.
Mnium angustifolium capitulo pulverifero ovato, glabro, foliato, globoso, surculis simplicibus, ramosisque. NECKER. Meth. musc. p. 234. n. 2.
Mnium caulinibus simplicibus aequalibus rectis. ROY. Lugd. p. 505. n. 2.
Mnium perangustis, & brevibus foliis. DILL. hist. musc. p. 230. tab. 3. f. 1.
Muscus tricoides parvus, capitulo glomerato, sive botryoide. MICH. gen. p. 108. tab. 59. f. 8. H. K.
Muscoides: muscus capillaris minimus, capitulo minimo pulverulento. VAILL. paris. tab. 29. f. 6.
Loc. Reperi in sylvis inter arcem Exilles, & jugum Assiette.

2440. MNIUM purpureum.

- Mnium caule dichotomo, axillis pedunculiferis, anthera erecta, foliis carinatis.* LINN. syst. 12. p. 700.
Bryum foliis lanceolatis, subulatis, capsulis erectis, operculis conicis. HALL. hist. n. 1816.
Bryum tenue stellatum, setis purpureis. DILL. hist. musc. 386. tab. 49. f. 51.
Muscus trichodes parvus, foliis musci vulgaris, capitulis longis acutis. MORIS. hist. 3. p. 628. s. 15. tab. 6. f. 4. 16.
Loc. In sylvis umbrosis occurrit.

2441. MNIUM hygrometricum.

- Mnium acaule anthera nutante, calyptra reflexa, tetragona.* LINN. spec. p. 1575.
Mnium foliis ovato-lanceolatis conniventibus, capsulis ovatis reflexis. HALL. hist. tom. 3. n. 1852.
Bryum acaule, capitulis turbinatis obtusis, siccitate tetragonis, seta arcuata, primordialis aggregatis. NECKER. Meth. musc. p. 211. n. 32.
Bryum capsulis pendulis obovatis, surculis simplicibus, foliis piliferis ovatis. SCOP. Fl. Carn. p. 146. n. 19. ed. 2. p. 320. n. 1303.
Bryum bulbiforme aureum, calyptra quadrangulari, capsulis pyriformibus nutantibus. DILL. hist. musc. p. 407. tab. 52. f. 75. bona.
Muscus capillaceus, folio rotundiore, capsula longa incurva. VAILL. paris. p. 135. tab. 26. f. 10.
Loc. In pascuis ad muros frequens est.

2442. MNIUM cirratum.

- Mnium foliis arefactione revolutis.* LINN. spec. p. 1576. POLLICH. hist. pl. n. 986.
Hypnum foliis capillaceis congestis, crispescientibus capsulis, ovato-cylindricis brevissime ciliatis. HALL. hist. n. 1786.
Bryum surculo ramoso, foliis linearibus siccitate contortis, capitulis erectis, cuspidatis. NEKER. Meth. musc. p. 213.
Bryum antheris erectis, foliis arefactione revolutis. HUDS. angl. p. 409. n. 19.
Bryum cirratum, & stellatum, tenuioribus foliis. DILL. hist. Musc. p. 379. tab. 48. f. 42.
Muscus muralis minimus roseus stellaris. VAILL. paris. p. 130. tab. 24. f. 8.
Loc. Nascitur locis umbrosis, & ad sepes in montanis.

2443. MNIUM hornum.

Mnium antheris pendulis, pedunculo curvato, surculo simplici, foliolis margine scabris.

LINN. spec. p. 1576.

Mnium foliis lanceolatis imbricatis, capsulis pendulis cylindricis obtusis. HALL. hist. tom. 3. n. 1846.

Bryum surculo capitulifero ramosiusculo, stellifero simplici, primordialibus plumulosis.

NECKER. Meth. musc. p. 215.

Bryum antheris oblongis nutantibus, pedunculo curvato, foliolis ovatis margine scabris.

HUDS. p. 415. n. 38.

Bryum stellare hornum sylvarum capsulis magnis nutantibus. DILL. hist. musc. p. 71.

tab. 51. n. 71.

Muscus capillaceus major stellatus. VAILL. paris. tab. 24. f. 4. 5.

Mnium stellatum. LAM. Fl. Franc. tom. 1. p. 39.

Loc. Passim locis sylvosis, & rupestribus humidis.

2444. MNIUM pyriforme.

Mnium antheris pendulis turbinatis, stipite filiformi, floribus femineis setiferis. LINN. spec. p. 1576.

Bryum (aureum) antheris pendulis turbinatis, stipite filiformi, foliis ensiformibus nitidis.

HUDS. p. 412. n. 28.

Bryum (aureum) foliis capillaceis, capsulis pyriformibus, pendulis, operculo brevissimo rotundato. SCHREB. spic. p. 81. n. 1042.

Bryum (rupeum) subacaule, capitulis turbinatis cernuis, seta flexuosa, operculis obtusis. NECKER. Meth. p. 220. n. 31.

Bryum trichoides aureum, capitulis nutantibus. DILL. hist. musc. p. 391. tab. 50 f. 60.

Loc. In rupibus passim inter Pinerolium, & l' Villar.

2445. MNIUM crudum.

Mnium antheris pendulis, calyptra recurvata, foliis pellucidis. LINN. spec. p. 1576.

Bryum surculo simplici, capitulis nutantibus, foliis intermediis latioribus, summis linearibus. NECKER. Meth. musc. p. 223. n. 34.

Bryum antheris oblongis pendulis, calyptra recurva, foliis ovatis, acutis, pellucidis,

HUDS. angl. 415.

Bryum pendulum hornum molle, foliis & lanceolatis, & gramineis. DILL. musc. p. 401. tab. 51. f. 70.

Loc. Sylvas, & pascua inhabitat.

2446. MNIUM polytrichoides.

Mnium calyptra villosa. LINN. spec. p. 1576.

Mnium acaulon calyptra villosa, foliis serratis, capsulis cylindricis erectis. HALL. hist. n. 1837.

Polytrichum (subrotundum) caule simplici, anthera subrotunda. HUDS. p. 400. n. 2.

Polytrichum (nanum) acaule, foliis integerrimis, capitulis subrotundis, erectis, mucronatis, stipite subflexuoso. NECKER. Meth. musc. p. 119. n. 1.

Polytrichum (aloefolium). SCOP. Fl. Carn. ed. 2. p. 309. n. 1290.

Polytrichum nanum, capsulis subrotundis galeritis, aloes folio non serrato. DILL. hist. musc. p. 428. tab. 55. f. 6.

Loc. In humidis sylvis inter la Veneria, & Rubianetta, tum in sylvaticis di Borgo Masino.

2447. MNIUM serpillifolium.

Mnium pedunculis aggregatis, foliis patentibus pellucidis. LINN. spec. p. 1577.

Mnium foliis ovatis integerrimis, capsulis pendulis, ovatis aristatis. HALL. hist. 3. n. 1845.

Bryum serpillifolium surculo simpliciusculo, capitulis subaggregatis cernuis, foliis obovatis, obtusis, nitidis, integerrimis. NECKER. Meth. musc. p. 216. n. 27.

Bryum antheris pendulis, pedunculis aggregatis, foliis patentibus pellucidis. HUDS. p. 416. n. 41.

Loc. In humidis sylvarum, & secus rivulos frequentissimum.

2448. MNIUM triquetrum.

Mnium foliis trifariis patulis subulato-lanceolatis carinatis. LINN. spec. p. 1578.

Mnium caulinibus praelongis, rubiginosis, foliis ovato-lanceolatis, capsulis ovatis pendulis. HALL. hist. n. 1849.

Bryum antheris oblongis, pendulis, foliis trifariis, subulato-lanceolatis, carinatis, surculis ramosis. HUDES. Angl. 416.

Bryum annotinum palustre capsulis ventricosis pendulis. DILL. hist. musc. p. 404. tab. 51. f. 72.

Muscus denticulatus lucens fluviafilis maximus ad ramorum apices adianthi capitulis ornatus. VAILL. paris. p. 135. tab. 24. f. 2.

Loc. Locis spongiosis, & subalpinis nascitur.

BRYUM. LINN. gen. n. 1057. syst. n. 1194.

Anthera operculata. Calyptra laevis. Filamentum e tubculo terminali ortum.

ANTHERIS SESSILIBUS

2449. BRYUM apocarpum.

Bryum antheris sessilibus terminalibus, calyptre minima. LINN. spec. p. 1579. Pollich. Palat. n. 995.

Hypnum caulinibus ramosis, foliis lanceolatis hirsutis, operculo aristato. HALL. hist. tom. 3. n. 1793.

Bryum surculo ramoso, foliis carinatis, acuminatis, capitulis sessilibus, ovatis, terminatis. NECKER. Meth. musc. p. 109. n. 8.

Bryum antheris erectis, terminalibus sessilibus, surculis ramosis. SCOP. Fl. Carn. p. 140. n. 8.

Sphagnum subhirsutum obscure virens, capsulis rubellis. DILL. hist. musc. p. 245. tab. 32. f. 4.

Muscus apocarpos hirsutus, saxis adnascens, capitulis obscure rubris. VAILL. paris. tab. 27. fig. 15. 18.

Loc. In saxosis montanis frequens.

2450. BRYUM striatum.

Bryum antheris sessilibus sparsis, calyptris striatis, sursumve pilosis. LINN. syst. 12. p. 701.

Bryum setis brevissimis alaribus, calyptris cylindricis villosissimis. HALL. hist. n. 1799.

Polytrichum bryi ruralis facie, capsulis sessilibus, majus. DILL. hist. musc. 430. tab. 55. f. 8.

Muscus apocarpos arboreus ramosus. VAILL. paris. 129. tab. 25. f. 5. 6.

Loc. Arborum corticibus innascitur.

ANTHERIS PEDUNCULATIS, ERECTIS.

2451. BRYUM pomiforme.

Bryum antheris erectis sphaericis. LINN. spec. p. 1580.

Bryum foliis subulatis, setis verticalibus, capsulis sphaericis. HALL. hist. tom. 3. n. 1803.

Bryum surculo erecto, capitulis lateralibus globosis. NECKER. Meth. musc. p. 208. n. 19.

Bryum capsulis erectis, sphaericis, pedunculis lateralibus, surculis ramosis, foliis linearibus. SCOP. Fl. Carn. p. 142. n. 12., ed. 2. p. 322. n. 1307.

Bryum capillaceum, capsulis sphaericis. DILL. hist. musc. p. 339. tab. 44. f. 1.

Muscus trichoides minimus sericeus capillaceus capitulis sphaericis. MORIS. hist. 3. p. 628. s. 15. tab. 6. f. 6. VAILL. paris. p. 129. tab. 24. f. 9. 12.

Loc. Ad rupes, & muros aqua lente fluente irriguos ubique.

2452. BRYUM pyriforme.

Bryum, antheris erectis obovatis, calyptra subulata, surculis acaulinibus, foliis ovatis muticis. LINN. spec. p. 1580.

Bryum caule brevissimo, foliis ovato-lanceolatis, capsulis erectis, ovatis, operculo brevi.
HALL. hist. tom. 3. n. 1832.

Bryum capitulis erectis turbinatis, operculo secedente truncatis. NECKER. Meth. musc. p. 197. n. 6.

Bryum capsulis erectis, obovatis, surculis simplicibus, foliis pellucidis, ovatis, glabris.
SCOP. Fl. Carn. p. 139. n. 5. ed. 2. p. 318. n. 1300.

Bryum serpillifolium, pellucidum, capsulis pyriformibus. DILL. hist. musc. p. 345. tab. 44. f. 6.

Muscus capillaceus minimus, capitulis pyriformibus turgidis. VAILL. paris. p. 129. tab. 29. f. 3.

Loc. In agris, & fossis humidis, & terra argillacea frequens.

2453. BRYUM extinctorium.

Bryum anthera erecta oblonga minori, calyptis laxis aequalibus. LINN. spec. p. 1581.

Bryum caule brevissimo, calyptra cylindrica. HALL. hist. tom. 3. p. 48. n. 1829.

Bryum surculo simplici, foliis ovatis, supremis patulis, capitulis erectis, subcylindricis,
calyptra basi dilatata. NECKER. Meth. musc. p. 207. n. 18.

Bryum calyptra extinctorii figura minus. DILL. hist. musc. p. 349. tab. 45. f. 8.

Muscus capillaceus minimus calyptra longa nitida conoidea. VAILL. paris. 137. tab. 26.
f. 1. TOURN. inst. p. 552.

Loc. In arenosis subhumidis ad rupes, & muros ex lapidibus sine glutine constructos.

2454. BRYUM subulatum.

Bryum antheris erectis subulatis, surculis acaulibus. LINN. spec. p. 1581.

Bryum caule brevissimo, foliis lanceolatis, capsulis longissimis, operculo praelongo. HALL.
hist. tom. 3. n. 1827.

Bryum capitulis subulatis, foliis superioribus acutis patentibus, primordialibus subradica-
libus. NECKER. Meth. musc. p. 194. n. 2.

Bryum antheris erectis subulatis, surculis simplicibus, foliis imberbibus. SCOP. Fl. Carn.
p. 137. n. 1. ed. 2. n. 320. n. 1304.

Bryum capsulis longis subulatis. DILL. hist. musc. p. 350. tab. 45. f. 10.

Muscus capillaceus corniculis longissimis incurvis. VAILL. paris. p. 133. tab. 25. f. 8.
Loc. Minime rarum est ad aggeres, & in pascuis subhumidis sylvarum.

2455. BRYUM rurale.

Bryum antheris erectiusculis, foliis piliferis recurvis. LINN. spec. p. 1581.

Hypnum caulinis erectis, foliis lanceolatis, pilo fluitante terminatis, capsulis erectis,
longe rostratis. HALL. hist. tom. 3. n. 1789.

Bryum surculo apicibus stellato, foliis recurvato-patulis, operculo capitulorum subulato.
NECKER. Meth. musc. p. 225. n. 36.

Bryum rurale unguiculatum hirsutum elatius, & ramosius. DILL. musc. p. 352. tab. 45.
f. 12.

Bryum rurale. SCOP. Fl. Carn. ed. 2. p. 323. n. 1308.

Muscus capillaris tectorum, densis cespitiibus nascens, capitulis oblongis, foliis in pilum
desinentibus. VAILL. paris. p. 133. tab. 25. f. 3.

Loc. Ubique frequens ad muros, & in tectis.

2456. BRYUM mutale.

Bryum antheris erectis, foliis piliferis rectiusculis, surculis simplicibus cespitosis. LINN.
spec. p. 1581.

Bryum caulinis brevissimis, foliis ovato-lanceolatis patulis, pilo terminatis, capsulis
aristatis. HALL. hist. tom. 3. n. 1825.

Bryum capitulis oblongis, erectis cuspidatis, foliis oblongis concavis piliferis. NECKER.
Meth. musc. p. 176. n. 5.

Bryum capsulis erectis oblongis, surculis simplicibus, foliis rectiusculis, piliferis, ovatis.
SCOP. Fl. Carn. p. 138. n. 4. ed. 2. p. 317. n. 1299.

Bryum tegulare humile pilosum, & incanum. DILL. hist. musc. p. 355. tab. 45. f. 14.

Muscus muralis omnium vulgatissimus, villosus. VAILL. paris. p. 133. tab. 24. f. 15.
Muscus capillaris minor, capitulis erectis. MICH. gen. tab. 59. f. 7.
Loc. Passim in tectis, & muris.

2457. BRYUM scoparium.

Bryum antheris erectiusculis, pedunculis aggregatis, foliis secundis recurvatis, caule declinato. LINN. spec. p. 1582.
Hypnum foliis falcatis, heteromallis, vaginis multifloris. HALL. hist. tom. 3. p. 36. n. 1777.
Bryum surculo declinato ramoso, foliis secundis recurvatis, primordialibus plumosis. NECKER. Meth. musc. p. 223. n. 35.
Hypnum (scoparium) surculis erectiusculis, foliis secundis linearibus recurvis. SCOP. Fl. Carn. p. 160. n. 24. ed. 2. p. 334. n. 1324.
Bryum reclinatum, foliis falcatis, scoparum effigie. DILL. hist. musc. p. 357. tab. 46. f. 16.
Muscus capillaceus major pediculo, & capitulo tenuioribus. VAILL. paris. p. 132. tab. 28. f. 12.
Loc. Ubique in sylvis.

2458. BRYUM undulatum.

Bryum antheris erectiusculis, pedunculis subsolitariis, foliis lanceolatis, carinatis, undulatis, pateniibus, serratis. LINN. spec. p. 1582.
Bryum foliis lanceolatis serratis, capsulis cylindricis inclinatis, aristatis. HALL. hist. tom. 3. n. 1823.
Bryum (phyllitidifolium) surculo simplici, foliis undato-serrulatis, primordialibus plumosis. NECKER. Meth. musc. p. 203. n. 13.
Bryum capsulis subnutantibus, surculis simplicibus, foliis lanceolatis, undatis, serratis. SCOP. Fl. Carn. p. 143. n. 13. ed. 2. p. 318. n. 1301.
Bryum phyllitidis folio rugoso acuto, capsulis incurvis. DILL. hist. muse. p. 360. tab. 46. f. 18.
Muscus erectus linariae folio major. VAILL. paris. p. 132. tab. 27. f. 7.
Loc. In sylvis vulgatissimum.

2459. BRYUM glaucum.

Bryum antheris erectiusculis: operculo arcuato, foliis erectis imbricatis, surculis ramosis. LINN. spec. p. 1582.
Hypnum caulibus erexit teretibus, foliis imbricatis fragilibus, capsulis inclinatis aristatis. HALL. hist. tom. 3. n. 1785.
Bryum (glaucum) surculo ramoso, fragili, imbricato, foliis lanceolatis; operculo capitulum rostrato. NECKER. Meth. musc. p. 226. n. 37.
Bryum capsulis subnutantibus, operculo arcuato, surculis ramosis, foliis fragilibus erectis, glaucis. SCOP. Fl. Carn. p. 144. n. 16. ed. 2. n. 1309.
Bryum albidum, & glaucum fragile majus, foliis erectis, setis brevibus. DILL. hist. musc. 362. tab. 46. f. 20.
Muscus trichodes montanus albidus fragilis. MORIS. hist. 3. p. 630. s. 15. tab. 6. f. 22.
Muscus erectus capillaceus densissimus, glauco folio. VAILL. paris. 131. tab. 26. f. 13.
Muscus saxatilis ericoides. BAUH. pin. 362. prodr. 151.
Loc. Locis humidis argillosis non infrequens est.

2460. BRYUM pellucidum.

Bryum antheris erectiusculis, foliis recurvis acutis, caule hirsuto. LINN. spec. p. 1583.
Bryum foliis ovato-lanceolatis aristatis reflexis, capsulis ovatis obliquis. HALL. hist. tom. 3. n. 1824.
Bryum surculo ferrugineo, tomentoso, foliis recurvatis, nitidis, carinatis, capitulis obliquis, cuspidatis. NECKER. Meth. musc. p. 204. n. 14.
Bryum palustre pellucidum capsulis, & foliis brevibus recurvis. DILL. hist. musc. p. 364. t. 46. f. 23.
Loc. Gen. de SAUSSURE (referente Cl. HALLERO loco citato) circa Chaumouny. Ego in monte Cenisio reperi; allatum etiam est ex Gros Caval, & Ceresole.

2461. BRYUM tenue. WEB. *Spicil.* n. 175.

Bryum foliis lanceolatis, laxe imbricatis, capsulis cylindricis aristatis. HALL. *hist. tom. 3.* n. 1817.

Bryum tenue barbatum foliis angustioribus, & rarioribus. DILL. *hist. musc.* p. 385. tab. 48. f. 49.

Bryum perangustis foliis, & caulinis foliis rarioribus cinctis, capitulis erectis e surculis annotinis egredientibus. DILL. *cat.* p. 225. HALL. *enum. helv.* p. 3. n. 16.

Loc. Terra innascitur in sylvis montanis.

2462. BRYUM flexuosum.

Bryum antheris erectis, foliis setaceis, pedunculis flexuosis. LINN. *spec.* p. 1583.

Bryum foliis capillaceis, capsulis cylindricis, operculis aristatis. HALL. *hist. tom. 3.* n. 1804.

Bryum surculo erecto, foliis setaceis, stipite flexuoso, subsolitario, capitulis erectis cuspidatis. NECKER. *Meth. musc.* p. 205. n. 16.

Bryum pilosum molle, setis intortis. DILL. *hist. musc.* p. 373. tab. 47. f. 33.

Loc. Supra Lemie in sylvis umbrosis obviam venit.

2463. BRYUM heteromallum.

Bryum antheris erectis, foliis setaceis secundis. LINN. *spec.* p. 1583.

Bryum foliis capillaribus heteromallis, capsulis ovatis, operculis aristatis. HALL. *hist. tom. 3.* n. 1807.

Bryum surculo adolescente apici: annotino dorso capitulifero, foliis secundis capillaceis. NECKER. *Meth. musc.* p. 229. n. 41.

Bryum capitulis subnutantibus, surculis simplicibus, foliis setaceis secundis. SCOP. *Fl. Carn.* p. 144. n. 15. ed. 2. p. 319. n. 1302.

Bryum heteromallum. DILL. *hist. musc.* p. 375. tab. 47. f. 37.

Muscus capillaceus, foliis unam partem spectantibus. VAILL. *paris.* p. 132. tab. 27. f. 7.

Bryum elegans. LAM. *Fl. Franc.* tom. 1. p. 48.

Loc. Habitat in truncis arborum locis montanis.

2464. BRYUM tortuosum.

Bryum antheris erectis, foliis setaceis imberibus arefactione retortis. LINN. *syst.* 12. p. 702.

Hypnum foliis subulatis cincinnatis, capsulis cylindricis, longissime ciliatis. HALL. *hist. tom. 3.* n. 1787.

Bryum surculo apici, laterique capitulifero, operculo cuspidato, foliis setaceis, siccitate crispatis. NECKER. *Meth. musc.* p. 227. n. 39.

Bryum cirratum setis, & capsulis longioribus. DILL. *hist. musc.* p. 377. tab. 48. f. 40.

Muscus alpinus cirrhosus, seu crinum retortuorum adinstar crispatus. SCHEUCHZ. *it. alp.* 2. p. 138. tab. 19. f. 5.

Muscus alpinus ramosus &c. MICH. *nov. gen.* n. 68.

Loc. Passim in alpibus ad rupes.

2465. BRYUM truncatulum.

Bryum antheris erectis subrotundis, operculo mucronato. LINN. *spec.* p. 1584.

Bryum foliis ovato-lanceolatis, capsulis erectis aristatis. HALL. *hist. tom. 3.* n. 1833.

Bryum capitulis erectis subrotundis, operculo mucronato abscedente truncatis, exanulatis. NECKER. *Meth. musc.* p. 195. n. 4.

Bryum capsulis ovatis, surculis simplicibus, foliis piliferis oblongis. SCOP. *Fl. Carn.* p. 139. n. 6., ed. 2. p. 316. n. 1298.

Bryum exiguis creberrimis capsulis rufis. DILL. *hist. musc.* p. 347. tab. 45. f. 7.

Muscus capillaceus, omnium minimus. VAILL. *paris.* p. 130. tab. 26. f. 2.

Loc. Locis umbrosis ad vias praesertim in collibus, & montibus frequens est.

2466. BRYUM montanum LAM. *Fl. Franc.* tom. 1. p. 48.

Bryum alpinum capillaceis foliis, caule adpressis. HALL. *helv.* n. 7. tab. 4. f. 1. & hist. n. 1806.

Loc. Locis alpinis, & subalpinis frequentissime occurrit.

2467. BRYUM viridulum.

Bryum antheris erectis ovatis, foliis lanceolatis acuminatis imbricato-patulis. LINN. spec.

p. 1584.

Bryum foliis capillaribus, capitulis ovatis aristatis. HALL. hist. tom. 3. n. 1809.

Bryum surculo simpliciusculo, foliis linearibus exsiccatione crispis, capitulis erectis, operculo subrostrato tectis. NECKER. Meth. musc. p. 206. n. 17.

Bryum capsulis erectis ovatis, surculis simplicibus, foliis imberibus lanceolatis. SCOP. Fl. Carn. p. 140. n. 7., ed. 2. p. 316. n. 1297.

Bryum capillaceum breve, pallide, & laete virens, capsulis ovatis. DILL. hist. musc. 380. tab. 48. f. 43.

Muscus capillaceus omnium minimus, foliolis longioribus, & angustioribus. VAILL. paris. p. 130. tab. 29. f. 5.

Loc. In terra ad aggeres frequenter occurrit.

2468. BRYUM paludosum.

Bryum acaulon, foliolis setaceis, antheris obtusissimis patulis. LINN. spec. p. 1584.

Bryum foliis capillaribus, caulinco sessili, capsulis ovatis aristatis. HALL. hist. tom. 3. n. 1810.

Bryum paludosum foliis setaceis, primordialibus solitariis. NECKER. Meth. musc. p. 195. n. 3.

Bryum trichoides acaulon palustre minimum, setis, & capsulis brevissimis. DILL. hist. musc. p. 387. tab. 49. f. 53.

Loc. Loca montana incolit, tegitque lapides aqua madentes.

2469. BRYUM hypnoides.

Bryum antheris erectis, caule erectiusculo, ramis lateralibus brevibus sterilibus. LINN. spec. p. 1584.

Hypnum ramis alternatim brevioribus, foliis pilosis, petiolis brevibus flexuosis. HALL. hist. tom. 3. n. 1780. tab. 45. f. 4.

Bryum surculo declinato, ramoso, ramis fertilibus, capitulis ovatis, erectis, operculo cuspidato. NECKER. Meth. musc. p. 226.

Bryum hypnoides polycephalon lanuginosum montanum. DILL. hist. musc. p. 372. tab. 47. f. 32.

Muscus alpinus ramosior, erectus, flagellis brevioribus, & lanuginosis. PLUK. alm. p. 255. tab. 47. f. 5.

Loc. Passim frequens in umbrosis ab arce *Exilles* ascendendo jugum *Assiette*, & in valle di *Locana*.

2470. BRYUM trichodes.

Bryum antheris erectiusculis: ore ciliato exanulato, pedunculo longissimo. LINN. spec. p. 1585.

Bryum foliis capillaceis erectis, setis longissimis, capsulis sursum latescentibus, operculo brevissimo. HALL. hist. tom. 3. n. 1812.

Bryum capitulis operculo decidente ciliatis, exanulatis, primordialibus reconditis. NECKER. Meth. musc. p. 198. n. 7.

Bryum trichoides aureum, capsulis incurvis, obtusis in setis longis. DILL. hist. musc. p. 389. tab. 49. f. 58.

Loc. Non infrequens in sylvis umbrosis, montanis, terraque humida arenosa.

2471. BRYUM cespiticium.

Bryum antheris pendulis, foliis lanceolatis, acuminato-setaceis, pedunculis longissimis. LINN. spec. p. 1586.

Hypnum foliis ovato-lanceolatis, aristatis paucis, capsulis ovatis obtusis pendulis. HALL. hist. n. 1790.

Bryum foliis lanceolatis acuminatis nitidis, stipite subradicali, capitulis ovatis, obtusis. NECKER. Meth. musc. p. 228.

Bryum pendulum ovatum cespiticium, & pilosum, seta bicolori. DILL. hist. musc. p. 396. tab. 50. f. 66.

Muscus capillaceus minimus capitulo nutante, pediculo purpureo. VAILL. paris. p. 134.
tab. 29. f. 7.

Loc. Muris innascitur.

2472. BRYUM carneum.

Bryum antheris pendulis subglobosis, foliis acutis alternis. LINN. spec. p. 1587.
Bryum foliis lanceolatis rarioribus, capsulis ovatis pendulis. HALL. hist. tom. 3. n. 1834.
Bryum surculo annotino stipitifero, operculis capitulorum obtusis, capitulis subrotundis,
cernuis. NECKER. Meth. musc. p. 202. n. 11.
Bryum lanceolatum pellucidum, capsulis subrotundis pendulis carneis. DILL. hist. musc.
p. 400. tab. 50. f. 69.
Loc. In umbrosis subhumidis collium frequens, terraque innascitur.

2473 BRYUM capillare.

Bryum antheris pendulis, foliis ovatis setiferis carinatis, pedunculis longissimis. LINN.
spec. p. 1586.
Hypnum foliis ovato-lanceolatis aristatis, capsulis ovatis pendulis, operculis conicis. HALL.
hist. n. 1791.
Bryum surculo stellifero acaule capitulifero caulescente, foliis oblongis nitidis mucrona-
tis. NECKER. Meth. musc. p. 214.
Bryum capsulis pendulis oblongis, surculis ramosis, ramis annotinis pedunculiferis, fo-
liis piliferis carinatis ovatis. SCOP. Fl. Carn. ed. 2. p. 326. n. 1311.
Bryum foliis latiusculis congestis, capsulis longis nutantibus. DILL. hist. musc. p. 398.
tab. 50. f. 67.
Muscus capillaceus major, capitulis crassioribus cylindraceis nutantibus. VAILL. Paris.
p. 134. tab. 24. f. 6.
Muscus capillaris folio longiore. MAGN. hort. 138. tab. 138.
Loc. Muros occupare solet.

2474. BRYUM simplex.

Bryum antheris oblongis nutantibus, foliis subulatis, surculo simplicissimo, medio pedun-
culifero. LINN. spec. p. 1587. POLLICH. Palat. n. 1020.
Bryum caulinis cernuis, foliis capillaribus heteromallis, capsulis curvulis, cylindricis,
operculis conicis. HALL. hist. n. 1808.
Bryum surculis apice, dorsoque capituliferis, simplicissimis, capitulis ovatis, foliis im-
bricato-patulis. NECKER. Meth. musc. p. 202. n. 12.
Bryum trichodes capsulis rubris, cernuis. DILL. hist. musc. p. 390. tab. 50. f. 59.
Loc. Nascitur in pascuis.

2475. BRYUM argenteum.

Bryum antheris pendulis, surculis cylindricis, imbricatis, laevibus. LINN. syst. 12. p. 702.
Bryum caulinis teretibus, capsulis ovatis acuminatis pendulis. HALL. hist. n. 1821.
Bryum surculo nitido arcte imbricato, foliis ovato-concavis, capitulis ovatis nutantibus,
stipite subradicali. NECKER. Meth. musc. p. 201. sp. 10.
Bryum capsulis pendulis subradicalibus, surculis teretibus ramosis. SCOP. Fl. Carn. ed.
2. n. 1310.
Bryum pendulum julaceum argenteum, & sericeum. DILL. hist. musc. p. 392. tab. 50.
f. 62.
Muscus squamosus argenteus, ericae folio. VAILL. paris. p. 134. tab. 26. f. 3.
Muscus minimus e viridi argenteus, capitulis oblongis cernuis. MORIS. hist. 3. p. 627.
s. 15. tab. 6. f. 17.
Loc. Crescit super muros, & rupes locis montanis, & subalpinis.

2476. BRYUM pulvinatum.

Bryum antheris subrotundis, pedunculis reflexis, foliis piliferis. LINN. syst. 12. p. 702.
Bryum foliis lanceolatis, pilo terminatis, capsulis pendulis, ovatis aristatis. HALL. hist.
n. 1822.

- Bryum surculo cespitoso, aggregato, foliis piliferis, setaceis, capitulis ovatis inter folia sepulti.* NECKER. Meth. musc. p. 200. n. 9.
Bryum capsulis pendulis, ovatis, pedunculis reflexis, surculis ramosis, foliis piliferis. SCOP. Fl. Carn. 2. n. 1312.
Bryum orbiculare pulvinatum, hirsutie canescens, capsulis immersis. DILL. hist. musc. p. 395. tab. 50. f. 65.
Muscus capillaceus lanuginosus minimus. VAILL. Paris. p. 133. tab. 29. f. 2.
Loc. Muros, atque rupes inhabitat.

HYPNUM. LINN gen. n. 1058. syst. n. 1195.

Anthera operculata. Calyptra laevis. Filamentum laterale ortum e perichaetio.

FRONDIBUS PINNATIS

2477 HYPNUM taxifolium.

- Hypnum fronde simplicissima pinnata, lanceolata, basi pedunculifera.* LINN. spec. p. 1587.
Scop. Fl. Carn. ed. 2. p. 328. n. 1314.
Hypnum foliis planis pinnatis, parum duodecim, setis radicalibus. HALL. hist. tom. 3. n. 1775.
Hypnum surculo simplicissimo, basi stipitifero, capitulis incurvis apice subulatis, foliis imbricatis acutis. NECKER. Meth. musc. p. 151.
Hypnum fronde pinnata simplici, pedunculis subradicalibus. SCOP. Fl. Carn. p. 149. n. 2., ed. 2. n. 1314.
Muscus pinnatus capitulis adianthi. VAILL. tab. 24. f. 11.
Hypnum taxiforme minus, basi capsuliferum. DILL. hist. musc. p. 263. tab. 34. f. 2.
Loc. Frequentissimum ubique in umbrosis.

2478. HYPNUM denticulatum.

- Hypnum fronde pinnata simplici, pinnis duplicatis, basi pedunculifera.* LINN. spec. p. 1588.
Hypnum foliis laxis, pinnatis ovato-lanceolatis aristatis retroversis. HALL. hist. tom. 3. p. 35. n. 1772.
Hypnum surculo simpliciusculo decumbente, basi setifero, capitulis obliquis, foliis ordine dupli acutis, recurvatis. NECKER. Meth. musc. p. 154. n. 5.
Hypnum denticulatum pinnatum pinnis duplicatis recurvis. DILL. hist. musc. p. 266. tab. 34. f. 5. GER. p. 53. n. 22.
Muscus pinnatus denticulatus minor. VAILL. paris. 137. tab. 29. f. 8.
Hypnum taxifolium. SCOP. Fl. Carn. ed. 2. p. 328.
Loc. Ad vias in umbrosis montanis terrae innascitur.

2479. HYPNUM bryoides.

- Hypnum fronde simplicissima pinnata lanceolata, apice pedunculifera.* LINN. spec. p. 1588.
Hypnum foliis planis pinnatis, parum septem setis ex summittate. HALL. hist. tom. 3. n. 1776.
Hypnum surculo simplicissimo decumbente, apice stipitifero, capitulis erectis, ovoideis, foliis imbricatis. NECKER. Meth. musc. p. 152. n. 2. act. palat. tom. 2. p. 452.
Hypnum fronde pinnata simplici, pedunculo terminali. SCOP. Fl. Carn. ed. 2. p. 327. n. 1313.
Hypnum taxiforme exiguum, versus summitatem capsuliferum. DILL. hist. musc. p. 262. tab. 34. f. 1.
Muscus polytrichoides exiguis capitulis, in summis surculis, seu foliis subrotundis erectis. VAILL. paris. p. 136. tab. 24. f. 13.
Loc. Non infrequens in collum Taurinensem umbrosis secus semitas.

2480. HYPNUM adiantoides.

- Hypnum fronde pinnata ramosa, erecta, medio pedunculifera.* LINN. spec. p. 1588.
POLLICH. hist. pl. n. 1024.
Hypnum follis planis pinnatis, parum quadraginta. HALL. hist. n. 1774.

Hypnum surculo ramoso erecto, medio stipitifero, capitulis obliquis subulatis, foliis imbricatis acutis. NECKER. Meth. musc. p. 153. n. 3.

Hypnum taxiforme palustre ramosum majus, & erectum. DILL. hist. musc. p. 264. tab. 24. f. 3.

Muscus taxiformis ramosus. VAILL. paris. p. 136. tab. 28. f. 5.

Loc. In humidis montanis reperitur.

2481. HYPNUM complanatum.

Hypnum fronde pinnata ramosa, foliolis imbricatis acutis complicatis compressis. LINN. spec. p. 1588.

Hypnum caule disticho, foliis ovatis planis, capsulis ovatis aristatis. HALL. hist. tom. 3. n. 1771.

Hypnum surculo reptante ramoso, ramis basi setiferis, capitulo ovali erecto, foliis complicatis obtusis. NECKER. Meth. musc. p. 155. n. 6. act. palat. tom. 2. p. 452.

Hypnum (complanatum) fronde ramosa; foliis distichis imbricatis acinaciformibus acuminatis. SCHREB. spic. p. 87. n. 778.

Hypnum pennatum compressum, & splendens, capsulis ovatis. DILL. hist. musc. p. 268. tab. 34. f. 7.

Muscus trichomanoides, filicisfolius, splendens. VAILL. paris. 139. tab. 25. f. 4.

Loc. In corticibus vetustorum arborum frequentissimum.

SURCULIS VAGIS

2482. HYPNUM rugosum.

Hypnum surculis vagis erectiusculis: foliis secundis recurvatis, basi rugosis. LINN. syst. 12. p. 703. mant. 131. POLLICH. hist. plant. 1238.

Hypnum lutescens crispum, lycopodii facie. DILL. hist. musc. p. 289. tab. 37. f. 24.

Loc. In spongiosis circa lacum montis Cenisi occurrit..

2483. HYPNUM undulatum.

Hypnum surculis ramosis, frondibus pinnatis, foliis undulatis complicatis. LINN. syst. 12. p. 703.

Hypnum caule plano, foliis distichis obiter rugosis nitidis, operculo conico. HALL. hist. tom. 3. n. 1770.

Hypnum undulatum, surculo vago basi, medioque setifero, capitulis oblongis, obliquis, foliis distichis complicatis, lanceolatis undatis. NECKER. Meth. musc. p. 156. n. 7.

Hypnum fronde subpinnata, foliis undatis crispis, pedunculis subradicalibus longissimis, capsulis oblongis. SCOP. Fl. Carn. p. 151. ed. 2. p. 331. n. 1318.

Hypnum pennatum, & undulatum Lycopodii instar sparsum. DILL. hist. musc. p. 271. tab. 36. f. 11.

Loc. Locis opacis collium, & montium, & in subalpinis sylvis alpium maritimarum frequens.

2484. HYPNUM crispum.

Hypnum surculis ramosis, frondibus subpinnatis, foliis undulatis planis. LINN. syst. 12. p. 703.

Hypnum caule plano, foliis distichis ovatis nitidis transversim undulatis, operculis aristatis. HALL. hist. n. 1769. tab. 45. f. 5. a

Hypnum surculo ramoso vago, erectiusculo, stipitifero, capitulis obliquis acuminatis, foliis undatis, obtusis distichis. NECKER. Meth. musc. p. 153. n. 4. act. palat. t. 2. p. 452.

Hypnum fronde subpinnata ramosa, foliis undulatis crispis, capsulis ovatis. SCOP. Fl. Carn. p. 150. ed. 2. n. 1317.

Hypnum pennatum, & undulatum, crispum, setis capsulis brevibus. DILL. hist. musc. p. 273. tab. 36. f. 12.

Loc. Vulgare in subalpinis sylvis, & in corticibus arborum.

2485. HYPNUM triquetrum.

Hypnum ramis vagis recurvis, foliis ovatis recurvatis patulis. LINN. spec. p. 1589.

- Hypnum foliis hispidis, ovato-lanceolatis aristatis.* HALL. hist. tom. 3. p. 26. n. 1729.
Hypnum surculo adscendente, ramis supremis recurviusculis setiferis, infimis reptantibus, foliis imbricato-patulis. NECKER. Meth. musc. p. 185. n. 43.
Hypnum surculis repentibus, ramis vagis suberectis, apice dilatatis, ramulis recurvis. SCOP. Fl. Carn. p. 157. 18., ed. 2. n. 1329.
Muscus squamosus major, seu vulgaris. VAILL. tab. 28. f. 9.
Hypnum vulgare maximum triangulum, & pallidum. DILL. hist. musc. p. 293. tab. 38. f. 28.
Loc. Ubique in sylvis, & pascuis montanis vulgatissimum.

2486. HYPNUM rutabulum.

- Hypnum ramis vagis subrepentibus, foliis ovatis mucronatis imbricatis.* LINN. syst. 12. p. 703.
Hypnum foliis ovato-lanceolatis, patulis, striatis breviter aristatis, operculis conicis. HALL. hist. tom. 3. n. 1730.
Hypnum surculo repente ramis erectiusculis, teretibus setiferis, foliis concavis, capitulo incurvo, obtusiusculo. NECKER. Meth. musc. p. 178. n. 33.
Hypnum surculis repentibus, ramis vagis suberectis, foliis acutis ovatis, capsulis obtusis. SCOP. Fl. Carn. p. 159. n. 21. ed. 2. p. 336. n. 1328.
Hypnum dentatum vulgatissimum, operculis obtusis. DILL. hist. musc. p. 295. f. 29.
Muscus myosuroideus, rutabili fructu. VAILL. tab. 27. f. 8.
Loc. Uberimum in sylvis.

SURCULIS PENNATIS.

2487. HYPNUM filicinum.

- Hypnum surculis pennatis, ramulis distantibus, foliis imbricatis incurvis acutis secundis.* LINN. syst. 12. p. 703.
Hypnum caulinis pinnatis, pinnis distantiibus alterne longioribus ex apice confertis, foliis cincinnatis. HALL. hist. tom. 3. n. 1766.
Hypnum surculo juniore erecto, simpliciter pinnato, adulto subrepente, capitulifero, capitulis oblongis obliquis. NECKER. Meth. musc. p. 164. n. 17.
Hypnum surculis, & ramis pinnatis, sete brevioribus, ramulis remotis, apicibus, foliisque recurvis. SCOP. Fl. Carn. p. 153. n. 9.
Hypnum repens filicinum crispum. DILL. hist. musc. p. 282. tab. 36. f. 19.
Muscus filicinus palustris. VAILL. paris. 138. tab. 29. f. 9.
Loc. In humidis locis montanis, & subalpinis saepissime occurrit.

2488. HYPNUM proliferum.

- Hypnum surculis proliferis plano-pinnatis, pedunculis aggregatis.* LINN. spec. p. 1590.
Hypnum ramis terebribus pinnatis, pinnulis pinnatis, foliis adpressis. HALL. hist. tom. 3. n. 1764.
Hypnum (parietinum) surculo pinnato, ramis arcuato-subulatis, teretibus, capitulis aggregatis obliquis, operculo subulato. NECKER. Meth. p. 157. n. 8.
Hypnum surculis rugosis nudis, frondibus bipinnatis ramulis decurrentibus. SCOP. Fl. Carn. p. 155. n. 13.
Hypnum filicinum, tamarisci foliis, minoribus non splendentibus. DILL. hist. musc. p. 276. tab. 35. f. 14.
Muscus filicinus minor. VAILL. p. 40. tab. 23.
Loc. Ubique ad arborum radices.

2489. HYPNUM praelongum.

- Hypnum surculis subbipinnatis, decumbentibus ramulis remotis, foliolis ovatis, antheris cernuis.* LINN. spec. p. 1591. POLLICH. hist. pl. n. 1033.
Hypnum foliis distichis, lanceolatis, pilo terminatis, capsulis ovatis, inclinatis, aristatis. HALL. hist. n. 1758.
Hypnum (praelongum) surculo reptante, ramulis subaequalibus, setis axillaribus, capitulis subcernuis, foliis serrulatis patulis. NECKER. Meth. p. 174. n. 28.

- Hypnum repens filicinum triangularibus parvis foliis, paelongum.* DILL. hist. musc. p. 278. tab. 35. f. 15.
Muscus filicinus minor. VAILL. Paris. tab. 23. f. 9.
Muscus terrestris minor, foliis crispis. BUXB. cent. 4. p. 37. tab. 63. f. 3.
 Loc. Arborum cortices incolit.

2490. HYPNUM crista castrensis.

- Hypnum surculis pinnatis, ramulis approximatis, apicibus recurvis.* LINN. spec. p. 1591.
Hypnum foliis pinnatis, pinnis simplicibus aequalibus, foliis cincinnatis. HALL. hist. tom. 3. n. 1768.
Hypnum surculo pinnato, ramis supremis contiguis, apice deflexis, capsulis subrotundis obliquis. NECKER. Meth. musc. p. 165. n. 18.
Hypnum surculis, & ramis pinnatis, ramulis approximatis, apicibus, foliisque recurvis. SCOP. Fl. Carn. p. 153. n. 8. ed. 2. n. 1320.
Hypnum filicinum cristam castrensem repraesentans. DILL. hist. musc. p. 286. tab. 36. f. 20.
Muscus terrestris repens, subflavus, foliis crispis, ramulis confertis. VAILL. paris. p. 141. tab. 27. f. 14.
Muscus pennatus major, caulinis ramosis, in summitate veluti spicatus. LOESEL. p. 164. ic. 42.
 Loc. In sylvis praesertim montanis ad radices arborum.

2491. HYPNUM abietinum.

- Hypnum surculis pinnatis teretiusculis remotis inaequalibus.* LINN. spec. p. 1591.
Hypnum ramis duris, teretibus, foliis adpressis ovato-lanceolatis, pilo aristatis. HALL. hist. tom. 3. n. 1762.
Hypnum primordialibus obtusis ramis teretibus subulatis, foliis ovatis acutis, rachi siccati adpressi. NECKER. Meth. musc. p. 163. n. 15. Act. Palat. tab. 11. p. 452.
Hypnum surculis, & ramis pinnatis, ramulis distantibus, subulatis rectis. SCOP. Fl. Carn. p. 154. n. 11.
Hypnum lutescens, alis subulatis tenacibus. DILL. hist. musc. p. 280. tab. 35. f. 17.
Muscus pennatus minor, caulinis ramosis, in summitate veluti spicatus. VAILL. paris. tab. 29. f. 12.
 Loc. In sylvis inter Braman, & Termignon, ubique in sylvis abietum.

FOLIIS REFLEXIS

2492. HYPNUM cupressiforme.

- Hypnum surculis subpinnatis, foliis secundis recurvis, apice subulatis.* LINN. spec. p. 1592.
Hypnum caule compresso, foliis imbricatis, falcatis, pilo aristatis. HALL. hist. tom. 3. n. 1737.
Hypnum surculo pinnato, ramis apice deflexis, remotis, capitulis ovatis erectis. NECKER. Meth. musc. p. 166. n. 19.
Hypnum surculis, & ramis pinnatis, foliis secundis apicibus aduncis. SCOP. Fl. Carn. p. 154. n. 10. ed. 2. p. 333. n. 1322.
Hypnum crispum cupressiforme foliis aduncis. DILL. hist. musc. p. 287. tab. 37. f. 23.
Muscus ramosus squamosus minor, & crispus. VAILL. paris. 139. tab. 27. f. 13.
 Loc. Frequentissimum in sylvis ad arborum radices.

2493. HYPNUM aduncum.

- Hypnum surculis erectiusculo-subramosis, foliis secundis recurvis subulatis, ramis recurvatis.* LINN. spec. p. 1592.
Hypnum caule erecto, foliis falcatis, pilo aristatis, operculis conicis. HALL. hist. tom. 3. p. 27. n. 1736.
Hypnum surculo erecto simpliciusculo, ramis recurvis, capitulo oblongo, apice obtuso. NECKER. Meth. musc. p. 167. n. 20.
Hypnum palustre erectum, summitatibus aduncis. DILL. hist. musc. p. 392. tab. 37. f. 26.
 Loc. In pascuis humidis montanis nascitur.

ALLIONII Fl. Pedem. Tom. II.

H h h h

2494. HYPNUM scorpioides.

Hypnum ramis vagis procumbentibus recurvis, foliis secundis acuminatis. LINN. spec. p. 1592.

Hypnum scorpioides palustre magnum, Lycopodii instar sparsum. DILL. hist. musc. 290. tab. 37. f. 25.

Loc. In valle Ursina lectum est.

2495. HYPNUM viticulosum.

Hypnum surculis repertibus, ramis vagis teretibus, foliis patulis acuminatis. LINN. spec. p. 1592.

Hypnum foliis lanceolatis crispis, capsulis erectis, operculo conico. HALL. hist. tom. 3. p. 28. n. 1739.

Hypnum surculo germinante crassiore, adulto graciliore, reptante capitulifero, primordialibus pilosis. NECKER. Meth. musc. p. 169. n. 23.

Hypnum subhirsutum, viticulis gracilibus erectis, capsulis teretibus. DILL. hist. musc. p. 307. tab. 39. f. 43.

Muscus montanus gracilis ramosus, viticulis longioribus glabris. VAILL. p. 137. tab. 23. f. 1.

Loc. Ad caudices arborum in sylvis.

2496. HYPNUM palustre.

Hypnum surculis repertibus, ramis confertis erectis, foliolis ovatis secundis, antheris erectiusculis. LINN. spec. p. 1593.

Hypnum foliis ovato-lanceolatis falcatis, capsulis ovatis. HALL. hist. tom. 3. n. 1738.

Hypnum (heterophyllum) surculo reptante simplici, ramis erectis, setas subaequantibus, operculo mucronato. NECKER. Meth. p. 168. n. 21.

Hypnum surculo repente, ramis confertis erectis, foliis ovatis, antheris erectiusculis. HUDES. fl. angl. p. 429. n. 37.

Hypnum heterophyllum aquaticum polycephalum repens. DILL. hist. musc. p. 295. tab. 37. f. 27.

Loc. Locis spongiosis provenit in montibus, & collibus.

2497. HYPNUM loreum.

Hypnum surculis repellantibus, ramis vagis erectis, foliis secundis, antheris subrotundis. LINN. spec. p. 1593.

Hypnum loreum surculo repente ramis erectis, foliis subsecundis, capitulo obliquo subrotundo. NECKER. Meth. musc. p. 170. n. 24.

Hypnum loreum montanum capitulis subrotundis. DILL. musc. p. 305. tab. 39. f. 40.

Loc. In montibus inter Giaveno, & Quasse.

SURCULIS DENDROIDIBUS, S. FASCICULATIS

2498. HYPNUM dendroides.

Hypnum surculo erecto, ramis fasciculatis terminalibus simpliciusculis, antheris erectis. LINN. spec. p. 1593.

Hypnum caule nudo inclinato, ramis teretibus confertis, capsulis erectis aristatis. HALL. hist. tom. 3. n. 1747.

Hypnum surculo pristiino reptante, ramis erectis congregatis simpliciusculis, operculo capitulum cuspidato. NECKER. Meth. musc. p. 187. n. 44.

Hypnum surculis erectis, ramis terminalibus teretibus imbricatis, radice repente. SCOP. Fl. Carn. p. 159. n. 23. ed. 2. p. 341. n. 1336.

Hypnum dendroides sericeum, setis, & capsulis longioribus erectis. DILL. hist. musc. p. 313. tab. 40. f. 48.

Muscus squamosus ramosus erectus alopecuroides. TOURN. inst. 554. tab. 326. f. B. VAILL. paris. p. 137. tab. 26. f. 6.

Loc. In sylvis abunde provenit.

SURCULIS TERETIUSCULIS

2499. HYPNUM curtipedulum.

Hypnum surculis vagis teretibus, foliis ovatis acutis patulis, antheris pendulis. LINN.
spec. p. 1594.

Hypnum ramis teretibus, foliis ovato-lanceolatis pilo aristatis, capsulis ovatis pendulis,
operculis aristatis. HALL. hist. tom. 3. n. 1740.

Hypnum surculo germinante crassiore, operculis capitulorum cuspidatis. NECKER. Meth.
musc. p. 177. n. 32.

Hypnum surculis vagis, teretibus, foliis ovatis acutis, patulis, perichetiis longissimis,
capsulis pendulis. SCHREB. Spicil. p. 101. n. 1075.

Hypnum dentatum curtipedulum viticulis rigidis. DILL. musc. 333. tab. 43. f. 69.
Loc. Incolit montanas sylvas.

2500. HYPNUM illecebrum.

Hypnum surculis, ramisque vagis teretibus, erectiusculis obtusis. LINN. syst. 12. p. 704.

Hypnum foliis ovato-lanceolatis concavis ramis, teretibus. HALL. hist. n. 1744.

Hypnum surculo vago, procumbente ramis teretibus arcte imbricatis; foliis concavis ob-
tusis, mucrone terminali. NECKER. Meth. p. 178. n. 34.

Hypnum cypressiforme rotundius, vel illecebrae aemulum. DILL. musc. 311. tab. 40.
f. 46.

Muscus terrestris, surculis kali geniculati, aut illecebrae aemulis, foliis subrotundis
squamatum incumbentibus. VAILL. paris. 137. tab. 25. f. 7.

Loc. Sylvas inhabitat.

2501. HYPNUM purum.

Hypnum surculis pinnato-sparsis subulatis, foliis ovatis obtusis conniventibus. LINN. spec.
p. 1594.

Hypnum ramis teretibus, foliis ovato-lanceolatis setis praelongis, capsulis inclinatis
aristatis. HALL. hist. tom. 3. n. 1743.

Hypnum surculo adscendente, ramoso setifero, ramis incurvo-subulatis, teretibus, foliis
conniventibus obtusis mucronatis. NECKER. Meth. musc. p. 160. n. 11.

Hypnum cypressiforme vulgare, foliis obtusis. DILL. hist. musc. p. 309. tab. 40. f. 45.
Muscus squamosus cypressiforme. VAILL. paris. p. 138. n. 15. tab. 28. f. 3. TOURN. inst.
p. 554.

Loc. In sylvis subhumidis.

2502. HYPNUM cuspidatum.

Hypnum surculis vagis: apice foliis convolutis acuminatis. LINN. syst. 12. p. 704.
POLICH. hist. pl. n. 1046.

Hypnum foliis ovato-lanceolatis, ramis teretibus, supremis conicis, acuminatis. HALL.
hist. n. 1741.

Hypnum surculo erectiusculo, ramis summis pungenti-cuspidatis, setis axillaribus longis-
simis. NECKER. Meth. musc. p. 163. n. 16.

Hypnum palustre, extremitatibus cuspidatis, & pungentibus. DILL. hist. musc. p. 300.
tab. 39. f. 34.

Muscus squamosus palustris, foliis, flagellisque rigidiusculis, incurvis. VAILL. paris. tab.
28. f. 11.

Loc. Secus fossas, & loca spongiosa adinvenitur.

2503. HYPNUM nitens. WEB. spic. n. 159.

Hypnum surculis erectis, ramis brevissimis, foliis lanceolatis adpressis, striatis, peri-
chaetiis longissimis, capsulis obliquis. SCHREB. spic. p. 92. n. 1062.

Hypnum ramis compressis, foliis pilo aristatis, nitentibus, capsulis erectis, operculis
conicis. HALL. hist. tom. 3. n. 1784.

Hypnum (trichoides) surculo erecto, ramis approximatis, seta terminali, foliis lanceo-
latis striatis, capitulis erectis. NECKER. Meth. p. 161. n. 13.

Hypnum palustre erectum trichoides, ramulis crebris, luteo, & rufo virentibus glabris.

DILL. hist. p. 303. tab. 39. f. 37.

Loc. In valle di Lanzo secus fluentes fontium aquas.

2504. HYPNUM trichodes.

Hypnum surculo erecto, ramoso, foliis subulatis, rectis, patentibus, setis praelongis, capsula subcylindrica, incurviuscula. POLLICH. hist. pl. n. 1047.

Hypnum ramis compressis, foliis pilo aristatis, nitentibus, capsulis erectis, operculis conicis. HALL. hist. n. 1784.

Hypnum palustre erectum trichodes, ramulis crebris, ruffo, & luteo virentibus glabris. DILL. musc. tab. 39. f. 37.

Loc. Crescit in locis montanis, & subalpinis.

SURCULIS CONFERTIS

2505. HYPNUM sericeum.

Hypnum surculo repente, ramis confertis erectis, foliis subulatis, antheris erectis, LINN. spec. p. 1595.

Hypnum ramis teretibus, foliis pilo praepilatis, capsulis cylindricis erectis aristatis. HALL. hist. tom. 3. n. 1750.

Hypnum repens ramis annotinis, erectis, capitulo erecto acuminato, primordialibus, acuminatis. NECKER. Meth. musc. p. 173. n. 27.

Hypnum vulgare sericeum recurvum, capsulis erectis cuspidatis. DILL. hist. musc. p. 323. tab. 42. f. 59.

Muscus arboreus splendens sericeus. VAILL. paris. p. 132. tab. 27. f. 3.

Loc. Passim in arborum corticibus inter saxa, imo etiam ad muros provenit.

2506. HYPNUM velutinum.

Hypnum surculo repente, ramis confertis erectis, foliis subulatis, antheris subnutantibus. LINN. spec. p. 1595.

Hypnum ramis teretibus, foliis filo terminatis, capsulis ovatis, inclinatis mucronatis. HALL. hist. p. 31. n. 1754.

Hypnum reptans, ramis erectis teretibus seta duplo-brevioribus, capitulis ovatis subcervinis. NECKER. Meth. musc. p. 172. n. 26.

Hypnum velutinum capsulis ovatis cernuis. DILL. hist. musc. p. 326. tab. 42. f. 61.

Muscus squamosus ramosus tenuior, capitulis incurvis. VAILL. paris. p. 138. tab. 26. f. 9.

Loc. Vulgare est ad arborum radices.

2507. HYPNUM myurum.

Hypnum surculo multifloro, superne praeprimis ramoso, ramis recurvis, rigidiusculis, foliis ovatis acuminatis, capsulis lanceolatis erectis. POLLICH. hist. pl. n. 1054.

Hypnum foliis ovato-lanceolatis, ramis teretibus compressis. HALL. hist. n. 1745.

Hypnum myosuroides crassius, capsulis erectis. DILL. musc. p. 316. tab. 41. f. 50.

Loc. Ad arborum cortices.

2508. HYPNUM myosuroides.

Hypnum surculis ramosissimis, ramis subulatis, utrinque attenuatis teretibus. LINN. spec. p. 1596.

Hypnum ramis teretibus, foliis pilo terminatis, capitulis ovatis inclinatis, mucronatis. HALL. hist. n. 1752.

Hypnum myosuroides tenuius, capsulis nutantibus. DILL. hist. musc. p. 317. tab. 41. f. 51.

Muscus trichodes humilis ramosus, capitulis oblongis tumidiusculis donatum. MORIS. hist. 3. p. 628. s. 15. tab. 6. f. 3.

Muscus squamosus minor myosuroides, capitulis incurvis. VAILL. paris. p. 137. tab. 27. f. 6.

Loc. Ad arborum caudices.

2509. HYPNUM sciroides.

Hypnum surculis erectis ramosis incurvatis. LINN. spec. p. 1596.

Hypnum caulinibus teretibus ramosis, foliis adpressis, pilo aristatis, operculis conicis.

HALL. hist. tom. 3. n. 1749.

Hypnum surculo germinante crassiore capitulifero tenuiore, ore capitulorum coarctato, primordialibus pilosis. NECKER. Meth. musc. p. 175. n. 29.

Hypnum surculis erectis ramosis, ramis subradicalibus, foliis subovatis, capsulis erectis. SCOP. Fl. Carn. p. 159. n. 22, ed. 2. p. 340. n. 1334.

Hypnum arboreum, sciroides. DILL. hist. musc. p. 319. tab. 41. f. 54.

Muscus arboreus splendens myosuroides. VAILL. paris. tab. 27. f. 12.

Loc. Corticibus arborum innascitur locis umbrosis.

2510. HYPNUM clavellatum.

Hypnum repens ramulis erectis confertissimis, antheris incurvis, operculis inflexis. LINN. spec. p. 1596. POLLICH. hist. plant. n. 1055.

Hypnum foliis ovato-lanceolatis acutissimis, operculis aristatis. HALL. hist. n. 1731.

Hypnum surculo repente ramis contiguis, teretibus, erectis duplo seta brevioribus, capitulo incurvo, acuminato. NECKER. Meth. musc. p. 176. n. 31.

Hypnum clavellatum parvum repens, setis brevioribus. DILL. hist. musc. p. 551. tab. 85. f. 17.

Loc. Lignis corruptis innascitur.

FONTINALIS. LINN. gen. n. 1053. syst. n. 1190.

Anthera operculata. Calyptra sessilis, perichaetio inclusa.

2511. FONTINALIS antipyretica.

Fontinalis foliis complicato-carinatis trifariis acutis, antheris lateralibus. LINN. spec. p. 1571.

Hypnum foliis complicatis, ovato-lanceolatis capsulis ex alis petiolatis ovatis. HALL. hist. tom. 3. p. 40. n. 1794.

Hypnum (antipyreticum) surculis trifariis, capitulis subsessilibus axillaribus, primordialibus oblongis teretibus. NECKER. Meth. musc. p. 191. n. 48.

Fontinalis capsulis lateralibus, foliis lanceolatis trifariam versis. SCOP. Fl. Carn. p. 162. n. 1., ed. 2. n. 1286.

Muscus aquaticus folio expanso. BAVH. prodr. p. 152.

Muscus squamosus acutissimus in aqua nascens. VAILL. p. 140. tab. 32. f. 5. MICH. tab. 59. f. 9.

Loc. In aquis frigidis, & lente inter saxa fluentibus vulgaris.

2512. FONTINALIS minor.

Fontinalis foliis ovatis concavis trifariis acutis, passim geminis, antheris terminalibus. LINN. syst. 12. p. 699.

Hypnum foliis ovatis lanceolatis carinatis, apicibus capsuliferis. HALL. hist. tom. 3. n. 1795.

Hypnum (minus) surculis trifariis apice capsuliferis, operculo capitulorum cuspidato. NECKER. Meth. musc. p. 192. sp. 48. B.

Fontinalis triangularis minor carinata e cymis capsulifera. DILL. hist. musc. p. 257. tab. 33. f. 2.

Fontinalis minor, foliis triangularibus minus complicatis, capitulis in summis ramis sessilibus. RAJ. syn. 3. p. 79.

Muscus squamosus, foliis acutissimis in aquis nascens. VAILL. Paris. p. 140. tab. 3. f. 5.

Loc. Secus Padum loco dicto il Pò morto.

2513. FONTINALIS pennata.

Fontinalis foliis bifariis patentibus, antheris lateralibus. LINN. syst. 12. p. 699.

Hypnum caulinis distichis ramosis, foliis ovatis transversim undosis. HALL. hist. n. 1797. tab. 45. f. 2.

Hypnum (pennatum) surculo pennato, decumbente, foliis undato-rugosis acutis, recurviusculis, capitulis axillaribus, sessilibus, subcylindraceis. NECKER. Meth. musc. p. 193. sp. 50.

Sphagnum pennatum undulatum, vagina squamosa. DILL. hist. musc. 250. tab. 32. f. 9.
Muscus terrestris major, ramulis compressis, foliis superficie crispis. VAILL. paris. 129. tab. 27. f. 4.

Loc. Ad quercus locis montanis.

SPLACHNUM. LINN. syst. p. 699.

Anthera insidens Apophysi maxime coloratae. Calyptre caduca. Stella feminea in distincto individuo.

2514 SPLACHNUM ampullaceum.

Splachnum umbraculo ampullaceo obovato. LINN. syst. p. 699.

Bryum foliis ovato-lanceolatis, aristatis, capsula pyriformi, terminata cylindro. HALL. hist. tab. 3. p. 49. n. 1830.

Splachnum surculo cespitoso, foliis lanceolatis, nitidis, appendice capitulorum turbinato. NECKER. Meth. musc. p. 125.

Bryum ampullaceum foliis thymi pellucidis, collo strictiore. DILL. hist. musc. 343. tab. 44. fig. 3.

Muscus capillaceus minor, capitulis geminatis. VAILL. paris. tab. 26. f. 4.

Loc. In agro Ciliani locis humidis reperit Cl. BELLARDI.

MARCHANTIA. LINN. gen. n. 1091. syst. n. 1198.

Masculo. Calyx peltatus, subtus tectus corollis 1-petalis. Antherae multifidae.

Fem. Calyx sessilis, campanulatus, polyspermus.

2515 MARCHANTIA polymorpha.

Marchantia calyce communi decemfido. LINN. spec. p. 1603. SCOP. Fl. Carn. ed. 2. p. 438.

Marchantia linea frondem bipertiente, cyathis scobiferis serratis, setis umbellatis, & stellatis decemfidis. HALL. hist. 3. p. 66. n. 1891.

Marchantia seminis analogo scobiformi, primordialibus marginalibus. NECKER. Meth. musc. p. 114. n. 1.

Marchantia major capitulo stellato, radiis teretibus, capsularum seminalium crenis in longiusculum quasi pilum desinentibus. MICH. gen. 2. tab. 1. fig. 1.

Lichen fontanus major stellatus aequa, ac umbellatus, & cyathophorus. DILL. hist. musc. p. 523. tab. 76. f. 6.

Marchantia stellata. LAM. Fl. Franc. tom. 1. p. 71.

Loc. Locis udis umbrosis, & secus rivulos lente fluentes.

VIR. Non sine aliqua acrimonia subadstringentes, & abstergentes vires habet. Propter utilitates, quas exerit in morbis hepatis, hepaticae nomen habet. Laudatur, & adhibetur in obstructionibus hepatis, & speciatim in ictero in aqua, aut sero lactis cocta dosi manipuli semissis. Licet majorem fiduciam in pluribus aliis stirpibus habeam, non negaverim tamen suam praebere posse utilitatem, atque in iis praesertim casibus convenit, in quibus validiora tonica, stimulantia, & calefacientia suspecta sunt.

2516. MARCHANTIA hemisphaerica.

Marchantia calyce communi hemisphaerico, perichaetio nullo. LINN. spec. p. 1604.

Marchantia fronde crenata, petiolis conicis hirsutis. HALL. hist. tom. 3. n. 1890.

Marchantia hemisphaerica seminis analogo nullo, primordialibus marginalibus. NECKER. Meth. musc. p. 118. n. 7.

Lichen pileatus parvus, foliis crenatis. DILL. hist. musc. p. 519. tab. 75. f. 2.

Hepatica media capitulo hemisphaerico. MICH. nov. gen. p. 3. tab. 2. f. 2.
Loc. Locis umbrosis humidis montanis frequens.

2517. MARCHANTIA conica.

Marchantia calyce communi quinqueloculari subovato. LINN. spec. p. 1604. HUDES. Fl. Angl. p. 439. n. 4.
Marchantia verrucis asperis, capitulis conicis. HALL. hist. tom. 3. n. 1889.
Marchantia seminis analogo subrotundo, primordialibus subarticulatis. NECKER. Meth. musc. p. 115. n. 2.
Lichen Plinii primus, & pileatus. COL. ecphr. 1. p. 330.
Marchantia conica. SCOP. Fl. Carn. ed. 2. p. 355. n. 1358.
Lichen vulgaris major pileatus, & verrucosus. DILL. hist. musc. p. 516. tab. 75. f. 1.
Hepatica vulgaris major, sive officinarum Italiae. MICH. nov. gen. p. 3. tab. 2. f. 1.
Loc. Incolit loca rupestria, & madida.

2518. MARCHANTIA androgyna.

Marchantia calyce communi integro hemisphaerico. LINN. spec. p. 1605.
Marchantia (angustifolia) pileo hemisphaerico, frondibus partialibus linear-i-dichotomis. NECKER. Meth. musc. p. 117. n. 5.
Lichen plicatus angustifolius dichotomus. DILL. hist. musc. p. 520. tab. 75. f. 3.
Hepatica minor angustifolia, capitulo hemisphaerico. MICH. gen. 3. tab. 2. f. 2.
Loc. Locis saxosis subhumidis in valle Augustae Praetoriae, & valle Maurianensi.

TARGIONIA. MICH. gen. pl. 3. LINN. syst. n. 1197.

Calyx bivalvis, includens globum.

2519. **T**ARGIONIA hypophylla. LINN. spec. p. 1603.
Targionia minima, & vulgaris. MICH. gen. 3. tab. 3.
Lichen petraeus minimus, fructu Orobii. BAUH. pin. 362.
Lichen petraeus minimus, fructu Orobii. DILL. hist. musc. 532. tab. 28. f. 9.
Loc. Locis aqua humectatis sabulosis praesertim secus flumina non infrequens est.

JUNGERMANNIA. MICH. gen. pl. 5. LINN. gen. n. 1059. syst. n. 1196.

Masc. pedunculatus nudus. Anthera 4-valvis. Fem. sessilis, nudus, seminibus subrotundis.

2520. **J**UNGERMANNIA asplenoides.

Jungermannia frondibus simpliciter pinnatis, foliis ovatis subciliatis. LINN. spec. p. 1597.
POLLICH. tab. 3. n. 1056.
Jungermannia foliis pinnatis subrotundis serratis, ex apice florifera. HALL. hist. tom. 3. n. 1868.
Jungermannia surculo pennato, apice capitulifero, foliis obtusis, recurviusculis, margine subciliatis. NECKER. Meth. p. 133. n. 10.
Jungermannia major, foliis brevioribus, & obtusioribus non dentatis. MICH. gen. 8. tab. 5. f. 3. v. o.
Lichenastrum asplenii facie, pinnis laxioribus. DILL. hist. musc. 482. tab. 69. f. 5.
Loc. Ad oras sylvarum locis umbrosis, & collinis.

2521. JUNGERMANNIA viticulosa.

Jungermannia frondibus simpliciter pinnatis, foliis planis nudis linearibus. LINN. syst. 12. p. 705. POLLICH. tab. 3. n. 1057.
Jungermannia foliis pinnatis subrotundis, ex caule florifera. HALL. hist. tom. 3. n. 1869.
Jungermannia surculo pennato, basi, medioque capitulifero, foliis ovatis integerrimis. NECKER. Meth. musc. p. 132. n. 11.
Jungermannia terrestris, viticulis longis, foliis perexiguis densissimis ex rotunditate acuminatis. MICH. gen. 8. tab. 5. f. 4.

Lichenastrum trichomanis facie e basi, & medio florens. DILL. hist. musc. 484. tab. 69. f. 7.
Loc. Super terram crescit in sylvis umbrosis humidis.

2522. JUNGERMANNIA lanceolata.

Jungermannia frondibus simpliciter pinnatis lanceolatis apice floriferis, foliis integerimis. LINN. syst. 12. p. 705. POLLICH. tom. 3. n. 1059.

Jungermannia foliis pinnatis ovatis confertis, ex apice florifera. HALL. hist. tom. 3. n. 1871.

Jungermannia surculo pennato, apice globulifero, foliis ovatis obtusis integerrimis. NECKER. meth. musc. p. 131.

Jungermannia palustris minima repens, foliis subrotundis densissimis laete virentibus. MICH. gen. 8. tab. 5. f. 6.

Lichenastrum trichomanis facie minus, ab extremitate florens. DILL. hist. musc. 486. tab. 70. f. 10.

Loc. Similibus locis provenit.

2523. JUNGERMANNIA bidentata.

Jungermannia frondibus simpliciter pinnatis apice floriferis, foliis bidentatis. LINN. syst. 12. p. 705. POLLICH. tom. 3. n. 1060.

Jungermannia foliis bifidis in ramo florifero majoribus. HALL. hist. tom. 3. n. 1877.

Jungermannia surculo pennato, apice globulifero, foliis bidentatis. NECKER. Meth. p. 130. n. 6.

Jungermannia surculis procumbentibus, ramosis, apicibus floriferis, foliis ovatis bicuspidiatis, stipulis lanceolatis quadridentatis. SCHREB. Spic. p. 104. n. 1081.

Jungermannia major repens, foliis bifidis. MICH. gen. 8. tab. 5. f. 12.

Lichenastrum, pinnulis acutioribus & concavis bifidis, majus. DILL. hist. musc. 487. tab. 70. f. 11.

Hepaticoides, polytrichi facie, foliis bifidis, major. VAILL. paris. 99. tab. 19. f. 8.

NECKER. tom. 2. p. 490.

Muscus lichenoides, foliis pinnatis bifidis, minor. MORIS. hist. 3. p. 627. s. 15. tab. 6. f. 47.

Loc. In ericetis umbrosis subhumidis.

2524. JUNGERMANNIA bicuspidata.

Jungermannia frondibus simpliciter pinnatis medio floriferis, foliis bidentatis. LINN. syst. 12. p. 705. POLLICH. tom. 3. n. 1062.

Jungermannia foliis distichis, bicuspidiatis, summis ramis globuliferis. HALL. hist. tom. 3. n. 1865.

Jungermannia surculo pennato, linearis-ramoso, medio capitulifero, foliis bidentatis acutissimis. NECKER. Meth. p. 129. n. 5.

Jungermannia surculis procumbentibus, foliis distichis, quadratis, bidentatis, stipulis nullis. SCHREB. Spic. p. 105. n. 1052.

Jungermannia minima repens, foliis bifidis, vagina florum cylindracea. MICH. gen. 9. tab. 6. f. 17.

Lichenastrum pinnulis acutissime bifidis, minimum. DILL. hist. musc. 488. tab. 70. f. 13.

Loc. In sylvis frequens occurrit.

2525. JUNGERMANNIA nemorosa.

Jungermannia frondibus supra bipinnatis, apice floriferis foliis ciliatis. LINN. syst. 12. p. 706. POLLICH. tom. 3. n. 1066.

Jungermannia foliis bipartitis, auriculatis, imbricatis, supremis punctiferis. HALL. hist. tom. 3. n. 1859.

Jungermannia surculo pinnato, apice globulifero, foliis obovatis, margine ciliatis, basi supra appendiculatis. NECKER. Meth. p. 136. n. 13.

Jungermannia nemorosa, foliis acutioribus auritis, tenuissime denticulatis, flore insidente pediculo breviore. MICH. gen. 7. tab. 5. f. 8.

Lichenastrum auriculatum, pinnis minoribus crenatis. DILL. hist. musc. 490. tab. 71. fig. 18.

Loc. Sylvas montanas umbrosas inhabitat.

2526. JUNGERMANNIA albicans.

Jungermannia frondibus supra bipinnatis apice floriferis, foliis linearibus recurvatis.

LINN. syst. 12. p. 706. POLLICH. tom. 3. n. 1068.

Jungermannia surculo pennato, ramosiusculo, apice capitulifero, foliis linearibus, recurvis, supra auriculatis. NECKER. Meth. p. 135. n. 12.

Lichenastrum auriculatum, pinnulis angustis planis recurvis. DILL. hist. musc. 492. tab. 71. f. 10.

Hepaticoides albescens, foliis pinnatis. VAILL. paris. 100. tab. 19. f. 5.

Loc. In sylvis ad arborum truncos.

2527. JUNGERMANNIA complanata.

Jungermannia surculis repertibus, foliis inferne auriculatis duplicato-imbricatis, ramis aequalibus. LINN. syst. 12. p. 706. POLLICH. tom. 3. n. 1069.

Jungermannia foliis subrotundis, alterne imbricatis, caule plano, multifloro, setis brevioribus. HALL. hist. tom. 3. n. 1860.

Jungermannia surculo reptante, foliis subrotundis, serie dupli ordinatis, subtus appendiculatis, vaginis ramorum plano-truncatis. NECKER. Meth. p. 142. n. 21.

Jungermannia foliis circinatis imbricatim dispositis ex viridi flavescentibus. MICH. gen. 7. tab. 5. f. 21.

Lichenastrum imbricatum majus, squamis compressis, & planis. DILL. hist. musc. 496. tab. 72. f. 26.

Loc. Ad arborum truncos.

2528. JUNGERMANNIA dilatata.

Jungermannia surculis repertibus, foliis inferne auriculatis duplicato-imbricatis, ramis apice latioribus. LINN. spec. p. 1600. POLLICH. tom. 3. n. 1070.

Jungermannia foliis imbricatis, alternis, orbiculatis, setis brevioribus. HALL. hist. tom. 3. n. 1874.

Jungermannia surculo reptante, imbricato, foliis serie dupli, orbiculatis, ramorum apice latiusculo. NECKER. Meth. p. 140. n. 19.

Lichenastrum imbricatum minus, squamis convexo-concavis. DILL. hist. musc. 497. tab. 72. f. 27.

Hepaticoides surculis, & foliolis thuyae instar compressis, minor. VAILL. paris. 99. tab. 19. f. 10.

Muscoïdes minimum, foliis alternis, superioribus circinatis, inferioribus cucullatis, flore pediculo ferme carente. MICH. gen. 10. tab. 6. f. 6.

Loc. Frequens in sylvis ad arborum truncos.

2529. JUNGERMANNIA tamarisci.

Jungermannia foliis imbricatis serie dupli, superioribus subrotundis convexis obtusis quadruplo majoribus. LINN. spec. p. 1600. POLLICH. tom. 3. n. 1071.

Jungermannia foliis imbricatis, rotundis, superne alternis convexis, inferne quadrifariis. HALL. hist. tom. 3. n. 1873.

Jungermannia surculo linearis reptante, foliis convexiusculis, dupli ordine suborbiculatis, inferioribus quadruplo majoribus, subbifidis. NECKER. Meth. musc. p. 141. n. 20.

Jungermannia (tamariscifolia) surculis decompositis, apice floriferis, foliis subrotundis, subtus auriculatis, stipulis ovatis, emarginatis. SCHREB. spic. p. 108. n. 1086.

Lichenastrum imbricatum, tamarisci narbonensis facie. DILL. hist. musc. 499. tab. 72. fig. 31.

Hepaticoides, quae Muscus trichomanoides terrestris minor floridus. VAILL. paris. 100. tab. 23. f. 10.

Muscoïdes squamosum saxatile nigro-purpureum, surculis angustioribus, foliis circinatis minoribus. MICH. gen. 10. tab. 6. f. 5.

Loc. Truncos arborum, atque rupes inhabitat.

2530. JUNGERMANNIA platyphylla.

Jungermannia surculis procumbentibus subtus imbricatis, foliis cordatis acutis. LINN.

syst. 12. p. 706. POLLICH. tom. 3. n. 1072.

Jungermannia foliis imbricatis lanceolatis superne planis alternis, inferne concavis quinquefariis. HALL. hist. tom. 3. n. 1872.

Jungermannia surculo decumbente imbricato, appendicibus subtus ordine dupli cordatis, acuvis. NECKER. Meth. musc. p. 142.

Lichenastrum arboris vitae facie, foliis minus rotundis. DILL. hist. musc. 501. tab. 72. fig. 32.

Hepaticoides surculis, & foliolis thuyae instar compressis major. VAILL. paris. tab. 19. f. 9.

Muscoides squamosum majus atrovirens, foliis subrotundis. MICH. gen. 9. tab. 6. f. 3. 4.

Muscus muralis floridus, foliis subrotundis creberrime imbricatim dispositis. MORIS. hist. 3. p. 627. s. 15. tab. 6. f. 44.

Loc. Ad arborum truncos in sylvis.

BLASIA. LINN. gen. n. 1062. syst. n. 1199.

Masculo. Calyx cylindricus granis repletus. Foeminae. Calyx nudus. Fructu subrotundo, foliis immerso, polyspermis.

2531. BLASIA pusilla. LINN. syst. 12. p. 707.

Blasia fronde lobata, lobis subrotundis, nervis setiferis. HALL. hist. tom. 3. n. 1857.

Blasia pusilla lichenis pyxidati facie. MICH. gen. 14. tab. 7.

Mnium lichenis facie. DILL. hist. musc. 237. tab. 31. f. 7.

Loc. In udis loci dicti la Molinetta in agro Taurinensi.

RICCIA. LINN. gen. n. 1063. syst. n. 1200.

Calyx nullus, nisi cavitatem vesicularem intra folii substantiam. Corolla nulla.

Anthera cylindrica, sessilis, germini imposita. Pistilli germen turbinatum.

Stylus filiformis. Pericarpium sphaericum, coronatum anthera emarcida.

Semina haemisphaerica pedicellata.

2532. RICCIA fluitans.

Riccia frondibus dichotomis linearifiliformibus. LINN. syst. 12. p. 708.

Lichenastrum aquaticum fluitans tenuifolium furcatum. DILL. hist. musc. 514. tab. 74. fig. 47.

Hepatica palustris dichotoma, segmentis angustioribus. VAILL. paris. 98. tab. 19.f.3.

Loc. Cl. BELLARDI in fossis circa lacum di Vivrone.

ANTHOCEROS. LINN. gen. n. 1064. syst. n. 1201.

Masculo. Calyx sessilis, cylindricus integer. Anthera subulata longissima bivalvis.

Foeminae. Calyx sexpartitus, semina tria.

2533. ANTHOCEROS laevis.

Anthoceros frondibus indivisis sinuatis laevibus. LINN. syst. 12. p. 708.

Anthoceros fronde sinuata, integra, obtusa. NECKER. Meth. musc. p. 44. n. 3.

Anthoceros fronde plana crenata. SCHREB. spic. p. 110. n. 1089.

Anthoceros foliis majoribus minus laciniatis. DILL. hist. musc. 476. tab. 68. f. 2.

Anthoceros major. MICH. gen. 11. tab. 7. f. 1.

Anthoceros fronde plana crenata. SCHMID. icon. p. 71. tab. 19.

Lichen hepaticus, pediculis gramineis. BUXB. cent. 1. p. 40. tab. 61. f. 1.

Loc. In sylvis collium Taurinensium.

LICHEN. LINN. gen. n. 1065. syst. n. 1202.

Masc. Receptaculum subrotundum, planiusculum, nitidum. Fem. Farina foliis adspersa.

LEPROSI TUBERCULATI

2534 LICHEN cinereus.

Lichen leprosus tuberculis nigris albo-marginatis. LINN. mant. p. 132.

Loc. In montibus, & collibus frequens.

2535. LICHEN scriptus.

Lichen leprosus albicans, lineolis nigris ramosis characteriformibus. LINN. spec. p. 1606.

Lichen de rimis efflorescens, bivalvis, ater characteristicus. HALL. hist. tom. 3. n. 2079.

Lichen cinereo-albidus, lineolis characteriformibus, divaricatis. NECKER. Meth. musc. p. 45. n. 1.

Lichen crustaceus, tuberculis sessilibus in lineas ordinatis. SCOP. Fl. Carn. p. 77. n. 9. ed. 2. n. 1367.

Lichenoides crista tenuissima, peregrinis veluti literis inscripta. DILL. hist. musc. 125. tab. 18. f. 1.

Loc. In corticibus arborum vulgaris.

2536. LICHEN geographicus.

Lichen leprosus flavescens, lineolis nigris mappam referens. LINN. spec. p. 1607.

Lichen crista inseparabili flava, scutellis nigris confluentibus. HALL. hist. tom. 3. n. 2063.

Lichen flavicundus mappiformis, lineolis ramosis, punctis atris intermixtis. NECKER. Meth. musc. p. 46. n. 2.

Lichen crustaceus saxatilis luteus, lineis nigris varius. MICH. gen. 97.

Lichenoides nigro-flavum, tabulae geographicae instar pictum. DILL. hist. musc. 126. tab. 18. f. 5.

Loc. Frequens in saxis.

2537. LICHEN cruentus WEB. Spicil. n. 232.

Lichen crustaceus tartareus glaucus, scutis difformibus planis ruberrimis. HALL. hist. tom. 3. n. 2050.

Lichen crustaceus, verrucosus cinereus, scutellis rubris. HALL. Jen. p. 379.

Loc. Saxis, & rupibus innascitur.

2538. LICHEN rugosus.

Lichen leprosus albicans, lineolis simplicibus, punctisque nigris confertis. LINN. spec. p. 1607.

Lichen subrubellus, minimus, scutis in saxum immersis. HALL. hist. tom. 3. n. 2077.

Lichen albidus: punctis, lineolisque aggregatis atris. NECKER. Meth. musc. p. 46. n. 3.

Lichenoides punctatum, & rugosum nigrum. DILL. hist. musc. 125. tab. 18. f. 2.

Loc. In corticibus Fagi frequens.

2539. LICHEN cinereo-fuscus WEB. Spicil. n. 244.

Lichen crista tenuissima cinerea, scutellis fuscis. HALL. hist. tom. 3. n. 2070.

Lichenoides leprosum tuberculis fuscis, & ferrugineis. DILL. hist. musc. p. 126. tab. 18. fig. 4.

Loc. Cortices arborum inhabitat in sylvis.

2540. LICHEN Elveloides WEB. Spicil. n. 243.

Lichen crista tartarea verrucosa cinerea, scutellis carneis planissimis. HALL. hist. tom. 3. n. 2044.

Lichen crustaceus alpinus, lignis putridis adnascens, glaucus, receptaculis florum carneis, & iumentibus. MICH. gen. p. 98. n. 38.

Loc. Corticibus arborum demortuarum innascitur locis montanis, & subalpinis.

2541. LICHEN Fagineus.

Lichen leprosus albus, tuberculis albis farinaceis. LINN. spec. p. 1608.

Lichen verrucosus crustaceus, albus, orbiculis villosis concoloribus. HALL. hist. tom. 3. n. 2086.

Lichen albicans, scutellis concoloribus difformibus. NECKER. Meth. musc. p. 50. n. 10.

Lichen crustaceus arboribus adnascens farinaceus albus, superficie in acetabulis pulverulentis efflorescente. MICH. gen. 99.

Lichenoides candidum, & farinaceum, scutellis fere planis. DILL. hist. musc. 131. tab. 18. f. 11.

Lichen crustaceus albus, tuberculis sessilibus farinaceis. SCOP. Fl. Carn. p. 79. n. 11. ed. 2. n. 1371.

Loc. Ad rimas arborum passim locis montanis.

2542. LICHEN Carpineus.

Lichen leprosus cinereus, tuberculis albidis rugosis. LINN. spec. p. 1608.

Loc. Habitat in Carpino.

2543. LICHEN ericetorum.

Lichen leprosus candidus tuberculis incarnatis. LINN. spec. p. 1608.

Lichen crista tenace verrucosa albida, fungis incarnatis. HALL. hist. tom. 3. n. 2042.

Lichen albidus tuberculis plano-convexis sessilibus, stipatisve. NECKER. Meth. musc. p. 49.

Lichen crustaceus albicans, tuberculis stipitatis, carneis. SCOP. Fl. Carn. p. 163. n. 8. ed. 2. n. 1363.

Lichen crustaceus terrestris, crista granulosa ex albo subcinerea, receptaculis florum rotundis, carneis pediculo insidentibus. MICH. p. 100. tab. 50.

Coralloides fungiforme carneum, basi lignosa. DILL. hist. p. 76. tab. 14. f. 1.

Loc. Frequens locis uidis, & sterilibus prope San. Pancrazio, & loco dicto la Caccia.

LEPROSI SCUTELLATI

2544. LICHEN candelarius.

Lichen crustaceus flavus, scutellis luteis. LINN. spec. p. 1607.

Lichen fronde laciniata, rotunde lobata, flava concolore. HALL. hist. tom. 3. n. 2023.

Lichen (fulvus) fronde subrotunda, germinante asperiuscula primordialibus nudis, crustaceo-pulverulentis. NECKER. Meth. musc. p. 51. n. 12.

Lichen crustaceus saxatilis crista tenuiore flava, receptaculis florum saturo-aureis. MICH. gen. 97.

Lichen crustaceus flavus, scutellis sessilibus planis. SCOP. Fl. Carn. p. 81. n. 16. ed. 2. n. 1378.

Lichenoides crustosum orbiculare incanum. DILL. hist. musc. p. 236. tab. 18. f. 18.

Loc. Frequens in muris, & rupibus.

2545. LICHEN tartareus.

Lichen crustaceus ex albido-virescens scutellis flavescentibus, margine albo. LINN. spec. p. 1608.

Lichenoides tartareum farinaceum, scutellarum umbone fusco. DILL. hist. musc. 132. tab. 18. f. 12.

Lichen crustaceus saxatilis farinaceus verrucosus candidus omnium crassissimus, receptaculis florum nigricantibus. MICH. gen. 96. tab. 52. f. 6.

Loc. Frequens in rupibus ad montium radices.

2546. LICHEN pallescens.

Lichen crustaceus albicans, scutellis pallidis. LINN. spec. p. 1608.

Lichen fronde laciniata, appressa cervina concolore. HALL. hist. tom. 3. p. 93. n. 2024.

Lichen fronde germinante suborbiculari, scutellifera, difformi, primordialibus nudis granulosis viridiusculis. NECKER. Meth. musc. p. 54. n. 15.

Lichen pulmonarius saxatilis, farinaceus glauco virescens angustioribus segmentis, receptaculis florum griseis. MICH. obs. 30. tab. 51. f. 4.

Lichenoides crustosum orbiculare incanum. DILL. hist. musc. 135. tab. 18. f. 17.

Loc. In corticibus arborum locis subalpinis.

2547. LICHEN subfuscus.

Lichen crustaceus albicans scutellis nigris, junioribus urceolatis cavis. LINN. syst. 12.
p. 710.

Lichen crusta tenace, verrucosa, cinerea, scutellis rufis marginatis. HALL. hist. tom. 3.
n. 2049.

Lichen rugosus subcinereus, scutellis subfuscis, margine crenulatis. NECKER. Meth. musc.
p. 53. n. 14.

*Lichen crustaceus arboribus adnascens, ex cinereo-albicans, receptaculis florum rubris
subfuscis, limbo albo crenato.* MICH. gen. 97.

*Lichen crustaceus, verrucosus albicans, scutellis subfuscis, sessilibus planis, margine ci-
nero, subcrenato.* SCOP. Fl. Carn. p. 82. n. 16. ed. 2. n. 1377.

Lichenoides crustaceum, & leprosum, scutellis subfuscis. DILL. hist. musc. 134. tab. 18.
fig. 16.

Loc. In rupibus, & corticibus arborum non infrequens, locis montanis.

I M B R I C A T I

2548. LICHEN centrifugus.

*Lichen imbricatus, foliolis multifidis, obsolete laevibus, albidis centrifugis, scutellis ru-
fo-fuscis.* LINN. spec. p. 1609.

Lichen fronde profunde laciniata, semipinnata, rotunde lobata, crista villosa. HALL. hist.
tom. 3. n. 2015.

*Lichen fronde germinante pulverulenta, subrotunda, subtus villoso-atra, frondulis interio-
ribus centrifugis.* NECKER. Meth. musc. p. 99. n. 67.

Lichen foliis planis multifidis obtusis, laciniis linearibus, calycibas concavis. LINN. Flor.
Lapon. 448. tab. 11. f. 2.

Lichen pulmonarius saxatilis, tenuiter laciniatus, elegantis sulphurei coloris. BUXB. Cent.
11. tab. 7. f. 3.

Lichenoides imbricatum viridans, scutellis badiis. DILL. hist. musc. 180. tab. 24. f. 75.

Loc. In rupibus locis alpinis, & subalpinis.

2549. LICHEN saxatilis.

Lichen imbricatus, foliolis sinuatis scabris, lacunosis, scutellis badiis. LINN. spec. p. 1609.

*Lichen subviridis fronde semipinnata, rotunde lobata, lineis pulverulentis reticulata in-
ferne scabra carbonaria.* HALL. hist. tom. 3. n. 2011.

*Lichen saxatilis fronde lacunata laevi scutellifera, germinante aperiuscula, primordialibus
aperientibus.* NECKER. Meth. musc. p. 90. n. 59.

*Lichen pulmonarius foliis eleganter divisis, inferne nigerrimis, cirrhosique, superne lacu-
natis, glauco cinereis.* MICH. gen. 92. tab. 49. f. 1.

Lichen foliaceus, repens, reticulato-lacunosus, inferne villosum, ater, scutellis rubris.
SCOP. Fl. Carn. p. 104. n. 37. ed. 2. n. 1396.

Lichenoides vulgarissimum cinereo-glaucum lacunosum, & cirrhoum. DILL. hist. musc.
188. tab. 24. f. 83.

Loc. Passim in corticibus arborum.

2550. LICHEN pullus.

Lichen fronde semipinnata, rotunde lobata olivacea, scutellis laevibus. HALL. hist. tom.
3. n. 2013.

Lichen fronde laevi scutellifera, germinante distorta, primordialibus granulosis. NECKER.
Meth. p. 94. n. 63.

*Lichen pulmonarius saxatilis, subtus nigricans, desuper olivae candidae colore, receptacu-
lis florum concoloribus.* MICH. gen. p. 89. O. XIX. tab. 51.

Lichen imbricatus, foliolis lobatis olivaceis, scutellis integerrimis. SCHREB. Spicil. p. 131.
n. 1127.

Lichenoides olivaceum scutellis laevibus. DILL. hist. p. 182. tab. 24. f. 77. A. B. C.
Loc. Locis montanis arborum cortices inhabitat.

2551. LICHEN olivaceus.

Lichen imbricatus, foliolis lobatis nitidis lividis. LINN. spec. p. 1610.

Lichen fronde semipinnata rotunde lobata, olivacea pulla, scutellis crenatis. HALL. hist. tom. 3. n. 2014.

Lichen olivaceus fronde supra nitida scutellifera, margine scutellarum crenato. NECKER. Meth. musc. p. 93. n. 61.

Lichen foliaceus, repens, lobatus, nitidus, superne lividus, verrucosus, inferne-fuscus. SCOP. Fl. Carn. p. 106. n. 41.

Lichenoides olivaceum, scutellis amplioribus verrucosis. DILL. hist. musc. 184. tab. 24. fig. 78.

Loc. In rupibus, & corticibus arborum.

2552. LICHEN parietinus.

Lichen imbricatus foliis crispis fulvis, pelis concoloribus fulvis. LINN. spec. p. 1610.

Lichen fronde rugosa, rotunde lobata, flava concolore. HALL. hist. 3. p. 93. n. 2021.

Lichenoides vulgare sinuosum foliis, & scutellis luteis. DILL. hist. musc. 180. tab. 24. fig. 76.

Loc. In muris, & rupibus.

2553. LICHEN physodes.

Lichen imbricatus, laciniis obtusis subinflatis. LINN. spec. p. 1610.

Lichen foliaceus subdepressus laevis, laciniis integerrimis truncatis, subtus concavis lacunosis atris. LINN. Fl. Svec. 951. 1081.

Lichen fronde profunde laciniata, cava, cornubus pulverulentis. HALL. hist. tom. 3. n. 2018.

Lichen fronde scutellifera laevi, frondulis subtubulosis, apice dilatiusculis, fariniferis. NECKER. Meth. musc. p. 92. n. 60.

Lichen crustae nudo modo arboribus adnascens, tenuiter divisus. BUXB. Cent. 3. p. 272. tab. 14. f. 1.

Lichen foliaceus, laciniatus, glaber, laciniis tubulosis, obtusis, clausis. SCOP. Fl. Carn. p. 109. n. 50. ed. 2. n. 1405.

Lichen pulmonarius arboribus adnascens: desuper cinereus, subtus anthracinus: segmentis teretibus tubulosis. MICH. gen. 91. tab. 50. f. 1. 2.

Lichenoides ceratophyllum obtusius, & minus ramosum. DILL. hist. musc. 154. tab. 20. fig. 49.

Loc. Locis montanis ad cortices arborum inhabitat.

2554. LICHEN tenellus.

Lichen fronde profunde laciniata, semitubulosa ciliata. HALL. hist. n. 2019.

Lichen foliaceus, laciniatus, albus, laciniis suberectis, obtusis pilosis, scutellis sessilibus. SCOP. Fl. Carn. p. 110. n. 51. ed. 2. n. 1406.

Lichenoides hispidum minus, & tenerius, scutellis nigris. DILL. hist. musc. p. 152. tab. 20. f. 46.

Lichen pulmonarius minor &c. MICH. gen. plant. p. 93.

Lichen cinereus minor, marginibus pilosis. VAILL. paris. tab. 20. f. 5.

Loc. Passim in sylvis montanis.

2555. LICHEN stellaris.

Lichen imbricatus: foliolis oblongis laciniatis angustis cinereis, scutellis pullis. LINN. spec. p. 1611.

Lichen fronde cinerea, profundius divisa, laciniata, obtuse lobata, scutellis glaucis nigrescentibus. HALL. hist. tom. 3. n. 2017.

Lichen fronde cinerascente, linearis-mulifida, scutellis fuscis. NECKER. Meth. musc. p. 89. n. 58.

Lichen foliaceus, repens, coriaceus, crispus, scutellis atris. SCOP. Fl. Carn. p. 107. n. 45.

Lichen pulmonarius vulgarissimus, superne albo-cinereus, inferne nigricans, segmentis angustis, receptaculis nigricantibus. MICH. gen. 91. tab. 43. f. 2.

Lichenoides cinereum, segmentis argutis stellatis, scutellis nigris. DILL. hist. musc. 176. tab. 24. f. 70.

Loc. Frequenter ramos arborum tegit in sylvis.

FOLIACEI

2556. LICHEN ciliaris.

Lichen foliaceus erectiusculus, laciniis linearibus ciliatis, scutellis pedunculatis crenatis.

LINN. spec. p. 1611. HUDS. Fl. Angl. p. 448.

Lichen corniculatus planus, ramulis capillaribus, scutellis petiolatis. HALL. hist. tom. 3. n. 1980.

Lichen fronde erectiuscula, laciniis linearibus ciliatis, scutellis concaviusculis stipitatis sulcatis. NECKER. Meth. musc. p. 101. n. 71.

Lichen foliaceus, laciniatus, cinereus, laciniis erectiusculis acutis pilosis, scutellis pedunculatis. SCOP. Fl. Carn. p. 110. n. 52. ed. 2. n. 1388.

Lichenoides hispidum majus, & rigidius scutellis nigris. DILL. hist. musc. 150. tab. 20. f. 45.

Lichen cinereus arboreus, marginibus fimbriatis. TOURN. inst. p. 550. tab. 325. f. 5.

VAILL. paris. tab. 20. f. 4. MICH. gen. plant. p. 9.

Loc. Vulgatissimus in sylvis montanis, arboribusque innascitur.

2557. LICHEN islandicus.

Lichen foliaceus adscendens laciniatus, marginibus elevatis ciliatis. LINN. spec. p. 1611.

HUDS. Fl. Angl. p. 448. n. 32.

Lichen fronde convexa ciliata pustulata, obtuse ramosa, utrinque laevi, ramulis brevissime bicornibus. HALL. hist. tom. 3. n. 1978.

Lichen fronde erectiuscula, laxa, margine ciliata, scutellis subrotundis terminalibus planis. NECKER. Meth. musc. p. 108. n. 79.

Lichen pulmonarius minor &c. MICH. p. 85. tab. 44. f. 4.

Lichen terrestris foliis eryngii. BUXB. cent. 2. p. 11. tab. 6. f. 1. 2.

Lichenoides rigidum, eryngii folia referens. DILL. hist. musc. p. 209. tab. 128. f. 111.

OFF. Muscus cumatilis, sive islandicus.

Loc. Terrae, & lapidibus innascitur frequentissimus in sylvis montanis, maxime subalpinis, neque alpinis locis desideratur.

VR. Multiplex est apud Septentrionales LICHENIS islandici usus. Eo, si recens fuerit, decocto alvum ducunt, quam vim purgantem tribuunt acribus quibusdam particulis, quae per exsiccationem dissipantur. Siccatus autem per levem torrefactionem, aut in aqua macerationem his acribus particulis, atque etiam majori amaritie orbatur. Tunc ex hac planta in pulverem redacta cum addita farina frumenti, nutrientem panem componunt. Eadem lacti incocta, explicita gelatina, pulmenti speciem constituit, quod non modo nutrit, verum etiam iis, qui phytisi, aut macie conficiuntur, multum prodesse dicitur.

2558. LICHEN nivalis.

Lichen foliaceus adscendens laciniatus crispus glaber lacunosus albus, margine elevato.

LINN. spec. p. 1612.

Lichen convexo concavus, lacunatus, & glaber, ramis crispatis, subluteis. HALL. hist. tom. 3. n. 1977.

Lichen nivalis fronde laciniata glabra, erecta nitida, punctis marginalibus obscuris.

NECKER. Meth. musc. p. 103. n. 72.

Lichen candidus. LAM. Fl. Franc. tab. 1. p. 81.

Lichenoides lacunosum candidum glabrum, endiviae crispa facie. DILL. hist. musc. 162. tab. 21. f. 56.

Loc. Ubique frequens in summis rupibus alpium.

2559. LICHEN pulmonarius.

Lichen foliaceus laciniatus obtusus glaber, supra lacunosus, subtus tomentosus. LINN. spec. p. 1612.

Lichen lacunatus inferne gibbosus, reticulo farinoso, scutellis lateralibus. HALL. hist. tom. 3. n. 1986.

Lichen fronde obtusa, glabra, supra lacunoso-reticulata, subitus tomentosa. NECKER.
Meth. musc. p. 108. n. 78.

Lichen foliaceus, laciñiatus, repens, supra reticulato-lacunosus, scutellis sparsis. SCOP.
Fl. Carn. p. 101. n. 32. ed. 2. n. 1392.

Lichenoides pulmoneum reticulatum vulgare, marginibus peltiferis. DILL. hist. musc. p.
212. tab. 29. f. 113.

Muscus pulmonarius. BAUH. pin. 361.

Pulmonaria. MATTH.

Loc. In sylvis umbrosis, arboribus innascitur, praesertim quercui, & fago.

VIR. Ab usibus, quos dat in pulmonum morbis, *pulmonarius* appellatus est hic LICHEN.
In haemoptoe, nimio mensium fluxu, destillatione ad pectus continenda, atque
in ipsa phtisi multis laudibus elatus est. Non est certe contemnendus, cum vere
adstringentes vires habeat cum aliqua abstergente proprietate conjunctas: aliquid
etiam glutinosi tenet. Dari plerumque solet ex aqua decoctus a drachmis duabus
ad unciam semissem; majori autem aestimatione habetur, qui quercuum corti-
cibus innascitur.

2560. LICHEN furfuraceus.

Lichen foliaceus decumbens furfuraceus, laciñiis acutis, subitus lacunosis atris. LINN.
spec. p. 1612. Huds. Fl. Angl. 450.

Lichen cornubus planiusculis acutis, superne farinosis, inferne atris, & reticulatis. HALL.
hist. tom. 3. n. 1976.

Lichen fronde ramosissima, superne cinerea, subvillosa, inferne nigra, ramulis acutis.
NECKER. Meth. musc. p. 107. n. 77.

Lichenoides cornutum amarum desuper cinereum, inferne nigrum. DILL. hist. musc.
p. 157. tab. 21. f. 52.

Muscus amarus absinthii folio. BAUH. hist. III. p. 764.

*Lichen arboreus, cornua cervi referens, subitus anthracinus, desuper cinereus, receptaculis
florum amplioribus intus fuscis.* MICH. p. 76. tab. 38. f. 1.

Lichen absinthifolius. LAM. Fl. Franc. tom. 1. p. 82.

Loc. In alpium sylvis non infrequens est, arboribusque innascitur.

2561. LICHEN farinaceus.

Lichen foliaceus erectus, compressus, ramosus, verrucis marginalibus farinosis. LINN.
syst. 12. p. 711.

*Lichen lacunosus complanatus ramis acutissimis, orbiculis farinosis marginalibus, frequen-
tissimus.* HALL. hist. tom. 3. n. 1981.

Lichen fronde linearis ramosa, laterali verrucosa, verrucis planis farinosis. NECKER.
Meth. musc. p. 104. n. 74.

Lichen rostratus foemina. SCOP. Fl. Carn. ed. 2. p. 378.

Lichen foliaceus erectus, laciñiatus, laciñiis acutis rugosis rigidis, verrucis lateralibus.
SCOP. Fl. Carn. p. 97. n. 27.

Lichenoides segmentis angustioribus ad margines verrucosis, & pulverulentis. DILL. hist.
musc. p. 172. tab. 23. f. 63.

Lichen cinereus angustior, scutis in marginibus segmentorum. VAILL. paris. 115. tab.
20. f. 13. 14. 15. MICH. gen. plant. p. 75. n. 4.

Loc. In sylvis montanis, & fraxinorum trunco saepius innascitur.

2562. LICHEN calicaris.

Lichen foliaceus erectus linearis ramosus lacunosus convexus mucronatus. LINN. spec. p.
1613. Huds. Fl. Angl. p. 451.

Lichen utrinque lacunatus, complanatus farinosus, & scutellifer. HALL. hist. tom. 3.
n. 1983.

Lichen fronde cartilaginea glabra ramosa erecta, scutellis appendiculatis terminalibus.
NECKER. Meth. musc. p. 106. n. 76.

Lichen rostratus mas. SCOP. Fl. Carn. ed. 2. p. 376. n. 382.

*Lichen foliaceus, erectus, laciñiatus, laciñiis linearibus, acutis rigidis, scutellis termi-
nalibus.* SCOP. Fl. Carn. p. 95. n. 34.

Lichenoides coralliforme rostratum, & canaliculatum. DILL. hist. musc. p. 170. tab. 23.
fig. 62. A. B. C.

Lichen cinereus, latifolius, ramosus. VAILL. paris. p. 115. tab. 20. f. 6. MICH. gen. plant.
p. 75. n. 3.

Loc. In sylvis vallis Segusinae, arboribusque insidet.

2563. LICHEN fraxineus.

Lichen foliaceus erectus oblongus lanceolatus sublacinatus lacunosus glaber, scutellis sub-pedunculatis. LINN. spec. p. 1614. HUDS. Fl. Angl. p. 451.

Lichen utrinque lacunosus, fronde latissima, scutellis uberrimis. HALL. hist. tom. 3.
n. 1985.

Lichen foliaceus erectus, lacinatus, laciinis lanceolatis, obtusis, rugosis, rigidis, scutellis subsessilibus confertis sparsis. SCOP. Fl. Carn. p. 96. n. 25. ed. 2. n. 1383.

Lichen pulmonarius, cinereus mollior in amplas lacinias divisus. TOURN. inst. 549. tab.
325. f. A. B.

Lichenoides longifolium rugosum rigidum. DILL. hist. musc. p. 165. tab. 22. f. 59.

Lichen pulmonarius rufescens, durior, in amplas lacinias divisus. MICH. gen. plant. p.
74. tab. 36. f. 1.

Loc. Frequentissimus locis montanis in sylvis, atque corticibus arborum innascitur.

2564. LICHEN prunastri.

Lichen foliaceus erectiusculus lacunosus subtus tomentosus albus. LINN. spec. p. 1614.

Lichen complanatus utrinque lacunosus undique farinosus. HALL. hist. tom. 3. n. 1984.

*Lichen fronde verrucifera molliuscula, tomentosa, scutellifera, cartilaginea, glaberrima,
scutellis terminalibus utrinque planis.* NECKER. Meth. musc. p. 103. n. 73.

Lichen foliaceus suberectus lacinatus, laciinis furfuraceis subius lacunosis. SCOP. Fl. Carn.
97. n. 28. ed. 2. n. 1384.

*Lichen pulmonarius mollior dichotomus, superne cinereus, inferne albus, receptaculis flo-
rum interna parte ferrugineis.* MICH. p. 75. tab. 36. f. 13.

Lichenoides cornutum bronchiale molle subtus incanum. DILL. hist. musc. p. 160. tab.
21. f. 55.

Muscus arboreus ramosus. BAUH. hist. III. p. 764.

Loc. Vulgare est in corticibus arborum emortuarum.

2565. LICHEN capreatus.

Lichen pallide viridis, rugosus, margine undulatus. LINN. spec. p. 1614. HUDS. Fl. Angl.
p. 452.

Lichen fronde rotunde lobata, rugosa, inferne atra, & aspera. HALL. hist. tom. 3. p. 2005.

*Lichen fronde juniori supra rugosiuscula, germinante pulverulenta, frondulis extimis lae-
vibus, latioribus obtusis.* NECKER. Meth. musc. p. 95. n. 64.

*Lichen foliaceus, repens lobatus, supra luteo-virescens, infra laevis, ater, scutellis ver-
rucosis, sessilibus umbilicatis rubris.* SCOP. Fl. Carn. p. 103. n. 34. ed. 2. n. 1394.

Lichenoides capreatum rosacee expansum e sulphureo virens. DILL. hist. musc. p. 193. tab.
25. f. 97.

*Lichen pulmonarius saxis, & arboribus adnascens, major, inferne nigricans, superne ex
sulphureo cinereus, receptaculis florum amplioribus, interne sordide, & obsolete vi-
ridibus.* MICH. gen. plant. p. 89. tab. 48. f. 1.

Loc. Locis montanis, & umbrosis, tum in corticibus arborum, tum in rupibus frequens.

2566. LICHEN glaucus.

Lichen foliaceus depresso lobatus glaber, margine criso farinaceo. LINN. spec. p. 1615.

*Lichen fronde laciniata, nitida, margine criso-farinosa, subtus atra, punctis scutelli-
formibus, brunneis.* NECKER. Meth. musc. p. 100. n. 69.

Lichen foliaceus repens lobatus, supra cinereus, subtus ater, marginibus verrucosis. SCOP.
Fl. Carn. 1. p. 104. n. 35. ed. 2. n. 1395.

Lichenoides endiviae foliis crispis splendentibus, subtus nigricantibus. DILL. hist. musc.
p. 192. tab. 25. f. 96.

Lichen pulmonarius saxatilis, cinereus, minor, umbilicis nigricanibus. VAILL. bot. tab. 21. f. 12.

Loc. In sylvis etiam montanis non infrequenter provenit.

2567. LICHEN caninus.

Lichen coriaceus, repens, lobatus, obtusus, planus, subtus venosus, villosus, pelta marginali adscendente. LINN. syst. 12. p. 712.

Lichen fronde subrotunde lobata, inferne reticulata, pelis convexo-concavis. HALL. hist. tom. 3. n. 1988.

Lichen fronde simplici obtusa, sinuato-lobata, subtus venoso-villosa, pelis ovatis adscendentibus. NECKER. Meth. musc. p. 79. n. 44.

Lichen foliaceus, repens, subtus reticulato-venosus, pelis marginalibus suberectis. SCOP. Fl. Carn. p. 99. n. 30. ed. 2. n. 1389.

Lichenoides digitatum cinereum, lactucae foliis sinuosis. DILL. hist. musc. 200. tab. 27. fig. 202.

Lichen pulmonarius, saxatilis, digitatus. VAILL. paris. tab. 21. f. 16.

Off. Lichen cinereus terrestris.

Loc. In sylvis sterilibus montanis frequens, & rupibus, terraeque innascitur.

VIR. Magnam famam sibi olim comparavit hic LICHEN propter vires antilyicas, ortumque dedit pulveri antilysico Londinensium. Nemo autem in praesentiarum est, qui huic plantae credat ad tanti mali curationem. Vim habet abstergentem, & urinam carentem. In pulverem redactus dari solet a drachma semisse ad drachmam unam.

2568. LICHEN aphtosus.

Lichen coriaceus, repens, lobatus, obtusus, planus, verrucis sparsis, pelta marginali adscendente. LINN. syst. 12. p. 711.

Lichen fronde obtuse lobata, superne verrucosa, inferne villosa. HALL. hist. tom. 3. n. 1992.

Lichen fronde lobata repente, supra verrucata, pelis oblongis, marginalibus adscendentibus. NECKER. Meth. musc. p. 80. n. 46.

Lichenoides digitatum laete virens, verrucis nigris notatum. DILL. hist. musc. p. 207. tab. 28. f. 106.

Lichen pulmonarius maximus, verrucosus, superne cinereo-virescens, inferne obscurus, receptaculis florum rubris, & circinnatis. MICH. gen. pl. p. 85.

Muscus pulmonarius, corpusculis fuscis papillatus. LOESEL. p. 172. n. 474.

Loc. Habitat in sylvis abiegnis; inter Braman, & Modane legi.

2569. LICHEN saccatus.

Lichen foliaceus repens subrotundus, pelis depressis subtus saccatis. LINN. spec. p. 1616.

Lichen fronde coriacea, rotunde lobata, scutellis immersis. HALL. hist. tom. 3. n. 1995.

Lichen foliaceus, repens lobatus, glauco virescens, scutellis immersis, fuscis. SCOP. Fl. Carn. p. 109. n. 49., ed. 2. n. 1404.

Lichenoides lichenis facie, pelis acetabulis immersis. DILL. hist. musc. p. 221. tab. 30. f. 121.

Lichen pulmonarius alpinus terrestris glauco-virescens receptaculis florum fuscis. MICH. gen. plant. p. 95. tab. 52.

Loc. Rupes alpium editiorum inhabitat.

UMBILICATI SQUEALENTES QUASI FULIGINE

2570. LICHEN miniatus.

Lichen umbilicatus gibbus punctatus, subtus fulvus. LINN. spec. p. 1617.

Lichen fronde imbricata, rotunde lobata, cinerea punctata, inferne ochrea subaspera. HALL. hist. tom. 3. n. 1999.

Lichen miniatus fronde complicata lobata supra punctata. NECKER. Meth. musc. p. 76. n. 40.

Lichenoides coriaceum nebulosum cinereum punctatum subtus fulvum. DILL. hist. musc. 223. tab. 30. f. 127.

Loc. In rupibus alpium locis umbrosis passim.

2571. LICHEN pustulatus.

Lichen foliaceus umbilicatus subtus lacunosus. LINN. spec. p. 1617.

Lichen fronde cinerea inferne lacunata, arbusculis superne nigris. HALL. hist. tom. 3. n. 1996.

Lichen fronde lobata fusca, subius lacunata, furfure marginali concolore. NECKER. Meth. musc. p. 75. n. 37.

Lichenoides pustulatum cinereum, & veluti ambustum. DILL. hist. musc. p. 227. tab. 30. f. 131.

Loc. In rupibus, & locis apricis montanis.

2572. LICHEN proboscideus.

Lichen umbilicatus peltis turbinatis, truncatis perforatis. LINN. syst. 12. p. 712.

Lichen (cylindricus) foliaceus repens, farinaceus glaber, supra glaucus, infra villosus ater, marginibus elevatis pilosis. SCOP. Fl. Carn. p. 105. n. 38., ed. 2. n. 1397.

Lichenoides glaucum, foliorum laciniis crinitis. DILL. hist. musc. p. 149. tab. 20. f. 42.

Loc. In sylvis abiegnis minime rarus.

2573. LICHEN deustus.

Lichen umbilicatus undique laevis. LINN. spec. p. 2618.

Lichen fronde rotunde lobata, inferne nigerrima globosa. HALL. hist. tom. 3. n. 1998.

Lichen fronde siccitate fragili laevi. NECKER. Meth. musc. p. 74. n. 36.

Lichenoides coriaceum cinereum peltis atris compressis. DILL. hist. musc. p. 219. tab. 30. f. 117.

Lichen pulmonarius saxatilis e cinereo-fuscus minimus. VAILL. Bot. tab. 21. f. 14.

Loc. Etiam rupium locis apricis indigenus est.

2574. LICHEN polyrhizos.

Lichen umbilicatus polyphyllus utrinque laevis polyrhizos. LINN. syst. 12. p. 712.

Lichen fronde imbricata subrotunda punctata inferne villosa, atris scutellis. HALL. hist. tom. 3. n. 2000.

Lichen polyrhizos frondulis superne lacunatis, subtus villosis. NECKER. Meth. musc. p. 77. n. 41.

Lichenoides pullum superne glabrum, inferne nigrum, & cirrhosum. DILL. hist. musc. 226. tab. 30. f. 130.

Loc. Ad rupes supra le Ferriere.

S C Y P H I F E R I

2575. LICHEN cocciferus.

Lichen scyphifer simplex integerrimus, stipite cylindrico, tuberculis coccineis. LINN. spec. p. 1618. HUDS. Fl. Angl. p. 455.

Lichen scyphiger, infundibulorum fungulis coccineis. HALL. hist. tom. 3. n. 1918.

Lichen stipite cylindrico, scyphifero, scyphis integerrimis. NECKER. Meth. musc. p. 57. n. 18.

Lichen (Scypho coccifero) coralloides, caule simplici, pyxidato: marginibus tuberculosis, tuberculis coccineis. SCOP. Fl. Carn. ed. 2. p. 372.

Coralloides scyphiforme, tuberculis coccineis. DILL. hist. musc. p. 82. tab. 14. fig. 7. F. G. M.

Lichen pyxidatus oris coccineis, & tumentibus. VAILL. paris. p. 115. tab. 21. f. 4. MICH. gen. plant. p. 82. n. 3. 4. tab. 41. f. 3.

Loc. Nihil frequentius in sylvis montanis, & collinis.

2576. LICHEN cornucopoides.

Lichen scyphifer simplex folio brevior, tuberculis coccineis. LINN. spec. p. 1619.

Coralloides scyphiforme: marginibus radiatis, & foliatis. DILL. hist. musc. 85. tab. 14. fig. 9.

Loc. In sylvis sterilibus, quae ex Villa Avenatica usque ad alpes porrigitur, quandoque occurrit.

2577. LICHEN pyxidatus.

Lichen scyphifer simplex crenulatus, tuberculis fuscis. LINN. spec. p. 1619.

Lichen scypho infundibuliformi simplici. HALL. hist. tom. 3. n. 1912.

Lichen scypho crenulato, tuberculis sessilibus, stipatisve. NECKER. Meth. musc. p. 55. n. 16.

Lichen coralloides caule simplici pyxidato, marginibus tuberculosis, tuberculis sessilibus fuscis. SCOP. Fl. Carn. p. 87. n. 8. ed. 2. p. 371. n. 8.

Lichen pyxidatus major. TOURN. inst. p. 549. tab. 325. Fig. D.

Coralloides scyphiforme tuberculis fuscis. DILL. hist. musc. 79. tab. 14. f. 6.

OFF. Lichen pyxidatus.

Loc. Nihil frequentius in sylvis montanis, & collinis.

VIR. Similia fere cum plerisque LICHENIBUS principia possidet subadstringentia, & abstringentia; aliquid etiam mucilacino-oleosi praebet. Commendatur in tussi convulsiva puerorum, sed vidi saepius elusam fuisse Medici expectationem. Puto alicujus usus esse posse in tenui, & acri destillatione ad pectus vi demulcente, & subadstringente. Datur in pulverem redactus dosi drachmae semissis ad drachmam unam, aut aqua decoquitur a drachmis duabus ad unciam semissem.

2578. LICHEN fimbriatus.

Lichen scyphifer simplex denticulatus stipite cylindrico. LINN. spec. p. 1619.

Lichen scyphiger, infundibulis serratis, coronatis. HALL. hist. 3. n. 1915.

Lichen coralloides, caule simplici pyxidato, marginibus serratis. SCOP. Fl. Carn. 2. p. 370. n. 7.

Coralloides scyphiforme gracile, marginibus serratis. DILL. hist. musc. p. 84. tab. 14. fig. 8.

Lichen pyxidatus minor. VAILL. Paris. p. 111. tab. 21. f. 6. MICH. gen. 83. tab. 41. fig. 45.

Loc. In sylvis sterilibus, truncis, & corticibus arborum innascitur.

2579. LICHEN gracilis.

Lichen scyphifer ramosus denticulatus filiformis. LINN. spec. p. 1619.

Lichen infundibulis proliferis, & corniculatis erectis. HALL. hist. 3. n. 1946.

Lichen stipite scyphifero, filiformi, simplici, ramosoque: scyphis denticulatis. NECKER. Meth. musc. p. 56. n. 17.

Coralloides scyphiforme serratum elatius, caulis gracilis glabris. DILL. hist. musc. p. 88. tab. 14. f. 13.

Lichen pyxidatus, & corniculatus ramosus alpinus, e fusco-cinereus, pyxidulis crenatis. MICH. gen. 81. tab. 41. f. 5.

Loc. Vulgaris in sylvis sterilibus.

2580. LICHEN digitatus.

Lichen scyphifer ramosissimus ramis cylindricis, calycibus integris nodosis. LINN. spec. p. 1620.

Lichen infundibulis palmatis, singulis coccineis. HALL. hist. 3. n. 1939.

Lichen caule inordinate ramoso, ramis in calyces turbinatos margine carnosos desinentibus. LINN. Fl. Lapp. 436.

Lichen stipite crustaceo, ramoso, ramulis terminalibus palmatis, tuberculatisque. NECKER. Meth. musc. p. 59. n. 20.

Lichen coralloides caule ramoso, ramis in tubercula coccinea desinentibus. SCOP. Fl. Carn. 1. p. 92.

Coralloides ramulosum, tuberculis coccineis. DILL. hist. musc. p. 96. tab. 15. f. 19.

Loc. Similibus locis adinvenitur.

2581. LICHEN cornutus.

Lichen Scyphifer simpliciusculus subventricosus, calycibus integris. LINN. spec. p. 1620. HUDS. Fl. Angl. 458.

Lichen cornubus subramosis acutis farinosis. HALL. hist. 3. n. 1903.

Lichen coralloides, caule subulato bifido. SCOP. Fl. Carn. 2. p. 374. n. 14. a.

Lichen stipite subnudo difformi subventricoso, scyphis proliferis. NECKER. Meth. musc.
p. 59. n. 19.
Coralloides vix ramosum, scyphis obscuris. DILL. hist. musc. p. 90. tab. 15. f. 14.
Loc. Frequens in sylvis sterilibus glareosis.

2582. LICHEN deformis.

Lichen scyphifer simpliciusculus subventricosus calycibus dentatis. LINN. spec. p. 1620.
Lichen pyxidatus difformis, acetabulis cornigeris. HALL. hist. tom. 3. n. 1938.
Lichen caule simplici, apice acuto, s. calyce turbinato terminato. LINN. Fl. Lapp. 433.
tab. 11. f. 3.
Lichen pyxoides teres, acetabulis minoribus repandis. MICH. gen. p. 80. tab. 41. f. 1.
Coralloides crassius subincanum, calycibus dentatis. DILL. hist. musc. 95. tab. 15. f. 18.
Loc. In montanis sylvis sterilibus.

F R U T I C U L O S I

2583. LICHEN rangiferinus.

Lichen fruticulosus perforatus ramosissimus, ramulis nutantibus. LINN. spec. p. 1620.
Lichen fruticosus farinosus, surculis innumeris nutantibus. HALL. hist. 3. n. 1957.
Lichen fronde tereti adulta ramosissima laevi, alis perforata, ramulis nutantibus furcatis tuberculiferis. NECKER. Meth. musc. p. 88. n. 26.
Lichen coralloides caule ramoso candido &c. SCOP. Fl. Carn. 2. p. 377. n. 20.
Coralloides montanum, fruticuli specie ubique candicans. DILL. hist. musc. p. 107. tab.
16. f. 29.
Musco-fungus coralloides montanus ramosissimus cinereus vulgaris. MORIS. hist. 3. p.
633. s. 15. tab. 7. f. 9.
Muscus coralloides, s. cornutus montanus. BAUH. pin. 361.
Muscus corallinus, s. Corallina montana. BAUH. hist. 1198.
Loc. In sylvis sterilibus alpinis, & subalpinis passim.

2584. LICHEN sylvaticus.

Lichen caule ramoso, alis perforatis, ramis capitatis. LINN. spec. p. 1621. ROYEN.
Lugdb. 511.
Coralloides fruticuli specie candicans corniculis rufescensibus. DILL. hist. musc. p. 110.
tab. 16. f. 30.
Muscus terrestris coralloides erectus corniculis rufescensibus. BAUH. pin. 361. prodr. 152.
Loc. In pascuis, & sylvis sterilibus alpium passim occurrit.

2585. LICHEN uncialis.

Lichen fruticulosus laevis perforatus, caulinis palmatis brevissimis acutis. LINN. spec.
p. 1621.
Lichen fruticulosus levis, perforatus, caulinis palmatis brevissimis. HALL. hist. 3. n. 1960.
Lichen caule ramoso, alis perforatis, ramis brevissimis acutis. LINN. Fl. Lapp. 438. ROY.
Lugd. 511.
Coralloides perforatum minus molle, & tenui. DILL. hist. musc. p. 99. tab. 16. f. 22.
Loc. Locis montanis, & collinis sylvaticis.

2586. LICHEN ceranoides.

Lichen fruticosus laevis perforatus, spinosus, ramulis punctiferis. HALL. hist. tom. 3.
n. 1959.
*Lichen fronde tereti, aculeata, alis perforata, laevi, ventricosa, ramulis terminalibus
subradiatis.* NECKER. Meth. musc. p. 63. n. 21. WEB. Spicil. p. 204.
Lichen coralloides, tubulosus, albidus, major, & mollior &c. MICH. gen. p. 79. n. 6.
tab. 40. f. 2.
Coralloides perforatum majus molle, & crassum. DILL. hist. musc. p. 98. tab. 16. f. 21.
Loc. In alpibus Viucensibus lectus est.

2587. LICHEN subulatus.

Lichen fruticulosus subdichotomus, ramis simplicibus subulatis. LINN. spec. p. 1621.

Lichen caule fruticoso, erecto, ramis adscendentibus dichotomis. HALL. hist. 3. n. 1955.

Lichen caule erecto dichotomo, ramis subulatis tuberculiferis. NECKER. Meth. musc. p. 63. n. 23. B.

Coralloides corniculis longioribus, & rarioribus. DILL. Musc. 102. tab. 16. f. 26.

Muscus corniculatus. TABERN. ic. 809. BAUH. hist. 3. p. 767.

Loc. In pascuis, & sylvis sterilibus alpium passim occurrit, & in pascuis sylvaticis collium Taurinensium circa Superga legi.

2588. LICHEN paschalis.

Lichen fruticulosus solidus, tectus foliolis crustaceis. LINN. spec. p. 1621.

Lichen caule fruticoso fungifero, verrucis calcariis recto. HALL. hist. 3. n. 1963. Ic. Oeder. tab. 151.

Lichen fronde ramosa, crustaceis foliolis tecta, ramulis tuberculatis. NECKER. Meth. musc. p. 66. n. 24.

Lichen caule ramoso solido, foliolis crustaceis tecto. LINN. Fl. Lapp. 439. ROY. Lugd. 512.

Lichen alpinus glaucus ramosus botryoides. SCHEUCHZ. It. alp. 137. tab. 19. f. 4.

Coralloides crispum, & botryoides alpinum. DILL. hist. musc. p. 114. tab. 17. f. 33.

Loc. Frequens in summis alpibus locis alpestribus.

2589. LICHEN Roccella.

Lichen fruticulosus, solidus, aphyllus, subramosus, tuberculis alternis. LINN. syst. 12. p. 713.

Coralloides corniculatum, fasciculare, tinctorium fuci teretis facie. DILL. musc. 120.

Muscus ceranoides albus, fungosus apicibus nigris. PLUK. alm. 255. tab. 205. f. 6.

Fucus marinus Roccella tinctorum. BAUH. pin. 365.

Loc. Ad rupes maris Nicaeensis.

F I L A M E N T O S I

2590. LICHEN plicatus.

Lichen filamentosus pendulus ramis implexis, scutellis radiatis. LINN. spec. p. 1622.

Lichen ramis filiformibus, ramosis pendulis confertis. LINN. Fl. Lapp. 457.

Lichen fronde pendula ramosissima tereti implexa scutellis lateralibus margine radiatis. NECKER. Meth. musc. p. 71. n. 32.

Usnea vulgaris, loris longis implexis. DILL. musc. 56. tab. 11. f. 1.

Muscus arboreus, Usnea officinarum. BAUH. pin. 361.

Lichen implexus. LAM. Fl. Franc. tom. 1. p. 91?

Loc. In sylvis montanis frequens.

2591. LICHEN barbatus.

Lichen filamentosus pendulus, subarticulatus, ramis patentibus. LINN. spec. p. 1622.

Lichen barbatus trunco articulo levi. HALL. hist. tom. 3. n. 1970.

Lichen barbatus fronde pendula subarticulata longissima: verrucis longissime sparsis. NECKER. Meth. musc. p. 71. n. 31.

Lichen caule tereti coriaceo, ramulis tenuissimis cinereis. ROY. Lugdb. 513.

Usnea barbata, loris tenuibus fibrosis. DILL. hist. musc. 63. tab. 12. f. 6.

Muscus capillaceus longissimus. BAUH. pin. 361.

Loc. Legi in alpibus Fenestrellarum.

2592. LICHEN divaricatus.

Lichen filamentosus pendulus angulatus articulatus, intus tomentosus, ramis divaricatis, peltis orbiculatis sessilibus. LINN. syst. 12. p. 713.

Lichen ramosus lacunatus flacidus. HALL. hist. 3. n. 1975.

Lichen (mollis) fronde articulata, pendula, intus tomentosa; ramis furcatis compressis; scutellis orbiculatis glabris. NECKER. Meth. p. 74. n. 35.

Lichen filamentosus pendulus, loris compressis lacunosis glabris. SCOP. Fl. Carn. p. 75. n. 6. ed. 2. p. 357. n. 1360.

Lichen longissimus ex cinereo candicans rugosus, & mollior alter. MICH. gen. plant. p. 77

Usnea mollis ramis longis compressis. DILL. hist. musc. p. 62. tab. 12. f. 5.
Loc. In alpibus, & montibus *Valdensium* observavi.

2593. LICHEN jubatus.

Lichen filamentosus pendulus, axillis compressis. LINN. spec. p. 74.
Lichen barbatus pendulus, filamentis nigris prolixis. HALL. hist. 3. n. 1968.
Lichen jubatus fronde pendula ramosa, filamenis, compressis teretibusque verrucosis.
NECKER. Meth. musc. p. 72. n. 33.
Lichen filamentosus pendulus, tuberculis lateralibus innatis. SCOP. Fl. Carn. p. 74. n. 5.
ed. 2. n. 1362.
Lichen ramis filiformibus ramosis pendulis, alis compressis. LINN. Fl. Lapp. 456.
Usnea jubata nigricans. DILL. hist. musc. 64. tab. 12. f. 7.
Loc. In sylvis abiegnis alpium frigidiorum frequens.

2594. LICHEN lanatus.

Lichen filamentosus ramosissimus decumbens implicatus opacus. LINN. spec. p. 1623.
Lichen fruticosus minimus, flexuosus, caulinis nigris capillaceis. HALL. hist. n. 1967.
Usnea lanae nigrae instar saxis adhaerens. DILL. hist. musc. 66. tab. 13. f. 8.
Loc. Rupes alpinas frigidas inhabitat.

2595. LICHEN hirtus.

Lichen filamentosus ramosissimus erectus, tuberculis farinaceis sparsis. LINN. spec. p.
1623. HUDES. Fl. Angl. p. 462.
Lichen barbatus teretibus caulinis, ramis simplicibus paralellis. HALL. hist. tom. 3.
n. 1973.
*Lichen fronde ramosissima laevi, verrucosave tereti, verrucis farinaceis congestis,
sparsisque.* NECKER. Meth. musc. p. 69. n. 28.
Usnea vulgatissima tenuior, & brevior sine orbiculis. DILL. hist. musc. p. 67. tab. 13. f. 12.
Loc. In sylvis montanis, & subalpinis ad arbores emortuas.

2596. LICHEN vulpinus.

Lichen filamentosus ramosissimus erectus fastigiatus inaequali-angulosus. LINN. spec. p. 1623
Lichen vulpinus fronde fastigiata erecta ramosissima lutea. NECKER. Meth. musc. p.
70. n. 30.
Usnea capillacea citrina, fruticuli specie. DILL. hist. musc. 73. tab. 13. fig. 16.
Lichen aureus. LAM. Fl. Franc. tom. 1. p. 92.
Loc. In sylvis montanis *Valdensium* occurrit.

2597. LICHEN floridus.

Lichen filamentosus ramosus erectus scutellis radiatis. LINN. spec. p. 1624. HUDES. Fl.
Angl. p. 463. SCOP. Fl. Carn. p. 73. n. 1.
Lichen barbatus ramis teretibus, surculis paralellis simplicibus, scutellis radiatis. HALL.
hist. tom. 3. n. 1972.
Muscus arboreus cum orbiculis. BAUH. pin. 361.
Usnea vulgatissima tenuior, brevior cum orbiculis. DILL. hist. musc. p. 69. tab. 13. f. 13.
Lichen fronde ramosa erecta tereti solida, apice scutellifera, scutellis ciliatis. NECKER.
Meth. musc. p. 1624.
Loc. Vulgaris in sylvis montanis, & subalpinis ad arbores emortuas.

TREMELLA. LINN. gen. n. 1067. syst. n. 1204.

Fructificationes vix manifestae in corpore gelatinoso.

2598 T REMELLA juniperina.

Tremella sessilis membranacea auriformis fulva. LINN. syst. 12. p. 714.
Agaricum gelatinosum, flavo-rufum, superiore tuberosum. HALL. hist. tom. 3. n. 2260.
Byssus gelatinosa fugax, junipero innascens. LINN. Fl. Lapp. 531.
Loc. In corticibus Juniperi frequens est.

2599. TREMELLA nostoc.

Tremella plicata undulata. LINN. syst. 12. p. 714.

Lichen gelatinosus, plicatus, undulatus, laciniis crispatis granulosis. HALL. hist. tom. 3. n. 2041.

Tremella terrestris sinuosa pinguis, & fugax. DILL. hist. musc. 52. tab. 10. f. 14.

Linkia terrestris gelatinosa membranacea vulgarissima. MICH. gen. 126. tab. 67. f. 1.

Loc. In pascuis, & ambulacris humidis post pluviam appetet.

2600. TREMELLA Lichenoides.

Tremella erecta plana, margine criso lacinulato. LINN. syst. 12. p. 714.

Lichen atro-caeruleus, laciniatus, & ciliatus. HALL. hist. tom. 3. n. 2032.

Lichenoides pellucidum, endiviae foliis tenuibus crispis. DILL. hist. musc. 143. tab. 19. fig. 31.

Lichen terrestris membranaceus mollior fuscus. MICH. gen. 26. tab. 38.

Musco-fungus terrestris minor fuscus, foliis e latitudine crenatis, musco innascens. MORIS. hist. 3. p. 632. s. 15. tab. 7. f. 4.

Loc. Ad radices montium locis muscosis frigidis humidis.

2601. TREMELLA verrucosa.

Tremella tuberculosa solida rugosa. LINN. syst. 12. p. 714.

Tremella lobata, & rugosa. HALL. hist. tom. 3. n. 2127.

Lichen crispus foliaceus, gelatinosus, foliorum segmentis capillaceis, teretibus ramosis. SCOP. Fl. Carn. p. 113. n. 59., ed. 2. n. 1412.

Tremella fluvialis gelatinosa, & uterculosa. DILL. hist. musc. 54. tab. 10. f. 6.

Linkia palustris gelatinosa, saxis adnascens, ex obsculo fulva, & concava, vesicam referens. MICH. gen. 126. tab. 67. f. 2.

Loc. Vidi in valle di Lanze ad rivulos lente decidentes supra lapides.

2602. TREMELLA purpurea.

Tremella subglobosa sessilis solitaria glabra. LINN. syst. 12. p. 714.

Sphaeria convexa miniata hirsuta. HALL. hist. 3. n. 2189.

Lichenoides tuberosum amoene purpureum. DILL. hist. musc. 127. tab. 18. f. 6.

Loc. Frequens in arborum ramis emortuarum.

FUCUS. LINN. gen. n. 1097. syst. n. 1205.

Masc. Vesiculae villis intertextae. Fem. Vesiculae adspersae granis immersis apice prominulis. Semina solitaria.

2603. FUCUS serratus.

Fucus fronde plana dichotoma serrato-dentata, fructificationibus terminalibus tuberculosis. LINN. syst. 12. p. 715.

Fucus fronde oblonga plana dentata, utrinque pilifera tuberculis terminalibus. NECKER. Meth. 27.

Fucus, sive Alga latifolia major dentata. MORIS. hist. 3. p. 648. s. 15. tab. 9. fig. 1. GMEL. Fuc. p. 27.

Fucus planus dichotomus serratus ad apices tuberculatus. LINN. spec. pl. 1158. Fl. Svec. 1144. HUDS. Fl. Angl. p. 466.

Loc. In mari Nicaeensi, & Uneliensi.

2604. FUCUS vesiculosus.

Fucus fronde plana dichotoma integerrima: vesiculis axillaribus geminis: terminalibus tuberculatis. LINN. syst. 12. p. 715.

Fucus fronde dichotoma integra, caule medium folium transcurrente, vesiculis verrucosis terminalibus. LINN. spec. pl. 2. p. 1626. n. 2. GMEL. Fuc. 60. HUDS. Fl. Angl. p. 466. n. 2.

Fucus fronde plana integerrima, vesiculis terminalibus verrucosis, primordialibus linearibus. NECKER. Meth. 18.

Fucus marinus, s. *Quercus maritima vesiculas habens*. BAUH. pin. 365.
Quercus marinus. LOB. ic. 2. p. 255.

Loc. In mari Nicaeensi, & Uneliensi.

2605. FUCUS canaliculatus.

Fucus fronde plana dichotoma, integerrima, canaliculata linearis, fructificationibus tuberculatis bipartitis obtusis. LINN. syst. 12. p. 716. GMEL. Fuc. p. 73. tab. 1. a. fig. 2.
Fucus fronde ramosa, hinc canaliculata, vesiculifera: apicibus obtusis, bifidis rugosis. NECKER. Meth. 22.

Fucus Kali arabum divisura angulis ad divaricationem rotundiusculis. PLUK. alm. 160.
Fucus dichotomus, membranaceus, e viridi flavescens ceranoides, angulos rotundiusculos efformans. MORIS. oxon. p. 646. s. 15. tab. 8. f. 11.

Fucus dichotomus linearis, axillis divaricatis. LINN. spec. pl. 2. p. 1627. n. 10. HUDS. Fl. Angl. p. 468. n. 8.

Loc. Ad rupes litoris Nicaeensis.

2606. FUCUS nodosus.

Fucus fronde compressa dichotoma foliis distichis integerrimis, vesiculis innatis solitariis dilatatis. LINN. syst. 12. p. 716. GMEL. Fuc. p. 78. tab. 1. B. f. 1.

Fucus fronde compressa, vesiculis oblongis interjecta, frondulis integerrimis. NECKER. Meth. 17.

Fucus maritimus vesiculis majoribus singularibus per intervalla dispositis. MORIS. hist. 3. p. 647. s. 15. tab. 8. f. 2.

Fucus maritimus nodosus. DOD. pempt. 781.

Loc. Ad mare Nicaeense, & Uneliae.

2607. FUCUS siliquosus.

Fucus fronde compressa ramosa, foliis distichis alternis integerrimis, fructificationibus pedunculatis oblongis mucronatis. LINN. syst. 12. p. 716. GMEL. Fuc. 81. tab. 2. B. f. 1.

Fucus caule tereti ramosissimo, pedunculis alternis, vesiculis oblongis acuminatis. LINN. Fl. Lapp. 463. HUDS. Fl. Angl. p. 468. n. 11.

Fucus fronde ramosa, vesiculis oblongis siliquiformibus mucronatis, primordialibus linearis-subulatis. NECKER. Meth. p. 18.

Fucus maritimus alter, tuberculatis paucissimis. BAUH. pin. 365.

Fucus marinus quartus. DOD. pempt. 480.

Loc. Ad rupes litoris Nicaeensis.

2608. FUCUS selaginoides.

Fucus fronde filiformi ramosissima, ramis dichotomis, foliis subulatis alternis, basi vesiculosi. LINN. Mant. p. 134.

Fucus Abies marina. GMEL. Fuc. 83. tab. 2. a f. 1.

Fucus folliculaceus foliis abrotani. BAUH. pin. 365.

Fucus crispus loricatus nigricans. BARR. ic. 290. BOCC. mus. 7. tab. 12.

Loc. Ad litus Nicaeense, & Uneliense.

2609. FUCUS foeniculaceus.

Fucus fronde filiformi ramosissima, vesiculis ovatis terminatis, foliolis multipartitis obtusis apice fructificantibus. LINN. syst. 12. p. 717. GMEL. Fuc. 86. tab. 2. a. fig. 2.

Fucus fronde ramosa coarctata vesiculis terminalibus, tuberculatis mucronatis. NECKER. Meth. musc. p. 23.

Fucus folliculaceus foliis faeniculi brevioribus. BAUH. pin. 362. n. 7.

Fucus vesiculis ovatis alternis pedunculatis terminatis, foliolis linearibus. LINN. sp. pl. 2. p. 1629. n. 20.

Fucus vesiculis ovatis alternis pedunculatis, frondibus multifidis linearibus. HUDS. Fl. Angl. p. 469. n. 14.

Loc. In rupibus litoris Nicaeensis, & Uneliae.

2610. FUCUS abrotanoides.

Fucus fronde ramosa capillari multifida fasciculata, vesiculis globosis. NECKER. Meth. musc. p. 24.

Fucus abrotanoides vesiculis parvis rotundis ornatus. MORIS. ox. 3. p. 648. tab. 8. f. 17.
Loc. In mari Nicaeensi, & Uneliae.

2611. FUCUS natans.

Fucus caule filiformi ramoso, foliis lanceolatis serratis, fructificationibus globosis pedunculatis. LINN. syst. 12. p. 715.

Fucus Sargasso. GMEL. Fuc. p. 92.

Fucus caule tereti ramosissimo, foliis lanceolato-serratis, fructificationibus globosis pedunculatis subaristatis. ROY. Lugdb. 513.

Fucus folliculaceus serrato folio. BAUH. pin. 365.
Loc. In mari Nicaeensi.

2612. FUCUS acinarius.

Fucus caule filiformi ramoso, foliis linearibus integerrimis, fructificationibus globosis pedunculatis. LINN. syst. 12. p. 715. GMEL. Fuc. p. 99.

Lenticula marina serapionis, & uva marina quorundam. LOB. ic. p. 256.

Acinaria imperati. DONAT. marin. 35. tab. 4. f. 1.

Fucus folliculaceus Linariae folio. BAUH. pin. 365. MORIS. hist. oxon. p. 648. PLUK. alm. 161.

Loc. In mari Nicaeensi, & Uneliae.

2613. FUCUS linearis.

Fucus dichotomus planus linearis acutus, vesiculis ovatis sparsis. HUDES. Fl. Angl. p. 467. n. 6.

Fucus elongatus. GMEL. Fuc. p. 103.

Fucus longo angusto, crassoque folio. BAUH. pin. 364. prodr. 155. n. 5.

Fucus caule linearis aphylo dichotomo. ROY. Lugdb. 514.

Loc. Ad rupes maris Nicaensis.

2614. FUCUS fastigiatus.

Fucus fronde filiformi dichotoma ramosissima fastigiata obtusa. LINN. syst. 12. p. 718.

Fucus dichotomus ramosissimus teres uniformis fastigiatus. LINN. spec. pl. 2. p. 1631. n. 29. GMEL. Fuc. 106. tab. 6. f. 1.

Fucus fronde filiformi ramosissima dichotoma: vesiculis terminalibus primordialibus lateribus. NECKER. Meth. 22.

Fucus caule linearis dichotomo. ROY. Lugdb. 514.

Fucus palmaris tenuis in orbem expansus, in segmenta bifida breviora teretia divisus. MORIS. hist. 3. p. 649. s. 15. tab. 9. f. 9.

Loc. Ad rupes maris Nicaensis.

2615. FUCUS rotundus.

Fucus teres subdichotomus uniformis, ramis obtusis verrucosis. HUDES. Fl. Angl. p. 471. n. 24. GMEL. Fuc. p. 110. tab. 6. f. 3.

Fucus Kali-geniculato similis; non tamen geniculatus. RAJ. Syn. 43.

Loc. In mari Nicaeensi, & Uneliae.

2616. FUCUS ceranoides.

Fucus fronde plana dichotoma integerrima punctata lanceolata, fructificationibus tuberculatis bifidis terminalibus. LINN. syst. 12. p. 715. GMEL. Fuc. p. 115. tab. 7. f. 1.

Fucus fronde plana laciniato-multiifida dichotoma, globulis atris lateralibus. NECKER. Meth. 19.

Fucus membranaceus ceranoides varie dissectus. RAJ. Syn. p. 44. n. 56.

Fucus humilis dichotomus ceranoides, latioribus foliis, ut plurimum verrucosis. MORIS. hist. 3. p. 646. s. 15. tab. 8. f. 13.

Loc. In mari Nicaeensi.

2617. FUCUS dentatus.

Fucus frondibus membranaceis enerviis alternatim pinnatifidis, laciniis apice erosion.

LINN. *mant.* p. 135.

Fucus membranaceus rubens, foliis latiusculis ad extrema dentatis. MORIS. *hist.* 3. p.

646. s. 15. tab. 8. f. 5.

Loc. In mari Nicaeensi.

2618. FUCUS pseudoceranoides.

Fucus parvus caulinis teretibus, summitatibus membranaceis dilatatis, & laceris. HUDES.

Fl. Angl. p. 466. n. 3. B. GMEL. *Fuc.* p. 119. tab. 7. f. 4.

Fucus marinus ceranoides cornu cervi divisura, globulis verrucosis signatus. MORIS.

hist. ox. 648. §. 8. n. 1.

Loc. Ad rupes maris Nicaeensis.

2619. FUCUS tamariscifolius.

Fucus caule tereti ramosissimo, foliis alternis subulatis, vesiculis rotundis imbricatis sessilibus axillaribus. HUDES. *Fl. Angl.* p. 469. n. 13.

Fucus (ericoides) fronde nodosa, ramulis imbricatis globuliferis, denticulis subulatis.

NECKER. *Meth. musc.* p. 28.

Fucus filiformis ramosissimus hirtus. LINN. *sp. pl.* 1631.

Fucus Erica marina. GMEL. *Fuc.* p. 128. tab. 11. f. 2.

Fucus foliis Ericae, seu Tamarisci. RAJ. *Syn.* 49.

Fucus tamarisco similis maritima. BAUH. *pin.* 365.

Erica marina quibusdam. BAUH. *hist.* III. 799.

Loc. Ad rupes maris Nicaeensis.

2620. FUCUS muscoides.

Fucus fronde tereti ramosissima: ramis sparsis, spinis molibus alternis. LINN. *syst.* 12.

p. 717. GMEL. *Fuc.* p. 130. tab. 12.

Fucus tenuifolius foliis dentatis. MORIS. *hist.* 3. p. 648. s. 15. tab. 9. f. 4.

Fucus angustifolius foliis dentatis. RAJ. *Syn.* 45.

Hippuris setaceus. BARR. *ic.* 1123. n. 1.

Loc. In mari Nicaeensi, & Uneliae.

2621. FUCUS Helminthochorton. DE LA TOURR. *diss. helminth.* p. 18.

Conferva Helminthochortos, dichotoma, uncialis, rufescens, ramis horizontalibus. SCWHEND.

helmint. hist. dissert. med. Argentor. pag. 90.

Corallina minima bifida. BARR. *obs.* p. 120.

Muscus coralloides, bifidus. BARR. *icon.* 1276. n. 3.

Loc. Lectus est in rupibus maris Nicaeensis.

VIR. Nuperae observationes magnum efficax anthelminticum esse comprobarunt,
ego ipse etiam utiliter dedi: dosis est a drachma semisse ad drachmam unam.

2622. FUCUS verrucosus.

Fucus filiformis teres ramosus, ramis simplicibus vesiculis rotundis lateralibus. HUDES.

Fl. Angl. p. 470. n. 21. GMEL. *Fuc.* p. 136. tab. 14. f. 1.

Fucus marinus purpurascens parvus, caule, & ramulis, sive foliolis teretibus. RAJ. *Syn.*

p. 50. n. 50.

Loc. Ad rupes maris Nicaeensis.

2623. FUCUS longissimus.

Fucus teres rubens minus ramosus in longum protensus. RAJ. *Syn.* p. 51. n. 53. GMEL.

Fuc. p. 134. tab. 13.

Fucus, s. Alga lente capillacea pallida flagellis ramosis, chordas musicas minores referentibus. MORIS. *ox.* 649. n. 11.

Loc. In mari Nicaeensi, & Uneliae.

2624. FUCUS purpureus.

Fucus filiformis teres ramosissimus, ramis alternis, ramulis confertiis fructiferis, fructibus globosis. HUDS. Fl. Engl. p. 471. n. 22. GMEL. Fuc. p. 139.

Fucus teres rubens ramosissimus. RAJ. Syn. p. 51. n. 52.

Loc. Ad mare Nicaeense.

2625. FUCUS plicatus.

Fucus capillaris uniformis ramosissimus implicatus subdiaphanus. HUDS. Flor. Engl. p. 470. n. 19. GMEL. Fuc. p. 142. tab. 14. f. 3.

Fucus parvus aphyllus ramosus subflavus, ramulis chordas musicas majores referentibus. MORIS. 648. §. 8. n. 2.

Fucus trichoides nostras aurei coloris, ramulorum apicibus furcatis. PLUK. phyt. tab. 184. fig. 3.

Alga exigua dichotoma avenacei coloris. RAJ. Syn. 4. 50.

Loc. Ad rupes maris Nicaeensis.

2626. FUCUS corneus.

Fucus cartilagineus, caule teretiusculo, compresso ramosissimo, ramis subpinnatis, lacinias acutis fructiferis. HUDS. Fl. Engl. p. 474. n. 38. GMEL. Fuc. p. 144. tab. 14. f. 3.

Fucus flavicans teretifolius, ramulis pennatim enascentibus. RAJ. Syn. 50.

Loc. Ad rupes maris Nicaeensis.

2627. FUCUS confervoides.

Fucus subdichotomus teres filiformis ramosissimus, ramis inaequalibus setaceis. LINN. spec. pl. 1629.

Fucus fronde ramosa tereti pinnata: pinnis fasciculatis setaceis. NECKER. Meth. musc. p. 30.

Fucus caule tereti brevissimo ramulis alternis fasciculatis brevissimis tuberculatis scabris. HUDS. Fl. Engl. p. 474. n. 40.

Fucus confervoides. GMEL. Fuc. p. 147. tab. 15. f. 2.

Loc. In mari Nicaeensi, & Uneliae.

2628. FUCUS plumosus,

Fucus caule filiformi subcompresso ramoso, frondibus lanceolatis bipinnatis plumosis coloratis. LINN. mant. p. 134.

Fucus fronde ramosa cartilaginea laciinis pinnatifidis, superioribus terminalibus tuberculosis. NECKER. Meth. musc. p. 30.

Fucus caule teretiusculo compresso ramoso, ramis duplicato-pinnatis coloratis. HUDS. Fl. Engl. p. 473. n. 35. GMEL. Fuc. p. 152.

Fucoides purpureum eleganter plumosum. RAJ. Syn. 38. tab. 2. f. 5.

Loc. In mari Nicaeensi, & Uneliae.

2629. FUCUS pinnatifidus.

Fucus frondibus planis ramosis, ramis dentato-pinnatifidis marginibus callosis. HUDS. Fl. Engl. p. 437. n. 32. GMEL. fuc. p. 156. tab. f. 3.

Fucus dealensis pedicularis rubrae folio. RAJ. syn. 48. n. 37.

Alga cervi cornu divisura. BAUH. hist. III. 797.

Loc. Ad rupes maris Nicaeensis.

2630. FUCUS cartilagineus.

Fucus fronde cartilaginea compressa supradecomposita pinnata, laciinis linearibus. LINN. syst. 12. p. 719.

Fucus cartilagineus compressus ramosissimus, ramulis alternatim secundis fructibus globosis lateralibus. HUDS. Fl. Engl. p. 473. n. 34. GMEL. fuc. p. 153.

Frutices marini. SEB. mus. 3. tab. 102. f. 1. 2.

Muscus marinus erectior ramulis in tenuiora, & tenuissima capillamenta divisis. RAJ. hist. 79. n. 24.

Fucoides rubens varie dissectum. RAJ. syn. p. 37. n. 1.
Loc. Ad rupes maris Nicaeensis.

2631. FUCUS volubilis.

Fucus fronde plana, spirali, perfoliata, repando-dentata. LINN. syst. 12. p. 715. GMEL.
Fuc. p. 180.

Fucus fronde spirali convoluta, margine dentata. NECKER. Meth. 37.

Alga spiralis maritima. BOCC. sic. 70. tab. 38. f. 2.

Loc. Ad mare Nicaeense.

2632. FUCUS spiralis.

Fucus fronde plana dichotoma integerrima punctata, inferne linear-canaliculata, fructificationibus tuberculatis geminis. LINN. syst. 12. p. 715.

Fucus dichotomus integer caule folium percurrente, inferne nudo, vesiculis verrucosis terminalibus. HUDS. Flor. Angl. p. 467. n. 4.

Fucus spiralis maritimus major. RAJ. Angl. 3. p. 41.

Loc. Ad mare Nicaeense.

2633. FUCUS palmatus.

Fucus fronde palmata plana. LINN. syst. 12. p. 718. GMEL. Fuc. p. 202. tab. 30.

Fucus frondibus planis palmatis. HUDS. Fl. Angl. p. 472. n. 29.

Fucus, s. Alga latifolia chartae similis, costa carens. BAUH. pin. 364.

Fucus arboreus polyschides. RAJ. hist. 1. p. 75.

Loc. Ad rupes maris Nicaeensis.

ULVA. LINN. gen. n. 1069. syst. n. 1206.

Fructificationes in membrana diaphana.

2634 ULVA pavonia.

Ulva plana reniformis sessilis decussatim striata. LINN. syst. 12. p. 719.

Fucus (pavonius) fronde sessili reniformi decussatim striata. LINN. spec. ed. 2. p. 1630.
GMEL. Fuc. p. 169.

Fucus fronde plana reniformi decussatim striata, primordialibus simplicissimis. NECKER.
Meth. 40.

Fucus maritimus gallopavonis pennas referens. BAUH. prodr. 155. MORIS. hist. 3. p.
645. s. 15. tab. 8. f. 7.

Alga marina gallopavonius plumas referens. BAUH. pin. 364.

Loc. In mari Nicaeae.

2635. ULVA umbilicalis.

Ulva plana orbicularis sessilis peltata coriacea. LINN. syst. 12. p. 719.

Fucus fronde concaviuscula peltata coriacea. NECKER. Meth. 39.

Fucus Tremella umbilicalis. GMEL. Fuc. 219.

Tremella marina umbilicata. DILL. musc. 45. tab. 8. f. 3.

Fucus umbilicus marinus dictus. BAUH. pin. 364.

Loc. Habitat ad rupes maris.

2636. ULVA intestinalis.

Ulva tubulosa simplex. LINN. syst. 12. p. 719.

Ulva tubulis cylindricis tuberosis. HALL. hist. n. 2128.

Conferva tubulosa simplex, primordialibus filamentosis. NECKER. Meth. 12.

Tremella marina tubulosa intestinorum figura. DILL. musc. 47. tab. 9. f. 7.

Loc. In mari Nicaeae, & Uneliae.

2637. ULVA compressa.

Ulva tubulosa ramosa compressa. LINN. syst. 12. p. 719.

Conferva simplex, ramosaque. NECKER. Meth. 13.

Tremella marina tenuissima, & compressa. DILL. musc. 48. tab. 9. f. 8.

Loc. Habitat in mari Nicaeae, & Uneliae.

2638. ULVA lactuca.

Ulva palmata prolifera membranacea, ramentis inferne angustatis. LINN. syst. 12. p. 719.

Fucus Tremella lactuca. GMEL. Fuc. 215.

Fucus fronde imbricata, frondibus partialibus erectiusculis sinuato-laciniaitis obtusis. NECKER. Meth. p. 39.

Ulva marina lactucae similis. RAJ. Angl. 3. p. 62.

Tremella marina vulgaris, lactucae similis. DILL. musc. tab. 8. f. 1.

Loc. Habitat in mari Nicaeae, & Uneliae.

2639. ULVA labyrinthiformis.

Ulva cellulis labyrinthiformibus, prominentiisque clavatis. LINN. syst. 12. p. 720.

Thermalis valvulosa erecta simplex capitulo subrotundo. VANDELL. therm. 120. tab. 2.

Loc. Habitat in thermis Vinadii, & Valderii, & gradu caloris quinquagesimo.

2640. ULVA Linza.

Ulva fronde oblonga bullata. LINN. syst. 12. p. 720.

Tremella marina fasciata. DILL. musc. 46. tab. 9. f. 6.

Fucus Linza dictus, lactucae marinae similis. BAUH. hist. III. p. 81.

Muscus lactucae marinae similis. BAUH. pin. 364.

Loc. In mari Nicaeae, & Uneliae.

CONFERVA. LINN. gen. n. 1070. syst. n. 1207.

Tubercula inaequalia in fibris capillaribus, longissimis.

2641. CONFERVA rivularis.

Conferva filamentis simplicissimis aequalibus longissimis. LINN. syst. 12. p. 720. HALL. hist. n. 2115.

Conferva capillaris simplicissima enodis. ROY. Lugdb. 511.

Conferva fluviatilis sericea vulgaris, & fluitans. DILL. hist. musc. 12. tab. 2. f. 2.

Byssus palustris confervoides non ramosa viridis, sericum referens, filamentis longis tenuissimis. MICH. gen. 210. n. 3. tab. 89. f. 7.

Loc. Secus puras lente fluentes aquas.

2642. CONFERVA fontinalis.

Conferva filamentis simplicissimis aequalibus digito brevioribus. LINN. syst. 12. p. 720.

Conferva cespitosa, filis rectis, undique divergentibus. HALL. hist. n. 2114.

Conferva minima byssi facie DILL. hist. musc. 14. tab. 2. f. 3.

Byssus. MICH. gen. 211. n. 8. tab 89. f. 8. & n. 14. tab. 89. f. 10. & n. 15. tab. 89. f. 11.

Loc. Ad originem fontium lente profluentium.

2643. CONFERVA bullosa.

Conferva filamentis aequalibus ramosis aereas bullas includentibus. LINN. syst. 12. p. 720.

Conferva pilis tenerrimis, vellere gossipiaceo. HALL. hist. n. 2120.

Conferva palustris bombycina. DILL. hist. musc. 18. tab. 3. f. 11.

Alga bombycina. BAUH. pin. 363.

Loc. Frequens in aquis stagnantibus.

2644. CONFERVA foeniculacea.

Conferva filamentis aequalibus ramosissimis, ramis, ramulisque longissimis sparsis. HUDS.

Flor. Angl. p. 479.

Conferva marina foeniculacea. DILL. musc. 16. tab. 2. f. 8.

Loc. Habitat in rupibus maris Nicaeensis.

2645. CONFerva tomentosa.

Conferva filamentis aequalibus ramosissimis, ramis simplicibus confertis fuscis. HUDS.
Flor. Angl. p. 480.

Conferva marina tomentosa, tenerior, & albicans. RAJ. Syn. 59. DILL. musc. 19. tab.
3. f. 12.

Muscus maritimus gossipio similis. BAUH. pin. 663.
Loc. Ad litus maris Nicaeensis.

2646. CONFerva canalicularis.

Conferva filamentis aequalibus basin versus ramosioribus. LINN. syst. 12. p. 720.

Conferva filamentis tenuibus ramosis imbricatis fuscis. HALL. hist. n. 2118.

Conferva densissima congesta: filamentis basin versus ramosioribus. NECKER. Meth. 5.

Conferva rivulorum capillacea, densissime congestis ramulis. DILL. musc. 21. tab. 4. f. 15.

Alga in tubulis aquam fontanam ducentibus. BAUH. pin. 364.
Loc. Habitat in aqueductibus, & rivulis.

2647. CONFerva amphibia.

Conferva filamentis aequalibus ramosis, exsiccatione coeuntibus in aculeos. LINN. syst.
12. p. 720.

Conferva amphibia fibrillosa, & spongiosa. DILL. musc. 22. tab. 4. f. 17.

Loc. In fossis, locisque inundatis.

2648. CONFerva litoralis.

Conferva filamentis aequalibus ramosissimis elongatis scabriusculis. LINN. syst. 12. p. 720.

Conferva maritima filiformis longissima fusca, ramis alternis simplicibus brevioribus pal-
lidis. LINN. Fl. Svec. 1028.

Conferva marina capillacea longa ramosissima. DILL. musc. 23. tab. 4. f. 19.

Loc. Habitat in rupibus litoris Nicaeensis.

2649. CONFerva aeruginosa.

Conferva filamentis ramosis mollibus digito brevioribus viridissimis. LINN. syst. 12. p. 720.

Conferva marina capillacea brevis viridissima mollis. DILL. musc. 23. tab. 4. f. 20.

Loc. Plantis marinis litoris Nicaeensis innascitur.

2650. CONFerva scoparia.

Conferva filamentis proliferis fastigiatis hirtis. LINN. syst. 12. p. 720.

Conferva filamentis fasciculato-plumosis. NECKER. Meth. 17.

Conferva marina pennata. DILL. musc. 24. tab. 4. f. 23.

Loc. Habitat in mari Nicaeensi.

2651. CONFerva reticulata.

Conferva filamentis reticulato-coadunatis. LINN. syst. 12. p. 720.

Conferva reticulata. HALL. hist. tom. 3. n. 2119. DILL. hist. musc. 20. tab. 4. f. 14.

Conferva reticulata crispa. PLUK. alm. 113. tab. 24. f. 2.

Muscus aquaticus bombycinus, retiformis. LOESEL. p. 173. ic. 54.

Loc. Puris aquis lente fluentibus innatatur.

2652. CONFerva gelatinosa.

Conferva filis ramosis moniliformibus: articulis globosis gelatinosis. LINN. syst. 12. p. 720.

Conferva gelatinosa globulis punctatis concatenatis. HALL. hist. n. 2124.

Chara (batrachosperma) caule ramoso filamentoso, ramis foliaceis capillaceis in glo-
meres lubricos geniculatos articulatum circa caulem dispositis. WEIS. crypt. 33. fig. C.

Conferva fontana nodosa, spermatis ranarum instar lubrica, major, & fusca. DILL. musc.
36. tab. 7. f. 42.

Conferva fontana nodosa spermatis ranarum instar lubrica, minor, & viridis. DILL.
musc. 37. tab. 7. f. 43.

Corallina pinguis ramosa viridis. VAILL. paris. 40. tab. 7. f. 6.

Loc. Habitat in puris rivulis fontium.

2653. CONFerva corallina.

Conferva filis geniculatis dichotomis. LINN. syst. 12. p. 721.

Conferva (corallinoides) ramosa articulata, apice dichotoma: filis nodosis. NECKER.
Meth. 10.

Conferva marina gelatinosa, corallinae instar geniculata crassior. DILL. musc. 33. tab.
6. f. 16.

Loc. In litore maris Nicaeensis collecta est.

2654. CONFerva polymorpha.

Conferva filamentis geniculatis, ramis fasciculatis. LINN. syst. 12. p. 721.

Conferva filamentosa geniculatis, ramis fasciculatis apice dichotomis. NECKER. Meth.
musc. p. 8.

Conferva marina geniculata nigra palmata. DILL. hist. musc. 32. tab. 6. f. 35. a. b. c.
Muscus tridactylites capillaceus maritimus multifidus niger, radice fibrosa. BOCC. mus.
1. p. 268. tab. 5. f. 11.

Fucus crispus loricatus nigricans. BARR. rar. 1323. tab. 1301.

Loc. Ad litus maris Nicaeensis.

2655. CONFerva rupestris.

Conferva filamentis geniculatis ramosissimis viridibus. LINN. syst. 12. p. 721.

Conferva filamentosa, geniculata, ramis subplumosis. NECKER. Meth. musc. p. 10.

Conferva marina trichodes ramosior. DILL. hist. musc. 28. tab. 5. f. 29.

Loc. Ad rupes litoris Nicaeensis.

2656. CONFerva elongata.

Conferva filamentis geniculatis ramosissimis, ramulis longissimis distantiibus acutis. HUDES.

Fl. Angl. p. 484.

Conferva marina geniculata ramosissima lubrica, longis, sparsisve ramulis. DILL. hist.
musc. 35. tab. 6. f. 38.

Loc. Habitat in litore Nicaeensi.

2657. CONFerva fusca.

Conferva filamentis geniculatis ramosissimis, ramulis alternis simplicibus. HUDES. Fl.

Angl. p. 486.

Loc. In litore Nicaeensi.

BYSSUS. LINN. gen. n. 1071. syst. n. 1208.

Lanugo, aut pulvis simplicissimus.

2658 BYSSUS flos aquae.

Byssus filamentis plumosis natantibus. LINN. spec. p. 1637.

Byssus farinacea virescens aquae impersa. LINN. Fl. Lapp. 532. Fl. Svec. 1182. ROY.
Lugdb. 520.

Conferva crustacea, tenerrima subviridis. HALL. hist. n. 2113.

Byssus parasitica capillacea flava. SCOP. Fl. Carn. p. 70. n. 4.

Loc. Habitat super aquas in fossis verno tempore stagnantes.

2659. BYSSUS velutina.

Byssus capillacea viridis, filamentis ramosis. LINN. syst. 12. p. 721.

Byssus viridis filamentis ramosis. HALL. hist. n. 2101.

Byssus repens simplicissima, ramosaque, primordialibus convolutis. NECKER. Meth. musc.
p. 2. n. 3.

Byssus tenerrima viridis, velutum referens. DILL. hist. musc. p. 7. tab. 1. f. 14.

Byssus terrestris viridis herbacea, & mollissima, filamentis ramosis, & non ramosis.
MICH. gen. 211. tab. 89. f. 11.

Loc. Habitat in terra, & ad muros septentrioni expositos.

2660. BYSSUS aurea.

Byssus capillacea pulverulenta, fructificationibus sparsis, filamentis simplicibus, ramosisque.

LINN. spec. p. 1638.

Byssus pulvinata crocea. HALL. hist. n. 2106.

Byssus erecta glomeratim congesta simplex, ramosaque, primordialibus sparsis. NECKER.

Meth. musc. p. 1. n. 1.

Byssus petraea crocea, glomerulis lanuginosis. DILL. hist. musc. p. 8. tab. 1. f. 16.

Byssus minima saxatilis inodora, filamentis partim simplicibus, partim ramosis. MICH.

gen. 210. tab. 89. f. 2.

Loc. Habitat in rupibus, & supra lapides.

2661. BYSSUS saxatilis.

Byssus pulverulenta cinerea, rupes operiens. LINN. spec. p. 1638.

Loc. Saxa, atque rupes obtegit.

2662. BYSSUS candelaris.

Byssus pulverulenta flava, lignis adnascens. LINN. spec. p. 1639.

Lichen crusta tenuissima flava. HALL. hist. n. 2096.

Lichen farinaceus flavus. NECKER. Meth. musc. p. 112. n. 81.

Lichen crustaceus, arboribus adnascens, tenuissimus, pulverulentus, aureus, colore ele-
gantissimo, & immutabili. MICH. gen. p. 180. n. 69.

Loc. In muris, & corticibus arborum humido aëri expositis.

F U N G I

AGARICUS LINN. gen. n. 1074. syst. n. 1209.

Fungus horizontalis, subtus lamellosus.

I. STIPITATI

A. Pileo, & lamellis concoloribus, aut fere concoloribus.

1. albi.

2663 AGARICUS candidus.

Agaricus caulescens, plerumque solitarius, carnosus; pileo plano, pilose squamoso, albido,
centro depresso; lamellis crassis, ramosis, connexis albidis; petiolo tereti, brevi,
crasso, pleno, albido; velo, & annulo destitutus. SCHAEFF. fung. tab. 225.

Agaricus albus acris, pileolo turbinato, centro depresso, lamellis angustis, undulatis,
ramosis, & saepius conjunctis. GLED. fung. p. 99. n. 10. var. b.

Amanita maximus albus infundibuliformis. HALL. hist. n. 2339.

Omphalomyces crassus. BATT. fung. p. 38. tab. 17. a.

Fungus esculentus, totus albus, pileolo plano, pediculo breviore. MICH. gen. p. 145. n. 2.

Loc. In sylvis montanis frequens. Edulis.

2664. AGARICUS extlectorius.

Agaricus stipitatus, pileo campaniformi, albido, lacero, lamellis niveis, stipite subbulboso
subulato nudo. LINN. spec. p. 1643.

Agaricus caulescens albus, pileo conico, stipite cylindraceo. LINN. Flor. Lapp. 481.
Flor. Svec. 1037. 1044.

Agaricus caulescens albus, petiolo longissimo, pileo conico. LINN. Flor. Lapp. 480.

Amanita albus, petiolo villoso, pileolo umbonato striato. HALL. hist. tom. 3. n. 2342.

Loc. In ruderatis, & fimetis.

2665. AGARICUS plicatus SCHÆFF. tab. 31.

Agaricus pileo haemisphaerico, petiolo tenuissimo cylindraceo. GLED. Fung. p. 119.

Amanita albus, petiolo gracili praelongo, pileo striato conico. HALL. hist. n. 2345.

Fungus parvus gracillimus totus albus, pileo conico, a media sui parte ad usque oras striato, pediculo biunciali praetenui. MICH. gen. p. 170. n. 5. & tab. 73. f. 4.

Fungus capitulo conico, pallide cinereo, centro fusco. VAILL. 65.

Agaricus gracilis. LAM. Fl. Franc. 1. p. 114.

Loc. In montibus inter muscos mense Augusti provenit.

2666. AGARICUS pustulatus.

Agaricus caulescens, pileo convexo cinereo; verrucis, lamellisque albis: stipite basi crassiusculo. LINN. Flor. Svec. 2. 1236. SCOP. Flor. Carn. ed. 2. n. 1461.

Amanita petiolo procero, fistuloso, annulato, pileolo plano, striato, verrucoso, sordido, lamellis albis. HALL. hist. 3. n. 2397.

Agaricus amplissima volva exceptus, pileolo plano spadiceo verrucoso in margine striato, lamellis candidis, petiolo annulato, & fistuloso, radice tuberosa. GLED. Fung. p. 85.

Fungus phalloides. VAILL. p. 74. n. 4.

Leucomyces gemmatus. BATT. tab. 6. b. p. 28.

Fungi albi venenati viscidii. BAUH. hist. III. p. 826.

Loc. In pascuis, & sylvis montanis.

2667. AGARICUS valens.

Agaricus albus, tener; pileo convexo viscido; stipite cylindrico, annulato, pleno, saepius cespitoso. SCOP. Flor. Carn. p. 15. (a) ed. 2. n. 1487.

Agaricus candidus, & viscidus, ex una basi multiplex; pileo campanulato in centro depresso; pileolo cylindraceo, gracili. GLED. Fung. p. 130. (a)

Ananita albus viscidus, lamellis tenuissimis. HALL. hist. n. 2341.

Fungus nemorosus, viscidus, lacteo candore fulgens. MICH. gen. p. 145. n. 15. & p. 190. n. 4.

Fungi albi lucentes ex una basi plures. BAUH. hist. III. p. 835. TOURN. inst. p. 559. VAILL. Paris. p. 64. n. 26.

Loc. Ad caudices arborum in sylvis.

2668. AGARICUS bulbosus.

Agaricus caulescens, solitarius, parum carnosus: pileo primum globoso, demum hemisphaerico, albo; lamellis concoloribus; petiolo tereti, procero, annulato, pleno, concolore, basi tuberoso, volvato; volva evanida, velo membranaceo, & annulo persistente albis. SCHÆFF. Fung. tab. 241. t. 4. pag. 61.

Amanita albus, laevis, pulvinatus, annulatus. HALL. hist. n. 2353.

Loc. In campis aestate, & autumno: vulgo Cucamelle. Edulis.

2669. AGARICUS lacer.

Agaricus caulescens, solitarius, & cespitosus, non carnosus; pileo primum conico, demum planiusculo, albido, centro fastigiato, margine striato, saepe revoluto, lacero; lamellis concoloribus; petiolo tereti, striato, plano, albido, basi crassiusculo, saepe radicato; velo, & annulo destitutus. SCHÆFF. Fung. tab. 257. t. 4. pag. 68.

Fungus subalbidus, oris laceris, pediculo crassiore, radice granulosa. MICH. gen. 145. n. 5.

Loc. In agris autumno.

2670. AGARICUS umbelliferus.

Agaricus stipitatus, pileo plicato membranaceo; lamellis basi latioribus. LINN. spec. p. 1643.

Agaricus pileo convexo, plicato, membranaceo, tenero; lamellis remotis, stipite procero,

capillaceo nudo; lamellis concolore. SCOP. Fl. Carn. 1. p. 30. (c), ed. 2. n. 1571.

Amanita albus tener, pileolo campanulato striato. HALL. hist. n. 2346.

Fungus minimus totus albus, pileolo hemisphaerico utrinque striato, lamellis rarioribus.

MICH. gen. p. 166. tab. 80. f. 11.

SCHÆFF. Fung. tab. 309.

Fungus parvus candidissimus lamellatus, pediculo longo gracili. RAI. Angl. 3. pag. 9.

BUXB. Cent. IV. p. 21. tab. 32. f. 3.

Loc. In foliis congestis, & putridis autumno praesertim reperitur.

2. *flavi*

2671. AGARICUS croceus.

Agaricus caulescens, saepe cespitosus, parum carnosus, siccus; pileo convexo, saturate croceo; lamellis flavis, crassis, petiolo tereti tortili, fistuloso, flavo; velo filamentoso; annulo nullo. SCHÆFF. Fung. tab. 3.

Agaricus flammeo-croceus, demum flavescens; pileo convexo; stipite cylindrico, fistuloso, nudo. SCOP. Flor. Carn. 1. p. 17.?

Amanita leoninus sericeus. HALL. hist. n. 2431.

Loc. In sylvis, locisque muscosis provenit.

2672. AGARICUS miniatus. SCOP. Fl. Carn. ed. 2. n. 1524.

Fungus pileo planiori, supra miniatus, inferne flavus. HALL. enum. pag. 47. n. 66.

Loc. In pascuis montanis.

2673. AGARICUS caesareus.

Agaricus amplissima volva exceptus, aureus, pileolo hemisphaerico, in margine striato; petiolo annulato, crasso, annulo latissimo cincto. GLED. Fung. pag. 85. SCOP. Fl. Carn. ed. 2. n. 1466.

Amanita flavus, volvatus, annulo latissimo. HALL. hist. n. 2430.

Amanita plana orbiculata, aurea, DILL. cat. giess. pag. 179.

Fungus planus, orbiculatus, aureus. BAUH. pin. p. 371. TOURN. inst. p. 557. MICH. nov. gen. plant. p. 186. tab. 77. f. 1.

SCHÆFF. Fung. tom. 4. p. 64. tab. 258.

Loc. Locis pinguibus humidis autumno.

2674. AGARICUS cantharellus.

ICON. TAUR. Vol. XII. tab. 82. f. 6.

Agaricus stipitatus lamellis ramosis decurrentibus. LINN. spec. p. 1639.

Agaricus luteus, pileo plicato, lobato; lamellis venosis, ramosis, decurrentibus. SCOP. Flor. Carn. 1. p. 31. (a)

Agaricus luteus; pileolo turbinato, in margine anguloso, laciniato, & varie contorto, lamellis crassis, venosis, ramosis, & crispis. GLED. Fung. p. 103.

Merulius cantharellus. SCOP. Flor. Carn. ed. 2. n. 1581.

Merulius flavus, oris contortis, & laceris. HALL. hist. n. 2326.

Fungus esculentus acris colore vitellino; pileolo turbinato; oris expansis, undulatis, & pulchre laciniatis; lamellis, seu costis crispis, & veluti ramosis. MICH. gen. p. 144.

Fungus angulosus, & veluti in laciniis dissecitus. BAUH. pin. p. 558. VAILL. Paris. p. 60. tab. 11. fig. 14. 15.

SCHÆFF. fung. tab. 82.

VERN. Galitole.

Loc. Ad oras sylvarum in montibus, & collibus. Edulis.

2675. AGARICUS cinnamomeus.

Agaricus stipitatus, pileo sordide flavo, lamellis luteo-ruffis. LINN. spec. p. 1642.

Agaricus caulescens flavus, pileo plano. LINN. Fl. Lapp. p. 594.

Amanita siccus leoninus, annulo araneoso. HALL. hist. n. 2432.

Amanita dura, ex fusco rubens, quercina. DILL. syn. 3. p. 5. n. 20.

Loc. Ad sylvarum margines.

2676. AGARICUS nitens.

Agaricus caulescens, solitarius, parum carnosus; pileo convexo, demum infundibuliformi, viscido, flavidio-albo; lamellis crassis, ramosis, concoloribus; petiolo tereti, pleno, curvo, concolore, basi crassiusculo; velo, & annulo destitutus. SCHÆFF. fung. tab. 238.

2676. *Fungus esculentus albus*, pileo *plano*, *viscidus*, lamellis *crispis*. MICH. gen. p.

^{145.} n. 2.

Loc. In sylvis autumno. Edulis.

2677. AGARICUS conicus. SCOP. *Fl. Carn.* ed. 2. n. 1525.

Amanita glutinosus flavus; pileo *umbonato*. HALL. *hist.* n. 2420.

Amanita pileo obtuse conico, *coccineus*, ora *lamellarum flava*. HALL. *enum. helv.* p.

48. n. 67.

Fungus aureus, *capitulo in conum abeunte*. VAILL. *Paris.* p. 67. n. 49.

Fungus parvus lubricus aureus, *lamellis raris*, *amplioribus &c.* MICH. gen. 147. n. 64.

Loc. In sylvis inter S. Ambrogio, & S. Michele della Chiusa legi.

2678. AGARICUS deliciosus.

Agaricus stipitatus pileo testaceo, *succo lutescente*. LINN. *spec.* p. 1641.

Amanita fulvus, *lacte croceo*. HALL. *hist.* n. 2419.

Agaricus lateritii coloris, *pileo concavo*, *croceo*, & *acri lacte turgido*, *lamellis ramosis*; *stipite cylindrico*, *maculato*, *brevi*. SCOP. *Fl. Carn.* 1. p. 35. (e), ed. 2. n. 1552.

Agaricus pileolo hemisphaerico, *in centro depresso*, & *in margine fornicato*; *petiolo brevi*, & *crasso*. GLED. *fung.* p. 101. n. 11.

Fungus esculentus, *lateritio colore immutabili*, *succum acrem*, & *croceum fundens*, *pediculo breviori*. MICH. gen. p. 141.

Omphalomyces acris, *lateritii coloris*. BATT. *fung. tab.* 16. H.

SCHÆFF. *fung. tab.* 11.

Loc. In sylvis montanis. Edulis.

2679. AGARICUS filamentosus.

SCHÆFF. *fung. tab.* 209.

Fungus ex luteo rufescens, *cute supernae pilei partis lacera*, & *veluti squamosa*. MICH. gen. pag. 147. n. 8.

Amanita flavus, *pileo hemisphaerico squamoso*. HALL. *hist.* n. 2424.

Fungus totus per maturitatem coloris aurantii. VAILL. *Paris.* pag. 64. n. 20.

Loc. Ad ligna autumno.

2680. AGARICUS granulatus.

Agaricus caulescens, *plerumque solitarius*, *carnosus*, *pileo aurantio*, *granulis quasi adsperso*, *medio fastigiato*, *versus marginem flavo*, *striato*, *carnoso*, *lamellis flavis plurimis*; *petiolo tereti*, *plano*, *flavo*, *punctato-variegato*, *velo*, & *annulo destitutus*.

SCHÆFF. *fung. tab.* 21.

Loc. In sylvis aridis, & pratis in declivio positis initio autumni.

2681. AGARICUS mutabilis.

ICON. TAUR. Vol. XII. tab. 83. f. 6. 7.

Agaricus luteus, *pileo convexo*, *lamellis congestis*, *stipite nudo cylindraceo pleno*. SCOP. *Fl. Carn.* 1. p. 19. (a), ed. 2. n. 1515.

Fungus esculentus totus luteus, *ex uno pede multiplex*, *pediculo longo*, *cylindrico annulato*. MICH. gen. p. 197.

Fungi species altera. BAUH. *hist.* III. p. 385. cap. 33.

SCHÆFF. *fung. tab.* 9.

VERN. Famiole.

Loc. Ad truncos nucum, juglandium, & mororum autumnali tempore. Edulis.

2682. AGARICUS minutulus.

Agaricus caulescens, *solitarius*, *non carnosus*; *pileo campanulato*, *luteo*; *lamellis rariss*, *flavidis*; *petiolo tereti*, *gracili*, *curvulo*, *pleno*, *albido*; *velo* & *annulo destitutus*.

SCHÆFF. *fung. tom.* 4. *pag.* 72. *tab.* 308.

Loc. Super ramos arborum emortuarum, frequentius super pyrum.

2683. AGARICUS floccosus.

Agaricus caulescens, solitarius, & cespitosus, carnosus; pileo convexo, planiusculo, flavo, saturatius piloso-squamoso, centro fastigiato, margine striato; lamellis flavidis, demum terreis; petiolo tereti, pleno, flavo saturatius piloso-squamoso; velo nullo; annulo spurio. SCHÆFF. fung. tab. 61.

Amanita pileo flavescente squamoso, lamellis terreis obscuris, annulo araneoso. HALL. hist. n. 2412.

Loc. Ad radices arborum, praesertim salicium, nascitur.

2684. AGARICUS cyathiformis.

Agaricus caulescens, solitarius, vix carnosus; pileo infundibuliformi, luteo, punctato-striato, margine repando, sublobato, nonnihil subverso; lamellis pallidis, ramosis, decurrentibus, petiolo tereti, brevi, pleno, pallide luteo, velo, & annulo destitutus. SCHÆFF. fung. tom. 4. pag. 66. tab. 252.

Fungus aureus infundibuli forma: Pevera malefica dorata. MICH. gen. pag. 147.

VERN. Gallette.

Loc. In sylvis Autumno.

2685. AGARICUS equestris.

Agaricus stipitatus, pileo pallido; disco stellatim luteo, lamellis sulphureis. LINN. spec. p. 1642.

Agaricus caulescens, pileo convexo sordido, margine inflexo, lamellis pallidis, basi remotis, stipite cylindraceo. LINN. Fl. Lapp. 502.

Loc. In sylvis montanis.

2686. AGARICUS gilvus.

Agaricus caulescens, solitarius, carnosus; pileo convexo, planiusculo, saepe deformi, pallide luteo; lamellis crassis, luteo-albidis; petiolo tereti, crasso, pleno, albido, basi crassiore; velo spurio; annulo nullo. SCHÆFF. fung. tom. 4. pag. 52. tab. 221.

Amanita siccus, pileolo albido, lamellis crassis flavescentibus. HALL. hist. n. 2416.

Loc. In sylvis Autumno.

2687. AGARICUS fragilis.

Agaricus stipitatus, pileo convexo viscido pellucido, lamellisque luteis, stipite nudo. LINN. syst. 12. p. 723.

Amanita flavo-cinnameus, viscidus, striatus, papillatus. HALL. hist. n. 2425.

Amanita parva striata, flavo-fusci ubivis coloris. DILL. cat. giess. p. 182.

Fungus parvus, flavo-fuscus, pileolo galericulato, a medio ad peripheriam striato. MICH. gen. p. 170.

Fungus pediculo croceo, splendoris participe. VAILL. Paris pag. 69. tab. 11. f. 16.

17. 18.

Loc. Ad ligna putrida Æstate, & Autumno.

3. aliorum colorum.

2688. AGARICUS vaccinus.

Agaricus caulescens, solitarius, & cespitosus, carnosus; pileo convexo, squamoso-striato, sordide rufo; lamellis pallide rufis; petiolo tereti, striato, pleno, concolore, apice dilatato; velo & annulo destitutus. SCHÆFF. fung. tom. 4. pag. 13. tab. 25.

Loc. Sylvas Canapicienses incolit, observante Cl. BELLARDI.

2689. AGARICUS rubellus

Agaricus caulescens, subsolitarius, non carnosus; pileo primum subconico, demum planiusculo, cum purpura albido, centro fastigiato, margine striato; lamelli paude purpureis; petiolo tereti, gracili, curvulo, fistuloso, pilei colore, basi crassiusculo; velo, & annulo destitutus. SCHÆFF. fung. tom. 4. p. 71. tab. 303.

Loc. In pratis, agris, & nemoribus apricis.

2690. AGARICUS laccatus. SCOP. Fl. Carn. ed. 2. n. 1530.
Agaricus pileolo hemisphaerico integerrimo, lamellis amplissimis, petiolo nudo, & cavo.
 GLED. fung. p. 95.
Amanita petiolo fistuloso lineato, pileo convexo flavo-rufo. HALL. hist. n. 2436.
Fungus parvus esculentus, odoratus, coriaceus, rufus, lamellis inter se longe distantibus.
 MICH. gen. p. 148.
Fungus multiplex sordide carneus. VAILL. Paris. p. 66.
 SCHÆFF. fung. tab. 13.
Loc. In sylvis Canapiciensibus Cl. BELLARDI.

2691. AGARICUS mammosus.

- Agaricus stipitatus, pileo convexo, acuminato griseo, lamellis convexis griseis, crenatis,*
stipite nudo. LINN. spec. p. 1642.
Agaricus caulescens, pileo convexo, sordido, umbilico prominente, lamellis pallidis,
stipite cylindraceo. LINN. Fl. Lapp. 501. Fl. Svec. 1218.
Fungus minor, capitulo pileum nauticum referente, pediculo longiore. BUXB. cent. 4. p.
 13. tab. 21. f. 1.
Loc. In pascuis sylvarum.

2692. AGARICUS crinitus.

- Agaricus caulescens, solitarius, carnosus, succo flavescente acriscatens; pileo convexo,*
piloso, rufo-griseo, centro concavo, margine fornicate, subverso; lamellis ramosis,
concoloribus; petiolo tereti, brevi, pleno, concolore; velo spurio piloso, annulo nullo.
 SCHÆFF. fung. tab. 228. tom. 4. pag. 55.
Loc. In sylvis nemorum Autumno.

2693. AGARICUS griseus.

- Agaricus caulescens, solitarius, non carnosus; pileo convexo, cinereo, per tempestatem*
spadiceo; lamellis concoloribus paucis, petiolo tereti, gracili, subtortili, fistuloso,
radicato, concolore; velo & annulo destitutus. SCHÆFF. fung. tab. 236. tom. 4.
 pag. 59.
Fungus griseus gracillimus, pileo galericulato, pediculo lineam crasso, praealto, fistu-
loso. MICH. gen. 147.
Loc. In sylvis ad radices arborum.

2694. AGARICUS brunneus.

- Agaricus caulescens, plerumque cespitosus, parum carnosus, pileo hemisphaerico, sul-*
cato, fuscescente, vertice tumido; lamellis concoloribus; petiolo tereti, gracili, fragili
concolore fistuloso, velo & annulo destitutus. SCHÆFF. fung. tab. 32. tom. 4. p. 16.
Loc. In humidis Autumno: aliquibus edulis.

2695. AGARICUS fuscescens.

- Agaricus caulescens, cespitosus, vix carnosus, hydrophorus; pileo multiiformi, primum*
subconico, postea campanulato, tandem planiusculo, medio fastigiato, fuscescente,
margine griseo, tandem lacero, revoluto; lamellis obscure cervinis, demum fuscis,
petiolo tereti, curvo, fistuloso, albido, annulo fugaci, velo nullo. SCHÆFF. Fung.
 Tom. 4. pag. 10. tab. 17.
Fungus viscidus, pileolo fornicate, desuper rufo-pallido, lamellis ochroleucis, pediculo
longo, cylindrico, albicante, ac annulo momentaneo cincto. MICH. gen. pag. 180.
Loc. In truncis arborum caesarum.

B. Pileo discolore.

1. *lamellis albis*

2696. AGARICUS androsaceus.

- Agaricus stipitatus albus, pileo plicato, membranaceo, stipite nigro.* LINN. spec. p. 1644.
Agaricus pileo convexo, plicato, membranaceo, lamellis remotis, stipite nigro, procero,
capillaceo, nudo. SCOP. Flor. Carn. 1. p. 29. (b)

Agaricus pileolo striato, hemisphaerico, parvo; lamellis angustissimis, paucis; petiolo capillaceo altissimo. GLED. *Fung.* p. 108. n. 15.

Agaricus caulescens albus minimus, petiolo angusto, pileo plano verrucoso, margine octofido. LINN. *Fl. Lapp.* 472.

Amanita pileolo nigro, pileo albo striato excarni. HALL. *hist.* n. 2351.

Fungus caule nigro capillari, androsaces capitulo. BOCC. *mus.* 143. tab. 104.

Fungus pileo candicante, lamellis paucis, pediculo fusco splendente. VAILL. *Paris.* p. 69. tab. 11. f. 21. 22. 23.

SCHÆFF. *Fung.* tab. 239.

Loc. In sylvis abiegnis.

2697. AGARICUS excoriatus.

Agaricus caulescens solitarius, & cespitosus, parum carnosus; pileo ampio, albide testaceo; medio subconico; margine fornicate, lacero, filamentoso; lamellis inaequalibus, albidis; petiolo tereti, procero, volvato, fistuloso, albido: basi bulboso; annulo peculiaris pilei inserto; velo nullo; annulo persistente, & fugaci. SCHÆFF. *Fung.* tab. 18. & 19.

Amanita petiolo procero annulato, pileo, & lamellis cervinis. HALL. *hist.* n. 2402.

VERN. *Cucamelle.*

Loc. In pratis, & vinetis. Edulis.

2698. AGARICUS alliaceus. SCOP. *Flor. Carn.* ed. 2. n. 1561.

Agaricus stipitatus; pileo convexo glabro, e fusco pallescente; lamellis albidis; stipite atro nitido. JACQ. *Austr.* p. 196. obs. 100. SCOP. *Carn.* 2. pag. 454. n. 1561.

Agaricus pileo cervino, campanulato, laevi; lamellis concolore; stipite obscure rubro, nudo, procero, cylindraceo fistuloso. SCOP. *Carn.* 1. p. 27. (i)

Fungus campestris, parvus, luteus, odore allii, lamellis albis, pediculo superna parte concolore. MICH. *gen.* p. 144. tab. 78. f. 5.

SCHÆFF. *Fung.* tab. 99.

Loc. In sylvis apricis.

2699. AGARICUS flavidus.

ICON. TAUR. Vol. XII. tab. 83. f. 9.

Agaricus caulescens, plerumque cespitosus, carnosus; pileo hemisphaerico, centro saepe fastigiato, pallide flavo; lamellis albidis; petiolo tereti, tortili, pleno, basi crassiusculo, fusco, superne pallide flavo, velo filamentoso, annulo nullo. SCHÆFF. *Fung.* tab. 35.

Amanita pileo pulvinato flavo, oris, & lamellis albis. HALL. *hist.* n. 2368.?

Fungus luteus, lamellis, & pediculo albis. BUXB. *Cent. V.* tab. 45. f. 2.?

Loc. In sylvis frequens.

2700. AGARICUS lateralis.

Agaricus caulescens, plerumque solitarius, carnosus; pileo convexo, obscure spadiceo; lamellis decurrentibus, albidis, demum ochroleucus; petiolo crasso, brevissimo, laterali, pleno, spadiceo, basi tuberoso; velo, & annulo destitutus. SCHÆFF. *tab.* 71. *tab.* 4. *pag.* 31.

Loc. Prope saxa, & ligna: alicubi Carcaterra.

2701. AGARICUS guttatus.

Agaricus caulescens solitarius, carnosus; pileo primum subconico, demum planiusculo, rubello, lacero-squamoso, squamis trapeziis rufo-fuscis, volvae reliquis, margine striato; lamellis albidis, alternis integris, interne latioribus, dimidiatis versus ambitum interjectis; petiolo tereti, brevi, pleno, albido, basi tuberoso, volvato; volva inferne evanida; velo & annulo destitutus. SCHÆFF. *Fung.* tom. 4. *pag.* 61. *tab.* 240.

Loc. In altis nemoribus Autumno.

2702. AGARICUS galericulatus.

Agaricus pileo fusco, campanulato, laevi, stipite nudo, procero cylindraceo, fistuloso, flavo, cespitoso. SCOP. *Flor. Carn.* 1. p. 27. (h) ed. 2. n. 1564.

Amanita pileolo conico spadiceo, lamellis albis. HALL. *hist.* n. 2393.

Fungus fasciculosus, pileo obscuro, extinctorii forma, e medio ad peripheriam striato; lamellis albis; pediculo altiori, luteo, fistuloso. MICH. *gen.* p. 197.

Fungus multiplex, campaniformis, colore castaneo. VAILL. *Paris.* p. 73. tab. 12. fig. 3. 4. SCHÆFF. *Fung.* tab. 52.

Loc. In lignis putridis reperitur.

2703. AGARICUS georgii.

Agaricus stipitatus, pileo flavo convexo, lamellis albis. LINN. *spec.* p. 1642.

Amanita pileo flavo, oris striatis, & lanuginosis, lamellis albis. HALL. *hist.* n. 2367.

Fungi plures ex uno pede e prunorum radicibus enati. VAILL. p. 68. n. 51. & p. 71. n. 5.

Agaricus flavidus. LAM. *Flor. Franc.* tom. 1. n. 112.

SCHÆFF. *Fung.* tab. 35.

Loc. In sylvis montanis, & collinis. Edulis.

2704. AGARICUS integer.

Agaricus stipitatus, lamellis omnibus magnitudine aequalibus. LINN. *spec.* p. 1640.

Agaricus caulescens, pileo plano-concavo purpureo, lamellis, stipiteque albis. LINN. *Fl. Lapp.* 486.

Amanita petiolo farto, pileolo convexo umbilicato, oris rugosis, lamellis crassis, & albis. HALL. *hist.* n. 2374.

Agaricus pileolo orbiculari in margine rugoso, & striato, vertice tumido, petiolo brevi. GLED. p. 106. n. 14.

Agaricus sylvaticus. LAM. *Flor. Franc.* tom. 1. p. 106.

SCHÆFF. *Fung.* tab. 75.

VERN. *Pissacan.*

Loc. In sylvis apricis, & gaudet arborum umbra.

2705. AGARICUS jozzolus.

Agaricus albus; pileo convexo viscido; lamellis ramosis; stipite cylindraceo, nudo, procero, tandem fistuloso. SCOP. *Fl. Carn.* p. 22. ed. 2. n. 1489.

Amanita pulvinatus, pileolo cervino, lamellis albis undulatis. HALL. *hist.* n. 2358.

Fungus esculentus albus, pileolo plano, viscidus, lamellis crispis. MICH. *gen.* p. 145. n. 3.

Loc. In sylvis collium Taurinensem quandoque occurrit.

2706. AGARICUS melleus.

ICON. TAUR. Vol. XII. tab. 82. f. 1.

Agaricus caulescens, solitarius & cespitosus, parum carnosus; pileo convexo flavo, centro fastigiato truncato: margine striato, pallidiori, lamellis albidis, petiolo tereti, procero gracili, flavescente fistuloso; velo & annulo destitutus. SCHÆFF. *Fung.* tab. 45.

Amanita viscidus, pileo flavescente, laminis albis. HALL. *hist.* n. 2363.

Polymyces simplex melleus. BATT. p. 49. tab. 22. c.

Loc. In radicibus, & truncis arborum reperitur.

2707. AGARICUS multiformis.

Agaricus caulescens, plerumque solitarius carnosus; pileo terreo-fusco multiformi; lamellis sordide albis; petiolo tereti; saepe tortili, pleno albido, fuscenscente, velo, & annulo destitutus. SCHÆFF. *Fung.* tab. 14.

Amanita petiolo farto gracili, pileo plano murino sericeis lineis striato, lamellis albis. HALL. *hist.* n. 2381.

Agaricus pileo plano lacero angusto, petiolo cylindraceo tenui. GLED. *Fung.* p. 112.

Fungus esculentus, pileo desuper cinereo, aut murino, & in filamenta quasi lacerato, inferne candido, & tenuissime lamellato, pediculo plerumque candido. MICH. *gen.* p. 155. n. 11. & 12.

Loc. Ad radices arborum adinvenitur verno tempore.

2708. AGARICUS muscarius.

Agaricus stipitatus, lamellis dimidiatis solitariis; stipite ovato, apice dilatato, basi ovato. LINN. spec. p. 1640.

Agaricus caulescens, pileo sanguineo; verrucis, lamellisque albis, stipite albo, basi globoso. LINN. Fl. Lapp. 595.

Amanita petiolo annulato sanguineo, lamellis albis. HALL. hist. n. 2373.

Agaricus pileo plano miniato verrucoso, verrucis, & lamellis albis, stipite albo volvato, bulboso annulato, longo apice, dilatato, pleno. SCOP. Fl. Carn. ed. 2. n. 1459.

Agaricus volva exceptus, pileolo conico, in margine striato, petiolo annulato in basim squamoso-tuberosam desinente. GLED. Fung. p. 82.

Fungus bulbosus, e volva erumpens, pileolo superna parte aureo, & ad oras striato, inferne & annulato pediculo albis, radice bulbosa. MICH. gen. p. 188. tab. 78. f. 2. SCHÆFF. Fung. tab. 27.

Loc. Ad oras sylvarum locis apricis.

VIR. Inter perniciosos Fungos locum habet; non modo principio acri ventriculum, & intestina male afficit, sed una etiam narcoticam vim exerit. Cardialgiam, vomendi conatus, tremorem, delirium, & convulsiones infert, inebriat, stupidosque homines, qui comederint, reddit. Cimices fugat, si eo asseres confrentur.

2709. AGARICUS olivaceus.

Agaricus caulescens solitarius, carnosus; carne sicca, fragili solida, albida; pileo primum globoso, dein convexo, centro depresso, subtiliter punctato, olivaceo, margine tandem sursum reflexo; lamellis crassis, aureis; petiolo tereti, brevi, crasso, pleno, roseo-albido; velo, & annulo destitutus. SCHÆFF. Fung. tab. 204.

Amanita petiolo farto, pileolo convexo umbilicato, oris rugosis, lamellis crassis, & albis. HALL. hist. n. 2373. var. n.

Loc. In nemorosis autumno.

2710. AGARICUS procerus.

Agaricus pileo plano papillari; stipite convergente procero, annulato, fistuloso, annulo peculiari inserto. SCOP. Flor. Carn. 1. p. 6. n. 6. ed. 2. n. 1465.

Amanita petiolo proceri squamoso, annulato pileo conico, squamoso, subspadiceo, lamnis albis. HALL. hist. add. p. 90.

Agaricus pileo papillari amplissimo in margine fornicate, lacero tomentoso, petiolo annulato proceri, inferius tumido, pilei acetabulo inserto. GLED. Fung. p. 114. n. 20. SCHÆFF. Fung. tab. 22. & 23.

Loc. In pascuis, & agris frequens.

2711. AGARICUS clavus.

Agaricus stipitatus pileo luteo convexo striato, lamellis, stipiteque albis. LINN. spec. p. 1644.

Amanita minimus, oris adtractis, flavus, inferne albus. HALL. hist. n. 2370.

Fungus minimus, aurantius, mamillaris. VAILL. Paris. p. 76. tab. 11. f. 19. 20.

SCHÆFF. Fung. tab. 59.

VERN. Parasole.

Loc. In nemoribus sterilibus.

2712. AGARICUS lignorum.

Agaricus cespitosus, pileo campanulato, obsolete flavo, pulverulento, striato; vertice glabro tumido; lamellis demum atris, seminale pollen explodentibus; stipite subulato, proceri, fistuloso. SCOP. Flor. Carn. 1. p. 24. n. 29. ed. 2. n. 1482.

Amanita tener conicus lacer cervinus, lamellis nigris. HALL. hist. n. 2435.

Fungus pileolo ex fulvo ferrugineo, & ad centrum usque in plures partes plerumque se dividente, lamellis nigricantibus, pediculo tenuiori cylindrico purpureo. MICH. gen. p. 164.

SCHÆFF. Fung. tab. 66.

Loc. Ad radices arborum putrescentium frequens.

2713. AGARICUS crassipes.

Agaricus caulescens solitarius, & cespitosus, carnosus, pileo valde mutabili, convexo, inciso, fusco; lamellis albidis, demum fuscous; petiolo mutabili, fusco, sursum crassiori, sulcato pleno; velo, & annulo destitutus. SCHÆFF. *Fung. tab. 87. & 88.*

Fungus esculentus, ex una radice multiplex, sature rufescens, lamellis primum albis, demum concoloribus, pediculo duro, plerumque criso, & complanato, ad radicem versus in acutum sensim attenuato. MICH. gen. p. 190.

Loc. In sylvis Canapiciensis ad radices arborum nasci observavit Cl. BELLARDI. Edulis.

2714. AGARICUS flabelliformis.

Agaricus caulescens, solitarius, & cespitosus, parum carnosus; pileo planiusculo, lacero, multiiformi, cervino; lamellis anastomosanti terreo-albidis; petiolo tereti, brevi, pleno albido; velo, & annulo destitutus. SCHÆFF. *fung. tom. 4. pag. 20. tab. 43. & 44.*

VERN. Cresta d' Gal.

Loc. In lignis viridibus.

2. *lamellis fulvis.*

2715. AGARICUS mollis.

Agaricus acaulis, solitarius, gelatinoso-membranaceus; pileo multiiformi, albido caesio, & gilvo vario; lamellis ochroleucis; velo, & annulo destitutus. SCHÆFF. *fung. tom. 4. pag. 49. tab. 213.*

Agaricus lacteus. SCOP. *Fl. Carn. ed. 2. pag. 458. n. 1574.*

Amanita semipetiolata, niveus. HALL. *hist. n. 2337.*

Loc. Ad arbores.

2716. AGARICUS prasinus.

Agaricus caulescens, solitarius carnosus; pileo convexo, planiusculo, luteo virescente, viscido, squamosa; lamellis numerosis, luteis; petiolo tereti, crasso, pleno, flavidio, basi tuberoso; velo, ac annulo destitutus. SCHÆFF. *fung. tom. 4. pag. 51. tab. 218.*

Amanita pileo pulvinato viridi, lamellis obscure luteis. HALL. *hist. n. 2434.*

Fungus vescus XXVII. LOESEL. *pruss. pag. 86.*

Loc. Locis muscosis initio autumni.

2717. AGARICUS badius.

Agaricus caulescens, solitarius, parum carnosus; pileo primum subovato, demum late conico, badio, margine striato; lamellis integris ochroleucis; petiolo tereti, crasso, longo, valde fistuloso, albido, basi tuberoso, volvato; volva coriacea, albida, persistente; velo, ac annulo destitutus. SCHÆFF. *fung. tom. 4. p. 63. tab. 245.*

Fungus e volva erumpens, pileolo desuper obscuro, & ad oras striato, inferne albo, pediculo concolore, cylindrico, valde fistuloso. MICH. gen. 184.

Loc. In collibus autumno.

3. *lamellis rubris.*

2718. AGARICUS campestris.

Agaricus stipitatus, pileo convexo squamato albido, lamellis rufis. LINN. *spec. p. 1641.*

Agaricus campestris. SCOP. *Fl. Carn. ed. 2. n. 1478.*

Agaricus pileolo ampio hemisphaericus, fornicate; petiolo brevi; annulo permanente cincto. GLED. *fung. p. 115. n. 21.*

Agaricus caulescens, petiolo sordido lacero, pileo albo membranaceo, lamellis rufescens. LINN. *Fl. Lapp. p. 482.*

Amanita petiolo annulato, pileo campaniformi albido lamellis roseis. HALL. *hist. n. 2443.*

Fungus campestris, albus superne, inferne rubens. BAUH. *hist. III. p. 824.* MICH. gen.

p. 174.

SCHÆFF. *fung. tab. 33.*

Loc. In pascuis collinis frequens.

2719. AGARICUS lactifluus.

*Icon. TAUR. Vol. 12. tab. 80. f. 7.**Agaricus pileo plano carneo, succo laciescente, lamellis rufis, stipite longo carneo. LINN.
spec. p. 1641.**Agaricus (testaceus) ferrugineus; pileo concavo albo, & dulci lacte iurgido; lamellis
ramosis, stipite cylindraceo, brevi. SCOP. Fl. Carn. 1. p. 35. ed. 2. n. 1558.**Fungus flavo-rufus, in medio depresso, lacte non acri manans. HALL. enum. helv. p.
50. n. 80.**Fungus parvus, pediculo, & superna parte pileoli ferrugineis; lamellis rufis; lacteum,
& dulcem succum fundens. MICH. gen. p. 141.**SCHÆFF. Fung. tab. 5.**Loc. In sylvis, & locis humidis sub arboribus aestivo tempore.*

2720. AGARICUS fasciatus.

*Agaricus caulescens, solitarius, carnosus; pileo convexo, cervino, saepe deformi; la-
mellis purpurascens, petiolo tereti, saldato, saepe squamoso, pleno, fuscescente,
basi crassiusculo, subpurpureo; velo, & annulo destitutus. SCHÆFF. fung. tom. 4.
p. 53. tab. 223.**Monomyces pusillus rigidus. BATT. fung. pag. 44. tab. 20. b.**Loc. Ad caudices arborum in sylvis montanis, & umbrosis.*

2721. AGARICUS varius.

*Agaricus caulescens, plerumque solitarius, carnosus; pileo convexo, planiusculo, vaccino,
lamellis flexuosis, purpurascens, margine flavidis; petiolo tereti, crassiusculo,
superne albido, pleno; basi tuberoso, rufescens; velo filamentoso; annulo nullo.
SCHÆFF. tom. 4. p. 20. tab. 42.**Loc. In nemoribus autumno. Edulis.*

2722. AGARICUS leoninus.

*Agaricus caulescens, solitarius, carnosus; pileo convexo, flavo multiformi, centro fasti-
giato, margine tenuissime striato; lamellis incarnatis, margine flavidis, tandem
terreis; petiolo tereti, procero, gracili, spiraliter striato, pleno, flavicante, basi
crassiusculo; velo, & annulo destitutus. SCHÆFF. fung. tom. 4. p. 21. tab. 48.**Amanita leoninus, pileo conico, lineato. HALL. hist. n. 2454.**Loc. In lignis putridis.*

2723. AGARICUS violaceus.

*Agaricus stipitatus, pileo rimoso; margine violaceo tomentoso, stipite caerulecente:
lana ferruginea. LINN. spec. p. 1641.**Agaricus pileo convexo glabro, stipite bulboso annulato pleno, annulo filamentoso. SCOP.
Fl. Carn. 1. p. 11. n. 17. ed. 2. n. 1470.**Amanita violaceus, petiolo bulboso annulato, pileo plano. HALL. hist. n. 2455.**Fungus bulbosus, pileolo campanulato livido-fusco, ad oras dilute violaceo, lamellis ful-
vis, pediculo supernae limbi pilei parti concolore, annulo non durabili ornato.
MICH. gen. p. 181.**Fungus major violaceus. VAILL. Paris. p. 67. n. 45.**SCHÆFF. Fung. tab. 3.**Loc. Ad oras sylvarum. Edulis.*

2724. AGARICUS spadiceus.

*Agaricus caulescens, solitarius, & cespitosus, non carnosus; pileo convexo, planiusculo,
spadiceo; lamellis subcarneis; petiolo tereti, fistuloso, albido, basi crassiusculo;
velo, & annulo destitutus. SCHÆFF. fung. tom. 4. p. 27. tab. 60.**Amanita pileo campanulato, castaneus, lamellis subrufis. HALL. hist. n. 2450.**Loc. In sylvis Canapiciensis Cl. BELLARDI.*

2725. AGARICUS spadiceogriseus.

Agaricus caulescens, solitarius, & cespitosus, non carnosus; pileo primum conico, tandem

planiusculo, spadiceo-griseo, striato, centro laevi, fastigiato; lamellis violaceo-umbrinis, tandem terreis; petiolo tereti, procero, gracili, fistuloso, basi crassiusculo, albo; velo, & annulo destitutus. SCHÆFF. fung. tom. 4. p. 59. tab. 237.
Amanita cinereo-spadiceus, cute striata, lamellis umbrino-violaceis. HALL. hist. n. 2467.
Fungus parvus, ex uno pede multiplex, subfuscus, pileolo galericulato, ubivis striato; pediculo tenui, fistuloso. MICH. gen. p. 195.
Loc. Ad putrida etiam circa simeta autumno.

2726. AGARICUS viscidus.

Agaricus stipitatus, pileo purpurascente, fusco-viscido, lamellis fusco-purpurascensibus. LINN. spec. p. 1642.
Agaricus caulescens pileo convexo purpurascente, lamellis ruffis, stipite brevi, crassiusculo albo. LINN. Flor. Lapp. 485. Flor. Svec. 1229.
Loc. In sylvis.

2727. AGARICUS sylvaticus.

Agaricus caulescens, solitarius, parum carnosus; pileo primum subgloboso, demum planiusculo, squamoso, ochroleuco, lamellis sordide carneis; petiolo tereti, crasso, anulato, fistuloso, sordide albo, basi tuberoso, saepe curvo; velo & annulo persistente, membranaceis albidis. SCHÆFF. fung. tom. 4. pag. 62. tab. 242.
Fungus esculentus, pileolo hemisphaerico, griseo cervino, inferne lamellis dilute purpureis, pediculo longo, cylindrico, albo, annulo perangusto cincto. MICH. gen. pag. n. 2.
Loc. In campis aestate, & autumno, vulgo Cucamelle. Edulis.

4. *lamellis aliorum colorum.*

2728. AGARICUS pallescens.

Agaricus caulescens, plerumque cespitosus, non carnosus, pileo subconico striato, spadiceo-cinereo; lamellis murinis; petiolo tereti, gracili, longo fistuloso albido; velo & annulo destitutus. SCHÆFF. fung. tab. 211.
Fungus parvus ex uno pede multiplex, pileolo griseo, & ubivis striato, inferne nigricante, pediculo albo fistuloso. MICH. gen. p. 195. n. 2.
Loc. Inter muscos ad radices arborum.

2729. AGARICUS cervinus.

Agaricus caulescens, solitarius paullo carnosus; pileo cervino, primum fastigiato, dein fere hemisphaerico, striato; lamellis pallide testaceis; petiolo solido, ex albido, striato, basi tuberoso; velo & annulo destitutus. SCHÆFF. fung. tom. 4. pag. 6. tab. 10.
Loc. Innascitur substantiae interiori populi.

2730. AGARICUS cylindricus.

Agaricus caulescens, solitarius, volvatus, non carnosus; pileo squamoso striato cinereo, cylindraceo conico, tandem campanulato, lacero; lamellis umbrinis, per aetatem nigrescentibus diffluentibus; petiolo procero, fistuloso, albo, basi bulboso; annulo fugaci; velo nullo; volva squamosa oblonga. SCHÆFF. fung. tab. 8.
Loc. In agris, & pratis sterilibus.

2731. AGARICUS fastigiatus.

Agaricus caulescens simplex, carnosus; pileo conico, longitudinaliter striato, flavo; lamellis fuscescentibus; petiolo tereti, pleno pallide flavo; velo, & annulo destitutus. SCHÆFF. fung. tab. 26.
Loc. In humidis sylvis. Autumno.

2732. AGARICUS degener. SCHÆFF. fung. tab. 243.

Agaricus plerumque multiplex; pileo fusco, plicato lobato; lamellis venosis, ramosis, decurrentibus, flavis; stipite compresso, brevi, pariter flavo. SCOP. Flor. Carn. 1. p. 32. (b)

Merulius hispidulus. SCOP. Flor. Carn. ed. 2. n. 1582.

Loc. Ad radices arborum, & in lignis putridis adinvenitur.

2733. AGARICUS fimetarius.

Agaricus stipitatus, pileo campanulato, lacero, lamellis nigris, lateralibus flexuosis, stipite fistuloso. LINN. spec. p. 1643.

Agaricus caulescens pileo conico cinereo, lamellis nigris, margine lacero, stipite longissimo albo. LINN. Fl. Lapp. 503. Flor. Svec. 1215.

Agaricus solitarius, pileo campanulato, lanuginoso striato griseo, lamellis demum atris diffuentibus, stipite procero, fistuloso, annulo fugaci cincto. SCOP. Fl. Carn. 2. p. 428. n. 1484.

Amanita albus, campanulatus, squamosus, nigrescens. HALL. hist. n. 2357.

Agaricus squamosus lamellis aequalibus confertissimis. SCHMID. icon. p. 42. tab. 10.

Fungus albus ovum referens. BUXB. Cent. 4. p. 16. tab. 27. f. 1.

Loc. Habitat in fimo.

2734. AGARICUS cinereus. SCHÆFF. fung. tab. 100.

Amanita pileo conico striato murino, lamellis nigris. HALL. hist. n. 2484.

Agaricus pileolo in conum acutum fastigiato piloso, petiolo in basi tumido. GLED. fung. p. 108. n. 17.

Fungus hirsutus parvus candidus tenerrimus, ac facile in aquam solubilis, pileolo in acutum conum fastigiato, lamellis nigricantibus. MICH. gen. p. 155.

Fungus murinus totus niger umbilicatus. VAILL. Paris. p. 66. n. 39.

Hydroporus cinereus. BATT. fung. p. 53. tab. 25. e.

Loc. In montibus locis humidis.

2735. AGARICUS margaritaceus.

Agaricus caulescens, plerumque solitarius, carne destitutus; pileo primum fusiformi, dein semiovato, striato, purpureo-griseo, centro fuscescente, tandem campaniformi, margine lacero, revoluo; lamellis nigricantibus, demum atris, fatiscentibus; petiolo tereti, procero, sordide griseo, fistuloso, basi bulboso; velo, & annulo destitutus. SCHÆFF. fung. tab. 216.

Loc. In sylvis inter folia, & in lignis putridis reperitur.

2736. AGARICUS rufo-candidus.

Agaricus caulescens, plerumque solitarius, non carnosus; pileo primum cylindraceo, e rufo candicante, striato, demum planiusculo, fusco, margine lacero, revoluto, fastigente; lamellis nigrescentibus, demum atris, deliquescentibus; petiolo tereti, valde procero, albido, contorto, fistuloso, basi bulboso; velo, & annulo destitutus. SCHÆFF. fung. tom. 4. p. 44. tab. 201.

Loc. Ad caudices arborum autumno.

2737. AGARICUS acuminatus.

Agaricus caulescens, solitarius, non carnosus; pileo conico, pallide murino; lamellis nigrescentibus, demum atris; petiolo tereti, gracili, atrorubente, fistuloso, basi bulboso; velo, & annulo destitutus. SCHÆFF. fung. tom. 4. p. 44. tab. 202.

Loc. Ut praecedens.

2738. AGARICUS helveolus.

Agaricus caulescens, solitarius, non carnosus; pileo primum conico, tandem campanulato, squamoso, sordide luteo; lamellis terreis, nigro polline infectis, demum atris; petiolo tereti, gracili, longo, fistuloso, fuscescente; velo, & annulo destitutus. SCHÆFF. fung. tom. 4. p. 48. tab. 210.

Fungus fimetarius, pileolo extinctiorii forma, leucophaeo, lamellis nigris, pediculo tenuiori, praetexto, fistuloso, & supernae pileoli parti concolore. MICH. gen. pag. 157. n. 7.

Loc. Ubique nascitur quovis tempore, aestate praesertim.

2739. AGARICUS truncorum.

Agaricus cespitosus, pileo campanulato, obsolete flavo, pulverulento, striato, vertice laevi tumido; lamellis demum atris diffluentibus, stipite cylindraceo, fistuloso, procerro, candicante. SCOP. Fl. Carn. ed. 2. n. 1480.

Fungus ex uno pede multiplex, pileolo galericulato, rufo-fulvo, vertice laevi, reliqua parte striato, subtus lamellis nigricantibus; pediculo albo fistuloso. MICH. gen. p. 195. tab. 79. f. 5.

Agaricus rufescens. LAM. Fl. Franc. tom. 1. p. 110.

Fungus multiplex ovatus cinereus minor. VAILL. 72.

SCHÆFF. fung. tab. 6.

Loc. Locis humidis, & umbrosis supra ramos arborum corruptos aestivo tempore, & autumno.

2740. AGARICUS glutinosus.

Agaricus caulescens, solitarius, carnosus; pileo fusco, glutinoso, primum hemisphaerico, tandem infundibuliformi; lamellis sordide albis ramosis, petiolo tereti, pleno, volvato, superne albido, basi tuberoso, fusco; velo viscoso, splendente, annulo spurio. SCHÆFF. fung. tom. 4. p. 17. tab. 36.

Agaricus limacinus. SCOP. Fl. Carn. ed. 2. n. 1471.

Loc. In nemoribus umbrosis autumno.

II. SESSILES.

2741. AGARICUS alneus.

Agaricus acaulis lamellis bifidis pulverulentis. LINN. spec. p. 1645.

Agarico-fungus lamellis bifidis pulverulentis. HALL. helv. 58.

Amanita sessilis laminis pulverulentis bifidis. HALL. hist. n. 2333.

Agaricus sessilis squamosus lobatus, & villosus, lamellis dissectis. GLED. p. 134.

Loc. Alni trunko solet insidere.

2742. AGARICUS betulinus.

Agaricus acaulis coriaceus villosus: margine obtuso, lamellis ramosis anastomosantiibus. LINN. spec. p. 1645.

Agaricus flabelliformis. SCOP. Fl. Carn. ed. 2. n. 1579.

Agaricus flabelliformis villosus, pileoli margine fornicate. GLED. fung. p. 133.

Amanita sessilis hirsutus fulvus, lamellis concoloribus. HALL. hist. n. 2331.

Loc. Frequenter in truncis arborum emortuarum occurrit.

2743. AGARICUS piperatus.

Agaricus stipitatus pileo planiusculo lactescente, margine deflexo, lamellis incarnato-pallidis. LINN. spec. p. 1641.

Amanita umbilicatus albus, lacte acri manans. HALL. hist. n. 2338.

Agaricus pileo concavo, saepius lactescente; lamellis ramosis, stipite nudo cylindraceo. SCOP. Fl. Carn. 2. n. 1550.

Agaricus pileolo pulvinato integerrimo, & in centro profundius depresso, lamellis connexis angustis, & compactis, petiolo continuo, cylindrico, & crasso. GLED. p. 97.

Fungus piperatus albus crassus, lacteo succo turgens. MICH. gen. 141.

Fungus albus acri. BAUH. pin. 371.

SCHÆFF. fung. tab. 83.

Loc. Frequens in pascuis, & sylvis.

Vir. Lacte acri turget, nec eodem nostrates ad cibi usum utuntur.

2744. AGARICUS quercinus.

Agaricus acaulis, lamellis labyrinthiformibus. LINN. spec. 1644.

Amanita sessilis durissimus, lamellis cartilagineis imbricatis. HALL. hist. n. 2330.

Agaricus quercinus. SCOP. Fl. Carn. ed. 2. n. 1578.

Agaricus coriaceus, durusve. GLED. fung. p. 134. n. 30.

Agaricus villosus, lamellis sinuosis, & invicem implexis. BUXB. cent. 4. tab. 4. f. 1.
SCHÆFF. fung. tab. 57.

Loc. Ad arborum trancos, praesertim in quercubus adinvenitur.

VIR. Ad escam parandam pro concipiendo igne adhibetur.

BOLETUS. LINN. gen. n. 1075. syst. n. 1210.

Fungus horizontalis, subtus porosus.

2745 BOLETUS fulvus.

Boletus acaulis solitarius, lignosus; pileo superne convexo, tuberculato, glabro, versicolore, fulvo, & purpurascente, inferne plano, ochroleuco, seu pallido; tubulis non secedentibus, rotundiusculis pallidis, seu ochroleucis. SCHÆFF. fung. tab. 262.

Loc. Ad caudices arborum siccarum provenire solet.

2746. BOLETUS annulatus.

Boletus acaulis solitarius, lignosus; pileo semielliptico, convexo, glabro, versicolore, margine acuto, fasciis concentricis, ochroleucis, flavis; pallidis rufis, subcaeruleis atris, tubulis angulatis, tenuissimis brevibus, non secedentibus albidis, demum fuscis. SCHÆFF. fung. tab. 106.

Polyporus sessilis, convexo planus, annulis versicoloribus, poris albis tenuissimis. HALL. hist. n. 2283.

Agaricus imbricatus laciniatus major. BUXB. cent. 5. p. 1. tab. 1.

Loc. In lignis emortuis, atque ad radices arborum praesertim mali, & pyri.

2747. BOLETUS ignarius.

ICON. TAUR. Vol. XII. tab. 78. f. 2.

Boletus acaulis pulvinatus, laevis; poris tenuissimis. LINN. spec. p. 1615.

Polyporus convexo-planus durissimus, cinereus, inferne albidus. HALL. hist. n. 2288.

Boletus ignarius. SCOP. Fl. Carn. ed. 2. n. 1594.

Boletus subrotundus, petiolo horizontali brevissimo, tubulis subtilissimis. GLED. fung. p. 78. n. 12.

Agaricum igniarium, *Agarici officinalis* facie, sed non amarum, superne ex albo cinnereum, & glabrum, inferne primum ejusdem coloris, deinde argutissime, & densissime perforatum, foraminulis rotundis. MICH. gen. p. 117.

Fungus in caudicibus nascens unguis equini figura. BAUH. pin. 372.

Fungi arborei ad ellychnia. BAUH. hist. III. p. 840.

Boletus unguilatus. SCHÆFF. fung. tab. 137. & 138.

Loc. Frequens in truncis arborum siccis.

VIR. *BOLETUS ignarius* ad instruendam escam igniarium praeparatus; in taleolas sectus, malleoque contusus laudatur, atque apta ratione applicitus est ad haemorragias continendas.

2748. BOLETUS agaricum.

Polyporus sessilis, convexo-planus, annulis discoloribus fulvis, poris ochroleucis. HALL. hist. n. 2284.

Agaricum, seu *Fungus Laricis*. BAUH. pin. 375. MICH. p. 119. n. 1.

OFF. *Agaricum*.

Loc. Larici innascitur, frequentius in alpibus *Augustae Praetoriae*.

VIR. Ab antiquissimis temporibus *AGARICUM* in usum medicinalem receptum est.

Nostro aevo in tanta purgantium medicamentorum copia multum exolevit. Solet enim cum cruciatu, tortinibus, lenteque alvum movere. Nauseam etiam saepe gignit, vomitumque excitat. Neque solet simpliciter, ut dicitur, in substantia solum exhiberi; sed ingreditur quaedam composita purgantia medicamenta. Usus viget mellis rosati solutivi cum *Agarico*, qui cochleatim exhibitur infantibus ad alvum movendam. *Agaricum* fortiter exstimplat, viscidamque pituitam educit; neque datur iis, quos febris tenet. Convenit tantummodo in morbis ex

viscida pituita. Dosis est a drachma una ad drachmas duas, vel tres. Consueverunt Medici trochiscis ex Agarico uti, atque incommodam Agarici actionem aromaticis, & solventibus emendare. Vermibus infensum est, atque hirudinem alpinam incaute ingurgitatam expellit, (Vid. Miscel. Taur. vol. III. pag. 203.) quae diros abdominis cruciatus, atque mortem apud alpicolas quandoque infert.

2749. BOLETUS variegatus.

Boletus subacaulis solitarius lignosus; pileo semi-elliptico, convexo punctato, margine repando, lobato, vel etiam plicato, diversicolore, fasciis concentricis, pallidis, citrinis, aureis, rufis, fuscis; tubulis sordide albis, seu leucophaeis, parvis, difformibus, non secedentibus, petiolo difformi, brevi, crasso, fusco, aut nullo. SCHÆFF. fung. tab. 263.

Loc. Super truncos arborum reperitur.

2750. BOLETUS versicolor.

ICON. TAUR. Vol. XII. tab. 78. f. 1. & 3.

Boletus acaulis, fasciis dicoloribus, poris albis. LINN. spec. p. 1645.

Boletus acaulis, pileo coriaceo villoso, lineis concentricis dicoloribus fasciato, tubulis albis tenuissimis. SCOP. Fl. Carn. 2. n. 1592.

Boletus coriaceus squamosus sessilis, & multiplex lobis varie divisus, & expansis, tubulis tenuissimis connexis angulosis. GLED. p. 70.

Polyporus sessilis, cespitosus planus, hirsutus, annulis versicoloribus. HALL. hist. 3. n. 2282.

Fungorum perniciosorum genus V. CLUS. p. 277.

Agaricum squamosum, superne sericeum, inferne album foraminulis brevibus densissimis, angustissimis, & quasi pentagonis. MICH. p. 119. n. 11.

Agaricus squamis iridiformibus. BATT. tab. 35.

SCHÆFF. tab. 136. & 269.

Loc. Frequens in truncis, & ad caudices arborum.

2751. BOLETUS hepaticus.

Boletus superne mollis, ac purpurascens, hepatis facie. POLLICH. hist. plant. Palat. p. 300. n. 1178.

Polyporus sessilis sanguineus, crassus, mollis, obscure lobatus. HALL. hist. 3. n. 2315.

Fungus jecorarius praetextatus, s. cristatus. BOCC. musc. di Fisic. p. 305.

Linguae in caudicibus castanearum. CÆSALP. p. 619.

Agaricum esculentum, castaneis adnascens, latissimum, hepatis facie, superne ex rubro ferrugineum, interne sanguineum, subtus ochroleucum. MICH. p. 117. tab. 60.

Boletus corpore sessili latissimo, superius lobato, inferius gibboso. GLED. p. 77.

SCHÆFF. tab. 117. 118. 119. & 120.

VERN. Lenghe.

Loc. Ad caudices vetustarum arborum, & praesertim queruum, & castanearum. Edulis.

2752. BOLETUS luteus.

Boletus stipitatus, pileo pulvinato subviscido, poris rotundatis, convexis, flavissimis, stipite albo. LINN. spec. p. 1646.

Boletus pileo plano carnoso, glabro, tubulis difformibus, stipite annulato, longo. SCOP. Fl. Carn. 2. n. 1587.

Boletus caulescens pileo livido, subviscido, poris flavis convexis, stipite albido. LINN. Fl. Svec. 1247. DALL. Paris. 381.

Polyporus carne secedente petiolatus, annulatus. HALL. hist. 3. n. 2301.

Boletus luteus. DILL. cat. giss. p. 18. tab. 10. n. 1.

Fungus porosus autumnalis viscidus. BUXB. cent. 5. p. 7. tab. 14.

SCHÆFF. Fung. tab. 114.

Loc. In pratis, & sylvis autumno.

2753. BOLETUS umbilicatus. SCOP. Fl. Carn. ed. 2. n. 1589.

Polyporus petiolatus pileo fusco depresso. HALL. hist. 3. n. 2299.

Polyporus exiguus, coriaceus fulvus pileolo concavo, ac in medio non nihil umbilicato.

MICH. p. 130. tab. 70. f. 9.

Boletus tubulis tenuissimis connexis pileolo orbiculari, ad oras fornicato, centro depresso, petiolo gracili, radice bulbosa. GLED. p. 73.

Loc. In sylvis, & ramis arborum innascitur.

2754. BOLETUS bovinus.

ICON. TAUR. Vol. 12. tab. 81. f. 3.

Boletus stipitatus, pileo glabro pulvinato marginato, poris compositis acutis: porulis angulatis brevioribus. LINN. spec. p. 1646.

Boletus stipitatus, pileo pulvinato glabro, tubulis connexis angulatis, carne pilei brevioribus. SCOP. Fl. Carn. ed. 2. p. 463. n. 1586.

Polyporus carne secedente petiolatus, fulvus, inferne virescens. HALL. hist. tom. 3. n. 2302.

Boletus caulescens, pileo testaceo, poris compositis angulatis griseis. LINN. Fl. Svec. 1087.

1246. DALIB. Paris. 382.

Boletus pileolo hemisphaerico, tubulis angulatis, petiolo ventricoso. GLED. p. 63.

Suillus esculentus crassus, superne fulvus, inferne initio albidus, deinde ex flavo virescens, pediculo ventricoso, & supernae parti pilei concolore. MICH. p. 127.

Boletus. SCHÆFF. fung. tab. 103. 105. 707. 112.

Fungus porosus. BAUH. hist. III. p. 833.

Loc. In sylvis apricis praesertim castanearum, & quercum. Edulis.

2755. BOLETUS caudicinus.

Boletus acaulis, pileo rugoso, lobato; tubulis tenuissimis. SCOP. Fl. Carn. p. 46. ed. 2. n. 1596.

Agaricus speciosus. BATT. fung. p. 68. tab. 34. b.

Fungus cerasorum imbricatum alter alteri innatus, variegatus. BAUH. pin. p. 372.

SCHÆFF. fung. tab. 131. 132.

Loc. Ad caudices arborum provenit.

2756. BOLETUS cupreus. SCHÆFF. tab. 133.

Polyporus carne secedente purpureus, inferne flavus. HALL. hist. 3. n. 2305.

Suillus esculentus crassus, superne sordide rubens, inferne dilute luteus. MICH. gen.

p. 127.

Loc. In umbrosis sylvarum pascuis praesertim sub Populo, & Tremula.

2757. BOLETUS ramosissimus. SCOP. Fl. Carn. ed. 2. n. 1598.

Polyporus frondosus cespitosus, imbricatus spadiceus, poris albidis. HALL. hist. n. 2276.

Agaricum squamosum cespitosum, esculentum, cristatum, & laciniatum, superne obscurum, inferne album, foraminulis brevissimis, rotundis, exiguis. MICH. gen. p. 119. n. 13.

Fungus major carnosior, dendroides cristatus. BOCC. mus. p. 302.

SCHÆFF. fung. tab. 111.

VERN. Rascet.

Loc. Secus vias locis apricis frequentissimus.

HYDNUM. LINN. gen. n. 1076. syst. n. 1211.

Fungus horizontalis, subtus echinatus.

2758 HYDNUM imbricatum.

Hydnum stipitatum pileo convexo imbricato. LINN. spec. p. 1647.

Echinus petiolatus albicans, superne squamosus. HALL. hist. 3. n. 2324.

Erinaceus esculentus, albus, crassus. MICH. gen. 132. tab. 72. f. 2.

Fungus pene candidus, prona parte erinaceus. BAUH. hist. III. p. 828.

SCHÆFF. fung. tab. 140. 173.

Loc. In sylvis, atque truncis arborum insidet.

2759. HYDNUM repandum

*ICON. TAUR. Vol. XII. tab. 82. f. 5.**Hydnus stipitatum, pileo convexo, laevi, flexuoso. LINN. spec. p. 1647.**Echinus petiolatus subrufus, petiolo laevi. HALL. hist. 3. n. 2325.**Erinaceus coloris pallide citrei. DILL. catal. giess. p. 188. tab. 1.**Erinaceus esculentus pallide luteus. MICH. gen. 132. tab. 72. f. 3.**Boletus pileo pulvinato integerrimo, tubulis connatis, echinato-denticulatis. GLED. 4.**Loc. In sylvis.*

2760. HYDNUM gelatinosum.

*Boletus acaulis gelatinosus, subtus aculeatus. SCOP. Fl. Carn. p. 48. n. 10. ed. 2.
n. 1601.**Echinus gelatinosus crystallinus. HALL. hist. 3. n. 2319.**Loc. In lignis putridis.*

2761. HYDNUM Coralloides. SCOP. Fl. Carn. n. 1602.

*Clavaria ramosa; extremis ramulis teretibus subulatis, recta deorsum descendentibus.
SCOP. Fl. Carn. p. 61. n. 5.**Echinus ramosus; aculeis parallelis. HALL. hist. n. 2317.**Agaricum esculentum, album, cespitosum multifidum, & deniculatum; denticulis asperis.
MICH. gen. p. 112. n. 2. tab. 64. f. 2.**SCHÆFF. fung. tab. 142.**Loc. In truncis arborum in sylvis collinis quandoque occurrit. Edulis.*

2762. HYDNUM auriscalpium.

*Hydnus stipitatum pileo dimidiato. LINN. spec. p. 1648.**Echinus petiolo gracili, laterali, pileolo plano obscuro. HALL. hist. 3. n. 2321.**Erinaceus parvus hirsutus, ex fusco-fulvus, pileolo semiorbiculari, pediculo tenuiore.
MICH. p. 132. tab. 72. f. 8.**Fungus erinaceus parvus, in conis abiegnis nascens. BUXB. Cent. 1. tab. 57. f. 1.**Boletus pileo orbiculari ec. GLED. p. 74. n. 7.**Loc. In sylvis subalpinis locis muscosis.*

2763. HYDNUM cyathiforme.

*Hydnus caulescens, solitarium, & cespitosum, coriaceum; pileo infundibuliformi, striato, piloso, fusco, circulis concentricis, alternis, pallidioribus, & saturatioribus, albidis; petiolo inverse conico, fusco, basi radicato. SCHÆFF. fung. tom. 4. pag. 93. tab. 139.**Echinus infundibuliformis, rufus, intus annulatus. HALL. hist. n. 2320.**Boletus coriaceus, pileo campanulato, inverso, desuper sericeo, & fulvo ferrugineo, lineis concentricis distincto; tubulis subtus convexis echinato-denticulatis. GLED. fung. pag. 69.**Erinaceus infundibulum imitans, coriaceus, colore ex fulvo ferrugineo, pileo desuper veluti sericeo, & pluribus striis circularibus excavato. MICH. gen. pag. 132. tab. 72. fig. 4.**Fungus campanulatus lignosus. STERB. theatr. fung. pag. 258. tab. 27. 1.**Loc. In sylvis, locisque muscosis ad arborum truncos.*

PHALLUS. LINN. gen. n. 1077. syst. n. 1212.

Fungus supra reticulatus, subtus laevis.

2764. PHALLUS esculentus.

*ICON. TAUR. Vol. XII. tab. 88. f. 1.**Phallus pileo ovato celluloso, stipite nudo rugoso. LINN. syst. 12. p. 724.**Phallus alveolatus pileo plicato &c. SCOP. Fl. Carn. 2. n. 1604.**Phallus petiolo nudo, pileo subius laxo. LINN. Hort. Cliff. 479.*

Phallus petiolo nudo, pileo subtus undique annexo. LINN. Hort. Cliff. 879. ROY. Lugd. B. 517.

Boletus capite terete reticulato. HALL. hist. 3. n. 2247.

Boletus esculentus rugosus, albicans, quasi fuligine infectus. J. R. H. 561. tab. 329. f. 1. A.

Fungi esculentii species tres. CLUS. hist. 2. p. 164.

Boletus esculentus, rugosus 1. 2. 3. MICH. gen. 230. tab. 85. f. 1. 2.

VERN. Pungole.

Loc. In pascuis ad oras sylvarum. Edulis.

2765. PHALLUS impudicus.

Phallus volvatus stipitatus pileo celluloso. LINN. syst. 12. p. 724.

Phallus volva exceptus, capituli apice patulo. HALL. hist. tom. 3. n. 2248.

Phallus vulgaris totus albus volva rotunda, pileo cellulato, ac summa parte umbilico pervio ornato. MICH. gen. 201. tab. 83.

Phallus volva exceptus, pilei apice pervio. LINN. Hort. Cliff. 478. ROY. Lugdb. 517.

Phallus hollandicus, s. batavicus. DAL. hist. 1398.

Fungus foetidus penis imaginem referens. BAUH. pin. 374.

Phallus foetidus. LAM. Fl. Franc. tom. 1. p. 121.

Loc. In sylvis collium Taurinensium.

CLATHRUS. LINN. gen. n. 1078. syst. n. 1213.

Fungus subrotundus, cancellatus.

2766 CLATHRUS cancellatus.

Clathrus acaulis subrotundus. LINN. spec. p. 1648.

Clathrus (cancellatus) acaulis subrotundus volva infundibuliformi maxima. GOU. flor. monsp. p. 463. n. 1.

Clathrus ruber. MICH. gen. 214. tab. 93.

Boletus cancellatus purpureus. TOURN. inst. 561. tab. 329. f. 6.

Fungus coraloides cancellatus. CLUS. app. alt.

Fungus rotundus cancellatus. BAUH. pin. 375.

Loc. In pascuis, & collinis Octobri, & Novembri.

ELVELA. LINN. gen. n. 1079. syst. n. 1214.

Fungus turbinatus.

2767 ELVELA mitra.

Elvela pileo deflexo adnato lobato difformi. LINN. spec. p. 1649.

Boletus capitulo explanato laciñato. HALL. hist. tom. 3. n. 2246.

Fungoides fungiforme crispum laciniatum, & varie complicatum. MICH. gen. 204. tab. 86. f. 7.

Elvela peioli lamina in formam capituli deorsum plicata, laciniata, & crispa, petiolo fistuloso, striato, & rimoso. GLED. p. 36.

SCHÆFF. fung. tab. 159. 160. 161. 162.

Loc. Frequens in sylvis. Edulis.

2768. ELVELA cornucopioides.

Elvela stipitata; pileo infundibuliformi, punctato, margine reflexo. SCOP. Fl. Carn. p. 52. n. 2., ed. 2. n. 1608.

Peziza infundibuliformis disco patente, sinuato, punctato. LINN. syst. 12. p. 725.

Elvela corpore infundibuliformi intus fusco, extus cinereo; margine tumido, extrorsum reflexo. GLED. fung. p. 41.

Peziza membranacea, tubae similis, marginibus replicatis. HALL. hist. n. 2216.

Fungoidaster. MICH. tab. 81. f. 5. 6.

Fungoides nigricans majus cornucopiae forma. VAILL. tab. 13. f. 22.

SCHÆFF. tab. 165.

Loc. In sylvis.

2769. ELVELA sambucina.

Elvela sessilis auriformis gelatinosa cinerea. SCOP. *Fl. Carn.* p. 56. n. 7. ed. 2. n. 1612.

Tremella sessilis membranacea auriformis cinerea. LINN. *syst. nat.* p. 1344.

Peziza bracteata, cespitosa, plana, extus sericea. HALL. *hist.* n. 2220.

Elvela sessilis membranacea rugosa, & crispa, in formam gyrosam, & concavam varie complicata. GLED. *fung.* p. 39.

Agaricum auriculae forma. MICH. *gen.* p. 124. tab. 66. fig. 1.

Loc. Frequens in sambuco, & in corticibus vetustarum arborum.

2770. ELVELA ochracea.

Elvela acaulis solitaria, & cespitosa, cartilaginea, fragilis; pileo concavo plicato, multiformi ochraceo. SCHÆFF. *fung.* tab. 155.

Peziza bracteata, sordide lutea, subvillosa. HALL. *hist.* n. 2223.

Fungoides crispum, & undosum; acetabuli forma, intus, & foris obscurum. MICH. *gen.* p. 206. n. 4.

Loc. In ligno putrescenti, atque etiam in fimo reperitur.

2771. ELVELA flammea.

Elvela sessilis, auriformis, gelatinosa, rubra. SCOP. *Fl. Carn.* ed. 2. n. 1613.

Peziza gelatinosa, coccinea, scyphis conicis simplicibus, & gregariis. HALL. *hist.* n. 2221.

Loc. In ramis arborum putridis.

2772. ELVELA albida.

Elvela acaulis solitaria, & cespitosa, coriacea; pileo concavo hemisphaerico, intus e caeruleo albido, glabro, extus subfusco, hirsuto, margine inaequali piloso, inferne radicato. SCHÆFF. *fung.* tab. 151.

Peziza sessilis, hemisphaerica, extus villosa spadicea. HALL. *hist.* n. 2231.

Elvela hemisphaerica, excavata, sessilis, radice longa. GLED. *fung.* p. 46. n. 9.

Fungoides scutellatum, inferne album, externe obscurum, & subhirsutum. MICH. *gen.* p. 208. n. 8. tab. 86. f. 4.

Loc. In arboribus demortuis reperitur.

2773. ELVELA coccinea.

Elvela pileo cyathiformi, intus coccineo, extus albo; stipite pariter albo. SCOP. *Fl. Carn.* p. 53. ed. 2. n. 1615.

Peziza minima, petiolata, coccinea, hirsuta. HALL. *hist.* n. 2240.

Elvela hemisphaerica, excavata intus coccinea, extus alba, petiolo longissimo concolore.

GLED. *fung.* p. 47.

Fungoides pyxidatum, intus coccineum, exius albidum, pediculo pariter albo. MICH. *gen. plant.* p. 205. tab. 86. f. 5.

Loc. Locis humidis, & ramulis in terra corruptis.

2774. ELVELA ciliata.

Elvela sessilis disco coccineo, plano; oris ciliatis. SCOP. *Fl. Carn.* p. 54. ed. 2. n. 1620.

Peziza plana; margine convexo piloso. LINN. *syst.* 12. p. 725.

Elvela orbicularis minima, sessilis, coccinea plana, margine ciliato, vel nudo. GLED. *fung.* p. 45.

Peziza sessilis aurantia, plana, annulata. HALL. *hist.* n. 2242.

Fungoides coccineum, lentiforme; oris pilosis. MICH. *gen.* p. 207. tab. 86. f. 19.

Loc. In lignis humidis, & quae corrumpi incipiunt.

2775. ELVELA lentiformis.

Elvela sessilis, disco flavo piano, glabro. SCOP. *Fl. Carn.* p. 55. n. 5. ed. 2. n. 1621.

Peziza flava brevissime petiolata plana. HALL. *hist.* n. 2241.

Elvela disciformis sessilis, & plana minima, aurantii coloris. GLED. *fung.* p. 45.

Loc. In sylvis montanis, & ramulis terrae insepultis innascitur.

CLAVARIA. LINN. gen. n. 1078. syst. n. 1216.

Fungus laevis, oblongus.

2776 CLAVARIA pistillaris.

Clavaria clavae-formis simplicissima. LINN. spec. p. 1651.*Clavaria simplex*. SCOP. Fl. Carn. 2. p. 482. n. 1622.*Clavaria alba longe petiolata*. HALL. hist. 3. p. 125. n. 2203.*Clavaria ex una basi multiplex fistulosa &c.* GLED. p. 30.*Clavaria alba pistilli forma*. VAILL. Paris. p. 39. tab. 8. f. 5.*Clavaria major lutea*. MICH. gen. 208. tab. 87. f. 1.*Fungus clavatus albidus pistillaris*. BOCC. mus. 1. tab. 307.

Loc. In sylvis sterilibus, & umbrosis.

2777. CLAVARIA ophioglossoides.

Clavaria clavata integerrima compressa obtusa. LINN. spec. pag. 1652.*Clavaria indivisa, nigra, compressa*. HALL. hist. n. 2206.*Clavaria ophioglossoides nigra*. VAILL. Paris. pag. 39. tab. 9. fig. 3. MICH. gen. p. 208. tab. 87. fig. 4.

SCHÆFF. fung. tab. 327.

Loc. In sylvis muscosis humidis collium.

2778. CLAVARIA digitata.

Clavaria ramosa lignea nigra. LINN. spec. p. 1652.*Agaricus digitatus niger*. TOURN. inst. 562.

Loc. In sylvis frequens, truncis arborum innascens.

2779. CLAVARIA hypoxilon.

Clavaria ramoso-cornuta compressa. LINN. spec. p. 1652.*Sphaeria nigerrima, aspera, palmata, cornubus planis, carnosis pulverulentis*. HALL. hist. 3. n. 2194.*Valsa digitata*. SCOP. Fl. Carn. 2. n. 1413.*Lichen agaricus digitatus, niger, apicibus albo-rufis, seminibus griseis undique conspersus*. MICH. gen. p. 104. n. 4. tab. 54. f. 5.*Fungus ramosus, niger, compressus, parvus, apicibus albidis*. RAJ. Angl. 3. p. 15.*Clavaria cornuta*. LAM. Fl. Franc. tom. 1. p. 126.

SCHÆFF. fung. tab. 328.

Loc. In ligno corrupto adinvenitur.

2780. CLAVARIA palmata.

Clavaria ramosa, ramis compressis. SCOP. Fl. Carn. p. 60. ed. 2. n. 1624.*Clavaria caule plano, sulcato, ramis serratis*. HALL. hist. 3. n. 2200.*Coralloides minor cristata*. BUXB. cent. 4. p. 39. tab. 66. f. 1.*Coralloides ramosum ex rufo carneum, platyceron, seu latis cornubus, apicibus brevioribus*. MICH. gen. tab. 89. f. 3.*Coralloides amethystina*. BATT. T. J. C.

Loc. Frequens in montibus ad oras sylvarum.

2781. CLAVARIA coralloides.

Clavaria ramis confertis ramosissimis inaequalibus. LINN. spec. p. 1652.*Clavaria caule crassissimo, ramis innumerabilibus, cespitosis breviter dentatis*. HALL. hist.

3. n. 2201.

Clavaria ramosa, ramis teretibus erectis. SCOP. Fl. Carn. 1. p. 60. n. 4.*Clavaria corpore multifido inaequali, & ramosissimo, in apices graciles terminato*. GLED. fung. p. 31.

SCHÆFF. fung. tab. 175.

Corallo-fungus flavus. VAILL. Paris. p. 41. tab. 8. f. 4.

Loc. Passim in sylvis montanis.

2782. CLAVARIA muscoides.

Clavaria ramis ramosis, acuminatis inaequalibus luteis. LINN. spec. p. 1652.

Clavaria caule ramoso, ramis incurvis acutis. HALL. hist. n. 2199.

Fungus parvus luteus ramosus. RAJ. angl. p. 16. tab. 24. f. 7.

Clavaria corniculata. SCHÆFF. fung. tab. 173.

Loc. Ramis, & truncis arborum corruptis innascens interdum reperitur.

PEZIZA. LINN. gen. n. 1080. syst. n. 1215.

Fungus campanulatus, sessilis.

2783 PEZIZA lentifera.

Peziza campanulata lentifera. LINN. spec. p. 1649.

Peziza calyce campanulato. LINN. hort. cliff. 479. ROY. lugdb. B. 518.

Peziza (cyathiformis) sessilis campanulata. SCOP. Fl. Carn. p. 57. n. 1. ed. 2. n. 1629.

Cyathus sericeus intus laevis. HALL. n. 2215.

Peziza sessilis corpore campanulato, integerrimo. GLED. fung. p. 137.

Cyathoides cyathiforme cinereum, & veluti sericeum. MICH. gen. 222. tab. 102. f. 1.

Fungoides infundibuliforme semine fatum. VAILL. Paris 56. tab. 11. f. 6. 7.

Fungus campaniformis, niger parvus, multa semina in se continens. PLUK. phyt. 184. f. 9.

Fungus pyxoides seminifer. LOESEL. Pruss. 98. tab. 16.

Fungus spermelias. BOCC. musc. 1. tab. 301. f. 1.

Loc. In trabibus, & asseribus, quae putrescere incipiunt.

2784. PEZIZA crucibuliformis. SCOP. Flor. Carn. ed. 2. n. 1630.

Peziza sessilis campanulata exigua aurea, & glabra. GLED. fung. p. 138. n. 1. var. b.

Cyathoides luteum crucibuliforme. MICH. gen. p. 222. tab. 102. fig. 3.

SCHÆFF. fung. tab. 179.

Loc. Autumno in sylvis umbrosis ligno innascitur.

2785. PEZIZA acetabulum.

Peziza cyathiformis: extus angulata venis ramosis. LINN. syst. 12. p. 725.

Peziza bracteata sordide lutea subvillosa. HALL. hist. n. 2223.

Fungoides fuscum acetabuliforme: externe ramificatum. VAILL. Paris. 57. tab. 13. f. 1.

Fungoides fuscum majus. BUXB. act. 4. p. 283. tab. 29. f. 1. 2.

Fungoides maximum vasis fusorii forma. MICH. gen. 206. tab. 86. f. 1.

Loc. Juxta vias locis humidis, & ad oras sylvarum.

LYCOPERDON. LINN. gen. n. 1082. syst. n. 1217.

Fungus subrotundus, seminibus farinaceis repletus.

2786 LYCOPERDON Tuber.

Lycoperdon globosum solidum muricatum, radice destitutum. LINN. syst. 12. p. 726.

Lycoperdon subterraneum conglomeratum cortice nigro. HALL. hist. n. 2177.

Lycoperdon globosum subterraneum, solidum, & scabrum, basi, & radice carens; capsula seminalibus magnis. GLED. fung. p. 157. n. 6.

Lycoperdon gulosorum. SCOP. Fl. Carn. 2. n. 1635.

Tuber brumale pulpa obscura odorata. MICH. gen. 221. tab. 164.

VERN. Trifole.

Loc. Frequens in collibus Liguriae, Montisferrati, & Astensis provinciae.

VIR. Suave, alliaceo-aromaticum Fungi genus est, in mensis expetitum, & aphrodisiacum.

2787. LYCOPERDON cervinum.

Lycoperdon globosum solidiusculum centro farinifero, radice destitutum. LINN. syst. 12.
p. 726.

Sphaeria subrotunda, tuberculis minimis, medulla atra, pulverulenta. HALL. hist. n. 2191.
Lycoperdastrum tuberosum arrhizon fulvum, cortice duriore crasso, & granulato, me-
dulla ex albo purpurascente, semine nigro crassiore. MICH. gen. 220. tab. 99. f. 4.
Tubera cervina. BAUH. pin. 376. LOB. ic. 276.

Tuberum genus quibusdam cervi Boletus. BAUH. hist. 3. p. 851.
Loc. In pascuis collinis.

2788. LYCOPERDON bovista.

Lycoperdon subrotundum: lacerato-dehiscens. LINN. syst. 12. p. 726.

Lycoperdon saccatum cinereum, polline obscure viridi. HALL. hist. n. 2172.

Lycoperdon vulgare. TOURN. inst. 563.

Fungus maximus rotundus pulverulentus, dictus germanis Bofist. BAUH. hist. 3. p. 848.
Loc. In pascuis montanis, & collinis passim.

2789. LYCOPERDON aurantium.

Lycoperdon sphaeroidale basi rugosum stipitatum: laciniis obtuse emarginatis dehiscens.
LINN. syst. 12. p. 726.

Lycoperdon aurantii coloris, ad basin rugosum. VAILL. Paris. 123. tab. 16. f. 9. 10.
Loc. In sylvis collium Taurinensem lectum est.

2790. LYCOPERDON stellatum.

Lycoperdon volva multifida patente, capitulo glabro: ore acuminato plicato. LINN. syst.
12. p. 726.

Lycoperdon cortice exteriori revoluto stellato. HALL. hist. n. 2174.

Lycoperdon volva multifida, patente coriacea inflexa; capitulo glabro, globoso, sessili,
ore acuminato dentato. SCOP. Fl. Carn. 1. p. 63. n. 2. ed. 2. n. 1633.

Lycoperdon globosum, & sessile, volva radiata, patente, ore acuminato. GLED. fung.
p. 151. n. 5.

Lycoperdon stellatum, calyce inverso. BUXB. cent. 2. p. 45. tab. 49. f. 3.

Geaster major, umbilico fimbriato. MICH. gen. 200. tab. 100. f. 1. 2. 3.

Fungus pulverulentus, crepitus lupi dictus, coronatus, & inferne stellatus. RAJ. angl.
3. p. 27. tab. 1. f. 1.

Fungus stellatus. BOCC. mus. 1. tab. 305. f. 4.

Loc. Muscosis, & collinis locis autumno tempore.

2791. LYCOPERDON pedunculatum.

Lycoperdon stipite longo, capitulo globoso glabro: ore cylindrico integerrimo. LINN.
syst. 12. p. 726.

Lycoperdon petiolo gracili, capite sphaericо, laevi, papillato, perforato. HALL. hist.
n. 2170.

Lycoperdon sphaericо-papillatum, petiolo longissimo. GLED. fung. 150. n. 3.

Lycoperdon parisiense minimum, pediculo donatum. TOURN. inst. 563. tab. 331. f. E. F.

Fungus pulverulentus minimus, pediculo longo insidens. RAJ. angl. 3. p. 27.

Loc. In horto proprio vidit Cl. BELLARDI.

2792. LYCOPERDON excipuliforme.

Lycoperdon turbinatum candidum asperum, basi oblonga crassissima crispa. SCOP. Fl.
Carn. ed. 2. n. 1631. var. 4.

Lycoperdon saccatum cinereum polline obscure viridi. HALL. hist. n. 2172. var. A. B.
1. & B. 1.

Lycoperdon pyriforme cinereum. BATT. fung. arim. p. 65. tab. 31. f. F.

Lycoperdon album asperum leviter fastigiatum, basi altiore, & crispa donatum. MICH.
nov. gen. plant. p. 217. n. 6.

Lycoperdon excipuli chymici forma. VAILL. Paris. p. 123. tab. 22. f. 15.

SCHAEFF. fung. tab. 187. 292. & 295.

Loc. In sylvis montanis.

2793. LYCOPERDON variolosum.

Lycoperdon parasiticum sessile subrotundum, cortice exteriore fulvo deciduo: farina atra compacta. LINN. syst. ed. 13. append. p. 234.

Sphaeria atra convexa, carne nigra. HALL. hist. n. 2187.

Lichenoides tuberculatum compressum nigrum lignis putridis adnascens. DILL. musc. 127. tab. 18. f. 7.

Lycogala globosum grani pisi magnitudine, aëris recociti colore. MICH. gen. 216. tab. 15. f. 2.

Loc. Habitat in arborum ramis emortuis.

MUCOR. LINN. gen. n. 1083. syst. n. 1218.

Fungus vesiculis stipitatis.

2794. MUCOR sphaerocephalus

Mucor perennis, stipite filiformi, nigro, capitulo globoso cinereo. LINN. spec. p. 1655.

Trichia petiolata nigra, capitulo sphaericō, villo ochroleuco. HALL. hist. n. 2161.

tab. 48. f. 3.

Loc. In parietibus, & supra lignos putridos.

2795. MUCOR embolus.

Mucor seta nigra, villo fusco. LINN. spec. p. 1655.

Embolus nigerrimus, albo villo adpressus. HALL. hist. n. 2137.

Loc. In lignis putridis.

2796. MUCOR mucedo.

Mucor stipitatus, capsula globosa. LINN. spec. p. 1655.

Mucor filamentis granulatis fugacibus putrescentibus innatis. LINN. Fl. Lapp. 534. Fl. Svec. 1284. ROY. Lugdb. 520.

Mucor petiolatus cinereus. HALL. hist. n. 2147.

Mucor vulgaris, capitulo lucido, per maturitatem nigro, pediculo griseo. MICH. gen.

215. tab. 95. f. 1.

Loc. In vegetabilibus putrescentibus.

2797. MUCOR glaucus.

Mucor stipitatus, capitulo subrotundo aggregato. LINN. spec. p. 1656.

Aspergillus capitatus capitulo glauco, seminibus rotundis. MICH. gen. 212. tab. 91. f. 1.

Loc. In fructibus corruptis.

2798. MUCOR crustaceus.

Mucor stipitatus, spicis digitatis. LINN. syst. 12. p. 727.

Byssus filamentosa fugax alba, putrescentibus innata. ROY. Lugdb. 520.

Botrytis non ramosa alba, seminibus rotundis. MICH. gen. 213. tab. 91. f. 3.

Loc. In cibis corruptis.

2799. MUCOR cespitosus.

Mucor stipite ramoso, spicis ternatis. LINN. syst. 12. p. 727.

Aspergillus albus tenuissimus, graminis dactyloides facie, seminibus rotundis. MICH. gen.

213. tab. 91. f. 3.

Loc. In putrescentibus.

2800. MUCOR septicus.

Mucor unctuosus flavus. LINN. syst. 12. p. 727.

Fuligo butyracea crocea, caulinulis ramosis laciniatis. HALL. hist. n. 2133.

Mucor crustaceus ramosissimus, mollis, & fugax crocei coloris. GLED. fung. p. 160.

Loc. In lignis, & foliis putrescentibus.

ADDENDA ET EMENDANDA

Ad N. 35. Adde nomen specificum. *Galium nanum caulinis erectis ramosis, foliis quinis ellipticis, fructibus rugosis flore majoribus.*

64. *VIR.* Non potest *Melissae* substitui, pro qua interdum adhibita est. Ejusdem usus negligitur, quamvis tamen efficaciam aliquam amaritie, & odore promittat, qui ad LAMII odorem accedit. Laudata est in morbis pectoris, & praecipue ad calculum pellendum in infuso adhibita. Non videtur magna praestare posse ad renes calculo expediendos, sed alicujus utilitatis esse in serosis pulmonum morbis, ac resides menses posse propellere.

130. *Betonica* foliis ovatis rotunde crenatis, spica ovata compacta. HALL. hist. 1.
n. 265.

153.* **TEUCRIUM** supinum.

Teucrium corymbo terminali, foliis linearibus margine revolutis. LINN. spec. p. 791.

JACQ. Fl. Austr. tab. 417.

Polium montanum supinum minimum. LOB. ic. 488.

Polium montanum repens. BAUH. pin. 220.

Loc. Nasci in arenosis di *Scrivia* observavit Cl. BELLARDI. PERENNE.

339. Adde. Nascitur etiam in alpibus di *Tenda*, observante Cl. BELLARDI.

404. Adde Synonima.

Campanula foliis ovatis glabris obsolete serratis, ramis brevissimis cauli approximatis. ROY. Lugdb. 246.

Campanula foliis ovatis margine cartilagineo crenatis, caule ramosissimo angustato.

HORT. Cliff. 64.

Rapunculus hortensis latiore folio, s. *pyramidalis*. BAUH. pin. 93.

458. *VIR.* Fructuum *Agni casti*, quibus olim vis tributa est Veneris stimulum retundendi, mentio aliqua facienda est, ut Tyrone Medicos moneamus nihil sperandum esse ab eorundem usu ad memoratum finem; quum imo videatur principio quodam acri aromatico potius ad Venerem exstimulare. Planta insuper tota ex odore suo, affiniumque generum natura suspectae, & virulentae indolis esse videtur. Aliis igitur medicamentis pollutionum frequentia, & praeternaturalis ad Venerem stimulus emendandus.

459. Adde. *Franciscus ALEXANDRI* innuit eam provenire in Comitatu *Nicaeensi*.

466. *VIR.* **CAPRIFOLIUM** sive *Italicum*, sive *Germanicum* ad similes usus adhibita sunt; hodie tamen negliguntur, aliis utilioribus herbis suffectis. Aliquid suspecti indicat odor. Evidens autem est vim adstringentem cum abstergiva qualitate foliis inesse. Gargarismatibus eadem recepta sunt in angina aquosa, atque etiam in oris ulceribus. Baccae acres sunt, & suspectae, vomitum movent a quinque ad octo exhibitae. Dictum est earumdem infusum renes abstergere, & calculum pellere; sed id non sine periculo praestant, quum urinas sanguinolentas attulerint.

Pag. 131. post Polygonatum adde omissum ARISTOLOCHIÆ genus.

ARISTOLOCHIA LINN. gen. n. 911. syst. n. 1022.

Germen stigmate sexpartito instructum sustinet corollam monopetalam, basi globosam, deinde hexagono-cylindraceam, denique in linguae formam eductam. Antherae sex quadriloculares stigmatibus subtus adnatae sunt.

481.* ARISTOLOCHIA rotunda.

ICON. TAUR. Vol. VI. tab. 142. 143.

Aristolochia foliis cordatis subsessilibus obtusis, caule infimo, floribus solitariis. LINN. spec. p. 1364.

Aristolochia rotunda flore ex purpura-nigro. BAUH. pin. 307.

Aristolochia rotunda prima. CLUS. hist. 2. p. 70.

Aristolochia rotunda. MATTH.

OFF. Aristolochiae rotundae radix.

VERN. Strologia rotunda.

Loc. In sylvis collinis umbrosis Pedemontanis, & Nicaeensibus. PERENNIS.

481.** ARISTOLOCHIA clematitis.

ICON. TAUR. Vol. VI. tab. 141. & vol. XIX. tab. 17.

Aristolochia foliis cordatis, caule erecto, floribus axillaribus confertis. LINN. spec. p. 1364.

Aristolochia clematitis recta. BAUH. pin. 307.

Aristolochia clematitis vulgaris. BAUH. hist. III. p. 570.

Aristolochia longa. MATTH.

Loc. In agro Taurinensi secus Padum, & Duriam in saxosis declivibus; frequens quoque in arvis subhumidis agri Pedemontani, Liguria &c. PERENNIS.

481.*** ARISTOLOCHIA longa.

Aristolochia foliis cordatis petiolatis integerrimis obtusiusculis, caule infimo, floribus solitariis. LINN. spec. p. 1364.

Aristolochia caule infimo ramoso, foliis cordatis integerrimis longe petiolatis, floribus solitariis. SAUV. monsp. 111.

Aristolochia longa vera. BAUH. pin. 307.

Aristolochia longa. CLUS. hist. 2. p. 70.

OFF. Aristolochia longa.

Loc. Sponte nascitur in vineis Nicaeensibus. PERENNIS.

VIR. Recensitae species ARISTOLOCHIÆ tenent similia principia, similesque proprietates: verum apud nos solet *rotunda* frequentius adhiberi. Pars autem plantae in usum electa radix est. Acres, aromaticae, amarae, calefacientes sunt ARISTOLOCHIÆ, visque activa residet in principio resinoso, & gummoso. Majorem acrimoniam resinosum principium imprimit, majorem autem amaritatem extractum aquosum. Mucum potenter haec planta incidit, ac haerentem parietibus vasorum abstergit, vasa valide exstipulat, aestum etiam aliquem in sanguine gignit: proficua autem est usu interno, & externo. In turandas efformatam radicem indunt Chirurgi fistulis, atque fonticulis ad eadem dilatanda, & majorem materiei proventum obtainendum. Pulverem etiam radicis inspersum adhibent, aut forti decoctione utuntur ad luxuriantes carnes absumendas, & sordida ulcera detergenda. Internus ARISTOLOCHIÆ usus opportunus est in morbis stomachi, qui ex muco tenaci abstergendo proficiuntur: menses, & lochia pellit. Magnis autem laudibus elata est in arthritide, & podagra, in asthmate humido, in cachexia, & hydrope incipiente. Quod ad podagram pertinet, eas animadversiones, quae propositae sunt n. 148. & 159., iterum excitamus. Circa usum autem ARISTOLOCHIÆ generatim monemus nonnisi in frigidis, & pituitosis temperamentis, morbisque non febrilibus posse adhiberi, atque monita circa radicem Ari tradita etiam ad hujuscem plantae radicem, licet minus acrem, transferri possunt. In pulverem trita radix datur a granis decem ad scrupulum unum; in infuso a drachma semisse ad drachmas duas.

Ad N. 498. Adde in acetariis libenter recipitur.

617. Dele tab. 9. fig. 1. & haec citatio pertinet ad n. 616. ad quem est referenda varietas ibi commemorata, & tradita in specimine stirpium Pedemontii pag. 6. tab. 11. fig. 1.

639. Excludatur TUSSILAGO sylvestris SCOPOLI.

657. *VIR.* Tota planta acris subaromatica, & pene urens est. Recens contrita, naribusque admota, aut siccata, & in pulverem trita sternutationem moveret, ex quo effectu *Ptarmicae* nomen habet. Sive folia, sive radix, si masticentur, ac ore detineantur, sialogogum constituant praesidium, utile in odontalgia, aliisque serosis capitis morbis, in quibus opportunum est salivationem valide incitare. Acetaria etiam ingreditur instar *Erucae*, & *Dracunculi hortensis*. Parum usitata planta est, sed *POLYGONUM hydropiper* principiis suis aemulare videtur, & magnas utilitates dare posse iis in morbis, in quibus acria, fortiterque incidentia desiderantur.

688. Deleatur hic numerus, quum *CHRYSANTHEMUM* inodorum recenseatur postea sub nomine *MATRICARIÆ* inodora.

730.* *SENECIO* erucifolius.

Senecio corollis radiantibus, foliis pinnatifidis dentatis subhirtis, caule erecto. LINN.

syst. 12. p. 551.

Jacobaea altissima, foliis *Erucae*, *Artemisiae* similibus, & aemulis. RUPP.
jen. 176.

Jacobaea incana repens. BARR. rar. 1075. tab. 153.

Jacobaea incana altera. BAUH. pin. 131.

Loc. In collibus ad oras sylvarum. PERENNIS.

743. *VIR.* Adde. Idem *Cl. BELLARDI* adnotavit Arnicam nocuisse paralytico, in quo morbus profectus erat ex materie acri repercutta.

787. Adde nomen specificum.

Hieracium caule simplici folioso, trifloro, aut quadrifloro, foliis villosis mollibus ovatis subintegerrimis.

849. Synonimum *HALLERI*, & icon hujusce numeri pertinere videntur ad HYP-
POCHÆRIM helveticam.

858. *VIR.* Ad internum usum non venit, sed instar *Thymaeleae* ad usum externum recipitur.

Post N. 866. Addatur omissum genus CHAMÆROPS.

CHAMÆROPS. LINN. gen. n. 1084. syst. n. 1219.

Ex ala spathae bifidae. ^{spatice} *Habitus* ramosus floriger prodit. Calyx trifidus; petala tria; antherae sex adhaerentes filamentis in membranam sexdentatam; germina tria mutantur singula in baccam monospermam.

866.* *CHAMÆROPS* humilis.

Chamaerops frondibus palmatis plicatis, stipitibus spinosis. LINN. spec. p. 1657.

Palma humilis, s. *Chamaeriphes*. BAUH. hist. I. p. 368.

Chamaeriphes. DOD. pempt. 820.

Chamaeriphes tricarpos spinosa, folio flabelliformi. PONT. anth. 147. tab. 8.

Loc. In agro Nicaeensi. PERENNIS.

Ad N. 961. Lege. *Sinapis maritima* N. & Adde nomen specificum.

Sinapis glaberrima erecta ramosa, foliis subruncinatis sinuato-angulatis; siliquis glabris torulosis contortis, non cornutis.

1054. Adde nomen specificum.

Euphorbia glabra umbella multifida dichotoma: involucellis bifoliis subcordatis, petalis bicornibus, ramis sterilibus, foliis lanceolatis acuminatis.

1074. * **THALICTRUM simplex.**

Thalictrum caule folioso simplicissimo angulato. LINN. syst. 12. p. 377.

Thalictrum alpinum minus saxatile rutae folio, staminibus luteis. SEGU. Veron. 1.
p. 174. tab. 11.

Loc. In saxosis alpium *Cottiarum* rarum non est. PERENNE.

1103. Adde. *Cl. BELLARDI* legit in pratis sterilibus di *Cigliano*, & *Moncrivello* prope lacum.

1105. Adde. *Cl. BELLARDI* vidit in summis collibus *Taurinensibus*.

1182. * **GENISTA sibirica.**

Genista foliis lanceolatis glabris, ramis aequalibus teretibus erectis. LINN. mant.
alt. p. 571.

JACQ. *Hort. Vindob.* tab. 190.

Loc. Abunde vidit, & legit in sylvis di *Borgomasino* *Cl. BELLARDI*. PERENNIS.

1202. Adde. Frequens est observante *Cl. BELLARDI* in vineis di *Borgomasino*.

1204. Excludatur **VICIA pannonica CRANTZ.**

1222. Adde nomen specificum.

Lathyrus pedunculis unifloris, cirrhis diphyllis, foliolis nervosis, seminibus subrotundis.

1262. **VIR.** Quamvis inusitata planta sit, atque vix officinis nota, eamdem tamen omnino praetermittere nolo, nam odore, & sapore suo magna omnino praestare posse promittit, atque meretur, ut Medici eamdem experiantur. Vires resolventes, & aperientes eidem tributa sunt, traditur etiam quartanam febrem debellare, si ex aqua decocta bibatur; hac ratione exhibita sudorem movet; crediderim etiam ad fatus recipi posse instar Sideritidis scopo resolvendi, & muscularum contracturas leniendi, quum affinia principia in utraque planta contineri videantur. Foliorum decoctorum dosis esse potest ab uncia una, ad duas, aut tres.

A D T O M. I I.

1304. Adde. In montibus di *Fenestrelle* lectum est.

1317. **VIR.** Radices, & semina MEI viribus suis multum convenient, sed semina magis carminativa sunt. Principia habent acria aromatica extimulantia, & resolventia. Eorumdem usu dicitur lac in mammis augeri. Radix praesertim commendatur ad mucum in pulmone haerentem incidentum, & ad menses pellendos. Inter diuretica medicamenta etiam locum habet.

1326. **VIR.** Folia **CORIANDRI** cimicem olent, & usu externo ad resolvendum inservire posse videntur, sed foetore suo omnem usum interdicunt. Semina probe matura grate aromatica sunt, sapore, & odore vera excellunt vi carminativa, & flatus discutiente, aliisque similium virium seminibus anteponuntur; ut autem efficacius agant, non decoquenda, sed calenti aqua infundenda sunt, quum decoctio diutina activa principia difflet, quae posita sunt in oleo quodam tenui essentiali aromatico.

Ad N. 1364.* SISON inundatum.

Sison repens umbellis bifidis. LINN. syst. 12. p. 212.

Sium foliis radicalibus capillaribus, multifidis, caulinis pinnatis, ultima pinna triblobata. HALL. hist. tom. 1. n. 780.

Sium foliis submersis capillaribus, emersis pinnatis. ROY. lugdb. 105.

Sium minimum foliis imis ferolaceis. MORIS. hist. 3. p. 223. s. 9. tab. 9. f. 5.

Sium inundatum. LAM. Fl. Franc. tom. 3. p. 460.

Loc. Lectum habet Cl. BELLARDI prope la Rocca di Corio. BIENNE.

1366. VIR. Add. Incidentes dureticas, & aliquo aromate extimulantes vires habet; in acetariis etiam recipitur locis maritimis, atque ex aqua decoctum lotii secretionem promovet. Nicaeenses non infrequenter adhibent, nostratibus in usum non venit.

1657. Adde nomen specificum.

Cistus arborescens exstipulatus, foliis cordato-lanceolatis rugoso-scrobiculatis denticulatis.

1705. Deleatur nomen ARENARIÆ montanae, & leg. ARENARIA capillacea †.
tab. 86. f. 2.

Arenaria foliis setaceis, rigidis, glabris, floribus erectis, petalis calyce majoribus.
Deleantur etiam synonyma, quum distincta a montana planta sit, eaque PERENNIS.

1715. Excludatur synonymum HALLERI.

1729.* CERASTIUM lineare N. tab. 88. fig. 4.

ICON. TAUR. Vol. XXVII. tab. 46.

Cerastium foliis linearibus flaccidis aristatis, pedunculis subunifloris tomentosis,
capsulis oblongis.

Loc. In rupibus subhumidis alpium Valdensium, & Montis Cenisii. Cl. BELLARDI
frequenter nasci observavit in alpibus di Viù. PERENNE.

OBS. Data descriptio CERASTII sub numero 1729. ad hanc speciem pertinet,
quum habitae posteriores observationes, confirmante Cl. Martino VAHL, de-
scriptam speciem differre docuerint a CERASTIO stricto LINNÆI, quod vulga-
tius nascitur locis siccis montanis, & subalpinis.

1775. Abunde nascitur prope la Turbia in Comitatu Nicaeensi, observante Cl. BELLARDI.

1784.* PRUNUS armeniaca.

Prunus floribus sessilibus, foliis subcordatis. LINN. syst. 12. p. 341.

Prunus foliis ovato-cordatis. ROY. Lugdb. 268.

Mala Armeniaca majora. BAUH. pin. 442.

VERN. Armognan, o sia Arbicoc.

Loc. Vedit in sylvis, & sylvaticis Montisferrati Cl. BELLARDI. ARBOR.

1802. Adde nomen specificum.

Rosa germinibus ovatis, petiolis, pedunculisque hispidis, caule superne aculeatis-
simo. LINN. suppl. p. 262.

1808. Cl. BELLARDI vedit ad sepes di Villafranca in Comitatu Nicaeensi.

1844. Dele citationem Iconographiae Taurinensis.

1940. Adde nomen specificum.

Sempervivum caule simplici erecto, foliis elliptico-acutis intus planis, cima trifida,
petalis senis ochroleucis.

ALLIONII Fl. Pedem. Tom. II.

Z z z

2001. Virtutes hic traditae transferantur ad n. 2000.

2482. * HYPNUM lucens.

Hypnum surculis ramosis, frondibus subpinnatis, foliolis punctatis. LINN. syst. 12.

p. 703.

Hypnum fronde compressa ramosa, ramis vagis obtusis; foliis ovatis imbricatis reticulatis planis. SCOP. Fl. Carn. ed. 2. n. 1319.

Hypnum pennatum aquaticum lucens, longis, latisque foliis. DILL. musc. 270. tab. 34. fig. 10.

Loc. Incolit loca paludosa.

2500. * HYPNUM riparium.

Hypnum surculis teretibus ramosis, foliis acutis patulis distantibus. LINN. syst. 12.

p. 704.

Hypnum ramis teretibus, & pinnatis, foliis ovato-lanceolatis, pilo terminatis, setis caulinis brevibus. HALL. hist. n. 1746.

Hypnum caule ramoso tereti immerso subpinnato, foliis patentibus lanceolatis alternis, capitulo acuminato. NEKER. meth. musc. p. 184.

Hypnum aquaticum flagellis & teretibus, & pinnatis. DILL. musc. p. 308. tab. 40. f. 44.

Loc. Secus fluvios, & fluentes aquas.

2537. * LICHEN pertusus.

Lichen leprosus verrucis subtesselatis laevigatis pertusis, poro uno, altero cylindrico. LINN. syst. 12. p. 709.

Lichen crustaceus cinereus, scutellis virescentibus. HUDES. angl. 445.

Lichenoides verrucosum, & rugosum cinereum glabrum. DILL. musc. p. 128. tab. 18. fig. 9.

Lichenoides crustaceum arboreum tenuissimum cinereo-rufum, capsulis exiguis crebris. MICH. gen. 106. tab. 52. fig. 2.

Loc. Rupibus innascitur.

2747. Lin. 15. lege. In taleolas etiam sectus, malleoque contusus laudatur apta ratione applicitus ad haemorragias continendas.

2786. Add. Obs. Distinctiores duas varietates cinerei nimirum, & nigri ab aucto-ribus confusas ego distinguendas omnino puto: hanc autem observationem excito, ut Botanici diligenter inquirant; non modo autem colore, atque interiore substantia, sed & exteriori superficie differre videntur, quum in nigro eadem evi-denter cancellata sit, laevis in altero; differunt etiam ratione temporis, quo eruuntur, nigrum enim primi veris, & aestatis productum est, alterum autem solius autumni.

571. VIR. Add. Instar Carlinae acaulis edulis, sed suavior, & succosior, eosdemque usus praebere potest.

574. VIR. Add. Centaurii majoris, & Centaurii magni nomine olim in officinis recepta propter vires abstergivas, &, ut ajunt, depurantes; nunc exolevit; ali-cubi quaedam praeparata adhuc ingreditur.

NOMINA GENERUM

- A**carna Tom. I. p. 153.
Acer II. 94.
Achillea I. 180.
Aconitum II. 61.
Acorus II. 217.
Acrosticum II. 288.
Actaea I. 294.
Adianthum II. 288.
Adonis II. 169.
Ægilops II. 262.
Ægopodium II. 26.
Æthusa II. 18.
Agaricus II. 337.
Agave I. 118.
Agrimonia II. 74.
Agrostema II. 86.
Agrostis II. 236.
Aira II. 242.
Alcea II. 42.
Alchemilla II. 194.
Aldrovanda II. 87.
Alectorolophus I. 58.
Alisma I. 234.
Allium II. 155.
Alopecurus II. 234.
Alsine II. 110.
Althaea II. 43.
Alyssum I. 241.
Amaranthus II. 218.
Amaryllis II. 153.
Ambrosia I. 142.
Ammi II. 19.
Amygdalus II. 136.
Anacyclus I. 165.
Anagallis I. 87.
Anagryris I. 340.
Andropogon II. 260.
Androsace I. 90.
Androsaemum II. 47.
Andryala I. 231.
Anemone II. 170.
Anethum II. 6.
Angelica II. 9.
Anthericum II. 164.
Anthoceros II. 314.
Anthoxanthum II. 231.
Anthyllis I. 312.
Antirrhinum I. 64.
Aphanes II. 194.
Aphyllanthes II. 165.
Apium II. 19.
Aquilegia II. 64.
Arabis I. 268.
Arbutus I. 135.
Arenaria II. 111.
Aristolochia II. 362.
Arnica I. 204.
Artemisia I. 165.
Arum II. 228.
Arundo II. 256.
Asarum II. 213.
Asclepias I. 102.
Asparagus II. 166.
Asperugo I. 50.
Asperula I. 11.
Asphodelus II. 161.
Asplenium II. 284.
- Aster* I. 193.
Astragalus I. 340.
Astrantia II. 1.
Atractylis I. 154.
Atragene I. 297.
Atriplex II. 198.
Atropa I. 124.
Avena II. 255.
Azalea I. 117.
- B**allota I. 35.
Bartsia I. 61.
Bellardia I. 61.
Bellis I. 193.
Berberis II. 166.
Beta II. 195.
Betonica I. 35.
Betula II. 186.
Bidens I. 178.
Biscutella I. 247.
Biserrula I. 344.
Blasia II. 314.
Blitum II. 223.
Boadschia I. 248.
Boletus II. 351.
Borago I. 48.
Brachiolobos I. 278.
Brassica I. 265.
Briza II. 247.
Bromus II. 249.
Bryonia I. 123.
Bryum II. 296.
Buceras I. 313.
Bufonia I. 237.
Buglossum I. 47.
Bugula I. 45.
Bunias I. 257.
Bunium II. 26.
Buphthalmum I. 179.
Bupleurum II. 22.
Butomus II. 167.
Buxbaumia II. 292.
Buxus II. 220.
Byssus II. 336.
- C**acalia I. 177.
Cactus II. 173.
Calendula I. 188.
Callitricha I. 233.
Caltha II. 67.
Campanula I. 108.
Camphorosma II. 210.
Capparis I. 293.
Cardamine I. 260.
Carduus I. 145.
Carduncellus I. 154.
Carex II. 263.
Carlina I. 155.
Carpesium I. 163.
Carpinus II. 188.
Carthamus I. 154.
Carum II. 25.
Caryophyllata II. 60.
Catananche I. 207.
Caucalis II. 32.
Celtis II. 226.
Cenchrus II. 263.
- Centaurea* I. 157.
Centunculus I. 83.
Cerastium II. 116.
Ceratonia II. 219.
Ceratophyllum II. 222.
Cercis I. 340.
Cerinthe I. 51.
Chaerophyllum II. 33.
Chamaemelum I. 184.
Chamaerops II. 363.
Chara II. 221.
Cheiranthus I. 271.
Chelidonium I. 290.
Chenopodium II. 195.
Cherleria II. 119.
Chondrilla I. 225.
Chrysanthemum I. 189.
Chrysocoma I. 174.
Chrysosplenium II. 212.
Cicer I. 332.
Cichorium I. 207.
Cineraria I. 203.
Circaeа I. 233.
Cirsium I. 148.
Cistus II. 101.
Clathrus II. 355.
Clavaria II. 387.
Clematis I. 296.
Clinopodium I. 39.
Clypeola I. 246.
Cneorum I. 234.
Cnicus I. 155.
Cochlearia I. 253.
Coix II. 263.
Colchicum I. 117.
Colutea I. 333.
Comarum II. 60.
Conferva II. 334.
Conium II. 15.
Convolvulus I. 106.
Conyzza I. 175.
Coreopsis I. 179.
Coriandrum II. 16.
Coriaria II. 124.
Coris I. 57.
Cornus I. 238.
Coronilla I. 334.
Coronopus I. 256.
Corrigiola I. 54.
Cortusa I. 93.
Corylus II. 188.
Cotyledon I. 120.
Crambe I. 236.
Crassula II. 123.
Crepis I. 219.
Cressa I. 88.
Crithmum II. 27.
Crocus I. 84.
Croton II. 47.
Crucianella I. 10.
Cucubalus II. 84.
Cuscuta I. 83.
Cyclamen I. 89.
Cynanchum I. 102.
Cynoglossum I. 49.
Cynosurus II. 241.
Cyperus II. 274.

Cypripedium II. 151.
Cytinus II. 214.
Cytisus I. 319.
D
Danaca II. 34.
Daucus II. 30.
Delphinium II. 63.
Dentaria I. 259.
Dianthus II. 74.
Dictamnus II. 106.
Digitalis I. 70.
Digitaria II. 238.
Diospyros I. 133.
Dipsacus I. 137.
Doronicum I. 205.
Dorychneum I. 311.
Draba I. 243.
Dracocephalum I. 32.
Dryas II. 169.
E
Echinophora II. 3.
Echinopus I. 143.
Echium I. 52.
Elaeagnus II. 226.
Elatine I. 282.
Elvela II. 355.
Elymus II. 258.
Empetrum I. 236.
Ephedra II. 177.
Epilobium I. 279.
Epimedium I. 238.
Epipactis II. 151.
Equisetum I. 281.
Erica I. 119.
Erigeron I. 198.
Erinus I. 72.
Eriophorum II. 279.
Ervum I. 327.
Eryngium II. 2.
Erysimum I. 273.
Erythronium II. 161.
Eupatorium I. 175.
Euphorbia I. 283.
Euphrasia I. 59.
Evonymus II. 96.
F
Fagus II. 190.
Ferula II. 5.
Festuca II. 252.
Ficus II. 223.
Filago I. 171.
Foeniculum II. 25.
Fontinalis II. 307.
Fosselinia I. 246.
Fragaria II. 59.
Frankenia II. 90.
Fraxinus II. 95.
Fritillaria II. 160.
Fucus II. 228.
Fumaria I. 299.
G
Galanthus II. 155.
Galega I. 333.
Galeopsis I. 29.
Galium I. 4.
Garidella II. 107.
Genista I. 321.
Gentiana I. 95.
Geranium II. 35.
Geropogon I. 229.
Gladiolus I. 85.
Glaucium I. 290.

Glaux II. 211.
Glechoma I. 25.
Globularia I. 141.
Gnaphalium I. 171.
Gratiola I. 71.
Gypsophila II. 78.
H
Harmala II. 101.
Hedera II. 129.
Hedysarum I. 322.
Heliotropium I. 53.
Helleborus II. 65.
Hemerocallis II. 153.
Heracleum II. 4.
Herniaria II. 209.
Hesperis I. 270.
Hibiscus II. 40.
Hieracium I. 212.
Hippocrepis I. 337.
Hippophae II. 226.
Hippuris II. 192.
Holcus II. 261.
Holosteum II. 110.
Homalocenchrus II. 232.
Hordeum II. 259.
Hottonia I. 95.
Humulus II. 191.
Hyacinthus I. 118.
Hydnnum II. 353.
Hydrocharis I. 235.
Hydrocotyle II. 3.
Hyoscyamus I. 103.
Hypericum II. 44.
Hypnum II. 302.
Hypochaeris I. 229.
Hyssopus I. 22.
I
Iberis I. 250.
Ilex I. 123.
Illecebrum II. 210.
Impatiens II. 100.
Iris I. 85.
Isatis I. 258.
Isnardia II. 211.
J
Jasione I. 116.
Jasminum I. 121.
Juncus II. 214.
Jungermannia II. 311.
Juniperus II. 180.
L
Lactuca I. 223.
Lagurus II. 239.
Lamium I. 27.
Lappa I. 144.
Lapsana I. 206.
Laserpitium II. 11.
Lathraea I. 55.
Lathyrus I. 329.
Lavandula I. 24.
Lavatera II. 42.
Laurus II. 227.
Lemna II. 220.
Lentodon I. 208.
Leonurus I. 32.
Lepidium I. 252.
Libanotis II. 30.
Lichen II. 315.
Ligustrum I. 122.
Ligusticum II. 12.
Lilac I. 83.
Lilium II. 159.
M
Lindernia I. 57.
Linum II. 108.
Lithospermum I. 52.
Lolium II. 242.
Lonicera I. 127.
Lotus I. 309.
Lunaria I. 245.
Lupinus I. 322.
Lychnis II. 85.
Lycium I. 127.
Lycoperdon II. 358.
Lycopodium II. 290.
Lycopsis I. 49.
Lycopus I. 16.
Lysimachia I. 94.
Lythrum II. 167.
N
Najas II. 221.
Narcissus II. 154.
Nardus II. 231.
Narthecium II. 165.
Nepeta I. 36.
Nerium I. 101.
Nigella II. 65.
Nymphaea II. 173.
O
Oenanthe II. 20.
Olea I. 121.
Onagra I. 278.
Onobrychis I. 323.
Ononis I. 316.
Onopordum I. 144.
Onosma I. 51.
Ophioglossum II. 282.
Orchis II. 145.
Origanum I. 21.
Ornithogalum II. 163.
Ornithopodium I. 336.
Orobanche I. 55.

Orobus I. 328.
 Ortegia II. 210.
 Osmunda II. 282.
 Osyris II. 225.
 Oxys II. 88.
Paeonia II. 107.
 Papaver I. 291.
 Pancratium II. 154.
 Panicum II. 240.
 Parietaria II. 200.
 Paris I. 281.
 Parnassia II. 96.
 Pastinaca II. 4.
 Pedicularis I. 62.
 Peplis II. 167.
 Pervinca I. 101.
 Peucedanum II. 5.
 Peziza II. 358.
 Phaca I. 337.
 Phalaris II. 233.
 Phallus II. 354.
 Phascum II. 292.
 Phellandrium II. 17.
 Philadelphus I. 294.
 Phillyrea I. 121.
 Phleum II. 232.
 Phlomis I. 33.
 Physalis I. 126.
 Phytemma I. 115.
 Phytolacca II. 132.
 Picris I. 210.
 Pilularia II. 289.
 Pimpinella II. 17.
 Pinguicula I. 56.
 Pinus II. 177.
 Pistacia II. 191.
 Pisum I. 332.
 Plantago I. 85.
 Plumbago I. 86.
 Poa II. 244.
 Polycarpon II. 111.
 Polycnemum II. 192.
 Polygala I. 300.
 Polygonum II. 205.
 Polygonatum I. 130.
 Polypodium II. 285.
 Polytrichum II. 292.
 Populus II. 187.
 Portulaca II. 106.
 Potamogeton I. 239.
 Potentilla II. 54.
 Poterium I. 136.
 Prenanthes I. 225.
 Primula I. 91.
 Prunella I. 34.
 Prunus II. 134.
 Psoralea I. 339.
 Pteris II. 283.
 Pulmonaria I. 50.
 Punica II. 140.
 Pyrola II. 90:
 Pyrus II. 143.

Quercus II. 188.
Ranunculus II. 47.
 Rapistrum I. 257.
 Reseda II. 91.
 Rhagadiolus I. 226.
 Rhamnus II. 129.
 Rhodiola II. 123.

ALLIONII Fl. Pedem. Tom. II.

Rhododendrum I. 120.
 Rhus II. 133.
 Ribes II. 136.
 Riccia II. 314.
 Robinia I. 334.
 Rorella II. 88.
 Rosa II. 138.
 Rosmarinus I. 15.
 Rotbolla II. 238.
 Rubia I. 10.
 Rubus II. 132.
 Rumex II. 201.
 Ruppia II. 222.
 Ruscus II. 224.
 Ruta I. 280.
Sagina I. 237.
 Sagittaria I. 235.
 Salicornia II. 192.
 Salix II. 183.
 Salsola II. 211.
 Salvia I. 12.
 Salvinia II. 289.
 Sambucus I. 129.
 Samolus I. 89.
 Sanguisorba I. 80.
 Sanicula II. 1.
 Santolina I. 164.
 Saponaria II. 77.
 Satureja I. 22.
 Saxifraga II. 68.
 Scabiosa I. 138.
 Schoenus II. 278.
 Scilla II. 162.
 Scirpus II. 275.
 Scleranthus II. 193.
 Scolymus I. 207.
 Scorpis I. 336.
 Scorzonera I. 227.
 Scrophularia I. 68.
 Scutellaria I. 39.
 Sedum II. 119.
 Selinum II. 7.
 Sempervivum II. 174.
 Senecio I. 199.
 Seriola I. 230.
 Seseli II. 19.
 Sesleria II. 248.
 Sherardia I. 11.
 Sibaldia II. 59.
 Sida II. 39.
 Sideritis I. 26.
 Silene II. 79.
 Siler II. 12.
 Sinapis I. 262.
 Sison II. 26.
 Sisymbrium I. 274.
 Sium II. 27.
 Smilax II. 224.
 Smyrnium II. 21.
 Solanum I. 125.
 Soldanella I. 89.
 Solidago I. 203.
 Sonchus I. 222.
 Sparganium II. 273.
 Spartium I. 339.
 Spergula II. 118.
 Sphagnum II. 291.
 Spiraea II. 92.
 Splachnum II. 310.
 Stachys I. 30.
 Staehelina I. 174.

Staphylaea II. 93.
 Statice II. 89.
 Stellaria II. 115.
 Stellera II. 193.
 Stipa II. 239.
 Stramonium I. 103.
 Struthiopteris II. 283.
 Styrox I. 136.
 Syvertia I. 208.
 Symphytum I. 47.
Tamariscus II. 87.
 Tamus II. 224.
 Tanacetum I. 164.
 Targionia II. 311.
 Taxus II. 182.
 Telephium II. 107.
 Teucrium I. 41.
 Thalictrum I. 295.
 Thapsia II. 9.
 Theligonum II. 218.
 Thesium II. 192.
 Thlaspi I. 248.
 Thymaelaea I. 131.
 Thymbra I. 24.
 Thymus I. 19.
 Tilia II. 94.
 Tordylium II. 3.
 Tormentilla I. 295.
 Tozzia I. 57.
 Tragopogon I. 228.
 Tragus II. 241.
 Trapa I. 238.
 Tremella II. 327.
 Tribulus II. 93.
 Trifolium I. 302.
 Triglochin I. 235.
 Triticum II. 257.
 Trollius II. 170.
 Tulipa II. 161.
 Turritis I. 269.
 Tussilago I. 176.
 Typha II. 273.

Ulmus II. 212.
 Ulva II. 333.
 Unifolium I. 124.
 Urtica II. 199.
 Utricularia I. 56.
 Uvularia II. 460.
 Vaccinium I. 133.
 Valantia I. 10.
 Valeriana I. 1.
 Velezia II. 79.
 Veratrum II. 166.
 Verbascum I. 104.
 Verbena I. 46.
 Veronica I. 73.
 Viburnum I. 130.
 Vicia I. 324.
 Viola II. 97.
 Viscum II. 226.
 Vitex I. 124.
 Vitis II. 124.

Xanthium I. 142.
 Xeranthemum I. 178.
Zannichellia II. 222.
 Zostera II. 222.

SYNONIMA BOTANICORUM

*A*bies Tom. II. Pag. 179. 180.
Abrotanum I. 164. ad 168.
Absinthium I. 167. ad 170. 187.
Abutilon II. 39.
Acacia I. 334. 339.
Acanos I. 144.
Acetosa II. 203. ad 205.
Achyrophorus I. 229. 230.
Acinaria II. 330.
Aconitum I. 205. 294. II. 49. 63. 65.
Acorus I. 85.
Acrosticum II. 283. 285.
Adiantum II. 284. 285.
Adoxa I. 134.
Adyseton I. 246. 247.
Aegilops II. 238. 254. 255. 260. 190.
Agaricus II. 327. 353. 357.
Ageratum I. 72. 180.
Aethyopis I. 15.
Aethusa II. 12.
Agrifolium I. 123.
Agrostis II. 231. 235. 236. 238. 241.
 254. 257.
Aira II. 261. 262.
Ajuga I. 45.
Aizoon II. 68.
Alaternus II. 130.
Alcea II. 40. 41. 43.
Alchemilla II. 194.
Alectorolophus I. 61. 63. 64.
Alga II. 222. ad 225.
Alisma I. 202.
Alkekengi I. 127.
Alliaria I. 274.
Alni effigie II. 141. 143.
Alnus II. 131. 187.
Aloe I. 118.
Alopecurum II. 241.
Alopecurus I. 113.
Alsinastrum I. 282.
Alsineformis I. 79.
Alsine I. 78. 83. 90. 237. 281. II. 78.
 84. 90. 109. ad 113. 115. ad 118.
 211.
Alsines II. 218.
Alsinoides I. 57. 79.
Althaea II. 39. 42.
Alypum I. 142.
Alyssoides I. 243.
Alysson I. 241. 243. 244. 246.
Alyssum I. 243. 245. ad 247. 278.
Ananita II. 337. 338. 342. 345.
Amblatum I. 56.

Ambrosia I. 256.
Amelanchier II. 143.
Anacampseros II. 119. 123.
Anagallidastrum I. 83.
Anagallis I. 75. 76. 83. 89. 94. II. 115.
Anchusa I. 48. 51. 53. 54.
Androsace I. 92.
Androsaemum II. 44. 46.
Andryala I. 212. 215. 216. 221.
Anethum II. 25.
Angelica II. 7. 9. 21. 26.
Anonima I. 57.
Anonis I. 303. 316. ad 319.
Anonymos I. 302. II. 193.
Anthemis I. 184. ad 187.
Anthericum II. 153. 163. 165.
Anthora II. 63.
Anthyllis I. 8. II. 90. 111. 192. 198. 209.
Antirrhinum I. 57. 61.
Anthonia II. 63.
Apargia I. 211.
Aparine I. 4. 9. 11. 12.
Aphaca I. 329.
Aphyllanthes I. 141.
Apium II. 8. 18. ad 20. 25. 27.
Apocynum I. 102.
Aquifolium I. 123.
Arabis I. 260. 261. 269. 277.
Aracus I. 327. 329.
Acarna I. 155. 156.
Arctium I. 144. 145. 148.
Arenaria II. 110. 281.
Aretia I. 90. 92.
Argemone I. 291.
Argentina II. 54. 60.
Aria II. 141.
Arisarum II. 229.
Armenius flos II. 77. 82.
Arundo II. 234. 254.
Asarum II. 214.
Aspalathus I. 339.
Aspergillus II. 360.
Asperula I. 10.
Aster I. 163. 180. 199. 204. 205.
Asteriscus I. 179.
Astrocephalus I. 141.
Asteroides I. 180.
Astragaloides I. 180. 328. 338.
Astragalus I. 312. 328. 329. 337. 338.
Astrantia II. 1.
Athamanta II. 8. 30. 12.
Atractylis I. 153.
Atriplex II. 196. 197. 223.

Avena II. 231. 236. 243. 244. 261. 262.
Auricula II. 23. 24. 82. 92. 94. 106.
 113. 116.

Auricula ursi I. 92.
Azedarach II. 133.

Balsamina II. 100.

Balsamita I. 180.

Barba caprae II. 92.

Barba jovis I. 312.

Barbarea II. 273.

Behen II. 84.

Belladonna I. 124.

Bellidastrum I. 205.

Bellis I. 141. 187. 189. 190. 191. 205.

Berardia I. 144.

Betonica I. 26. 31. 69. 70. II. 75. 78.

Bidens I. 179.

Bifolium II. 151.

Bistorta II. 205. 206.

Blackstonia I. 100.

Blataria I. 106.

Blitum II. 132. 196. 218.

Boletus II. 355.

Bonus Henricus. II. 196.

Borrago I. 47.

Botrys I. 41. II. 197.

Botrytis II. 360.

Brassica I. 256. 269.

Bromus II. 239. 252. 257.

Brunella I. 34.

Bryum II. 293. 294. 296. 310.

Buccaferra II. 222.

Buglossum I. 48. ad 50. 53. 54. 222.

Bulbocastanum II. 26.

Bulbodium II. 164.

Bulbonach I. 245.

Buphtalmum I. 165. 187.

Bursa pastoris I. 244. 249. 268.

Byssus II. 334. 360.

Calamintha I. 23. 25. 38.

Calceolus II. 151.

Calcitrapa I. 161. ad 163.

Calepina I. 256.

Caltha I. 188.

Camaelina I. 274.

Camephythis I. 88.

Campanula II. 109.

Camphorata II. 192. 210.

Cannabina I. 178.

Cannabis I. 30. II. 191.

Cantabrica I. 107.

Capraria I. 57.

Caprifolium I. 127. 128.

Caput gallinaceum I. 324.

Cardamine I. 253. 259. 268. ad 270. 276.

Cardiaca I. 30. 32.

Carduus I. 143. 144. 148. ad 153. 155.

161. ad 163.

Carlina I. 150.

Carrobe II. 219.

Carthamus I. 150. 154.

Carvi II. 25.

Carvifolia II. 9.

Cariophyllata II. 169.

Caryophyllus II. 74. ad 78. 85. 89. 111.
 113. 115. ad 118.

Casia II. 225.

Cassida I. 39.

Castanea II. 190.

Catanance I. 329.

Cataria I. 36. 37.

Caucalis II. 1. 3. 31.

Ceanothus I. 153:

Cedrus II. 182.

Celsia I. 106.

Cenchrus II. 241.

Centaureum I. 44.

Centaurium I. 99. 100. 157. 161.

Centunculus I. 94. II. 116.

Cepa II. 158.

Cepaea II. 120. 122.

Cerasus II. 134.

Cerefolium II. 28. 33.

Cervaria II. 8.

Cervicaria I. 111.

Ceterach II. 284.

Chaerophyllum II. 28. 29. 195.

Chamaebalanus I. 331.

Chamaecerasus I. 128.

Chamaebuxus I. 302.

Chamaecissus I. 25.

Chamaecistus I. 117. II. 70. 102. ad 104.

Chamaelema I. 25.

Chamaedaphne I. 132.

Chamaedrys I. 41. ad 43. 61. 76. 77. 86.

169.

Chamaegenista I. 321. 322.

Chamaejasme I. 91.

Chamaelea I. 132. 234.

Chamaeleon I. 147. 155.

Chamaelina I. 243.

Chamaelemum I. 165. 190. 192. 200. 201.

Chamaenerion I. 279. 280.

Chamaorchis II. 149.

Chamaepitys I. 41. 42. 46. II. 198.

Chamaeriphes II. 363.

Chamaerodendros I. 117. 120.

Chamaesice I. 283.

Chelidonia II. 48.

Chaenopodium II. 192.

Chlora I. 100.

Chondrilla I. 209. 219. 220. 223. ad 226.

229.

Christophoriana I. 294.

Chrisanthemum I. 163. 165. 179. 187.
 192. 200. 201.
Chrysocoma I. 172.
Cicer I. 319. 340. 341.
Cichorium I. 220. 227.
Cicuta II. 15. 18. 26. 28.
Cicutaria II. 14. 17. 18. 28. 29.
Cirsium I. 145. 147.
Clandestina I. 55.
Clavaria II. 354.
Clematis I. 101.
Cinopodium I. 20. 61.
Clymaenum I. 325.
Clypeola I. 241. 242. 246. ad 248.
Cneorum I. 107.
Cnicus I. 149. 154.
Coccus II. 189.
Cochlearia I. 241. 244. 256.
Colchicum II. 153.
Colutea I. 334. 335.
Comaroides II. 58.
Condrylla I. 207. 157.
Conferva II. 331. 333.
Consolida I. 45. II. 63.
Convallaria I. 124. 130. 131.
Convolvulus II. 209.
Conyza I. 174. 196. 198. 199. 202.
Corallina II. 331. 335.
Coralloides I. 259. II. 316. ad 325.
Corallo-fungus II. 358.
Coriandrum II. 15. 18. 27.
Coris I. 60. II. 46.
Coronopus I. 82.
Corruda II. 167.
Cotinus II. 133.
Cotoneaster II. 143.
Cotula I. 165.
Cotyledon II. 68.
Cracca I. 324. 325. 327.
Crateogonon I. 59.
Crataegus II. 141.
Crepis I. 208. 210. 215. 223.
Cristagalli I. 58.
Crithmum II. 328.
Cruciata I. 8. 10. 11. 86.
Cucubalus II. 80. ad 83.
Cuculi flos II. 85.
Cucumis I. 122.
Cuminum II. 25.
Cunila I. 33.
Cyanoides I. 160.
Cyanus I. 157. ad 159.
Cyatoides II. 358.
Cyclaminus I. 89.
Cymbalaria I. 65.
Cymimum II. 26.
Cynocrambe II. 218. 219.
Cynoglossa I. 54.

Cynoglossum I. 54.
Cynosorchis II. 148.
Cynosurus II. 246.
Cyperella II. 279.
Cyperoides II. 263. ad 273.
Cyperus II. 265. 277. 278.
Cytisus I. 339.
D*actylis* II. 252.
Damasonium I. 234. II. 153.
Dantia II. 211.
Daphne I. 131. ad 133.
Datura I. 103.
Daucus II. 6. 8. 13. 18. 25. 30. 32.
Dens canis II. 161.
Dens leonis I. 208. 210. 212. 227.
Dentaria I. 269.
Dentellaria I. 86.
Diapensia I. 91.
Digitalis I. 71.
Dipsacus I. 138.
Doria I. 203.
Doronicum I. 202. 204.
Dorycnium I. 334.
Draba I. 242. 251. 252. 255. 268. 277.
Dracontium II. 228.
Dracunculus I. 181. II. 228.
Drosera II. 88.
Dulcamara I. 126.
E*bulus* I. 129.
Echii facie I. 47.
Echinophora II. 32.
Echinus II. 353.
Echoides I. 49. 54.
Echium I. 54.
Elatine I. 65.
Elichryson I. 164.
Elichryso I. 175.
Elichrysum I. 171. ad 174. 176.
Elleborine II. 151.
Elymus II. 260.
Embolus II. 360.
Emerus I. 334.
Equisetum II. 192. 221. 222.
Erangelia II. 155.
Erica I. 236. II. 102. 331.
Ericoides I. 119.
Erigeron I. 199. 220.
Erinaceus II. 353.
Erinus I. 115.
Eruca I. 257. 267. 273. 275. 276. 278.
Erucago II. 92.
Eryngium I. 154. II. 28.
Erysimum I. 264. ad 267. 269. 271. 272.
 276. 277.
Eupatorium I. 179. II. 74.
Euphrasia I. 57.

Faba I. 327. II. 119.
Fagopyrum II. 209.
Falcaria II. 28.
Ferrum equinum I. 335. 337.
Festuca II. 261. 262. 239. 242. 249. ad
 251.
Ficaria II. 48.
Ficus II. 173.
Filago I. 174.
Filicastrum II. 283.
Filicula II. 285. 286. 288.
Filipendula II. 92. 93.
Filix II. 284. ad 288.
Flammula I. 297.
Flos adonis II. 169.
Flos solis II. 105.
Fluvialis II. 221.
Foenicum II. 18. 20.
Foenum graecum I. 313.
Fontinalis I. 239. 240.
Fragaria II. 54. ad 58. 60.
Fragraria I. 295.
Frangula II. 131.
Fraxinella II. 106.
Fritillaria II. 164.
Frutex coronarius I. 294.
Frutices marini II. 332.
Fucoides II. 332.
Fucus II. 223. 326. 333. 334.
Fungoidaster II. 355.
Fungoides II. 355.
Fuligo II. 360.
Fungus II. 337. 338. 341. 342. 345.
 353.

Galega I. 328.
Galeopsis I. 27. 30. 33.
Galium I. 10. ad 12.
Gallitricis I. 14.
Gallitrichum I. 14.
Geaster II. 359.
Genista I. 339.
Genistella I. 322.
Gentianella I. 97. 99.
Geum II. 60. 61. 68. 69. 169.
Glastifolia I. 269.
Glastum I. 51.
Glaux I. 341.
Glyzorrhiza I. 341.
Glycypicros I. 126.
Gnaphalium I. 171.
Gnaphalodes I. 171.
Gramen I. 235. II. 96. 115. 216. 231.
 ad 272. 274. ad 278.
Graminifolia II. 289.
Grossularia II. 136. 137.

Guajacana I. 133.
Guetardia I. 54.
Gypsophyla II. 76. 115.
Halimus II. 199.
Hedera I. 25.
Hedysarum I. 313. 323. 335.
Hedypnois I. 208. 211. 226.
Helenium I. 195. 196.
Helianthemum II. 102. ad 105.
Heliochristos I. 174.
Helicrysum I. 175.
Heliotropium II. 47.
Helleborine II. 152.
Helleborus II. 1. 166. 170.
Helxine II. 209.
Hepatica II. 170. 310.
Hepaticoides II. 312. ad 314.
Heptaphyllum II. 58.
Herba fumana II. 102.
Herba Paris I. 281.
Herba stella I. 82.
Herba turca II. 209.
Herba S. Jacobi I. 201.
Herniaria I. 237.
Hesperis I. 268. 270. ad 272. 274.
Hieracioides I. 219.
Hieracium I. 206. 208. 210. 211. 219.
 ad 223. 226. 229. ad 231.
Hippolathum II. 203.
Hippomarathrum II. 20.
Hipposelinum II. 21.
Hippuris II. 331.
Holcus II. 261.
Holosteum I. 81.
Horminum I. 13. 15.
Hyacinthus II. 163.
Hydroceratophyllum II. 222.
Hydrophorus II. 349.
Hyoseris I. 206. 208. 226. 227.
Hypericum II. 47.
Hypnum II. 291. 292. 300. 301. 309.
 310.
Hypochaeris I. 212. 229. 230.
Hypoglossum II. 225.
Hypopithis I. 280.
Hippocistis II. 214.
Hydrophace II. 220.
Hyssopifolia II. 168.
Hyssopus I. 24. 26.
Jacea II. 99. 100. 148. 157. ad 161.
 163. 174. 178.
Jacobeae I. 200. ad 203.
Jasminoides I. 127.
Iberis I. 250. 252. 262.
Ilex II. 188. 189.

B b b b b

- Imperatoria* II. 7. 10.
Inula I. 195. ad 198.
Jonthlaspi I. 246. 247.
Irio I. 276. 277.
Iva I. 182.
Juncago I. 235.
Juncellus II. 276.
Juncoides II. 215.
Juncus II. 167. 275. ad 278.
K*ali* II. 192. 198. 211.
Knavel II. 193.
Ketmia II. 40.
L*abrum veneris* I. 137.
Laburnum I. 130. 319.
Lacryma jobi II. 263.
Lactuca I. 223. 225. 226.
Ladanum I. 29.
Lagopus I. 303. 305.
Lamium I. 16. 29. 30. 33.
Lantana I. 130.
Lapathum I. 239. II. 196. 201. ad 204.
Lappa I. 143.
Lappula II. 32.
Lapsana I. 227.
Larix II. 178.
Laserpitium II. 4. 9. 12. 13.
Lathyris I. 284.
Lathyrus I. 325. 332.
Laureola I. 132.
Laurus I. 130. II. 225.
Ledon II. 101.
Ledum I. 120. II. 101.
Lemna II. 289.
Lens I. 327. II. 220. 289.
Lentibularia I. 56.
Lenticula I. 334. II. 88. 220. 289. 330.
Lentiscus II. 191.
Leoniodon I. 210. 215. 227.
Leontodontoides I. 206.
Leontopodium I. 171.
Lepidium I. 86. 249. ad 251. 255.
Leuchanthemum I. 192.
Leucojum I. 245. 247. 268. ad 274. II.
 155.
Leucomyces II. 338.
Libanotis II. 5. 8. 11. 20.
Lichenastrum II. 311. ad 314.
Lichen II. 310. 314. 328. 337. 357.
Lichenoides II. 314. ad 328. 360.
Ligusticum II. 10. 17. 21. 25. 26. 30. 34.
Liliago II. 165.
Liliastrum II. 153.
Lilio narcissus II. 154.
Lilium I. 124. 131.
Limnopeuce II. 192.
Limodorum II. 151.
Limonium II. 90.
Linaria I. 64. 66. ad 68. 174. II. 193.
 198.
Lingua cervina II. 284.
Linkia II. 328.
Linophyllum II. 193.
Linocarpum II. 110.
Linum I. 94.
Lithospermum I. 54. 193. 263.
Lithotlaspi I. 249. 251.
Lolium II. 246.
Lonchitis II. 283. 286. 288.
Lotus I. 133. 311. 312. 321. II. 226.
Lunaria I. 247. 282.
Lupulus II. 191.
Luteola II. 91.
Lychnis II. 77. ad 84. 86. 118. 119.
Lycogala II. 360.
Lysimachia I. 40. 279. 280. II. 167. 168.
M*ahaleb* II. 134.
Malus II. 140. 144.
Malva II. 42.
Mandragora I. 125.
Mariscus II. 278.
Marrubiastrum I. 26. 33.
Marrubium I. 16. 31. 32.
Marum I. 21.
Matricaria I. 182. 184. 188. ad 191.
Medica I. 314. ad 316.
Melanium II. 100.
Melanthium II. 65. 107.
Melilotus I. 302. 306. 313. 314. 335.
Melissa I. 16.
Melissophyllum I. 16.
Menthastrum I. 17. 37.
Mentha I. 36. 37.
Merulius II. 348.
Meum II. 12.
Millefolium I. 56. 95. 182. ad 184. 282.
Mimulus I. 58.
Mnium II. 292. 314.
Mollugo I. 7.
Moluca I. 33.
Moly II. 159.
Monocarpus II. 223.
Monomyces II. 347.
Monorchis II. 148.
Morsus gallinae I. 29.
Muscari I. 118.
Musco-fungus II. 325. 328.
Muscoides II. 313. 294. 296.
Muscus II. 83. 292. ad 298. 301. ad 336.
Mutellina II. 13.
Myagrum I. 241. 243. 256. 257. 274.
Myosotis II. 115. ad 117.
Myriophyllum I. 241.
Myrrhis II. 33. 34.

- Napellus* II. 61. 63.
Narciso Leucojum II. 155.
Narcissus II. 154. 155. 164.
Nardus I. 3. II. 238.
Nasturtium I. 241. 248. ad 250. 252.
 253. 256. 260. ad 262. 269. 270.
 275. 276.
Nerium I. 120.
Nidus avis II. 151.
Nigella II. 107.
Nigellastrum II. 107.
Nissolia I. 329.
Noli me tangere II. 100.
Nucula II. 26.
Nummularia I. 95.
Nux vesicaria II. 93.
Nymphaea I. 88. 235.

O*chrys* I. 332.
Ocymastrum I. 233.
Ocymoide II. 83.
Ocymoides II. 78. 81. 85.
Odontites I. 60.
Oenanthe II. 17.
Oenothera I. 279.
Olea II. 226.
Oleander I. 101.
Omphalomices II. 337.
Onobrichys I. 114. 322. 323. 338. 342.
Ophioglossum II. 283.
Ophrys I. 124. II. 148. 151. 152.
Opulus I. 130.
Opuntia II. 173.
Orchiastrum II. 152.
Orchis II. 151.
Oreoselinum II. 6. 18.
Ornithogalum II. 153. 162. 163.
Ornithopus I. 336.
Orobanche I. 280.
Orobus I. 327.
Osmunda II. 283. 284.
Osyris II. 198. 226.
Othonna I. 203.
Oxalis II. 88. 203. ad. 205.
Oxyacantha II. 141. 142.
Oxycedrus II. 182.

P*adus* II. 134.
Paliurus II. 131.
Palma christi II. 150.
Palma humilis II. 363.
Palmata II. 150.
Panaces II. 11.
Panax I. 202. II. 5. 10. 11.
Panicum II. 336. 338.
Papaver I. 290.
Parietaria I. 59.
Paronychia II. 210.

Parthenium I. 182.
Passerina II. 109. 193.
Pastinaca II. 31.
Pedicularis I. 58. 60. 61.
Peganum II. 101.
Pelecinus I. 344.
Peltaria I. 248.
Pentaphylloides II. 54. 59.
Pentaphyllum II. 194.
Pentapteris I. 282.
Pentapterophyllum I. 282.
Peplis I. 283.
Peplios I. 285.
Peplus I. 283.
Perfoliata II. 22. 23.
Perfoliatum II. 22. 23.
Periclymenum I. 127. 128.
Persicaria II. 100. 206. 207.
Personata I. 145.
Pes anserinus II. 196.
Pes leonis II. 194.
Petasites I. 176. 177.
Peziza II. 355. 356.
Peucedanum II. 14.
Phalangium II. 153. 163. ad 165.
Phalaris II. 232.
Phellandrium II. 13.
Phleum II. 233. 241. 262.
Phoenix II. 242. 260.
Phu I. 2.
Phyllitis II. 284.
Phyllon I. 243.
Phyteuma II. 92.
Picris I. 219.
Pilosella I. 172. 212. 213. 215.
Pimpinella I. 80. 136. II. 20.
Pisum I. 324.
Pithusa I. 284.
Plantago I. 234.
Pneumonanthe I. 97.
Poa II. 236. 243. 252. ad 254.
Podagraria II. 26.
Polium I. 44. 164.
Polygala I. 334.
Polygaloides I. 302.
Polygalon I. 323. 335.
Polygonatum II. 110. 160.
Polygonifolia II. 54.
Polygonum I. 237. II. 177. 192. 193.
 209. 210.
Polymices II. 344.
Polyporus II. 351. 353.
Polytrichum II. 295.
Populago II. 67.
Porrum II. 156. 159.
Potamogeton II. 221. 222.
Potentilla I. 295. II. 59.
Prunella I. 32.

- X
- Pseudoasphodelus* II. 165.
Pseuodochamapithys I. 32.
Pseudonardus I. 24.
Pseudofumaria I. 299.
Pseudoligustrum II. 130.
Pseudomelanthium II. 86.
Pseudorchis II. 149. 152.
Pseudostachis I. 30.
Pseudocyperus II. 272. 278.
Psyllium I. 82.
Ptiarmica I. 180. 181. 183.
Pteris II. 286.
Pulegium I. 19.
Pulsatilla II. 170. 171.
Pyracantha II. 142.
Pyrethrum I. 189.
Pyrus II. 143.

Quamoclis I. 88.
Quercus II. 329.
Quinquefolium II. 55. ad 57. 60.

Radicula I. 278.
Raphanistrum I. 258.
Raphanus I. 255. 258. 262. ad 264. 267.
 278.
Rapistrum I. 256. 258. 263.
Raponium I. 115.
Rapum genistae I. 55.
Rapunculus I. 110. ad 112. 115. 116.
Ranunculus I. 134. 234. 235. II. 3. 169.
 170. 172. 173.
Rhagadiolus I. 211.
Rhamnoides II. 226.
Rhamnus I. 127. II. 142. 226.
Rhaponticum I. 144. 160.
Rhapontium I. 116.
Rhinanthus I. 58. 61.
Rhododendrum I. 101.
Rhus II. 124.
Ritro I. 143.
Rorippa I. 278.
Ros solis II. 88.
Rubeola I. 6. 10. ad 12.
Rubia I. 7. 8. 11. 12.
Ruta I. 70. II. 101.
Ruyschiana I. 32.

Sabina II. 180.
Sagitta I. 235.
Salicaria II. 167. 168.
Salsola II. 198.
Sanamunda I. 132.
Sanguicula I. 92.
Sanguisorba I. 136.
Sanicula I. 93. 106. II. 1. 69. 71.
Saponaria II. 78. 115.
Satyrium II. 146. 149. 150. 152. 161.

Saxifraga I. 260. II. 18. 20. 25. 83.
Scabiosa I. 116. 142. 160.
Scammonea I. 103.
Scandix II. 28. 29. 33.
Schoenoprasum II. 159.
Schoenus II. 237.
Scirpes II. 278.
Scirpoides II. 266.
Sclaginoides II. 290.
Sclarea I. 14.
Scordium I. 33. 43. 44.
Scordotis I. 44.
Scorodo-Thlapsi I. 248.
Scorpioides I. 336.
Scorpiurus I. 54.
Scrophularia II. 48.
Scorzonerá I. 211. 223.
Securidaca I. 335. 344. 441.
Sedum I. 90. ad 92. 243. II. 68. ad 73.
 119. 123. 174. 175. 212.
Selago II. 290.
Selinum II. 4. 5. 14. 18.
Sempervivum II. 119. 121.
Senecio I. 157.
Serapias II. 148. 151. ad 153.
Seriphium I. 276.
Serpillum I. 19. 20.
Serratula I. 148. 153. 174.
Sesamoides II. 84. 92.
Seseli II. 12. ad 15. 18. 19. 25. ad 28.
Sherardia I. 9.
Sideritis I. 29. 31. 36. 183.
Siler II. 14.
Solidago I. 194.
Siliqua edulis I. 340. II. 319.
Siliquastrum I. 340.
Silybum I. 147.
Sinapi I. 257. 267. 275.
Sison II. 19.
Sisymbrium I. 262. 269. 273. 274. 278.
Sium II. 19. 26.
Smilax I. 106. 107. 124.
Soda II. 211.
Solanifolia I. 233.
Solanum I. 103. 124. 281.
Soldanella I. 108.
Solidago I. 198. 201. ad 203.
Sonchus I. 225. 229. 231.
Sorbus II. 141. ad 144.
Spergula II. 110. 114.
Sphagnum II. 292. 296. 310.
Spharia II. 328. 357. 359. 360.
Sphondylium II. 5.
Spina I. 144.
Squamaria I. 55.
Stachis I. 26.
Staphysagria II. 64.
Stellaria II. 111. ad 114. 118. 233.

Staelina I. 59. 61.
Stoechas I. 25. 171. 176.
Stoebe I. 159. ad 161. 207.
Stratiotes I. 183.
Svvertia I. 100.
Suber II. 189.
Succisa I. 138. 140. 141.
Suillus II. 353.
Symphytum I. 50. 51. 119.
Syringa I. 83. 294.

T*amazix* II. 87.
Tanacetum I. 182. 187. 191.
Taraxaconastrum I. 227.
Taraxacum I. 208. 210. 219. 227.
Tartor-raire I. 133.
Telephium II. 119.
Testiculus II. 145.
Tetragonelobus I. 309.
Tetrahit I. 26.
Terraeglandes I. 331.
Tertianaria I. 40.
Teucrium I. 40. 45. 46.
Therebinthus II. 191.
Thlapsi I. 241. ad 243. 245. ad 248. 250.
 252. 256.
Thlaspidium I. 247.
Thora II. 49.
Thymbra I. 23.
Thymelaea I. 142. II. 193.
Thymum I. 20. 24.
Thymus I. 38.
Typha II. 217.
Tinus I. 130.
Tithymalus I. 283. ad 289.
Tordylium II. 33.
Tomentilla II. 194.
Trachelium I. 112.
Tragacantha I. 338.
Tragoselinum II. 17.
Tragum II. 177. 211.
Tremella II. 333. 334. 356.
Tribuloides I. 238.

Trichia II. 360.
Tribulus I. 238. 240.
Trichomanes II. 284. 285.
Trifolium I. 88. 308. ad 316. 321. 340.
Trifolium II. 58. 88. 89. 170.
Trigonella I. 313.
Tripolium I. 194.
Trixago I. 32. 61.
Tuber II. 358.
Tuberaria II. 103.
Turrica II. 74. ad 77.
Turritis I. 259. 262. 266. 268. 269. 271.
 273.
Tussilago I. 177.

V*accaria* II. 77.
Valantia I. 8.
Valsa II. 357.
Veratrum II. 67.
Verbascum I. 13. 33. 91.
Verbesina I. 178.
Vicia I. 327. 329.
Vinca I. 101.
Viola I. 56. 95. 113. 245. 271.
Virga aurea I. 202. 204.
Virga pastoris I. 137.
Vitaliana I. 92.
Vitis idaea I. 134. 135. II. 143.
Vitis nigra II. 224.
Viscago II. 80. ad 82. 84.
Vulneraria I. 312.
Vulvaria II. 197.

U*lmaria* II. 92. 93.
Urtica I. 29. 33.
Uva II. 177.
Uva crispa II. 137.
Uva ursi I. 135.
Usnea II. 326.

X*ylosteum* I. 128.
Z*acintha* I. 227.

**NOMINA STIRPIUM MEDICINALIUM,
ET IN OFFICINIS RECEPTA.**

Abies mas n. 1946.
foemina 1947.
Abrotanum mas 605.
foemina 603.
campestre 606.
Absinthium maritimum 613.
ponticum 612.
alpinum 617.
vulgare 610.
romanum 610.
arborescens 611.
Acanthium 525.
Acer 1628.
Acetosa 2041.
Acetosella 1602.
Achillea ligustica N. 660.
macrophylla Linn. 659.
moschata Jacq. 662.
magna L. 668.
Aconitum pardalianches 747.
bacciferum 1070.
lycoctonum 1498.
Acorus 2090.
palustris 312.
Adiantum rubrum 2395.
album 2408.
Agaricus muscarius 2078.
Agaricum 2748.
Agnus castus 458. & II. p. 361.
Agrifolium 456.
Agrimonia 1542.
Alaternus L. 1763.
Alcea vulgaris 1418.
Alchemilla minima 2003.
Alchemilla 2000.
Alkekengi 463.
Alleluja 1602.
Alliaria 994.
Allium sectile L. 1884.
Alsine media 1695.
Althaea 1426.
Alypum 519.
Ambrosia campestris 934.
Ammi 1335.
Amygdalus 1785.
Anagallis mas 316.
foemina 317.
aquatica 273.
Androsaemum 1440.
Anethum 1298.
Angelica sylvestris 1300.
bohemica 1308.
Anonis 1162.
Anserina 1472.
Anthora 1501.
Antirrhinum 246.
Antithora 1501.
Aparine 38.
Apium 1334.
montanum nigrum 1302.
risus 1461.
Aquifolium 456.
Aquilegia 1507.
Aquilina 1507.
Arbutus 494.
Archangelica 1308.

Argentina 1472.
Aristolochia rotunda 481.* II. p. 362.
clematitis L. 481.** II.
p. 362.
longa 481.*** II. p.
362.
fabacea 1083.

Arnica 743.
Artemisia 609.
lobelii N. 607.
vallesiaca N. 614.

Artanita 324.
Arum 2126.
Arundo sativa 2262.
montana 2262.

Asarum 2069.
Asclepias 371.
Asparagus 1909.
Asplenium 2394.
Atractylis lutea 564.
Atriplex foetida 2014.
Auricula ursi 336.
leporis 1348.

Ballota 127.

Barbarea 993.
Barbula hirici 841.
Bardana 528.
Beccabunga 273.
Belladonna 459.
Bellis major 683.
minor 698.
Berberis 1908.
Beta 2005.
Betonica 128.
Betula 1973.
Bidens 646. 648.
Bifolium 1850.
Bislingua 2118.
Bismalva 1426.
Bistorta major 2045.
Boletus ignarius L. 2747.
Bonus henricus 2006.
Borago 167.
Botrys vulgaris 2016.
verticillata 146.

Branca ursina germanica 1291.
Brassica marina 394.

Brunella 123.
Bruscas 2117.
Bryonia 455.
Buglossum sempervirens 166.
latifolium 166.
Bugula 158.
Bulbocastanum 1362.
Bulbonac 898.
Buphthalmum 679.
salicifolium L. 653.
Bupleurum 1348.
falcatum L. 1349.

Bursa pastoris 918.
Buxus 2097.
Calamintha montana 138.
arvensis 139.
Calamus aromaticus 2090.

Calcitrapa 595.
Calendula arvensis 682.
Caltha arvensis 682.
Campanula trachelium L. 410.
Camphorata 2062.
Capillus veneris 2417.
Capparis 1069.
Caprifolium germanicum 466. & II.
p. 361.
italicum 465. II. p. 361.
Caput vituli 246.
Cardamine asarifolia L. 948.
Cardiaca 118.
Carduus lacteus 535.
stellatus 595.
Carlina 567.
acanthifolia N. 571. II. p.
363.

Carota 1380.
Carroba 2096.
Carthamus 362.
Carvi 1361.
Caryophyllata 1494.
Cassuta 308.
Castanea 1987.
Catapuccia 1036.
Cataria tenuifolia 135.
Cauda equina major 2383.
Cauda equina 2385.
Celtis australis 2122.
Centaurium majus 574. II. p. 363.
minus 363.

Centimorbia 345.
Centinodia 2053.
Cepa secalis 1884.
Cerasus 1780.
racemosa 1778.
amara 1779.
nigra 1781.
Cervi spina 1761.
Ceterach 2394.
Chamaedrys 148.
major 150.
laciniata 146.
Chamaelina 892.
Chamaemelum vulgare 696.
nobile 673.
romanum 673.

Chamaepitys 159.
moschata 147.
Chamaecyparis 603.
Cheiri 987.
Chelidonium minus 1446.
majus 1061.
Chelidonia major 1061.
minor 1446.
Chondrilla juncea 825.
Christophoriana 1070.
Chrysosplenium 2067.
Cicerula 1219.
Cicerbita aspera 814.
Cichorium 752.
Cicuta major 1325.
minor 1333.
Cirsium arvense N. 157.

- Clematis 1079.
daphnoides major 370.
daphnoides minor 369.
scandens 1080.
- Coccygria 1776.
Cochlearia 931.
Colutea arborea 1234.
Consolida major 161.
media 158.
minor 123.
major tuberosa 162.
aurea 734.
- Convolvulus major 389.
Conyza major 636.
Coriandrum sativum 1326. II. p.
364.
- Coriaria myrrhifolia 1758.
Coris monspeliaca 204.
Cornu cervinum 303.
Cornus sylvestris mas 873.
Coronopus 303.
Corylus 1979.
Cotinus coriaria 1776.
Crithmum 1366. II. p. 365.
- Crocus saticus 310.
Cucumis asininus 454.
Cuscuta 308.
Cyanus 380.
Cyclamen 324.
Cynocrambe 2095.
Cynoglossum 170.
Cynorrhodon 1799.
Cyperus longus 2353.
- D**aucus 1380.
creticus 1379.
Dens leonis 758.
Dentellaria 315.
Diapensia 1282.
Dictamnus albus 1679.
Digitalis grandiflora N. 258.
Dipsacus 500.
sylvestris 502.
Doronicum 747.
Dracunculus pratensis 657.
Dulcamara 461.
- E**bulus 473.
Elatine mas 234.
Elaterium 454.
Ellaphoboscum 1290.
Enula campana 705.
Epythymum 308.
Equisetum 2385.
minus 2381.
majus 2383.
Erba rotta 656. & 663.
Eruca sativa 970.
tenuifolia 1000.
Ervum 1211.
Eryngium vulgare 1285.
maritimum 1283.
Erysimum vulgare 1010.
Esula major 1057.
Evonymus 1634.
Eupatorium veterum 1542.
cannabinum 635.
- Euphrasia 213.
- F**agus 1988.
Farfara 640.
- Ficus 2114.
indica 1932.
- Ficaria 1446.
Filago 630.
Filipendula 1622.
tenuifolia 1345.
- Filix mas 2404.
foemina 2391. 2407.
florida 2388.
- Flammula scandens 1080.
- Flos tinctorius 1182.
- Foeniculum 1366.
aquaticum 1358.
maritimum 1359.
porcinum 1295.
- Foenugraecum. 1145.
- Fragaria 1491.
Fragaria 1491.
- Frangula 1769.
- Fraxinella 1679.
- Fraxinus 1631.
- Fumaria 1085.
bulbosa 1083.
tenuifolia 1086.
- Fumus terrae 1085.
- G**alega vulgaris 1235.
Galium luteum 25.
Gallitrichum sativum 60.
Genepi 615. 616. 617.
Genista tinctoria 1182.
scoparia 1260.
hispanica 1258.
junccea 1258.
- Geranium robertianum 1404.
molle 1406.
batrachioides 1403.
sanguineum 1411.
- Glastum 943.
- Gramen dactylon 2170.
officinale 2268.
- Granatum 1804.
- Gratia Dei 261.
germanorum 1403.
- Gratiola 261.
- Grossularia 1790.
olens 1788.
- H**edera terrestris 93.
arborea 1760.
- Helenium 705.
- Heliotropium 187.
tricoccum 1441.
- Helleboraster 1514.
- Helleborus niger 1512.
foetidus 1514.
- Helleborum album 1907.
- Helminthocorton 2621.
- Helxine 2028.
- Hepatica fontana 2513.
nobilis 1920.
trifolia 1920.
alba 1635.
- Herba brittanica 2035.
páris 1025.
impia 630.
trinitatis 1920.
turca 2056.
s. Robertii 1404.
judaica 114.
siciliana 1440.
- Herniaria 2056.
- Hesperis 982.
- Hibiscus 1426.
- Hirundinaria 1061.
- Hispidula 624.
- Hydropiper 2050.
- Hyoscyamus niger 375.
albus 376.
- Hypericum 1429.
- Hypocistis 2070.
- Hyssopus 83.
- J**acea 577. 584.
tricolor 1649.
- Iberis cardamantica 930.
- Ilex coccifera 1982.
- Imperatoria 1299.
- Inula 705.
- Iris nostras 313.
- Irio 1010.
- Isatis 943.
- Iva artetica 159.
moschata 147. & 662.
- Jujubae 1766.
- Juniperus 1949.
- Jusquihamus niger 375.
albus 376.
- K**ali 2065.
- L**abium veneris 500.
Lamium 101.
album 103.
purpureum 104.
rubrum 104.
maculatum 102.
- Lappa major 521. 528.
- Lapathum sativum 2029.
- Larix 1944.
- Laserpitium latifolium L. 1312.
gallicum L. 1313.
- Lathyris 1036.
- Lathyrus 1219.
- Lavandula 91.
- Laureola mas 484.
daphnoides 484.
foemina 482.
- Laurus 2124.
alexandrina 2118.
- Leander 368.
- Lentiscus 1891.
- Lepidium vulgare 929.
- Leucanthemum vulgare 683.
- Levisticum 1309.
- Lichen pyxidatus 2577.
cinereus terrestris 2567.
- Ligusticum 1309.
- Ligustrum 453.
- Lilium convallium 428.
- Linaria 242.
- Lingua cervina 2393.
serpentina 2386.
- Linum catharticum 1693.
- Lithospermum 184.
repens 186.
- Lolium 2187.
- Lotus haemorroidalalis 1132.
- Lujula 1602.
- Lunaria 2387.
græca 898.
- Lupulus 1989.
- Lupus salictarius 1989.
- Luteola 1614.

Lycopus 63.
Lysimachia purpurea 1913.
M*alvaviscus* 1426.
Malva rosea 1420.
 arborea 1421.
 vulgaris flore majore 1417.
 vulgaris flore minore 1414.
Malus punica 1804.
 cotonea 1819.
Mandragora 125.
Marrubium aquaticum 63.
 album 98.
 nigrum 127.
Matricaria 695.
Matriscyrla 50. 466.
Medica sylvestris 1147.
 sativa 1146.
Melanthon sylvestre 1510.
Melilotus 1122.
Melissa 136.
 grandiflora L. 137.
 sylvestris 64.
Melissophyllum 64. II. p. 361.
Mentha cataria 131.
 romana 66.
 gentilis 71.
 sylvestris 65.
 alba 67.
Menthastrum 67.
Mercurialis mas, & foemina 2094.
 montana 2095.
Mespilus vulgaris 1812.
Meum 1317. II. p. 364.
Mezereum 482.
Milium solis 184.
Millefolium 665.
 nobile 667.
Miltatella 102.
Morsus diaboli 506.
 gallinae 1695.
Moschatellina 493.
Moschatella 493.
Muscus pulmonarius 2559.
 cumatilis, s. islandicus. 2557.
Mutellina 1318.
Myagrum 892.
Myrrhis odorata 1371.
Myrtillus grandis 490.
Myrtus 1791.
N*apellus* 1499. 1500.
Nasturtium aquaticum 998.
Nenuphar album 1934.
 luteum 1933.
Nepeta 131.
Nigella sylvestris 1510.
Nummularia 345.
Nux avellana 1979.
Nymphaea alba 1934.
 lutea 1933.
O*culus bovis* 683.
Oenanthe 1345.
 crocata L. 1344.
Olea 449.
Oleander 368.
Olivella 858. II. p. 363.
Onobrichis 1190.
Ononis 1161.
Onopordon 525.
Ophyoglossum 2386.

Ophrys 1850.
Opuntia 1932.
Orchis 1826.
Oreoselinum 1302.
Origanum 82.
Orobus 1211.
Osmunda regalis 2388.
Osyris 242.
Oxyacantha 1908.
P*aeonia* 1680.
Paliurus 1765.
Panis porcinus 324.
 cuculi 1602.
Papaver cornutum 1062.
 corniculatum 1062.
 erraticum 1068.
 rubrum 1068.
 rhaeas 1068.
Parietaria 2028.
Parnassia 1635.
Parthenium 693.
Pastinaca sativa 1290.
Pentaphyllum 1885.
Percheper 2093.
Perfoliata 1348. 1349.
Perforata 1429.
Persicaria urens 2050.
 mitis 2048.
Pes columbinus 1406.
 leonis 2000.
Petasites major 643.
Peucedanum 1295.
Phellandrium 1328.
Philadelphus 1071.
Phyllirea vulgaris 450.
 angustifolia 451.
 latifolia 452.
Phyllitis 2393.
Phytolacca 1770.
Pilosella 772.
Pimpinella 498.
 saxifraga L. 1329.
 magna L. 1330.
 sanguisorba 291.
Pinguicula 199.
Pinus cembra L. 1945.
 sativa 1943.
Pithyusa 1041.
Plantago major 293.
 septinervia 293.
 media 295.
 quinquenervia 295.
 aquatica 859.
 minor 294.
 trinervia 294.
 angustifolia 294.
 mas 294.
 lanceolata 294.
Plumbago 315.
Polygonum 2053.
 alpinum N. 2049.
 amphibium L. 2047.
Polygonatum 480.
Polyodium 2398.
Polytrichum 2395.
Populus alba 1975.
 nigra 1977.
Portulaca 1678.
Potentilla 1472.
Primula veris 332.
Prunella 123.
Prunus 1782.
 sylvestris 1783.
Pseudoplatus 1628.
Pseudo-acacia vulgaris 1236.
Psyllium 304.
Ptarmica 657. II. p. 363.
Pthora 1447.
Pulegium 75.
Pulmonaria maculata 174. 2559.
 angustifolia 175.
 gallorum 785.
Pulsatilla 1923.
Pyracantha 1813.
Pyrola 1610.
Q*uercus coccifera* L. 1982.
 mas 1983.
Quinquefolium 1885.
R*anunculus glacialis* L. 1452.
 tuberosus 1457.
 bulbosus 1457.
 acris L. 1459.
 palustris 1461.
Rapunculus arvensis 402.
 esculentus 402.
 spicatus 429.
Resta bovis 1162.
Rhabarbarum monachorum 2039.
Rhamnus catharticus 1761.
 solutivus 1761.
 infectorius L. 1762.
Rhedia radix 1757.
Rhododendron ferrugineum L. 445
Rhus 1775.
Ribes 1787.
 nigrum 1788.
Robur 1983.
Rocella 2589.
Ros solis 1600. 1601.
Rosmarinus 62.
Rubia cynanchicha 47.
 tinctorum 41.
Rubus 1773.
 idaeus 1771.
 saxatilis L. 1774.
Rumex hortensis 2029.
 aquaticus 2035.
Ruscus 2117.
Ruta 1024.
 capraria 1235.
S*abina* 1948.
Sagittaria aquatica 863.
Salicaria 1913.
Salix alba 1958.
 arborea 1958.
Salsirora 1600. 1601.
Salvia 51.
 agrestis 152.
Sambucus 472.
Samolus 322.
Sanguinaria 1411.
Sanicula 1282.
Sanguisorba major 291.
 minor 498.
Santolina 603.
Saponaria 1557.

- Satureja hortensis 88.
 Satyrium 1826.
 Saxifraga aurea 2067.
 major 1329.
 Scabiosa 508.
 Scilla 1894.
 Sclarea sativa 60.
 Scolopendria 2393.
 Scolopendron 2393.
 Scordium 151.
 Scorodonia 152.
 Scorzonera germanica 837.
 Scrophularia minor 1446.
 nodosa 248.
 foetida 248.
 Scutellaria minor L. 144.
 Sedum majus 1935.
 vermiculare, aut acre 1748.
 illecebra 1744.
 Selinum cervaria L. 1301.
 Semperivium 1935.
 Serpillum 76.
 Serratula 538.
 Siperitis hirsuta 114.
 Sigillum salomonis 480.
 Siler montanum 1316.
 Siliqua edulis 2096.
 Smilax aspera 2115.
 Soda 2065.
 Solanum vesicarium 463.
 hortense 462.
 racemosum 1770.
 Soldanella 394.
 Sonchus asper 814.
 laevis 815.
 tenuerrimus L. 816.
 picroides N. 819.
 Sophia chirurgorum 1006.
 Sorbus aucuparia 1810.
 Sphondylium 1291.
 Spica nardi 91.
 celtica 8.
 Spina infectoria 1762.
 Spina solstitialis 596.
 Squilla 1894.
 Staphysagria 1505.
 Stellaria 2000.
 Stoechas arabica 92.
- Stramonium 374.
 Styrox 497.
 Suber 1981.
 Succisa 506.
 Summach 1775.
 Symphytum 161.
 medium 158.
 minus 123.
 tuberous L. 162.
- Syringa alba 1071.
- T**amariscus germanica 1598.
 Tanacetum 602.
 Taraxacum 738.
 Terebinthus 1990.
 Tertianaria 143.
 Tetrail 114.
 Teucrium lucidum L. 149.
 frutescens 150.
 montanum L.
 Thalictrum 1076.
 Thapsus barbatus 378.
 Thlaspi 912.
 arvense L. 909.
 alliaceum 910.
 perfoliatum 914.
 Thora 1447.
 Thymaelea 482.
 Thymus 78.
 piperella L. 81.
 Tilia 1626.
 Tithymalus platiphyllus 1052.
 arvensis 1052.
 Tormentilla 1071.
 Tota bona 2006.
 Tragopogon 841.
 Tragoselinum 1329.
 Tribulus aquaticus 872.
 Trichomanes 2395.
 Trifolium fibrinum 321.
 acetosum 1602.
 cervinum 635.
 bituminosum 1262.
 Trinitas 1920.
 Tuber 2786.
 Tussilago 640.
- V**aleriana 5.
 Veratrum 1907.
 Verbascum 378.
 mas 378.
 nigrum L. 382.
 foemina 381.
 Verbena 160.
 Verbesina 646. 648.
 Vermicularis lutea 1744.
 Veronica 264.
 pyrenaica N. 265.
 teucrium L. 276.
 Verrucaria 187.
 Vetonica 128.
 Vicia 1200.
 Vinca pervinca major 369.
 pervinca minor 370.
 Vincetoxicum 371.
 Viola martia 1639.
 matronalis 982.
 tricolor 1649.
 Viorna 1079.
 Virga aurea 741.
 saracenica 734.
 pastoris 502.
 Viscum quercinum 2123.
 Vitis 1759.
 alba 455.
 idaea 492.
 Vitraria 2028.
 Vulvaria 2014.
 Vulneraria 1139.

Ulmaria 1623.
 Ulmus 2068.
 Umbilicus veneris 446.
 Unedo 494.
 Urtica iners, s. mortua 103.
 iners flore purpureo 101.
 major 2027.
 romana 2025.
 pilulifera 2025.
 Uva ursi 496.
 crispa 1790.
 Uvularia 410.

Xanthium 521.

NOMINA MATTHIOLI

Abete n. 1946.
Abrotano maschio 605.
Abrotano femina 603.
Abutilo di Avicenna 1412.
Acacia I. 1263.
Acantio 525.
Acetosa 2041.
Achillea 667.
Aconito pardalianche falso
 1447.
Aconito pardalianche minore
 747.
Aconito II. 1498.
Aconito IV. 1504.
Acoro 2090.
Acoro falso 312.
Adianto 2417.
Adonide 197.
Agerato 655.
Aglio orsino 1882.
Aglio serpentino 1868.
Alcea 1418.
Alimo volgare 2022.
Alisma 743.
Alliaria 994.
Alno 1974.
Alsine 1695.
Altea 1426.
Ambrosia 934.
Ambrosia altra 606.
Amello 702.
Ampelopraso 1877.
Anagallide maschio 316.
Anagallide femmina 317.
Anagiri maggiore, e minore
 1174.
Anchusa 165.
Anchusa III. 179.
Androsemo 1432.
Aneto 1298.
Angelica domestica 1308.
Angelica selvatica 1300.
Anonide 1161. 1162.
Antemide 696.
Antirrino I. e II. 246.
Antirrino III. 245.
Antirrino IV. 244.
Antora 1501.
Aparine 38.
Apio palustre 1334.
Aquifolio 456.
Aquilegia 1507.
Arbuto 494.

Aristolochia ritonda }
Aristolochia lunga }
Aro 2126.

Artemisia 609.
Asarina 639.
Asaro 2069.
Asciro 1431.
Asfodelo 1892.
Asplenio 2394.
Assenzo 610.
Assenzo pontico 612.
Assenzo marino 613.
Astere attico 702.
Astere attico II. 650.
Atratile 564.
Atriplice selvatico 2024.
Atriplice marino 2023.
Avellana 1979.

Ballote 127.
Barba di becco 841.
Bellis maggiore 683.
Bellis minore 698.
Betola 1973.
Betonica 128.
Bietola 2005.
Bistorta 2045.
Blattaria 385.
Bosso 2097.
Botri 2016.
Brassica marina 394.
Brionia 455.
Buglossa vera 167.
Buphtalmo 679.
Bursa pastoris 918.

Calamintha aquatica 72.
Calamintha montana 138.
Calcatreppola 595.
Caltha 682.
Camamilla 696.
Canna 2262.
Cappari 1069.
Cardiaca 118.
Cardo volgare 570.
Cardo di s. Maria 535.
Caro 1361.
Carpino 1978.
Cece arietino 1232.
Cece selvatico 1266.
Cedro phenicio 1952.
Cedro licio 1951.

Centaurea maggiore 574.
Centaurea minore 363.
Cepea 1741.
Chamedaphne 484.
Chamedrio I. 148.
Chamedrio II. 146.
Chamelea 858.
Chameleone bianco 567.
Chameleone nero altro 567.
Chamepitio I. 159.
Chamepitio II. 157.
Chelidonia maggiore 1061.
Chelidonia minore 1446.
Chondrilla II. 824.
Chrisanthemo 664.
Ciano maggiore 578.
Ciano minore 580.
Ciclamino 324.
Cicorea selvatica 752.
Cicorea verrucaria 834.
Cicuta 1325.
Cimbalaria 232.
Cinocrambe 2095.
Cinoglossa volgare 170.
Cinquefoglio 1485.
Cipero 2353.
Cireggie racemose 1778.
Cireggie amarine 1781.
Cisto femina 1655.
Clematide I. 369.
Clematide III. 1079.
Clinopodio volgare 141.
Clinopodio altro 79.
Cneoro 487.
Cnico 562.
Coclearia 931.
Cocomero selvatico 454.
Coda di cavallo I. 2383.
Coda di cavallo II. 2380.
Coda di cavallo III. 2385.
Colchico 433.
Colutea 1234.
Condrella II. 824.
Coniza maggiore 636.
Coniza minore 715.
Coniza mezzana 711.
Consolida regale 1502.
Consolida maggiore 161.
Consolida minore 123.
Consolida media 158.
Cori 204.
Coriandro 326.
Coridali 1084.
Corniolo 873.

- Coronopo 303.
 Cortusa 340.
 Cotino 1776.
 Cotogno 1819.
 Cotiledone 446.
 Cotiledone altra 1516.
 Crespino 1908.
 Crithamo I. 1366.
 Crithamo II. 1287.
 Crithamo IV. 1370.
Daphnoide 482.
 Daucò I. 1379.
 Dentaria 196.
 Dentaria altra 947.
 Dente di lione 758.
 Diapensia 1282.
 Dipsaco altro 500.
 Dittamo bianco 1679.
 Draba 933.
 Dragontea minore 2125.
Ebulo 473.
 Echo 181.
 Edera terrestre 93.
 Egilopo II. 2286.
 Elatine 233.
 Elice 1980.
 Elichriso 601.
 Elichriso di altra specie 664.
 Elleboro bianco 1907.
 Elleboro nero 1512.
 Elleboro nero II. 1513.
 Enanthe I. 1362.
 Enanthe II. 1345.
 Enanthe III. 1344.
 Enanthe IV. 1342.
 Epitimo 308.
 Equiseto I. 2383.
 Erba bella donna 459.
 Erba del latte 102.
 Erba gattaria 131.
 Erba paris 1025.
 Erica I. 440.
 Erica baccifera 866.
 Eringio montano 1285.
 Eringio marino 1283.
 Erisimo 1010.
 Eruca 970.
 Ervo 1211.
 Eufragia 213.
 Evonimo 1634.
 Eupatorio 1542.
 Eupatorio comune 635.
Faggio 1988.
 Farfaruggio 1515.
 Felce maschio 2404.
 Felce femina 2391.
 Fico 2114.
 Fico indiano 1932.
 Fien greco 1145.
 Filipendula 1622.
 Finocchio 1359.
 Flammola 1078.
 Fragaria 1491.
 Frangola 1769.
 Frassino 1631.
 Fumaria 1085.
 Fumaria II. 1083.
Galega 1235.
 Galio 25.
 Gariofillata 1494.
 Gariofillata montana 1496.
 Gelsomino 448.
 Gentiana maggiore 365.
 Gentiana minore 362.
 Geranio II. 1407.
 Geranio III. 1395.
 Geranio IV. 1403.
 Geranio V. 1404.
 Geranio VI. 1396.
 Ginepro 1949.
 Giuggioleno 1766.
 Giunco florido 1912.
 Giunco 2072.
 Gnaffalio volgare 630.
 Grana 1982.
 Gratiola 261.
Hedera helix } 1760.
 Hedera arborea }
 Helenio 705.
 Heliotropio maggiore 187.
 Heliotropio minore 1441.
 Helsine 2028.
 Helsine cissampelos 388. 389.
 Hemerocalle I. 1885.
 Hermodatilo falso 1890.
 Hiacintho 438.
 Hidropepe 2050.
 Hieracio maggiore 813.
 Hiosciamo bianco 376.
 Hiosciamo nero 375.
 Hiperico 1429.
 Hippocisto 2070.
 Hippoglosso 2118.
 Hippolapato 2029.
 Hippolapato selvatico 2035.
 Hissopo 83.
 Holostio 1697.
 Hormino 52.
 Hormino selvatico 54.
Iacea 1649.
 Iberide 930.
 Imperatoria 1299.
 Iride selvatico minore 314.
 Iride selvatica 313.
 Irione 1010.
 Isatide selvatica 943.
 Isopiro 1509.
Kali 2065.
Labbro di venere altro 500.
 Lagopo 1106.
 Lampsana 957.
 Lappa maggiore 528.
 Lappa minore 521.
 Larice 1944.
 Lathiri 1036.
 Latuca selvatica 820. 821.
 Lavanda 91.
 Lauro 2124.
 Lentisco 1991.
 Leontopodio vero 627.
 Leontopodio falso 629.
 Lepidio 930.
 Lepidio di Paolo, e Plinio 929.
 Leucojo giallo 987.
 Levistico volgare 1309.
 Lichene 2515.
 Lichnide 1595.
 Ligustico 1316.
 Ligastro 453.
 Lilac 307.
 Lilium convallium 478.
 Limonio 1607.
 Lingua serpentina 2386.
 Lino selvatico 1692.
 Lisimachia 341.
 Lisimachia altra 1913.
 Litospermo maggiore 184.
 Litospermo minore 185.
 Loglio 2185.
 Lonchite aspera maggiore
2399.
 Lonchite aspera falsa 2416.
 Loto 2122.
 Loto domestico 1122.
 Lunaria minore 2387.
 Lupulo 1989.
Mahaleb 1779.
 Malva 1414.
 Malva maggiore 1420.
 Malva III. 1421.
 Mandorle 1785.
 Mandragora maschio 460.
 Marrobio 98.
 Martagon 1886.

Matricaria 695.
Medio 416.
Melagrana 1804.
Melantio selvatico 1509.
Melantio selvatico II. 1510.
Meliloto 1143.
Melissa 136.
Melo 1818.
Menta I. 66.
Mentastro 65.
Meo 1317.
Mercorella maschio, e femina
 2094.
Miagro falso 892.
Millefoglio maggiore 666.
Millefoglio minore 665.
Miriofillo altro 347.
Mirrhide 1371.
Mirrice 1598.
Mirtillo 490.
Mirto 1791.
Morsus diaboli 506.
Mosco terrestre 2421.

N
Napello 1499.
Narcisso VII. 1865.
Nardo montano 10.
Nardo italiano 91.
Nardo celtico 8.
Nerio 368.
Nespolo II. 1812.
Ninfea bianca 1934.
Ninfea lutea 1933.
Ninfea minore 862.
Nocciuole 1979.
Numolaria 345.

O
cimoide 1592.
Offri 1850.
Olivo 449.
Olivo di Boemia 3021.
Olmo 2068.
Ombilico di venere 446.
Ombilico di venere altro 1516.
Onobrichi 1190.
Orecchia d' orso 336.
Origano volgare 82.
Orobanche 193.
Orobo 1211.
Ortica I. 2025.
Ortica II. 2027.
Ortica III. 2026.
Ortica lattea 102.
Osiride 242.
Oxalide 2041.
Oxalide minore 2043.
Oxiacantha 1807.
Oxilapatho 2031.

P
alma christi minore 1845.
Panace chironio 1673.
Panico selvatico 2179.
Papavero selvatico 1068.
Papavero cornuto 1062.
Paronichia 2396.
Paronichia alira 1698.
Partenio 695.
Pastinaca domestica 1290.
Pastinaca selvatica 1380.
Pelosella 772.
Peonia 1680.
Pentafillo bianco 1477.
Peplio 1033.
Peplio II. 1031.
Perfoliata 1348.
Periclimeno 465.
Persicaria 2048.
Personata 528.
Pettine di venere 1376.
Peucedano 1295.
Pezzo 1947.
Phalangio 1858.
Phallaride 2139.
Phenice 2185.
Phillirea 450.
Phillitide 2393.
Phiteuma 403.
Phu minore 5.
Phu minimo 4.
Piantaggine maggiore 295.
Piantaggine mezzana 293.
Piantaggine aquatica 859.
Piantaggine lunga 294.
Pimpinella maggiore 291.
Pimpinella minore 498.
Pimpinella sassifraga 1330.
Pino cembro 1945.
Pino selvatico 1942.
Pirola 1610.
Pitiusa 1041.
Polygonato 480.
Poligono maschio 2053.
Poligono minore 2056. 2057.
Polio I. 155.
Polio II. 153.
Polipodio 2398.
Polmonaria 2559.
Polmonaria altra 174.
Popolo nero 1977.
Popolo bianco 1975.
Popolo libico 1976.
Portulaca selvatica 1678.
Potamogeto 876.
Potentilla 1472.
Poterio 1257.
Primavera 332.
Pruna 1782.

Pruno selvatico 1783.
Pseudomelantio 1593.
Psillio 304.
Psillio altro 305.
Ptarmica 657.
Pulegio 75.
Pulsatilla 1923.

Q
uercia 1983.

R
Rafano volgare 932.
Ranoncolo I. 1461.
Ranoncolo V. 1457.
Raponcolo 402.
Rhamno II. 2120.
Rhamno III. 1765.
Rhodia radice 1757.
Rhu 1775.
Ribes volgare 1787.
Rosmarino coronario 62.
Rovo 1773.
Rovo ideo 1771.
Rubbia domestica 41.
Ruchetta domestica 970.
Ruchetta selvatica 1000.
Rusco 2117.
Ruta 1024.
Ruta caprina 1235.

S
sabina 1948.
Saetta maggiore 863.
Saetta minore 863.
Salice 1958.
Salvia maggiore 51.
Sambuco montano 472.
Sanicola 1282.
Sanicola orsina 336.
Sassifragia I. 84.
Sassifragia II. 87.
Sassifragia IV. 1533.
Sassifragia maggiore 1582.
Sassifragia di altra specie 88.
Scabiosa maggiore 583.
Scabiosa minore 510.
Scilla 1894.
Sclarea 60.
Scordio 151.
Scorpioide 1246.
Scorzonera 837.
Scrophularia 248.
Semprevivo maggiore 1935.
Semprevivo minore 1751.
Semprevivo minimo 1748.
Senape I. 959.
Senape II. 958.
Senecio 723.
Senecio maggiore 730.
Serpentina 302.

Serpillo 76.
Serratola 538.
Sesamoide minore 753.
Seseli etiopico 1312.
Seseli peloponense 1322.
Sferracavallo 1250.
Sfondilio 1291.
Sicomoro 1777.
Siderite I. 63.
Silique 2096.
Sinfoto maggiore 161.
Sisembro aquatico 998.
Sisembro selvatico 70.
Smilace liscia 289.
Smilace aspera 2115.
Smirnio 1346.
Solastro maggiore 459.
Solastro alicacabo 463.
Solastro degli orti 462.
Sonco aspro 814.
Sonco liscio altro 815.
Sorbo 1811.
Sorbo selvatico 1810.
Sorbo terminale 1806.
Sovero I. 1981.
Sparganio 2350.
Spartio 1258.
Spina bianca 598.
Spina bianca d' alcuni 523.
Spina infettoria 1791.
Staphilodendro 1625.
Staphisagria 155.
Stecha 92.
Stellaria 2000.

Stirace 497.
Strutio falso 1614.
Succisa 506.
Tamariggio 1598.
Tanaceto 602.
Tasso 1953.
Terebinto 1990.
Testicolo IV. 1825.
Testicolo V. 1834.
Teucrio I. 150.
Teucrio II. 276.
Thalitro 1076.
Thimo 78.
Thimelea 488.
Thlaspi I. 912.
Thlaspi II. 909.
Tilia femina 1626.
Tipha 2348.
Titimalo ciparissio 1055.
Titimalo caraccia 1060.
Titimalo mirsinite 1056.
Titimalo paralio 1042.
Titimalo helioscopio 1047.
Titimalo dendroide 1058.
Tiuimalo leptifillo 1035.
Tomentilla 1072.
Tossilagine maggiore 640.
Tossilagine minore 643.
Trago 2064.
Tragopogono 841.
Tribolo terrestre 1624.
Tribolo aquatico 872.
Trichomane 2395.

Trifoglio acetoso 1602.
Trifoglio acetoso giallo 1603.
Trifoglio de' prati 1100.
Trifoglio asphaltite 1262.
Trinitas 1920.
Trissagine 148.
Vecia 1200.
Verbasco lichnide 381.
Verbasco I. 378.
Verbasco II. e III. 382.
Verbasco altro 383.
Verbena 160.
Verga di pastore 502.
Veronica maschio 264.
Veronica femina 234.
Viburno 475.
Vincetossico 371.
Viola porporea 1638.
Viola marina 416.
Viola arborea 1647.
Virga aurea 741.
Virga sanguinea 874.
Vischio 2123.
Vite bianca 455.
Vite nera 2116.
Vite selvatica 461.

Uva spina 1790.
Xantio 521.
Zizole 1766.

NOMINA GALLICA.

A bsinthe	Absinthium		C abaret d'Europe	2069.	E benier des alpes	1174.
Ache		n. 1334.	Cailletail Galium		Eclaire Chelidonium	
Agripaume		118.	Camarigne noire	866.	Ecuelle d'eau	1286.
Aiguille		1376.	Camelée à trois coques	858.	Endormie	374.
Aigremoine	Agrimonia		Camomille Chamaemelum		Eparcette <i>Onobrychis</i>	
Ail	Allium		Camomille commune	696.	Epi d'eau Potamogeton	
Airelle	Vaccinium		Camomille puante	669.	Epine blanche	1807.
Alibousier	Styrax		Camphrée de Montpellier	2062.	Epine jaune Scolymus	
Alisier	<i>Crategus</i>		Capillaire à feuilles de Coriandre		Epine vinete Berberis	
Alkekengé	Physalis			2417.	Erable Acer	
Amandier	<i>Amygdalus</i>	1814.	Caprier Capparis		Esule grande	1057.
Amelanchier			Cardasse Dipsacus	1932.	Esule petite	1055.
Ancolie	Aquilegia		Cardere Ceratonia		F enouil de porc	1295.
Arbousier	Arbutus		Casselunette	580.	Fenouil Foeniculum	
Argentine		1472.	Cassis	1788.	Fenouil marin	1336.
Armoise		609.	Cendriette Cineraria		Fer de cheval Hippocrepis	
Arrête-beuf		1162.	Cerfeuil musqué	1371.	Figuier Ficus	
Arroche	Atriplex		Chapeau d'Evêque	871.	Flechière Sagittaria	
Arroche fetide		2014.	Charagne Chara		Follettes	2024.
Aubepin		1807.	Chardon étoilé	595.	Fougere Filix	
Aubifoin		508.	Chardon a bonnetier	Dipsacus	Fraisier Fragaria	
Aubours		1174.	Chardon-Roland	Eryngium	Frêne Fraxinus	
Aule noir		1769.	Charme Carpinus		Framboisier	1771.
Aune		1974.	Chataïre Cataria		Fumeterre Fumaria	
Aunée		705.	Chateigner	1987.	Fusain Evonymus	
Aurone	Abrotanum		Chaussetrappe <i>Calcitrapa</i>		Fustet	1776
Azalier	Azalea	1809.	Chêne Quercus		G ainier Cercis	
Azarolier			Chêne vert	1980.	Gant de notre dame	410.
B acille		1366.	Chenille Scopriurus		Garance	41.
Baguenadier	Colutea		Chevre-seuille <i>Caprifolium</i>		Garance petite	47.
Balaustier		1804.	Ciguë majeure	1325.	Garderobe	603.
Barbe de Cheure		1621.	Cigue petite	1333.	Garou Thymaelaea	
Barbe Renard	<i>Tragacantha</i>		Cocriste Alectorolophus		Gaude	1614.
Barbon	Andropogon		Coignassier	1819.	Genêt Genista	
Bec-de grue	Geranium		Coleuvrée	433.	Genêt commun	1260.
Bedeau		939.	Consoude	161.	Genêt d'Espagne	1258.
Behen rouge		1607.	Coquelicoc	1068.	Genevrier Juniperus	
Benoite	Caryophyllata		Coquelourde	1923.	Germandree	148.
Berce	Heracleum		Coralline de Corse	2621.	Germandree grosse	150.
Berle	Sium		Corne de Cerf	303.	Gesse Lathyrus	
Betoine	Betonica		Corneille Lysimachia		Giroflier Cheiranthus	
Blanchette		12.	Cornifle Ceratophyllum		Glaieul Gladiolus	
Blette		2092.	Cornouiller Cornus		Glouteron	528.
Bluet		580.	Corroyère Coriaria		Goblet d'eau	1286.
Bois de s. Lucie		1778.	Cotonier Filago		Grassette Pinguicula	
Bois punais		874.	Coudrier noisetier	1979.	Gratteron	38.
Bois puant		1264.	Cranson Cochlearia		Gremil Lithospermum	
Bonet de prêtre		1634.	Crapaudine	114.	Grenadier Punica	
Boucage	Pimpinella		Cresson	998.	Grippe Lycopsis	
Bouillon	Verbascum		Cresson des prés	913.	Griset Hippophae	
Bouleau	Betula		Criste marine	1366.	Grosseiller Ribes	
Boulette	Echinops		Croisette Crucianella		Guède	943.
Bourdaine		1769.	Cupidone Catanance		Gui Viscum	
Bourrache	Borrago		Curage	2050.	Guimauve	1426.
Bourrache petite		172.	D auphin Delphinium		H erbe a robert	1404.
Bourse a berger		918.	Dentelaire	315.	Herbe a eternuer	657.
Bruyere	Erica		Dent de chien	1890.	Herbe a coton Filago	
Bugle	Bugula		Domte-venin	371.	Herbe a l'esquinancie	47.
Bugrande		1162.	Doradille	2394.	Herbe aux cancer	315.
Bugrane	Ononis		Dorine Chrysosplenium		Herbe aux ecus	345.
Buis	Buxus		Double feuille	1850.	Herbe aux mamelles	748.
Buis piquant		2117.	Douce-amere	461.	Herbe aux anes	1014.
Buisson ardent		1813.			Herbe aux verrues	187.
Busserole		496.				

* *Nomina gallica, quae a latinis vix differunt, data opera omissa sunt.*

Herbe aux chats	131.	Nerprun	Rhamnus	Poule grasse	12.
Herbe aux cuillers Cochlearia		Nez-coupez	Staphylea	Pouliot	75.
Herbe aux geux	1079.	Nid d' oiseau		Pourpier	Portulaca
Herbe aux perles Lithospermum		Nielle	Nigella	Prêle	Equisetum
Herbe aux poux	1505.	Non-feuillée		Primerolle) Primula veris
Herbe aux puces	304.	Nummulaire		Primevere)
Herbe aux teigneux	643.	O	bier	Queue de porceau	1295.
Herbe des s. Antoine	1015.	Oeil de beuf		Queue de Cheval	Equisetum
Herniole Herniaria		Oeil de Christ		Quinte-feuille	1485.
Hêtre	1988.	Oeillet	Dianthus	R	Racine vierge
Houblon Humulus		Olinet	Elaeagnus	Raifort	Raphanus
Houx Aquifolium		Orcanette		Rapionce	Phythenma
Houx frelon Ruscus		Oreille de souris	Cerastium	Raisin de mer	1941.
I Immortelle Elichrysum		Oreille de lievre		Raisin de Renard	1025.
Ivette	139.	Oreille de rat		Raisin d' ours	396.
J Joubarbe Semper vivum		Ormin		Rapette	Asperugo
Joubarbe petite	1751.	Orpin	Sedum	Raquette	1932.
Joubarbe des vignes	1737.	Ortie morte des bois		Reine des prez	1623.
Julienne Hesperis		Orvale		Remors	506.
Jusquiaime Hyoscyamus		Ozeille	Acetosa	Renouée	Polygonum
L Laitier Polygala		P	ain de pourceau	Reprise	1737.
Laitron Sonchus		Paliure		Rieble	38.
Lampette Lychnis		Panaïs	Pastinaca	Robinier	Robinia
Langue de Cerf	2393.	Panicaut	Eryngium	Ronce	Rubus
Langue de Chien	170.	Panis	Panicum	Ronce de Saint François	1773.
Langue de serpent Ophioglossum		Paquerete		Roquette	Eruca
Larme de Job	2289.	Parelle		Roquette des champs	939.
Laurier Laurus		Pas d' ane		Rosage	Rhododendron
Laurier-rose	368.	Passerage	Lepidium	Roseau	Arundo
Laurier-rose petit	1015.	Passerose		Rosier	Rosa
Laurier-tin	477.	Pastel		Rouvet	Osyris
Lavanese commune	1235.	Patience	Rumex	Rubanier	Sparganium
Liege	1981.	Patience des marais		Sabot	1847.
Lierre rampant	1760.	Paturin	Poa	Safran	Crocus
Liseron Convolvulus		Patte d' oye	Chenopodium	Safran bâtarde	562.
Livèche Ligusticum		Pavot	Papaver	Sainfoin	Onobrychis
Lunetiere Biscutella		Peigne de Venus		Salade de Chanoine	12.
Luserne Medicago		Perce-neige	Galanthus	Sanguin	874.
M Maceron Smyrnium		Perce mousse		Sarréte	538.
Mache	12.	Perce-feuille		Sarriète	Satureja
Macré flottante	872.	Perce-pierre		Satirion	Cinosochis
Marguerite	683.	Persil de montagne	Oreoselinum	Saude ordinaire	2065.
Maroute	669.	Persil des marais		Sauge	Salvia
Marronier	1987.	Pervenche	Pervinca	Saule	Salix
Masse Thypa		Petit Muguet		Savonaire	Saponaria
Mauve Malva		Petit Cyprès	Santolina	Seau de notre dame	Tamnus
Mauve rose	1420.	Peuplier	Populus	Seau de Salomon	Poligonatum
Meleze	1944.	Piè de lion	Alchemilla	Senecon	723.
Melinet Cerinthe		Piè de griffon		Sercifix, ou Salsifii	842.
Menthastre) 67.	Piè de lieure		Serpolet	76.
Menthe sauvage) 67.	Piè de Veau	Arum	Smiguet	Smilax
Merisier	1781.	Chat		Souchet	Cyperus
Micocoulier	2122.	Piè d' Oiseau	Ornithopus	Souci	Calendula
Millefeuille	665.	Piè d' Alouette	Delphinium	Souci des camps	682.
Millepertuis Hypericum		Pigamon	Thalictrum	Soude	Salsola
Millet Millium		Pimprenelle		Sureau	Sambucus
Morelle	462.	Pissenlit	Leontodon	Surelle	Oxis
Morelle grimpante	461.	Pistachier	Pistachia	T	Tabouret
Moréne grenovillette	862.	Pivoine	Paeonia	Tanaisie	Thlapsi
Morgeline	1695.	Plantain	Plantago	Terre-noix	Tanacetum
Morille Phallus		Plaqueminier		Tilleul	1362.
Mors du diable	506.	Plumeau	Hottonia	Toque	Scutellaria
Moutarde Sinapis		Poirée	Beta	Tortelle	Erysimum
Muflier Antirrhinum		Poirier	Pyrus	Tourelle	Turritis
Mufle de Veau Antirrhinum		Pois chiche	Cicer	Tournesol	Tournesol
Muguet	478.	Poivre d' eau		Toute bonne	1441.
		Pomme epineuse		Toute saine	60.
N Neflier Mespilus		Pommette	Stramonium	Trefle	Androsaemum
		Porte feuille			Trifolium
		Porte chapeau			

Tremble		1976.	Verge d'or	Solidago	Viperine	Echium
Trique-madame		1751.	Vergerete	Erigeron	Vitet	Vitex
Troéne	Ligustrum		Verveine	Verbena	Volant d'eau	Myriophyllum
Troscart	Triglochin		Vesce	Vicia	Uvette	Ephedra
Turquette	Herniaria		Vesse-loup	Lycoperdon		
V arec	Fucus		Vigne blanche		Y euse	1980.
Velar	Erysimum		Vigne vierge	455.	Yt	Taxus
			Vinetier	461.	Yvorie	Lolium
			Viorne	1908.		

NOMINA VERNACULA

xxiii

Agrimonia n. 1542.
Agnelle 1593.
Alcea 1426.
Amandole dosse 1785.
Amborn 1174.
Ambrune 490.
Ampole 1771.
Anet 1298.
Angelica 1308.
Arbron 1975.
Arbra 1977.
Armlin 494.
Art'misia 609.
Aruga 970.
Aruga gentil 1000.
Asiola) 2041.
Asivola) 2041.
Avisch 1426.

Barbaboc 841.
Barbena 160.
Barbonera 1162.
Barette d' preive 1634.
Betonica 128.
Biola 1973.
Boras 167.
Bosom 55.
Bossu 1807.
Bossolin Fructus 1807.
Braie d' Ours 2421.
Brassabosc 1760.
Brigne 1782.
Brignete) 1783
Brignole) 1783
Brossa 1380.
Brù 440.

Calamandrina 148.
Camamia 696.
Cana 2262.
Canei 2261.
Capel venere 2417.
Carlina 1453.
Carovin 1361.
Carrobe 2096.
Castagnè 1987.
Centaura minor 363.
Cersera 1780.
Cerese neire 1781.
Cherro 1978.
Ciardosse 567.
Cicuta 1325.
Ciser 1232.
Ciserca 1219.
Coclearia 931.
Coclearia d' montagna 948.
Cocomer asnin 454.
Coetta 2183.
Cojendre 2122.
Colander 1326.
Conforta coeur 136.
Coriola 388.
Cornai 873.
Cornabusa 82.
Cossa salvaia 455.
Cossa matta 998.
Cravaio 453.
Cresson 998.

Cresta d' gal 2714.
Cucamelle 2697.
Dent d' veia 465.
Done 1068.
Erba brusa 2050.
Erba screta 665.
Erba camola 375.
Erba cotela 313.
Erba pertusà 1429.
Erba d' la rottà) 656.
Erba d') 663.
Erba bianca 605.
Erba d' i gat 131.
Erba Sinchena 1485.
Erba d' la tajura) 1440.
Erba d' l' feu) 1440.
Erba dorà 2384.
Erba tabloira 2053.
Erba morella 472.
Erba senza costa 2386.
Erba purcera 2048.
Erba carrera 139.
Erba sira 136.
Erbeta 2005.
Famiole 2681.
Farfara 640.
Favass 274.
Fiac 463.
Fi) 2114.
Fi Fructus) 2114.
Files 2391.
Fior d' i gran 580.
Fior d' luvion 378.
Fior d' mort 332.
Fnoj 1359.
Fnojas 1325.
Fd 1988.
Fraidolina 433.
Fraidolinegiaune 1859.
Frasso 1631.
Freis 2391.
Frola 1491.
Frole d' marina Fructus 494.
Fumaria 1085.
Gallarin 872.
Galitole 2674.
Gallette 2684.
Garofolaria 1494.
Geneiver 1949.
Genestra) 118.
Genestra) 1258.
Genipì 617.
Genssana 365.
G'ite Fructus Lappae 528.
Giacaria 1456.
Girasol 758.
Giusmin 448.
Gramon 2268.
Gramon d' montagna 2115.
Grassieta 261.
Grattacuj 1799.
Griselle 1790.

Insens 610.
Insens gentil 612.
Iperico 1429.
Isop 83.
Laca 1770.
Lavanda 91.
Lavassa 528.
Lavassot 640.
Laur 2124.
Lazarole 1809.
Lebo 473.
Leander 368.
Lenghe 2751.
Lenga d' can 170.
Lesca 2347.
Limogia 313.
Luvertin 1989.
Madone 1068.
Maleso 1944.
Marcarella 2098.
Marcarella d' i bosc 2095.
Margaritin gentil 698.
Margaritin gros 683.
Marrobi 98.
Martel 2097.
Melilot 1132.
Melissa 136.
Mentastr, o Mentrás 67.
Millefeuj 665.
Mingrana 2016.
More Fructus 1773.
Napel 1499.
Natta 1981.
Nespo 1812.
Ninfea 1934.
Ninsole 1979.
Nughet 478.
Ormin 60.
Orm, o Olm 2068.
Pan porcin 324.
Pan d' l' Couco 1602.
Pan cucet 2053.
Pan mol) 2028.
Panataria) 2028.
Parasol 2711.
Pastonale 1695.
Pellegrin 603.
Pensé 1649.
Pento d' masche 500.
Pesra 1947.
Piantai 293.
Pimpinella 498.
Pin 1943.
Pioba 1975.
Pissacan 2704.
Pom 1818.
Pom granà 1804.
Pom codogn 1819.
Pongole 2764.
Porislana 678.
Puvronia 1695.
Primavera 331.
Prune 1782.

F f f f f

Pruss 1817.
Pulegio 75.
R*afano* 932.
Rampon 402.
Rascet 2737.
Rasparella 2385.
Ravisson 892.
Riondela) 1414.
i>) 1417.
Roul 1983.
Ronze 1773.
Rosmarin 62.
Rumes 2031.
S*ales* 1959.
Sambù 472.
Sanguin 874.
Sarvia, o Salvia 31.
Sarzet 12.
Sbrinzareuj 454.
Scabiosa 508.
Scoriola 2048.
Seleri 1334.

Semperviv 1935.
Senevra 959.
Serp 76.
Sicoria salvaia 752.
Siga 2115.
Sincfeuj 1485.
Siriogna 1061.
Sitronin 682.
Sofran 310.
Sofranon 562.
Spars 1909.
Spinaud 1908.
Spin cervin 1761.
Srea 88.
Srafugari 1505.
Strologia 481*.
Sussambrin 1766.
Sua 1325.

T*abac d' montagna* 743.
Tamariss 1810.
Tappari 1069.
Tiliò 1616.
Timid 78.

Tnea 602.
Tnesche 2122.
Trbi 1278.
Trifole 2786.
Trmo 1976.
V*araso* 1907.
Vaud 943.
Verga d' or 741.
Verna 1974.
Vssa 1020.
Vidola 388.
Violè ordinari gian 987.
Violette 1639.
Viorna 1079.
Virasol 758.
Vis 1759.
Viscarola 825.
Vrairo 1907.
U*liva* 449.
Urtia 2027.
Urtia fola 103.
Uva tramà 1787.

ERRATA

*Quum propter visus debilitatem neque manuscriptum legere, neque typographiae praeesse
ipse potuerim, factum est, ut quaedam menda irrepserint. Graviora notantur,
leviora lectoris benignitati commendantur.*

TOM. I.

N. 83. lin. 13. *Besè* lege *Bosè*. 91 l. 14 *Besè* lege *Bosè*. 106 l. 5 *ladanum* lege (*ladanum*) 108 *ANNUA* lege *PERENNIS* 164 l. 12 *astillis* lege *axillis* 220. adde *ANNUA* 235 l. 33 petala concava lege petala concava tria 255 l. 4 foliis pinnatis pinnatifidis dele pinnatis p. 73 l. 4 quatuor lege quadri 265 tab. 4 f. 3 lege tab. 46 f. 2 p. 73 l. 6 semina lege stamina N. 273 adde *PERENNIS* 293 l. 8 *Plantago media* lege *Plantago major* 295 l. 26 quae combinatione lege qua combinatione 322 l. 9 *Musso* lege *Nusso* 323 l. 3 *Tilien* lege *Trient* 336 l. 6 *Sanguicula* lege *Sanicula* 345 l. 17 existimatur lege aestimatur p. 108. l. 13 basi lege basis p. 120 l. 4 inst. lege inst. p. 603 N. 458. l. 6 *PERENNIS* lege *FRUTEX* 496 l. 7 *punctata* lege putata 497 l. 7 *Zoet* lege *Toet* 537 l. 11 *Trilien* lege *Trient* 543 l. 1. tab. 2. lege ed. 2. 546 l. 8 prima lege pinna 549 l. 15 florum flores 549 l. 16 flores lege florum 594 tab. 74 lege tab. 74. f. 1. 608 l. 10 petiolum planum subfoliosum lege petiolus planus subfoliosus 616 tab. 8. f. 1. lege tab. 8. f. 2. 625 l. 10 ramosus lege ramosum p. 177 l. 16 n. 543. lege 643. N. 702 l. 17 supra lege circa 739 *GOU*. lege *GOU*. illustr. p. 69 796 l. 9 multifolio lege multifloro 811 l. 11 novum genus lege novum genus *HELMINTHOTHECAE* N. 821 l. 12 in valle di *Viù* *Ciliani* lege in valle di *Viù*, & in agro *Ciliani* 856 & 857 *ANNUA* lege *PERENNIS* 888 l. 4 dele *GERARD* &c. 900 tab. 87. lege tab. 86. f. 1. 911 *PERENNE* lege *BIENNE* 963 l. 1 tab. 82. lege tab. 87. 993 l. 15 *PERENNE* lege *BIENNE* 1000 l. 12 edula lege edule 1054 l. 3 tab. 1. lege tom. I 1062 l. 4 dele (*luteum*) 1137 *DORYCHNIUM* lege *DORYCHNIUM monspeliensium* 1162 l. 27 exstimalent lege exstimalent 1164 l. 8 hirsuta lege pinguis 1168 & 1169 *PERENNIS* lege *ANNUA*

TOM. II.

N. 1287 l. 6 *Pithum* lege *Crithum* 1299 l. 14 solide lege solida 1333 l. 12 commendatur lege comedatur 1333 l. 13 est hoc usque usus lege nullus est hoc usque usus p. 27 l. 16 C. *FRUCTU* lege c. *FRUCTU* 1372 l. ult. *vulgare* lege *vulgaris* 1374 l. 11 *ANNUA* lege *BIENNE* 1390 l. 11 in muris lege ad muros p. 41 l. 25 excitat lege extrahit N. 1429 l. 28 pulverulenta lege purulenta 1604 l. 9 *PERENNIS* lege *ANNUA* 1695 l. 12 *EURONIA* lege *POVRONIA* 1705 *ARENARIA montana* lege *ARENARIA capillacea* tab. 89. f. 2. 1729 *CERASTIUM strictum* lege *CERASTIUM lineare* tab. 88. f. 4. p. 116 l. 7 styli tres lege styli quinque N. 1748 l. 16 sordis lege sordidis N. 1751 l. 13. *PERENNE* lege *ANNUM* 1754 l. 6 *Zuasse* lege *Quasse* p. 130 l. 9 patenter lege potenter p. 133 l. 34 *Coccinus* lege *Cotinus* N. 1778 l. 10 dictum est lege dicitur 1785 l. 9 *FRUTEX* lege *ARBOR* 1805 *Mespilus* tab. 410 lege *TOURN.* tab. 410. 1837 l. 2 nutato lege notato 1844 l. 2 dele citationem *Icon.* *TAUR.* 1866 l. 3 *rivalis* lege *nivalis* p. 167 l. 33 *POLYSTEMONES* lege III. *POLYSTEMONES* 1944 l. 37 falsaque lege salsaque 1989 l. 20 extractus lege extractum 2020 l. 9 *Villanova* lege *Villafranca* p. 200 l. 13 ad sanguinis haemorrhagiam lege ad haemorrhagiam N. 2041 l. 33 haemorrhagia sanguinis lege haemorrhagia p. 208. l. 13. amplexuntur lege amplexitur N. 2051 l. 1 tab. 67. f. 1. lege tab. 68. f. 2. N. 2054 l. 9 in arvis lege in aridis N. 3000 lege 2100. N. 3001 lege 2101 p. 209 l. 9. *FLORIBUS* lege a *FLORIBUS* p. 125 l. 17 solent qui lege solent quod p. 130 l. 9. viridis etiam color lege viridem etiam colorem p. 214 l. 9 n. 1115. lege 1232. p. 240 l. 1 C. *LOCUSTA* lege c. *LOCUSTA* p. 241 l. 1 D. *LOCUSTA* lege d. *LOCUSTA* p. 242 l. 34 E. *LOCUSTA* lege e. *LOCUSTA* N. 2371 l. 1 SCIRPUS annuus lege tab. 88. f. 5.

• IMPRIMATUR

FR. VINCENTIUS MARIA CARRAS
ORD. PRÆD. S. TH. M.
VIC. GEN. S. OFFICII TAURINI
V. BELLARDI
MED. FAC. PRIOR AC RECTOR
V. SI PERMETTE LA STAMPA
GARRETTI DI FERRERE
PER LA GRANDE CANCELLERIA

IMPRESA
ER AVINCENTIS HANNA CARRAS
OLO. LARDO & TH. N.
AG. GEN. & OFFICII TAVRINI
A. BELLARDI
M. L. C. PIRIO & RECETOR
A. S. PERINOTTI LA STATA
C. GALLI DI MIRRI
PER IL GRANDE CONCIERIA

